

Giới thiệu Thiên Phú Thế Giới Convert

Nàng, là Đông đại lục từ trước tới nay người thứ nhất Nữ Đế.

Hắn, là Nữ Đế vũ lực cướp đoạt nam sủng, từ trước tới nay cái thứ nhất nam quý phi.

Vì là thoát khỏi nam sủng thân phận, hắn thức tỉnh thân bí thiên phú, phần khởi chống lại.

Thiên phú thế giới, bởi vì người đàn ông này đột kích ngược mà trở nên muôn màu muôn vẻ.

Bạn đang đọc truyện *Thiên Phú Thế Giới Convert* được tải miễn phí tại Ww.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 1: Bảy năm nhất mộng

Vi Tầm, danh tự này là gia gia hắn lấy.

Vi gia chín đời con một mảy đời, tên của hắn ngụ ý rất đơn giản: Một tìm được nam.

Vi Tầm vượt qua hạnh phúc tuổi ấu thơ, lên sơ trung sau đó, tình huống so sánh lúng túng. Năm ấy đầu trên internet đột nhiên lưu hành "Hèn mọn" cái từ này, phát âm cùng tên của hắn giống nhau, liền Vi Tầm nằm cũng bên trong sủng.

Ở cái kia đoạn lúng túng trong năm tháng, Vi Tầm tình cảnh cũng không khó khăn, trái lại sáng lập rất nhiều kỳ tích.

Bởi vì, hắn thiên phú dị bẩm.

Đại đa số người đều có sở trường của mình, tỷ như có người thành tích học tập tốt, có người hát lợi hại, có người đá bóng rất tuyệt, có người ăn nói hơn người. . . Những này sở trường đạt tới một cái nào đó độ cao, thường thường được gọi là thiên phú.

Vi Tầm cũng có chính mình độc đáo thiên phú, thiên phú như thế từ lúc sinh ra đã mang theo.

Thậm chí có thể nói, rất nhiều nam nhân năm mộng cũng muốn nắm giữ thiên phú như vậy.

Từ nhỏ đến lớn, Vi Tầm không phải trong trường học đẹp trai nhất nam sinh, cũng không phải cao nhất, càng không phải là có tiền nhất, đương nhiên không có khả năng là thành tích tốt nhất. Thế nhưng bất luận tiểu học, trung học vẫn là đại học, Vi Tầm đều là trong trường học được hoan nghênh nhất cái kia một cái.

Thiên phú của hắn hết sức tiếp đất khí: Đặc biệt làm cho cô gái yêu thích.

Tiểu học thời đại, hắn xông vào quá nhà cầu nữ, nhưng không có bị các nữ sinh báo cáo.

Sơ trung thời đại, bài tập của hắn luôn có bạn học nữ giúp hắn hoàn thành, trong trường học nhất phẩm học kiểm ưu nữ nhân học phách từng ở kỳ thi cuối thời điểm, liền lĩnh bị xử phạt bị hủy diệt một đời anh danh nguy hiểm, lén lút cho hắn đưa qua bài thi đáp án.

Thời trung học, hắn bị thô lộ. . . Giống Vi Tầm như thế bị em gái hoan nghênh nam sinh, tiểu nữ sinh đối với hắn thông báo cũng không hiếm thấy, chân chính có thú chính là, năm ấy đối với hắn biểu lộ người, là một người tuổi còn trẻ dung mạo xinh đẹp nữ lão sư.

Đại học thời đại, không ngại tình lực năm trăm chữ, dùng một câu nói tổng kết: Hắn đã trâu bò được bay lên.

Ngoại trừ trong sân trường cổ sự, ở sân trường ở ngoài, Vi Tầm cũng sáng tạo quá kỳ tích.

Hắn không ở giang hồ, trên giang hồ nhưng sớm có truyền thuyết của hắn.

Mười tám tuổi sinh nhật ngày ấy, Vi Tầm cùng bạn bè Đỗ Duy uống say khướt.

Lúc đó Đỗ Duy đưa ra một cái có tính kiến thiết ý nghĩ, đi làm một cái người trưởng thành chuyện nên làm: Đến một phát đại chăm sóc sức khỏe.

Vi Tầm đầu óc nóng lên, cùng Đỗ Duy lướt đi những nơi một nhà nổi danh hội sở.

Sau khi đi vào, chọn xong cô nương, Vi Tầm mới ý thức tới một vấn đề: Không có mang đủ tiền. . .

Kết quả là, hắn làm một cái càng tiếp đất khí sự tình: Khuyến tiểu thư hoàn lương!

Đêm ấy, hắn cùng cái kia gọi Na Na nữ hài, đàm luận quá nhân sinh, tán gẫu qua lý tưởng, đối với tương lai tiến hành rồi tốt đẹp chính là triển vọng. Cuối cùng Na Na không có lấy tiền, còn bỏ thêm hắn tin nhắn, muốn số điện thoại di động của hắn.

Càng kỳ quái chính là, cũng không biết Na Na đêm đó làm cái gì, cho tới một cái khác em gái cũng không thu Đỗ Duy tiền.

Từ đó về sau, Na Na đều là thường cho Vi Tầm phát hồng bao, một lời không hợp liền xin mời Vi Tầm ăn bữa tiệc lớn.

Có một lần, Vi Tầm điện thoại di động nợ phí đi, hắn chính mình cũng không biết, Na Na đã giúp hắn thanh toán xong tiền điện thoại. Vi Tầm lúc đó liền nổi giận, nếu quả thật có việc gấp muốn gọi điện thoại cầu thông một chút, giúp đối phương nạp cái năm mươi khối cũng là gần đủ rồi, có thể Na Na một lần cho hắn đây năm trăm khối, đây coi là mấy cái ý tứ?

Cái kia một ngày Vi Tầm rất tức giận: "Chuyện gì gấp như vậy gọi điện thoại cho ta?"

Na Na trả lời hết sức ôn nhu: "Không có chuyện gì, nhớ người."

Vi Tầm: "Vậy cũng không cần nạp năm trăm tiền điện thoại a!"

Na Na: "Ta sợ lần sau nhớ người thời điểm, người lại quay xong."

Vi Tầm không có gì để nói.

Từ nhỏ đến lớn, rất nhiều chuyện hắn vẫn không nghĩ ra.

Lại như hắn không hiểu, Na Na tại sao đối với hắn tốt như vậy; lại như hắn không hiểu, khi còn bé nhà hàng xóm tỷ tỷ tại sao yêu thích nắm hắn đi tiểu một chút đồ vật; lại như hắn không hiểu, sơ trung thời đại trong lớp đẹp để ủy viên văn nghệ tại sao nói với hắn "Cuối tuần ngày tới nhà của ta, ta giúp người học bù, ta mua trên nét trang phục nữ bộc, người có thể coi chủ nhân của ta"; lại như hắn không hiểu, thời trung học lớp cách vách ban hoa tại sao nói với hắn "Ta không hy vọng xa vời làm bạn gái của người, ta chính là muốn đem ta lần thứ nhất giao cho người".

Lại như hắn không hiểu, khi hắn ở Anh ngữ lão sư kỳ nghỉ hè lớp bỏ tức lẫn lộn sau một khoảng thời gian, cái kia toàn trường công nhận đẹp nhất nữ giáo sư, vì sao lại ở cái kia nhiệt liệt như lửa mùa hè gọi hắn đơn độc lưu lại mở tiêu chuẩn cao nhất, sau đó nàng ấy cứ như vậy không coi ai ra gì địa thay đổi một bộ sợi hoa tình thú váy ngủ, đem hắn đánh gục ở trên ghế sa lon, hô hấp dồn dập địa ghé vào lỗ tai hắn nói: "Vi Tầm, lão sư biết làm như vậy không đúng, nhưng là, lão sư thật sự thật thích người. . ."

Này để Vi Tầm hết sức mê man, hắn liền buồn bực đây, chính mình cũng không có Cao Phú Soái vừa coi cảm giác, cũng không có Sở Lưu Hương tiêu sái phiêu dật, hơn nữa không quá sẽ nói lời ngon tiếng ngọt, vì sao đối với cô em lục sát thương lớn như vậy?

Theo không ngừng trưởng thành, hắn tìm được một cái lập lòe nước đôi đáp án.

"Tiểu tử, đây là một loại thiên phú."

Nói lời này, là Vi Tầm đại biểu ca, mười dặm tám xã nổi danh playboy.

"Cái tuổi này, chủ yếu nhìn khí chất. Thiếu niên, người trời sinh có loại đặc chất này, coi như người không nói câu nào, ngồi ở chỗ đó làm một người an tĩnh nam nhân xấu xí tử, cũng có Muội Chi lại đây cấp lại người."

Nói lời này, là bạn bè của hắn Đỗ Duy, hàng này đại học làm giáo đội bóng rổ đội trưởng, trải qua cùng hoa khôi của ngành ở chung tháng ngày.

Trải qua quá nhiều lần tẩy não, Vi Tầm cũng dần dần tin tưởng, chính mình khả năng thật sự có nào đó phương diện thiên phú.

Ở đây mỹ nữ như mây đại học sư phạm bên trong, Vi Tầm là một cái còn sống truyền kỳ, được hoan nghênh trình độ làm người giận sôi. Hắn là nữ sinh trong lòng nam thần, nam sinh trong lòng thần tượng.

Theo lý thuyết hắn nam sinh như thế, sớm nên giao du quá rất nhiều bạn gái, quá "Ban ngày sờ sờ lớn, buổi tối ba ba ba" tính phúc sinh hoạt.

Trên thực tế, tuổi tròn hai mươi tuổi Vi Tầm, đến nay còn không có giao quá bạn gái, thật trăm phần trăm đồng nam nhỏ.

Trong trường học liên quan với hắn nghe đồn rất nhiều, có người nói hắn ánh mắt rất cao, muốn tìm một khuynh quốc Khuynh Thành tuyệt đại giai nhân. Có người nói hắn thủ hướng có vấn đề, cùng nữ hài tử đó nhất định chỉ là chị em tốt.

Chân tướng nói ra chưa từng người tin tưởng, Vi Tầm thủ thân như ngọc, chỉ vì một giấc mơ.

...

...

Tục ngữ có mây, mười lăm mặt trăng mười sáu tròn.

Lịch nông ngày mười lăm tháng tám Vi Tầm về nhà bởi cha mẹ qua tết Trung thu, mười sáu ngày đó về tới trường học.

Buổi tối hôm nay, Vi Tầm chờ các bạn cùng phòng ngủ phía sau, nhẹ nhàng từ trong chăn móc ra một hộp khăn tay, rút ra vài tờ, chồng chất thành một cái chọc người hà tướng hình dạng, sau đó tay pháp thành thạo nhét vào trong quần lót. Làm như vậy nguyên nhân rất đơn giản, hần bình thường rất lười, không muốn ban ngày sáng sớm đứng lên lại đi tắm quần lót.

Tại sao muốn nói "Lại" đây?

Bởi vì, buổi tối hôm nay nhất định phải phát sinh một đoạn cổ sự.

Rất nhiều lúc, Vi Tầm không xác định vậy rốt cuộc là một cái cổ sự, vẫn là một chuyện cổ.

Mỗi khi đêm trăng tròn, Vi Tầm nhất định sẽ mơ tới một cô gái.

Trong mộng nữ hài không cách nào dùng bút mực hình dung, chỉ ít Vi Tầm thông qua TV, điện ảnh, trên internet các lộ mỹ nữ so sánh, không có một có thể có thể so với hần trong mộng chính là cái kia cô gái bí ẩn.

Từ hần mười ba tuổi bắt đầu, mỗi tháng lượng nhất tròn ban đêm, cô gái kia liền sẽ xuất hiện ở hần trong mộng.

Ở một cái tối tắm mê ly trong hoàn cảnh, trong mộng nữ hài ngưng mắt nhìn Vi Tầm, nắm tay hần.

Giang hồ trong truyền thuyết có một loại xạ thủ tốc độ, lần thứ nhất cùng em gái đất tay, liền có thể nhục nhã địa xấu hổ bán.

Này loại đồn đại cũng không phải không có lừa mà lại có khối, Vi Tầm chính là này loại người.

Làm trong mộng nữ hài nắm tay hần thời điểm, hần liền. . .

Ân, dù sao thì là có chuyện như vậy, đất cái tay liền bạo phát, người dám nói hần chừng mực siêu tiêu sao, người dám hài hòa hần sao?

Quảng mớ cái kia loại khiến người ta mặt xấu hổ đỏ thành phần, toàn thể tới nói, hần cùng chuyện xưa của nàng phi thường văn nghệ, giống nhau Thiên Long Bát Bộ, bên trong Hư Trúc cùng tây Hạ công chúa, ở một cái đen kịt cô độc trong hoàn cảnh phần diễn mộng lang cùng mộng cô.

Vi Tầm phát dục được tương đối sớm, mười ba tuổi liền tiến vào thời kỳ trưởng thành.

Trong mộng cô gái bí ẩn, từ trình độ nào đó nói, mang đi hần lần thứ nhất.

Mười ba tuổi năm ấy, Vi Tầm đem hần thuần tình thiếu niên chi mộng, rơi rớt ở một cái nào đó đêm trăng tròn.

Có người tỉnh mộng phía sau, trong mộng hết thấy đều rất mơ hồ.

Có người tỉnh mộng phía sau, trong mộng trải qua rõ ràng ràng.

Vi Tầm vừa vận thuộc về người sau, hần nhớ trong mộng mỗi một chi tiết nhỏ.

Đương nhiên, nhất khắc cốt minh tâm, vẫn là cô gái kia nhìn kỹ đáng vẽ của hần.

Rất nhiều mộng cảnh cũng không có trò vui khởi động cùng phần tiếp theo, có vẻ không hề ăn khớp, Vi Tầm cũng không hiểu nổi chính mình tại trong mộng tại sao vẫn cùng cô gái kia nắm tay, càng không hiểu nổi như vậy mộng cảnh tại sao có thể kéo dài tốt mấy tiếng.

Hần chỉ biết là, chính mình hàng năm sẽ mơ tới cô gái kia mười hai lần.

Thời gian thấm thoát, đảo mắt bảy năm, chuyện giống vậy lặp lại hơn tám mươi lần.

Vi Tầm cùng Đỗ Duy nói qua chuyện này, đối với lần này, Đỗ Duy chỉ nói ba chữ: "Người có bệnh."

Vi Tầm cùng đại biểu ca cũng nói qua chuyện này, đại biểu ca không có mắng hần, còn hết sức quan tâm hần: "Người không có bệnh chứ?"

Từ đó về sau, Vi Tầm cũng không tiếp tục cùng bất luận người nào thảo luận hần trong mộng cô nương.

Cái nào đó quái xảy ra chuyện một lần, có thể là đúng dịp, phát sinh hai, ba lần cũng có thể chỉ do trùng hợp.

Nhưng là ngay cả xảy ra mấy chục lần, vậy thì không tốt lắm nói rồi.

Có như vậy một quãng thời gian, Vi Tầm cảm thấy đó là số mệnh an bài.

Trong mộng nữ hài, thành trong lòng hần không giải được kết thúc, dẫn đến hần không có cách nào cùng trong thực tế nữ hài vui vẻ chơi đùa.

Quyến luyến một giấc mơ bên trong hư huyền nữ tử, nói thật, Vi Tầm chính mình cũng cảm giác mình có bệnh.

Nhưng là, hần trước sau không thể quên được trong mộng nàng.

Mười tám tuổi năm ấy hần đã nghĩ quá, đi làm một lần không tình cảm chút nào trụ cột đại bảo kiếm, hay là có thể giải khai mở nỗi khúc mắc của chính mình.

Nhưng khi hần chân chính đi tới chỗ đó, cùng Na Na cô nam quả nữ ngồi ở đó cái mang một ít tình điều trong căn phòng nhỏ, trong đầu hiện lên là trong mộng cô bé cái bóng, trong lòng vang vọng là đứng đây đường năm chữ: Nó thì không làm được.

...

...

Trong mộng nam nữ, mười ngón khấu chặt, nắm được càng ngày càng gấp.

Vì Tầm xuất kỳ tình táo, khi hần lần thứ ba mơ tới cô gái kia thời điểm, liền xuất hiện này loại trạng thái thanh tỉnh.

Hần biết mình đang nằm mơ, hần cũng biết tình mộng sau nàng sẽ biến mất.

Vì Tầm nỗ lực duy trì tình táo, trong lòng không ngừng nhắc đến tình chính mình.

"Cái kia, ta. . ."

Hần vừa muốn mở miệng, trong mộng nữ hài đột nhiên duỗi ra một cái xanh miết ngón tay, ngăn chặn cái miệng của hần.

Vì Tầm thăm mắng một câu, nước mắt suýt chút nữa vỡ òa.

Hần không chỉ một lần muốn cùng trong mộng nữ hài phiếm vài câu, mà khi hần vừa mở miệng, nữ hài đều là không nói cho hần đi xuống cơ hội.

Này để Vì Tầm rất bị đá kích, tốt xấu hần cùng thần bí nữ hài cũng "Giao du" bảy năm, vách cheo leo ái tình chạy cự li dài, đều được cho vợ chồng. Nhưng là hần không biết cô bé lai lịch, không biết chuyện xưa của nàng, liền tối thiểu tên cũng không biết.

Vì Tầm hạ quyết tâm, đột nhiên lệch đi đầu, nỗ lực thoát khỏi nữ hài cái kia như thiên sứ ngón trở.

Hần nhớ rất rõ ràng, hôm nay là chính mình đệ 81 lần mơ tới cô gái kia, Đường Tăng trải qua 99 - 81 nạn đều chiếm lấy chân kinh, chính mình cũng không thể lạc đơn vị a. Hần chịu đủ lắm rồi cái kia loại tình mộng sau công dã tràng trống vắng cô quạnh lạnh, phải đến điểm bây giờ.

Ngay ở hần xoay đầu một sát na, cái kia an tĩnh nữ hài, trong tròng mắt đột nhiên né qua một vệt lam người sợ hãi ánh sáng. Vì Tầm chỉ cảm giác mình bị một cỗ vô hình Lực đạo áp chế gắt gao, ngay cả ngón tay đều không thể động đậy.

Hần không hiểu nổi này vậy là cái gì tình huống, bị nữ hài cái kia ánh mắt kỳ quái sợ hết hồn.

Bốn mắt nhìn nhau, Vì Tầm hết sức khinh bỉ chính mình.

Bởi vì, dưới tình huống như vậy, hần lại sinh ra ngượng ngùng trong tiểu thuyết cái kia loại vai nữ chính mới có xấu hổ mà khác thường vui vẻ, thân thể bỗng nhiên run run một cái, tối nay lần thứ hai ở trong giấc mộng đánh cái kịch liệt chiến tranh lạnh.

Giữa nam nữ, nói cho cùng chính là cái kia run run một cái.

Vì Tầm trong mắt lộ ra ừ ừ, trong lòng dâng lên một loại xóc lợ sau tội nghiệt cảm giác cùng chán đời cảm giác.

Hần giật giật miệng, nhưng một chữ đều không nói được.

Hần muốn nói cho nàng biết, tự mình nghĩ biết tên của nàng.

Hần muốn nói cho nàng biết, chính mình đồng ý lắng nghe chuyện xưa của nàng.

Hần muốn nói cho nàng biết, chính mình không hề chỉ là vì cái kia run run một cái.

Ps: Các bạn nhớ vote 9-10 điểm ở cuối chương ủng hộ mình nhé! Hoàng Châu chân thành cảm ơn!

Chương 2: Vương nam nhân

Vi Tầm lúc tỉnh lại, giật mình.

Vốn nên nằm ký túc xá chỗ nằm trên chính hần, giờ khác này ngồi ở một tấm xa hoa quý khí đích trên giường lớn.

Mà trương bực quá mức giường, bày ra ở một cái đốt bao đến bốc đồng trong căn phòng lớn.

Gian phòng diện tích lớn được kinh người, bố cục cao cấp, bốn phía trên vách tường thành linh cảm mười hai viên lớn chừng quả trứng gà Dạ Minh Châu. Vi Tầm dùng tự xem quá một số cổ trang kịch cùng mấy trăm bộ hoạt hình ảnh mắt đến phán đoán, điều này hiển nhiên không phải một người bình thường căn phòng, cái này căn bản là một toà cung điện!

Vi Tầm đột nhiên hưng phấn, hần có lý do tin tưởng, chính mình còn đang nằm mơ.

Có chút mộng cảnh, có thể ngay cả tiếp theo mấy ngày xuất hiện, trước sau nối liền đến mức rất nối liền. Đỗ Duy trước đây liên làm quá như vậy mộng, tự xưng nằm mơ thấy phim bộ, liên với ba ngày cùng nào đó muội tử xảy ra bất đồng cổ sự, tình tiết phi thường khúc chiết.

Vi Tầm cảm giác mình cũng gặp phải tình huống như thế, lặp lại bảy năm nội dung vở kịch rốt cục có mới hướng đi.

Cái này ý nghĩ vừa nhô ra, cả người hần đều đốt bắt đi.

Hần tại chỗ phát triển tên trinh thám Conan tinh thần, không lọt qua hiện trường bất luận cái nào chi tiết nhỏ. Căn cứ hần quan sát, cái kia trắng như tuyết ga trải giường, so sánh ngón ngang, có xoay đánh nhau dấu vết. Ga trải giường nào đó cái khu vực, có nào đó loại lưu lại niêm dịch, còn có mấy giờ nhàn nhạt vết máu.

Vi Tầm triển khai suy lý, cùng hần quan hệ tốt Đỗ Duy cùng đại biểu ca đều là nào đó phương diện lão tài xế, chịu đến hai vị này kinh nghiệm phong phú tiên bối hun đúc, được xưng sư đại phụ nữ nhân chi hữu Vi Tầm chưa từng ăn thịt heo cũng đã gặp heo chạy.

Nghĩ lại, Vi Tầm bối rối.

Suy lý trong cầu nam nữ, không liên là chính bản thân hần, cùng trong mộng cô gái kia sao?

Vi Tầm dùng sức lắc lắc đầu, tại hần bảy năm trong giấc mộng, chỉ là cùng nữ hài đơn thuần dặt tay.

Nhưng là dưới chân cái kia rõ ràng dấu vết, lại đầy đủ nói rõ rất nhiều vấn đề.

Vừa nghĩ đến đây, Vi Tầm vô cùng phần nộ, hần nằm mộng cũng muốn cùng trong lòng cô nương phát sinh cái kia loại cổ sự, nhưng mà hần nằm mơ thời điểm nhưng lại điều cái này then chốt nội dung vở kịch. Tình huống như thế, liên giống với nhìn một bộ phim, đặc sắc nhất kích thích đoạn ngắn bởi vì chừng mực quá to lớn bị cắt giảm, lệnh vô số khán giả cảm phần sự sôi.

Đến đây, Vi Tầm vẫn như cũ nhận thức vì là mình đang nằm mơ.

Cùng từ trước giống như, hần nhận định chính mình ý thức rõ ràng làm trận kia mộng.

Tốt đang lặp lại mộng cảnh triển khai tân kịch tình, hần trong lòng có chờ mong.

Vi Tầm cùng đại đa số 90 sau giống như, có một viên hai thứ nguyên tâm, hần muốn làm rõ trong mộng cô gái kia tên, thân phận, lai lịch, muốn biết nàng trong sinh mệnh điểm điểm giọt giọt. Hần thậm chí nghĩ tới xuyên qua đến trong mộng cái kia màu sắc sắc sở thế giới, cùng trong lòng em gái bạc đầu giai lão vĩnh viễn không chia cách.

Hần từ trên giường nhảy xuống, đi qua một phiên màn ảnh lớn gió, cả người đều ngây dại.

Ở cái kia hoa mỹ sau tấm bình phong một cái khúc quanh, một bóng người đứng ở trước cửa sổ.

Nhìn bóng người kia, Vi Tầm hô hấp dồn dập, con mắt đăm đăm, môi phát khô, yết hầu khàn khàn, tim đập rầm rầm rầm tăng nhanh tiết tấu, trong đầu vang trở lại một tiếng thốt lên kinh ngạc: Ông trời ơi, trên đời thật sự có như vậy tuyệt sắc?

...

...

Ở cái kia kéo dài bảy năm trong mộng cảnh, cái kia mười hai viên dạ minh châu ánh sáng phảng phát bị vật gì đó chặn lại rồi, Vi Tầm tầm mắt rất mơ hồ,

liền gần trong gang tấc nữ hài, cũng chỉ là một mộng lung hình ảnh.

Mãi đến tận hôm nay, ở đây sáng như ban ngày trong hoàn cảnh, Vi Tầm đem nàng nhìn rõ rõ ràng ràng.

Cái kia lệnh Vi Tầm nhớ thương bảy năm nữ hài, đang đưa lưng về phía hắn, nhìn ngoài cửa sổ tĩnh không.

Cô bé trang phục không giống người địa cầu sĩ, bộ kia thuần trắng áo choàng kiểu dáng kỳ lạ, giống áo ngủ vừa giống như áo đầm, phảng phất là vì nàng đo ni đóng giày, đem thân thể của hắn đoạn chèn ép cao to cảm động, một cách tự nhiên mà tỏa ra một loại tao nhã khí chất cao quý. Chỉ là một cái bóng lưng, cũng đủ để lệnh rất nhiều nam nhân luân hãm, đặc biệt là nàng ấy rũ xuống tới mắt cá chân mái tóc dài đen óng, thời khắc dây dưa dính dấp vô số lòng của nam nhân.

Nghe được Vi Tầm tiếng bước chân của, nữ hài quay người sang.

Bốn mắt nhìn nhau, Vi Tầm trong lòng thật lâu không thể bình tĩnh.

Hắn cực kỳ hưng phấn, chính mình cùng trong mộng nữ hài, rốt cục triển khai mới nội dung vở kịch.

Tấm kia hoàn mỹ không một tí vết khuôn mặt nhỏ, giống như thần linh kiệt tác, không cười đều đủ để Khuynh Thành, nở nụ cười tuyệt đối có thể khuynh quốc. Nàng cùng ngoài cửa sổ nguyệt quang bổ sung lẫn nhau, như từ Nguyệt Cung bên trong đi ra Quảng Hàn tiên tử. Vi Tầm xưa nay chưa từng thấy nhan sắc cao đến loại trình độ này em gái, cho dù là trên internet ps quá vô số lần mỹ nữ hình ảnh, cũng không kịp trước mắt cô gái mặc áo trắng này một phần vạn.

Mi tâm của nàng, có một thiên nhiên trắng lười liềm dấu ấn, bình thêm mấy phần khí tức thần bí.

Bảy năm qua, Vi Tầm mỗi lần thấy đều là nàng không mặc quần áo bộ dạng, hôm nay lần thứ nhất nhìn thấy nàng mặc quần áo.

Này trái lại để Vi Tầm càng thêm phấn khởi, cùng trong giấc mộng cái kia trần như nhộng, buông thả ** tiểu yêu tinh so với, trước mắt cái này mặc đồ mới hoàn toàn nữ hài, là mỹ lệ như vậy cảm động, phong hoa tuyệt đại.

Vi Tầm vị kia phóng đảng bất kham yêu tự do đại biểu ca, đã từng nói một câu danh ngôn: Nam nhân có hai trái tim, một trái tim bên trong, ở một cái hồ ly tinh; một viên khác trong lòng, ở một cái quần trắng lung lay cô nương.

Vi Tầm đối với câu nói này khắc sâu ấn tượng, cô bé trước mắt, đồng thời chiếm cứ hắn hai trái tim.

Nàng không mặc quần áo thời điểm, luôn làm hắn không cách nào tự kiềm chế, triệt đầu triệt đuôi hồ ly tinh.

Nàng mặc quần áo vào thời điểm, hóa thân làm nhất cổ điển đông phương mỹ nhân, lệnh Vi Tầm trầm luân.

Dung mạo của nàng, khí chất, tư thái, mỗi một chỗ đều phù hợp Vi Tầm trong lòng cái kia tình nhân trong mộng tiêu chuẩn.

Tình nhân trong mộng, Vi Tầm đối với bốn chữ này có độc đáo lý giải.

Nhất mộng bảy năm, đau khổ triển miên, đây là thật trăm phần trăm tình nhân trong mộng.

Bảy năm qua, có một vấn đề, Vi Tầm vẫn không có làm rõ.

Đó chính là. Tuổi của nàng.

Trong cuộc sống hiện thực, Vi Tầm đại thể trên có thể phân biệt ra được nữ nhân cụ thể tuổi tác, chỉ có đối với trong giấc mộng này nữ hài khó giải. Nàng có lúc cho người cảm giác chỉ có mười lăm mười sáu tuổi, như trăng quang giống như tinh khiết, giống người mắt ngọc mây ngài ngây thơ rực rỡ thiếu nữ. Có lúc hoặc như là hai mươi lăm hai mươi sáu tuổi, như trăng quang giống như nhu cùng, giống như một hiểu ý ôn nhu sẵn sọc hàng xóm tỷ tỷ.

Quảng mở tuổi tác không đề cập tới, Vi Tầm càng đề ý một vấn đề khác.

Ở đây kéo dài bảy năm trong mộng cảnh, chính mình cùng nàng đến cùng là quan hệ như thế nào?

Người yêu?

Phu thê?

Thực sự không được, vụng trộm cầu nam nữ, ca cũng có thể tiếp thu a!

Vi Tầm hạ quyết tâm, hôm nay hắn nhất định phải làm rõ trong này tương quan giả thiết.

...

...

"Suy nghĩ kỹ chưa?"

Nhìn chăm chú Vi Tầm một lát, cô gái mặc áo trắng lên tiếng.

Thanh âm của nàng, còn như hoàng anh xuất cốc, nếu như leng keng chảy xuôi xuôi, không nói ra được êm tai dễ nghe.

Vi Tầm vừa nghe thanh âm kia liền đào tủy, suýt chút nữa bên trong ngưi đầy mặt.

Không dễ dàng a, bảy năm, ròng rã bảy năm, nàng rốt cục mở miệng nói với hắn câu nói đầu tiên!

Thấy hắn trầm mặc không nói, cô gái mặc áo trắng đi tới, nắm chặt rồi tay phải của hắn.

Vi Tầm kích động đến run, lại dặt tay, đây là hắn quen thuộc nội dung vở kịch, xem ra hôm nay có hi vọng giải khai mở nhiều năm bí ẩn.

Như ước nguyện của hắn, bí ẩn quả nhiên giải khai.

Mà chân tướng, để Vi Tầm một chút không tiếp thụ được.

Hai người nắm tay nhau chớp mắt, Vi Tầm rõ ràng cảm giác được, bạch y nữ hài trong tay mang theo một luồng không giải thích được sức hút, mạnh mẽ hấp thu trong thân thể hắn năng lượng nào đó. Vi Tầm cả người run rẩy, không phải là bởi vì kích động, cũng không phải xuất phát từ bất kỳ gợn sóng tâm tình gì, thuần túy là cái kia loại bị mạnh mẽ hấp thu quá trình, để hắn có loại cảm giác giống như điện giật.

Hắn bắt đầu rõ ràng, tại sao mỗi lần ở trong mơ tay trong tay, chính mình cũng sẽ bất thành linh run run một cái.

Đột nhiên, Vi Tầm "Nhìn thấy" trong cơ thể mình tình hình.

Ở trong thân thể của hắn, nổi lơ lửng một viên thần kỳ chín màu hạt châu.

Hắn không hiểu hạt châu này vì sao xuất hiện ở trong cơ thể mình, duy nhất khẳng định là, nữ hài đang hấp thu hạt châu này năng lượng.

Này để Vi Tầm rất bị đá kích, nguyên lai nàng dặt tay của ta, không phải là bởi vì đối với ta thú vị, mà là bởi vì viên này phá hạt châu?

"Người cũng không thể phủ nhận, sự thực bày ở trước mắt, Thần Long Châu, ngay ở bên trong cơ thể người." Cô gái mặc áo trắng giữa hai lông mày bỗng nhiên bắn ra một luồng mệnh môn uy nghiêm, giống như Thiên Hoàng quý tộc giống như làm người không dám nhìn thẳng: "Trăm kiên trì có hạn, hôm nay trăm cho người một cái cơ hội cuối cùng, mau chóng cho trăm một cái trả lời chắc chắn."

Vi Tầm ngớ ngẩn, toà này cung điện hoa lệ, để hắn sinh ra liên hệ nào đó.

Hắn đều có điểm khâm phục mình, cái kia làm cho cô gái thích ẩn giấu thiên phú, thậm chí ngay cả nữ vương cũng mê hoặc.

Vi Tầm trong lòng có loại không rõ đặc ý, cũng có một loại khó tả lúng túng.

Vừa nghĩ tới mình đang nằm mơ, Vi Tầm lá gan cũng lớn, nói bóng gió nỗ lực dụ ra càng nhiều tin tức hơn số lượng: "Người để ta cho người trả lời chắc chắn, thế nào cũng phải trước tiên đem điều kiện mở ra chứ, ta sẽ chăm chú suy tính."

"Trăm không phải sớm mở từng ra điều kiện?" Hừ hừ thực thực nữ vương bạch y nữ hài ánh mắt nhất chuyển, thu liễm cái kia loại khiếp người uy nghiêm khí thế, chuyển mà biểu lộ ra mấy phần tiểu nữ nhân ý nhị: "Người muốn trả giá, tranh thủ lợi ích lớn nhất thật sao?"

Vi Tầm cười không nói, hết sức hưởng thụ lắng nghe tình nhân trong mộng cái kia âm thanh tự nhiên.

Nữ hài nhưng mắt lạnh nhìn hắn: "Người là trăm duy nhất nam sủng, cái này chẳng lẽ còn chưa đủ sao?"

Nghe được nữ hài lượng tin tức kinh người một câu nói, Vi Tầm suýt chút nữa một đầu ngã chổng vó.

Hắn ngửa chính từ nghiêm nói: "Không được, ta từ chối làm nam sủng!"

"Ha ha, thương tổn được người này điểm người đàn ông nhỏ bé lòng tự ái sao?" Bạch y nữ hài khẽ mỉm cười, bên trong nhất thời trở nên lu mờ âm đạm, tất cả hào quang đều tập trung ở tâm kia họa quốc vương dân tuyệt mỹ trên khuôn mặt. Nàng giống như một nghịch thiếu nữ giống như nghiêng đầu nhỏ suy nghĩ chốc lát, nháy hai lần mắt to, giọng mang bốn cột nói: "Được rồi, trăm có thể cân nhắc cho người một cái danh phận. Chỉ cần người bẻ ngoan nghe lời, trăm sắc phong người vì là Quý Phi."

Vi Tầm nổi giận, làm một muội tử Quý Phi, so với vụng trộm cầu nam nữ còn quá đáng a, hắn chân tâm không tiếp thụ được.

Hắn có loại linh cảm không lành, chính mình si mê bảy năm câu chuyện tình yêu, quay đầu lại hình như là vừa ra bị kịch.

"Ta từ chối!" Vi Tầm cắn răng nghiêng lợi nói.

Cô gái mặc áo trắng ánh mắt phát lạnh, mi tâm trắng lười liềm dấu ấn quang mang chớp thước, miệng nhỏ đột nhiên trương mở, một viên kỳ dị tháng hạt

châu màu trắng bay ra. Hạt châu kia vòng quanh Vi Tầm bay lượn một vòng, xen lẫn như có như không tiếng rỗng ngậm, lại bay trở về nữ hải trong cơ thể.

Ngay sau đó cô gái mặc áo trắng nói rằng: "Đây chính là trăm thành ý, ngươi có Thần Long Châu, ta có Nguyệt Long Châu, ngươi và ta long châu cộng hưởng, đối với song phương đều mới có lợi. Trăm hướng về ngươi hứa hẹn, sinh thời nhất định tập hợp đủ chín viên long châu, mở ra Cửu Long bảo tàng, đến thời điểm ngươi cũng có thể chia một chén canh."

Vi Tầm không ngờ tới giấc mơ của chính mình giả thiết phức tạp như thế, hắn muốn đơn giản một chút: "Chúng ta nhất định phải đi làm những thứ ngon ngang kia chuyện sao, tại sao không tìm cái sơn thôn nhỏ ẩn cư, ta cấy ruộng đến ngươi canh cửi, sau đó sinh một đồng oa. . . Đúng rồi, trong thế giới này, có thể sinh hai thai sao?"

"Cày ruộng canh cửi? Trăm là cao quý tháng Hoàng Nữ đế, đông đại lục vạn năm đến duy nhất xưng Đế nữ tử, ngươi để trăm bỏ qua để vị cùng ngươi đi theo cày ruộng dệt vải?" Nữ Đế liếc si giống như nhìn Vi Tầm, dùng chỉ tiếc mải sát không nên kìm giọng nói: "Trăm rõ ràng, nhiều năm qua ngươi không thể thức tỉnh thiên phú của chính mình, khó tránh khỏi có chút nản lòng thoái chí. Có thể ngươi dù sao cũng là Kiếm thánh con trai, có thể hay không hơi có chút tiền đồ?"

Vi Tầm càng không ngờ tới trong giấc mộng mình còn có một cái như vậy cuồng phách khốc huyễn duệ thân phận, nhất thời sức mạnh đủ rất nhiều: "Tháng Hoàng Nữ đế? Có gì đặc biệt, ca vẫn là Viêm Hoàng con cháu đây! Hôm nay ta đem lời để ở chỗ này, không sai, ta là ưa thích ngươi, nhưng muốn để ta làm ngươi nam sủng hoặc là phi tử, đánh chết ta cũng không đồng ý!"

"Ngươi yêu thích ta?"

Nữ Đế kinh ngạc nhìn hắn, thật giống nhìn thấy một cái quái vật.

"Đúng thì thế nào?" Vi Tầm ưỡn ngực, hào phóng thừa nhận.

"Ngươi đã yêu thích trăm, vì sao không muốn làm trăm phi tử, ngươi biết trên đời này có bao nhiêu nam nhân muốn vào cung hầu hạ trăm sao?" Nữ Đế không quá lý giải Vi Tầm ăn khóp, ở cửa nàng trong nhận biết, thích hắn mọi người kêu khóc muốn làm của nàng trai lơ.

"Ái tình, hắn là một loại tự do ý chí kết quả. Đơn giản tới nói, chính là nam nữ song phương ngươi tình ta nguyện." Vi Tầm bày ra giáo Nữ Đế làm người tư thế, nói thao thao bất tuyệt: "Ngươi để ta làm Quý Phi, đã vi phạm ý nguyện của ta, nói khó nghe một chút, ta chính là ngươi nuôi dưỡng ở trong thâm cung tiểu bạch kiếm, nào có tự do cùng tôn nghiêm có thể nói? Nếu như không tự do, ta tình nguyện không yêu."

"Trăm sớm biết ngươi vô cùng dẻo miệng, bao nhiêu người đều bị ngươi mộng lừa gạt, những thứ ngu xuẩn kia có nằm mơ cũng chẳng ngờ Thần Long Châu ở trên thân thể ngươi." Nữ Đế cười lạnh, Phượng trong mắt lóe lên khiếp người ánh sáng, một luồng khí thế ác liệt bao phủ Vi Tầm: "Trăm cho ngươi cuối cùng năm giây thời gian cân nhắc, hoặc là, làm ta nam nhân. Hoặc là, làm kẻ thù của ta!"

"Không cần suy tính, ngươi động thủ đi." Vi Tầm sừng sững không sợ.

"Ngươi không sợ chết?" Nữ Đế nhấn mạnh.

"Đương nhiên sợ, bất quá, ta càng sợ làm ngươi nam sủng." Vi Tầm vừa nghĩ tới mình đang nằm mơ, đó là tương đương địa thấy chết không sờn, đều học được nói có sách, mách có chứng: "Ồ quê hương của ta, cầu có cách ngon. Sinh mệnh thành đáng quý, ái tình giá cả càng cao hơn, nếu vì tự do cổ, hai cái đều có thể quăng!"

Ps: Các bạn nhớ vote 9-10 điểm ở cuối chương ủng hộ mình nhé! Hoàng Châu chân thành cảm ơn!

Bạn đang đọc truyện *Thiên Phú Thế Giới Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 3: Long Phi nương nương

Đại Viêm đế quốc, Đông đại lục đệ nhất cường quốc.

Đế quốc thủ đô, hoàng cung trong khu nhà một toà cung điện cửa, bốn tên cung nữ đang xì xào bàn tán.

"Kỳ quái, Long Phi hôm nay không có chạy trốn sao?"

"Long Phi nương nương hôm nay đọc sách mê li rồi, chưa từng rời khỏi Tiềm Long Điện nửa bước."

"Phi, cái kia gọi đọc sách sao, ai có thể một ngày nhìn hai mươi, ba mươi bản đại bộ phận đầu sách cổ?"

"Đúng rồi, ta nhìn nương nương chính là thành tâm cho chúng ta gây phiền phức, để cho chúng ta tới tới lui lui đi thư khổ chuyển sách, hần tốt nhân cơ hội chạy trốn."

"Bớt tranh cãi một tí, bệ hạ có chỉ, Hoàng gia thư khổ tàng thư, tùy ý Long Phi nương nương lật xem."

"Nương nương tám phần mười đây là một mối, ta phỏng chừng hần hôm nay sẽ không chạy nữa rồi."

"Điều xốc lại tinh thần cho ta, nương nương làm việc không theo lẽ thường, ngăn ngắt một tháng, hần chạy trốn 128 lần. Hôm nay nương nương đột nhiên yên tĩnh lại, sợ là sự yên tĩnh trước cơn bão táp, chúng ta vẫn cẩn thận tuyệt vời."

Trong miệng các nàng Long Phi nương nương, chính là nửa tháng trước bị lửa Hoàng Nữ để sách phong. . . Vi Tầm

Vi Tầm đổi mới một kỷ lục, sáng lập thuộc về hần lịch sử.

Hần là Đông đại lục từ trước tới nay cái thứ nhất nam tính phi tử, phong hào vì là Long quý phi.

Không nghi ngờ chút nào, nam nhân như vậy, chắc chắn ở trên sách sử lưu lại một trang nổi bật.

Bất quá, sách sử đem đánh giá như thế nào hần, vậy sẽ rất khó nói rồi.

Một tháng qua, Long quý phi kiên trì không ngừng địa làm một chuyện: Chạy trốn.

Hần cao nhất ghi chép là, một ngày chạy trốn tám lần.

Tiệc nuôi là, canh giữ ở Tiềm Long Điện Đích cung nữ, đều là Nữ Đế tâm phúc, mỗi người thực lực siêu bầy. Ở những thủ đoạn này cao cường cung nữ trước mặt, Long quý phi chính là một cái điển hình chiến đấu năm cận bã, mỗi lần đều bị các cung nữ dễ như ăn bánh bắt được trở lại.

Tiềm Long Điện bên trong, Vi Tầm nâng một bản thuật sĩ nhập môn chỉ nam, ánh mắt có chút phập phù.

Từng có lúc, hần lấy vì là mình đang nằm mơ, lá gan đặc biệt trắng, dám không thêm đến xia cùng Nữ Đế cứng rắn vừa.

Theo thời gian trôi đi, hần không thể không tiếp thu chính mình xuyên việt sự thực.

Không có ai ngay cả tiếp theo làm một tháng mộng, cái kia rõ ràng xúc giác, cảm giác đau, đều ở đây càng rõ ràng địa nói cho Vi Tầm: Hần hoặc là làm một cái vĩnh viễn không hồi tỉnh tới ác mộng, hoặc là liền từ trên Địa cầu đi tới một thế giới khác.

Mỗi lần soi gương, Vi Tầm đều sẽ thấy một người xa lạ.

Cái kia mười bảy mười tám tuổi, mày kiếm mắt sao xa lạ thiếu niên, chính là hôm nay Vi Tầm.

Nguyên bản hai mươi tuổi chính hần, trong giấc mộng không giải thích được bám thân ở đây cái nghe nói là kiếm Thánh Hậu đòi sau thiếu niên trong cơ thể.

"Thà chết cũng không làm nam sùng sao? Sự sống chết của ngươi không tự làm chủ được, trăm để cho ngươi sinh, ngươi liền sinh! Trăm để cho ngươi chết, ngươi liền chết! Trăm lách không để cho ngươi toại nguyện, để cho ngươi ném thù sống còn khó chịu hơn chết mùi vị, cả đời làm trăm độc chiếm!"

Lúc trước Vi Tầm hô lên hai cái đều có thể ném khẩu hiệu, Nữ Đế làm ra như vậy đáp lại.

Nàng nói được là làm được, đem Vi Tầm giam lỏng ở Tiềm Long Điện, mọi thời tiết phái cao thủ trông giữ. Vi Tầm đừng nói chạy trốn, liền tự sát cơ hội cũng không có. Có một lần, hần đầu óc nóng lên noi theo cổ đại thà chết chứ không chịu khuất phục quân tử, nắm đầu đi va trong cung điện cây cột, bỗng nhiên một cổ vô hình Lực đạo chấn khai hần.

Ở trong một tháng này, Nữ Đế ban ngày xử lý triều chính, buổi tối đi ngủ với Tiềm Long Điện. Nàng mỗi đêm đều sẽ nắm Vi Tầm tay, điên cuồng hấp thu trong cơ thể hần Thần Long Châu năng lượng. Ngoài ra, nàng còn thường thường làm ra bá vương ngành thương cung hoạt động, căn bản không quản Vi Tầm chịu hay không chịu được, một lời không hợp đem hần dẫn vật đến bình minh.

Có người nói, sinh hoạt lại như cường nữ nhân làm, ngươi không thể phản kháng, vậy thì nằm xuống hưởng thụ.

Vừa bắt đầu, Vi Tầm nhờ như vậy an ủi mình.

Dầu gì cũng là bị tình nhân trong mộng cho gì đó, Vi Tầm cảm giác mình vẫn là có thể hưởng thụ một chút.

Vài ngày sau, Vi Tầm không có cách nào hưởng thụ đi xuống.

Ở cái kia vốn nên ngọt ngào hạnh phúc trong quá trình, hẳn càng ngày càng rõ ràng nhận biết được: Minh chính là của nàng luyện công lò.

Cái kia kỳ diệu Thần Long Châu, mỗi ngày đều sẽ cho Vi Tầm bổ sung một ít năng lượng, mà bổ sung năng lượng, đều không ngoại lệ địa bị Nữ Đế hút đi. Vi Tầm thì dường như một con cần lao tiểu mật phong, nhọc nhằn khổ sở đào được mật ong, quay đầu lại tiện nghi Nữ Đế cái này nuôi ong người.

Bị yêu tha thiết bảy năm nữ hài xem là một cái công cụ, Vi Tầm còn chưa hề tuyệt vọng.

Hắn cho rằng Nữ Đế bao nhiêu đối với hắn có chút cảm tình, mãi đến tận có một ngày nhìn thấy cái kia bản thánh Hoàng Nữ đế bản kỷ,, Vi Tầm lòng như tro nguội.

Quyển sách kia cực điểm ca công tụng đức sở trường, miêu tả Nữ Đế làm sao anh minh thần võ, làm sao bình định phản loạn, làm sao uy chấn thiên hạ. Mà Vi Tầm ở cái kia trong sách, thấy được mặt khác một tầng tin tức: Nữ nhân này giết nàng tám cái anh chị em, làm thịt nàng hai cái có hi vọng kế thừa sự nghiệp thống nhất đất nước hoàng thúc, diệt một số lão thần toàn tộc, chôn giết trăm vạn quân phản kháng, cuối cùng leo lên đế vị.

Nữ nhân như vậy, người có thể hi vọng nàng có cảm tình sao?

Làm Vi Tầm xác nhận chính mình sau khi xuyên việt, một lần cho rằng đây là trời cao sắp xếp, hắn cùng mến yêu nữ hài nhất định sẽ có một đoạn cổ sự.

Hắn đoán được bắt đầu, không có dự liệu được kết cục.

Hắn cùng Nữ Đế trong đó, đã biến thành một hồi sự cố.

Ái cực đoạn, thường thường chính là hận.

Không biết từ lúc nào bắt đầu, Vi Tầm phát hiện mình đối với Nữ Đế đã không có yêu thương, trái lại sinh ra sự thù hận.

Người sinh trần đầy trào phúng, lúc trước Vi Tầm trên địa cầu thời điểm, nằm mộng cũng muốn xuyên qua đến tình nhân trong mộng trong thế giới. Hiện nay nguyện vọng của hắn thực hiện, nhưng liễu mạng liễu linh muốn chạy trốn.

Một tháng qua, trong lòng hắn chỉ có một ý nghĩ: Chạy đi!

...

...

Đêm dần khuya.

Tiêm Long Điện bên trong, Vi Tầm cùng Nữ Đế từng người nâng một quyển sách lật xem, ai cũng không nói gì.

Có một thành ngữ gọi đồng sàng dị mộng, hình dung tình cảm vợ chồng không cùng, trước mắt một đôi nam nữ, chính là tình huống như thế. Bọn họ không ngừng đồng sàng dị mộng, càng đưa lên đến tương ái tương sát trình độ.

Một lúc lâu, Nữ Đế lên tiếng: "Người gần nhất nhìn rất nhiều sách, có thể có thu hoạch?"

Vi Tầm cười một cái tự giễu: "Ta đây loại không có thức tỉnh thiên phú người, có thể có thu hoạch gì?"

"Rất tốt, học biết ản ản." Nữ Đế nhiều liếc hắn một cái, như trăng quang giống như con mắt phảng phất xem thấu hắn tất cả, lạnh nhạt nói: "Ở trầm trước mặt, không cần nỗ lực ản giấu. Người dung hợp Thần Long Châu, sớm có đã gặp qua là không quên được năng lực, các cung nữ nghĩ đến người một ngày nhìn hai mươi, ba mươi quyển sách chỉ do hồ đồ, kỳ thực người sớm đem cái kia chút thư ký xuống."

Vi Tầm hoa cúc căng thẳng, nữ nhân này quá kinh khủng, cái gì đều không gạt được nàng.

"Từ xưa tới nay, dung hợp Cửu Long châu người, lực lượng tinh thần tăng lên trên diện rộng. Lực lượng tinh thần trực tiếp ảnh hưởng thuật sĩ sức linh ngộ, trí nhớ, năng lực nhận biết, cùng với sức quan sát. Thần Long Châu là cao quý Cửu Long châu đứng đầu, nói vậy tinh thần lực của người cũng đến một cái không tầm thường trình độ." Thánh Hoàng Nữ đế hết sức bình tĩnh nói: "Một tháng qua, người xem hơn sáu trăm bộ Hoàng gia tàng thư, từ lâu thông hiểu đạo lý đi?"

Vi Tầm con người co rụt lại, nhìn yêu quái tựa như nhìn Nữ Đế.

"Hết sức kinh ngạc sao? Người này loại đã gặp qua là không quên được năng lực, trăm năm tuổi năm ấy thì có. Trăm mười tuổi thời gian, đã đọc sách vượt mười ngàn quyển. Đây loại năng lực, trăm so với người càng có tâm đắc." Nữ Đế hết sức hưởng thụ mà nhìn Vi Tầm biết đáng về: "Mặc kệ người đọc sách là vì thức tỉnh tự thân thiên phú, vẫn là vì chạy trốn, trầm thấy được người tiến tới một mặt, người cuối cùng cũng coi như có chút tiền đồ."

Hiếm thấy khen Vi Tầm một câu, Nữ Đế rất nhanh lại gọi xuống một chậu nước lạnh: "Người làm hết thầy đều là phí công, đời này kiếp này, người không đi ra lọt Tiêm Long Điện. Cho dù người thức tỉnh rồi thiên phú, trở thành một tên thuật sĩ, cũng không phải trầm một chiêu địch."

"Chớ đem người coi thường, ta quê nhà có câu ngạn ngữ, yên tĩnh trên chọc chim sáo đá, chớ bắt nạt thiếu niên nghèo!" Vi Tầm dấy lên một loại huyết tính: "Người có dám hay không thả ta đi ra ngoài, không ra mười năm, ta nhất định sẽ về tới thu thập người! Đến lúc đó, ta muốn người ngược lại làm ta

người hầu gái!"

"Trẫm làm người người hầu gái? Ha ha, chỉ bằng người câu nói này, trẫm liền có thể phái người diệt người cừu tộc." Nữ Đế nở nụ cười, cái kia khuynh quốc chỉ cười mười điểm mê người, cũng mười điểm nguy hiểm "Nhìn nhiều sách như vậy, người chính là không bao nhiêu tiến bộ, đối với trẫm sử dụng cấp thấp như vậy phép khích tướng, không chê ấu trĩ sao?"

"Người sợ ta?" Nhất kể không có kết quả, Vi Tầm thay đổi một loại đánh khai căn thức: "Người rất rõ ràng Thần Long Châu là Cửu Long châu đứng đầu, người sợ sệt ta trưởng thành, người sợ sệt ta mười năm sau trở thành trên đời này người đàn ông mạnh mẽ nhất, sợ đến người khóc lóc về nhà tìm mẹ mu? Còn là nói người đã sâu sắc yêu ta, một ngày đều cách không mở ta, người sợ ta đi rồi sau đó, người sẽ cảm thấy trống vắng cảm thấy cô quạnh cảm thấy lạnh, đến thời điểm người chỉ có thể trốn ở này băng Lãnh Vô Tình trong thâm cung lên lút gào khóc?"

"Làm càn!" Hi nộ không lộ thán Hoàng Nữ đế, phá thiên hoang địa toát ra vẻ tức giận: "Quân vô hí ngôn, trẫm đã nói, người cả đời làm trẫm độc chiếm, bót ở chỗ này nói chuyện viễn vông!"

"Ha ha ha ha!" Vi Tầm cười ha hả, hần phát hiện loại kích thích này Nữ Đế ngạo kiều lòng đánh khai căn thức rất hữu hiệu, hoặc là không làm nói: "Người không phải tuyên bố muốn Tứ Hải quy thuận vạn dân thần phục sao, liền nam nhân trong nhà người đều thuận phục không được, người làm sao còn thuận phục vạn dân? Muốn ta tâm phục khẩu phục, người liền cùng ta đánh cược, chúng ta lấy mười năm làm hạn định, đến thời điểm ta như thua, cam tâm tình nguyện làm người nam sủng. Nếu như người thua rồi, khả khả. . ."

"Mười năm?" Nữ Đế cũng cười: "Người biết bên ngoài có bao nhiêu người muốn giết người sao, người đi ra hoàng cung, không sống hơn mười ngày!"

Vi Tầm trong lòng run lên, hần chỉ biết mình là Kiếm thánh con trai, còn cái kia tiện nghi cha là vị nào Kiếm thánh, hần còn chưa hiểu. Nếu như hần tiện nghi cha là cái kia trồng cây địch vô số nhân vật hung ác, chính mình đi ra ngoài e sợ sẽ biến thành người người gọi đánh chuột chạy qua đường.

Mặc dù như thế, hần vẫn kiên quyết nói: "Không cần người bận tâm, ta tự có biện pháp sống tiếp!"

"Đừng nói mười năm, mặc dù cho người một trăm năm thời gian, người cũng không đạt tới trẫm một nửa độ cao." Nữ Đế nắm giữ ngạo nhân tự tin, vô tình đã kích Vi Tầm "Lại nói, người có bản lĩnh sống một trăm năm sao? Trẫm sắp đi vào Thánh giả cảnh giới, có mấy trăm năm tuổi thọ. Mà người thì sao, ha ha, ta Đại Viêm quốc con dân tuổi thọ bình quân vì là bốn mươi tám tuổi. Người cho rằng người có thể sống bao lâu, bốn mươi tuổi, vẫn là năm mươi tuổi?"

Lời nói này không thể nghi ngờ là ở triệt đầu triệt đuôi nhục nhả Vi Tầm, đoán chắc hần không cách nào trở thành cường đại thuật sĩ.

Thiên Phú thể giới văn minh so sánh lạc hậu, người bình thường tuổi thọ bình quân không tới năm mươi tuổi, số ít sống đến sáu mươi tuổi phạm nhân cũng toán trường thọ. Chỉ có cái kia chút thức tỉnh rồi thiên phú thuật sĩ, thông qua tu luyện cường thân kiện thể kéo dài tuổi thọ, trong đó người tài ba có mấy trăm năm tuổi thọ.

Vi Tầm sắc mặt biến ảo không ngừng, lần này bị đã kích được không nhẹ.

Hần chỉ có Thần Long Châu, nhưng không thể thức tỉnh tự thân thiên phú, liền một chút linh lực cũng không có.

Đột nhiên, phụ cận cung điện kịch liệt lay động, phía ngoài cả tòa Hoàng Thành cũng đang lay động.

Vi Tầm hết sức không có lòng công đức một trận vui vẻ, giả như địa chấn đem hoàng cung cho rung sụp, hần thì có hy vọng chạy đi.

"Có thích khách!"

"Hộ giá!"

Ngoài cửa truyền đến các cung nữ tiếng kinh hô, nghe có chút hoảng loạn.

Vi Tầm lần thứ hai vui vẻ, những cung nữ kia đều là gặp biến không kinh sợ đến mức cao thủ, có thể làm cho các nàng cảm thấy hốt hoảng thích khách, khẳng định vô cùng ghê gớm.

Vi Tầm đối với cái kia tiện nghi cha tràn đầy chờ mong, thán gần nhất hần đã đọc không ít sách, đối với Thiên Phú thể giới không còn là không biết gì cả. Nếu như những sách kia không có loạn xây, như vậy Kiếm thánh chính là Đông đại lục cao cấp cường giả.

Ầm ầm ầm!

Nguy nga lộn lắt Tiềm Long Điện, bị một nguồn sức mạnh lôi kéo, ầm ầm sụp đổ.

Cái này Vi Tầm dọa cho phát sợ, chỉ lát nữa là phải bị xà nhà đập thành thịt nát, một đoàn kỳ dị hào quang màu xanh bay trở về. Tia sáng kia tạo thành một cái khí cầu giống như hình dạng, đem Vi Tầm bao phủ trong đó, mang theo hần bay lên.

Trong chớp mắt bay đến bách thước trên không, hần nhìn thấy Nữ Đế đang nổi bông bênh giữa không trung, lạnh lùng nhìn chăm chú vào thần bí kia thích khách.

Lại nhìn một cái thích khách kia, Vi Tầm suýt chút nữa bị lạnh mù mắt.

Người kia cả người bao vây ở một đoàn màu xanh hào quang loá mắt bên trong, đừng nói khuôn mặt, ngay cả chân tay cũng không nhìn thấy.

"Tiểu tử, nợ cha ngươi khoản nợ, lão phu trả sạch, sau này ngươi tự cầu nhiều phúc đi."

Một tiếng nói già nua, rõ ràng truyền vào Vi Tầm trong tai.

Vi Tầm còn chưa biết đây là tình huống gì, bỗng nhiên bị cái kia màu xanh chùm sáng thổi sang cao vạn trượng không, hướng về một cái hướng khác bay vút đi. Cái kia màu xanh chùm sáng tốc độ thật nhanh, trong chớp mắt bay khỏi Hoàng Thành, cũng không lâu lắm lại bay ra Đại Viêm đế quốc lãnh thổ.

Ba ngày ba đêm đi qua, màu xanh chùm sáng vẫn cứ không có ý dừng lại.

Vi Tầm vừa đói vừa khát, ý thức dần dần mơ hồ, không biết mình sẽ bay đi nơi nào.

Ps: Các bạn nhớ vote 9-10 điểm ở cuối chương ủng hộ mình nhé! Hoàng Châu chân thành cảm ơn!

Bạn đang đọc truyện *Thiên Phú Thế Giới Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 4: Vi Tầm tên

Thiên Phú thế giới, chia làm tứ đại bản khối, hợp xưng đông, tây, nam, bắc bốn đại lục.

Nam đại lục, cổ gọi Nam Hoang, ở đây sản vật phong phú, quanh năm bao phủ khí độc, khắp nơi độc trùng mãnh thú, chỉ có số ít thú nhân ở lại. Một ngàn năm trước, Đông đại lục cùng Tây đại lục hơn vị Thánh giả liên thủ, xua tan khí độc, từ đây tiến nhập trong lịch sử nổi danh đại thực dân thời đại. Đông Tây hai khối đại lục, vô số di dân tràn vào Nam Hoang, khai sáng mới lịch sử.

Vùng đất này bách tộc ở lộn xộn, người loại phức tạp, người có thể nhìn thấy tóc đen da vàng Đông đại lục hậu duệ, cũng có thể nhìn thấy tóc vàng mắt xanh Tây đại lục hậu duệ, còn có cái kia chút lớn lên ngu ruồi, miệng ngựa, mèo cái đuôi thú nhân. Nơi này con dân, họ tên cũng tràn ngập hỗn đến phong cách, vừa có Đông đại lục Triệu, Tiền, Tôn, Lý các loại bách gia họ, cũng có Messi, Jordan, James các loại Tây đại lục dòng họ. Coi như gặp phải tên là Mike Lý, Tom Trương các loại người, người cũng không cần cảm thấy quá kỳ quái.

Đi qua ngàn năm phát triển, bây giờ Nam đại lục nhân khẩu mấy tỉ, tổng cộng có ba mươi sáu quốc gia.

Thiên Tinh Quốc, chính là một cái trong số đó.

Thời Quang Trán, ở vào Thiên Tinh Quốc biên giới, là một cái tâm thường biên thủy trấn nhỏ.

Này ngày chạng vạng, một cái thiếu niên tóc đen say khướt địa từ trong tửu quán đi ra, lung tung không có mục đích tiêu sái ở trên đường cái.

Thiếu niên mắt đen tóc đen, mặt như đao gọt, tay vượn eo ong, hần đen nhánh kia con người đặc biệt cô đơn, khỏe miệng có thần thức hồ tra tử, cả người mùi rượu, bóng lưng vô cùng tiêu điều, làm cho người ta một loại tang thương chán chường cảm giác.

"Hắn chính là Vi Tầm?"

"Hắn cũng không dài ba đầu sáu tay, dám dùng lợi hại như vậy tên?"

"Chuyện cười, nếu là hắn có bản lĩnh, cần gì phải bám váy đàn bà?"

"Tiểu cây ớt thực sự là mắt bị mù, làm sao sẽ coi trọng này cái củi mục?"

"Ta cũng nghĩ không thông, này loại không biết thiên phú rác rưởi, Mía đến cùng coi trọng hắn điểm nào?"

"Tiểu tử này đến tột cùng cái gì lai lịch, Vi Tầm là tên thật của hắn sao?"

"Trời mới biết hắn cái gì lai lịch, hắn lúc trước phiêu phù ở sông Rhine bên trong, tất cả mọi người cho rằng đó là một bộ xác chết trôi. Mía tiểu thư đem hắn vớt lên, canh giữ ở bên giường chiếu cổ hắn một tháng. Ông trời không có mắt a, Mía tiểu thư là trong lòng ta nóng bỏng nữ thần, nếu như nàng chịu như vậy chăm sóc ta một ngày, không, nửa ngày, chết sớm mười năm ta cũng đồng ý!"

Nhìn thấy thiếu niên này, người đi trên đường dón dập chỉ chỉ điểm điểm.

Trên trán các nam nhân nhìn Vi Tầm ánh mắt, tràn đầy ước ao ghen tị.

Thiếu niên trong ngoài, đều khiến người ta căm ghét.

Đầu tiên, tên của hắn cực kỳ to gan, thậm chí có thể nói đại nghịch bất đạo.

Thiên Phú thế giới lưu truyền một loại các thần thời đại để lại văn tự cổ đại, mỗi cái từ đơn đều có đặc thù ý nghĩa.

Ở văn tự cổ đại bên trong, cái này từ đơn có ý tứ là: Thí Thần giả!

Trong lịch sử từ xưa tới nay chưa từng có ai dám dùng danh tự này, lại như từ xưa tới nay chưa từng có ai sẽ dùng các loại từ tổ làm vì là tên của chính mình, cũng sẽ không có người cho mình đặt tên là, những từ ngữ này bản thân liền không thích hợp sung mãn làm nhân loại tên.

Ngoài ra, ở Thiên Phú thế giới mấy trăm quốc gia trong lời nói, Vi Tầm cái này từ đơn cũng có ý nghĩa không giống bình thường.

Tỷ như Nam đại lục tiếng thông dụng bên trong, có ý tứ là: Thần bí cường đại nam nhân.

Mà ở Thiên Tinh Quốc trong lời nói, có ý tứ là: Chính phục nữ thần nhân vật huyền thoại.

Nếu như Vi Tầm thực lực mạnh mẽ, thiên phú dị bẩm, cũng cũng miễn cưỡng xứng với tên của chính mình.

Tiếc nuối là, hắn cũng không thần bí, cũng không cường đại.

Thời Quang Trán người người đều biết, Vi Tầm nắm giữ một loại không biết thiên phú.

Ở Thiên Phú thế giới, mỗi người chỉ ít nắm giữ một loại từ lúc sinh ra đã mang theo thiên phú. Chỉ cần khai phá ra thiên phú của chính mình, liền có thể sản sinh linh lực, triển khai linh thuật, trở thành thân phận tôn quý thuật sĩ. Những này thuật sĩ tràn đầy sắc thái truyền kỳ, có người có thể điều khiển băng sương, có người có thể điều động sấm sét, có người có thể thôi thúc hỏa diễm, trong đó cường giả một cái cầm thuật có thể phá hủy một toà thành trì!

Từ thời đại Thái cổ đến hiện tại, thế giới này đã biết thiên phú tổng cộng có hơn hai ngàn loại. Nắm giữ những thiên phú này người không thể nghi ngờ là may mắn, bọn họ có thể căn cứ kinh nghiệm của tiền nhân, làm từng bước tu luyện ra linh lực, học tập tương ứng linh thuật.

Mặt khác, thế giới này còn có hàng ngàn hàng vạn thiên phú, không có bị người khai phát ra tới.

Những thiên phú này có một cái cách gọi: Không biết thiên phú.

Còn có một cái khó nghe tục xưng: Rác rưởi thiên phú.

Không biết thiên phú, mang ý nghĩa người chính mình cũng không biết thiên phú của người là cái gì, cũng không biết nên làm gì kích phát thiên phú của chính mình, càng không có tương ứng bí quyết có thể tu luyện, đương nhiên không có khả năng sử dụng tới cùng thiên phú tương ứng linh thuật.

Trong lịch sử chỉ có cực kỳ cá biệt kỳ nhân, kích hoạt rồi mình không biết thiên phú, đồng thời tự sáng chế ra thích hợp tự thân thiên phú tu luyện bí pháp, sau đó nghiên cứu sáng chế ra có thể phát huy tự thân thiên phú to lớn nhất tiềm lực linh thuật, từ đây trở thành nhân vật huyền thoại.

Nhưng mà, này loại kỳ tài ngút trời yêu nghiệt, năm trăm năm cũng chưa chắc có thể xuất hiện một cái.

Tuyệt đại đa số không biết thiên phú người, cố gắng cả đời cũng không sống nổi thiên phú của chính mình, bị gọi đùa là rác rưởi.

Nắm giữ không biết thiên phú người, phần lớn đều là bình dân, sinh sống ở mỗi bên quốc gia xã hội tầng thấp nhất.

Giả như Vi Tầm đang hoàng làm một người bình dân, tầm thường sống hết đời, trên cư dân cũng không trở thành xem thường hắn. Mấu chốt là người này quá không lên đường, hắn lại vu vạ trên trán đẹp nhất nhất ** Mía tiểu thư trong nhà không chịu đi, mà Mía một mực cũng lòng từ bi địa chứa chấp hắn.

Hắn ở Mễ gia ở lại chính là hai tháng, đưa tới công phần.

Nam đại lục các tộc ở lộn xộn, dân phong hết sức mờ ra, trước khi cưới nào đó hành vi là thông thường việc.

Rất nhiều người mãnh liệt hoài nghi, Vi Tầm cùng Mía tiểu thư trong đó xảy ra nào đó loại cố sự.

Từ nay về sau, mọi người cho hắn một cái bí danh: Cơm Nát Vương.

...

...

Nam đại lục lối kiến trúc rất có đặc điểm, vừa có Đông đại lục truyền thống đình viện, cũng có Tây đại lục cái kia loại resort quý tộc.

Ở Thời Quang Trấn, cũng có thể nhìn thấy bất đồng kiến trúc.

Trấn nhỏ đông đường phố có một toà nhà cao cửa rộng đại viện, cửa viết "Mễ trạch" hai chữ.

Mười năm trước, một người đàn ông mang theo một đứa bé trai cùng một cô bé đi tới nơi này, mua ngôi nhà này.

Cái kia phát tướng nam nhân là một điều bí ẩn, người trẻ tuổi gọi hắn Đạt thúc, thế hệ trước gọi hắn a đạt, không có người biết thân thế của hắn lai lịch.

Năm đó cái kia mười tuổi cậu bé, là Đạt thúc đệ tử, cũng không có họ tên, nữ danh là chủy sắt, bây giờ đã là trấn trên nổi danh lính đánh thuê.

Mà năm đó cái kia tám tuổi bé gái, tên là Mía, là Đạt thúc cùng chủy sắt thế sống chết người bảo vệ, trên trấn rất nhiều người suy đoán nàng là một cái nào đó qua thời quý tộc hậu duệ. Mía rất nhỏ đã tinh lại một loại hỏa điểm thiên phú, mười bốn tuổi năm ấy liền trở mã đáng ngọc yêu kiều, được người gọi là tiểu cây ớt, là trấn trên vô số nam nhân trong lòng siêu cấp cô em.

Màn đêm buông xuống thời khắc, Vi Tầm đi vào Mễ trạch một căn phòng khách.

Hắn đốt nến, mở ra một bản văn tự cổ đại lời giải.

Từ khi ở Mễ trạch tĩnh lại, hắn làm việc và nghỉ ngơi hết sức quy quy tắc, buổi tối đọc sách, xế chiều đi quán rượu ngồi nửa ngày.

Nâng ô vàng sách vở, Vi Tầm rất bình tĩnh.

Hắn đối với Nam đại lục không biết gì cả, đối với bộ thân thế này mới có mười tám tuổi "Tiền nhậm huynh" cũng không biết gì cả.

Nghĩ tại cái thế giới xa lạ này sinh tồn, đầu tiên muốn làm tin tức ngang nhau.

Vi biết rõ chân tướng, hắn liền mạng đọc sách, học tập bất đồng văn tự cùng ngữ pháp. Từ khi nghe nói trấn nhỏ trong tửu quán có rất nhiều tin tức linh thông người mạo hiểm, Vi Tầm mỗi ngày đều sẽ đi trong tửu quán ngồi nửa ngày, từ những người đó trong đối thoại bắt giữ tin tức hữu dụng số lượng.

Vào giờ phút này, hắn nâng cái kia bộ quyển sách dày cộp, từng tờ một lật xuống, so với đọc nhanh như gió còn nhanh hơn. Trảng diện kia, lại như tiểu hải tử lật xem trong sách tranh minh họa, căn bản không để ý tới văn tự, cũng xem không hiểu sách vở bên trong viết cái gì.

Không tới mười phút, Vi Tầm đem cái kia bộ mấy trăm trang sách cổ, từ đầu lật tới vĩ.

Nếu như nói hắn đã đem trong sách cổ văn tự đọc lâu lâu, ai sẽ tin tưởng?

Nói thật, Vi Tầm chính mình đều không tin mình có bản lĩnh như thế này. Phải biết hắn chính là một cái liên kỳ thi cuối đầu ăn gian học cận bã, đang đọc sách học tập này phương diện, trí nhớ cùng sức lĩnh ngộ đều so sánh.

Từ khi đi tới thế giới này, chính như Nguyệt Hoàng Nữ Đế nói như vậy, dung hợp Thần Long Châu chính hắn có một loại đã gặp qua là không quên được năng lực, đọc sách hãy cùng lật sách giống như, không chỉ có nhớ kỹ trong sách văn tự, còn lĩnh ngộ đặc biệt nhanh, hai tháng đến hắn học xong Nam đại lục vài loại ngôn ngữ. Mễ trạch trong thư phòng cất giữ hơn 100 quyển sách, đã bị hắn xem xong rồi.

Sau đó, Vi Tầm làm một cái kinh người hơn sự tình.

Hắn ngồi xếp bằng trên giường, thân thể bao phủ ở một tầng trong sương trắng.

Bất luận cái nào thuật sĩ ở đây, đều có thể nhận ra được trên người của hắn sóng linh lực, cũng có thể thấy hắn đang tu luyện. Hỏi như vậy đề đến rồi, toàn trấn đều biết Com Nát Vương, không phải không biết thiên phú sao, tại sao có thể tu luyện?

Ps: Các bạn nhớ vote 9-10 điểm ở cuối chương ủng hộ mình nhé! Hoàng Châu chân thành cảm ơn!

Bạn đang đọc truyện *Thiên Phú Thế Giới Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 5: Thần bí thiên phú

Hai tháng trước, Vi Tầm ở Mễ trạch tỉnh lại.

Hắn không biết mình bị đoàn kia ánh sáng màu xanh mang theo bay bao lâu, cũng không biết mình đưa thân vào nơi nào.

Ngay ở hân lúc tỉnh lại, có vui mừng ngoài ý muốn.

Hắn cảm giác trong cơ thể mình nhiều hơn một cỗ năng lượng, thương thế khôi phục rất nhanh.

Sau đó xuất hiện chuyện càng quái dị, Vi Tầm phát hiện mình có một loại thuật sĩ năng lực: Nội Thị.

Hắn tùy tiện thôi thúc ý niệm, liền có thể nhìn thấy một viên kỳ dị chín màu hạt châu, trôi nổi tại hân đan điền ngay chính giữa.

Hạt châu chín loại màu sắc phi thường thần kỳ, Vi Tầm dĩ nhiên không tìm được một cái chữ thích hợp để hình dung, đến chuẩn xác hình dung cái kia chín loại màu sắc. Đối với lần này Vi Tầm cũng không xa lạ gì, hạt châu này phải là Nữ Đế nói Thần Long Châu.

Tại hân ý niệm tìm kiếm bên dưới, chín màu hạt châu xảy ra biến hóa kỳ diệu.

Trong đó 1 phần 9, đã biến thành một loại như nguyệt quang giống như sáng trong màu sắc.

Đồng thời cái kia 1 phần 9 trong hạt châu, thả ra một luồng ý niệm.

Ở về này trong ý niệm, thành linh ẩn chứa một loại minh tướng bí pháp.

Trên đời này tất cả thuật sĩ, không khỏi là thông qua minh tướng, tăng cường tự thân linh lực.

Cái gọi là minh tướng pháp,, theo Vi Tầm chính là nội công tâm pháp.

Thông qua một đêm câu thông, Vi Tầm cùng này cỗ ý niệm giao lưu đến mức rất vui vẻ, đã nắm giữ cái kia loại Vô Danh tâm pháp. Ân, hân đem cái kia trong ý niệm thần bí minh tướng pháp, tạm mệnh danh là Vô Danh tâm pháp.

Vi Tầm phảng phất sinh ra được liền sẽ này bộ tâm pháp tựa như, nước chảy thành sông, không có bị bất kỳ trở ngại nào, cũng không có xuất hiện bất kỳ vấn đề. Đây không phải là một cái người mới học nên có năng lực, vạn sự khởi đầu nan, rất nhiều thuật sĩ vào môn đệ nhất năm tu luyện minh tướng pháp, tất nhiên gặp phải các loại các dạng vấn đề khó, cách tam soa ngũ miệng phun máu tươi cũng không kỳ quái.

...

...

Vi Tầm bên trong đan điền, viên kia tương đối lớn chín màu hạt châu bên cạnh, lần lượt từng viên một tràn ngập linh khí hạt châu nhỏ.

Thứ này gọi là linh lực châu, tên gọi tắt linh châu.

Thuật sĩ công lực cao thấp, quyết định bởi tu luyện ra bao nhiêu viên linh châu.

Tu luyện ra mười viên linh châu, chính là cấp một kiến tập thuật sĩ, hai mươi viên linh châu trở thành cấp hai kiến tập thuật sĩ. Cứ thế mà suy ra, làm linh châu đạt đến một trăm viên, liền lên cấp hai cấp, trở thành một cấp huân chương thuật sĩ. Đạt đến một ngàn viên linh châu, nhưng là ba cấp tinh thần thuật sĩ. Linh châu đạt đến 10 ngàn viên, chính là bốn cấp nguyên tố thuật sĩ. Năm cấp ngôi sao thuật sĩ, chỉ ít cần tu luyện ra mười vạn viên linh châu.

Dùng Vi Tầm phương thức đến lý giải, những này hạt châu, chính là Thiên Phú thể giới mp.

Chơi đùa trò chơi người đều biết, càng thêm cường hân đại chiêu, tiêu hao mp càng nhiều.

Cao cấp linh thuật, không có mấy triệu linh châu, căn bản phát không nhúc nhích được.

Cho tới trong truyền thuyết cảm chú, hơi một tí tiêu hao trăm triệu linh châu.

Thấp cấp thuật sĩ dù cho gặp may mắn được cảm chú bí kíp, không có khả năng thả ra ngoài.

Hai tháng trước, Vi Tầm bước ra hân thuật sĩ đời sống bước thứ nhất, tu luyện ra viên thứ nhất linh châu!

Sau đó, chuyện càng quái dị xảy ra.

Viên kia Thần Long Châu bên trong thả ra một ít cỗ năng lượng, cùng hân linh châu hòa làm một thể.

Cái loại năng lượng này, vẫn chưa tăng cường linh lực của hân, nhưng đang thay đổi hân linh lực phẩm chất!

Mọi người đều biết, linh lực phẩm chất, quyết định linh thuật uy lực.

Vi Tầm phải chịu cổ vũ, hai tháng đến, mỗi ngày hẳn đều phía sau cánh cửa đóng kín tu luyện tới giữa trưa.

Hắn tiến bộ kinh người, bên trong đan điền linh châu từng viên một tăng lên dữ dội, đến rồi hôm nay, đã có chín mươi viên linh châu.

Mỗi cái cấp độ thuật sĩ, đều chia làm chín cái này cấp bậc.

Tu luyện ra chín mươi viên linh châu, mang ý nghĩa Vi Tầm là một tên cấp chín kiến tập thuật sĩ.

Mặc dù như thế, Vi Tầm cũng không rất hài lòng.

Hắn thức tỉnh rồi thiên phú của chính mình, nhưng vẫn là không có hiểu rõ mình rốt cuộc là cái gì thiên phú.

Bộ kia Vô Danh tâm pháp, hẳn cũng không biết toàn là cái gì thuộc tính minh tường pháp.

Thiên Phú thế giới thuật sĩ có linh lực sau khi, tất nhiên muốn tu tập cùng tự thân thuộc tính đối ứng linh thuật hoặc đấu thuật. So với như hỏa diễm thiên phú người, nhất định là luyện hệ "Hỏa" linh thuật, luyện thành sau đó mới có sức chiến đấu. Có thể Vi Tầm không có hiểu rõ thiên phú của chính mình thuộc về cái nào một chủng loại biệt, tự nhiên cũng không tìm được phù hợp tự thân linh thuật.

Thông tục chút nói, hẳn tính hướng bây giờ, tương đương với luyện được nội lực, nhưng sẽ không bất luận võ công gì chiêu thức.

Hắn đã ném thử mười mấy loại cơ sở linh thuật, không có một loại thích hợp bản thân tu luyện.

Tại sao hẳn nhớ mười mấy loại cơ sở linh thuật? Đừng quên, lúc trước một vị Long quý phi, xem qua sáu trăm bộ Hoàng gia tàng thư.

Đại Viêm quốc, được xưng Đông đại lục mạnh nhất đế quốc, Thiên Phú thế giới bốn đại đế quốc một trong, nội tình không cần nói cũng biết.

Đại Viêm đế quốc Hoàng gia thư khố, có thể nói phong phú toàn diện, trong đó không thiếu thượng thừa tu luyện bí kíp. Cái kia chút bí kíp tùy tiện lấy ra một bản, đều là dân gian thuật sĩ tha thiết ước mơ thứ tốt. Vi Tầm lúc trước nghiên cứu sáu trăm bộ tàng thư bên trong, có ba trăm bộ đều là liên quan với tu luyện, trong đó có hơn trăm bộ minh tường pháp, còn có hơn trăm loại linh thuật, đấu thuật tương quan bí kíp.

Dựa vào cái kia đã gặp qua là không quên được năng lực, hẳn đã sớm đem những này bí kíp ấn khắc ở trong đầu.

Vi Tầm gạt mình, nên nhìn sách đều xem xong, cũng là thời điểm cùng người ở bên cạnh trao đổi một chút.

Hắn đề điều hai tháng, một loại không cùng người ta trò chuyện, chỉ sợ tiết lộ thân phận, bị Nguyệt Hoàng Nữ Đế chó săn tóm lại. Bây giờ nhìn hơn 100 bản Nam đại lục điển tịch, lại nghe qua trong tửu quán mọi người ngôn luận, Vi Tầm nắm rõ ràng rồi tình huống, xem như là ăn Định Tâm Hoàn.

Nữ Đế ở Đông đại lục xưng vương xưng bá, của nàng xúc tu còn không đưa tới Nam đại lục.

Tùng tùng tùng!

Đang ở hẳn dự định đi tìm Đạt thức thỉnh giáo thời điểm, tiếng gõ cửa vang lên.

...

...

Một đạo hồng ảnh, vọt vào Vi Tầm gian phòng.

Làm bóng đỏ kia dừng lại, một cái mười bảy mười tám tuổi thiếu nữ ở ánh nền chiếu rọi, không nói ra được chói lọi.

Nàng có một đầu sạch sẽ gọn gàng tóc ngắn, ngũ quan tinh mỹ cảm động, khóe môi đường vòng cung kèm theo một loại nóng bỏng cảm giác. Mặc một bộ bó sát người hoa hồng giáp da thiếu nữ, tư thái càng là đường cong uyển chuyển, từ đầu đến chân đều phù hợp Nam đại lục vô số nam tử trong lòng cô em tiêu chuẩn.

Nàng chính là Thời Quang Trấn nổi danh tiểu cây ớt Mía.

Mía không hề giống theo như đồn đãi đối với Vi Tầm ôn nhu như vậy sắc sảo, vừa vào cửa liền mắng: "Tiểu tử, ngươi gạt ta!"

Nghe được cái kia mạnh mẽ mà êm tai âm thanh, Vi Tầm rất bình tĩnh: "Ngươi trước đem lời nói rõ ràng ra."

"Lúc trước ngươi nói là báo đáp ta ân cứu mạng, đưa ta một bộ trác việt thất tinh hệ "Hỏa" minh tường pháp, ta thật khờ, bị ngươi lừa xoay quanh." Mía miệng nhỏ hơi vênh lên, lại hối hận vừa uất ức nói: "Ngươi dạy cho ta bộ kia liệt diễm điển, ta khổ luyện hai tháng, căn bản là không luyện được!"

"Đó là ngươi chính mình ngộ tính không đủ, trách ta làm gì?" Vi Tầm không tìm không phải nói.

"Nói hươu nói vượn, ta gia truyền hóa điểm quyết,, mặc dù chỉ là trác việt hai sao, nhưng ta một cái nửa tháng liền học được rồi, năm ấy ta mới bảy tuổi!" Mía đối với ngộ tính của chính mình rất tin tưởng, cần răng nghiêng lợi nói: "Thành thật khai báo, người dạy cho chủy sắt đại ca bộ kia mình tưởng pháp, có phải là cũng có vấn đề?"

Vi Tầm nở nụ cười: "Ta có cần phải làm như vậy không?"

"Đương nhiên là có!" Mía càng nói càng tức: "Người chính là cái kia loại bọn bịp bợm giang hồ, khắp nơi lừa gạt ăn lừa gạt uống. Người dùng hai bộ cái gọi là trác việt mình tưởng pháp mê hoặc chúng ta, không liền vì ở nhà ta bảm vấy đàn bà sao?"

Là một người đã từng bảm vấy đàn bà ăn thành Hoàng quý phi nam nhân, Vi Tầm nhất không nghe được "Bảm vấy đàn bà" ba chữ, âm thanh nhất thời lạnh lùng rất nhiều: "Ta đưa các người đồ vật, bất quá là vì cảm tạ người cùng chủy sắt đã cứu ta. Giả như người nhất định phải tính toán ai thiếu nợ ai, ta cũng không thẹn với lương tâm. Một bộ trác việt thất tinh mình tưởng pháp, ở Thiên Tinh Quốc bất kỳ phòng đấu giá, giá khởi đầu đều ở đây mười vạn ngân tệ trở lên, đầy đủ mua lại nửa cái Thời Quang Trấn, người tốt nhất đừng có dùng bộ kia ta chiếm người tiện nghi sắc mặt nói chuyện với ta."

"Lời chót lưỡi đầu môi, bản tiểu thư cũng sẽ không bao giờ tin tưởng người!" Mía giận không nhịn nổi, rút ra bên hông mảnh nhỏ kiếm, lạnh lùng nói: "Không luyện được mình tưởng pháp, người nói thiên hoa loạn trụ cũng không dùng! Hừ, ta hận nhất người khác gạt ta, hôm nay cần phải đánh đoạn chân của người không thể!"

Vi Tầm áp lực rất lớn, thật muốn động thủ, hấn đánh không lại cái này sức chiến đấu không kém tiểu cây ớt.

Đột nhiên, một cái bóng người cao lớn, bước nhanh vọt vào không có đóng trên cửa phòng.

Ps: Các bạn nhớ vote 9-10 điểm ở cuối chương ủng hộ mình nhé! Hoàng Châu chân thành cảm ơn!

Bạn đang đọc truyện *Thiên Phú Thế Giới Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 6: Đến, chém ta

Thứ hai đi tới người, là một cái hắc tháp giống như thô lỗ tráng hán.

Vị nhân huynh này dài đến tương đương sốt ruột, rất khó tưởng tượng hấn vừa mới đầy hai mươi tuổi.

"Thiết Chùy đại ca, người cũng không luyện thành sao?"

Nhìn thấy cái kia hắc thô cứng rắn tráng hán, Mía sức mạnh canh tức.

"Cái gì?" Thiết Chùy đầu óc mơ hồ, trừng mắt một đôi beef eye nói: "Ta vừa bế quan đi ra, các người đang nháo cái gì?"

"Đừng lãng phí thời gian rồi, tiểu tử này liền là một tên lường gạt, cả ngày giả bộ thần côn, hấn dạy ta mình tưởng pháp căn bản không luyện được!" Mía nói đến liền một bụng hỏa khí: "Thiết Chùy đại ca, hấn dạy người bộ kia trác việt sáu sao Huyền Thiết Công,, người cũng không luyện thành đúng không?"

"Không biết a, ta luyện thành rồi!" Thiết Chùy hết sức kích động đi tới vỗ Vi Tầm vai vai, cái kia sức mạnh khổng lồ suýt chút nữa đem Vi Tầm theo lật trên mặt đất, giọng mang vui vẻ nói: "Ta liền biết, tiểu tử người không phải người bình thường. Dám gọi Vi Tầm danh tự này, quả nhiên có có chút tài năng, trác việt sáu sao mình tưởng pháp a, thật giống nằm mơ giống như!"

Vi Tầm cười không nói, âm thầm thở phào nhẹ nhõm.

Nếu như Thiết Chùy cũng không luyện thành, hấn không thể không hoài nghi Nữ Đế ở Hoàng gia tàng thư mặt trên từng giờ trò.

"Cái gì, người luyện thành?" Mía giật nảy cả mình.

"Nhất định!" Thiết Chùy có loại thần công đại thành mừng rỡ, nện một cái lồng ngực, tràn đầy tự tin nói: "Đến, chém ta!"

Mía không nói hai lời, tế kiếm hướng về Thiết Chùy cánh tay chém xuống.

Vi Tầm không nhận được thay Thiết Chùy lau một vết mồ hôi, bị sắc bén kia tế kiếm chém một hồi, nói thế nào cũng phải máu chảy ồ ạt.

Kỳ quái là, Mía tế kiếm phảng phát chém tới thiết bản, phát sinh loảng xoảng một tiếng "Coong" giòn tan.

Thiết chùy cánh tay bình yên vô sự, liên vết đều không có để lại.

Thấy cảnh này, Vi Tầm ngón ngang.

Căn cứ cái kia bộ Huyền Thiết Công, bài tựa ghi chép, luyện thành này công gân cốt cứng rắn như huyền thiết, đao thương bất nhập. Bất quá Vi Tầm vẫn cho là đây là một loại khoa trương tu từ thủ pháp, trên đời này nào có đao thương bất nhập người?

Vào giờ phút này, mặt kẻ người khác có tin hay không, ngược lại Vi Tầm tin.

Thiết Chùy mặc dù có thể luyện thành Huyền Thiết Công, là bởi vì hần thiên phú: Sắt thép thân thể.

Đây là một loại ba sao thiên phú, hơn nữa còn là rất được hoan nghênh phòng Ngự Thiên phú.

Nắm giữ phòng Ngự Thiên phú người, đại đa số là đấu thuật sĩ, phi thường giỏi về xông pha chiến đấu. Có này chủng bị dày tập hợp to đồng đội phía trước mặt đây, pháp những thuật sĩ liền có thể nhân cơ hội ngâm xướng thi pháp, rất nhiều lính đánh thuê đều thích tìm phòng ngự thuật sĩ làm đồng bạn của chính mình.

Như vậy phòng ngự thuật sĩ, thông thường không cần tu luyện công kích tính đấu thuật, chỉ phải liều mạng tăng mạnh sức phòng ngự của chính mình liền có thể. Một khi đối phó sự công kích của kẻ địch, tùy tiện xông tới một trận chém lung tung, cũng đủ để đối thủ chịu không nổi.

"Nha đầu, biết ca lợi hại chứ?" Thiết Chùy đắc ý giờ giờ lên bị chặt cánh tay.

"Người vốn là sắt thép thiên phú, tùy tiện vận chuyển linh lực cũng có thể chống đỡ một loại binh khí." Mía biểu thị không phục.

"Không đúng, người Hỏa Vũ kiếm xuy mao đoạn phát (thổi một cây tóc vào lưỡi là đứt), trước đây ta không ngăn được." Thiết Chùy thô trung hữu tế, cười to nói: "Này bộ Huyền Thiết Công, so với ta lấy trước kia bộ phổ thông tám sao sắt thép kinh lực, lợi hại không biết bao nhiêu lần. Ta đây sức phòng ngự ít nhất tăng lên năm phần mười, chò ta đem Huyền Thiết Công tu luyện tới cảnh giới cao thâm, vậy thì là chân chính Đồng Bì Thiết Cốt a, ha ha ha ha!"

Thiên Phú thể giới mình tương pháp, chia làm tứ đại đẳng cấp: Loại bình thường, Trác Việt cấp, cung điện cấp, hàm nghĩa cấp.

Mỗi cấp bậc, lại tế phân vì là chín cái tinh cấp.

Phổ thông mình tương pháp thường gặp nhất, trên thị trường rất dễ dàng mua được tương quan điển tịch.

Trác Việt cấp mình tương pháp, ở Thiên Tinh Quốc có thể nói có tiền cũng không thể mua được bảo vật, nắm giữ này loại Minh ý tương nhân đại có nhiều điểm tới đầu. Tỷ như Thời Quang Trấn, chỉ có trường trấn phủ mới có một bộ tổ truyền trác việt một sao mình tương pháp, mười năm trước từ nơi khác dọn tới Mía, tổ truyền hòa diễm quyết cũng chỉ là trác việt hai sao.

Cung điện cấp mình tương pháp, Nam đại lục các quốc gia thông thường chỉ có vương thất cùng đình cấp nhà giàu thế gia mới có.

Cho tới hàm nghĩa cấp mình tương pháp, tương truyền gần như chỉ ở bốn đại đế quốc mới có loại cấp bậc này thần công bí kíp.

Nghe được Thiết Chùy lời nói kia, Mía sắc mặt biến đổi khó lường, nghi ngờ nhìn Vi Tầm.

Nếu như cái kia hai bộ mình tương pháp đều là thật, như vậy chân chính lượm đại tiện nghi người, không nghi ngờ chút nào là nàng cùng Thiết Chùy. Thậm chí có thể nói, Vi Tầm cải biến nàng cùng thiết chùy vận mệnh. Mọi người đều biết, mình tương pháp cấp bậc càng cao, những thuật sĩ tốc độ tu luyện lại càng nhanh, hơn nữa linh lực phẩm chất cũng càng tinh khiết hơn.

Chiếu ý nghĩ này nghĩ tiếp, không phải Vi Tầm ăn của nàng mềm com, mà là nàng cùng Thiết Chùy ôm Vi Tầm bắt đuôi.

"Tiểu tử, ngươi chớ đắc ý, chò ta tìm Đạt thúc hỏi một chút!"

Mía nhìn thấy Vi Tầm cái kia cô quạnh như tuyết bộ dạng, vẫn có loại bị dao động cảm giác.

"Đại buổi tối, ồn ào cái gì đây?"

Một cái nghe tới tương đương hèn mọn dám đương trung niên nguyệt nha nhận âm thanh, truyền vào ba người trong tai.

Nói chuyện là một cái bốn mươi xuất đầu, khuôn mặt hèn mọn, dưới con mắt lưu, đầy bụng bia phát tướng nam tử.

"Đạt thúc, người đến rất đúng lúc." Mía phảng phát thấy được cứu tinh, vội vàng vàng nói: "Vi Tầm dạy ta Liệt Diễm Điển, ta không luyện được, công pháp này hình như là giả. Có thể Thiết Chùy đại ca đem Huyền Thiết Công luyện thành rồi, rốt cuộc chuyện này như thế nào?"

"Có chuyện này?" Đạt thúc một bộ hậu tri hậu giác đáng đáp, đột nhiên đưa tay nắm lấy thiết chùy uyển mạch, nói: "Đồ đệ, ngươi vận chuyển Huyền Thiết Công, vì sư thử xem ngươi cân lượng làm sao."

Thiết Chùy đối với vừa thầy cũng phụ Đạt thúc nói gì nghe nấy, tại chỗ thôi thúc linh lực vận chuyển Huyền Thiết Công.

Mấy phút sau, Đạt thúc trên mặt lộ ra nụ cười: "A, linh lực tốc độ vận chuyển so với trước đây nhanh hơn mấy lần, êm dịu trôi chảy, đích thật là Trác Việt cấp minh tướng pháp không giả."

Nói, hần xông Vi Tầm vừa chấp tay: "Tiểu tử, cảm tạ ta cũng không muốn nói nhiều, sau đó có việc cứ việc tìm ta. Nói ra thật xấu hổ, ta là sấm sét thiên phú, Thiết Chùy là sắt thép thiên phú, ta đây làm sư phụ cũng không có cái gì có thể dạy hần, đối với thiết chùy trợ giúp còn không bằng ngươi."

"Sư phụ, ngàn vạn đừng nói như vậy, ngài đối với ta công ơn nuôi dưỡng, dường như tái tạo." Thiết Chùy ở Đạt thúc trước mặt thuận theo đến như cái chim nhỏ nép vào người, hần biết sư phụ năm đó vì giúp hần được cái kia bộ sắt thép kinh lực,, bỏ ra tám trăm ngàn tệ, đó cũng không phải là một con số nhỏ.

Nhìn thấy này đối với cảm ân đại đức thầy trò, Vi Tầm đột nhiên có loại cao đại thượng cảm giác.

Hàm nghĩa cấp minh tướng pháp, ở Đại Viêm đế quốc cũng là cao cấp bảo bối, hần ở Hoàng gia thư khố chưa từng xem đẳng cấp cao như vậy đồ vật. Bất quá, cung điện cấp minh tướng pháp, hần chỉ ít xem qua mười bộ, từ lâu đọc lâu lâu.

Vi Tầm âm thầm vui mừng, lúc trước không có đầu óc nóng lên truyền thụ cung điện cấp minh tướng pháp, bằng không còn không biết chinh ra bao nhiêu yêu thiếu thân.

"Đạt thúc, Thiết Chùy đại ca thật sự luyện thành rồi?" Mía sững sờ một lát, cuối cùng cũng coi như phục hồi tinh thần lại, nghi ngờ nói: "Vậy ta tại sao không luyện được đây, thật chẳng lẽ là bởi vì ta ngộ tính không đủ?"

"Không nên a, nha đầu, ngươi đừng tự ti. Ngộ tính của ngươi ở Thời Quang Trấn số một số hai, ở toàn bộ lai đệ tử cũng là nhất lưu." Đạt thúc đối với Mía cực kỳ cưng chiều, cái kia hạ lưu ánh mắt, nhìn kỹ cô bé thời điểm, lập lòe từ phụ giống như ánh sáng, an ủi: "Có thể là cái kia bộ công pháp, cùng thể chất của ngươi có xung đột."

Tiếp theo Đạt thúc quay đầu nói: "Vi Tầm, mệnh ngươi truyền cho Mía Liệt Diễm Điển, có thể hay không bỏ sót cái gì? Ngươi đừng đa tâm, Đạt thúc không có hoài nghi ý của ngươi, ta nghĩ xác nhận một chút, tu luyện bộ kia minh tướng pháp, có hay không có nào đó loại điều kiện tiên quyết?"

"Tuyệt đối không có để sót." Vi Tầm đối với mình đã gặp qua là không quên được năng lực tự tin hơn gấp trăm lần, hần chăm chú về suy nghĩ một chút, nói: "Bộ minh tướng pháp bản thân liền là vì là hỏa diễm thuật sĩ đo ni đóng giày, điều kiện tiên quyết cũng rất đơn giản, chỉ cần nắm giữ hai sao hỏa diễm thiên phú người, chịu gắng sức nhất định có thể luyện thành."

Nghe nói như thế, Mễ gia ba người sắc mặt hết sức quái lạ.

Vi Tầm cảm thấy một luồng phảng phất có thể ánh mắt giết người, nhìn chăm chú vào chính mình.

Ps: Các bạn nhớ vote 9-10 điểm ở cuối chương ủng hộ mình nhé! Hoàng Châu chân thành cảm ơn!

Bạn đang đọc truyện *Thiên Phú Thế Giới Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 7: Trời sinh diễn thuyết gia

Trong phòng khách, bầu không khí hết sức quý dị.

Đạt thúc giật giật miệng, muốn nói lại thôi.

Thiết Chùy vừa nhìn sư phụ đều không lên tiếng, hần cũng không mở miệng, có chút đồng tình nhìn Mía.

Mà Mía thì lại gất gao trừng mắt Vi Tầm, thật giống vừa bị hần sỉ nhục bị đập quá giống như.

"Mía, ngươi cũng đừng trách Vi Tầm, hần cũng không biết chuyện." Đạt thúc khuyên nhủ.

"Hai sao thiên phú sao?" Mía ánh mắt từ trên thân Vi Tầm dời mở, thấp đầu nhìn mũi chân, có chút thất thần nỉ non. Nguyên bản mạnh mẽ hung hãn thiếu nữ, toát ra một loại khó tả yếu đuối cùng cô đơn, tự lảm bảm: "Giống ta này loại một sao ánh nền thiên phú người, liền tu luyện cao cấp Minh ý tưởng tư cách cũng không có sao?"

Nghe nói như thế, Vi Tầm bỗng nhiên tỉnh ngộ.

Cái thế giới này thiên phú, chia làm chín cái tinh cấp.

Một sao: Hắc thiết thiên phú!

Hai sao: Đồng thau thiên phú!

Ba sao: Bạch ngân thiên phú!

Bốn sao: Hoàng kim thiên phú!

Năm sao: Bảo Ngọc thiên phú!

Sáu sao: Thiên sứ thiên phú!

Thất tinh: Thần cấp thiên phú!

Tám sao: Chủ Thần thiên phú!

Chín sao: Thần hoàng thiên phú!

Bắt đồng tinh cấp thiên phú, làm cho thiên hạ thuật sĩ không có cùng thành tựu.

Cho dù là cùng một cái thuộc tính thiên phú, cũng chia ba bảy loại.

Ở đây phương diện, cực kỳ có đại biểu tính đúng là hỏa diễm thiên phú.

Cấp thấp nhất hỏa diễm thiên phú, tục xưng ánh nền thiên phú, là một sao thiên phú. Tên như ý nghĩa, ngọn lửa này, liền cùng đốt ngọn nền giống như, không có bao nhiêu lực sát thương có thể nói. Lui về phía sau nữa, có hai sao tiểu Hỏa thiên phú, ba sao minh hỏa thiên phú, bốn sao ngọn lửa hừng hực thiên phú, năm sao kỳ Hỏa thiên phú, sáu sao thánh hỏa thiên phú, thất tinh thần hỏa thiên phú.

Mà thời đại viễn cổ Hòa Thần, là một Tôn chủ thần!

Trên lý thuyết nói, nếu như người nào có bản lĩnh nắm giữ Hòa Thần cấp bậc Diệt Thế Chi Diễm, đó chính là tám Tinh Chủ thần thiên phú!

Mía bảy tuổi đã tỉnh lại, nguyên bản có thể xưng tụng thiên tài.

Nhưng mà nàng có một mực là cấp thấp nhất một sao ánh nền thiên phú, đây là thiếu nữ trong lòng ẩn tàng rồi mười một năm đau.

Cho dù nàng thức tỉnh đến mức rất sớm, ngộ tính cũng rất cao, bởi thiên phú hạn chế, tự thân sức chiến đấu so sánh. Ở trên tiểu trấn, nàng còn được cho cao thủ trẻ tuổi, nếu như đi thành phố lớn, nàng rất có thể bị đánh không thể tự gánh vác.

...

...

"Là ta trách oan ngươi, xin lỗi. . . Là ta vô dụng, ta đây loại bình dân thiên phú căn bản là không còn gì khác."

Mía sắc mặt trắng bệch, thất thần nói đến đây lời nói, xoay đầu liền muốn ra bên ngoài mặt đi.

Tiểu cây ớt tâm tình hết sức phức tạp, một phương diện nàng cảm thấy hổ thẹn, Vi Tầm quả nhiên không có lửa nàng, là bản thân nàng bị thiên phú hạn chế, không luyện được cái kia trắc việt thất tinh Liệt Diễm Diễm. Một ... khác phương diện, cái này chân tướng, cũng sâu sắc đau nhói lòng tự ái của nàng.

Hỏa diễm thiên phú, là bốn đại lực thường thấy nhất thiên phú, tục xưng bình dân thiên phú.

Mà ánh nền thiên phú, nhưng là bình dân bên trong bản dân thiên phú.

Chỉ có thượng thừa minh tướng pháp nhưng không luyện được, Mía đã bắt đầu hoài nghi nhân sinh.

"Đứng lại, lời này của ngươi ta cũng không thể làm bộ không nghe thấy." Vi Tầm che ở Mía trước mặt, nhìn thẳng bị đã kích nữ hài: "Bình dân thiên phú làm sao vậy, nhân loại sở dĩ có hôm nay, cũng là bởi vì hỏa diễm!"

"Nói hưu nói vượn." Mía giờ lên đầu: "Nhân loại có hôm nay, dựa cả vào chư thần che chở."

"Nói láo, thời đại Thái cổ, nhân loại ăn tươi nuốt sống, người ăn thịt người thời điểm, các thần làm sao không có ra tới bảo vệ mọi người một hồi?" Vì Tầm dù sao cũng là đọc sách gần nghìn cuốn nam nhân, nói đến một bộ một bộ: "Thiên Phú thế giới nhân loại thủy tổ, chính là từ đánh lửa bắt đầu, diễn sinh ra văn minh. Cái thế giới này rất nhiều thứ, đều là theo lửa từng bước một dần sinh. Cho dù đến hôm nay, hỏa điểm cũng là mỗi người trong cuộc sống ắt không thể thiếu một phần."

"Ắt không thể thiếu?" Mía vẻ mặt có chút tự giễu: "Cũng bởi vì mọi người mỗi ngày buổi tối đều phải điểm ngọn nến sao?"

"Thiệt thòi người chính là hỏa điểm thuật sĩ, đối hỏa điểm lý giải quá phiến diện, khó trách người không luyện được Liệt Diễm Điển." Vì Tầm vô tình đã kích thiếu nữ, nói thao thao bất tuyệt: "Ta hỏi người, người mỗi ngày ăn cơm món ăn, có phải là hỏa điểm nấu đi ra? Người mỗi ngày uống nước trà, tắm nước tắm, có phải là hỏa điểm đốt mở? Rồi đi hỏa điểm, ai có thể sống được mấy ngày?"

Mía bị đả ập xuống một chuỗi vấn đề hù dọa, càng không có gì để nói.

"Thiên Phú thế giới nhất được người tôn kính hai cái ngành nghề luyện Dược Sư, Luyện khí sư, đều phải nắm giữ hỏa điểm thiên phú, mới có thể luyện chế ra đất giá dược tề, linh khí. Như vậy vĩ đại thiên phú, ở trong mắt người lại không đáng giá một đồng." Vì Tầm làm một tổng kết, ngưng mắt nhìn thiếu nữ mê mang hai mắt: "Ta thật không nghĩ ra, người khác xem thường người không liên quan, người mình tại sao có thể xem thường chính mình?"

"Nói thật hay!" Thiết Chùy không nhịn được lớn tiếng hoan hô, xồng Vi Tầm giờ ngón tay cái lên: "Huynh đệ, người thực sự là một người trời sinh diễn thuyết gia, nghe qua người lời nói này, ta đây nhiệt huyết đều bốc cháy!"

Đạt thúc im lặng không lên tiếng nhìn chăm chú vào Vi Tầm, đục ngầu trong mắt một tia tinh mang xẹt qua.

"Người nói đúng, ta không thể tự giận mình." Mía cũng là một dễ dàng nhiệt huyết người, nếu không thì sẽ không được xưng tiểu hạt tiêu, nòng nhiệt huyết đến một nửa, bỗng nhiên cau mày nói: "Nhưng là... Có thể là của ta ánh nến thiên phú, lại cố gắng thế nào cũng không luyện được Liệt Diễm Điển."

Vi Tầm nở nụ cười: "Người đã quên Nam đại lục đã từng từng sinh ra một vị rồng lửa Thánh giả?"

"Rồng lửa Thánh giả là ai?" Mía nghi ngờ nói.

Vi Tầm nuốt chút nửa ngà chồng vó, cảm giác cùng cô em này giao lưu quá khó khăn.

"Nha đầu, người cùng Thiết Chùy giống nhau, thích dùng bạo lực giải quyết vấn đề. Bình thường gọi các người xem thêm điểm sách, hai người các người mỗi lần vừa nhìn sách liền ngủ gà ngủ gật." Đạt thúc nét mặt già nua trên hết sức không nhịn được, dờ khóc dờ cười nói: "Rồng lửa Thánh giả là 500 năm trước tiếng tăm lừng lẫy một vị kỳ nhân, rất nhiều trong sách đều ghi lại sự tích của hắn. Vị này Thánh giả khi còn trẻ giống như người, chỉ là một sao ánh nến thiên phú, hẳn tin chắc mạng ta do ta không khỏi ngày, nhiều lần tiến hóa thiên phú của chính mình, tiến hóa cuối cùng đến sáu sao thánh hóa thiên phú, trở thành truyền kỳ Thánh giả."

"Đúng vậy, Mía, người muôn ngàn lần không thể nhận mệnh. Ta nghe một cái lão lính đánh thuê nói qua, thiên phú là có thể lên cấp, chỉ cần tìm được cái kia chút thiên địa linh quả, nói không chắc người cũng có thể biến thành thánh hỏa thiên phú." Thiết Chùy rất nhiệt huyết địa khích lệ nói: "Nếu như được trong truyền thuyết rồng lửa châu, người biến thành thất tinh thần hỏa thiên phú cũng không phải là không thể!"

"Không sai, Đông đại lục có một ghê gớm Tiểu công chúa, nòng bản thân là hai sao Tàn Nguyệt thiên phú, thuở nhỏ chịu đủ mất lạnh. Sau đó nàng được nguyệt long châu, một đường tiến hóa đến bảy Tinh Nguyệt thần thiên phú, đánh bại nàng ấy chút cường đại anh chị em, leo lên đế vị." Đạt thúc cũng khích lệ nói: "Người phụ nữ kia liền là đương kim Đại Viêm đế quốc Nguyệt Hoàng Nữ Đế tháng tua rua, nòng nhưng là Đông đại lục từ trước tới nay cái thứ nhất nữ nhân Hoàng Đế. Nha đầu, tương tự là nữ tử, người nên lấy nàng làm gương."

Vi Tầm hoa cúc căng thẳng, trong lòng thầm mắng không ngớt.

Đạt thúc hết chuyện để nói, vô hình trung đâm đầu đón Long quý phi pha lê tám.

"Nguyệt Hoàng Nữ Đế sao?" Mía không giải thích được đốt bất đi, trong con người xinh đẹp thiêu đốt một luồng hy vọng hỏa điểm, hưng phấn nói: "Đạt thúc, dạng gì linh quả có thể tiến hóa thiên phú của ta?"

"Ấy... Khái khái... Cái này..." Đạt thúc ho khan vài tiếng, câu viện mà nhìn Vi Tầm.

"Ta có biện pháp, trước tiên không nói chuyện cái này." Vi Tầm giữ vững một cái sâu không lường được cao cấp hình tượng, sau đó hỏi một cái rất cấp thấp vấn đề: "Đạt thúc, ta có một vấn đề muốn thỉnh giáo người, làm như thế nào tra biết mình linh lực thuộc tính?"

Lời kia vừa thốt ra, Mễ gia ba người nhìn ngơ ngẩn vậy nhìn hắn.

"Người tiểu tử này, cũng thật là." Đạt thúc than nhẹ một tiếng, không đành lòng đã kích Vi Tầm: "Muốn hiểu rõ linh lực của chính mình thuộc tính, người trước tiên cần phải thức tỉnh thiên phú của chính mình, tu luyện ra một chút linh lực mới được."

Nghĩa bóng, tiểu tử người ngay cả thiên phú chưa từng thức tỉnh, làm rõ tự thân linh lực thuộc tính có tác dụng chớ gì?

Vi Tầm: "Giả thiết ta đã có linh lực, cái kia phải nên làm như thế nào nhận biết linh lực thuộc tính?"

Đạt thúc cười nói: "Này đơn giản, đi thuật sĩ công đoàn kiểm tra."

Vi Tầm vỗ đùi, thảm than học vẹt quả nhiên không thể thực hiện được a.

Có chút cơ bản thường thức, cuốn sách ấy vẫn chưa ghi chép.

Hắn kích động nói: "Thuật sĩ công đoàn làm sao kiểm tra linh lực thuộc tính?"

"Chỉ cần người có linh lực, để lại trắc linh nghi, tuyệt đại đa số linh lực thuộc tính cũng có thể kiểm tra đi ra." Đạt thúc nói rằng: "Đừng xem chúng ta trên trấn thuật kia sĩ công hội phân hội rất nhỏ, như thường có trắc linh nghi. Chờ người sau đó thức tỉnh rồi, đi thử một chút là được."

Ps: Các bạn nhớ vote 9-10 điểm ở cuối chương ủng hộ mình nhé! Hoàng Châu chân thành cảm ơn!

Bạn đang đọc truyện *Thiên Phú Thế Giới Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 8: Phong Lôi Cuồng Thiểu

Sáng ngày hôm sau, Vi Tầm ở Mễ gia ba người cùng đi, đi tới trấn trên Thuật Sĩ công hội.

Bốn người dọc theo đường đi vừa nói vừa cười, Mía thái độ đối với Vi Tầm chuyển tốt rất nhiều.

Đem qua thiếu nữ lẫn lộn khó ngủ, nhiều lần suy tính Vi Tầm cái kia lần tuyên truyền giác ngộ lời nói.

"Người khác xem thường người không liên quan, người mình tại sao có thể xem thường chính mình?"

Mãi đến tận sáng nay, Vi Tầm lời nói kia vẫn còn ở tiểu cây ốt bên tai vang vọng.

Dọc theo đường đi, Mía thỉnh thoảng liếc trộm cái kia câu đó một dạng thiếu niên, trong lòng càng tò mò.

Nàng ban đầu ở sông Rhine cứu lên Vi Tầm, một phương diện là xuất phát từ lòng trắc ẩn, một ... khác phương diện thì lại là tò mò tâm quấy phá. Lúc đó chỉ có một mình nàng nhìn thấy, Vi Tầm cũng không phải là mọi người truyền nói như vậy từ thượng du phiêu chảy xuống, mà là từ trên trời giáng xuống, rơi vào giữa sông.

Tình cảnh đó, lệnh tiểu cây ốt ghi lòng tạc dạ.

Nàng đến nay không thể nào hiểu được, hạng người gì sẽ bay ở trên trời, lại một mực rơi vào nàng cách đó không xa dòng sông bên trong?

Đi tới Thuật Sĩ công hội cửa lớn, đã có rất nhiều người vây ở nơi đó, thỉnh thoảng truyền đến tiếng thán phục.

"Thật mạnh a, không hổ là Phong Vân Bảng xếp hạng 998 vị thiên tài!"

"Song thiên phú quả nhiên lợi hại, mới hai mươi hai tuổi, cũng đã là cấp chín huân chương thuật sĩ."

"Sử thiếu gia thực sự là càng ngày càng đẹp trai đây, rất nhớ cho hắn sinh con."

"Chớ để cho Sử thiếu gia, hắn không thích cái này nghe tới giống đại tiện xưng hô, phải gọi hắn Phong Lôi Cuồng Thiểu."

Gần trăm người vây quanh ở Thuật Sĩ công hội cửa nghị luận sôi nổi, có chút cô gái trẻ tuổi dòn dập rạo rục.

Mọi người tầm mắt tiêu điểm, là một người mặc hoa phục, du đầu phần diện cậu ấm.

Đừng xem cái kia Hoa phục thanh niên một mặt muốn ăn đòn kiêu căng đáng ghét, ở Thời Quang Trấn nhưng có thể xưng tụng năm mươi năm mới ra một cái nhân vật thiên tài.

Thiên Phú thế giới, mỗi người chỉ ít nắm giữ một loại thiên phú. Cái này "Chỉ ít" ý tại ngôn ngoại nói đúng là, số ít người có hai loại thiên phú, thậm chí cực kỳ cá biệt yêu nghiệt đồng thời nắm giữ ba loại, thậm chí bốn loại thiên phú!

Trước mắt vị này Hoa phục thanh niên, vừa vịn nắm giữ hai loại thiên phú.

Hắn có một loại thuộc tính "Gió" thiên phú, một loại thuộc tính Sét thiên phú, tự xưng Phong Lôi Cuồng Thiểu.

Ở Thiên Phú thế giới, trong một trăm người, mới có thể sinh ra một cái thuật sĩ. Người bình thường muốn thức tỉnh một loại thiên phú cũng khó khăn, này loại thức tỉnh rồi hai loại thiên phú người, không thể nghi ngờ là trời cao chăm sóc con cưng.

Nắm giữ sấm gió song thiên phú, mang ý nghĩa hắn vừa có thể lấy tu luyện thuộc tính "Gió" công pháp, cũng có thể tu luyện thuộc tính Sét công pháp, so với đồng nghiệp người một loại mang tính lựa chọn.

Thần kỳ hơn là, căn cứ từ xưa tới nay nguyên tố pháp tắc, song thiên phú thuật sĩ, thi triển pháp thuật uy lực, so với đơn thiên phú người cường đại rồi gấp đôi. So với như đồng dạng một cấp đạo giáo, Hoa phục thanh niên xuất ra, lực công kích là một loại phong hệ thuật sĩ hai lần.

Như vậy thuật sĩ được trời cao chăm sóc, là nam nhân thần tượng, nữ nhân tiêu chuẩn kim quy tế.

Trước mắt này Hoa phục thanh niên không thẹn danh thiên tài, mấy tháng trước leo lên Phong Vân Bảng.

Phong Vân Bảng, quát tháo phong vân.

Đây là Thiên Tinh Quốc nổi danh nhất một cái bảng danh sách, cũng là một loại mỗi tháng đổi mới nguyệt san.

Bảng danh sách này trên, ghi chép toàn quốc ba mươi tuổi trở xuống ưu tú nhất tuổi trẻ thuật sĩ, cũng tiến hành rồi khách quan công chính xếp hạng.

Leo lên Phong Vân Bảng thuật sĩ, có thể xưng tụng danh chấn nhất phương nhân vật nổi tiếng.

Có thể tiến nhập Phong Vân Bảng thứ 1 nghìn tên, đều là hết sức có mặt mũi sự tình.

Nho nhỏ Thời Quang Trấn, đã hơn năm mươi năm không có ai chen vào quá Phong Vân Bảng một ngàn tên bên trong.

Ba tháng trước, thân là cấp tám huân chương thuật sĩ Hoa phục thanh niên, ghi tên Phong Vân Bảng thứ chín mươi tám tên, oanh động toàn trấn.

Ngăn ngắn ba tháng sau, hắn lần thứ hai đi tới Thuật Sĩ công hội kiểm tra, đã là cấp chín huân chương thuật sĩ, lần thứ hai gây nên náo động.

Người càng ngày càng nhiều nghe tin tới rồi tham gia trò vui, rất nhiều nam nhân hận không thể làm cái kia Hoa phục thanh niên tùy tùng, mà rất nhiều nữ nhân cũng hận không thể cùng cái kia Hoa phục thanh niên phát sinh thứ quan hệ nào đó, dù cho khi hắn người hầu gái cũng đồng ý.

Đây chính là Thiên Phú thế giới hiện trạng, cường giả vi tôn, thực lực quyết định tất cả.

Chặn ở cửa lớn quá nhiều người, Vi Tầm không chen vào được, cũng xưa nay không có ở trên trấn gặp vị này Hoa phục thanh niên, hắn tò mò hỏi bên cạnh Đạt thúc: "Người anh em này đây là ai a, như thế bự?"

"Xuyt, nhỏ giọng một chút." Đạt thúc hết sức cẩn thận, thấp giọng trả lời: "Hắn chính là leo lên Phong Vân Bảng thiên tài, trường trấn đặc ý nhất nhi tử, Phong Lôi Cuồng Thiểu Sử Nhất Bưu!"

Vi Tầm trượt chân một cái, suýt chút nữa bật cười, tên này đầu còn rất thô bạo, lại nghe được cái tên này, một loại mãnh liệt vì hòa cảm tự nhiên mà sinh ra.

"Các vị phụ lão hương thân, xin mời để nhường một chút."

Sử Nhất Bưu đứng ở cửa, rất có thân sĩ phong độ địa đối với mọi người nở nụ cười.

Ứng đồ đám người, như thủy triều tan đi, trong nháy mắt trống ra một cái rộng hai mét đường nổi.

Đột ngột xem ra, hình như là các lão bách tính đường hẻm hoan nghênh anh hùng chiến thắng trở về.

Sử Nhất Bưu nụ cười càng nồng, với trước mắt tình cảnh này rất hài lòng, hắn nhìn quanh mọi người, ánh mắt bỗng nhiên rơi vào Đạt thúc trên mặt, cất cao giọng nói: "Đạt thúc, đã lâu không gặp."

Đạt thúc là trấn trên hiếm có ba cấp tinh thần thuật sĩ, trong ngày thường rất được địa phương thân sĩ danh lưu tôn trọng, chỉ ít ở bề ngoài là như thế. . . Đạt thúc gật đầu khách sáo một câu: "Mấy tháng không gặp, Sử thiếu gia lại có tinh tiến, thực sự là tuổi trẻ tài cao, tiền đồ không thể đo lường."

"Đạt thúc quá khen, ta còn muốn nhiều hướng về như người vậy lão tiền bối học tập." Sử Nhất Bưu cũng khách sáo một câu, bỗng nhiên chuyển tới đề tài chính: "Lần trước ta nói sự tình, không biết Đạt thúc suy tính được thế nào rồi? Người là Mía cha nuôi, có quyền quyết định của nàng đi ở, để Mía làm ta thiếp thân thị nữ, bản thiếu gia tuyệt đối sẽ không bạc đãi hắn."

Lời này vừa nói ra, hiện trường yên lặng như tờ.

Người tình tường cũng nhìn ra được, Sử Nhất Bưu mềm bên trong mang cứng rắn, có bức bách Đạt thúc khuất phục ý tứ.

Thiên Tinh Quốc thực hành chế độ một vợ một chồng, giống Sử Nhất Bưu nắm giữ song thiên phú, ghi tên Phong Vân Bảng thiên tài, xem thường cười trong trấn nhỏ nữ nhân, hẳn sớm đem mục tiêu định ở rộng lớn hơn thành phố lớn. Bất quá, vị này trưởng trấn phủ cậu ấm cũng có nào đó loại bình thường nhu cầu, từ mười sáu tuổi đến hiện tại, hẳn đã thay đổi mười mấy thiếp thân thị nữ, bình quân nửa năm đổi một lần.

Cái gọi là thiếp thân thị nữ, đến tột cùng ý vị như thế nào, mọi người tại đây đều hiểu.

Mặc dù như thế, vẫn còn có chút nữ nhân kêu khóc muốn làm Sử Nhất Bưu thiếp thân thị nữ, thậm chí còn có chút gia trưởng vót đến nhọn cả đầu muốn đem con gái đưa đến Sử Nhất Bưu bên người. Bởi vì làm hẳn thiếp thân thị nữ nữ tử, ở chỗ đó gia đình đều được một ít bây giờ chỗ tốt, những thị nữ kia thân thuộc đi ở trên đường cũng có thể cáo mượn oai hùm, người bình thường không dám trêu.

Vào giờ phút này, một nửa người ước ao ghen tị mà nhìn Đạt thúc, nửa kia người thì lại chuẩn bị xem kịch vui.

Trên trấn xác thực có rất nhiều người đồng ý để con gái làm Sử Nhất Bưu hầu gái, nhưng người này tuyệt đối không thể là Đạt thúc.

Mia cùng Thiết Chùy nghe vậy lên con giận dữ, đang muốn nổi giận, bị Đạt thúc ánh mắt ngăn lại.

"Sử thiếu gia ý tốt, ta tâm lĩnh. Ta dưới gối không con, chỉ còn một cái như vậy con gái nuôi, không nỡ đem Mia gả ra ngoài, đang định tìm một người ở rể, thay Mẹ gia kéo dài hương hỏa." Đạt thúc sang sang nở nụ cười, cho dù Sử Nhất Bưu mặt mũi: "Sử thiếu gia nếu là thật đối với Mia có cảm tình, ta cũng không phản đối, không bằng ngài oan ức một hồi, làm ta con rể tới nhà?"

Nghe nói như thế, ở đây rất nhiều người trong lòng vì là Đạt thúc điểm khen, thầm than gờm càng già càng cay.

Đạt thúc một bộ tán thành Mia cùng Sử Nhất Bưu lui tới giọng điệu, tướng trưởng trấn thiếu gia một quân.

Sử Nhất Bưu làm đường đường trưởng trấn phủ người thừa kế, làm sao có khả năng đi Mễ trạch làm con rể tới nhà?

"Khái khái. . . Ta còn trẻ, trầm mê ở tu hành, tạm thời không tính kết hôn." Sử Nhất Bưu lúng túng ho khan hai tiếng, ánh mắt bỗng nhiên rơi trên người Vi Tầm: "Người chính là Vi Tầm, trong truyền thuyết thần bí cường đại nam nhân là sao? Nghe nói người là không biết thiên phú, chạy tới Thuật Sĩ công hội làm cái gì?"

Ps: Các bạn nhớ vote 9-10 điểm ở cuối chương ủng hộ mình nhé! Hoàng Châu chân thành cảm ơn!

Bạn đang đọc truyện *Thiên Phú Thế Giới Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 9: Nguyệt linh thiên phú

"Nghe nói người là không biết thiên phú, chạy tới Thuật Sĩ công hội làm cái gì?"

Lời này vừa nói ra, tất cả mọi người đưa ánh mắt tập trung trên người Vi Tầm

Cái này nổi danh Com Nát Vương, hai tháng đến vẫn là trên trấn cư dân trò cười lúc trà dư tửu hậu.

Trước mắt Sử Nhất Bưu cố ý bóc Vi Tầm sẹo cũ, không phải là muốn để Mẹ gia ba người theo mắt mặt.

Vi Tầm không nhận được thay Sử Nhất Bưu điểm cái khen, hẳn đang lo không có cách nào dùng một cái lý do chính đáng gây nên náo động đây, biết thời biết thế nói: "Ta có phải hay không không biết thiên phú, được khảo nghiệm qua sau mới có kết quả. ."

Một viên đá làm dấy lên sóng lớn ngập trời, tất cả mọi người không thể tin được, cái này trà dư tửu hậu trò cười, thật sự thức tỉnh rồi?

Sử Nhất Bưu sắc mặt có chút khó coi, vừa nghĩ tới Com Nát Vương khả năng đang khoác lác, hẳn hỏi tới: "Nói như vậy người đã thức tỉnh rồi? Vậy xin hỏi người là cái gì thiên phú, bây giờ là mấy cấp thuật sĩ?"

"Ta cũng không biết, đang muốn đến công hội kiểm tra." Vi Tầm đúng sự thật nói.

"Tốt, ta cũng mở mang kiến thức một chút, trong tin đồn thần bí cường đại nam nhân, mạnh như thế nào thiên phú." Sử Nhất Bưu lời này lời nói ẩn giấu

sự chăm chọc, một cái liền chính mình linh lực thuộc tính đều không xác định người, hần không cảm thấy này loại người có cái gì thành tựu, tại chỗ bày ra chế giễu tư thế.

...

...

"Nghe nói không, Vi Tầm thức tỉnh rồi!"

"Không thể nào, mặt trời mọc lên từ phía tây sao?"

"Hần đang ở Thuật Sĩ công hội khảo sát đây, mau đi xem một chút."

"Chờ đã, ta cũng đi!"

Trên tiểu trấn một hồi náo nhiệt lên, mấy trăm người tràn hướng Thuật Sĩ công hội.

Liền một ít mua thức ăn thất đại cô bát đại di, cũng mang theo giỏ thức ăn đi xem trò vui.

Sử Nhất Bưu mặt đều tái rồi, không nghĩ tới Vi Tầm thức tỉnh, so với hần tên thiên tài này còn càng náo động.

Nghĩ lại, Vi Tầm bắt quá lấy lòng mọi người mà thôi, quay đầu lại vẫn phải là bị chúng người chê cười.

Nhìn thấy Hầu Tử lên cây, cái kia hết sức bình thường.

Nhìn thấy lợn cái lên cây, đó chính là kỳ văn.

Đối với trấn nhỏ cư dân tới nói, Vi Tầm thức tỉnh, quả thực so với mẹ già lợn lên cây còn hiếm thấy.

Thuật Sĩ công hội bị vây được nước chảy không lọt, mọi người đều kiêu cái cổ đang mong đợi kết quả khảo nghiệm.

Một lát sau, trong đám người truyền đến tiếng kinh hô.

"Trời ạ, hần thật sự thức tỉnh rồi?"

"Kích động cái gì sao a, thức tỉnh có gì đặc biệt, trên trấn thức tỉnh qua thuật sĩ còn rất nhiều."

"Vừa nãy liền cốt linh cũng trắc đi ra, hần năm nay mười tám tuổi."

"Mười tám tuổi mới phát giác tỉnh, không có gì phát triển tiền đồ."

Vi Tầm đang tiến hành đăng cấp kiểm tra, linh lực của hần gọn sóng, đưa tới một trận tiểu náo động.

Ngoại trừ Đạt thức, Thiết Chùy, Mía cảm thấy vui mừng ngoài ý muốn, đại đa số người còn không xem trọng hần.

Thiên phú thức tỉnh, càng sớm càng tốt.

Vậy thì cùng học chữ một cái đạo lý, từ tiểu học tập người, tự nhiên nước chảy thành sông. Nếu như người để một cái dốt đặc cán mai son dã thôn phu, dân trong thôn, bốn năm mười tuổi lại đi học học chữ, vậy thì quá khó khăn.

Bảy, tám tuổi đã tỉnh lại người, dùng tính mạng bên trong tốt nhất thời gian đi tu luyện, thường thường tiền đồ vô lượng.

Mười tám tuổi sau đó thức tỉnh người, bỏ lỡ tu luyện hoàng kim thời gian, trên căn bản tiền đồ vô lượng.

...

...

"Cấp chín kiến tập thuật sĩ? Lợi hại a!"

"Tiểu tử này vận khí thật tốt, mới hai tháng, tiến bộ như vậy thần tốc."

"Ta nhỏ vào, hần bắt quá giấu giếm thực lực mà thôi, y theo ta nhìn hần chính là cấp chín kiến tập thuật sĩ."

"Không sai, hần tính là gì a, cùng Sử thiếu gia so sánh, liền cùng lông đều không phải là."

"Một cấp cấp chín kiến tập thuật sĩ, cùng hai cấp cấp chín huân chương thuật sĩ, kém một con đường a!"

"Người cũng quá đề cao hấn, cái kia không biết từ đâu ra dã loại, có tư cách cùng Sư thiếu gia đánh đồng với nhau?"

"Ta nhìn không hấn, Sư Nhất Bưu tám tuổi thức tỉnh, đến hiện tại cũng bắt quá cấp chín huân chương thuật sĩ mà thôi. Vì Tầm lúc trước bị cứu lên thời điểm, trường trấn tốt nhất đại phu xác nhận quá, hấn không có một chút nào linh lực. Nói rõ hấn thức tỉnh đến nay, mới ngần ngại hai tháng, tu vi này tốc độ nhanh hơn Sư thiếu gia gấp mấy lần a!"

"Có đạo lý, Phong Lôi Cuồng Thiếu từ thức tỉnh đến trở thành cấp chín kiến tập thuật sĩ, dùng thời gian ba, bốn năm chứ?"

Không chen vào được mọi người, phía bên ngoài nghị luận sôi nổi.

Lại có một phần tư người, bắt đầu xem trọng Vi Tầm.

Mọi người đều là chờ mong bình dân anh hùng, cũng yêu thích cái kia loại bình thường thiếu niên thông qua kỳ ngộ phát tài cổ sự.

Cùng đi Vi Tầm đồng thời khảo nghiệm Mia, sâu sắc nhìn Vi Tầm một chút.

Đạt thức đã sớm nhắc nhở quá tiểu cây ớt, Vi Tầm không hề giống nhìn từ bề ngoài đơn giản như vậy.

Thiếu nữ có cùng quảng đại quần chúng vây xem một dạng nghi hoặc: Vi Tầm rốt cuộc là giấu giếm thực lực, vẫn là gần nhất mới thức tỉnh?

Vi Tầm kiểm tra ra cấp chín kiến tập thuật sĩ đẳng cấp, cái kia nguyên bản hết sức không nhìn được công hội chuyên gia giám định, sắc mặt hơi hòa hoãn một chút. Cấp chín kiến tập thuật sĩ đương nhiên không tính là cường giả, bất quá ở mười tám tuổi có thực lực như vậy, cũng xem là không tệ.

Ở Thiên Phú thế giới, muốn thắng được tôn trọng của người khác, liền muốn xuất ra tương ứng thực lực.

Trung niên chuyên gia giám định cũng có chút ngạc nhiên, hấn giám định qua vô số người, một loại thuật sĩ ở kiểm tra đẳng cấp thời điểm, thông qua sóng linh lực, là hấn có thể một chút nhìn ra đối phương thiên phú. Mà Vi Tầm sóng linh lực hết sức kỳ lạ, vị này kinh nghiệm phong phú chuyên gia giám định không phân biệt được rốt cuộc là cái nào một loại thiên phú.

Đi tới máy đo lường bên cạnh, Vi Tầm hết sức kích động, Mia cũng hết sức kích động, người chuyên gia giám định kia cũng theo kích động.

Mọi người đều rất tò mò, Vi Tầm rốt cuộc là cái gì thiên phú?

Thông qua chuyên gia giám định chỉ đạo, Vi Tầm vận chuyển linh lực, lòng bàn tay đặt tại máy đo lường trên.

Khám nghiệm ở máy đo lường chính là cái kia trong thủy tinh cầu, tỏa ra tia sáng kỳ dị, tranh kia mặt có thể đồ sộ, như bầu trời uốn cong mặt trăng, treo ở cái kia trong thủy tinh cầu.

"Ta trời, nguyệt linh thiên phú?" Trung niên chuyên gia giám định con người đều lùi đi ra, nhìn chằm chằm máy đo lường nhìn nửa ngày, thân thể run lên bần bật, thái độ xảy ra chuyển biến cực lớn: "Vi Tầm tiên sinh, xin chờ một chút, ta đi mời Hội trưởng đi ra!"

Ps: Các bạn nhớ vote 9-10 điểm ở cuối chương ủng hộ mình nhé! Hoàng Châu chân thành cảm ơn!

Bạn đang đọc truyện *Thiên Phú Thế Giới Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 10: Đại hỉ đau buồn

"Cái gì, Nguyệt Linh thiên phú?"

"Không thể, chuyên gia giám định đại nhân khẳng định nhìn lầm rồi."

"Đây chính là Tinh quân thiên phú a, người bình thường làm sao có khả năng có thiên phú như vậy?"

Nghe được chuyên gia giám định rống một giọng kia, cửa mọi người vây xem ngổn ngang.

Tam tài giả, ngày, địa, người.

Tam Quang giả, ngày, tháng, ngôi sao.

Ở Thiên Phú thế giới, Nhật Linh thiên phú, Nguyệt Linh thiên phú, Tinh Linh thiên phú, được khen là Thiên Sứ thiên phú, là chỉ đứng sau Thần cấp thiên phú tồn tại. Truyền thuyết cổ xưa bên trong, cái kia chút đến gần vô hạn với thần linh cường giả siêu cấp, Tây đại lục xưng là Thiên Sứ, Đông đại lục xưng là Tinh quân, vì lẽ đó thiên phú như thế lại gọi là Tinh quân thiên phú.

Nắm giữ sáu sao Thiên Sứ thiên phú người, trở thành chín cấp Thánh giả xác suất tương đối cao.

Tỷ như năm đó vị kia Hòa Long Thánh giả, chính là tiến cấp tới sáu sao sinh hoạt thiên phú.

Thiên Phú thế giới thuật sĩ, chia làm chín đại cấp độ.

Đệ nhất cấp: Kiến tập thuật sĩ!

Thứ hai cấp: Huân chương thuật sĩ!

Đệ tam cấp: Tinh thần thuật sĩ!

Đệ tứ cấp: Nguyên tổ thuật sĩ!

Đệ ngũ cấp: Tinh Thần thuật sĩ!

Thứ sáu cấp: Bầu trời thuật sĩ!

Thứ bảy cấp: Kết giới thuật sĩ!

Thứ tám cấp: Cẩm chú thuật sĩ!

Thứ chín cấp: Linh hồn thuật sĩ!

Đến rồi tám cấp, có thể nói cấp bậc quốc bảo nhân vật, cường giả loại này một cái cẩm chú, có thể phá hủy một toà thành.

Chín cấp linh hồn thuật sĩ, nhưng là một loại truyền thuyết.

Tướng truyền đến cái cảnh giới này thuật sĩ, linh hồn bất diệt, tuổi thọ đạt đến hơn mấy trăm ngàn... năm nhiều, toàn lực làm có thể hủy diệt một cái tiểu quốc, được tôn là Thánh giả. Mà chín cấp ma thú, thông thường được gọi là thánh thú.

Trước mắt Vi Tầm, có trở thành Thánh giả thiên phú, không khó tưởng tượng mọi người là tâm tình gì.

Rất nhiều người đột nhiên cảm thấy Vi Tầm người cũng như tên, quả nhiên là một thần bí cường đại nam nhân.

"Khá lắm, nguoi quá nguoi!"

Cùng đi Vi Tầm kiểm tra Thiết Chùy, kích động đến vỗ vai hấn một cái vai.

Mia thì lại trợn mắt há hốc mồm mà nhìn chăm chú vào cái này càng sâu không lường được thiếu niên, trong lòng thật lâu không thể bình tĩnh.

Chỉ có Đạt thúc sắc mặt như thường, hấn nhìn chăm chú vào máy đo lường bên trong động tĩnh, tựa hồ nghĩ thông suốt cái gì.

Nguyên bản chờ chế giễu Sử Nhất Bưu, gương mặt phòng thành trư can sắc.

Hắn hôm nay tới kiểm tra đẳng cấp thời điểm, đặc biệt phái mấy cái hạ nhân thả ra tin tức, hấp dẫn mọi người vây xem thần phục.

Vị này Phong Lôi Cuồng Thiếu nằm mơ cũng không nghĩ tới, mình tới đầu đến thay Vi Tầm làm giả y.

Trước mắt tất cả mọi người đang chăm chú Vi Tầm, căn bản không người để ý trường trấn thiếu gia chết sống.

...

...

"Má của ta ơi, trấn chúng ta trên tám trăm năm không có từng xuất hiện sáu sao thiên phú người đi?"

"Tiểu tử này, quá thần kỳ, Sử Nhất Bưu cùng so với hắn chính là một rầm."

"Đúng vậy, Sử Nhất Bưu hai loại thiên phú đều là ba sao, cùng Vi Tầm không thể so sánh."

"Vi Tầm danh xứng với thực, người này tuyệt đối là một giỏi lắm nhân vật thiên tài."

"Nguyệt Linh thiên phú, ở chúng ta Thiên Tinh Quốc có thể không phải thông thường a, Vi Tầm đến cùng cái gì lai lịch?"

"Các ngươi mù kích động cái gì sao a, Nguyệt Linh thiên phú cũng chia vài loại, trời mới biết hần là cái nào một loại."

"Cũng đúng, hần chưa chắc là Nguyệt Linh thiên phú đây, chờ Mark Hội trưởng giám định qua lại nói."

Mọi người châu đầu ghé tai thời khắc, tại trung niên chuyên gia giám định một mực cung kính cùng đi, một cái hoa giáp lão nhân đi ra.

Lão nhân là trấn nhò Thuật Sĩ công hội phân Hội trưởng, ở trên trấn rất có uy vọng.

Mark Hội trưởng đi tới máy đo lường trước, tràn đầy phấn khởi địa đánh giá Vi Tầm.

Thời khắc này Vi Tầm, vẫn còn ở ẩn lại máy đo lường không buông tay.

Từ khi đề lại này thần kỳ trò chơi, Vi Tầm trong cơ thể sinh ra một loại biến hóa tế nhị.

Ở cái kia vi diệu trạng thái, hần sinh ra một loại khi vận may đến thì trong lòng cũng sáng ra hiểu ra.

Hần có loại cảm giác kỳ quái, chính mình thật giống không ngừng nắm giữ một loại thiên phú. . .

"Đích thật là Nguyệt Linh thiên phú!"

Mark Hội trưởng tỉ mỉ máy đo lường một lúc lâu, hạ một cái kết luận.

Này một câu nói đơn giản, như thiên thạch vũ trụ rơi vào bình tĩnh hồ mặt, nhấc lên vô số bọt nước.

Tầm mắt mọi người, đều tập trung ở cái kia cô quạnh như tuyết trên người thiếu niên.

"Bất quá. . ." Dưới con mắt mọi người, Mark Hội trưởng câu chuyện nhất chuyển: "Đây chỉ là hai sao Tàn Nguyệt thiên phú."

Tràng diện một hồi trở nên yên lặng như tờ, mọi người vây xem vẻ mặt đại ra.

Sử Nhất Bưu trên mặt lộ ra nụ cười, sự tình cuối cùng cùng hần dự trù giống như, Vi Tầm đã biến thành một chuyện cười, vị này trưởng trấn thiếu gia cô ý cao giọng nói: "Mark Hội trưởng, cái gì là ba sao Tàn Nguyệt thiên phú, làm phiền ngài cho mọi người giải thích một chút."

"Đúng đấy, cái gì là Tàn Nguyệt thiên phú, ta đều chưa từng nghe nói."

"Xin nhờ Hội trưởng cho chúng ta nói hiểu một chút."

Rất nhiều người dồn dập phụ cùng, hần không thể lập tức biết rõ chân tướng.

"Nguyệt Linh thiên phú là một cái cách gọi, phân chia tỉ mỉ vì là sáu phẩm cấp, theo thứ tự là hai sao Tàn Nguyệt thiên phú, ba sao Loan Nguyệt thiên phú, bốn sao Bán Nguyệt thiên phú, năm sao Viên Nguyệt Thiên Phú, sáu sao Mãn Nguyệt thiên phú, cùng với thất tinh Nguyệt Thần thiên phú." Mark Hội trưởng ung dung thông thả vì mọi người xóa nạn mù chữ, công bố chân tướng: "Vị trẻ tuổi này thiên phú, là Nguyệt Linh thiên phú bên trong cấp thấp nhất Tàn Nguyệt thiên phú."

"Mẹ kiếp, nguyên lai chỉ là hai sao thiên phú a, hại Lão Từ kích động nửa ngày."

"Trấn chúng ta trên hai sao thiên phú thuật sĩ, cũng có mười mấy đi, cái này có gì ly kỳ."

"Ha ha, vừa nãy ai nói Vi Tầm là thiên tài ghê gớm? Cho đại gia đứng ra, ta bảo đảm không đánh chết hần!"

"Hừm, ta vẫn cảm thấy Phong Lôی Cuồng Thiểu so sánh soái, Vi Tầm làm sao nhìn cũng không được."

"Đó là nhất định, Vi Tầm dựa vào cái gì cùng Phong Lôی Cuồng Thiểu đánh đồng với nhau?"

Mọi người câu chuyện nhanh quay ngược trở lại, một ít nguyên bản xem trọng Vi Tầm người, một lần nữa ôm lấy Sử Nhất Bưu bắp đùi.

Rất nhiều người tâm tình lại như xe cáp treo giống như, đã trải qua thoải mái phạm phòng lên voi xuống chó.

Mark Hội trưởng nhàn nhạt quét Vi Tầm một chút, ngay cả chào hỏi cũng không đánh, xoay người rời đi.

Sử Nhất Bưu đem tất cả những thứ này nhìn ở trong mắt, trong lòng mừng thầm không ngớt.

Từ khi hần nghe nói Vi Tầm bị Mía bao nuôi, rất có thể xảy ra nào đó loại cố sự, sớm liền muốn phải cho Vi Tầm lúng túng. Hôm nay hần được toại nguyện, Vi Tầm gọi a như vậy trò khôi hài, tương lai mấy năm đều là trấn trên cư dân trà dư tửu hậu trò cười.

"Huỳnh đệ, đừng để ý, hai sao thiên phú cũng không yếu."

Từ khi luyện thành Huyền Thiết Công, Thiết Chùy đã coi Vi Tầm là thành ân nhân, ghé vào lỗ tai hắn an ủi một câu.

Hắn lờn này sức mạnh không đủ, khiếm khuyết sức thuyết phục.

Trong nháy mắt từ sáu sao thiên phú biến thành ba sao thiên phú, Thiết Chùy chính mình cũng không tiếp thụ được này loại chênh lệch.

Đồng dạng không tiếp thụ nổi còn có Mía, tiểu cây ớt cảm giác mình đã trải qua một lần đại hi đau buồn, từ đỉnh cao rơi vào đáy vực.

Thiếu nữ thất thần nhìn Vi Tầm, phát hiện hắn rất bình tĩnh, khỏe môi còn mang theo một tia nụ cười như có như không.

Không để ý mọi người ánh mắt khác thường, thiếu niên sải bước đi ra Thuật Sĩ công hội.

Trở lại Mễ trạch trong khách phòng, Vi Tầm rơi vào trầm tư.

Vi Tầm vẻ mặt quái lạ, luôn cảm thấy trong này có kỳ lạ.

Dần dần, hắn nhiệt huyết bắt đi, này loại nhiệt huyết bên trong mang có mấy phần lúng túng bất đắc dĩ.

Tối hôm qua hắn còn thúc giục Mía tiến vào cấp thiên phú, nỗ lực phấn đấu, không nghĩ tới hôm nay hắn cũng đụng phải chuyện như vậy, trong lòng không khỏi muôn vạn cảm khái: "Ngày chó a, lẽ nào Lão Tử cũng phải lấy cái kia mụ điên làm gương?"

Ps: Các bạn nhớ vote 9-10 điểm ở cuối chương ủng hộ mình nhé! Hoàng Châu chân thành cảm ơn!

Bạn đang đọc truyện *Thiên Phú Thế Giới Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 11: Mía quyết định

"Vi Tầm, ngươi đã ngủ chưa, có muốn ăn hay không bữa trưa?"

Thùng thùng tiếng gõ cửa sau khi, ngoài cửa truyền đến Mía cái kia ** dụ thanh âm của người.

Vi Tầm mở cửa đi ra ngoài, cười nói: "Đương nhiên muốn ăn, ta nhưng là Cơm Nát Vương, ăn chùa thì ngu sao mà không ăn."

"Ngươi không nên nói như vậy chính mình, ngươi dạy cho Thiết Chùy đại ca Huyền Thiết Công, nếu như đổi thành viết tay bản, mua lại mười cái Mễ trạch cũng không có vấn đề gì." Tiểu cây ớt hiếm thấy ôn nhu, an ủi: "Ta biết trong lòng ngươi rất khó vượt qua, lúc trước ta lần thứ nhất biết mình là ánh nền thiên phú, cũng khó qua đã lâu."

Nữ hài trong con ngươi xẹt qua bất đắc dĩ, miễn cưỡng cười vui nói: "Chỉ ít ngươi là hai sao thiên phú, tốt hơn ta nhiều rồi. Tối hôm qua ngươi nói với ta lời, hôm nay ta còn nguyên trả cho ngươi, ngươi nhất định sẽ thành công."

Vi Tầm trong lòng nóng lên, hết sức hưởng thụ này loại giữa bằng hữu lẫn nhau khích lệ cảm giác.

Hắn ẩn giấu thiên phú đối với Mía không có tác dụng gì, tiểu cây ớt cũng không có ngoại giới lời đồn đãi như vậy không cách nào tự kiểm chế địa yêu hắn. Này trái lại để Vi Tầm một thân ung dung, hắn sớm đã không có tinh lực đi cân nhắc tình yêu nam nữ, chỉ muốn tìm mấy cái có thể tin đồng bạn, đi hoàn thành một cái đại đa số người trong mắt nhiệm vụ không thể hoàn thành.

Lấy lại bình tĩnh, Vi Tầm cười nói: "Ta không có ngươi nghĩ yếu ớt như vậy, bao nhiêu người cả đời đều thức tỉnh không được, ta có thể thức tỉnh Tàn Nguyệt thiên phú là tốt lắm rồi, huống chi hai sao thiên phú cũng không toán quá yếu."

"Hừm, ngươi thông minh như vậy, khẳng định có biện pháp tiến vào cấp thiên phú. Ngươi nhìn Thiết Chùy đại ca là ba sao thiên phú, trên trán không có mấy người là đối thủ của hắn. Chân chính động thủ, Sử Nhất Bưu không hắn đánh thắng được Thiết Chùy đại ca." Gặp Vi Tầm so sánh thả lỏng, Mía như trút được gánh nặng, lại an ủi: "Huống chi ngươi nhớ nhiều như vậy thượng thừa tu luyện bí thuật, chờ ngươi luyện thành Nguyệt Linh thuộc tính linh thuật, khẳng định rất mạnh."

Lần này an ủi chi ngữ, trái lại đối với Vi Tầm tạo thành hơn một vạn điểm tấn công dữ dội.

"Ta cũng chưa từng xem bất kỳ Nguyệt Linh thuộc tính minh tướng pháp cùng linh thuật điển tịch." Vi Tầm cười khổ nói.

"Không thể nào, người ngay cả sát thép thuộc tính lạnh như vậy của minh tướng pháp đều nghiên cứu qua, làm sao sẽ không hiểu Nguyệt Linh thuộc tính bí pháp?" Tiểu cây ớt sợ ngây người.

"Ta cũng không phải vạn năng a, đúng rồi, trên trần trong tiệm sách có Nguyệt thuộc tính linh thuật sao? Ta không cần minh tướng pháp, chỉ cần có một cấp nhập môn linh thuật hoặc đấu thuật điển tịch là đủ rồi." Vi Tầm nói rằng.

"Ta giúp người hỏi một chút, trước tiên đi ăn cơm đi, Thiết Chùy đại ca không kịp đợi rồi."

Thiếu nam thiếu nữ đi tới nhà ăn, trong bữa tiệc Đạt thúc cùng Thiết Chùy lại an ủi Vi Tầm vài câu.

Vi Tầm ăn cơm mất tập trung, có loại chém chết sự vọng động của mình.

Lúc trước hắn ở Tiềm Long điện thời điểm, một lần lấy vì là thiên phú của chính mình phi thường ít lưu ý, vì lẽ đó nghiên cứu rất nhiều ít lưu ý Hoàng gia công pháp điển tịch. Còn Nguyệt Linh thuộc tính, xuất phát từ nội tâm hắn đối với Nữ Đế oán niệm, hắn chưa bao giờ chạm qua cái kia phương diện bí kíp.

Hiện nay, hắn một mực thức tỉnh rồi Tàn Nguyệt thiên phú.

Này loại trùng hợp, làm người không biết nên khóc hay cười.

...

...

Sau bữa cơm trưa, Mía đi tới một chuyến trấn nhỏ nhà sách.

Sau khi trở về, nàng có vẻ tâm sự nặng nề.

"Nha đầu, làm sao vậy?" Đạt thúc giờ nào khắc nào cũng đang quan tâm hắn con gái nuôi.

"Đạt thúc, ta nghĩ nhờ người một chuyện." Mía có chút ngượng ngùng nói.

"Chuyện gì nghiêm trọng như thế?" Đạt thúc vẻ mặt trở nên nghiêm túc.

"Người trước trả lời ta, chúng ta trong phủ còn có bao nhiêu tiền?"

Mía càng ngượng ngùng, e lệ đáng đáp vô cùng cảm động.

"Ha ha, người đang lo lắng cái này a? Nha đầu, người quả nhiên lớn rồi, bắt đầu hiểu được sai mét dầu muối tương dấm trà khó xử." Đạt thúc phi thường vui mừng, một mặt hí hửng nói: "Mười năm này, chúng ta miệng ăn núi lở, tiền cũng tốn gần đủ rồi. Trong phủ có thể điều động tiền mặt, đại khái sáu trăm ngân tệ trái phải đi."

Mía nghe lời này một cái cúi xuống đầu, những năm này nàng tiêu tiền như nước, là trần trên nổi danh bạch phú mỹ. Nhà người thường một tháng thu vào cũng là một đồng bạc, mà nàng bình quân mỗi tháng chi tiêu năm mươi ngân tệ trở lên. Nếu như không có nguồn kinh tế, trong phủ này sáu trăm ngân tệ, cũng là đủ nàng tiêu xài một năm.

"Người cũng không cần lo lắng, Thiết Chùy lớn rồi, đứa nhỏ này làm lính đánh thuê, cũng có thể kiếm ít tiền trợ cấp gia dụng." Đạt thúc nhận ra được Mía có chút khác thường, ân cần nói: "Nha đầu, người có cần tiền gấp a?"

"Ừm." Mía yếu ớt nói: "Có thể hay không cho ta năm trăm ngân tệ?"

"Nhiều tiền như vậy?" Đạt thúc mắt sáng lên: "Có thể nói cho ta biết công dụng sao?"

"Ta. . . Ta. . ." Mía thái độ khác thường, hết sức thẹn thùng nói: "Ta muốn giúp Vi Tầm mua một bản linh thuật bí kíp, ngài biết đến, hắn từ trong sông bò ra ngoài, người không có đồng nào."

"Hắn muốn tu luyện đến cấp chín kiến tập thuật sĩ, lẽ nào không có đồng bộ linh thuật?" Đạt thúc khá cảm thấy ngoài ý muốn.

"Hừm, hắn nói hắn chỉ có chưa từng xem Nguyệt Linh thuộc tính bí kíp." Mía nói, khôi phục mạnh mẽ bản sắc: "Cái kia sách điểm lão bản quá đáng ghét rồi, trả giá, một bản cơ sở Nguyệt Linh bí kíp, cũng phải năm trăm ngân tệ. Hòa thuộc tính cơ sở điển tịch, mới năm cái ngân tệ nha, lại có gấp trăm lần chênh lệch!"

"Là cái giá này, vật lấy hiếm là quý, Nguyệt Linh bí kíp vốn cũng không thấy nhiều." Đạt thúc trầm ngâm chốc lát, nói: "Người đưa hắn bí kíp không thành vấn đề, bất quá ta phải nhắc nhở người một câu, đừng quên thân phận của chính mình. Người trẻ tuổi này lại lịch không rõ, đang thăm dò rõ hắn nội tình trước, tuyệt đối không nên đối với hắn động chân tình."

...

...

"Tiền a, chó này viết tiền, quả nhiên ở bất kỳ thế giới nào đều giống nhau, tiền có thể thông thần!"

Vi Tầm ngồi ở trong phòng, ngẩng mặt lên trời thờ dài, vẻ mặt có chút hậm hực.

Một tháng trước hắn đi xuống giường bệnh thời điểm, Đạt thúc cho hắn mười cái ngân tệ, để hắn tùy tiện xài. Hắn mỗi ngày ở trong tửu quán hoa mười mấy tiền đồng, đến bây giờ còn còn lại bảy cái ngân tệ, số tiền kia hiển nhiên không đủ hắn mua đồ mong muốn.

Hiện nay Vi Tầm thiếu nhất chính là Nguyệt Linh bí kíp, nếu như Thời Quang Trán không mua được, vậy cũng chỉ có thể đi thành phố lớn phòng đấu giá thử vận khí. Mặc kệ đi đâu mua, đầu tiên hắn được có tiền, căn cứ hắn phỏng đoán cẩn thận, Nguyệt Linh bí kíp so với những thuộc tính khác bí kíp muốn đắt gấp mấy lần.

Lúc trước hắn truyền thụ Mía cùng Thiết Chùy mình tương pháp, là vì báo đáp ân cứu mạng. Mẹ gia để hắn ăn không ở không, bao quát cho hắn mười cái ngân tệ, cũng là nhân tình vãng lai. Vi Tầm kéo không xuống mặt lại đi đưa tay đòi tiền, đầy đầu nghĩ con đường phát tài.

Vi Tầm vừa bốc lên cái này ý nghĩ, ý thức được hai nguy hiểm lớn.

Số một, hắn thực lực trước mắt, tiền nhiều hơn liền là muốn chết, thất phu vô tội hoài bích kỳ tội đạo lý ai cũng hiểu.

Thứ hai, Nguyệt Hoàng Nữ Đế tuyệt đối ở Nam đại lục nằm vùng cơ sở ngầm, nếu như Vi Tầm đem Đại Viêm quốc Hoàng gia bí kíp viết tay bản truyền ra ngoài, vô cùng khả năng bị Nữ Đế mật thám tìm hiểu nguồn gốc tìm tới cửa.

Vi Tầm tạm thời không nghĩ tới phát tài hay chiêu, không khỏi sinh ra bính đa ý nghĩ.

Hắn "Tiền nhậm huynh", là cao quý Kiếm thánh con trai, đây chính là thân phận không thua gì hoàng tử Thánh giả hậu duệ.

Nhưng có một vấn đề, hiện nay trên đời còn sống Kiếm thánh, thì có bảy tám cái, Vi Tầm không có điều tra rõ ràng ai mới là tiền nhậm huynh cha đẻ. Càng bị kịch là, Vi Tầm đến nay còn không biết tiền nhậm huynh họ tên, bao quát hắn bị sắc phong làm Long quý phi thời gian, Nữ Đế đối ngoại tuyên bố chính là sắc lập nào đó Thánh giả hậu duệ làm phi.

Tại hắn sắp muốn phá đầu thời điểm, tiếng gõ cửa vang lên.

Vi Tầm mở cửa, lại nhìn thấy nóng bỏng được khiến người ta chảy máu mũi Mía.

"Đưa cho người."

Mía đem một quyển sách nhét vào trong tay hắn, xoay người bước nhanh tới.

Vi Tầm ngơ ngẩn, lật mở quyển sách kia vừa nhìn, nhất thời có loại bên trong ngưi mặt mày kích động.

Ps: Các bạn nhớ vote 9-10 điểm ở cuối chương ủng hộ mình nhé! Hoàng Châu chân thành cảm ơn!

Bạn đang đọc truyện *Thiên Phú Thế Giới Convert* được tải miễn phí tại Ww.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 12: Hắn đang nhìn phổ sét sáng

"Sư phụ, ngài thật định đưa Mía đi trại huấn luyện?"

Mẽ trạch bên trong thư phòng, Thiết Chùy đang ở cùng Đạt thúc trò chuyện.

"Không sai." Đạt thúc nâng chung trà lên thổi nhiệt khí: "Tiểu tử ngươi quyết tâm muốn làm lính đánh thuê, vì sư cũng không ngăn ngươi. Mía này nha đầu, ta không có thể làm cho nàng mạo hiểm, nàng khuyết thiếu kinh nghiệm thực chiến, đi Lôi Đình thành thuật sĩ trại huấn luyện mài giũa một hồi cũng tốt."

"Cái kia trại huấn luyện tiền ghi danh muốn một ngàn ngàn tệ, chúng ta còn có tiền không?" Thiết Chùy đưa ra một cái hết sức bây giờ vấn đề.

"Tạm thời vẫn không có, trại huấn luyện ba tháng sau mở ra, từ từ suy nghĩ biện pháp đi."

Đạt thúc than nhẹ một tiếng, ngách đầu nhiều hơn một cái nếp nhăn.

Một ngàn ngàn tệ, không phải một con số nhỏ, có thể làm khó Thòi Quang Trần đại đa số người.

Mia đứng ở cửa, nghe thấy được Đạt thúc cùng thiết chùy đối thoại, đẩy cửa ra nhìn thấy cha nuôi hai tấn lại thêm mấy sợi tóc bạc, thiếu nữ trong lòng đau xót, trong mắt nổi lên nước mắt: "Đạt thúc, ta không đi Lôi Đình trại huấn luyện rồi. Người để ta theo Thiết Chùy đại ca đồng thời làm lính đánh thuê ủy thác nhiệm vụ đi, ta cũng là cấp bốn huấn chương thuật sĩ rồi, đối phó ma thú cấp hai không thành vấn đề."

"Không được, đây tuyệt đối không được!" Đạt thúc kiên quyết từ chối, ngữ trọng tâm trường nói: "Ngốc nha đầu, ta đối ngoại tuyên bố là của người cha nuôi, người trong lòng ta đều biết, thúc thúc không có làm người cha nuôi tư cách. Năm đó phụ thân người bởi vì ta mà chết, mẹ người cùng tỷ tỷ cũng thất lạc, ta xin thế phải chiều cố người cả đời, sau đó không muốn xách đối phó ma thú sự tình."

"Mia, người nghe sư phụ không sai, săn giết ma thú thích hợp ta đây loại thô nhân, người này da mỏng thịt mềm cô gái, cũng không cần đi mạo hiểm" Thiết Chùy cũng khuyên.

"Thiết Chùy đại ca, người xem thường cô gái sao? Đạt thúc không phải đã nói, Đồng đại lục có tháng Hoàng Nữ Đế? Chúng ta Nam đại lục các quốc gia, cũng từng ra vài đảm nhiệm nữ vương đây!" Mia không phục lắm: "Đạt thúc, ngài còn nói qua, cao thủ chân chính đều là ở đánh nhau chết sống bên trong lớn lên, người không để ta đi ra ngoài rèn luyện, ta làm sao có khả năng biến thành cường giả?"

"Vi lẽ đó thúc thúc mới chịu đưa người đi Lôi Đình trại huấn luyện a, nơi đó có mấy cái đạo sư trình độ không tầm thường, phương thức huấn luyện cùng thực chiến cũng không nhiều lắm khác biệt. Người đi nơi nào huấn luyện một quãng thời gian, tất nhiên rất có ích lợi." Đạt thúc nói rằng.

"Nhưng là tiền ghi danh đắt như vậy, ta không muốn đi." Mia giọng cảm hận nói: "Ta lớn rồi, không muốn lại đưa tay đòi tiền, lần trước người cho ta năm trăm ngàn tệ, chúng ta bên trong phủ chỉ còn một trăm ngàn tệ rồi."

"Người này nha đầu, cùng cha người năm đó giống như tính nóng như lửa, không hiểu biểu đạt tình cảm của chính mình. Rõ ràng là thông cảm thúc thúc, nhưng một bộ khổ đại cừu thâm đáng về." Đạt thúc dở khóc dở cười, bỗng nhiên toát ra một loại cao thủ tuyệt thế khí khái: "Người đã quên thúc thúc năm đó là ai sao, chỉ cần ta chịu ra tay, một ngàn ngàn tệ, việc nhỏ như con thỏ."

"Nhưng là, ngài vết thương cũ. . ." Mia càng lo lắng: "Đạt thúc, người mỗi động thủ một lần, thương thế liền tăng thêm một phần. Năm đó chúng ta trốn lúc đi ra, người ói ra thật nhiều lần huyết, cũng không cần lại tùy tiện ra tay rồi."

"Không sao, tu dưỡng nhiều năm như vậy, ta cái kia bệnh cũ dù chưa khỏi hẳn, nhưng cũng không năm đó thâm như vậy." Đạt thúc cười nói: "Người cùng Thiết Chùy đều đã lớn rồi, Thiết Chùy này ngu gặp may mắn học được cùng hán độ khớp cực cao Huyền Thiết Công, giải quyết xong ta một việc tâm nguyện, hẳn cũng có bản lĩnh bảo vệ người. Thúc thúc lần đi, cũng không lo lắng về sau."

"Nhưng là. . ."

"Đừng nhưng là, ý ta đã quyết." Đạt thúc bùng nổ ra chủ nhân một gia đình khí tràng, lập tức dõng dè tài: "Người này mấy ngày không phải bồi Vi Tầm luyện công sao, chạy tới nơi này làm gì?"

"Đúng đấy, ta vừa làm nhiệm vụ trở về, không biết Vi Tầm huynh đệ thế nào rồi. Hắn nghiên cứu cái kia cơ sở Nguyệt Linh bí kíp nửa tháng đi, có hay không tiến triển?" Thiết Chùy hiếu kỳ nói.

"Khỏi nói rồi." Mia vừa nhắc tới Vi Tầm giận: "Nhân gia trước mấy ngày mới cảm thấy hắn không có chán ghét như vậy, hắn cũng làm người ta thất vọng. Cái kia xú gia hòa cả ngày trộm gian dùng mảnh lối cũng cho qua, ngày hôm qua ta còn nhìn thấy, hắn, hắn. . . Hắn đang nhìn phổ sét sóng."

"Ha ha ha ha, lần này người có thể trách lầm hắn." Đạt thúc cười ha hả, bại lộ bản tính: "Tiểu tử kia cũng không biết xảy ra chuyện gì, hết sức thích xem sách a, đem trong thư phòng nhiều sách như vậy đều xem xong. Ta thấy hắn rồi rãnh hoảng sợ, ngày hôm qua đem ta trần tòng cái kia bản phổ sét sóng, cho hắn mượn được thêm kiến thức."

"Người. . . Đạt thúc, người cũng là một lão lưu manh!"

Mia đỏ mặt giận một tiếng, nghiêng đầu mà chạy.

. . .

. . .

"Chà chà, này chừng mực, không sợ hài hòa sao? Ảnh trong gương thuật sĩ đánh ra đồ vật, sánh vai rõ bức ảnh còn ngu a!"

Mẽ trạch một gian phòng luyện công bên trong, Vi Tầm nâng một quyển sách, nhìn ra say sưa ngon lành.

Quyển sách kia tên là phổ sét sóng, bên trong có lượng lớn đặc sắc tranh minh họa, là toàn quốc nam nhân đều thích xem một quyển tạp chí.

Sau mười phút, Mía đẩy cửa mà vào, nhìn thấy Vi Tầm đang lười biếng ngồi dưới đất, trong tay lại nâng cái kia bản phổ sét sóng, trong miệng còn rên lên một bài nằng chưa từng nghe qua bài hát: "Vô địch là cỡ nào, cỡ nào cô quạnh. .! Vô địch là cỡ nào, cỡ nào Không Hư. . ."

"Khốn nạn!"

Mía tại chỗ liền nổi giận, chỉ vào Vi Tầm mũi mắng: "Ngươi không phải luôn mồm luôn miệng coi chúng ta là người mình sao, trong nhà tất cả mọi người đang liều mạng kiếm tiền, ngươi ngược lại tốt, cả ngày ăn không uống không! Mọi người mệt gần chết, cho ngươi thời gian luyện công, nhưng là ngươi đều làm cái gì? Không có chút nào quý trọng thời gian quý giá, chỉ biết là lười biếng, còn nhìn ác tâm như vậy sách!"

Vi Tầm bị mắng sừng sốt một chút, không làm rõ ràng được tình hình.

"Không lời chống đỡ sao, ngươi cũng biết hổ thẹn sao?" Tiểu cây ớt mắng lên liền không thu lại được, tích ếp nửa tháng oán khí tàn mất ra: "Chúng ta gia chỉ còn sáu trăm ngân tệ rồi, còn bỏ ra năm trăm mua cho ngươi bí kíp, ngươi xứng đáng ta sao? Ngươi nếu như hơi có chút lương tâm, liền không thể nỗ lực một chút, tiến tới một chút sao?"

"Ta hết sức nỗ lực a." Vi Tầm vuốt lương tâm nói rằng.

"Đi chết! Ta xem như là rõ ràng cái gì gọi là trọn tròn mắt nói mò, ngươi lười thành như vậy, luyện công thời điểm nhìn phổ sét sóng, cũng gọi là nỗ lực?" Mía càng nói càng tức, trường phòng trước ngực nhấc lên sóng lớn: "Đừng cho là ta không biết, những này ngày nhĩ lão là không yên lòng, không biết đang suy nghĩ gì ý đồ xấu, vậy cũng là chăm chú nỗ lực sao?"

Ngưng mắt nhìn tấm kia thờ phi phò khuôn mặt nhỏ, Vi Tầm hơi nhỏ cảm động, đứng sự thật nói: "Ta vừa luyện công một chút, đọc sách buông lỏng một chút, lao dật kết hợp, không có ngươi nói nghiêm trọng như vậy chứ?"

"Đừng kiêu có!" Mía càng tức giận hơn: "Cần cù bù thông minh, ngươi mười tám tuổi mới phát giác tỉnh, chỉ cần chịu cố gắng gấp bội, cũng không so với người khác kém bao nhiêu. Không nghĩ tới ngươi ngay cả nửa tháng nhiệt tình cũng không có, chỉ biết là tự giận mình!"

"Ngươi con mắt kia nhìn thấy ta tự giận mình?" Vi Tầm biểu thị không phục.

"Ta hai con mắt đều nhìn thấy rồi, ngươi cái này so với lợn còn lười bộ dạng, không phải tự giận mình là cái gì?" Mía tức giận trừng mắt Vi Tầm, dùng một loại chỉ tiếc mài sắt không nên kim giọng điệu nói: "Ta biết, Nguyệt Linh thuộc tính công pháp rất khó luyện, ngưỡng cửa cực cao. Nhưng là ngươi tất yếu như vậy phải không, mới luyện nửa tháng, ngươi liền bỏ dở nửa chừng? Vạn sự khởi đầu nan, ngươi không nỗ lực, làm sao có khả năng nhập môn?"

"Lời này của ngươi ta cũng không thể làm bộ không nghe thấy." Vi Tầm đứng lên, nói: "Ai nói ta không học được, những thứ đơn giản như vậy, đi nhà vệ sinh đều có thể học được, ngươi cũng quá si nhục sự thông minh của ta đi?"

"Ha ha, đi nhà vệ sinh đều có thể học được?" Tiểu cây ớt giận dữ cười: "Người bên ngoài đều nói ngươi không còn gì khác, yêu bám váy đàn bà, chỉ có ta khờ đến tin tưởng ngươi là một cái có chí khí có lý tưởng người. Không nghĩ tới ngươi ngoại trừ khoác lác, cái gì cũng sẽ không, ngươi thật không xứng với Vi Tầm danh tự này!"

"Ngươi này bà nương quá tự cho là, ta đều còn không có từng ra chiêu, ngươi dựa vào cái gì kết luận ta đang khoác lác?" Vi Tầm nổi giận.

"Ra chiêu? Không có học bỏ xong đã nghĩ học chạy, mới học nửa tháng mà thôi, ngươi còn muốn triển khai linh thuật?" Mía cười lạnh một tiếng, trong con ngươi xinh đẹp lập lòe sâu sắc xem thường: "Ta cho ngươi một cơ hội, ngươi ra chiêu thử xem?"

"Vậy ngươi mở to hai mắt, thấy rõ."

Vi Tầm thân trên tuôn ra sóng linh lực, miệng lẩm bẩm, đánh cái tiêu sái hướng chỉ.

Ngay ở hấn khai hỏa chỉ trong nháy mắt, một mảnh như nguyệt quang giống như sáng trong lưỡi dao xuất hiện giữa trời.

Nguyệt Nha Nhận?

Mía giật nảy cả mình, nhìn thấy cái kia hình dạng dường như trắng lưỡi liềm, tí mĩ mỏng dường như Dao cạo râu thứ tầm thường, ở giữa không trung quẹo một cái cua ngoặc đây, như quay về Tiểu một loại bay trở về Vi Tầm trong lòng bàn tay.

Trong khoảng thời gian ngắn, thiếu nữ ngây người như phỗng.

Ps: Các bạn nhớ vote 9-10 điểm ở cuối chương ủng hộ mình nhé! Hoàng Châu chân thành cảm ơn!

Chương 13: Người làm như thế nào

Thiên Phú thể giới linh thuật, chia làm bốn Đại cảnh giới:

Sơ cấp, trung cấp, cao cấp, đại sư cấp.

Đồng dạng linh thuật, ở bất đồng cảnh giới có hết sức rõ ràng khác biệt.

Tỷ như một cấp tiểu hỏa cầu, giai đoạn sơ cấp không đánh thủng tám ván gỗ, đến rồi đại sư cấp có thể xuyên thủng thiết bản.

Lại nói Nguyệt Nha Nhận, sơ cấp cảnh giới tầm sát thương chỉ có mười mét, tương tự với ném ra phi tiêu, uy lực.

Đến rồi trung cấp cảnh giới, tầm bắn đạt đến hai mươi mét, đồng thời cùng quay về Tiêu giống như, có thể bay đi ra ngoài lại bay trở về.

Rất nhiều linh thuật nguyên lý là chung, Mía nghiên cứu qua cái kia bản cơ sở Nguyệt Linh bí kíp, hiểu rõ Nguyệt Nha Nhận phát động nguyên lý. Cũng chính vì như thế, nhìn thấy Vi Tầm thả ra Nguyệt Nha Nhận, thiếu nữ sợ hãi người.

Trung cấp cảnh giới!

Nàng một trăm phần trăm khẳng định, Vi Tầm cái kia một chiêu Nguyệt Nha Nhận, đạt tới trung cấp cảnh giới.

Sơ cấp Nguyệt Nha Nhận thi pháp thời gian dài tới năm giây, trung cấp Nguyệt Nha Nhận thì lại chỉ cần ba giây.

Vừa nãy Vi Tầm cái kia một chiêu, tuyệt đối không cao hơn ba giây đồng hồ.

Hắn bắt quả là bày một tư thế, vỗ tay cái đập, liền đem tu luyện độ khó khá cao Nguyệt Nha Nhận sử xuất ra.

Kinh người hơn chính là, Vi Tầm học tập Nguyệt Nha Nhận chỉ có nửa tháng.

Ngắn ngắn mười mấy ngày, đem Nguyệt Nha Nhận tu luyện tới trung cấp, dù cho Thiên Tinh Quốc các cường giả cũng sẽ cảm thấy khó mà tin nổi.

Khiếp sợ Mía sinh ra một loại suy luận, rất nhanh lại đẩy ngã này loại suy đoán.

Lúc trước đem Vi Tầm từ trong sông mò lúc đi ra, bệnh lâu thành lương y Đạt thúc thăm dò quá, Vi Tầm cũng không có một chút nào sống linh lực. Mía đối với Đạt thúc tin tưởng không nghi ngờ, nàng nhận định Vi Tầm là gần nhất hai tháng bên trong mới thức tỉnh.

Cũng chính vì như thế, Vi Tầm trước đây liền linh lực cũng không có, không thể sớm liền học được Nguyệt Nha Nhận.

Kết quả là, nàng chỉ có thể ngốc mạnh ngốc mạnh hỏi: "Người làm như thế nào?"

Vi Tầm mạn bất kinh tâm nói: "Làm được điểm này rất khó sao, người khi đó học tập một cấp linh thuật dùng bao lâu?"

"Dùng ba tháng học được, tu luyện tới trung cấp bỏ ra năm năm." Mía trung thực địa trả lời.

"Há, nguyên lai cần cù bù thông minh chính là cái kia người, là người a. Ta bắt đầu lý giải người lời nói mới vừa rồi kia, ngộ tính không đủ người, xác thực cần dùng chăm chỉ để đền bù. Cố lên, ta xem trọng người." Vi Tầm tiện nhân này, cho điểm ánh mặt trời liền xán lạn, quả thực ác miệng e rằng điểm mấu chốt.

Mía suýt chút nữa té xiu, nàng đáng tự hào nhất đúng là ngộ tính, rất sớm đã học xong một bộ độ khó khá cao hỏa điểm đầu thuật.

Hơn nữa Đạt thúc cũng đã nói, ngộ tính của nàng ở toàn bộ lại đệ tử đều là nhất lưu.

Mía bóp chết Vi Tầm tâm đầu có, nàng nghiêm trọng hoài nghi mình xuất hiện ảo giác, mới vừa nói bất định là mình hoa mắt, thở phì phò nói: "Chớ đắc ý, ta vừa nãy không thấy rõ, người có bản lĩnh lại tới một lần nữa!"

"Không thành vấn đề."

Vi Tầm ngồi đến trên một cái ghế, dùng một cái tuyệt không văn minh tư thế, dựng lên một ngón tay giữa.

Ở đầu ngón tay hắn, một chút nguyệt quang lấp lánh, ước chừng hai ba giây đồng hồ sau khi, hoa lệ rộng bằng hai đốt ngón tay Nguyệt Nha Nhận tạo thành, ở giữa không trung quay về một lát, rơi vào Vi Tầm trong tay, hóa thành điểm điểm nguyệt quang tiêu tan.

Mia tình nguyện tin tưởng Vi Tầm vừa nãy lần đó chỉ do mèo mú vớ cá rán, vì lẽ đó gọi hần lại tới một lần nữa.

Kết quả Vi Tầm lần thứ hai thả ra Nguyệt Nha Nhận, so với lần thứ nhất còn đáng sợ hơn.

Mia tròn mắt ngoác mồm, dưới chân không vững, suýt chút nữa ngã xuống đất.

Người mới học phóng thích linh thuật, nhất định phải duy trì cố định tư thế, thủ thế, làm từng bước mới có thể thật hiện.

Đến rồi trung cấp cảnh giới, liền so sánh tự do rồi, có thể căn cứ sở thích của mình cùng thói quen thi pháp. Tỷ như mượn pháp tượng, pháp nhận các loại dụng cụ, tăng cường linh thuật uy lực.

Đến rồi cao cấp cảnh giới, thích làm gì thì làm, nằm, ngồi, nằm úp sấp, ngồi xổm ở trên bồn cầu đều có thể thi pháp.

Vi Tầm vừa nãy dựa vào ghế gờ ngón tay giữa lên động tác, mặc dù không quá lịch sự, độ tự do nhưng tương đương cao, đã sắp đột phá trung cấp cảnh giới rào, đạt đến vô số tuổi trẻ thuật sĩ nhìn thấy nhưng không với được cao cấp cảnh giới!

Phóng tầm mắt toàn bộ Thiên Tinh Quốc, trước ba mươi tuổi đem linh thuật tu luyện tới cao cấp cảnh giới người, có thể đếm được trên đầu ngón tay.

Cho dù là Phong Vân Bảng trên xếp hạng thứ 100 thiên tài, cũng không mấy cái có thể triển khai cao cấp linh thuật.

Mia dùng một loại mới tinh ánh mắt nhìn chăm chú vào Vi Tầm, giống đang nhìn một cái quái vật.

Ở Thiên Tinh Quốc ba trăm năm trong lịch sử, nàng tìm không ra một cái so với Vi Tầm tiến bộ mau hơn người.

Này loại người liền cùng yêu nghiệt giống như, thật là quý dị, không tìm được có thể tham khảo loại suy đối tượng.

Nàng tha thiết mong chờ mà nhìn Vi Tầm: "Bộ kia bán nguyệt trăm, ngươi cũng luyện thành sao?"

"Vật kia có hơi phiền toái, dường như khó luyện." Vi Tầm cau mày nói.

Nghe nói như thế, Mia âm thầm thở phào nhẹ nhõm.

Mười ngày trước nàng liền đã cảnh cáo Vi Tầm, trước tiên luyện độ khó thấp nhất Nguyệt Nha Nhận, đừng nghĩ làm loại đấu pháp kia song tu thuật sĩ. Giờ khắc này nghe được Vi Tầm nói thuộc về đấu thuật phạm trù bán nguyệt trăm, dường như khó luyện, Mia trong lòng trái lại thẳng băng, nếu như Vi Tầm đem độ khó kia biến thái bán nguyệt trăm cũng luyện thành, nàng cũng không biết nên làm gì đi mặt với cái thế giới này.

Nhìn thấy Vi Tầm cau mày đáng vẻ, tiểu cây ớt trái lại có chút cười trên sự đau khổ của người khác.

Lúc này Vi Tầm đứng lên, đứng ở trước cửa sổ, nhìn phía ngoài lam ngày, ngữ khí có chút cô quạnh như tuyết: "Trong vòng mười ngày, ta là có thể đem Nguyệt Nha Nhận luyện đến cao cấp. Bộ kia bán nguyệt trăm, phỏng chừng còn phải lại quá một tháng mới có thể đến cao cấp. Ai, thực sự là thất bại a!"

"Cái gì?"

Hồng ánh lóe lên, Mia bay xuống ở Vi Tầm trước mặt.

Nàng kinh ngạc thốt lên thất thanh, giống nổi cơn điên giống như: "Ngươi ngay cả bán nguyệt trăm cũng luyện thành rồi?"

"Mới trung cấp tiền kỳ mà thôi, ngươi kích động cái gì sao?" Vi Tầm không hài lòng lắm.

"Mới trung cấp tiền kỳ?" Mia thân thể loáng một cái, suýt chút nữa không có đứng vững, phá Thiên Hoang địa ở Vi Tầm trước mặt toát ra một loại thiếu nữ giống như bướng binh làm nũng: "Ta không tin, ngươi luyện cho ta nhìn một chút!"

Hắc bóng người màu trắng chớp động, mặc áo trắng phục quần đen Vi Tầm xứng vô cùng hợp, đang luyện công trong phòng bay lượn qua lại. Tay hần nắm một thanh kiếm gỗ, mười phần một bộ Tiêu Sái Ca phải đầu, đem bán nguyệt trăm, bên trong ghi lại bảy bảy bốn chín chiêu kiếm thuật thi triển nước chảy mây trôi, rất có phiêu dật cảm giác.

Ầm!

Nhưng thấy ánh sao lóe lên, phòng luyện công bên trong trưng bày một cái mộc đầu người già, bị Vi Tầm kiếm gỗ triệt để xuyên thủng.

Mia lại lấy làm kinh hãi, nhận ra cái kia mắt thường khó phân biệt một chiêu kiếm, chính là nửa tháng kiếm thuật bên trong duy nhất một chiêu đại uy lực tất sát kỹ.

"Ta linh lực đã tiêu hao gần đủ rồi, liền không nữa biểu thị cho ngươi nhìn." Vi Tầm thu kiếm mà đứng, ngồi xuống uống ly trà, lại ngâm nga bài hát kia: "Vô địch là cờ nào, cờ nào cô quạnh. ! Vô địch là cờ nào, cờ nào Không Hư. . ."

Mia ngồi tại chỗ, cẩn thận trở về chỗ Vi Tầm bộ kiếm pháp kia, vẻ mặt không nói ra được muôn màu muôn vẻ.

Ngắn ngắn nửa tháng, đem độ khó cực cao đấu thuật luyện đến trung cấp cảnh giới, này là cấp bậc gì yêu nghiệt?

Chốc lát trước, nàng mừng to hân không xứng với Vi Tầm danh tự này.

Chỉ chốc lát sau, nàng cho là hân chính là vì danh tự này mà sống.

Mọi người đều biết, Nam đại lục tiếng thông dụng bên trong "Vi Tầm" có ý tứ là: Thần bí cường đại nam nhân. . .

Mia nhìn Vi Tầm ánh mắt, triệt để thay đổi.

Đây không chỉ là đối xử quái vật ánh mắt, càng giống như là người yếu ở ngưỡng mộ cường giả.

Thực lực xuất chúng người trẻ tuổi, đại thể kiêu căng tự mãn.

Những này thiên tư không tầm thường nam nữ trẻ tuổi, thường thường chỉ phục một loại người: So với bọn họ thiên tư cao hơn người.

Ps: Các bạn nhớ vote 9-10 điểm ở cuối chương ủng hộ mình nhé! Hoàng Châu chân thành cảm ơn!

Bạn đang đọc truyện *Thiên Phú Thế Giới Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 14: Thần bí cường đại nam nhân

Thiên Phú thế giới thuật sĩ, từ xưa tới nay chia làm hai đại lưu phái: Đấu thuật sĩ, phép thuật sĩ.

Người trước, tinh thông cận chiến đa thương địch thủ.

Người sau, am hiểu tấn công từ xa.

Đến cùng đấu thuật sĩ càng mạnh hơn, vẫn là phép thuật sĩ càng lợi hại?

Đây là một cái tranh luận mấy vạn năm châm ngôn đề, đến nay còn không có một có thể phục chúng tiêu chuẩn đáp án.

Đấu thuật sĩ tu luyện kỹ xảo chiến đấu, tên là.

Đấu thuật đại thể thuộc về cận chiến phạm trù, uy lực không có hữu dị thuật lớn như vậy, nhưng có cái rõ rệt ưu điểm: Thuận phát!

Rất nhiều dị thuật đều cần tương đối dài thi pháp thời gian, tỷ như nhập môn giai đoạn Nguyệt Nha Nhận, cần phải chuẩn bị năm giây. Ở trong thực chiến, không có cái nào đối thủ sẽ ngu đến mức cho người năm giây niệm chú, ở phép thuật sĩ ngâm xướng trước liền giết tới.

Phép thuật sĩ có hai đại khác biệt, một loại là gần sau lưng đấu thuật sĩ, một loại là tầm bắn cực xa thần tiễn thủ.

Ở Thiên Tinh Quốc, phép thuật sĩ số lượng chiếm tám phần mười tỉ lệ, đấu thuật sĩ chỉ có hai phần mười.

Sở dĩ phép thuật sĩ giao đấu thuật sĩ có thêm bốn lần, cũng không phải là bởi vì phép thuật sĩ cường đại hơn, mà là đấu thuật sĩ nhập môn độ khó rất cao. Thuận phát đấu thuật, tu luyện tương đương khó khăn.

Phép thuật sĩ tu luyện linh thuật, đến rồi đại sư cấp cảnh giới, cũng tiếp cận thuận phát.

Mà đấu thuật sĩ, nhập môn giai đoạn tựu yêu cầu thuận phát, có thể tưởng tượng khó khăn kia khủng bố đến mức nào.

Cũng có số ít người đồng thời tu luyện linh thuật cùng đấu thuật, quay đầu lại tinh thông mọi thứ mọi thứ lo là, thành tựu cũng không cao.

Nửa tháng, học xong một loại linh thuật Nguyệt Nha Nhận, còn học xong một loại đấu thuật bán nguyệt trảm, Vi Tầm sáng lập một cái Mia không thể nào hiểu được kỳ tích. Càng dễ thiếu nữ không thể nào hiểu được chính là, hân lại đem Nguyệt Nha Nhận cùng bán nguyệt trảm muốn tu luyện đến trung cấp trình độ, Thiên Tinh Quốc trong lịch sử chưa bao giờ từng xuất hiện này loại kỳ nhân.

Đôi mắt như vậy một cái thần bí cường đại nam nhân, Mía đều có điểm hoài nghi cuộc sống.

Cùng này loại yêu nghiệt so sánh, thiếu nữ hoài nghi mình cũng thật là cái kia "Cần cù bù thông minh, ngộ tính có hạn" người.

"Vô địch là cỡ nào, cỡ nào cô quạnh. ! Vô địch là cỡ nào, cỡ nào Không Hư. . ."

Nghe cái kia tao bao tiếng ca, thiếu nữ đột nhiên cảm giác thấy bài hát này từ rất có nội hàm.

Cũng chỉ có hán loại thiên tư này kinh thế hãi tục yêu nghiệt, mới có cái kia loại chỗ cao lạnh lẽo vô cùng cô quạnh chứ?

Từng có lúc, Mía vẫn cảm thấy hán yêu khoác lác, yêu nói mạnh miệng, yêu làm một ít không đoàn kết sự tình.

Hiện tại tiểu cây ớt đột nhiên đang nghĩ, hay là, hán nói đều là lời thật?

Chỉ là, một loại phạm phu tục tử, không thể nào hiểu được này loại yêu nghiệt thể giới nội tâm.

Người bình thường cũng không tin có cái nào thuật sĩ "Đi nhà vệ sinh thời gian" là có thể học được một môn linh thuật, nhưng là Vi Tầm một mực làm xong rồi, Mía đã tính toán một chút, Vi Tầm nửa tháng đạt đến trung cấp hậu kỳ, vậy nói rõ hán cũng thật là đi nhà vệ sinh thời gian liền nhập môn.

Nhìn chăm chú vào cái kia càng sâu không lường được thiếu niên, tiểu cây ớt trong lòng càng ngày càng ngổn ngang.

Một lúc lâu, nàng lên tiếng: "Tinh thần lực của ngươi, có phải là đến rồi hai mươi lăm cấp trở lên?"

"Ngươi cũng rõ ràng tinh thần lực đẳng cấp?" Vi Tầm hơi cảm thấy ngoài ý muốn, tiểu cây ớt tại hán trong ấn tượng chính là một cái có bạo lực khuynh hướng nữ hán tử, có thể động quả đấm thời gian Hậu Tuyệt không động não, hán căn bản không trông mong Mía có thể hiểu được lực lượng tinh thần cao thâm như vậy đồ vật.

"Có ý gì, ta có như vậy vô tri sao?" Mía tại chỗ liền mất hứng, thờ phỉ phò nói: "Ta nghe Đạt thúc nói qua, người bình thường lực lượng tinh thần, phần lớn ở chừng cấp năm. Cấp thấp nhất kiến tập thuật sĩ, lực lượng tinh thần có thể đạt tới đến cấp mười. Ba cấp tinh thần thuật sĩ, lực lượng tinh thần chỉ ít cần mười lăm cấp. Lực lượng tinh thần đạt đến level 20, trí nhớ cùng sức lĩnh ngộ thì sẽ sản sinh lột xác."

"Nếu như nắm giữ hai mươi lăm cấp lực lượng tinh thần, cái kia liền có thể trở thành tôn quý luyện Dược Sư, Luyện khí sư, minh văn sư. Này ba cái Chức Nghiệp, được xưng Thiên Phú thể giới kiếm lợi nhiều nhất nghề. Đương nhiên, này ba cái nghề nghiệp ngưỡng cửa quá cao, không có đầy đủ lực lượng tinh thần gia trì, ngươi căn bản xem không hiểu cái kia chút phức tạp thâm ảo phương pháp phối chế, cùng với thiên thiên vạn vạn loại tài liệu phối hợp phương thức."

"Một khi lực lượng tinh thần đạt đến level 30, đem sản sinh biến chất. Nắm giữ loại tinh thần lực này người, đã gặp qua là không quên được, sức lĩnh ngộ cực cường. Đến rồi cảnh giới này, đọc sách liền cùng lật sách giống như, bất luận cỡ nào thâm thúy tới tấp điển tịch, lật xem một lần liền có thể đọc lâu lâu, đồng thời hiểu thấu đáo trong sách chữ viết chân lý."

Nghe nữ hài thao thao bất tuyệt giảng giải, Vi Tầm cao nhìn nàng một cái, cười nói: "Nếu như ta nói tinh thần lực của ta ở trên ba mươi cấp, ngươi có dám hay không tin?"

"Level 30? Không thể, ta đương nhiên không dám tin!" Mía lờm hán một cái: "Đạt thúc nói rồi, level 30 lực lượng tinh thần, là một đạo ranh giới. Cho dù là cái kia chút bị người truy phủng luyện Dược Sư, Luyện khí sư, minh văn sư, lực lượng tinh thần cũng rất khó đột phá hai mươi chín cấp. Bao quát cái kia chút năm cấp, sáu cấp thuật sĩ cường giả, cũng không mấy cái đạt đến level 30 lực lượng tinh thần."

"Đó cũng không có biện pháp, nói thật ra đều là rất khó làm người tin tưởng." Vi Tầm mở ra tay, nhún vai một cái.

"Không biết trang điểm rồi, ta thừa nhận ngươi lực lượng tinh thần rất mạnh, so với ba cấp tinh thần thuật sĩ mạnh hơn. Trong lịch sử cũng từng xuất hiện một ít người rất đặc biệt, thức tỉnh trước đây thì có cường đại lực lượng tinh thần, tỷ như thuê Binh vương Gore D Roger, hán vẫn kiến tập thuật sĩ thời điểm, lực lượng tinh thần thì có kinh khủng hai mươi sáu cấp."

Tiểu cây ớt càng chuyên nghiệp: "Ta cảm thấy cho ngươi cùng thuê Binh vương rất giống, hán năm đó học tập đấu thuật cực kỳ nhanh, ngươi nhanh như vậy đem Nguyệt Nha Nhận cùng bán nguyệt trảm luyện đến trung cấp cảnh giới, lực lượng tinh thần nên ở hai mươi sáu cấp đến hai mươi tám cấp trong đó."

Vi Tầm cũng không biện giải, hỏi: "Trên Thuật Sĩ công hội có thể kiểm tra lực lượng tinh thần sao?"

"Không thể, thành phố lớn Thuật Sĩ công hội mới có thể kiểm tra." Mía cũng rất tò mò Vi Tầm lực lượng tinh thần rốt cuộc có bao nhiêu cao, hưng phấn nói: "Chúng ta tìm cái thời gian đi một chuyến Lôi Đình thành đi, đi thử một chút tinh thần lực của ngươi."

"Được." Vi Tầm đang có ý đó.

"Đúng rồi, ngươi muốn đi đấu pháp song tu con đường?" Mía bỗng nhiên nghĩ đến một vấn đề.

"Ngươi đây là cái gì về mặt, lẽ nào ta không thể đấu pháp song tu?" Vi Tầm bồn chồn.

"Cũng không phải là không thể, đấu pháp song tu, đồng thời tu luyện đấu thuật cùng dị thuật người, cũng so với khá thường gặp." Mía về mặt ngưng trọng nói: "Bất quá, Đạt thúc thường thường nói một câu, tham thì thâm, cửa cửa lỗ là không bằng một môn tinh thông. Thiên Tinh Quốc đại đa số đấu pháp song tu thuật sĩ, thành tựu đều không cao."

Dừng một chút, thiếu nữ cho Vi Tầm một cái lương tâm kiến nghị: "Người tu luyện Nguyệt Nha Nhận triển hiện ngộ tính, so với bán nguyệt trăm càng cao hơn một chút, nói rõ người phi thường thích hợp làm một tên phép thuật sĩ. Đi tới đấu thuật sĩ con đường này, có thể lãng phí thiên phú của người. Đường nhiên, quyền quyết định ở người, chính người suy nghĩ thật kỹ đi."

"Người nói những này, ta cũng cân nhắc qua." Vi Tầm hết sức hưởng thụ này loại ôn hòa nhã nhặn tán gẫu ngày, nói chuyện cũng không độc như vậy lưỡi: "Ta ở một bản trong sách xưa xem qua, đến rồi Thánh giả cảnh giới, kỳ thực không có linh thuật cùng đấu thuật khác nhau. Trên đời này trò gian phồn đa phương thức chiến đấu, ở trong mắt Thánh giả, trăm sông đổ về một biển. Người cũng không cần quá xoắn xýt ta có phải hay không đi đấu pháp song tu con đường, mục tiêu của ta rất đơn giản, có thể đẩy ngã đối thủ là được, bất kể dùng thủ đoạn gì."

"Người. . . Mục tiêu của người, là trở thành Thánh giả?"

Mía trở mắt ngoác mồm, nói chuyện đều bắt lợi lấy.

Trước đây nàng cảm thấy Com Nát Vương yêu khoác lác, mà bây giờ, tiểu cây ớt có lý do tin tưởng, hẳn là thật lòng!

"Thánh giả sao?" Vi Tầm cười cợt, ý vị thâm trường nói: "Nếu như nhà người trong thư phòng cái kia hơn 100 quyển sách không có viết linh tinh, Thánh giả, cũng không phải là bốn đại lục mạnh nhất tồn tại. Thánh giả bên trên, còn có càng ác hơn người, ta nghĩ làm vô cùng tàn nhẫn cái kia một cái."

Ps: Các bạn nhớ vote 9-10 điểm ở cuối chương ủng hộ mình nhé! Hoàng Châu chân thành cảm ơn!

Bạn đang đọc truyện *Thiên Phú Thế Giới Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 15: Có vẻ như chợ đêm hộ khẩu

Buổi tối hôm nay, Mía khó có thể khó ngủ, trong lòng thật lâu không cách nào bình tĩnh.

Vi Tầm triển khai Nguyệt Nha Nhận cùng bán nguyệt trăm bộ dạng, một lần lại một lần ở trong đầu của nàng chiếu lại.

Vi Tầm cùng thiếu nữ còn có một cái bí mật nhỏ, hẳn gọi Mía tạm thời không nên đối với mọi người tiết lộ tiến độ tu luyện của hắn. Cái này bí mật nhỏ, để nữ hài cảm giác mình ở Vi Tầm trong lòng hơi nhỏ đặc biệt, cũng khó tránh khỏi hơi nhỏ kích động.

Mía lần qua lộn lại, nàng từ trước tới nay chưa từng gặp qua cái nào người trẻ tuổi thuật sĩ có thể đem linh thuật tu luyện tới cao cấp cảnh giới, đầy đầu tưởng tượng thấy cái kia loại tràng diện sẽ có cỡ nào chấn động.

Trong lúc vô tình, Vi Tầm ở nữ hài trong lòng để lại một cái không gì không thể ấn tượng.

Vi Tầm đương nhiên không có đạt đến không gì không thể trình độ, hắn hiện tại liền gặp phải hai vấn đề khó khăn không nhỏ.

Đệ một nan đề, thiên phú của hắn chưa tiến vào cấp.

Thuật sĩ sau khi thức tỉnh thiên phú, đại đa số tình huống quyết định tương lai vận mệnh.

Sở dĩ nói đại đa số, là bởi vì số ít khác loại, sáng tạo quá không thể tưởng tượng nổi kỳ tích.

Thiên phú tinh cấp, quyết định linh lực phẩm chất.

Mặt khác, thay đổi linh lực phẩm chất, cũng có thể tiến hóa thiên phú.

Trong lịch sử có như vậy cực kỳ cá biệt kỳ nhân, tiến hóa thiên phú của chính mình, xông ra lưu danh bách thế uy danh.

Hỏa Long Thánh giả, chính là một cái trong đó.

Vì Tầm mỗi ngày từ Thần Long Châu bên trong hấp thu năng lượng, cũng đang thay đổi tự thân linh lực phẩm chất, chỉ cần phẩm chất chuyển hóa tới trình độ nhất định, hẳn hai sao Tàn Nguyệt thiên phú liền có thể tiến hóa vì là ba sao Loan Nguyệt thiên phú.

Cái này chuyển hóa quá trình, hơi có chút chậm, Vì Tầm cũng không hài lòng.

Thần Long Châu là cao quý Cửu Long châu đứng đầu, cũng không phải hết sức phù hợp Nguyệt Linh thiên phú. Mà Nữ Đế nguyệt long châu, vừa vặn là thích hợp nhất Nguyệt Linh thuộc tính một viên long châu, tương truyền Nữ Đế mười tuổi trước liền tiến cấp tới thất tinh Nguyệt Thần thiên phú, sau lần đó nàng tiến triển kinh người, hơn hai mươi tuổi liền đạt đến tám cấp cấm chủ thuật sĩ cảnh giới, có hi vọng trở thành Đông đại lục gần nhất một ngàn năm đến trẻ tuổi nhất Thánh giả.

Vì Tầm quyết định chủ ý, muốn mau sớm tiến vào cấp thiên phú, vui ở trong nhà không phải biện pháp, tính ra cửa mạo hiểm tâm báo.

Thứ hai vấn đề khó, nhưng là Vì Tầm trước mắt bình cảnh.

Hắn tu luyện ra được linh châu, đạt tới chín mươi chín viên.

Chuyện này ý nghĩa là, hẳn đã là cấp chín tốt cùng kiến tập thuật sĩ.

Khoảng cách hai cấp huân chương pháp sư, chỉ có cách xa một bước.

Nhưng mà, bước đi này, đối với rất nhiều thuật sĩ mà nói là một cái không cách nào vượt qua hồng cầu.

Thời đỉnh cao, còn có một hết sức kháo xung hô: Bình cảnh kỳ.

Đột phá bình cảnh, tự nhiên nâng cao một bước.

Vấn đề là rất nhiều thuật sĩ đều không thể đột phá, ở bình cảnh kỳ đình trệ mấy năm, thậm chí mấy chục năm.

Vì Tầm bên trong đan điền, xuất hiện thứ một trăm hạt châu.

Cùng cái kia chín mươi chín viên màu xanh nhạt linh châu bất đồng, thứ một trăm hạt châu là thần thánh màu vàng.

Này loại hạt châu màu vàng óng, gọi là Mệnh Châu.

Mệnh Châu, thuật sĩ bản mệnh châu, có phi thường thần kỳ năng lực.

Mệnh Châu bên trong ẩn chứa sức mạnh, cũng không phải là linh lực, mà là càng cao cấp hơn tinh lực.

Tinh lực, tức là đến từ sức mạnh của tinh thần.

Truyền thuyết cổ xưa bên trong, mỗi người chết rồi, đều sẽ hóa thành bầu trời một ngôi sao.

Còn có nghe đồn nói, trên trời giăng đầy mỗi một viên Phồn Tinh, đều đại diện cho trên đất một người.

Làm thuật sĩ mở ra Mệnh Châu sau, liền có thể nắm giữ mình vận mệnh, cùng trên trời đối ứng cái kia một ngôi sao sản sinh cộng hưởng.

Thiên Phú thể giới có một công nhận thuyết pháp: Ngày có chín tầng, mỗi một tầng ngôi sao đều có đối ứng sinh linh.

Đệ nhất tầng ngôi sao, nhất là bình thường, là những thường dân kia bách tính cùng phổ thông động vật chết rồi hóa thành ngôi sao linh.

Thứ hai tầng, đối ứng nhưng là mỗi bên loại kẻ ác ngôi sao linh.

Đệ ba tầng, đối ứng khi còn sống tích đức làm việc thiện người.

Đệ tứ tầng, mỗi một viên tinh thần đã từng đều là cổ đại anh hùng hào kiệt, tướng tài danh thần, hay là hung ác ma đầu.

Đệ ngũ tầng, nhưng là cái kia chút có câu minh quân cùng Thánh giả anh linh biến thành.

Thứ sáu tầng, mỗi ngôi sao đều đại diện cho một vị Thiên Sư.

Thứ bảy tầng ngôi sao, đại diện cho thời đại vĩ cổ các thần.

Thứ tám tầng ngôi sao, nhưng là Thần Linh bên trong địa vị tôn sùng Chủ Thần.

Cao nhất đệ chín tầng ngôi sao, đại biểu là thống ngự chư thần thần hoàng!

Quyết định một cái thuật sĩ có hay không cường đại nhân tố có rất nhiều, Mệnh Châu có thể nói vô cùng trọng yếu một cái đại tiền đề.

Mệnh Châu cùng một tầng ngôi sao sản sinh cộng minh thuật sĩ, tục xưng một sao Mệnh Châu thuật sĩ, bọn họ Mệnh Châu bên trong hấp thu tinh thần lực phi thường có hạn, ở con đường tu luyện đạt thành tựu cao thường thường cũng hết sức có hạn.

Mệnh Châu cùng hai tầng nào đó ngôi sao sản sinh cộng minh thuật sĩ, gọi là hai sao Mệnh Châu thuật sĩ, này loại người thành tựu thông thường so với một sao Mệnh Châu thuật sĩ cao hơn một chút.

Ba sao Mệnh Châu thuật sĩ, thì lại có thể xưng tụng tinh anh, bọn họ thông qua cộng hưởng hấp thu tinh lực, có thể tăng thêm tốc độ tu luyện.

Bốn sao Mệnh Châu thuật sĩ, được xưng nhân kiệt, phần lớn là xưng bá nhất phương nhân vật. Phong Lôi Cuồng Thiểu Sử Nhất Bưu, liền nắm giữ bốn sao Mệnh Châu. Giống như hắn, Phong Vân Bảng trên rất nhiều thuật sĩ, cũng là bốn sao Mệnh Châu thuật sĩ.

Năm sao Mệnh Châu thuật sĩ, có thiên tài mỹ dự. Phong Vân Bảng xếp hạng thứ mười cái kia chút mạnh mẽ thuật sĩ, chính là này phương diện nhân vật đại biểu.

Sáu sao Mệnh Châu, được khen là Thiên Sứ Mệnh Châu, nắm giữ này loại Mệnh Châu người có thể nói kỳ tài, tiền đồ không thể đo lường. Ở Thiên Tinh Quốc, như vậy kỳ tài đã ít lại càng ít, có thể nói trăm năm hiếm có nhân vật.

Thất tinh thần chi Mệnh Châu thuật sĩ, nhưng là một loại truyền thuyết, toàn bộ Thiên Phú thế giới cũng không thấy nhiều.

Tám Tinh Chủ thần Mệnh Châu thuật sĩ, nhưng là truyền thuyết trong truyền thuyết, năm trăm năm cũng chưa chắc có thể xuất hiện một cái. Nguyệt Hoàng Nữ Đế mặc dù có thể ngồi trên long ý, có nghe đồn nói nàng mở ra tám Tinh Chủ thần Mệnh Châu, kinh điểm Đông đại lục mấy vị Thánh giả, có hai vị Thánh giả trong bóng tối hiệp trợ nàng đoạt.

Cho tới chín sao Mệnh Châu, tương truyền chỉ có thần hoàng hậu duệ mới có thể nắm giữ, đã trên vạn năm không có từng sinh ra này loại yêu nghiệt.

Trở lại chuyện chính, Vi Tầm thông qua Nội Thị, ở viên kia màu vàng Mệnh Châu bên trong, thấy được mấy tí tí ngôi sao hình chiếu. Những ngôi sao này lít nha lít nhít, nhưng không có bất kỳ một viên cùng hắn sản sinh cộng hưởng.

Tu luyện bốn yếu tố: Thiên phú, ngộ tính, gân cốt, cơ duyên.

Mệnh Châu cộng hưởng, dung hợp tinh lực, xem trọng chính là cơ duyên.

Nói trắng ra là, đây chính là đánh cược mặt, thuần túy xem vận khí.

Có mấy người ngộ tính thiên phú đều không ra sao, nhưng dung hợp cao cấp tinh lực.

Có mấy người ngộ tính thiên phú cũng rất cao, quay đầu lại lại chỉ cùng một tầng ngôi sao sản sinh cộng hưởng.

Vi Tầm liền người sau cũng không bằng, thậm chí ngay cả cấp thấp nhất một tầng ngôi sao đều mặc xác hắn!

Vi Tầm chửi mẹ nó tâm đều có, nếu như trên trời mỗi một viên tinh thần đều đối ứng phạm trần một người, như vậy hắn như vậy người "xuyên việt", rất rõ ràng thuộc về lên qua "Chợ đêm hộ khẩu", trên trời không có đối với ứng với hắn ngôi sao cũng không kỳ quái.

Cái suy đoán này, để Vi Tầm rất bị đá kích.

Kiến tập thuật sĩ lên cấp huân chương thuật sĩ, thuyết đơn giản không đơn giản, nói khó cũng không khó. Tỷ như Vi Tầm, chỉ cần cái kia viên màu vàng Mệnh Châu cùng nào đó ngôi sao cộng hưởng, dung hợp tinh lực, liền đạt đến một trăm linh châu, chính thức trở thành hai cấp huân chương thuật sĩ.

Vấn đề là Vi Tầm không thể dung hợp tinh lực, hắn Mệnh Châu hạn mức tối đa thủy chung là chín mươi chín viên.

Nếu như không đột phá nổi cửa ải này, hắn cả đời đều là cấp chín tốt cùng kiến tập thuật sĩ.

Vi Tầm cũng không hề từ bỏ hi vọng, căn cứ sách vở ghi chép, ngoại trừ số ít được trời cao chăm sóc người may mắn, đại đa số thuật sĩ cũng không thể đệ nhất ngày liền cùng chư thiên ngôi sao sản sinh cộng hưởng. Ở tình huống như vậy, cũng không phải là ngôi sao chủ động tìm tới thuật sĩ, mà là thuật sĩ muốn ở ức vạn ngôi sao bên trong, tìm kiếm viên kia thuộc về mình ngôi sao.

Với ngàn tỉ ngôi sao bên trong tìm kiếm cộng hưởng, không thua gì mò kim đáy biển.

Đây chính là rất nhiều thuật sĩ mấy năm thậm chí mấy chục năm kẹt ở bình cảnh kỳ nguyên nhân căn bản.

Vi Tầm ý niệm, xẹt qua hạt châu màu vàng óng bên trong lóe lên ngàn tỉ ngôi sao bóng mờ. Hắn một viên tiếp theo một viên tìm kiếm, dùng hắn nhận nhạo ý niệm, đi khiêu khích từng viên ngôi sao. Hắn tin tưởng luôn có một ngày, chính mình cũng có thể lay động một viên ngôi sao.

Ps: Các bạn nhớ vote 9-10 điểm ở cuối chương ủng hộ mình nhé! Hoàng Châu chân thành cảm ơn!

Bạn đang đọc truyện *Thiên Phú Thế Giới Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 16: Quái lạ pho tượng

Thời Quang Trần bắc mặt núi vây quanh, phía nam bị nước bao quanh, không đường có thể đi.

Đồng mặt cái kia quan đạo, đi về phía ngoài thành trấn.

Tây mặt cái kia con đường mòn, thì lại đi về một cái khủng bố nơi rừng rậm tối đen !

800 dặm rừng rậm tối đen , Thiên Tinh Quốc nổi danh đất dữ, bên trong tràn ngập kịch Độc Chướng khí, còn có ma thú chiếm giữ. Người bình thường đi vào, mười cái có chín cái đều không có thể sống đi ra. Thông thường chỉ có cái kia chút người tài cao gan lớn người mạo hiểm, sẽ đi rừng rậm tối đen tìm bảo, dù chỉ như thế, những người mạo hiểm này tử vong suất cũng vượt qua 50%.

Khoảng cách rừng rậm tối đen lối vào bên ngoài ba dặm, có một mảnh đất trống lớn, đứng nghiêm một pho tượng.

Nói tới pho tượng này, vậy cũng được cho rất nhiều lai lịch.

Thời Quang Trần, ở Thiên Tinh Quốc chỉ có thể coi là tầm thường trấn nhỏ vắng vẻ, nhưng đại danh đỉnh đỉnh.

Ngôi trấn nhỏ này nắm giữ một ngàn năm lâu đời lịch sử, so với Thiên Tinh Quốc dựng nước thời gian còn dài, danh chính ngôn thuận ngàn năm cổ trấn.

Nó không gần như chỉ ở Thiên Tinh Quốc rất nổi danh, ở toàn bộ Thiên Phú thế giới đều nổi tiếng xa gần.

Cổ trấn trên từng sinh ra một vị thánh hiền, năm đó công nhận Nam đại lục cường giả số một.

Vị siêu cấp cường giả này có hương, không thua gì danh thắng cổ tích, muốn không nổi danh cũng khó khăn.

800 năm trước, vị cường giả kia mất tích bí ẩn, rất nhiều ngưỡng mộ người của hắn tự trả tiền trừ chi phí, xin mời một vị đại sư vì hắn tạo nên một pho tượng. Pho tượng này ở đây đứng vững tám trăm năm, vô số người mạo hiểm đều tin tưởng, tiến nhập rừng rậm tối đen trước, chỉ cần quay về pho tượng này thành kính cầu xin, là có thể chịu đến che chở.

Cái kia pho tượng, điêu khắc một cái thần bí khó lường ông lão.

Hắn gọi Cơ Lao, hậu nhân đều tôn xưng hắn là Thời Quang lão nhân.

Thời Quang Trần, cũng bởi vì Thời Quang lão nhân mà có tên.

Cứ việc Thời Quang Trần vị trí xa xôi, mỗi năm hay là có thật nhiều du khách ngoại địa mộ danh mà đến, chiêm ngưỡng Cơ Lao pho tượng, hồi tưởng Thời Quang lão nhân năm đó anh hùng sự tích.

"Đây chính là Cơ Lao đại sư pho tượng sao, quả nhiên không phải bình thường a!"

"Nắm giữ thời gian thiên phú thuật sĩ, đương nhiên không bình thường, đây chính là Chủ Thần thiên phú, tương truyền chỉ có Thời Gian Chi Thần hậu duệ mới có thể nắm giữ thiên phú như thế. Năm đó Cơ Lao đại sư một mình đấu tám đại Thánh giả, một chiêu thời gian cầm cố phong ấn hết bảy đối thủ, sau đó hắn chậm rãi thoát cỏi giây, dùng đày giây đem tám đại Thánh giả nét mặt già nua toàn bộ đánh sưng, thật là một không đi đường thường nhân vật huyền thoại. . ."

"Không sai, nắm giữ thời gian, liền nắm giữ tất cả, có thể hoành vượt quá khứ và tương lai, tương đương với vĩnh sinh bất tử. Thời đại viễn cổ cường đại nhất hai Tôn chủ thần, một cái Thời Gian Chi Thần, một cái Không Gian Chi Thần. Ta hết sức hoài nghi Cơ Lao đại Thánh giả là Thời Gian Chi Thần lưu trong tương lai một cái phân thân, hắn qua lại ở thời gian bên trong, đứng ở thế bất bại, căn bản không khả năng giết chết được hắn."

Mấy cái du khách đứng ở pho tượng phía dưới, say sưa ngon lành địa thảo luận Thời Quang lão nhân năm đó sự tình.

Khoảng cách du khách mười bước ở ngoài, còn đứng một cái mười bảy mười tám tuổi thiếu niên.

Thiếu niên mày kiếm mắt sao, cầm trong tay một thanh đen kịt một tay kiếm, trên người mặc một bộ màu đen giáp da, có vẻ tư thế oai hùng bộc phát.

Hắn chính là Thời Quang Trần Com Nát Vương, trấn nhỏ cư dân trà dư tửu hậu trò cười.

Hôm nay Thiết Chùy nhận một ủy thác nhiệm vụ, muốn đi một chuyến rừng rậm tối đen, Vi Tầm vừa vận đề vị này lão tài xế dẫn đường, cũng đi theo. Hắn lần thứ nhất đi ra ngoài trấn, thấy được Thời Quang lão nhân pho tượng.

Này vừa nhìn bên dưới, Vi Tầm tròn mắt ngoác mồm.

Trong pho tượng lão nhân, cùng hắn thân cận nhất gia gia, lại giống nhau như đúc!

...

...

Cách thể hệ thân là một loại hết sức thường gặp hiện tượng. Vi Tầm khi còn bé cùng gia gia cảm tình đặc biệt sâu. Lên sơ trung sau đó, hắn đối với gia gia có chút ít oán niệm, dù sao gia gia vì hắn lấy tên, nghe tới quá hèn mọn, năm đó Vi Tầm cũng bị bạn học đã cười nhạo.

Sau khi lớn lên, Vi Tầm dần dần hiểu gia gia năm đó cái kia loại một tim được nam nỏi dối tông đường khổ tâm.

Rất đáng tiếc, này loại giác ngộ làm đến hơi chậm một chút.

Nhìn chăm chú vào cái kia pho tượng, Vi Tầm muôn vàn cảm khái.

Tổ phụ của hắn, ba năm trước liền khứ thế.

Năm đó, Vi Tầm Thập thất tuổi.

Hắn nằm mơ cũng không nghĩ tới, nguyên bản hai mươi tuổi chính mình, sẽ đến đến một một thế giới lạ lẫm, biến thành một cái mười tám tuổi thiếu niên.

Hắn càng thêm không nghĩ tới, ở cái thế giới này, dĩ nhiên sẽ thấy cùng gia gia dung mạo một dạng pho tượng!

Vi Tầm đứng ở pho tượng trước, trong lòng nổi sóng chập trùng.

Hắn hoài nghi đây là một giấc mộng, bị cái kia dây dưa hắn bảy năm nữ hài mạng đến một hồi không cách nào thức tỉnh mộng.

Cái kia trông rất sống động pho tượng, để hắn hồi tưởng lại năm đó bồi tiếp gia gia đồng thời câu cá, đánh cờ thời gian tốt đẹp.

Hắn cảm thấy rất kỳ quái, cái kia trong pho tượng, tựa hồ có vật gì đó đang kêu gọi hắn.

Ngay ở hắn nghi hoặc không hiểu thời điểm, trong pho tượng một vệt hào quang bắn ra, chui vào Vi Tầm mi tâm.

Tất cả những thứ này phát sinh quá nhanh, phụ cận mọi người không hề hay biết.

Vi Tầm mi tâm một trận đâm nhói, cảm giác mình trong óc nhiều một đồ vật.

...

...

"Vi Tầm, Vi Tầm? Ngươi, ngươi xảy ra chuyện gì?"

Thiết Chùy nguyên bản đang đối với pho tượng cầu khẩn, này là tất cả người mạo hiểm tiến nhập rừng rậm tối đen phía trước lão truyền thống.

Giữa lúc hắn cầu khẩn xong thời điểm, nhìn thấy Vi Tầm loạng choạng loạng choạng, thật giống đầu bị người gõ một ám côn tựa như.

Phịch một tiếng, Vi Tầm ngã trên mặt đất, hôn mê bất tỉnh.

Pho tượng phụ cận một ít du khách, cùng mấy cái cầu nguyện người mạo hiểm, cũng dồn dập chú ý một màn quỷ dị này.

"Yêu ah, đây không phải là gần nhất hết sức nổi tiếng Vi Tầm sao?"

"Tình huống thế nào, còn không có tiến vào rừng rậm tối đen liền hù chết?"

"Ha ha ha ha, cái này thật đúng là là xuất sư chưa kịp đánh đã tử vong a."

"Ta nhỏ vào, cái gì Tình quân thiên phú Nguyệt Linh thuật sĩ, cũng chỉ đến như thế!"

"Tốt lúng túng nha, ở rừng rậm tối đen bên ngoài dọa chết tươi, đây coi là Thiên Tinh Quốc trong lịch sử khó xử nhất cái chết sao?"

Mấy cái vây xem người mạo hiểm, hoàn toàn không lưu khẩu đức.

Thiết Chùy tức giận đến dựng râu tròng mắt, hận không thể tại chỗ cùng mấy cái ác miệng gia hỏa đánh một trận. Nhưng hắn không thể làm như vậy, việc cấp bách, là đem Vi Tầm mang về tiếp thu trị liệu, hắn nâng lên Vi Tầm liền đi.

Vừa chạy đến trấn nhỏ Tây Môn lối vào, Thiết Chùy nghe thấy Vi Tầm thanh âm: "Thả ta xuống."

Thiết Chùy nghe vậy thả xuống Vi Tầm, lo lắng nói: "Người vừa tình huống thế nào?"

"Ta chính là nhìn thấy pho tượng kia, đột nhiên một trận choáng váng đầu hoa mắt." Vi Tầm cũng coi như thành thực, hắn ngay lúc đó thật là loại cảm giác đó. Còn cái kia có vẻ như tiến vào hắn mi tâm đồ vật, hắn cũng không xác định là không phải là của mình ảo giác.

"Tiểu tử ngươi, có phải là chết chìm sau để lại di chứng về sau?" Thiết Chùy sắc mặt ngưng trọng nói: "Người này tình trạng cơ thể quá không ổn định, đừng đi rừng rậm tối đen, hay là trở về đi thôi, tu đường một quãng thời gian lại nói."

"Không được, đều đến rừng rậm tối đen cửa, ta về không đi được bị khắp phố người chê cười?" Vi Tầm kiên quyết từ chối.

"Đừng sinh cường, mạng nhỏ quan trọng, vạn nhất ngươi tiến vào rừng rậm tối đen đột nhiên lại té xỉu làm sao bây giờ?" Thiết Chùy khuyên nhủ.

"Không có chuyện gì, ngươi xem ta bây giờ không phải là nhảy nhót tung bùng sao?" Vi Tầm hoạt động một chút gân cốt, gặp Thiết Chùy vẫn chưa yên tâm, hắn nói một cái để Thiết Chùy không cách nào lý do cự tuyệt: "Thiết Chùy đại ca, ngươi có muốn hay không giúp Mía tiến vào cấp thiên phú?"

Ps: Các bạn nhớ vote 9-10 điểm ở cuối chương ủng hộ mình nhé! Hoàng Châu chân thành cảm ơn!

Bạn đang đọc truyện *Thiên Phú Thế Giới Convert* được tải miễn phí tại Ww.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 17: Giác ngộ đi, các người những này tân thủ thôn kinh nghiệm quái

"Giúp Mía tiến vào cấp thiên phú?" Thiết Chùy beef eye mở so với chuông đồng còn lớn hơn: "Người có biện pháp?"

"Đúng, ta biết rừng rậm tối đen có một loại linh quả, có thể để bốn sao trở xuống thiên phú tiến hóa." Vi Tầm nói rằng.

"Người trước đây đi qua rừng rậm tối đen?" Thiết Chùy con mắt mở lớn hơn.

"Cũng không có." Vi Tầm yếu ớt nói.

"Vậy làm sao người biết linh quả sinh trưởng ở địa phương nào?" Thiết Chùy ánh mắt ảm đạm đi.

"Ta tự có biện pháp." Vi Tầm vô cùng thần bí nói: "Ta nhớ được người đã nói, trong hắc rừng rậm có một gốc cây mười người ôm hết đồ thăm đại thụ, người dẫn ta đến chỗ đó, ta biết cho người một cái ngạc nhiên."

"Cái kia địa phương quý quái bất thường vô cùng, cây kia liền Diệp Tử đều rơi sạch, tuyệt đối sẽ không nở hoa kết trái, sao khả năng có linh quả?" Thiết Chùy nghi ngờ nói, dựa vào mạnh mẽ sắt thép thiên phú, hắn ở rừng rậm tối đen ba tiến vào ba ra, kinh nghiệm vẫn là rất phong phú.

"Chờ đến chỗ đó, người sẽ biết." Vi Tầm cao thâm khó dò.

"Ta vẫn lo lắng người nửa đường đột nhiên ngắt đi." Thiết Chùy bình thường thích dùng bạo lực giải quyết vấn đề, hôm nay nhưng đặc biệt thận trọng:

"Sự phụ ta y thuật cao minh, không bằng người trở lại tìm sự phụ ta nhìn."

"Không cần, ta không sao." Vi Tầm không muốn để Đạt thúc ti mỉ đo lường thân thể của hắn, vạn nhất bị thần bí kia đại thúc phát hiện trong cơ thể hắn có Thần Long Châu, hậu quả liền nghiêm trọng, hắn tăng thêm thể đánh bạc: "Thiết Chùy huynh, người biết có thể để bốn sao trở xuống thiên phú tiến hóa linh quả là ý tứ gì chứ? Được cái kia loại linh quả, người, ta, Mía, cũng có thể tiến hóa thiên phú."

"A?" Thiết Chùy lấy làm kinh hãi: "Cái kia trái cây không chỉ một viên?"

"Tuyệt đối không chỉ một viên." Vi Tầm âm thanh hết sức mê hoặc lòng người.

"Ta có thể tiến hóa đến bốn sao hàn thiết thân thể?" Thiết Chùy mắt bốc kim quang.

"Cái kia linh quả vô cùng thần kỳ, như là phúc duyên thâm hậu người, luyện hóa sau không ngừng tiến vào cấp một sao thiên phú." Vì Tầm âm thanh càng mê hoặc lòng người: "Nếu như người vận khí đủ tốt, luyện hóa cái kia linh quả, tiến hóa đến bốn sao hàn thiết thân thể việc nhỏ như con thỏ, nói không chắc còn có thể tiến hóa đến năm sao huyền thiết thân thể, thậm chí là sáu sao thiên thạch thân thể."

Thiết Chùy thô trung hữu tế: "Chuyện lớn như vậy, vì sao không sớm thương lượng với mọi người một hồi, để sự phụ ta cùng Mía cùng đi a."

"Hai chúng ta đi vậy là đủ rồi, chỗ kia không có cao cấp ma thú qua lại." Vì Tầm tự tin tràn đầy nói: "Chờ chúng ta trở lại cho Mía một cái vui mừng ngoài ý muốn, không phải càng tốt sao?"

"Cũng đúng." Thiết Chùy ngẩn ngang, nhiệt huyết vạn phần nói: "Đi theo ta!"

Vì Tầm đi theo phía sau, nhìn này ngay thẳng đến mức rất cảm nhận hắc đại hán, trong lòng có một tia hồ thẹn.

Đang như Thiết Chùy nói như vậy, mang theo Đạt thúc cùng Mía cùng đi tầm bảo, phần thắng càng cao hơn.

Nhưng đối với Vì Tầm mà nói, nguy hiểm trái lại càng to lớn hơn.

Ở kiếp trước, hắn có rất nhiều người tin cậy, tỷ như cha mẹ, tỷ như gia gia, tỷ như Đỗ Duy cùng đại biểu ca.

Mà ở Thiên Phú thế giới, Vì Tầm còn không tìm được một cái tuyệt đối người đáng giá tin nhiệm.

Tạo hóa trên người, yêu tha thiết bảy năm nữ hài coi hắn là nam sủng đùa bỡn, hắn thì lại làm sao đi tin nhiệm những người khác?

Chung sống hai, ba tháng, Vì Tầm đối với Mễ gia mọi người cũng có trực quan ấn tượng. Đầu tiên, Mía trên người cất giấu một bí mật, vẫn chưa đối với hắn mở rộng cửa lòng. Thứ yếu, cái kia có vẻ như hèn mọn hạ lưu Đạt thúc, càng là sâu không lường được.

Vì Tầm đối với Đạt thúc nhất là phòng bị, từ xưa tiền tài động lòng người, rừng rậm tối đen sau lưng đậm đảo sự tình càng là chẳng lạ lùng gì. Nếu như bốn người đồng thời tìm được linh quả, rất khó bảo đảm Đạt thúc thấy tiền sẽ nổi máu tham hay không, đến một cái hắc ăn hắc.

Một khi chuyện như vậy xảy ra, Vì Tầm đem một người đối địch Mễ trạch ba người, không có phần thắng chút nào.

So sánh với đó, cùng Thiết Chùy đơn độc đi ra ngoài, trái lại lệnh Vì Tầm an tâm.

Hắn không xác định Thiết Chùy có hay không chân chính bắt hắn làm bằng hữu, thế nhưng hắn có thể khẳng định, chỉ ít Thiết Chùy sẽ không sau lưng đâm hắn một đao.

...

...

Rừng rậm tối đen cái tên này khởi nguyên, là bởi vì toà này rừng rậm nguyên thủy tia sáng lơ lửng, vô số che khuất bầu trời đại thụ chặn lại rồi ánh mặt trời chiếu rọi. Khu rừng rậm này bên trong đại đa số địa phương bao trùm mù mịt, cho dù ở mặt trời chói chang ban ngày ban mặt đi trong rừng rậm, cũng giống cất bước ở âm trời chạng vạng.

U ám trong rừng rậm, một cao một thấp hai người trẻ tuổi bay vút qua.

Cái kia vóc dáng thấp thiếu niên tóc đen, thân cao có chừng một thước tám, hắn sở dĩ có vẻ thấp bé, là bởi vì hắn đồng bạn thân cao hai mét, trắng như hắc tháp, hoạt thoát thoát một cái tiểu người khổng lồ.

"Thiết Chùy đại ca, giấy bản ở rừng rậm tối đen trọng yếu như vậy?"

"Đó là nhất định, trước đây có một quý tộc tiểu thư, mặc váy đến rừng rậm tối đen mạo hiểm, được kêu là một cái thảm, cả người bị trong rừng cây mây gai nhọn thối đến lung ta lung tung. Nàng một tấm giấy bản chưa từng mang liền dám đến rừng rậm tối đen, lời cắt đứt lá cây chui đất, kết quả cây kia điệp có độc, lỗ đất của nàng sưng lên ba ngày. . . Ngược lại nàng sau đó bị thân vệ tìm được thời điểm, đã không thành hình người."

"Trong sách cùng người ngâm thơ rong trong chuyện xưa, đều miêu tả những người mạo hiểm kia làm sao anh hùng được, từ chưa từng nói mấy ngày nay thường chi tiết nhỏ."

"Hằng ngày chi tiết nhỏ mới là trọng yếu nhất, huynh đệ, người nhớ kỹ, ra ngoài mạo hiểm, lo lắng trước năm chữ: Ăn uống ngủ nghỉ. . . Đừng tùy tiện ăn trong rừng quả dại, đừng làm loạn uống trong rừng nước. Đại tiểu tiện cũng phải chú ý dùng bùn đất vùi lấp tốt, rất nhiều ma thú mũi so với chó còn linh, có thể theo mùi vị đuổi tới. Còn có lúc nghỉ ngơi, nhất định phải tìm một chỗ an toàn, không phải vậy người hoặc là đang ngủ bị ma thú cắn đứt cái cổ, hoặc là bị hắc ăn hắc người mạo hiểm một mũi tên bắn chết."

Hai người một bên chạy đi, vừa trò chuyện ngày.

Tiến nhập rừng rậm tối đen đã ba ngày, Vì Tầm dọc theo đường đi liên tục hỏi han, khiêm tốn thỉnh giáo Thiết Chùy mạo hiểm kinh nghiệm. Ở từng lâm

mạo hiểm này phương diện, nào đó quý phi chính là một triết đầu triết đuôi thái điều, không thỉnh giáo không được.

Đi tới một mảnh bao la vùng rừng núi bên trong, Thiết Chùy tìm tới một cái hốc cây, lộ ra hải lòng vẻ mặt, nói rằng: "Lại có thêm nửa ngày lộ trình, là có thể đến cây kia đồ thám đại thụ, chúng ta bây giờ ở đây nghỉ ngơi. Quy tắc cũ, một người nghỉ ngơi, một người gác đêm. Ngươi trước đi trong hốc cây khôi phục linh lực, sáu tiếng sau đó, đến lượt ta nghỉ ngơi."

"Mới bốn giờ a." Vì Tầm móc ra một khối đồng hồ quả quartz nhìn đồng hồ, nói rằng: "Rừng rậm tối đen sáu giờ trời mới tối, chúng ta còn có thể đuổi một đoạn đường."

Nghe nói như thế, Thiết Chùy nở nụ cười.

"Ngươi cười cái gì?" Vì Tầm có loại bị đánh giá thấp chỉ số thông minh cảm giác.

"Tiểu tử ngươi, quả nhiên là một không hơn không kém thái điều a." Thiết Chùy cười đến tột độ hơn: "Ngươi có thể bảo đảm hai giờ sau đó, chúng ta vừa vặn có thể tìm tới nghỉ ngơi địa phương? Ngươi có thể bảo đảm chúng ta đi ở nửa đường, không hội ngộ đến ma thú, cũng sẽ không gặp phải hắc ăn hắc người mạo hiểm?"

Vì Tầm giật giật miệng, càng không có gì để nói.

Rừng rậm tối đen hiểm ác, hẳn xem như là kiến thức qua, khắp nơi độc trùng mãnh thú, có lúc liền tìm một chỗ đặt chân cũng rất khó. Trước mắt nơi này hết sức thích hợp dùng để nghỉ ngơi, nếu như lại đuổi một đoạn đường, không hẳn có thể tìm tới thích hợp chỗ nghỉ ngơi. Đang như Thiết Chùy nói như vậy, nếu như nửa đường gặp phải nguy hiểm, vậy thì phiền phức lớn rồi.

"Tiểu tử ngươi thật cơ trí, chính là khiếm khuyết kinh nghiệm." Thiết Chùy cười nói: "Ngươi nhìn, phụ cận cái này hốc cây, vừa vặn dùng để nghỉ ngơi. Ngươi lại ngẩng đầu nhìn một chút, nơi này đại thụ bị chém đứt mấy cây, ánh mặt trời có thể chiếu vào, buổi tối cũng có nguyệt quang, chúng ta tầm nhìn tương đối cao, không đến nỗi hai mắt tối thui. Sau đó ngươi như là một người ra ngoài mạo hiểm, ngàn vạn phải chú ý. Có chút ma thú quen thuộc ban đêm qua lại, thích nhất tập kích lạc đàn người mạo hiểm, đặc biệt là cái kia loại ngồi ở dưới cây lớn mình tưởng ngu xuẩn, liền chết như thế nào cũng không biết."

"Đại ca nói đúng lắm, ta nhớ kỹ rồi." Vì Tầm thái độ hết sức đoan chính.

Thiết Chùy cũng không giấu làm của riêng, tiếp tục giảng giải sự tâm đắc của hắn: "Kỳ thực ma thú cũng không phải là đáng sợ nhất, ca tặng ngươi một câu, rừng rậm tối đen nguy hiểm nhất, là người."

"Có đạo lý."

Vì Tầm nói xong lời này, bò đến trong hốc cây, bắt đầu mình tưởng đã tọa.

Một giờ đầu sau, Vì Tầm khôi phục toàn bộ linh lực, nghe thấy được thiết chùy tiếng hò hét.

Hắn tiến đến hốc cây khẩu vừa nhìn, tà dương chiếu rọi xuống vùng rừng núi bên trong, bốn đầu ma lang đang đang vây công Thiết Chùy.

Vừa nhìn thấy những ma thú kia, Vì Tầm không khỏi hưng phấn, tiến nhập rừng rậm tối đen ba ngày, hắn vẫn không có cùng ma thú chiến đấu qua, tại chỗ nhiệt huyết sôi trào nói: "Giác ngộ đi, các ngươi những này tân thủ thôn kinh nghiệm quái!"

Ps: Các bạn nhớ vote 9-10 điểm ở cuối chương ủng hộ mình nhé! Hoàng Châu chân thành cảm ơn!

Bạn đang đọc truyện *Thiên Phú Thế Giới Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 18: Diệt đoàn

Tật Phong Lang, ma thú cấp hai.

Ma thú cũng có thiên phú, chủng ma này lang thiên phú, tương đương với phong hệ thuật sĩ bên trong hai sao tật phong thiên phú.

Tật Phong Lang trời sinh là có thể miệng phun đao gió, tầm bắn khoảng mười mét. Đây loại đao gió, không tổn thương được da dày thịt cứng Thiết Chùy, bất quá kích thương một loại người mạo hiểm vấn đề không lớn. Tật Phong Lang còn có một đặc điểm, tốc độ cực nhanh, nhanh như tật phong, là

ma thú cấp hai bên trong nhất là xảo trá một loại, hết sức giỏi về chạy kéo dài khoảng cách, dùng đao gió công kích con mồi.

Đốc đốc đốc đốc!

Bốn nhánh đao gió, tinh chuẩn bắn vào Thiết Chùy trên người.

Làm người trở mặt ngoác mồm chính là, cái kia hắc tháp giống như trắng hán càng bình yên vô sự.

Chỉ thấy thân thể của hắc và quần áo đồ dùng hàng ngày quý dị ở dung hợp lại cùng nhau, nhìn thấy được lại như một toà bằng sắt điêu khắc.

Bốn đạo phong nhận đánh ở trên người hắc, như bắn trúng thiết bản, hóa thành vô số nguyên tố "Gió" tiêu tan ở trong thiên địa.

Ba sao thiên phú, được xưng Bạch Ngân thiên phú.

Bạch ngân, đây là đáng tiền mặt hàng, nắm giữ loại thiên phú này thuật sĩ cũng so sánh nổi tiếng.

Thiết Chùy ba sao thiên phú hiện ra sức phòng ngự, so với là hai sao thiên phú Tật Phong Lang có thể phá giải.

"Nghịch súc!"

Thiết Chùy nhìn như chiếm hết thượng phong, kì thực rất bất đắc dĩ.

Hắc sức phòng ngự cực cao, tốc độ lại không nhanh, không đuổi kịp Tật Phong Lang.

Hơn nữa cái kia bốn đầu ma lang phân biệt đứng ở bốn cái phương vị, Thiết Chùy nhất thời không quyết định tốt nên đi truy sát cái nào một con.

Ngay ở Thiết Chùy tức sôi ruột thời điểm, nghe thấy một cái thanh âm quen thuộc:

"Giác ngộ đi, các ngươi những này tân thủ thôn kinh nghiệm quái!"

Một thẳng nha hình dáng lưỡi dao, xuyên thẳng trong đó một đầu Tật Phong Lang mắt.

Cái kia Nguyệt Nha Nhận tốc độ so với mũi tên rời cung còn nhanh hơn, Tật Phong Lang khó có thể né tránh, thế ngàn cân treo sợi tóc nhắm hai mắt lại.

"Gào gừ. . .!"

Cái kia đầu Tật Phong Lang khoe mắt ứa máu, sói tru hướng hốc cây khẩu cái kia ngó dáo dác gã bị ỏi nhào tới.

Vừa nhìn cái kia Đầu Lang không có chịu đến vết thương trí mệnh, Vi Tầm thâm giật mình.

Những này tân thủ thôn tiểu quái thú, so với hắc tưởng tượng trung sinh mãnh hơn nhiều.

Hắc Nguyệt Nha Nhận uy lực ở một cấp linh thuật bên trong xem như là tương đối lớn, nhưng cuối cùng là một cấp linh thuật.

Ma thú cùng Nhân loại khác biệt lớn nhất ở chỗ, ma thú trời sinh sức phòng ngự cường hãn.

Đối phó ma thú cấp hai, cho dù trung cấp cảnh giới một cấp linh thuật tác dụng cũng không lớn.

Vi Tầm muốn một chiêu thuận sát Tật Phong Lang, hoặc là đem Nguyệt Nha Nhận tu luyện tới cao cấp cảnh giới, hoặc là triển khai hai cấp linh thuật.

Rất đáng tiếc, hai cái điều kiện này, hắc đều không đạt tiêu chuẩn.

Chỉ ít còn phải lại quá bốn, năm ngày, Nguyệt Nha Nhận mới có thể đến cao cấp cảnh giới.

Cho tới hai cấp linh thuật, vậy thì càng đừng hy vọng, chợ đêm hộ khẩu Long quý phi không thể cộng hưởng ngôi sao, đột phá bình cảnh xa xa khó với. Không có hai cấp huân chương thuật sĩ thực lực, hắc vĩnh viễn không thể thả ra hai cấp linh thuật.

Ngoài ra, còn có đệ tam loại khả năng: Tiến vào cấp thiên phú.

Giả thiết Vi Tầm nắm giữ ba sao Loan Nguyệt thiên phú, linh lực phẩm chất rất là cải thiện, Nguyệt Nha Nhận uy lực ít nhất tăng cường gấp đôi.

Nếu như là bốn sao Bán Nguyệt thiên phú, trung cấp Nguyệt Nha Nhận đủ để thuận sát hai cấp Tật Phong Lang.

Bốn sao thiên phú, mặc dù bị xưng là hoàng kim thiên phú, cũng là bởi vì thiên phú như thế có thể nói tượng trưng cho thân phận. Nắm giữ loại thiên phú này thuật sĩ, có thể càng cấp đánh giết ma thú, thậm chí khiêu chiến cao hơn chính mình cấp một thuật sĩ.

Lúc trước ở Thời Quang Trấn Thuật Sĩ công hội, Vi Tầm Nguyệt Linh thiên phú sở dĩ gây nên náo động, cũng chính là mọi người lầm tưởng hắc là sáu sao thiên phú thiên tài siêu cấp. Nếu như hắc nắm giữ sáu sao Mãn Nguyệt thiên phú, dù cho phóng thích cấp một Nguyệt Nha Nhận, uy lực cũng lớn

được kinh người, đừng nói quyết định ma thú cấp hai, đánh giết ba cấp ma thú cũng không thành vấn đề.

Tu hành bốn yếu tố: Thiên phú, ngộ tính, gân cốt, cơ duyên.

Thiên phú sở dĩ xếp ở vị trí thứ nhất, không phải là không có đạo lý.

Cái kia chút nắm giữ năm sao trở lên thiên phú người, được khen là tu luyện kỳ tài, cũng không không có có nguyên nhân.

Nói thì chậm nhưng xảy ra rất nhanh, Thiết Chùy chặn ở cửa động, quơ chuôi này hai tay búa lớn, mạnh mẽ đập vào nhào tới Tật Phong Lang phản eo. Cái kia khí thế hung hăng ma lang, tại chỗ gào lên thê thảm, ngã xuống đất nhảy nhót không nổi.

"Tiểu tử ngốc, Lang tộc ma thú Đồng Đầu thiết vũ đầu hũ eo, bắn eo của bọn nó!"

Nghe được thiết chùy tiếng hét lớn, ra quân bắt lợi Vi Tầm bỗng cảm thấy phấn chấn, lần thứ hai thả ra một thanh Nguyệt Nha Nhận.

Lần này, quả nhiên có hiệu quả.

Sắc bén kia trắng lưỡi liềm loan đao, xuyên thấu sói eo, lệnh một đầu Tật Phong Lang ngã trên mặt đất kêu rên.

Vi Tầm phải chịu cổ vũ, lại là một thanh Nguyệt Nha Nhận bắn ra.

Đệ tam đầu Tật Phong Lang cũng ngã xuống, cuối cùng một đầu ma lang phát ra kêu gào tuyệt vọng tiếng.

"Đến đây đi, ném thử ca sát phạt quả quyết một mặt đi!"

Vi Tầm hét lớn một tiếng, dùng một loại đầu bức phương thức che dấu nội tâm bất an.

Đối với hắn này loại tiếp thụ qua giáo dục cao đẳng người địa cầu tới nói, sát hại động vật hoang dã cũng không nhân đạo.

Mà ở Thiên Phú thế giới, lòng dạ mềm yếu người sống không lâu dài.

Chỉ ở rừng rậm tối đen sừng sờ ba ngày, hắn đã đã được kiến thức luật rừng tàn khốc.

Hắn nỗ lực để chính mình quen thuộc thấy máu, quen thuộc giết chóc, đồng thời học được lòng dạ độc ác.

Đệ tứ đầu Tật Phong Lang, kêu thảm ngã xuống.

Vi Tầm thở phào nhẹ nhõm, Thiết Chùy nhưng như gặp đại địch, hét lớn nói: "Gay go, người chạy mau!"

Vi Tầm còn chưa hiểu tình huống, nghe thấy được liên tiếp tiếng sói tru.

"Gào gừ. . .!"

Liên tục không ngừng sói tru, đâm vào người màng nhĩ đau.

Sói đám!

Vi Tầm nhìn thấy cuốn sách ấy ghi lại sói đám, đen thui lù hai mươi mấy con ma lang từ bốn phương tám hướng vọt ra.

Sách vở quả nhiên không có lừa hắn, Lang tộc ma thú đều là kết bè kết lũ qua lại.

Vừa ngòm bốn đầu Tật Phong Lang, bắt quá là dò đường quan tiên phong mà thôi.

Bây, tám con ác lang, đỏ mắt lên hướng Thiết Chùy nhào tới, muốn đem tên nhân loại này xé thành mảnh nhỏ.

"Sắt thép da dê!"

Thiết Chùy hét lớn một tiếng, cả người nổi lên cứng như sắt thép ánh sáng lộng lẫy.

Cắn xé hắn ác lang kêu thảm, có hai đầu Tật Phong Lang liền hàm răng đều rơi xuống.

Xèo!

Vi Tầm nắm chặt cơ hội, lại là một thanh Nguyệt Nha Nhận bắn ra.

Còn lại Tật Phong Lang phía bên ngoài tạo thành một vòng, đem Thiết Chùy cùng Vi Tầm ẩn thân hốc cây bao vây lại.

Hơn mười đao đao gió, dùng dùng hướng về Thiết Chùy chào hỏi.

Thiết Chùy trong mắt loé ra vẻ tuyệt vọng, sức phòng ngự của hắn cố nhiên cường hãn, bất quá vận chuyển này loại sắt thép da dẻ, nhưng phi thường tiêu hao linh lực. Một khi hãn linh lực tiêu hao hết, cường độ thân thể cùng người bình thường không khác nhau gì cả, trong nháy mắt cũng sẽ bị sói đám nuốt chửng.

Lại ngược lại mấy đầu ác lang, Vi Tầm cũng hết đạn hết lương thực.

Phóng thích một lần Nguyệt Nha Nhận, tiêu hao mười viên linh châu.

Hắn này loại cấp chín kiến tập thuật sĩ, nhiều nhất phóng thích chín lần Nguyệt Nha Nhận.

Trước mắt hắn đã bắn chín lần, còn thừa lại mấy viên linh châu không đủ hắn đại phát thần uy. Dùng suy nghĩ của hắn phương thức đến lý giải, tình huống như thế liền giống với một cái tay súng thần không có đạn, thương pháp cho dù tốt cũng không có gì trứng dùng.

Chân trời ánh tà dương đỏ quạch như máu, trong rừng rậm tình cảnh này càng là dị thường khốc liệt.

Linh lực tiêu hao rất lớn Thiết Chùy cùng Vi Tầm, chứng thực một câu châm ngôn: Hảo hán giá bất quá sói nhiều.

"Ây. . . !"

Thiết Chùy linh lực không ăn thua, vai đầu bị một đạo phong nhận đâm ra lỗ máu.

Này ngành hãn cố nén không phát ra tiếng kêu thảm tiếng, quơ búa lớn, mạnh mẽ trùng kích nhào tới sói đám.

Vi Tầm hít vào một ngụm khí lạnh, trong lòng loạn tung từng phèo.

Trong trò chơi diệt đoàn, hắn trải qua rất nhiều lần.

Trong thực tế diệt đoàn, hắn một lần cũng không gánh vác được.

Mỗi cái tánh mạng con người, đều chỉ có một lần!

Có hai đầu xảo trá Tật Phong Lang, dùng một loại kinh khủng nhảy lên lực, nhảy vào trong hốc cây, cùng hãn gần người vật lộn.

Vi Tầm quơ một thanh hắc thiết kiếm, linh lực chưa đủ hắn đã phóng thích không ra tất sát kỹ bán nguyệt trảm, chỉ phải sử dụng cái kia bảy bảy bốn chín chiêu đánh lộn kiếm thuật, liều mạng công kích tới sói eo. Hắn giải quyết rồi hai đầu ác lang, tự thân cũng chịu mấy chỗ tổn thương, cánh tay cùng trên đùi máu tươi chảy ròng, nhìn thấy được giống như một huyết nhân.

Hắn còn chưa kịp thở một cái, lại có bốn đầu ác lang, mắt lộ ra hung quang nhảy vào trong hốc cây.

Ps: Các bạn nhớ vote 9-10 điểm ở cuối chương ủng hộ mình nhé! Hoàng Châu chân thành cảm ơn!

Bạn đang đọc truyện *Thiên Phú Thế Giới Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 19: Quỷ dị

Vi Tầm nhớ không rõ chính mình chém bay bao nhiêu đầu ác lang, ở sinh tử ác đấu bên trong, kiếm thuật của hắn càng thành thạo, cứ việc Lực đạo không cách nào thuần sát Tật Phong Lang, nhưng đến rồi tiện tay một chiêu kiếm là có thể để một đầu ma lang mất đi sức chiến đấu cảnh giới.

Nhưng mà, hắn vẫn không chịu nổi sói đám số lượng quá to lớn.

Đến cuối cùng, hắn tứ chi thoát lực, liền nắm chặt kiếm khí lực cũng không có.

"Chỉ người này loại tính khí, ở cung đấu kịch bên trong không sống hơn ba tập."

Ngã xuống một chớp mắt kia, Vi Tầm nhớ lại bạn xấu Đỗ Duy thường thường trêu chọc một câu nói của hắn.

Không nghĩ tới bạn xấu một lời thành tâm, Long quý phi nghĩ tới lời này liền phiền muộn, trong lòng dâng lên cảm giác cực kì không cam lòng:

Căn cứ nói nhân loại ở từ vong phủ xuống thời điểm, sẽ nhớ lên trong cuộc sống người trọng yếu nhất. Vì Tầm vừa vận gặp tình huống như thế, hắn nhớ tới cha mẹ, nhớ lại gia gia, nhớ lại Đỗ Duy cùng đại biểu ca, sau đó trong đầu đột nhiên xẹt qua một cô gái cái bóng.

Cô gái kia, cũng không phải là Nguyệt Hoàng Nữ Đế.

Vì Tầm tan rã trong con người, dâng lên vô tận hối hận.

Cái kia nụ cười điểm mỹ nữ hài, ở trong đầu của hắn lái đi không được, chiếm đoạt hắn toàn bộ hồi ức.

Từ tiểu học đến lớn học, Vì Tầm cùng Vi Vi đều ở đây cùng một trường học, cũng coi như thanh mai trúc mã. Lên trung học thời điểm Vì Tầm liền biết, Vi Vi yêu thích hắn, nhưng hắn một mực đối với trong mộng nữ hài có tình cảm.

Vì Tầm còn biết, Vi Vi một mực chờ đợi hắn hồi tâm chuyển ý.

Di lưu chi tế, Vì Tầm cảm thấy không nói ra được trào phúng.

Trên địa cầu thời điểm, hắn tựa như nổi điên muốn đi đến Nữ Đế thế giới.

Mà hắn chân chính đến rồi Thiên Phú thế giới, nhưng điên cuồng nhớ nhung trên địa cầu Vi Vi.

Vì Tầm trong đầu một đoàn tương hồ, toát ra rất nhiều trước đây chưa từng có ý nghĩ, hắn cảm thấy lần này từ vong tràn đầy giáo dục ý nghĩa, để tự mình minh bạch cái nào cô gái mới là đối với mình là tối trọng yếu.

Hắn nhớ tới chính mình thích nhất điện ảnh mạnh mẽ tây du,, Chí Tôn Bảo mượn nguyệt quang bảo hạp qua lại đến 500 năm trước, vốn muốn tìm trắng tinh yêu đến thiên hoang địa lão, nhưng bất ngờ yêu Từ Hà. . . Hắn cảm thấy được tình yêu của mình cổ sự, cùng trong phim ảnh khá giống, hay là Vi Vi mới là mạng hắn bên trong Từ Hà.

Nếu như có thể mà nói, hắn cũng muốn học Chí Tôn Bảo như vậy nói với Từ Hà "Nếu như thượng thiên lại cho ta một cơ hội, ta biết đối với cô gái kia nói ba chữ". . . Tiếc nuối là, bất kể là trước đây thế giới kia, vẫn là hiện ở cái thế giới này, xưa nay cũng không có "Nếu như" chuyện này.

...

...

Trong mơ mơ màng màng, Vì Tầm nghe thấy được tiếng nói chuyện.

Vì Tầm khôi phục một chút ý thức, cảm thấy hết sức kinh ngạc.

Hắn còn nhớ, mình bị một đầu ác lang cắn đứt yết hầu, sau đó một quần ma sói đánh tới.

Hắn xác định nhất định cùng với khẳng định, mình đương thời chết đến mức không thể chết thêm.

Lần kia từ vong, ở trong lòng hắn để lại vậy không ra bóng tối.

Vì Tầm mí mắt trầm trọng, không mở mắt ra được, chỉ có một luồng ý niệm vẫn còn ở chống lại.

Tại hắn thấy qua tiểu thuyết hoạt hình bên trong, nhân vật chính vừa đến cửa ải sống còn đầu liền bạo phát, kích hoạt nghịch thiên ẩn giấu thuộc tính, Vương Bá khí nói đến là đến, nửa phút đại sát tứ phương. Nhưng hắn hoàn toàn không có hưởng thụ được này loại phúc lợi, nhân sinh lần thứ nhất chiến đấu, liền ngổm rồi, hơn nữa giết chết hắn chính là một đám hắn hết sức xem thường "Tân thủ thôn kinh nghiệm quái".

Vì Tầm thâm nghĩ không ngớt, nghĩ thì nghĩ, hắn cũng có mới giác ngộ.

Từng có lúc, hắn đem thế giới này nghĩ đến quá đơn giản, cho rằng dựa vào chính mình Thần Long Châu gia trị, hơn nữa yêu nghiệt kia giống như ngộ tính, tùy tiện hồ khu chấn động, liền có thể giải quyết rất nhiều vấn đề.

Lần này tàn khốc mà chân thật trải qua, cùng với cái kia càng tàn khốc càng chân thật từ vong, để hắn sinh ra nào đó loại lột xác.

Dần dần, ý thức của hắn càng ngày càng tỉnh táo, nghe thấy được phụ cận tiếng nói chuyện.

"Đây chính là Cơ Lao đại sư pho tượng sao, quả nhiên không phải bình thường a!"

"Năm giữ thời gian thiên phú thuật sĩ, đương nhiên không bình thường, đây chính là Chủ Thần thiên phú, tương truyền chỉ có Thời Gian Chi Thần hậu duệ mới có thể nắm giữ thiên phú như thế. Năm đó Cơ Lao đại sư một mình đầu tám đại Thánh giả, một chiêu thời gian cầm cố phong ấn hết bảy đối thủ, sau đó hắn chậm rãi thoát cũi giầy, dùng dây giày đem tám đại Thánh giả nét mặt già nua toàn bộ đánh sưng, thật là một không đi đường thường nhân vật huyền thoại. . ."

"Không sai, nắm giữ thời gian, liền nắm giữ tất cả, có thể hoành vượt quá khứ và tương lai, tương đương với vĩnh sinh bất tử. Thời đại Thái cổ cường đại nhất hai Tôn chủ thần, một cái Thời Gian Chi Thần, một cái Không Gian Chi Thần. Ta hết sức hoài nghi Cơ Lao đại Thánh giả là Thời Gian Chi Thần lưu trong tương lai một cái phân thân, hấn qua lại ở thời gian bên trong, đứng ở thế bất bại, căn bản không khả năng giết chết được hấn."

Nghe được cái kia chút đối thoại, Vi Tầm mê mang.

Những câu nói này nghe tới phi thường quen tai, tinh thần lực hấn mạnh mẽ, nghe qua một lần đối thoại không thể lảm.

Hấn dám khẳng định, thiên tinh trải qua 301 năm ngày 21 tháng 12 ngày ấy, chính mình tại rừng rậm tối đen bên ngoài Thời Quang lão nhân pho tượng trước mặt, nghe từng thấy giống nhau như đúc đối thoại. Mà hấn cùng Thiết Chùy chết trận cái kia một ngày, là ngày 23 tháng 12 chạng vạng.

...

...

"Vi Tầm, Vi Tầm, ngươi không sao chứ?"

Đột nhiên, Vi Tầm nghe thấy được một cái lảm hấn cực kỳ âm thanh kích động.

Đó là thiết chùy âm thanh, cái kia thẳng thấn cương nghị nganh hấn, nguyên bản có thể nhân cơ hội chạy trốn. Lấy hấn thân thể mạnh mẽ, nếu như trốn ở một cái nào đó thu hẹp trong hốc cây, một người đã đủ giữ quan ái vạn phu không có gì mờ, sói đám không hấn làm gì được hấn. Thế nhưng Thiết Chùy không có chạy, đem "Không vứt bỏ, không buông tha" tinh thần phát huy vô cùng nhuần nhuyễn, hấn vẫn chặn ở hốc cây khẩu cùng Vi Tầm chiến đấu với nhau, mãi đến tận chảy khô một giọt máu cuối cùng.

Nếu như muốn ở Thiên Phú thế giới tìm một đáng tin cậy người, hiện nay Vi Tầm sẽ không chút do dự mà lựa chọn Thiết Chùy.

Cứ việc hai người tính cách khác biệt, không tính là ngu ngốc ngu, mã tầm mã, cũng không bao nhiêu tiếng nói chung, thế nhưng Vi Tầm đối với này con người sắt đá có một loại phát ra từ nội tâm tôn trọng cùng cảm kích, Thiết Chùy chính là hấn muốn muốn tìm đồng bạn.

Vi Tầm ra sức mở mắt ra, hấn muốn lại nhìn Thiết Chùy một chút, muốn nói với hấn tạ ơn, cũng muốn nói với hấn áy náy.

Lần này, hấn thành công, hai mắt mở ra một cái khe.

Sau đó, Vi Tầm tròn tròn mắt.

Thiết Chùy bình yên vô sự ngồi xổm ở trước mặt hấn, đang ẩn lại Vi Tầm người trong, lo lắng tra xét tình huống của hấn.

Vi Tầm không biết ở đâu ra một luồng khí lực, bá địa đứng lên.

Hấn như là gặp ma, kinh ngạc nhìn bốn phía tất cả.

Chỗ của hấn, không phải là Thiên Đường, cũng không phải Địa ngục, chỉ là ngoài trần tiểu quảng trường.

Nhìn vị này Thời Quang lão nhân pho tượng, lại nhìn một chút phụ cận du khách cùng người mạo hiểm, cuối cùng nhìn không bị thương chút nào Thiết Chùy, Vi Tầm bắt đầu hoài nghi cuộc sống, trước mặt một màn quỷ dị này, rốt cuộc là tình huống thế nào?

Ps: Các bạn nhớ vote 9-10 điểm ở cuối chương ủng hộ mình nhé! Hoàng Châu chân thành cảm ơn!

Bạn đang đọc truyện *Thiên Phú Thế Giới Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 20: Chân tướng chỉ có một

Thời gian: Thiên tinh trải qua 301 năm ngày 21 tháng 12, mười giờ sáng.

Địa điểm: Thời Quang Trấn ở ngoài, Cơ Lao pho tượng trước.

Một người mặc màu đen áo giáp tuần lãg thiếu niên đứng ở nơi đó, ngây người như phỗng.

Hắn nhìn chăm chăm pho tượng, thật giống muốn từ trong pho tượng tìm một cái đáp án.

Thấy hắn tỉnh lại, Thiết Chùy thờ phào nhẹ nhõm, ân cần nói: "Tiểu tử, ngươi vừa nãy làm sao đột nhiên ngất đi thôi?"

Nghe nói như thế, Vi Tầm ánh mắt càng thêm mê mang.

Hắn đương nhiên sẽ không quên, "Mấy ngày trước" chính là cái kia buổi sáng, hắn ở đây đã hôn mê một lần.

Lúc đó hắn cảm giác pho tượng kia bên trong có một người đồ vật, chui vào mi tâm của hắn bên trong.

Sau đó hắn cảm thấy trời đất quay cuồng, ngất đi tại chỗ.

Hắn nằm mơ cũng không nghĩ tới, chính mình cùng Thiết Chùy ở rừng rậm tối đen trải qua nguy hiểm ba ngày, trải qua một lần khác cốt mình tâm tử vong, chết rồi lại xuất hiện ở pho tượng trước, hơn nữa thời gian về tới ngày 21 tháng 12 cái kia một ngày.

Thời gian cùng không gian, đều nghiêm trọng địa không đúng.

Vi Tầm nghĩ mãi mà không ra, muốn phá đầu cũng không làm rõ tình hình.

Hắn vừa không xuyên qua đến thế giới trò chơi, cũng không bên người mang theo một cái hệ thống, tại sao lại như vậy?

Vi Tầm ánh mắt sáng lên, bỗng nhiên nghĩ tới một khả năng tính.

Hắn ở trong sách xem qua Thời Quang lão nhân anh hùng sự tích, người này có thể nói là một cái nguoi được không có bằng hữu cường giả siêu cấp, nắm giữ Chú Thần thiên phú, có thể qua lại thời gian, tiến hành vô số Thánh giả đều tha thiết ước mơ thời gian lữ hành.

Thời Quang lão nhân Cơ Lao, cũng là Nam đại lục nổi tiếng nhất nhà tiên tri.

Hết sức đạo lý đơn giản, Cơ Lao thông qua thời gian lữ hành, có thể qua lại đến mấy trăm năm sau đó, báo trước tương lai dễ như ăn cháo.

Vi Tầm sinh ra cái này so sánh hợp lý suy đoán, hắn bị mi tâm con vật nhỏ kia chấn động đến mức ngất đi một lần, hay là chính là ở cái kia ngủ gật trong quá trình, hắn xuyên qua thời gian, tự mình đã trải qua hai ngày sau đem phát sinh thảm kịch.

"Vi Tầm, chúng ta trở về đi thôi, để sư phụ giúp ngươi xem một chút."

Thiết Chùy nhấn lại lông mày rậm, lo lắng mà nhìn Vi Tầm.

Giờ khắc này Vi Tầm biểu hiện, thực sự quá không bình thường, hắn khi thì cau mày, khi thì cười khúc khích, khi thì hạ thấp xuống đầu chăm chú suy nghĩ, khi thì lại vỗ mạnh bắp đùi thật giống nghĩ thông suốt cái gì, xem ra cùng tự an ủi mình bệnh thần kinh không khác nhau gì cả.

"Ta không sao."

Vi Tầm ánh mắt dần dần trong suốt, hạ một cái quyết định.

...

...

Tối hôm đó, Vi Tầm cùng Thiết Chùy xuất hiện ở rừng rậm tối đen một cái địa phương bí ẩn.

Thiết Chùy cuối cùng vẫn đồng ý mang tình huống không ổn định Vi Tầm tiến nhập rừng rậm tối đen, bởi vì, Vi Tầm nói với hắn cùng lúc trước vậy.

Rừng rậm tối đen khắp nơi đều có mấy người ôm hết đại thụ che trời, cũng không thiếu có thể trốn tiến vào mấy người không lồ hốc cây. Những này hốc cây có khi là tự nhiên hình thành, có thì còn lại là các đời người mạo hiểm bởi vì tạc đi ra.

Vi Tầm ngồi xếp bằng ở một cái trong hốc cây, rơi vào trầm tư.

Căn cứ hắn năm đó chơi đùa rất nhiều hội hộp trò chơi kinh nghiệm, nếu như muốn làm rõ một cái đại nội dung vở kịch chân tướng, tốt nhất là theo thời gian giống nhau tuyến phát triển, nếu không sẽ biến thành một đoàn loạn mã, hướng về sai lầm phương hướng càng chạy càng xa.

Vi tìm kiếm chân tướng, hắn không tiếc chết một lần nữa, làm cùng lúc trước giống nhau như đúc sự tình.

Từ khi buổi sáng tiến vào rừng rậm tối đen, dọc theo đường đi chuyện đã xảy ra, cùng "Lần trước" giống nhau như đúc.

Thiết Chùy dẫn hắn tiến lên con đường, cũng cùng lần trước giống như đúc.

Vi Tầm nhắm mắt chộp mắt, trong lòng nổi sóng chập trùng.

Hắn cường đại lực lượng tinh thần ảnh hưởng tự thân sức quan sát cùng năng lực nhận biết, giời về phân tích mỗi bên loại vấn đề khó. Căn cứ hắn phân tích, chân tướng chỉ có một: Chính mình này loại không giải thích được "Khởi từ hoàn sinh", cùng trong pho tượng cái vật nhỏ kia có tất nhiên liên hệ.

Giữa lúc hắn dụng ý niệm liều mạng đi câu thông thần bí kia vật thể thời điểm, trong óc bỗng nhiên ầm một tiếng nổ tung.

Cổ hắn lạch đi, cũng đầu ngất đi.

...

...

Hôn mê Vi Tầm, mơ một giấc mơ.

Giấc mơ của hắn, có thể nói muôn màu muôn vẻ.

Linh hồn của hắn phảng phất thoát khỏi thân thể ràng buộc, tiến nhập một cái khác thế giới mới.

Hắn hóa thân làm một cái bóng mờ, đưa thân vào một toà tiên nhạc phiêu phiêu, thần thánh trang nghiêm trong điện phủ.

Ở cái kia chính giữa điện phủ, đứng thẳng một cái khuôn mặt hiền lành, tóc bạc hoa râm lão nhân.

Bất kỳ xem qua Thời Quang lão nhân pho tượng hoặc bức họa mọi người nhận ra được, vị lão già này chính là Cơ Lao.

"Ha ha ha ha, tiểu tử, ngươi tổng tính ra."

Ông lão phát sinh tiếng cười sang sảng, mờ mắt lão trở nên trong suốt mà tầm nhìn, hắn phảng phất ở chỗ này chờ đợi ngàn vạn năm.

Vi Tầm khiếp sợ vạn phần, có loại xung động muốn khóc.

Vị lão nhân trước mắt này ngữ khí cùng động tác, cùng gia gia hắn giống nhau như đúc.

Hắn không thể chờ đợi được nữa nói: "Ngươi là ông nội ta, vẫn là Thời Quang lão nhân?"

"Vấn đề này, luôn có một ngày ngươi sẽ tìm được đáp án." Lão nhân cao thâm khó dò.

"Ngươi khẳng định không phải ông nội ta, ông nội ta tên là Vi Hải, tuyệt đối sẽ không dùng gay như thế lời nhân tên!" Vi Tầm lời này càng giống như đang thuyết phục chính mình, hắn hết sức khó hiểu gia gia của chính mình có thể qua lại ở hai cái thế giới.

"Khái khái. . . Tiểu tử, chú ý miệng của ngươi thanh âm, là Cơ Lao, không phải gay." Ông lão tóc trắng vẻ mặt có chút quái lạ, làm ho hai tiếng, già mà không đứng đắn nói: "Tiểu tử, từ vong mùi vị làm sao?"

"Ta chết?" Vi Tầm giật nảy cả mình: "Ta bây giờ là quỷ hồn?"

"Quỷ hồn? Ha ha!" Lão nhân cười ha ha: "Ngươi bắt từ một lần, làm sao có thể mở ra Luân Hồi ấn ký?"

"Luân Hồi ấn ký? Các loại, đây là Luân Hồi chi thần thiên phú?"

Vi Tầm kích động đến run, cả người đều nhanh bay lên.

Hắn những sách kia không có phí công nhìn, đối với Thiên Phú thế giới chuyện thần thoại xưa hiểu rõ vô cùng.

Luân Hồi chi thần, đây chính là trong truyền thuyết chúa tể chúng sinh Luân Hồi một tôn đại thần!

Này thần chỉ có được thiên phú, chính là Luân Hồi ấn ký, được xưng Chủ Thần thiên phú!

"Oa ha ha ha ha, ta liền biết, Lão Tử còn có một loại tương đương ngang ngược thiên phú!"

Vi Tầm mừng rỡ tìm không ra bắc, chịu đựng đến hôm nay, rốt cục giải khai trong lòng một điều bí ẩn đoàn.

Lúc trước ở Thuật Sĩ công hội tiếp xúc máy đo lường thời điểm, hắn liền hoài nghi mình không chỉ một loại thiên phú.

Tám Tinh Chủ thần thiên phú, so với Nữ Đế thất tinh Nguyệt Thần thiên phú còn cao hơn một cấp bậc.

Nếu như kích hoạt rồi thiên phú như thế, Vi Tầm liền dám coi quần ông trời.

Vi Tầm hăng hái, cảm giác mình rốt cục mở ra nhân vật chính hào quang.

Hắn khổ bức nhân sinh, ở đây năm này tháng này một ngày, cuối cùng cũng coi như có đốt lên sắc.

"Luân Hồi thiên phú?" Ông lão tóc trắng trong mắt loé ra vẻ kinh dị.

"Chẳng lẽ không đúng sao?" Vì Tầm hỏi ngược lại.

"Tiểu tử, ngươi vẫn đúng là dám nghĩ." Có vẻ như Cơ Lao lão nhân nhỏ nước bọt một câu, nói tiếp: "Luân Hồi Chủ Thần, có là Thần Cách, đây không phải là người phạm có thể nắm giữ đồ vật. Viễn cổ chư cuộc chiến của các vị Thần, vô số Thần Linh ngã xuống, mỗi bên loại Thần Cách cũng chia năm xẻ bảy. Ngươi có Luân Hồi ẩn ký, bất quá là Luân Hồi Thần Cách một khối mảnh vỡ mà thôi."

Ps: Các bạn nhớ vote 9-10 điểm ở cuối chương ủng hộ mình nhé! Hoàng Châu chân thành cảm ơn!

Bạn đang đọc truyện *Thiên Phú Thế Giới Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 21: Thời Quang lão nhân linh thức

"Mảnh vỡ? Đây không phải của ta thiên phú?"

Mất thấy bỏ lỡ Chủ Thần thiên phú, Vì Tầm giống quả cầu da xì hơi, trong nháy mắt liền không thương.

"Ha ha, dĩ nhiên không phải." Lão nhân mỉm cười nói: "Năm đó ta ở một lần thời gian cuộc du lịch, ngẫu nhiên ở di tích viễn cổ chiếm được mảnh vỡ này, lão phu vô duyên dung hợp bảo vật này, đem nó phong ấn tại trong pho tượng, chờ đợi người hữu duyên. Người trẻ tuổi, ngươi đã chiếm được Luân Hồi ẩn ký, coi như là ta đưa cho ngươi lễ ra mắt."

Vì Tầm đối với này giả mạo chính mình tỏ phụ lão đầu hết sức cảnh giác: "Vô sự mà ân cần, không có lòng tốt."

"Ha ha, tiểu quý đầu thật cơ trí. Ta ta cũng không gạt ngươi, thu rồi ta lễ vật, ngươi phải giúp ta làm ba chuyện." Lão nhân tóc trắng hào phóng thừa nhận chính mình không có ý tốt, lại nói: "Ta đạo này linh thức ở trong pho tượng trần phong tám trăm năm, rất nhanh thì sẽ tiêu tan. Dành thời gian, dài lời ngắn lời, ta bàn giao ngươi ba cái nhiệm vụ."

"Ta dựa vào cái gì phải nghe ngươi?" Vì Tầm rất kiên cường.

"Ngươi có muốn biết hay không ngươi chân chính thiên phú, ngươi có muốn biết hay không ngươi tại sao chết rồi còn có thể sống lại, ngươi có muốn hay không trở lại thế giới trước kia hiếu kính cha mẹ ngươi?" Lão nhân ung dung thông thả, hỏi hột đưa ra ba cái vấn đề.

"Được rồi, ngươi nói nghe một chút." Vì Tầm lập tức kiên cường không nổi.

Lão nhân dùng một loại ánh mắt mong đợi nhìn chăm chú vào Vì Tầm: "Người trẻ tuổi, thiên phú của ngươi, phi thường mạnh mẽ."

Mọi người đều biết, Thời Quang lão nhân là 800 năm trước Nam đại lục cường giả số một, cũng là lớn nhất mất sáng đại sư, có thể được hắn lời bình vì là "Cũng tạm được, tốt hơn" người, trong một đêm danh dương thiên hạ. Phải biết năm đó mấy vị Thánh giả, Cơ Lao đối với bọn họ đánh giá cũng chỉ là "Cũng không tệ lắm". . . Mà giờ khắc này, hắn dùng "Phi thường mạnh mẽ" như vậy hình dung từ.

"Ngươi là đang khen chính mình chứ?"

Nhưng mà Vì Tầm cũng không nể mặt Cơ Lao, hắn luôn cảm thấy này lão đầu giả mạo gia gia của chính mình, có không thể cho người biết âm mưu. Đồng thời, hắn nghiêm trọng hoài nghi, này lão đầu chính là hại hắn xuyên qua đến Thiên Phú thế giới kẻ cầm đầu.

Liền hắn nói chuyện càng không khách khí: "Đừng tưởng rằng tiểu gia cái gì cũng không hiểu, ta ở trong sách nhìn rồi, thiên phú thứ này có tỷ lệ nhất định di truyền. So với như phụ thân là hòa diễm thiên phú, nhi nữ có trọng đại xác suất kế thừa thiên phú như thế, cũng có thể cách thế hệ di truyền. Ban đầu ta bị đoàn kia ánh sáng màu xanh bao vây lấy bay mấy ngày, cuối cùng rơi vào Thời Quang Trần bên ngoài trong sông, không phải là không có nguyên nhân. Ngươi này lão đầu giả mạo ông nội ta, có phải là muốn nói, kỳ thực ta là song thiên phú, ngoại trừ Nguyệt Linh thiên phú ở ngoài, ta còn cách thế hệ di truyền ngươi thời gian thiên phú?"

Cơ Lao đầy hứng thú mà nhìn hắn: "Ngươi vì sao có này loại suy đoán?"

"Đây không phải là hòa thượng trên đầu con rắn, rõ ràng sao?" Vì Tầm trâu bò hò hét nói: "Tốt xấu ca cũng là xem qua mấy trăm tập tên trinh thám

Conan người, chân tướng chỉ có một, ta nắm giữ một loại thời gian nghịch lưu, hoặc là thời gian về ngăn hồ sơ các loại ẩn giấu thiên phú. Vì lẽ đó ta chết sau đó, lại trở về trước khi chết trước hai ngày."

"Ha ha." Cơ Lao cười ha hả: "Tiểu tử, ý nghĩ của ngươi rất thú vị, đáng tiếc ngươi đã đoán sai."

Vì Tầm ngó ngàng: "Lẽ nào ta không có thời gian thiên phú?"

Cơ Lao cười thần bí, nói rồi ba chữ: "Cũng không có."

Vì Tầm bối rối: "Vậy ta chân chính thiên phú là cái gì?"

Cơ Lao: "Trên trần tất cả mọi người biết, ngươi nắm giữ một loại không biết thiên phú."

"Đệt!" Vì Tầm nổi giận: "Ngươi lại bắt nạt ta ít đọc sách, không biết thiên phú chính là vô dụng thiên phú, có cái gì trướng bụng?"

"Người trẻ tuổi, không muốn như thế võ đoạn. Chân lý thường thường nắm giữ ở số ít người trong tay, đại đa số người đối với không biết thiên phú cái nhìn, mang theo một loại thế tục phiền diện." Cơ Lao thần tình nghiêm túc, cao thâm khó lường nói: "Đã biết, thuộc về đi qua. Không biết, thuộc về tương lai."

"Ngươi nói bằng chưa nói, ta đáng ghét nhất loại chữ viết này trò chơi!" Vì Tầm rất tức giận, đi thẳng vào vấn đề: "Vậy ngươi nói cho ta biết, nếu ta không có thời gian thiên phú, làm sao sẽ khởi từ hoàn sinh?"

"Ha ha, ngươi đã quên bên trong cơ thể ngươi Luân Hồi ấn ký sao?" Cơ Lao vừa cười, làm cho người ta một loại đa mưu túc trí vừa coi cảm giác: "Luân Hồi ấn ký, tên như ý nghĩa, có thể làm cho người Luân Hồi sống lại. Thời đại viễn cổ Luân Hồi chi thần, cũng là một Tôn chủ thần, hần thần thông không ở thời gian chi thần bên dưới, cùng thời gian chi thần Thần Cách có cách làm khác nhau nhưng kết quả lại giống nhau đến kì diệu."

"Ta thật đã chết rồi? Đó không phải là ảo giác, cũng không phải mộng cảnh?" Vì Tầm bề ngoài ngạo kiều, trong lòng hiếu kỳ.

"Không sai, ngươi hàng thật đúng giá địa chết qua một lần, cái này cũng là mở ra Luân Hồi ấn ký điều kiện tất yếu." Cơ Lao cao thâm khó dò, câu chuyện nhất chuyện: "Tuyệt đại đa số người đều không thể chịu đựng Thần Cách mãnh liệt sức mạnh, ngươi hữu duyên cùng Luân Hồi ấn ký hoàn mỹ dung hợp, đây là của ngươi Tạo Hóa, nguyện ngươi cẩn thận quý trọng. Người trẻ tuổi, lão phu đưa hai ngươi câu lời khuyên. Số một, tuyệt đối không nên từ vong vượt qua ba lần."

Vì Tầm: "Nếu như chết bốn lần sẽ như thế nào?"

Cơ Lao: "Ngươi đem hình thần đều diệt, vĩnh viễn không được siêu sinh."

Vì Tầm sợ hết hồn: "Ta chết qua một lần rồi, sau đó nhiều nhất chết hai lần?"

"Ha ha, người trẻ tuổi, ngươi cũng quá coi thường Luân Hồi ấn ký." Cơ Lao cười ha hả: "Loại dấu ấn phi thường thần kỳ, cũng phi thường thú vị, ở cùng một cái thời gian tiết điểm, cái chết của ngươi thượng hạn là ba lần. Chờ ngươi trưởng thành đến một cái nào đó trình độ, tự nhiên sẽ rõ ràng, sinh mệnh bất quá là từ một cái lại một cái thời gian tiết điểm tạo thành."

Vì Tầm học một biết mười: "Ta có thể hay không hiểu như vậy, ở cái thứ nhất phó bản bên trong, ta nhiều nhất chết ba lần. Chờ ta đi thứ hai phó bản, lại có thể chết ba lần, cứ thế mà suy ra. . . Là thế này phải không?"

"Ngươi phương thức biểu đạt rất thú vị, không sai, lần này ngươi đoán đúng." Cơ Lao tán thưởng mà nhìn hần: "Cổ ngữ có lời, Sự bất quá Tam. Hi vọng ngươi cẩn thận quý trọng ba lần cơ hội luân hồi, đi sáng tạo thuộc về ngươi lịch sử."

Vì Tầm thở phào nhẹ nhõm: "Đúng rồi, không phải hai câu lời khuyên sao, câu thứ hai lời khuyên là cái gì?"

Cơ Lao: "Ngươi nắm giữ Luân Hồi ấn ký, ghi nhớ kỹ không muốn câu nệ với tình yêu nam nữ, bằng không quay đầu lại nhất người bị thương là chính ngươi. Từ xưa tình kiếp gian nan nhất, ngươi không nhìn ra điểm này, đời này thành tựu có hạn."

Vì Tầm trong mắt loé ra nỗi khổ riêng, hoàn toàn thất vọng: "Yên tâm đi, ca cũng không bao giờ tin tưởng tình yêu."

Cơ Lao thấy buồn cười: "Ngươi nhớ kỹ, tình rẽ sâu loại, đối với thuật sĩ tới nói nhất định là một con ác mộng."

"Ừm." Vì Tầm càng quan tâm một vấn đề khác: "Mau nói cho ta biết, ta chân chính thiên phú rốt cuộc là cái gì?"

"Thiên phú của chính mình, chỉ có chính mình rõ ràng nhất." Cơ Lao bán cái cái nút, vô cùng thần bí nói: "Chờ thời cơ chín muồi thời gian, ngươi chắc chắn sản sinh một loại hiểu ra, hiểu rõ thiên phú của chính mình chân lý."

Vì Tầm nổi giận: "Mẹ kiếp, đây không phải là đùa giỡn ta sao? Lão đầu, ngươi dù sao cũng cho chút nhắc nhở a!"

"Lão phu bất tiện tiết lộ nhiều lắm, ngươi chỉ cần nhớ kỹ một điểm, Nguyệt Linh thiên phú, chỉ là ngươi cái kia thần kỳ không biết thiên phú một cái chi nhánh." Cơ Lao hình ảnh đột nhiên trở nên hơi âm trầm, phảng phất bất cứ lúc nào cũng sẽ tiêu tan, hần ngữ khí dồn dập: "Người trẻ tuổi, thời gian không nhiều lắm, ta cần muốn chiếm được cam kết của ngươi. Nhiệm vụ thứ nhất, Nam đại lục có một người gọi là Thánh đường tổ chức bí mật, ta hi vọng

ngươi chui vào, trở thành bên trong cao tăng, ngươi có thể làm được không?"

"Không thành vấn đề."

Vì Tầm không hề nghĩ ngợi đáp ứng, hẳn đối với Thánh đường sớm có một loại suy đoán, cũng muốn chui vào tìm tới đáp án.

"Thứ hai nhiệm vụ, tìm tới Cửu Long bảo tàng."

"Cái này có thể có!"

Vì Tầm đối với cái kia trong truyền thuyết Cửu Long bảo tàng, có hứng thú nồng hậu.

Nữ Đế nguyện vọng lớn nhất chính là tìm tới Cửu Long bảo tàng, Vì Tầm nguyện vọng nhưng là cướp ở Nữ Đế trước mở ra bảo tàng.

"Nhiệm vụ thứ ba, tìm đến Thời Gian Chi Thần cùng Không Gian Chi Thần Thần Cách. Đây không gần như chỉ ở giúp ta, cũng là đang giúp ngươi chính mình. Thời gian cùng không gian dung hợp, liền có thể vượt vượt thời không, ở ba ngàn bên trong thế giới tùy ý qua lại. Trở lại ngươi nguyên lai thế giới, thay ngươi cha mẹ dưỡng lão đưa ma, cũng là dễ như ăn cháo việc."

"Được, ta đáp ứng ngươi!" Vì Tầm nằm mộng cũng muốn về đi xem xem cha mẹ chính mình.

Thời Quang lão nhân hình ảnh càng ngày càng nhạt, hẳn cho Vì Tầm cái cuối cùng cảnh cáo: "Ghi nhớ kỹ, Luân Hồi ẩn ký bí mật, không được nói cho bất luận người nào. Đây là Thiên Cơ, tiết lộ Thiên Cơ nhất định bị trời phạt."

"Thiên Cơ? Không đúng vậy, ngươi không cũng biết bí mật này?" Vì Tầm biểu thị không phục.

"Ta cũng không tại ngươi nhà thời gian cùng không gian bên trong, ha ha, lão phu bắt quá là một chút còn sót lại năng lượng thể mà thôi. . ."

Nói xong lời này, Thời Quang lão nhân hóa thành điểm điểm bạch quang, tiêu tan ở Vì Tầm trước mắt.

Bạn đang đọc truyện *Thiên Phú Thế Giới Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 22: Tunnel bóng trắng

"Vì Tầm, ngươi nên gác đêm."

Nửa đêm hai giờ, Thiết Chùy lưng lay đang ngủ mê man Vì Tầm

Vì Tầm mở mắt ra, đi ra hốc cây.

Hắn có vẻ như trút được gánh nặng, cùng Thời Quang lão nhân mẫu đối thoại đó, tuyệt đối không phải một giấc mộng.

Làm rõ ràng chân tướng, Vì Tầm cả người đều ung dung hơn nhiều.

(không đúng , dựa theo cố định nội dung vở kịch phát triển, vậy ta chẳng phải là được chết một lần nữa?)

Bỗng nhiên, Vì Tầm nghĩ đến một cái trọng điểm, mồ hôi lạnh trên trán đều xông ra.

Ở cùng một cái thời gian tuyến bên trong, hẳn cùng Thiết Chùy sẽ lần thứ hai gặp phải sói đám, hậu quả đáng lo.

(nghe Cơ Lao ý kia, để ta dùng Luân Hồi ẩn ký khai sáng thuộc về tiểu sử của ta, nói rõ Luân Hồi sau nội dung vở kịch, là có thể thay đổi. Ta cùng Thiết Chùy đi vòng là được, hẳn là sẽ không đụng tới cái kia đàn sói.) Vì Tầm rơi vào trầm tư: (nếu như số mệnh an bài muốn gặp phải sói đám, cũng không cái gì rất sợ, liền làm khai hoang!)

Nghĩ tới đây, trong lòng hắn có loại chờ mong.

Năm đó hắn chơi game đánh phó bản, vừa bắt đầu diệt được chết đi sống lại, quá trình này chính là các người chơi tục xưng "Khai hoang".

Chờ khai hoang đến rồi trình độ nhất định, thái độ ngoan gia từ từ biến thành người chơi cao cấp, cuối cùng nghiền ép phó bản BOSS.

(ần, không sai, liền làm khai hoang tích lũy kinh nghiệm chiến đấu! Hẳn mẹ nó, Lão Tử đã làm rõ cái kia đám nghiệt súc đặc điểm, lại giao thủ một lần, hươu chết vào tay ai còn chưa chắc chắn đây. Dù sao cũng là ca trong đời lần thứ nhất huyết chiến, nếu như đánh không lại này đám tàn thủ thôn kinh nghiệm quái, sau đó làm sao còn đi ra ngoài xông xáo giang hồ?)

Ý vào tự có Luân Hồi ẩn ký, Vi Tầm lá gan cũng lớn.

Cái kia đám Tật Phong Lang đã thành hấn trong lòng chấp niệm, hấn không muốn chạy trốn tránh, nhất định phải chém giết sói đám tiêu trừ chấp niệm

...

...

Đến rồi đêm khuya, mặt trăng trốn vào tầng mây, rừng rậm tối đen lu mờ âm đạm.

Đưa tay không thấy được năm ngón, cái này ở rất nhiều nơi đều là một loại cách nói khuếch đại, trong thành trấn đám người buổi tối đưa tay ra, vẫn có thể nhìn gặp ngón tay của chính mình. Mà ở rừng rậm tối đen, đây là một loại tương đương tả thực lời giải thích, đến buổi tối, người bình thường ở rừng rậm tối đen giơ tay lên, căn bản không nhìn thấy ngón tay của chính mình đâu.

Chỉ có linh lực thâm hậu thuật sĩ, mới có nhất định năng lực nhìn ban đêm.

Đưa thân vào trong buổi tối rừng rậm tối đen, có kinh nghiệm người mạo hiểm đều không biết nhóm lửa.

Quả thật, ánh lửa có thể dọa chạy dã thú bình thường, cũng có thể hù dọa đến một ít cấp thấp nhất một cấp ma thú. Thế nhưng, hai cấp cùng hai cấp trở lên ma thú, vừa nhìn thấy ánh lửa liền không rõ hưng phấn, ở ban đêm rừng rậm tối đen nhóm lửa, không khác nào tự tìm đường chết.

Ở đây loại đen kịt cô độc trong hoàn cảnh, nhất gan người rất dễ dàng sợ đến tè ra quần.

Vi Tầm tình huống tốt hơn, hấn bị Thần Long Châu thay đổi quá thân thể, ban đêm tầm nhìn đạt tới một trăm bước.

(lần trước cái kia bóng trắng, hấn không phải là ảo giác chứ?)

Gác đêm Vi Tầm rồi rãnh đau "bỉ", một trận hết nhìn đông tới nhìn tây, nhớ lại một cái khúc nhạc dạo ngắn.

Lực lượng tinh thần vượt qua hai mươi lăm cấp người, trừ phi bị lực lượng tinh thần đối thủ càng mạnh mẽ hơn dùng ảo thuật khống chế, bằng không trên căn bản sẽ không ra hiện ảo giác, ảo giác. Vi Tầm nhớ rất rõ ràng, cái trước ngày 22 tháng 12 ba giờ sáng trái phải, hấn cũng cùng hôm nay giống như gác đêm, lúc đó hấn đi tới phụ cận một cây đại thụ phía dưới xuyt xuyt, ẩn ước nhìn thấy xa xa lóe lên một đạo bóng trắng.

Cái kia bóng trắng tốc độ thật nhanh, trong chớp mắt vượt ra khỏi Vi Tầm tầm nhìn phạm vi.

Lúc đó Vi Tầm không có nhìn kết quả, thứ nhất là bởi vì rừng rậm tối đen có mỗi bên chừng ma thú qua lại, vào nửa đêm có một trắng ** thú xẹt qua cũng không kỳ quái, Vi Tầm tùy tiện đuổi theo nói không chắc ở giữa kẻ điều hồ ly son.

Thứ hai là bởi vì thế giới này không chỉ có truyền thuyết thần thoại, cũng có vô số quỷ quái truyền thuyết, đi tới Thiên Phú thế giới gặp quá nhiều quái sự, liền Vi Tầm này loại kẻ vô thần cũng không thể không tin tưởng một ít bất thường lời giải thích. . . Nói như vậy thật giống quá mật mờ, thẳng thắn hơn nói, Vi Tầm sợ quỷ, hấn lúc đó kinh sợ, không dám đi đuổi cái kia bóng trắng.

Trước khác nay khác, dung hợp Luân Hồi ẩn ký, Vi Tầm không thua gì Xuân ca phụ thể.

Hấn nắm giữ ba lần đầy máu sống lại cơ hội, chỉ muốn quay về bầu trời hét lớn một tiếng "Còn có ai" !

Bây giờ hấn gan lớn đến nỗi ngay cả chính hấn đều sợ, hướng về lúc trước bóng trắng xuất hiện phương vị sò lên.

...

...

Ba giờ sáng, Vi Tầm nhét tốt đồng hồ quả quýt, nín thở.

Cũng không lâu lắm, trong ấn tượng bóng trắng, quả nhiên xuất hiện.

Đen nhánh từng lăm bên trong, lập loè một chút bạch quang.

Dần dần, Vi Tầm thấy rõ, cái kia là một người ảnh.

Người kia từ rừng rậm tối đen xa xa vọt tới, quả thực nhanh như chớp, tốc độ nhanh kinh người, từ một cái tiểu Bạch điểm đã biến thành một đạo bóng trắng. Ngần ngấn thời gian mấy hơi thở, cái kia bóng trắng chạy ra khỏi hơn trăm mét.

(đây chính là thân pháp đầu thuật?)

Vi Tầm ánh mắt sáng lên, rất hâm mộ mà nhìn cái kia bóng trắng.

Hắn ở trong sách xem qua, luyện thành thân pháp đầu thuật thuật sĩ, có thể vượt nóc băng tường, nhảy một cái mười mét.

Mà cái kia bóng trắng, tốc độ 100m ở năm giây lấy bên trong, cay đến rồi Vi Tầm mắt.

Thoáng qua trong đó, bóng trắng cùng Vi Tầm khoảng cách, không đủ ba mươi mét.

Đó là một cái làm người kinh diễm, tóc dài tới eo. . . Nam tử.

Trước mắt xem ra chừng hai mươi tuổi thanh niên, anh tuấn đến rồi yêu dị trình độ, da trên mặt da so với thiếu nữ còn trắng mịn, ngũ quan tinh xảo được kỳ cục. Hắn có một đầu hết sức nhưc mắt mái tóc dài màu bạc, con ngươi màu đen nơi sâu xa nhất cũng có màu bạc hơi điểm, cả người tản ra một loại kiểu loại yêu nghiệt mỹ lực.

Con lăng lơ này năm quần áo, hoàn toàn có thể dùng bừa để hình dung, hắn mặc một bộ đặc chế thuần Bạch Lễ phục, trên vai còn treo móc màu trắng áo choàng, vóc người thon dài cân xứng, làm cho người ta một loại siêu trộm Cơ Đức vừa coi cảm giác.

Nam nhân đều chán ghét so với mình đẹp trai hán tử, người phụ nữ đều chán ghét so với mình ngực to em gái.

Nhìn thấy đẹp trai như vậy nam nhân, Vi Tầm trong nháy mắt liền mất hứng.

Hắn sống đến bây giờ, xưa nay chưa từng thấy nhan sắc đạt đến loại cấp bậc này nam nhân, hắn cẩn thận lục soát mang theo ký ức, cho dù là hoạt hình trong kia chút họa phong hoa lệ siêu cao nhan sắc nhân vật nam chính, cũng chưa chắc liều mạng xem qua trước cái này tạo niên.

(không khoa học, nam nhân không thể đạt tới cái này loại nhan sắc, này chủng bì da, này loại vóc người, chẳng lẽ là cái nữ giả nam trang Muội Chi? Khả khả, loại kịch tình này tuy rằng bài cũ hơi có chút, bất quá. . . Ta thích!)

Vi Tầm sinh ra nào đó loại suy đoán, trong lòng nhất thời thăng bằng.

Àm!

Cách Vi Tầm chỉ còn chừng mười bước thời điểm, thanh niên mặc áo trắng đột nhiên ngã xuống đất.

(mấy cái ý tứ? Tiên nhân khiêu? Người già bị đụng?)

Chết qua một lần Vi Tầm, trở nên càng ngày càng cẩn thận.

Hắn không có manh động, mắt lạnh nhìn thanh niên mặc áo trắng kia.

Thanh niên thoi thóp nằm ở nơi đó, hơi thở mong manh, môi khô nứt, phảng phất sắp đèn cạn dầu.

Vi Tầm rốt cục không nhìn nổi, đi tới đụng một cái thanh niên vai vai, đối phương đóng chặt lại mắt, không phản ứng chút nào.

Hắn không giải thích được sinh ra một loại ác thú vị, đưa tay ở thanh niên mặc áo trắng ngực sờ soạng hai cái, không nhịn được mắng lên: "Ngực như thế bình, không giống như là nữ giả nam trang a!"

Sau đó hắn thấp đầu một cân nhắc, trên trán nhất thời toát ra hắc tuyến, cực kỳ chán ghét rút tay trở về: "Mịa nó, hầu kết như thế cổ, quả nhiên là một mạng đem gia súc, ai da, Lão Tử cũng không bao giờ tin tưởng tình yêu!"

Bạn đang đọc truyện *Thiên Phú Thế Giới Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở [EbookFull\(dot\)Net](http://EbookFull(dot)Net).

Chương 23: Chẳng lẽ không nên đối với người ta chịu trách nhiệm

Vi Tầm tiếng nấc, làm cho thanh niên mặc áo trắng có điểm phản ứng.

"Nước. . . Nước. . . Cho ta nước. . ."

Thanh niên mặc áo trắng âm thanh dứt quãng, nghe tới giống như một nhu cô gái yếu đuối.

Cứu một mạng người hơn cả tạo ra bảy tầng Phù Đồ, Vi Tầm lấy xuống bên hông túi nước, liên tục không ngừng hướng về thiếu niên đổ vô miệng.

Thấy kia bạch y mỹ nam từ một mặt không đã ghiền bộ dạng, Vi Tầm cũng sinh ra trả thù xã hội ý nghĩ, hấn dùng một trận sâu ` hầu phương thức, đem cái kia nhỏ dài túi nước khẩu nhét vào người áo trắng trong miệng, để hấn một lần uống đủ.

Thanh niên mặc áo trắng uống hai cái nước, sinh ra bản năng phản ứng, hơi mờ mắt ra.

Cũng không lâu lắm, tinh thần hấn đại chấn, không thấy Vi Tầm tồn tại, ngồi xếp bằng ở tại chỗ.

Trên người hấn dâng lên một tầng sương trắng, sinh ra mãnh liệt sóng linh lực.

Thấy cảnh này, Vi Tầm xoay người chạy.

Hon nửa đêm ở rừng rậm tối đen đi bộ người, thực lực đều không yếu, Vi Tầm không nhận rõ đối phương là địch là bạn.

Vạn vừa gặp phải ân đền oán trả mặt hàng, hấn hôm nay liền bỏ mạng lại ở đây.

An toàn là số một!

Chạy!

Vi Tầm bước nhanh chạy tới hốc cây phía dưới, rút ra hắc thiết kiếm.

Nhìn thấy đang đang ngáy Thiết Chùy, hấn thờ phào nhẹ nhõm.

Cho dù thanh niên mặc áo trắng kia ân đền oán trả, Vi Tầm cảm giác mình liên thủ với Thiết Chùy, cũng có thể một trận chiến.

Thời gian nhanh chóng trôi qua.

Sáu giờ sáng, trời mới vừa tờ mờ sáng thời điểm, Vi Tầm bình tĩnh.

Thanh niên mặc áo trắng kia cũng không có đuổi tới, nói vậy đã sớm đi xa.

Ngay ở hấn như trút được gánh nặng thời điểm, nghe thấy được một cái quý dị âm thanh.

"Chán ghét, ngươi tại sao không vân vân nhân gia?"

Nếu như lời này là một người phụ nữ nói ra được, Vi Tầm có thể tiếp thu.

Nhưng lời này từ một người đàn ông trong miệng nói ra, Vi Tầm chân tâm không tiếp thụ được.

Thanh niên mặc áo trắng không biết từ đâu xông ra, đứng ở Vi Tầm ngay phía trước, một mặt kiêu sân đáng vẻ.

Tiếng nói của hấn không suy yếu đi nữa, không nói ra được âm nhu, đồng thời lộ ra mấy phần yêu mị.

Vi Tầm đều không thấy rõ đối phương là làm sao chạy đến trước mặt mình tới, hết sức hiển nhiên đối phương sức chiến đấu đánh thắng hấn mấy con phố, nhất thời áp lực núi lớn, lắp bắp nói: "Đại ca. . . Không, các hạ, ngươi đến cùng là nam hay nữ a?"

"Chán ghét, nhân gia là tồn (thuần) đàn ông!"

Thanh niên mặc áo trắng phong tình vạn trọng trọt đậm chân, lại là Vi Tầm quen thuộc đồng bắc khẩu âm.

(gười ạ, hàng này quả nhiên có cái kia phương diện ham muốn?)

Vi Tầm hoa cúc căng thẳng, áp lực lớn hơn: "Tồn đàn ông, chuyện gì cũng từ từ, ngươi đừng tới đây."

"Ngươi bây giờ mới nói những này, chậm." Thanh niên mặc áo trắng ranh mãnh nhìn chăm chú vào Vi Tầm, trong mắt lập loè yêu dị ánh sáng lộng lẫy, khóe miệng kéo ra một người xinh đẹp độ cong, âm thanh càng là yêu mị được không được: "Ngươi sờ soạng người ta ngực, chẳng lẽ không nên đối với người ta chịu trách nhiệm?"

Chịu trách nhiệm?

Vi Tầm hoa cúc lại chặt chẽ, tại chỗ muốn chặt tay của chính mình.

Ông trời không có mắt a, chính mình lòng tốt xuất thủ cứu người, nhưng cứu một cái như vậy bạn gay tốt.

Chuyện này quả thật là một cái làm cho nam nhân trầm mặc, để nữ nhân chảy nước mắt cổ sự.

Vì Tầm áp lực núi lớn, nhắm mắt nói: "Tồn đàn ông, ngươi không nên hiểu lầm, ta lúc đó vội vàng kiểm tra thương thế của ngươi, thử xem ngươi có còn hay không tim đập, không có ý tứ gì khác."

"Thật sao?"

Thanh niên mặc áo trắng tiến tới, cùng Vì Tầm chỉ có khoảng cách nửa bước.

Hắn nhìn thẳng Vì Tầm mắt, cái kia nửa hắc nửa ngân con ngươi, phảng phất có thể nhìn thấu tất cả.

(làm bậy a, một người đàn ông trên người lại thơm như vậy!)

Một luồng mùi thơm kỳ quái truyền đến, Vì Tầm kinh hồn bạt vía, vội vàng nói: "Tuyệt đối không có ý tứ gì khác!"

"Không cần sốt sắng như vậy mà, ngươi đã cứu ta mệnh, nhân gia sẽ không làm khó ngươi." Thanh niên mặc áo trắng mỗi tình thâm kín địa ngưng mắt nhìn Vì Tầm, ngữ khí nhu tình như nước, vẻ mặt đó mang theo một loại thiếu nữ ngây thơ: "Ta nên báo đáp thế nào ngươi thì sao? Để cho ta suy nghĩ một chút, a, có, nhân gia muốn đối với ngươi lấy thân báo đáp!"

(cút con bê!)

Vì Tầm trong lòng là muốn như vậy, ngoài miệng không có nói như vậy: "Tồn đàn ông, ta bắt quá cho ngươi uống hết mấy ngụm nước, không tính là ân cứu mạng. Ta còn có việc gấp muốn làm, đi trước một bước, gặp lại!"

Tiếng nói vừa dứt, hắn xoay người bỏ chạy.

Vừa chạy ra hai bước, thanh niên mặc áo trắng như một trận gió, nhẹ bỗng rơi ở trước mặt hắn.

"Ngươi liền đáng ghét như vậy nhân gia sao?"

Thanh niên mặc áo trắng thân tình u oán, cái kia so với nữ nhân còn xinh đẹp tuyệt trần gương mặt tuấn tú, hiện đầy thất lạc.

"Đại ca, ngươi đến cùng muốn náo loại nào?" Vì Tầm cả giận nói.

"Ta nói rồi rồi, nhân gia muốn báo đáp ngươi." Thanh niên mặc áo trắng hết sức ngay thẳng.

"Không cần, dễ như ăn cháo, không đáng nhắc đến." Vì Tầm cũng hết sức ngay thẳng.

"Không, ta phải báo đáp ngươi!" Thanh niên mặc áo trắng lạ kỳ cố chấp.

Vì Tầm không nhịn được nói: "Vậy ngươi cho ta một cái lý do."

Thanh niên mặc áo trắng ngao ngễ nói: "Bởi vì, ta đến từ Sắc Vi đoàn lính đánh thuê."

(Sắc Vi? Tên đàn bà như vậy pháo tổ chức, vừa nghe liền không góp sức.)

Vì Tầm âm thầm nhỏ nước bọt, hắn đọc sách gần nghìn quyển, nghe qua rất nhiều người mạo hiểm tán gẫu ngày, chưa từng nghe nói Sắc Vi đoàn lính đánh thuê tên gọi.

Cùng lúc đó, hắn cũng có chút ngạc nhiên nói: "Tại sao tới từ Sắc Vi đoàn lính đánh thuê nhất định phải báo đáp ta?"

Thanh niên mặc áo trắng biểu hiện đột nhiên trở nên hết sức trang nghiêm, hô lên một câu khẩu hiệu: "Sắc Vi đoàn lính đánh thuê, có cừu oán tất báo, có ân nhất định còn."

"Mẹ kiếp, ngươi cho rằng ta chưa từng xem băng cùng hòa chi bài hát, a?" Vì Tầm tại chỗ liền nổi giận.

"Cái gì băng cùng hòa chi bài hát?" Thanh niên mặc áo trắng tròn tròn mắt.

"Chính là một bản sử thi kiệt tác, bên trong có một lan Ni Tư rất gia tộc, khẩu hiệu là: Lan Ni Tư rất, có khoản nợ nhất định còn." Vì Tầm nhỏ nước bọt nói: "Các ngươi người lính đánh thuê này đoàn cũng quá lo đi, liền khẩu hiệu đều sao người khác?"

"Không thể!" Thanh niên mặc áo trắng trên người đột nhiên bắn ra một luồng lạnh thấu xương sát khí, lạnh lùng nói: "Ta cảnh cáo ngươi, si nhục ta có thể, si nhục Sắc Vi đoàn lính đánh thuê, ta không để yên cho ngươi!"

Vì Tầm thầm nghĩ mình quá nhiệt huyết, nhất thời bắt quả đầu óc phạm vào cái cấp thấp sai lầm.

Ở Thiên Phú thế giới, hiển nhiên không có băng cùng hỏa chi bài hát, bộ này kỳ huyền sử thi.

"Người thật sự xem qua một bản gọi băng cùng hỏa chi bài hát, sách?" Thanh niên mặc áo trắng rất nghiêm túc hỏi.

"Không sai." Vì Tầm nhắm mắt thừa nhận.

"Ta làm sao chưa từng nghe nói đây, quyển sách kia tác giả là ai nhỉ?" Thanh niên mặc áo trắng nghi ngờ nói.

"Kiều Tri. Mã đỉnh." Vì Tầm lòng bàn tay thấm ra mồ hôi lạnh.

"Chưa từng nghe nói, chẳng lẽ là mới mạo ra mặt tác giả?" Thanh niên mặc áo trắng có chút tức giận nói: "Người tác giả này quá vô sỉ, lại dám sử dụng chúng ta Sắc Vi đoàn lính đánh thuê khẩu hiệu, ta nhất định sẽ không bỏ qua hắn."

Vì Tầm cầu cũng không được: "Được, người nhanh đi tìm cái kia tác giả đi, ta đi trước."

Bóng trắng lóe lên, phong tao hoa mỹ nam lại chắn Vì Tầm trước mặt, giọng mang gắt giọng: "Người không để ta báo đáp người, ta cũng sẽ không đi. Bắt đầu từ bây giờ, người đi tới chỗ nào, nhân gia cũng theo tới chỗ đó."

(với người muội a!)

Vì Tầm không nhận được thăm hỏi đối phương nữ tính thân thuộc, gặp phải này nương nương khang, trong lòng hắn thực sự thấm được hoảng sợ.

Mắt thấy không thoát khỏi này tốc độ nhanh biến thái hoa mỹ nam, Vì Tầm giật mình, người trước mặt này tuy rằng mẹ điểm, nhưng cũng rất có Cao Phú Soái khí tràng. Dựa theo thường quy động tác võ thuật, này loại người hơn nửa đến từ nhà giàu thế gia, có thể bài bình rất nhiều chuyện.

Lùi 10 ngàn bước nói, thanh niên mặc áo trắng này đi tới như tốc độ của gió, rất có chút tài năng, thực lực cũng không yếu. Nếu như nội dung vở kịch không cách nào thay đổi, ngày mai lần thứ hai gặp phải sói đám, có thể gọi thanh niên mặc áo trắng này đi làm con cò thí đỉnh hai lần.

Quyết định chủ ý, Vì Tầm lộ ra xuân ngày giống như nụ cười: "Người phải giúp ta cũng được, chính là không biết người có bản lĩnh kia hay không."

"Ta không có bản lĩnh kia?" Thanh niên mặc áo trắng nở nụ cười, phảng phất nghe thấy được trên đời này chuyện tiếu lâm tức cười nhất: "Ta đi ngang qua toàn bộ rừng rậm tối đen, săn giết ma thú đêm đều đêm không hết, địa phương quý quái này không có ta không giải quyết được phiền phức!"

Bạn đang đọc truyện *Thiên Phú Thế Giới Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 24: Một đời yêu nhân cao to mãnh

800 dặm lộ trình, cũng không xa xôi.

Nếu như cười thiên lý mã, nhiều nhất một ngày liền chạy tới.

Mà 800 dặm rừng rậm tối đen, rất nhiều người mạo hiểm dùng cả đời thời gian cũng không có đi tới tận đầu.

Ở đây ẩn giấu đi vô số hung hiểm, còn có thiên nhiên ảo trận.

Có chút người mạo hiểm đi rồi mấy ngày, đột nhiên phát hiện mình lại trở về nguyên điểm.

Đi ngang qua toàn bộ rừng rậm tối đen, này là rất nhiều lính đánh thuê cùng người mạo hiểm giấc mơ.

Đạt tới cái này thành tựu người, phi thường được người ta tôn trọng.

Dùng Vì Tầm phương thức tư duy đến lý giải, đi ngang qua rừng rậm tối đen người mạo hiểm, tương đương với hắn kiếp trước leo lên Chomolungma phong đỉnh ngưu nhân, sau khi trở về có thể nói khoác cả đời.

(người như thế ngưu, không cũng thiếu chút nữa chết rồi?)

Vi Tầm âm thầm nhỏ nước bọt, hấn đối với hoa mỹ nam đi ngang qua rừng rậm tối đen sự tình thâm biều hoài nghi, nếu không phải là hấn lòng từ bị, cái này nương nương kang e sợ đã chết vĩnh kiều. Đối mặt như vậy một cái có khoắc lác hiềm nghi tao niên, Vi Tầm không khách khí nói: "Đi ngang qua rừng rậm tối đen, chỉ ít cần ba cấp thực lực đi, xin hỏi ngươi là mấy cấp thuật sĩ."

"Ta cấp chín nha." Thanh niên mặc áo trắng có chút đắc ý nói.

"Cấp chín huân chương thuật sĩ?"

Vi Tầm vì đó lú lờ, người này cùng Sử Nhất Bưu thực lực xấp xỉ, chẳng trách như vậy bự.

"Ngu ngốc, ngươi không phải nói, đi ngang qua rừng rậm tối đen chỉ ít cần ba cấp thực lực sao?" Hoa mỹ nam hết sức nữ tính hóa địa lườm hấn một cái.

"Ngươi là cấp chín tinh thần thuật sĩ?"

Vi Tầm con ngươi đều lồi đi ra, thân thể rung động lắc lư hai lần.

"Honey, hiện tại ta có năng lực giúp ngươi chứ?"

Hoa mỹ nam cười đắc ý, thâm chấp nhận Vi Tầm suy đoán.

Vi Tầm tròn mắt ngóac mồm, trong lòng không có cách nào bình tĩnh.

Con lằng lờ này năm thoát nhìn cũng chỉ chừng hai mươi tuổi, lại cường đến chưa bằng hữu trình độ.

Thời Quang Trán công nhận người mạnh nhất, là trưởng trấn lịch sử thật bay liệng.

Lịch sử thật bay liệng năm nay năm mươi tuổi, cấp tám tinh thần thuật sĩ

Này hoa mỹ nam chừng hai mươi tuổi, cấp chín tinh thần thuật sĩ.

So sánh một chút, liền không thể phát hiện cái này đột tui thanh niên có cỡ nào yêu nghiệt.

(yêu nhân a, ca lần này nhất được bảo!)

Vi Tầm trong lòng vui vẻ, có loại chơi FM du hí lực ra được tiểu yêu đồng cảm giác sáng khoái.

"Ha ha ha ha, đừng phát ngốc rồi, ngươi còn chưa nói tên của ngươi đấy." Thanh niên mặc áo trắng tư thái quỵến rũ đưa tay, che miệng yêu kiều cười rộ lên, câu nói tiếp theo nội dung hoàn toàn không quỵến rũ: "Đã quên tự giới thiệu mình, ta gọi cao to mãnh."

Cao to mãnh?

Nghe nói như thế, Vi Tầm ngạch đầu toát ra hắc tuyến.

Trước mắt vị này cao to mãnh, thân cao 1 mét 7 trái phải, ở trong nam nhân thực sự không tính là cao to uy mãnh. Nếu như coi hấn là làm người phụ nữ tới nhìn, đúng là rất có một loại "Cao to cao gầy" vẻ đẹp.

Vi Tầm không nhịn được nhỏ nước bọt: "Anh em, xin hỏi ngươi nơi nào cao to? Nơi nào uy mãnh?"

Cao to mãnh có vẻ hết sức kinh ngạc, hỏi ngược lại: "Ngươi chưa từng nghe nói tên của ta?"

Vi Tầm cũng hết sức kinh ngạc, theo hỏi ngược lại: "Ta phải nghe qua đại danh của ngươi sao?"

"Hi hi, ngươi thực sự là càng ngày càng có ý tứ đây, bình thường ngươi không nhìn Phong Vân Bảng sao?" Cao to mãnh cười khanh khách đứng lên, ánh mắt nóng bỏng kia nhìn ra Vi Tầm sợ hãi trong lòng.

Phong Vân Bảng?

Vi Tầm giật mình, sinh ra chờ mong cảm giác.

Sử Nhất Bưu làm hai cấp huân chương thuật sĩ, cũng đã xếp hạng Phong Vân Bảng hơn 900. Trước mắt giá cao đại mãnh thân là ba cấp tinh thần thuật sĩ, xếp hạng chỉ ít phía trước hai trăm lấy bên trong, tuyệt đối là một cao thủ.

Lấy lại bình tĩnh, hấn nói rằng: "Ta xem qua gần nhất mấy đợt Phong Vân Bảng, mặt trên cũng không có tên của ngươi a."

"Há, suýt chút nữa quên rồi, kỳ mới nhất Phong Vân Bảng còn không có tuyên bố, ta trường kỳ ở tại tự do thành bang, ngươi chưa từng nghe nói ta cũng bình thường." Cao to mãnh lúc nói chuyện kèm theo một loại quỵến rũ mềm mại khí chất, tha thiết mong chờ địa nhìn chăm chú vào Vi Tầm "Honey, ngươi còn chưa nói tên của ngươi đấy."

"Đừng gọi ta Honey!" Vì Tầm mặt đen lại nói.

"Được rồi, Honey." Cao to mãnh khéo léo gật gật đầu.

Vì Tầm nổi giận: "Ngày, nói rồi đừng gọi như vậy!"

"Honey, ta nhớ kỹ rồi." Cao to mãnh một mặt nghiêm túc chăm chú.

Vì Tầm vô cùng phẫn nộ: "Ta gọi Vì Tầm, sau đó gọi tên của ta!"

"Vì Tầm?" Cao to mãnh ngớ ngẩn, ánh mắt cổ quái nhìn Vì Tầm: "Lại có thể có người dám gọi như thế ngang ngược tên? Văn tự cổ đại bên trong Thí Thần giả, Nam đại lục tiếng thông dụng bên trong thần bí cường đại nam nhân?"

Vì Tầm rốt cục ở đây yêu nhân trước mặt tìm được một chút cảm giác ưu việt, cô quạnh như tuyết nói: "Không sai, đây chính là ta tên."

"Chẳng trách nhân gia vừa thấy ngươi liền đặc biệt hợp ý, nguyên lai đây là định mệnh duyên phận đây." Cao to mãnh mắt bốc hồng tâm, trên mặt hiện ra đồ ỉm, rất là thẹn thùng nói: "Honey, ngươi biết (Vì Tầm) cái này từ đơn ở tự do thành bang phương ngôn bên trong, đại diện cho cái gì không?"

"Có ý gì?" Vì Tầm còn chưa kịp nghiên cứu tự do thành bang phương ngôn.

"Văn nhã một chút nói, chính là liền nam nhân đều sẽ sâu sắc trở nên mê kỳ nam tử . . ." Cao to mãnh tuấn mặt càng đỏ hơn, yếu ớt nói: "Nếu như nói được điểm trực bạch, đó chính là nam nữ không khỏi, trước sau đều phải nam nhân. . ."

"Cút!" Vì Tầm tại chỗ liền xù lông.

"Nhân gia là thật lòng, tuyệt đối không có bất ngời đùa giỡn." Cao to mãnh bữu môi hết sức ủy khuất nói.

"Pháp khác!" Vì Tầm mắng một câu bốn đại lục thông dụng thô tục, bị yêu nhân này giống như yêu nhân ác tâm không được, tức giận xông Thiên Đạo: "Ta cảnh cáo ngươi, sau đó không cho phép nhắc lại cái gì đó phương ngôn, không phải vậy Lão Tử liều mạng với ngươi!"

"Được rồi rồi, lấy hậu nhân gia không nói thì đúng á." Cao to đột nhiên đông bắc khoanh một hồi biến thành Đài Loan khoanh, chim nhỏ nép vào người giống như nói: "Honey, ngươi còn chưa nói muốn ta báo đáp thế nào ngươi thì sao."

"Ba mươi đầu Tật Phong Lang, ngươi có thể làm được sao?" Vì Tầm đi thẳng vào vấn đề.

"Tật Phong Lang?" Cao to mãnh nghe vậy ngẩn ra, lại ủy khuất: "Honey, ngươi cũng quá coi thường ta sao? Đừng nói hai cấp Tật Phong Lang, coi như đến một đám ba cấp băng sói, nhân gia cũng không để vào mắt."

"Đừng chém gió nữa, ngươi lợi hại như vậy làm sao sẽ ngã trên mặt đất thôi thóp?" Vì Tầm vô tình tiết lộ hoa mỹ nam sẻo cũ.

"Đó là bởi vì nhân gia không gặp may, gặp một đầu bốn cấp thú vương." Cao to mãnh càng ủy khuất.

Vì Tầm hít vào một ngụm khí lạnh, ma thú cấp bốn, thực lực không kém gì bốn cấp nguyên tố thuật sĩ.

Mà thú vương, tục xưng Vương tộc ma thú, có tiếp cận năm cấp ma thú sức mạnh kinh khủng.

"Vì Tầm, vị bằng hữu này là?"

Thiết Chùy men theo tiếng nói chuyện chạy tới, cảnh giác đánh giá cao to mãnh.

Vì Tầm cần gấp cao to mãnh cái này cường lực tay chân, giới thiệu: "Thiết Chùy đại ca, đây là ta mới quen đây bằng hữu, đến từ Sắc Vi đoàn lính đánh thuê cao to mãnh."

"Sắc Vi đoàn lính đánh thuê?" Thiết Chùy vẻ mặt trở nên nghiêm túc, trừng trừng mà nhìn cao to mãnh: "Tự do thành Sắc Vi đoàn lính đánh thuê?"

"Chính là." Cao to mãnh yêu ai yêu cả đường đi, đối với Thiết Chùy khá lịch sự.

Thiết Chùy hiện ra rất khẩn trương, hít sâu một hơi, nói chuyện cũng không quá trôi chảy: "Ngươi. . . Ngươi. . . Ngươi chính là cái kia nắm giữ năm sao cuồng phong thiên phú, cộng hưởng năm tầng Phong Thánh sao, được xưng kiếm ra Quý Thần kinh sợ đến mức con của gió?"

Chương 25: Con của gió

Con của gió?

Vi Tầm trong lòng cả kinh, vụn vụn không nghĩ tới cao to đột nhiên bí danh như vậy cuồng phách khóc huyên treo.

"Ngươi biết ta?" Cao to mãnh nhìn nhiều Thiết Chùy một chút.

"Ta biết một vị tự do thành bang lão lính đánh thuê, nghe hần nói lên quá ngươi." Thiết Chùy giọng mang sùng bái nói.

"Vậy thì dễ làm rồi, đồng bạn của ngươi không có chút nào tin tưởng ta đây." Cao to mãnh u oán nhìn Vi Tầm một chút.

Thiết Chùy hết sức đầy nghĩa khí, dứt khoát đứng ở Vi Tầm phía bên kia, trầm giọng nói: "Ta là thô nhân, các hạ đừng trách ta nói chuyện khó nghe, năm đó đầu hàng giả còn nhiều mà, ngươi chứng minh như thế nào ngươi chính là con của gió?"

Cao to mãnh nở nụ cười: "Ngươi muốn ta chứng minh như thế nào?"

Thiết Chùy nói rằng: "Chỉ cần ngươi có thể sử dụng con của gió tuyệt kỹ thành danh, ta tự nhiên tin tưởng ngươi."

"Được rồi." Cao to mãnh chính mình cũng là lính đánh thuê, rất rõ ràng bọn lính đánh thuê ở tại trong rừng kiêu ky, hần ung dung không vội nói: "Các ngươi đi theo ta."

Tiếng nói vừa dứt, hần đi tới một mảnh bao la trong đất trống.

"Nhìn thấy cây kia màu xanh đại thụ sao?"

Cao to mãnh xa xa chỉ vào xa xa một cây đại thụ, mạn bất kinh tâm nói rằng.

Vi Tầm đầu óc mơ hồ, không hiểu này yêu nhân muốn làm gì.

Thiết Chùy nhưng là một mặt phản khởi, mười phần mong đợi cao to mãnh hành động kế tiếp.

Cao to mãnh không nói chuyện, rút ra bên hông chuôi này cực kỳ hoa lệ tảo bao kiếm lưỡi mảnh.

Lấy thân thể hần làm trung tâm, Phương Viên vài bước bên trong, xuất hiện mãnh liệt sóng linh lực.

Ngay sau đó, chung quanh thân thể hần cuồng phong gào thét.

Cái kia lạnh thấu xương cuồng phong, thổi đến Vi Tầm cùng Thiết Chùy đặt chân bất ổn, dồn dập nhượng bộ vài bước.

(lẽ nào hần thực sự là năm sao thiên phú?)

Cảm nhận được cái kia ác liệt như đao nguyên tố "Gió" chấn động, Vi Tầm thầm giật mình.

Phong hệ thiên phú cũng chia rất nhiều loại, một sao gió nhẹ thiên phú, hai sao tạt phong thiên phú, ba sao con lốc thiên phú, bốn sao gió bão thiên phú, năm sao cuồng phong thiên phú. . . Trước mắt cao to mãnh, chính là nắm giữ một loại tương đương lợi hại cuồng phong thiên phú.

"Trăm bước gió kiếm!"

Cao to mãnh bỗng nhiên chợt quát một tiếng, thời khắc này, hần cũng không còn chút nào nương nương kháng mùi vị, sau lưng màu trắng áo choàng bay múa, giống nhau Vi Tầm thấy qua hoạt hình trong kia chút kinh thiên động địa mỹ thiếu niên, làm cho người ta một loại thiên thần hạ phàm vừa coi cảm giác.

Trong tay hần đeo đai kiếm lưỡi mảnh, đột nhiên run trắng tắp, dường như ngọn thương một loại bắn ra.

Đó là làm người cảm thấy kinh diễm một chiêu kiếm, nhỏ dài kiếm lưỡi mảnh, ở nguyên tố "Gió" gia trì bên dưới, hình thể tăng vọt gấp mấy lần. Cái kia nhanh như sấm đánh giống như tốc độ, phẳng phát có thể phân quang hóa ảnh, đầy trời kiếm khí làm người không rét mà run.

Ầm!

Kiếm lưỡi mảnh đánh trúng bên ngoài trăm bước cây kia màu xanh đại thụ, thân kiếm toàn bộ đi vào, chỉ còn chuôi kiếm vẫn còn ở bên ngoài.

"Được!"

Thiết Chùy không nhận được lớn tiếng hoan hô, cuồn cuộn trên mặt tất cả đều là vẻ kính nể.

Hắn nhận ra cây kia màu xanh đại thụ là một loại phi thường cứng rắn cây cối, cho dù hắn đứng ở đại thụ trước mặt cầm kiếm dùng sức nỗ lực, cũng chưa chắc có thể đâm vào đi một hai tấc. Mà cao to mãnh đứng ở ngoài trăm bước, dẻo dai kiếm lưỡi mảnh cái kia có tới dài một thước thân kiếm, toàn bộ đâm vào màu xanh trong cây cối, này là sức mạnh khủng bố cỡ nào?

(lại biết cái này một chiêu? Đây không phải là hoạt hình tần thời Minh Nguyệt bên trong quỹ cốc truyền nhân trăm bước phi kiếm?)

Vì Tầm con người đều nhanh lời ra, trong lòng không nhận được vì là cao to mãnh điểm khen.

Bóng trắng lóe lên, con của gió danh xứng với thực, trong chớp mắt vọt đến ngoài trăm bước, rút ra hoa của hắn kiếm.

Vì Tầm cùng Thiết Chùy còn không có phục hồi tinh thần lại, con của gió lại ra bọn hắn bây giờ trước mặt.

(má ơi, này tốc độ 100m ở ba giây lấy bên trong, đánh thắng Bắc Nhĩ Đặc mấy con phỏ a!)

Vì Tầm rung động tốt đỉnh, rõ ràng, vào nửa đêm cao to mãnh bị thương, không có sử dụng tốc độ nhanh nhất.

"Hiện tại tin tưởng ta sao?" Cao to mãnh ngạo kiều mà nhìn Thiết Chùy.

"Tin, ta tin!" Thiết Chùy rất khâm phục nói.

...

...

Vẫn là cái kia mảnh đất trống, vẫn là cái kia hốc cây.

Ngày 23 tháng 12 bốn giờ chiều, Vì Tầm chiến ý mười phần.

Căn cứ trí nhớ của hắn, sau một tiếng, sỏi đá liền xảy ra hiện.

Lần này có cao to mãnh gia nhập, cán cân thăng lợi ngã về phía Vì Tầm bên này.

Gặp cao to mãnh đang ngồi ở trong hốc cây minh tường, Vì Tầm đem Thiết Chùy kéo đến một bên, thấp giọng nói: "Thiết Chùy đại ca, người xảy ra chuyện gì, này hai ngày người đối với cao to mãnh cũng quá nhiệt tình chứ?"

"Nhất định phải nhiệt tình a, hắn có thể là thần tượng của ta!" Thiết Chùy hết sức ngay thẳng nói.

"Đại ca, có chút theo đuổi được không, thần tượng của người là một cái Ngụy Nương?" Vì Tầm bị này kẻ lỗ mãng đánh bại.

"Huynh đệ, người không thể trông mặt mà bắt hình dong." Thiết Chùy không nhận được giáo Vì Tầm làm người: "Con của gió ở bề ngoài là có chút nương nung khang, thể nhưng hắn làm sự tình cũng rất đàn ông, được xưng tự do thành bang số một thuần gia môn nhi!"

"Có chuyện này?" Vì Tầm đối với tự do thành bang sự tình không biết gì cả.

"Nhất định, hắn chính là Sắc Vi đoàn lính đánh thuê nòng cốt a!" Thiết Chùy một mặt sùng bái nói.

"Sắc Vi đoàn lính đánh thuê rất trâu sao?" Vì Tầm bắt đầu tò mò.

"Tiểu tử người nhìn nhiều sách như vậy, chưa từng xem ba màu tường vì cổ sự?" Thiết Chùy kinh ngạc.

"Không có, ta nhìn phần lớn là Thiên Tinh Quốc truyền thuyết ít ai biết đến, còn có Nam đại lục một ít kiệt tác." Vì Tầm cẩn thận về suy nghĩ một chút, nói rằng: "Ta ngược lại thật ra ở trong một quyển sách xem qua, tự do thành, là một cái độc lập thành bang, không quy bất kỳ quốc gia nào quản hạt. Chỗ kia lại được xưng tội ác thành, các quốc gia tội phạm truy nã, hải tặc, đều chạy đi nơi nào tị nạn. . . Ta liền buồn bực đây, người là Thiên Tinh Quốc con dân, làm sao đối với tự do thành bang như vậy cảm thấy hứng thú?"

"Huynh đệ, ta ta cũng không gạt người. Cha mẹ ta vốn là tự do thành bang người, vì lẽ đó ta đối với chỗ kia sự tình đặc biệt để bụng. Có một năm nhà ta xảy ra chuyện ngoài ý muốn, cha ta trước khi chết mang theo ta đi tới Thiên Tinh Quốc, đem ta giao cho sự phụ." Thiết Chùy nhớ lại chuyện cũ, có chút thương cảm nói: "Chuyện trước kia không nói, ngược lại này con của gió cùng ta vừa vận ngược lại, hắn vốn là Thiên Tinh Quốc người, từ nhỏ tùy tùng một vị cao nhân học nghệ, đi tới tự do thành bang."

Nói tới chỗ này, Thiết Chùy dứt bỏ rồi thương cảm tâm tình, có chút kích động nói: "Con của gió quanh năm ở tự do thành bang, Thiên Tinh Quốc Phong Vân Bảng không có hắn xếp hạng. Ta dám đánh cược, nếu như hắn đi xung kích Phong Vân Bảng, sát tiền năm mươi vị trí đầu tuyệt đối không thành vấn đề!"

"Ta thừa nhận hắn rất lợi hại, bất quá người cũng quá tín nhiệm hắn đi?" Vì Tầm nghi ngờ nói: "Người không phải đã cảnh cáo ta, tiến vào rừng rậm tối

đen , chớ tin người xa lạ, người mình tại sao trúng chiêu?"

"Cao to mãnh không phải bình thường người xa lạ, hẳn là Sắc Vi đoàn lính đánh thuê con của gió a!" Thiết Chùy giải thích.

"Vậy thì thế nào?" Vi Tầm biểu thị không phục.

Thiết Chùy giọng mang ước mơ nói: "Người có nghe hay không quá một câu danh ngôn? Sắc Vi đoàn lính đánh thuê, có cừ oán tất báo, có ân nhất định còn!"

"Đây là danh ngôn?" Vi Tầm mê mẩn: "Sắc Vi đoàn lính đánh thuê tiếng tăm có lớn như vậy?"

"Đương nhiên, đó là tự do thành bang cường đại nhất đoàn lính đánh thuê, dẫn đầu ba người phụ nữ, đều là thiên tài trong thiên tài. Màu tím Sắc Vi, màu vàng Sắc Vi, màu xanh lam Sắc Vi, gộp lại được xưng ba màu Sắc Vi, các nàng đánh khắp tự do thành không có địch thủ!"

Thiết Chùy càng nói càng kích động, nước bọt tung tóe nói: "Tự do thành bang lưu truyền một câu nói, trêu chọc đến Sắc Vi đoàn lính đánh thuê người, đều không thấy được ngày thứ hai mặt trời. Trợ giúp quá Sắc Vi lính đánh thuê người, đều lấy được tăng gấp bội báo lại."

Bạn đang đọc truyện *Thiên Phú Thế Giới Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 26: Đến a, lẫn nhau thương tổn a!

"Đến rồi."

Hoàng hôn, Cao Đại Mãnh đứng lên, đi ra hốc cây.

Phong hệ thuật sĩ, có một độc đáo ưu thế, năng lực nhận biết đặc biệt mạnh mẽ. Chỉ cần là có gió thổi qua chính bọn họ, bọn họ là có thể dựa vào tự thân cùng nguyên tố "Gió" cộng hưởng, nhận biết được động tĩnh nơi xa.

Đặc biệt là Cao Đại Mãnh này loại năm sao thiên phú thiên tài, nguyên tố "Gió" lực tương tác cao đến quá đáng, có thể nhận biết được bên ngoài trăm bước tơ bông lá rụng.

Đồng hành hai ngày, Vi Tầm cùng Thiết Chùy đều từng trải qua Cao Đại Mãnh bản lĩnh, đối với hắn loại cảm giác này lực tin tưởng không nghi ngờ.

"Chờ đã." Vi Tầm nhắc theo hắc thiết kiếm đứng dậy, nói rằng: "Đại Mãnh, người đừng vội ra tay, để cho ta tới. Thiết Chùy đại ca, người ở một bên lược trận là tốt rồi, chờ ta không chống nổi lại ra tay."

"Không được a, Tật Phong Lang tốc độ quá nhanh, ta sợ thời khắc mấu chốt không kịp, chậm nửa bước người phải chết chắc." Thiết Chùy lo lắng nói.

"Bên cạnh người không phải còn có một con của gió sao, hẳn còn nhanh hơn Tật Phong Lang." Vi Tầm cười nói.

"Honey, để ta lược trận không thành vấn đề." Cao Đại Mãnh yêu dị trên mặt che kín ôn nhu, mỗi tình thâm kín địa nhìn chăm chú vào Vi Tầm: "Ta rất hiếu kỳ, kỳ thực ta có thể mang theo các người lượn quanh mở sỏi đám, người tại sao nhất định phải đối phó này đám Tật Phong Lang, khiến cho như thế khổ đại cừu thâm?"

Vi Tầm nở nụ cười khổ, hắn đã từng bị sỏi đám cắn xé thành mảnh vỡ, có thể không khổ đại cừu thâm sao?

Cái kia loại bóng ma trong lòng, dễ dàng hình thành tâm ma, trở ngại thuật sĩ tu hành.

Tâm kết này, Vi Tầm phải tự mình đi giải khai.

Mặt khác, hắn cũng không muốn một vị mượn người khác đi giải quyết vấn đề.

Dựa vào ôm bắp đùi, hắn vĩnh cửu kém xa cùng Nguyệt Hoàng Nữ Đế chống chọi.

Nói đi nói lại, nếu như hắn có ôm bắp đùi ham muốn, sớm cứ tiếp tục làm một cái nào đó quý phi nương nương.

Cao Đại Mãnh là Vi Tầm kế hoạch dự bị, không phải vạn bất đắc dĩ, hắn không muốn để con của gió ra tay.

"Nói thật đi, ta khiêm khuyết kinh nghiệm thực chiến, muốn mài giữa mình một chút." Vi Tầm tìm một hợp lý có.

"Cũng tốt." Thiết Chùy vừa nghĩ tới có đại danh đỉnh đỉnh con của gió lược trận, tại chỗ cũng yên tâm: "Tiểu tử nguoi thật là một tay mơ, nhiều mài giữa một hồi không có chỗ hỏng. Chờ nguoi đánh không lại, ta cùng con của gió lại ra tay."

"Vây cũng tốt, Honey, nguoi phải cố gắng lên nha." Cao Đại Mãnh bày làm ra một bộ đội cổ động viên thiếu nữ xinh đẹp tạo hình.

Vi Tầm không thấy cái này dễ trong lòng hẳn không ưỡn ẹo yêu nhân, một cách hết sức chăm chú mà chuẩn bị chiến đấu.

...

...

"Gào gừ!"

Lệnh nguoi da đầu tê đại sói tru truyền đến, bốn đầu Tật Phong Lang đứng hạn mà tới.

Vi Tầm cầm trong tay hắc thiết kiếm, đập một loại quỷ dị nhỏ bé bước, chủ động hướng về sói đám vọt tới.

"Hắn chính là đấu thuật sĩ?"

Vừa nhìn Vi Tầm rõ ràng muốn đánh nhau tay đôi, Cao Đại Mãnh tò mò hỏi bên cạnh Thiết Chùy.

"Hắn là đấu pháp song tu."

Thiết Chùy đến nay không có làm rõ Vi Tầm thực lực, chỉ là nghe Đạt thúc nói Vi Tầm đang luyện tập cấp một Nguyệt Nha Nhận cùng Bán Nguyệt Trảm.

Ma thú năng lực nhận biết so với nhân loại càng mạnh mẽ hơn, bốn đầu Tật Phong Lang rõ ràng cảm ứng được cái này nhào tới thiếu niên mặc áo đen, chỉ là một cấp thuật sĩ, đối với bọn họ không tạo thành được nhiều đại uy hiếp, nhất thời hưng hăng được không nữa phân tán phóng thích đao gió, làm thành một đoàn đánh tới.

Xèo!

Vi Tầm mũi kiếm trong tay, một đạo hàn mạng bắn ra.

"Hắn có thể mượn vũ khí thi pháp, Nguyệt Nha Nhận tu luyện tới trung cấp?" Thiết Chùy rất giật mình.

"Không, chạy bên trong thi pháp, rõ ràng cho thấy cao cấp cảnh giới." Cao Đại Mãnh trong mắt loé ra dị thái.

Hai người lời còn chưa nói hết, ba đầu ác lang kêu thảm ngã xuống.

Chỉ thấy cái kia so với ban đầu lóe sáng thêm vài phần Nguyệt Nha Nhận, vẽ ra một cái kỳ diệu đường vòng cung, xuyên thủng một đầu ác lang eo, sau đó lại xuyên qua thứ hai đầu Tật Phong Lang, cuối cùng đâm vào đệ tam con chó sói yếu ớt nhất bên hông.

Một cấp linh thuật, có thể có uy lực như vậy, tuyệt đối là cao cấp cảnh giới.

Chính như Cao Đại Mãnh nói như vậy, trung cấp cảnh giới Nguyệt Nha Nhận mặc dù so sánh lại so sánh tự do, nhưng vẫn còn cần duy trì đối lập tư thế ổn định, mới có thể thi pháp. Tới cao cấp cảnh giới, thuật sĩ có thể đang chạy bên trong thi pháp, phóng thích thời gian chỉ cần một giây nửa, sự linh hoạt lớn vô cùng, không sợ đấu thuật sĩ đánh nhau tay đôi.

Ngoài ra, cao cấp Nguyệt Nha Nhận còn có một rõ rệt ưu điểm, vừa có thể mang ra khiến nguoi ta khó mà phòng bị đường vòng cung, vẫn có thể ở giữa không trung kéo dài mấy giây. Nếu như đến rồi đại sư cấp cảnh giới, Nguyệt Nha Nhận có thể kéo dài mười giây đồng hồ trở lên, trở nên cực kỳ linh động, như con chim một loại bay tới bay lui, làm đối thủ nhưc đầu không thôi.

Nói thì chậm nhưng xảy ra rất nhanh, đệ tứ đầu ác lang nổi giận gầm lên một tiếng, bay nguoi lên, sắc bén móng vuốt sói chộp tới Vi Tầm mặt.

Vi Tầm sừng sững không sợ, hơi hột né nguoi như chớp, tiện tay vung ra một chiêu kiếm.

Vây không có tiêu hao bao nhiêu linh lực một chiêu kiếm, Lực đạo cũng không lớn, nhưng vừa vắn đâm xuyên qua sói eo.

Thiết Chùy trở mắt ngoác mồm, cảm giác Vi Tầm thật giống rất rõ ràng Tật Phong Lang thủ đoạn công kích, thông qua một loại dự phán phương thức, sớm đứng ở cao nhất ra tay vị trí, một kiếm hạ xuống liền để Tật Phong Lang chịu không nổi.

Roi xuống đất Tật Phong Lang tuy rằng không chết, nhưng mất đi sức chiến đấu, nằm trên mặt đất cũng đứng lên không nổi nữa.

Vi Tầm hoặc là không làm, một chiêu kiếm đâm vào mắt sói.

Đại đa số ma thú, mắt đều là trí mạng chỗ yếu.

Trọng thương Tật Phong Lang linh lực hỗn loạn, sức phòng ngự mất giá rất nhiều, lại cũng không ngăn được cái kia phải chết một chiêu kiếm.

Nhìn thấy Vi Tầm ung dung chém giết bốn đầu Tật Phong Lang, Thiết Chùy cùng Cao Đại Mãnh hai mặt nhìn nhau.

Bọn họ đều là kinh nghiệm phong phú lính đánh thuê, bất luận nhìn thế nào, cũng không cảm thấy được Vi Tầm là cái lần đầu chiến đấu thái độ.

Hơn nữa Vi Tầm hạ thủ tàn nhẫn, cũng không giống cái lần đầu tiên nhập tù làm mạo hiểm người mới.

Hai người vĩnh viễn đều sẽ không biết, Vi Tầm đến cùng đã trải qua cái gì.

Lần trước "Trước khi chết", hắn đánh bạc mạng nhỏ cùng sói đám huyết chiến tới cùng, đối với Tật Phong Lang phương thức chiến đấu ghi lòng tạc dạ. Có như vậy trải qua, hắn đương nhiên có thể làm được sớm dự đoán, dùng đơn giản nhất phương thức hữu hiệu giải quyết chiến đấu.

Cũng đang là như vậy trải qua, Vi Tầm có cỡ nào đau lòng ngộ, đối với Nguyệt Nha Nhận lý giải cũng đi sâu vào một tầng.

Luân Hồi ẩn ký, cho hắn ba trời bước đệm thời gian.

Đêm hôm qua, hắn liền lặng lẽ đem Nguyệt Nha Nhận tu luyện đến cao cấp tiền kỳ.

...

...

"Gào gừ. . .!"

Cùng trong ký ức giống như, hai mươi sáu đầu Tật Phong Lang, từ bốn phương tám hướng chém giết tới.

Xèo!

Một thanh Nguyệt Nha Nhận xuất hiện giữa trời, tới lui xoay tròn.

Cái kia thật nhỏ Nguyệt Nha Nhận, lại ngược lại bốn đầu Tật Phong Lang!

Vi Tầm trong lòng vui vẻ, ở trong thực chiến không ngừng tích lũy tâm đắc, lại là một đạo Nguyệt Nha Nhận bay ra.

Lần này, đâm vào bảy sói Nguyệt Nha Nhận, lần thứ hai ngược lại bốn đầu ác lang.

Cùng lúc đó, mười mấy đầu tốc độ cực nhanh Tật Phong Lang cũng đánh tới.

Lang tộc ma thú vừa thấy máu tươi liền phát điên, mắt thấy Vi Tầm giết chúng nó nhiều như vậy đồng bạn, mười mấy đầu ác lang nhất thời không để ý tới Thiết Chùy cùng Cao Đại Mãnh, đỏ mắt lên lao thẳng tới Vi Tầm, hận không thể đem Vi Tầm cắn thành mấy trăm khối mảnh vỡ.

Thiết Chùy cùng Cao Đại Mãnh đều không cho là Vi Tầm có thể đứng vững nhiều như vậy ác lang, đang phải ra tay, nghe thấy Vi Tầm tiếng hét lớn:

"Các ngươi trước tiên đừng tới đây!"

Lời nói đồng thời, Vi Tầm trong tay lợi kiếm, vung vẩy ra một đạo to lớn hình bán nguyệt ánh kiếm.

Bán Nguyệt Trảm!

Này một chiêu đấu thuật bên trong tất sát kỹ, sử dụng một lần tiêu hao năm mươi viên linh châu.

Lấy Vi Tầm thực lực trước mắt, chỉ có thể một lần phát động.

Tiêu hao nhiều như vậy linh lực, cũng coi như đáng giá, nếu bàn về lực phá hoại, Bán Nguyệt Trảm cơ hồ là Nguyệt Nha Nhận năm lần.

Ở vùng kiếm đồng thời, Vi Tầm tự thân như con quay toàn quay một vòng, cái kia nửa tháng ánh kiếm bao trùm xung quanh 360 độ.

Giai đoạn sơ cấp Bán Nguyệt Trảm, có thể kích thương Tật Phong Lang, nhưng rất khó giết chết này loại da dày thịt cứng ma thú cấp hai.

Nếu như là trung cấp hậu kỳ Bán Nguyệt Trảm, đó cũng không giống nhau.

"Gào gừ. . .Ồ. . ."

Liên tiếp tiếng kêu thảm thiết thê lương, từ sói đám trong miệng truyền ra.

Mười đầu ác lang, bị cái kia bén nhọn nửa tháng ánh kiếm chặn ngang chém thành hai đoạn.

May mắn còn sống sót tám đầu Tật Phong Lang bởi vì đánh thời điểm chậm nửa nhịp, trái lại may mắn tránh được một kiếp.

Tám đầu ác lang lập tức phân tán ra, hoảng sợ nhìn cái kia chúng nó cho rằng hết sức nhân loại yếu đuối.

Vì Tầm cả người dính đầy sói huyết, trên mặt đều che lấp máu tươi, hấn tiến nhập một loại trạng thái điên cuồng, vẫn nhìn không dám khinh cử vọng động cuối cùng tám đầu Tật Phong Lang, phần nộ quát: "Đến a, lẫn nhau thương tổn a!"

Ps: Các bạn nhớ vote 9-10 điểm ở cuối chương ủng hộ mình nhé! Hoàng Châu chân thành cảm ơn!

Bạn đang đọc truyện *Thiên Phú Thế Giới Convert* được tải miễn phí tại Ww.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 27: Người tin không

Máu đầm dề thiếu niên, như một tên sát thần.

Không ngừng cái kia đám Tật Phong Lang sợ đến không dám tới gần, liền Thiết Chùy cùng Cao Đại Mãnh giật nảy mình.

Vì Tầm tiến nhập một loại trạng thái kỳ diệu bên trong, chủ động hướng về Tật Phong Lang vọt tới.

Nhìn tình cảnh kỳ lạ này, Cao Đại Mãnh mất Thần đạo: "Hắn cái này còn kêu kinh nghiệm thực chiến so sánh khiếm khuyết? Các người sẽ không trêu chọc ta đi?"

"Chuyện này. . . Ta trước đây cũng không biết hắn mạnh như vậy." Thiết Chùy đối với thần tượng của mình hết sức thành khẩn.

"Hắn đáng sợ kia thật là dọa người a, khá giống thú nhân cuồng hóa, chẳng lẽ hắn có thú nhân huyết thống?" Cao Đại Mãnh nghi ngờ nói.

"Hắn là không, làm sao nhìn hắn đều là thuần khiết đông phương hậu duệ." Thiết Chùy nói rằng.

"Hắn bây giờ là mấy cấp thuật sĩ?" Cao Đại Mãnh đối với Vi Tầm càng hiếu kỳ.

"Cấp chín tốt cùng kiến tập thuật sĩ." Thiết Chùy đứng sự thật nói.

"Một. . . Một cấp?" Cao Đại Mãnh suýt chút nữa cắn lưỡi đầu: "Huynh đài, như người vậy gạt ta thú vị sao?"

"Ra trước cửa, hắn trăm phần trăm là cấp chín kiến tập thuật sĩ." Thiết Chùy vỗ ngực bảo đảm.

"Một cấp thuật sĩ, giết hai mươi hai đầu Tật Phong Lang. . . Không, bây giờ là hai mươi bốn đầu, người tin không?" Cao Đại Mãnh nhìn chằm chằm cái kia truy sát ác lang thiếu niên không đảo mắt, lời nói này nhưng là nói với Thiết Chùy.

Thiết Chùy không có gì để nói.

Một cấp thuật sĩ, giải quyết hai mươi bốn đầu cấp hai Tật Phong Lang, đơn giản là cái kỳ tích.

Thiết Chùy để tay lên ngực tự hỏi, liền hắn cũng không có đem nắm.

Lấy hắn cấp sáu huân chương thuật sĩ thực lực, đối phó mười mấy đầu Tật Phong Lang không thành vấn đề.

Nếu như gặp phải hơn hai mươi đầu, hắn linh lực không ăn thua, không chịu nổi tàn phá.

"Hắn thật xứng đáng tên của hắn, quả nhiên là thần bí cường đại nam nhân." Cao Đại Mãnh mê gái vậy thờ dài nói.

"Không sai, tiểu tử này danh xứng với thực." Thiết Chùy vội vã gạt đầu tán thành.

Vào giờ phút này, ở Vi Tầm dưới sự đuổi giết, cuối cùng sáu đầu Tật Phong Lang bắt đầu điên cuồng chạy trốn.

"Đại Mãnh, tới phiên ngươi."

Vi Tầm đuổi vài bước, đột nhiên ngừng lại, rống lớn một tiếng.

Hiện giai đoạn, hắn có một lớn nhất đoản bản: Tốc độ quá chậm.

Cho dù hắn thôi thúc linh lực nỗ lực, tốc độ 100m mười chùng một giây.

Mà Tật Phong Lang, tốc độ 100m ở bảy, tám giây bên trong.

Song phương chênh lệch quá lớn, một khi Tật Phong Lang hữu tâm thoát thân, hắn căn bản không đuổi kịp.

(thân pháp đấu thuật, ta nhất định phải học một bộ thân pháp đấu thuật!)

Nhìn từng kiểm đuổi theo ra con của gió, Vi Tầm thâm hạ quyết tâm.

Hắn sát khí kia tràn ngập ánh mắt, khôi phục mấy phần thanh minh.

Trong loại chiến đấu này, hắn phát hiện một cái to lớn bí mật.

Bên trong đan điền Thần Long Châu, sinh ra biến hóa tế nhị, ở hắn giết chóc bên trong hấp thu tinh lực!

Này loại hấp thu quá trình vô cùng bí ẩn, liền Cao Đại Mãnh đều không hề phát hiện.

Cũng là ở cái kia loại hấp thu huyết khí trong quá trình, Vi Tầm cảm giác mình có loại giết đồ mất kích thích, cả người không nói ra được vui sướng.

(chẳng lẽ là Luân Hồi ẩn ký phụ gia tác dụng?)

Vi Tầm nhớ rất rõ ràng, Luân Hồi trước, hắn cũng từng giết mấy đầu ác lang, Thần Long Châu vẫn chưa hấp thu tinh lực.

Luân Hồi sau khi, đột nhiên có này loại công năng mới, hắn không thể không biết rõ.

Hắn còn nhớ Thời Quang lão nhân linh thức, đã từng đối với hắn như vậy đã nói: "Tuyệt đại đa số người đều không thể chịu đựng Thần Cách mãnh vận sức mạnh, ngươi hữu duyên cùng Luân Hồi ẩn ký hoàn mỹ dung hợp, đây là của ngươi Tạo Hóa, nguyện ngươi cẩn thận quý trọng. . ."

Then chốt từ, chính là "Hoàn mỹ dung hợp".

Theo hắn đoán, hoàn mỹ dung hợp Luân Hồi ẩn ký, hắn không ngừng nắm giữ Luân Hồi ba lần cơ hội, còn phải một ít phụ gia chỗ tốt.

Dù sao đó là Chủ Thần cấp bậc Thần Cách mãnh vỡ, công hiệu e sợ không chỉ là có thể Luân Hồi đơn giản như vậy.

Tại hắn chết qua một lần sau khi, chân chính kích hoạt rồi Luân Hồi ẩn ký, mở ra một ít ẩn giấu công hiệu.

Tỷ như năng lực nhìn ban đêm, Luân Hồi trước hắn nhiều nhất nhìn thấy ban đêm năm mươi bước bên trong đồ vật, Luân Hồi sau tầm nhìn đạt tới một trăm bước.

Lại tỷ như sức chiến đấu, Luân Hồi trước hắn ở trong chiến đấu có chút hoảng hốt, trong lúc vô tình đã tiêu hao hết linh lực. Mà Luân Hồi sau khi, hắn đối với vận dụng linh lực phi thường lý trí, hơn nữa hắn phát hiện mình thật giống có thể một chút nhìn thấu Tật Phong Lang chỗ sơ hở, một cách tự nhiên mà trong chiến đấu gấp chiêu tháo dỡ chiêu, phát huy tương đương xuất sắc.

Trọng yếu nhất, vẫn là hấp thu huyết khí Thần Long Châu.

Hạt châu kia biến hóa phi thường huyền diệu, Vi Tầm ý niệm cùng Thần Long Châu cũng sinh ra liên hệ vi diệu.

Ở loại tinh thần này liên hệ bên trong, hắn có thể đủ cảm giác được, Thần Long Châu hấp thu tinh lực còn chưa đủ.

Một khi hấp thu đầy đủ tinh lực, liền sẽ lượng biến dẫn đến chất biến.

...

...

Vi Tầm tỉnh hồn lại thời điểm, Cao Đại Mãnh vừa vận kết thúc chiến đấu.

Cái kia sáu đầu trốn chạy Tật Phong Lang, bị con của gió giống như ăn cháo đánh ngã.

Nhìn đi tới như gió Cao Đại Mãnh, Vi Tầm trong lòng vô cùng ước ao.

Phong hệ thuật sĩ, bản thân liền nhất định có ưu thế tốc độ.

Là trọng yếu hơn, hay là bởi vì Cao Đại Mãnh nắm giữ một bộ thân pháp thần kỳ.

Vì Tầm cũng không đánh này bộ thân pháp chủ ý, không cần nghĩ cũng biết, bộ kia thân pháp nhất định là phong thuộc tính, tặng không hẳn cũng không luyện được.

"Honey, người ở đâu là gọi ta hỗ trợ, rõ ràng chính là đang lấy le mà." Cao Đại Mãnh đi tới, tầm kia so với nữ nhân còn thanh tú trên khuôn mặt tràn đầy u oán: "Người mạnh như vậy, căn bản không cần nhân gia hỗ trợ."

"Không cần phải gấp gáp, có người thời điểm xuất thủ." Vi Tầm luôn có dự định.

"Thật sao?" Cao Đại Mãnh hiểu kỳ nói: "Người dự định để ta đối phó ai?"

"Đến rồi địa đầu người sẽ biết." Vi Tầm cao thâm khó dò, nếu như hắn không có đoán sai, hắn muốn tìm linh quả, có lợi hại ma thú bảo vệ, vậy ít nhất là cấp ba mặt hàng, hắn cùng Thiết Chùy không hẳn chịu nổi.

"Chán ghét, luôn giả bộ thâm trầm." Cao Đại Mãnh hờn dỗi một tiếng, cũng không truy hỏi nữa, đổi một đề tài: "Vậy người nói cho ta biết, người tại sao biết ở đây nhất định sẽ xuất hiện một đám Tật Phong Lang?"

"Không thể chứa chút cho ta bí mật sao?" Vi Tầm sớm nghĩ xong kế sách ứng đối.

"Được rồi, nhân gia không miễn cưỡng người rồi." Cao Đại Mãnh một hồi trở nên ôn nhu sẵn sàng: "Người linh lực cũng đã tiêu hao gần đủ rồi đi, nhanh đi nghỉ ngơi, đêm nay ta tới gác đêm."

Có câu nói, khó tiêu nhất bị mỹ nhân ân.

Này hoa mỹ nam chi ân, Vi Tầm cũng lớn cảm giác không chịu nổi.

Hắn liền buồn bực đây, này loại nương phao, tại sao được xưng tự do thành bang siêu cấp thuần gia môn nhi?

Không nữa cùng Cao Đại Mãnh làm phiền, Vi Tầm cũng như chạy trốn chạy tới trong hốc cây.

(Huyền Linh Quả, ngày mai là có thể vào tay!)

Nhắm mắt mình tưởng trước, Vi Tầm trong mắt lộ ra vẻ chờ mong.

Căn cứ cái kia bộ kỳ hoa dị quả chí, ghi chép, Huyền Linh Quả ngay ở rừng rậm tối đen một nơi nào đó.

Vi Tầm đương nhiên sẽ không ngốc đến tùy tiện xem sách truyện bỏ chạy đến rừng rậm tối đen, cái kia bản kỳ hoa dị quả chí, lai lịch tương đương không đơn giản.

Trăm năm trước Đại Viêm quốc hữu một vị Thánh giả, du lịch qua bốn đại lục, đi qua vô số danh sơn đại xuyên cùng hung hiểm chi địa.

Vị kia Thánh giả, cuộc đời thích nhất thu thập kỳ hoa dị thảo tin tức. Chú ý, chỉ là tin tức, cái kia Thánh giả tính khí phi thường quái lạ, hắn cũng không hái xuống chiếm làm của riêng, trung thực ghi chép cái kia chút kỳ hoa dị thảo được tính, cùng với sinh trưởng hoàn cảnh, còn tỉ mỉ tiêu chú ở những địa phương nào có thể tìm được.

Vì thế hắn còn thân hơn bút biên soạn một bộ kỳ hoa dị quả chí, tạm gác lại người hữu duyên.

Sau đó nhiều lần trần trở, cái kia bộ kỳ thư rơi vào Đại Viêm Hoàng gia thư khố, Vi Tầm may mắn nhìn qua một lần.

Ps: Các bạn nhớ vote 9-10 điểm ở cuối chương ủng hộ mình nhé! Hoàng Châu chân thành cảm ơn!

Bạn đang đọc truyện *Thiên Phú Thế Giới Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở www.EbookFull.Net.

Chương 28: Độc Hỏa Mãng Vương

Một gốc cây màu đỏ loét đại thụ che trời, ở rừng rậm tối đen có vẻ hắc đứng giữa đàn gà.

Đứng ở nơi này cây trước, Vi Tầm thở phào nhẹ nhõm.

Trước mắt cây này, cùng kỳ hoa dị quả chí, tranh minh hoạ giống như đúc.

"Người xem đi, lá cây đều nhanh rơi sạch, nào có cái gì linh quả?"

Thiết Chùy đứng ở Vi Tầm bên cạnh, rất có oán niệm nói quá.

"Không đúng, đây là một phép che mắt, phụ cận chắc có một ảo trận."

Cao Đại Mãnh chăm chú quan sát đến cái kia đỏ thẫm đại thụ, như có điều suy nghĩ nói.

"Thì ra là như vậy!" Thiết Chùy vẻ mặt vui vẻ: "Người hiểu được phá trận sao?"

"Nghiên cứu trận pháp, cần trên hai mươi cấp tinh lực." Cao Đại Mãnh hơi nhướn mày: "Ta chỉ hiểu đơn giản nhất cơ sở trận pháp, trước mắt cái ảo trận này thật cao minh, ta phá giải không được."

"Vậy làm thế nào?" Vừa nhìn thần tượng đều không thể phá trận, Thiết Chùy tâm tình từ đỉnh cao rơi xuống đáy vực.

"Kháng định có biện pháp." Cao Đại Mãnh vẻ mặt như thường, sâu sắc nhìn Vi Tầm một chút: "Honey, người thiên tâm vạn khổ tới nơi này, sớm có phá trận thượng sách đi?"

Vi Tầm cười không nói, không có đầy đủ nắm bắt, hẳn cũng sẽ không tới nơi này.

Cái kia mười mấy bộ Hoàng gia trận pháp điển tịch, không phải là xem không.

Hắn không ngừng hiểu được phá trận, nếu như vật liệu đầy đủ hết, hẳn còn có thể bố trí một ít trận pháp.

"Các người theo vết chân của ta đi, nhất định không cần đi sai."

Vi Tầm vận chuyển linh lực, cố ý trên mặt đất đập ra rõ ràng vết chân.

Quay đầu lại nhìn thấy Thiết Chùy cùng Cao Đại Mãnh đều cẩn thận theo vết chân của hắn đi tới, Vi Tầm keng một tiếng rút ra hắc thiết kiếm, sắc mặt ngưng trọng nói: "Đều đem gia hỏa bày ra, chúng ta vừa đi vào trong trận, tiếp theo gặp phải nguy hiểm."

Thiết Chùy cùng Cao Đại Mãnh thần sắc nghiêm túc, dồn dập nắm chắc vũ khí của chính mình.

Sau đó, Vi Tầm mang theo hai người, vòng quanh cây kia đỏ thẫm đại thụ vòng quanh.

Trái ba vòng phải ba vòng tiêu sái mấy chuyển, lại loạn tung tung phèo địa qua lại nhảy vài bước, cảnh tượng khó tin xuất hiện.

Xuất hiện ở trước mắt ba người, vẫn là cây kia đỏ thẫm đại thụ.

Bất quá, hoàn cảnh chung quanh nhưng thay đổi.

Nguyên bản trọc lốc mặt đất, đã biến thành một mảnh bãi cỏ xanh biếc, phụ cận mọc đầy vui tai vui mắt hoa hoa thảo thảo.

Mà cây kia đỏ thẫm đại thụ bản thân, càng là xảy ra biến hóa long trời lở đất.

Đã từng nhìn thấy được sắp khô héo, lá cây đều rơi sạch đại thụ, trở nên sinh cơ dạt dào, mọc đầy như lá phong đỏ giống như mỹ lệ lá cây. Mà ở những cây đỏ trên cành, thỉnh thoảng kết ba viên màu đỏ loét kiwi thật!

"Huyền Linh Quả?"

Cao Đại Mãnh kiến thức rộng rãi, vừa nhìn cái kia chu quả, liền phân biệt ra được lai lịch, không khỏi kinh hô lên.

"Đây chính là Huyền Linh Quả?"

Thiết Chùy kích động đến run, hẳn nghe nói qua Huyền Linh Quả truyền thuyết, nhưng chưa từng thấy món đồ này.

Căn cứ hẳn nghe qua nghe đồn, Huyền Linh Quả là bốn sao thiên phú trở xuống thuật sĩ suốt đời theo đuổi, này loại linh quả không phân biệt thiên phú thuộc tính, bất kỳ thiên phú người ăn vào, chỉ ít có thể tăng lên một cái tinh cấp thiên phú.

"Cẩn thận, trên cây còn có đồ vật!"

Vi Tầm còn vẫn duy trì lý trí, hẳn cường đại lực lượng tinh thần không phải là dùng để trưng cho đẹp, thấy rõ trên cây dị động.

"Có đồ vật sao?"

Thiết Chùy định thần nhìn lại, cũng không có nhìn thấy đại thụ trên có dị thường gì.

"Pháp khác, đây là Độc Hỏa Mãng!"

Cao Đại Mãnh nhãn lực so với Thiết Chùy càng cao hơn, vừa nhìn bên dưới, nắng ra thô tục.

Hắn ấn ước nhìn thấy, cái kia đỏ thắm đại thụ trên một cái tương tự với trắng kiện cây khô đồ vật, đang ở lặng yên không một tiếng động di động.

"Không thể nào?"

Thiết Chùy sợ hãi cả kinh, Độc Hỏa Mãng uy danh, hẳn là nghe qua, có thể nói vô số thấp cấp người mạo hiểm ác mộng.

Độc Hỏa Mãng, ba cấp ma thú, sự khủng bố quán quanh lực, đủ để ghim chết đồng dạng cấp ba thiết giáp thú. Cái này còn không là Độc Hỏa Mãng đáng sợ nhất địa phương, chủng ma này thú chân chính sát chiêu là miệng phun độc hỏa, nhân loại dính vào một đốm lửa thì sẽ thân trúng kịch độc.

Giống Thiết Chùy này loại phòng ngự thuật sĩ, không sợ bên ngoài đao kiếm, sợ nhất cái kia loại ở bên trong công kích. Một mực Độc Hỏa Mãng phương thức công kích cũng rất nội tại, một khi trúng phải độc hỏa, hẳn sắt thép thân thể cũng sẽ thối rữa.

Xèo!

Đánh rần đánh giập đầu, Vi Tầm một thanh Nguyệt Nha Nhận trực hệ Độc Hỏa Mãng 7 tầng nơi.

Sau đó, hắn hít vào một ngụm khí lạnh.

Uy lực kia cùng tốc độ đều không tầm thường cao cấp Nguyệt Nha Nhận, ở giữa Độc Hỏa Mãng 7 tầng chỗ yếu, nhưng không có tạo thành tổn thương bao lớn.

Trong tin đồn Độc Hỏa Mãng mề đay, là chế tác áo giáp thượng giai vật liệu, cường nhận độ không kém gì ma thú cấp bốn da thú. Hiện tại Vi Tầm xem như là đã được kiểm thử, trên giang hồ có chút đồn đại cũng không phải không có lửa mà lại có khói.

Xi xì!

Độc Hỏa Mãng xác thực không có bị vết thương trí mệnh, nhưng cũng cảm nhận được đau đớn.

Tình huống như thế, thật giống như nhân loại bị đập một bạt tai giống như.

Độc Hỏa Mãng giận không nhịn nổi, tại chỗ liền không thể nhịn, từ cao mấy chục mét đại thụ trên bay vút mà đến, đồng thời hướng về ba nhân loại người mạo hiểm quán quanh lại đây.

Thiết Chùy lúc này mới thấy rõ, đó là một cái lớn bằng bắp đùi, có tới dài bảy, tám mét đại mề đay.

"Cuồng Phong Kiếm Vũ!"

Cao Đại Mãnh cũng không tiếp tục mẹ, chợt quát một tiếng, sử dụng hẳn một ... khác chiêu tất sát kỹ.

Bốn phía cuồng phong gào thét, lạnh thấu xương kiếm khí tạo thành một đạo lốc xoáy, hướng về Độc Hỏa Mãng bao phủ đi.

Hình thể khổng lồ Độc Hỏa Mãng, hơn nửa đoạn thân thể bị kiếm khí kia lốc xoáy bọc lại, bị cuốn đến rồi mười mấy mét ra ngoài địa phương. Trong miệng nó phát sinh thê thảm tiếng kêu chói tai, thân rắn xuất hiện một số cái nhỏ dài vết máu.

Này một chiêu, không thể nghi ngờ bị thương nặng Độc Hỏa Mãng.

Năm sao cuồng phong thiên phú, quả nhiên danh bất hư truyền, này loại thuật sĩ linh lực phẩm chất cao đến làm người ước ao ghen tị. Nếu như đem ba sao thiên phú thuật sĩ đấu thuật so sánh kiếm gỗ công kích, như vậy bốn sao thiên phú đấu thuật có thể xưng tụng thiết kiếm công kích, mà năm sao thiên phú đấu thuật, tương đương với cái kia loại sắc bén tinh thiết kiếm. Còn sáu sao thiên phú thi triển đấu thuật, đó chính là bảo kiếm chém sát như chém bùn.

Sau khi hạ xuống Độc Hỏa Mãng hú lên quái dị, cái kia nguyên bản trọc lốc đầu rắn, đột ngột toát ra một cái mào gà.

Làm cái kia mào gà sau khi xuất hiện, nó cả người nổi lên một tầng chói mắt hồng quang.

Ở cái kia hồng quang bao phủ bên dưới, mấy chục đạo bị kiếm khí cắt rồi vết thương, dĩ nhiên lý kỳ địa khép lại!

"Độc Hỏa Mãng Vương?"

Cao Đại Mãnh tê cả da đầu, ngạch đầu thấm ra mồ hôi lạnh.

Vì Tầm cùng Thiết Chùy nghe lời này một cái, chỉ cảm thấy một luồng khí lạnh từ bàn chân vọt tới thiên linh cảm giác.

Độc Hỏa Mãng vốn là rất gần gũi với bốn cấp cường hãn ma thú, mà cái kia Độc Hỏa Mãng Vương, càng có Vương tộc ma thú uy nghiêm, thực lực tổng hợp đã không kém gì thông thường ma thú cấp bốn!

"Bách Bộ Phong Kiếm!"

Mắt thấy Độc Hỏa Mãng Vương liền tức giận hơn, con của gió tiên phát chế nhạo, sử xuất hấn uy lực lớn nhất một chiêu.

Cùng lúc đó, Vi Tầm cũng thả ra một đạo Nguyệt Nha Nhận, bắn thẳng đến quỹ dị kia mào gà.

Thiết Chùy cũng quơ hấn búa lớn, khí thế hung hăng hướng về đại mãng xung phong đi.

Leng keng!

Độc Hỏa Mãng Vương đuôi quét qua, dĩ nhiên mạnh mẽ chấn khai bay qua kiếm lưỡi mảnh.

Cho tới Vi Tầm Nguyệt Nha Nhận, nó dùng đầu đón đỡ đòn đánh này, liền da rắn cũng không có cắt ra.

"Nghịch súc, ăn gia gia một bữa!"

Kèm theo Thiết Chùy tiếng rống to, một chiếc búa lớn giữa trời đập xuống, mạnh mẽ đập về phía Độc Hỏa Mãng Vương 7 tấc nơi.

Hồn hén!

Một loại liệt diễm ở trong gió thiêu đốt tiếng vang truyền đến, chỉ thấy Độc Hỏa Mãng Vương há mồm phun một cái, một đoàn đỏ thắm hòa diễm gào thét ra, như mây đen tề nhất, đồng thời bao trùm công kích hấn ba nhân loại.

Ps: Các bạn nhớ vote 9-10 điểm ở cuối chương ủng hộ mình nhé! Hoàng Châu chân thành cảm ơn!

Bạn đang đọc truyện *Thiên Phú Thế Giới Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 29: Diên cuồng suy đoán

"Cuồng Phong Chi Tường!"

Cao Đại Mãnh không hổ là đại danh đỉnh đỉnh Sắc Vi lĩnh đánh thuê, tựa hồ sớm đoán được Độc Hỏa Mãng Vương có này giờ lên, ở thời khắc mấu chốt chuẩn bị xong một cái càn giống như là lĩnh thuật phòng ngự tuyệt kỹ. Một cái cao năm mét, rộng mười mét to lớn gió tường bỗng dưng xuất hiện, bức tường này lại sẽ di động, hướng về đoàn kia màu đỏ tươi độc hỏa đẩy tới.

Mây đen giống như độc hỏa, bị gió thổi rối loạn phương hướng, trái lại hướng về Độc Hỏa Mãng Vương cháy tới.

Bị độc hỏa nướng đại mãng, không mất một sợi tóc, tựa hồ có thể miễn dịch tự thân độc hỏa.

"Súc sinh này quá lợi hại, các ngươi tìm cơ hội thoát thân!"

Cao Đại Mãnh con ngươi co rụt lại, nhặt lên kiếm lưỡi mảnh cùng Độc Hỏa Mãng Vương quán đầu.

Cấp chín tinh thần thuật sĩ, chỉ ít nắm giữ chín ngàn viên linh châu, được cho linh lực thâm hậu.

Mà Cao Đại Mãnh Cuồng Phong Kiếm Vũ, Bách Bộ Phong Kiếm, Cuồng Phong Chi Tường, cũng phải cần hơn một nghìn linh châu mới có thể thúc giục đại chiêu. Con của gió linh lực tiêu hao quá bán, rất rõ ràng trận chiến này hung hiểm.

Lính đánh thuê trong đó lưu truyền một câu nói: Ở tại trong rừng trải qua nguy hiểm, vĩnh viễn cho mình bảo lưu ba phần mười linh lực.

Cao Đại Mãnh không có chờ được linh lực hao hết thời điểm mới hạ quyết tâm, sớm ra hiệu Vi Tầm cùng Thiết Chùy đi trước.

"Ta không đi!"

Thiết Chùy mắt hồ đồ lên, vung vẩy búa lớn hiệp trợ Cao Đại Mãnh.

Một phương diện, hẳn không làm được vứt bỏ đồng bạn trốn chạy hoạt động.

Một ... khác phương diện, thay đổi hẳn cùng Mía vận mệnh Huyền Linh Quả đang ở trước mắt, hẳn không cam lòng cứ như vậy tay trắng trở về.

Vi Tầm đứng ở chiến đoàn ở ngoài, tiến nhập một loại trầm tư trạng thái.

Hắn Nguyệt Nha Nhận cảnh giới cố nhiên cao, nói cho cùng cũng chỉ là tiêu hao mười viên linh châu thấp nhất cấp linh thuật. Mà Cao Đại Mãnh tuyệt kỹ, hơi một tí tiêu hao ngàn linh châu, giữa hai người uy lực chênh lệch có thể thấy được chút ít.

Nói tới khó nghe một chút, Vi Tầm cao cấp Nguyệt Nha Nhận, chính là cho Độc Hỏa Mãng Vương cù lét.

Ở chiến đấu ở cấp bậc này bên trong, Vi Tầm không giúp được gì, càng giống như cái phiên toái.

Những này tân thủ thôn kinh nghiệm quá ít, so với hẳn mong muốn bên trong lợi hại vô số lần.

Vi Tầm sâu sắc ý thức được mình nhỏ yếu, ở Thiên Phú thế giới, cấp thấp thuật sĩ, chính là giun dế.

(hoa mỹ nam nghĩ tới quá đơn giản, ra đi lại chậm chậm vòng quanh trận pháp con đường đi, một bước đều không thể đi sai, vội vàng thoát thân tất cả mọi người trốn không ra. Đây rõ ràng là cái đóng cửa đánh chó cục diện, ba người chúng ta bị này đại mãng lấp lấy đánh. . . Lại đánh như vậy xuống, không tới mấy phút phải diệt đoàn a. Lần trước Lão Tử chết ở sỏi miệng bên dưới, lần này lại muốn miệng rắn bên dưới, gọi a, có dám hay không đổi một loại khóc huyên cái chết?)

Vi Tầm tâm niệm cấp chuyển, dâng lên cảm giác cực kì không cam lòng.

Mặc dù hẳn còn có cơ hội luân hồi, nhưng là hẳn không muốn chết đi như thế.

Người xưa nói: Thiên cổ gian nan duy nhất chết.

Thống khổ của tử vong cùng bóng tối, không có trải qua người là không thể nào hiểu được.

(MLGBD, Lão Tử liền một đầu ba cấp ma thú đều không đánh được, còn lấy cái gì đi chống lại thảng tua rua cái kia điên bà nương?)

Vi Tầm đem não động lái đến cực hạn, dăm chiêu tất cả có thể làm việc đi xuống biện pháp.

Dưới tình thế cấp bách, hẳn nghĩ tới rồi một cái điên cuồng chủ ý.

"Các người giúp ta đình một phút!"

Quyết định chủ ý, Vi Tầm đối với trong chiến đấu hai người hét lớn một tiếng.

Sau đó hẳn phóng thích Nguyệt Nha Nhận, hướng về đình đầu mười mét ra ngoài một cái đồ thám càn cây chém tới.

Hắn cố ý để Nguyệt Nha Nhận dùng quay về Tiêu một dạng phương thức, ung dung cắt đứt cái kia ngón tay to cành cây, một viên Huyền Linh Quả rớt xuống, hẳn một cái bước xa xông tới, đem cái viên này trái cây nắm trong tay.

Vi Tầm không nói hai lời, há mồm đem cái kia Huyền Linh Quả nuốt xuống.

Cao Đại Mãnh cùng Thiết Chùy, đều dùng dư quang của khóe mắt nhìn thấy màn này, lộ ra kinh ngạc vẻ.

Như vậy chỉ trong thời gian ngắn, dùng Huyền Linh Quả hữu dụng không?

Trong nháy mắt đó, Thiết Chùy cùng Cao Đại Mãnh sinh ra ý tưởng giống nhau.

Thuật sĩ tu luyện mình tướng pháp cấp bậc càng cao, luyện hóa dược lực lại càng nhanh. Tỷ như tu luyện trắc việt sáu sao Huyền Thiết Công Thiết Chùy, ít nhất cũng phải thời gian một ngày một đêm, mới có thể triệt để luyện hóa Huyền Linh Quả. Chính vì như thế, Thiết Chùy không nghĩ ra, dù cho Vi Tầm tu luyện hàm nghĩa cấp mình tướng pháp, không có khả năng ở trong vòng một phút luyện hóa Huyền Linh Quả.

Mà Cao Đại Mãnh suy tính vấn đề là, mặc dù Vi Tầm thành công luyện hóa Huyền Linh Quả, gia tăng rồi một sao thiên phú, tối đa đột phá đến hai cấp luân chương thuật sĩ, như thường không phải là đối thủ của Độc Hỏa Mãng Vương a!

Vi Tầm cái này hành động điên cuồng, là ở lấy chính mình làm thí nghiệm, nghiệm chứng một cái suy đoán.

Luân Hồi sau khi, hấn phát hiện linh lực của chính mình không thay đổi, linh thuật cảnh giới cũng hoàn chỉnh bảo lưu lại đến. Vậy thì cùng game offline "Lưu trữ" giống như, Vi Tầm không khỏi đang nghĩ, giả thiết chính mình phục dụng Huyền Linh Quả, chết rồi một lần nữa trở lại ngày 21 tháng 12 ngày ấy, có thể hay không bảo lưu cái này Huyền Linh Quả được tính?

Nếu như có thể bảo lưu, lần thứ hai Luân Hồi Vi Tầm, thực lực tổng hợp đem tăng lên trên một cái đài cấp. Hai đồ thối lớn trên cây ba viên Huyền Linh Quả, bị hấn ăn đi sau đó chỉ còn hai viên, lần thứ hai Luân Hồi, trái trên cây cũng còn là ba viên, tương đương với hấn đối trá nuốt riêng một viên, chuyện này quả thật có loại chơi game offline bắt đầu hăm hại khoa học kỹ thuật cây tiên vui vẻ.

Vi nghiệm chứng cái này gần như dị tượng thiên khai suy đoán, Vi Tầm đánh bạc tính mạng.

Lại nói Vi Tầm ăn vào Huyền Linh Quả, bên trong đan điền Thần Long Châu vui sướng nhảy lên, như nắng hạn lâu ngày gặp trận mưa.

Vi Tầm sớm biết Thần Long Châu rất nhiều nhanh hấp thu sức thuốc công hiệu, lại không nghĩ rằng này loại "Gia tốc" là kinh khủng như thế, ngăn ngắn mấy giây, cái viên này Huyền Linh Quả hóa thành hư không, trong linh quả được lực bị Thần Long Châu hấp thu không còn một mống.

Sau đó Thần Long Châu thả ra một luồng năng lượng, ở Vi Tầm toàn thân đi khắp.

Cùng từ trước so với, đây tuyệt đối là một loại thăng cấp bản năng lượng, Vi Tầm có loại thể nghiệm hoàn toàn mới.

Hấn phát hiện nguồn năng lượng này bên trong, vừa có Thần Long Châu sức mạnh của bản thân, cũng có Huyền Linh Quả được lực.

Mấy tháng đến thông qua Thần Long Châu không ngừng cải tạo thân thể, Vi Tầm linh lực phẩm chất mỗi ngày đều có biến hóa tế nhị, vốn là rất gần gũi với bốn sao Bán Nguyệt thiên phú. Bây giờ tại này cổ hoàn toàn mới năng lượng tắm bổ bên dưới, một cách tự nhiên mà nước chảy thành sông, linh lực của hấn sinh ra biến chất, đột phá đến một cái độ cao mới!

Chín màu Thần Long Châu cái kia 1 phần 9 màu xanh nhạt hình cầu bên trong, nguyên bản có một khom câu giống như trắng lưỡi liềm dấu ấn, đây chính là Vi Tầm hai sao thiên phú dấu ấn. Vào giờ phút này, cái kia Tàn Nguyệt dấu ấn, đã biến thành một cái so sánh rõ ràng cong cong mặt trăng hình dạng, đây là khom tháng dấu ấn, đại diện cho Vi Tầm tiến cấp tới ba sao Loan Nguyệt thiên phú!

(oa ha ha ha ha, quả nhiên hữu hiệu!)

Vi Tầm vui vẻ không ngớt, ý niệm không nói ra được vui vẻ, sự điên cuồng của hấn suy đoán tới thiếu đúng phân nửa.

Nắm giữ ba sao Bạch Ngân thiên phú, ở thuật sĩ quân thể bên trong cụ nhất định có giang hồ địa vị.

Ngay vào lúc này, Vi Tầm bên trong đan điền viên kia màu vàng Mệnh Châu, sinh ra biến hóa nào đó.

Màu vàng Mệnh Châu bên trong ngàn tỉ ngôi sao bóng mờ, nguyên bản không có bất kỳ một viên cùng Vi Tầm sản sinh cộng hưởng.

Mà giờ khắc này, có một ngôi sao hưng phấn rung rung, không kịp chờ đợi cùng màu vàng Mệnh Châu trao đổi cảm tình.

Cái kia cộng minh quá trình rất kỳ quái, cái ngôi sao kia bày ra muốn cùng Vi Tầm màu vàng Mệnh Châu tâm tình nhân sinh lý tương tư thế, thật giống đang nói: Thân, chọn ta đi, ta sẽ là của ngươi tình yêu chân thành!

Ps: Các bạn nhớ vote 9-10 điểm ở cuối chương ủng hộ mình nhé! Hoàng Châu chân thành cảm ơn!

Bạn đang đọc truyện *Thiên Phú Thế Giới Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở [EbookFull\(dot\)Net](http://EbookFull(dot)Net).

Chương 30: Luân Hồi Mệnh Châu

Chư thiên ngôi sao, chỉ có một ngôi sao như vậy cùng mình sản sinh cộng hưởng, Vi Tầm không có lựa chọn nào khác.

Tình huống như thế liền giống với một cái bị toàn thế giới vứt bỏ nam nhân, ở đang lúc tuyệt vọng gặp một cái đối với hấn không rời không bỏ nữ hài, rất dễ dàng sản sinh gặp phải tình yêu chân thành ý nghĩ.

Vi Tầm ý niệm không chế màu vàng Mệnh Châu, mãnh liệt đáp lại viên kia không rõ lai lịch ngôi sao.

Dần dần, hần tiến nhập một loại vật ngã lưỡng vong trạng thái.

Một loại thuật sĩ, cho dù tìm được thích hợp ngôi sao, dung hợp tinh lực quá trình cũng so sánh dài lâu. Dung hợp tinh lực không cách nào mượn bất kỳ thuốc, có người dùng thời gian mấy năm, mới hoàn thành dung hợp thành công, đột phá đến cảnh giới càng cao hơn.

Vi Tầm dung hợp tinh lực quá trình không bình thường, từ khi cái kia loại cộng hưởng sản sinh sau khi, ý niệm của hần tiếp nhận rồi viên kia chủ động khiêu khích hần ngôi sao. Hai cái phảng phất thiên lôi xúc động Địa hòa, trong phút chốc câu đáp thành gian.

Ý niệm theo viên kia thần bí ngôi sao qua lại, Vi Tầm cảm xúc dâng trào.

Ý niệm của hần, ở ngàn tỉ ngôi sao trong hư ảnh, xuyên qua một tầng, hai tầng, ba tầng. . . Đến rồi bốn tầng thời điểm, Vi Tầm đã hết sức thấy đủ, đây chính là bốn sao Mệnh Châu thuật sĩ a.

Nhưng mà ý niệm của hần ở thần bí ngôi sao dẫn dắt hạ, cũng không có dừng lại, trực tiếp xuyên qua năm tầng. . . Đến rồi sáu tầng, Vi Tầm áp lực có chút lớn, toàn bộ Thiên Tinh Quốc đều không có mấy cái sáu sao Mệnh Châu thuật sĩ a!

Làm hần trở mất ngoác mồm chính là, cái kia loại dẫn dắt vẫn còn tiếp tục.

Đến rồi bảy tầng, Vi Tầm kích động đến suýt chút nữa lệ nóng doanh trùng.

Thất tinh Mệnh Châu, lại được xưng Thần cấp Mệnh Châu.

Truyền thuyết cổ xưa bên trong, bảy tầng khu vực, ở cái kia chút tiếng tăm lưng lầy Thần Linh.

Hần không kịp lệ nóng doanh trùng, thần bí kia ngôi sao, lại sẽ ý niệm của hần dẫn dắt tới tám tầng.

Ở mảnh này Thiên vực bên trong, chỉ có thừa thốt mấy chục ngôi sao.

Số lượng tuy ít, mỗi một viên tinh thần, nhưng đều có hù chết người tên tuổi.

Liên tiểu hải tử đều biết, tám tầng mỗi một viên tinh thần, đều đại diện cho một Tôn chủ thần!

Rốt cục, cái kia loại thần diệu dẫn dắt đình chỉ.

Vi Tầm ý niệm, dừng lại ở màu vàng Mệnh Châu mô phỏng ra tám tầng khu vực.

Một viên to lớn không gì so sánh được ngôi sao, toàn bộ đem ý niệm của hần hấp dẫn tới.

Hai cái kết hợp với nhau, tuy hai mà một.

Trong quá trình này, Vi Tầm sinh ra một loại hiểu ra, động tất hành tinh này quá khứ.

Cùng hần sản sinh cộng hưởng đồng thời cuối cùng thuận lợi dung hợp cái ngôi sao kia, rõ ràng là tám tầng Luân Hồi sao!

Luân Hồi sao, tương truyền là thời đại viễn cổ Luân Hồi chi thần ngã xuống sau, hóa thành một ngôi sao.

Mọi người đều biết, Luân Hồi chi thần, đã từng là một vị nắm giữ thông thiên triệt địa khả năng Chủ Thần!

(duyên phận a, cảm tạ a!)

Trong nháy mắt đó, Vi Tầm trong lòng tuôn ra này sáu cái chữ.

Đó chính là hần chân thật nhất tâm tình khắc họa, từng có lúc, hần coi chính mình là chợ đêm hộ khẩu, liền một tầng ngôi sao đều mặc xác hần, cái kia loại bị chư thiên ngôi sao chê cảm giác, so với bị toàn thể giới vứt bỏ còn càng làm cho người ta tan vỡ.

Mà bây giờ, viên thứ nhất cùng hần sản sinh cộng minh ngôi sao, đến từ uy danh hiển hách tám tầng!

Cuộc sống lên voi xuống chó làm đến quá đột nhiên, Vi Tầm có loại tựa như ảo mộng cảm giác.

Trong cơ thể hần màu vàng óng Mệnh Châu, sinh ra biến hóa tế nhị, đó là một loại cực kỳ thần thánh màu vàng, như đồng tông giáo trong bích họa lóng lánh thần quang. Mà màu vàng kia Mệnh Châu trung ương, như hồ phách giống như phong ấn một tên kỳ quái dấu ấn.

Luân Hồi ấn ký!

Ở cái kia kỳ diệu quá trình dung hợp bên trong, Vi Tầm minh bạch rất nhiều chuyện.

Không nghi ngờ chút nào, hẳn có thể đủ cùng Luân Hồi sao sản sinh cộng hưởng, cùng trong cơ thể hẳn Luân Hồi ẩn ký có quan hệ.

Hắn Mệnh Châu, là thật trăm phần trăm Luân Hồi Mệnh Châu.

...

...

Một luồng mệnh môn tinh thần lực, từ tinh không xa xôi bên trong hạ xuống, vượt qua vô số vị diện, phóng ở màu vàng kia Mệnh Châu bên trong. Màu vàng Mệnh Châu vui sướng nhảy lên, vô cùng sung sướng địa hấp thu về này tinh thần lực.

Mọi người đều biết, tinh thần lực, đại thể không sẽ tăng lên thuật sĩ linh lực.

Thế nhưng, nó cho thuật sĩ mang tới chỗ tốt, nhưng so với bình thường được tề gia tăng linh lực cường vô số lần.

Mỗi một tầng tinh lực, có chênh lệch to lớn.

Tầm thường thuật sĩ nếu như có thể dung hợp năm tầng tinh lực, lấy được chỗ tốt liền đầy đủ kinh người. Tỷ như Cao Đại Mãnh, hẳn cùng năm tầng Phong Thánh sao sản sinh cộng hưởng, nguyên tố "Gió" lực tương tác cao đến đáng sợ.

Mà Vi Tầm dung hợp là tám tầng tinh lực, hẳn lấy được phúc lợi, vượt xa khỏi rất nhiều thuật sĩ nhận thức.

Màu vàng Mệnh Châu bên trong một cỗ khí lưu lan tràn ra, ở Vi Tầm toàn thân đi khắp. Cái kia ẩn chứa tám tầng tinh lực khí lưu màu vàng óng, không ngừng cải tạo thân thể của hắn, loại bỏ trong cơ thể hắn tạp chất, trui luyện hắn gân cốt huyết nhục, làm cho trong ngoài thân thể hắn đạt tới một loại tinh khiết hoàn mỹ trình độ.

Tu hành bốn yếu tố: Thiên phú, ngộ tính, gân cốt, cơ duyên.

Vi Tầm giờ khắc này bị cải tạo qua thân thể, vừa vặn phù hợp "Gân cốt" cái kia vừa muốn tố.

Gân cốt bất đồng thuật sĩ, nguyên tố lực tương tác bất đồng, thành tựu càng là có trên trời dưới đất chênh lệch. Đặc biệt là đối với đấu thuật sĩ mà nói, gân cốt rất là trọng yếu, gân cốt không tốt đấu thuật sĩ, rất nhiều tất sát kỹ mặc dù linh ngộ, cũng không thi triển ra được.

Cử một hết sức ví dụ đơn giản, giạng thẳng chân, lại xưng một chữ ngựa, thân thể điều kiện tốt người, rất dễ dàng liền bỏ ra một chữ ngựa. Mà thân thể điều kiện kém người, dù cho hiểu thấu đáo một chữ ngựa nguyên lý, chết sống cũng phách không mở hai chân.

Này, chính là gân cốt mang tới khác biệt.

Ngoại trừ thân thể biến hóa về chất, đến từ tám tầng Luân Hồi tinh lực, còn đối với Vi Tầm tiến hành rồi càng sâu sắc hơn cải tạo.

Lực lượng tinh thần của hắn, sức linh ngộ, bao quát sức quan sát cùng năng lực nhận biết, đều ở đây lấy một loại thường người không cách nào tương đương tốc độ tăng trưởng.

Tinh thần lực, còn có một cái tương đương bây giờ chỗ tốt có xác suất mang vào sao kỹ năng!

Cái gọi là sao kỹ năng, chính là ngôi sao bên trong chủ nhân cũ khi còn sống tuyệt kỹ thành danh. Tỷ như Cao Đại Mãnh Bách Bộ Phong Kiếm, kỳ thực chính là thời đại thượng cổ vị kia Phong Thánh người băng hiệu tuyệt hoạt. Từ khi Cao Đại Mãnh dung hợp Phong Thánh tinh lực, dùng một loại thể hồ quán đỉnh phương thức, trong một đêm học xong Bách Bộ Phong Kiếm, ở tự do thành bang xông ra lớn như vậy tên tuổi.

Cũng không phải là mỗi cái thuật sĩ đều có thể lĩnh ngộ sao kỹ năng, có chút năm sao Mệnh Châu thuật sĩ, như thường sẽ không bắt kỳ sao kỹ năng.

Thuật sĩ dung hợp ngôi sao đẳng cấp càng cao, được sao kỹ năng tỷ lệ lại càng lớn.

Vi Tầm dù sao dung hợp tám tầng Chủ Thần cấp ngôi sao, không đến cái sao kỹ năng, quả thực không còn gì để nói.

Nói một cách chính xác, hắn cũng không có được sao kỹ năng.

Bảy tầng sao kỹ năng, có một biệt hiệu thần kỹ!

Đây là viễn cổ chư thần kỹ năng, uy lực có thể tưởng tượng được.

Mà tám tầng sao kỹ năng, nhưng là thần kỹ trung thần kỹ năng.

Nguyệt Hoàng Nữ Đế sở dĩ xưng bá Đông đại lục, hết sức đại một cái nguyên nhân chính là nàng dung hợp tám tầng ngôi sao, nắm giữ Chủ Thần cấp thần kỹ. Ở nàng vẫn là tám cấp cấm chú thuật sĩ thời điểm, là có thể cùng chín cấp Thánh giả chống chọi, hai năm trước nàng từng trọng thương quá một tên thành danh trăm năm Thánh giả!

(mục điện, người cho rằng chỉ có người mới là tám sao Mệnh Châu thuật sĩ sao, người cho rằng chỉ có người mới có thể Chủ Thần kỹ năng sao, người cho rằng không ai có thể thu thập người sao? Oa ha ha ha ha, ca cũng có hôm nay, người chờ, người cho Lão Tử chờ!)

Vì Tầm ý niệm rơi vào một loại mừng như điên trạng thái, liền linh hồn đều lệ nóng doanh trong.

Năm nay tháng này một ngày này, hấn nắm giữ một loại Chủ Thần kỹ năng sinh từ Luân Hồi!

Ps: Các bạn nhớ vote 9-10 điểm ở cuối chương ủng hộ mình nhé! Hoàng Châu chân thành cảm ơn!

Bạn đang đọc truyện *Thiên Phú Thế Giới Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 31: Lão Tử nhìn người nhóm rất lâu rồi

Vẫn là cái kia nho nhỏ quảng trường, vẫn là vị này cổ xưa pho tượng.

Ở pho tượng trước té xỉu, vẫn là cái kia mắt đen tóc đen thiếu niên.

"Vi Tầm, Vi Tầm, mau tỉnh lại!"

Thiết Chùy ấn lại thiếu niên nhân trung, sắc mặt lo lắng.

Ngoại trừ lo lắng ở ngoài, hắc đại hán trong mắt còn có một loại sâu sắc nghi hoặc.

Hắn phát hiện hôn mê bất tỉnh thiếu niên đang ở sản sinh một loại lột xác, mặt mũi của thiếu niên càng tuần láng, da dẻ bóng loáng rất nhiều, có loại hào không tạp chất thánh khiết cảm giác, tóc cũng không giải thích được dài ra một đoạn.

Vi Tầm từ từ mở mắt, lộ ra so với ánh mặt trời còn nụ cười xán lạn.

Thiết Chùy dọa cho phát sợ, thời điểm như thế này còn cười được, tiểu tử này điên rồi sao?

Này ngành hán vĩnh viễn sẽ không hiểu, thiếu niên đã trải qua như thế nào mưu trí lữ trình.

Hắn ở cái thế giới này thương qua, đau quá, đã khóc, chết qua.

Hiện tại, hấn chỉ muốn tận tình vui cười.

Mỗi người sâu trong nội tâm đều có không cách nào bù đắp tiếc nuối, nửa đêm tỉnh mộng thời gian hoàn toàn khát cầu lại đến một cơ hội duy nhất, đáng tiếc thượng thiên chưa từng có cho bọn họ cơ hội này.

Vi Tầm hết sức may mắn, hấn không chỉ có lại đến một cơ hội duy nhất, hấn thậm chí có trở lại hai lần cơ hội.

Đã như vậy, tại sao không cười đi đối mặt đây?

Nét cười của hấn bên trong, không chỉ có Luân Hồi sống lại vui sướng, còn có một loại giải khai nỗi băn khoăn thoải mái.

Chính như hấn suy đoán giống như, trước khi chết phúc lợi, chết rồi có thể lưu trữ.

Thông qua Nội Thị, hấn tình tường nhìn thấy Thần Long Châu bên trong khom thàng dấu ấn.

Vào giờ phút này Vi Tầm, tuyệt đối là ba sao Loan Nguyệt thiên phú.

Màu vàng kia Mệnh Châu bên trong, Luân Hồi ấn ký cũng có thể thấy rõ ràng, hấn Luân Hồi Mệnh Châu tuyệt đối không phải một giấc mộng.

Mở ra Mệnh Châu, Vi Tầm thủy đảo cừ thành đột phá đến rồi huân chương thuật sĩ cảnh giới.

Huyền Linh Quả, công dụng chủ yếu là thay đổi linh lực phẩm chất.

Này loại linh quả còn có một loại đối lập so sánh hơi yếu phụ gia tác dụng, có thể tăng cường thuật sĩ linh lực. .

Hắn bên trong đan điền linh châu, đạt tới ba trăm viên.

Chuyện này ý nghĩa là, hắn đã là cấp ba huân chương thuật sĩ!

Nếu như nhiều lần sử dụng Bán Nguyệt Trảm, hắn có thể đủ triển khai sáu lần!

Nếu như nhiều lần sử dụng Nguyệt Nha Nhận, hắn có thể đủ phóng thích ba mươi lần!

Vì Tâm tâm tình rất tốt, lần này, hắn không có bất kỳ bóng tối của cái chết.

Căn cứ hắn suy đoán, mình đương thời ăn vào Huyền Linh Quả, ở cái kia loại vật ngã lưỡng vong trong quá trình tu luyện, bị Độc Hòa Mãng Vương giết chết.

...

...

"Yêu ah, đây không phải là gần nhất hết sức nổi tiếng Vi Tâm sao?"

"Tình huống thế nào, còn không có tiến vào rừng rậm tối đen liền hù chết?"

"Ha ha ha ha, cái này thật đúng là là xuất sư chưa kịp đánh đã tử vong a."

"Ta nhỏ vào, cái gì Tinh quân thiên phú Nguyệt Linh thuật sĩ, cũng chỉ đến như thế!"

"Tốt lắm lắm nha, ở rừng rậm tối đen bên ngoài dọa chết tươi, đây coi là Thiên Tinh Quốc trong lịch sử khó xử nhất cái chết sao?"

Nghe được phụ cận mấy cái người mạo hiểm tiếng cười nhạo, Vi Tâm ánh mắt phát lạnh.

Hắn nhìn chung quanh mọi người, lạnh lùng nói: "Các người có gan nói thêm câu nữa?"

"Nói người thì thế nào, chỉ là một cái kiến tập thuật sĩ, còn dám ở đại gia trước mặt hung hăng?" Trong đó một cái người mạo hiểm khí thế hung hăng nói, hắn là hai cấp huân chương thuật sĩ, căn bản không đem Vi Tâm để ở trong mắt.

"Fax, người một người ăn bằm, tùm cái gì tùm?" Một cái khác người mạo hiểm cả giận nói.

"Tiểu tử, ra Thôi Quang Trảm, không có vệ binh sẽ quản sự sống chết của người, không muốn chết lập tức quỳ xuống xin lỗi, bằng không người đời này đừng hy vọng đứng cạnh bước đi." Một cái khuôn mặt hung ác người mạo hiểm lên tiếng, ý tứ muốn phế rơi Vi Tâm hai chân.

Trong khi nói chuyện, năm cái người mạo hiểm tụ thành một đoàn.

Bọn họ chân chính kiêng kỵ người là Thiết Chùy, căn bản không đem Vi Tâm để ở trong mắt.

Thôi Quang Trảm nam nhân, từ lâu đối với Com Nát Vương tràn ngập oán niệm.

Thậm chí có người thả từng ra lời hung ác, chỉ cần Com Nát Vương dám đi ra trấn nhỏ, đánh bạc tính mạng cũng phải làm rơi hắn!

Trước mắt Vi Tâm nói khiêu khích, không thể nghi ngờ cho mọi người cơ hội hạ thủ.

Chỉ là những người này cũng không biết, Vi Tâm cũng ở chờ cơ hội này.

"Ha ha, rất tốt, Lão Từ nhìn người nhóm rất lâu rồi!"

Vi Tâm cười lớn một tiếng, bá địa vọt vào trong đám người.

Hắn cũng không có học được bất kỳ thân pháp, tốc độ so với trước đây nhanh hơn một đoạn dài.

Này loại biến hóa, có hai nguyên nhân:

Số một, hắn căn cốt lột xác đến một cái thường người không cách nào tưởng tượng trình độ.

Thứ hai, hắn đã là huân chương thuật sĩ, tốc độ có chút tăng cường.

"Đừng!"

"A!"

Một tiếng vang lên bật tai truyền đến, tên kia hung ác người mạo hiểm kêu thảm một tiếng, toàn bộ mặt trái đều sưng lên, hai viên nhuộm máu răng cửa ở giữa không trung bay múa, lạch cạch rơi trên mặt đất.

Tình cảnh này làm người nhìn thấy mà giật mình, tất cả mọi người không thấy rõ Vi Tầm làm sao xuất thủ.

"Cướp tài sản gia hòa, sống vai tiến lên!"

Gặp đồng bạn bùm mặt kêu thảm thiết, còn lại bốn cái người mạo hiểm luyện được binh khí.

"Ba ba ba đừng!"

Bóng người lấp loé, bốn cái người mạo hiểm gò má đều sưng thành lợn đầu, phát sinh tiếng kêu thảm thiết như heo bị làm thịt tiếng.

Bọn họ cùng cái kia hung ác đại hán giống như, răng cửa mang theo vết máu rớt xuống.

Lần này Thiết Chùy thấy rõ, Vi Tầm sử dụng hình như là một loại Đông đại lục thường gặp chương ấn giải phẫu.

Hắn dẫu tay kia thực sự quá thần kỳ, biến hoá thất thường, khiến người ta khó mà phòng bị.

Thiết Chùy nằm mộng cũng không nghĩ tới, đây là trong truyền thuyết Chủ Thần kỹ năng sinh tử Luân Hồi!

Nói một cách chính xác, đây là Chủ Thần kỹ năng mang tới một loại lột xác. Nếu có Kiếm đạo đại sư ở đây, không khó nhìn ra, Vi Tầm lấy tay thay kiếm, ở bảy bảy bốn chín chiều nửa tháng kiếm kỹ bên trong, xen lẫn sinh tử Luân Hồi hàm nghĩa.

Ba ba ba ba ba đừng. . . !

Vi Tầm hoặc là không làm, năm cái vừa đứng lên người mạo hiểm, lần thứ hai bị hắn một bạt tai đánh liền nằm trên mặt đất.

Đầy đất rơi xuống hàm răng, còn có cái kia chút so với lợn đầu còn sưng khuôn mặt, lệnh phụ cận mấy cái du khách tê cả da đầu.

Không biết qua bao lâu, năm cái ngông cuồng tự đại người mạo hiểm, cũng không đứng lên nổi nữa.

Vi Tầm một cước giẫm ở cái kia phách lối nhất hung ác trên mặt đại hán, rút ra hắc thiết kiếm, mũi kiếm ở cổ của đối phương trên xẹt qua, ung dung thong thả nói: "Ngoài trần ầu đã, vệ binh không sẽ hỏi đến thật sao? Vậy ta hiện tại chém gãy các ngươi hai tay hai chân, nên cũng không thành vấn đề chứ?"

"Không!" Cảm nhận được lạnh như băng mũi kiếm ở trên cổ run run, hung ác đại hán con ngươi không ngừng co rút lại, rơi mắt tám cái răng hắn nói chuyện hờ: "Vi Tầm, không, Vi Tầm các hạ, Vi Tầm đại gia, là ta sai rồi, ta có mắt không nhìn được Thái Sơn, cầu ngài giơ cao đánh khẽ, tha ta một mạng!"

"Các ngươi không phải giáo huấn ta sao?" Vi Tầm cười híp mắt nói.

"Không, chúng ta vừa nãy là đùa với ngươi!"

"Đúng đúng đúng, chúng ta đùa giỡn."

"Vi Tầm đại nhân, mời ngài không muốn cùng chúng ta loại lũ tiểu nhân này vật chấp nhặt."

Một đám người mạo hiểm không có tiết tháo chút nào, nói mỗi bên loại buồn nôn chi ngữ.

Vi Tầm xả được con giận, không tiếp tục để ý mọi người, xoay người rời đi.

Thiết Chùy phục hồi tinh thần lại, lập tức đi theo, hỏi: "Ngươi vừa nãy làm sao đột nhiên đã hôn mê?"

"Ta vừa nhìn thấy cái kia pho tượng, có cảm giác ngộ, đột phá bình cảnh." Vi Tầm tìm một nguyên vẹn lý do.

Thiết Chùy vẻ mặt vui vẻ: "Ngươi là hai cấp thuật sĩ?"

"Ừm." Vi Tầm gật đầu.

"Khá lắm, vậy ta an tâm." Thiết Chùy vui mừng khôn xiết.

Ps: Các bạn nhớ vote 9-10 điểm ở cuối chương ủng hộ mình nhé! Hoàng Châu chân thành cảm ơn!

Bạn đang đọc truyện *Thiên Phú Thế Giới Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 32: Thiên Sư kiếm kỹ

Tùng lâm bên trong, ba mươi đầu Tật Phong Lang ngã trên mặt đất, từ lâu đoạn khí.

Thiết Chùy cùng Cao Đại Mãnh hai mặt nhìn nhau, hai người trong mắt đều viết đầy khó mà tin nổi.

Đánh giết bảy sói thiếu niên mặc áo đen, cầm trong tay trường kiếm nhỏ máu, đứng ở phần phật trong gió, gương mặt cô quanh như tuyết.

Ngoại trừ hắc thiết kiếm giọt máu ở ngoài, trên người thiếu niên liền một chút sói huyết cũng chưa đựng được, loại chiến đấu này kết quả, so với kia loại cả người nhuộm máu trắng diện càng khó. Ở rừng rậm tối đen này loại đại hung nơi, cũng không phải là bất cứ lúc nào đều có thể tìm tới chỗ ẩn, có chút người mạo hiểm liên tục mười ngày tháng cũng không tìm tới nguồn nước, trên người lại xú cũng phải nhịn.

Vi Tầm chịu đủ lắm rồi cái kia đủ loại thân sói máu cảm giác khó chịu, hôm nay chiến đấu kết quả càng thêm tiêu sái phiêu dật.

Đối với Thiên Phú thế giới trên mười tỉ nhân loại mà nói, thế giới này chỉ trải qua hai ngày.

Còn đối với Vi Tầm tới nói, tuyệt không chỉ là hai ngày đơn giản như vậy.

Hắn chết quá hai lần, đã trải qua liên Thánh giả đều không cách nào tưởng tượng kỳ ngộ.

Hắn dùng phương thức giống nhau thuyết phục Thiết Chùy, cũng dùng phương thức giống nhau cứu thoi thóp con của gió.

Chỉ có hôm nay cuộc chiến đấu này, cùng hai lần trước đều không giống nhau.

Sinh tử Luân Hồi, vô cùng ảo diệu.

Này loại Chủ Thần kỹ năng, thần kỳ đến một phạm nhân mức không thể tưởng tượng nổi.

Cũng đang bởi vì đây là Chủ Thần kỹ năng, Vi Tầm đối với sinh tử Luân Hồi cảm ngộ, khoảng chừng sơ cấp tiền kỳ cảnh giới.

Nói cách khác, hắn mới vừa nhập môn.

Chủ Thần kỹ năng tu luyện độ khó, đạt tới Thánh giả đều không thể nào hiểu được trình độ.

Lấy Vi Tầm bị Thần Long Châu cùng tám tầng tinh lực cải tạo qua kinh người ngộ tính, cũng không thể đột phá đến sơ cấp trung kỳ.

Hắn mặc dù có thể nắm giữ sơ cấp tiền kỳ sinh tử Luân Hồi, hay là bởi vì dung hợp tinh lực thời điểm, đã trải qua một lần thể hồ quán đỉnh.

Dựa theo Vi Tầm trước mắt lý giải, cái gọi là sinh tử Luân Hồi, đó chính là: Để chính mình sinh, để kẻ địch chết.

Cái này Chủ Thần kỹ năng tuy rằng chỉ có một chiêu thiên hướng linh thuật tất sát kỹ, nhưng bao hàm sinh tử hàm nghĩa, đồng thời ẩn chứa Luân Hồi chi thần một tia kinh nghiệm chiến đấu.

Dung hợp điểm này kinh nghiệm chiến đấu Vi Tầm, sinh ra biến hóa long trời lở đất.

Hắn thi triển vẫn là nửa thánh kiếm kỹ, nhưng cùng từ trước có chênh lệch to lớn. Hắn mỗi ra một chiêu kiếm, vừa có ba sao Loan Nguyệt thiên phú uy năng, lại bổ sung thêm sinh tử Luân Hồi huyền diệu, làm cho cái môn này cơ sở kiếm kỹ làm cho người ta một loại cao thâm khó dò xuất thần nhập hóa vừa coi cảm giác.

Hôm nay hắn dùng này loại "Thay đổi bản kiếm kỹ", đối với ba mươi đầu Tật Phong Lang thử nghiệm ngưng dao, hiệu quả tốt đến kì lạ.

Cao Đại Mãnh cũng là kiếm thuật cao thủ, hắn toàn bộ hành trình chú ý Vi Tầm chiến đấu, từ trước tới nay chưa từng gặp qua thần kỳ như thế kiếm thuật. Vi Tầm Lực đạo cũng không lớn, mỗi một kiếm đều chính xác công kích được Tật Phong Lang chỗ yếu, chiêu thu nhận mệnh, hung thần ác sát sói đám không hề có chút sức chống đỡ, thật giống như chủ động đánh gục mũi kiếm sắc bén trên chịu chết.

"Honey, ngươi mạnh như vậy, nơi nào cần ta hỗ trợ?"

Cùng lúc trước giống như, Cao Đại Mãnh nói rồi lời tương tự, u oán nhìn chăm chú vào Vi Tầm.

"Ta gọi ngươi tới, không là đối phó Tật Phong Lang." Vi Tầm cao thâm khó lường nói.

"Vậy ngươi muốn để ta đối phó ai?" Cao Đại Mãnh hiếu kỳ nói.

"Độc Hóa Mãng Vương." Vi Tầm cười nói.

"Chờ đã, ta xác nhận một chút." Cao Đại Mãnh vẻ mặt trở nên nghiêm túc: "Ngươi nói là Độc Hóa Mãng, vẫn là Độc Hóa Mãng Vương?"

"Độc Hóa Mãng Vương." Vi Tầm lặp lại một lần.

Nghe nói như thế, Thiết Chùy suất chút nữa hôn mê bất tỉnh, ba người bọn họ đi khiêu chiến Độc Hóa Mãng Vương, không là muốn chết sao?

"Honey, ta rất khâm phục dũng khí của ngươi. . ." Cao Đại Mãnh ánh mắt kia, càng giống như là rất hoài nghi Vi Tầm thông minh, yếu ớt nói: "Nếu như là sẵn giết ba cấp Độc Hóa Mãng, ta hoàn toàn chắc chắn. Có thể cái kia Độc Hóa Mãng Vương, thực lực không kém gì ma thú cấp bốn, chuyện này. . . Ngươi nhất định phải đối phó thứ này?"

Vi Tầm thuận miệng nói: "Làm sao, ngươi sợ?"

Cao Đại Mãnh dậm chân, sảng giọng: "Chán ghét, nhân gia nhưng là tôn đàn ông, ta biết sợ một con rắn?"

Vi Tầm: "Vậy ngươi vì sao một mặt căng thẳng?"

"Ta là lính đánh thuê, ưu tú lính đánh thuê đều không đánh trận chiến không nắm chắc." Cao Đại Mãnh lý trực khí tráng nói.

"Là cái lý này, ta không sợ chết, biết rõ đạo đánh không lại, ta cũng không nguyên ý không công đi chịu chết." Thiết Chùy phụ họa nói.

Vi Tầm cười nói: "Nói như vậy, hai người các ngươi cũng không dám đi?"

"Ai nói ta không dám, nhân gia nói rồi phải báo đáp ngươi, nhất định nói được là làm được!" Cao Đại Mãnh cắn răng một cái, lại nói: "Ngươi ở nơi này chờ ta mấy ngày, ta đi tìm một giúp đỡ. Độc Hóa Mãng Vương có gì đặc biệt, chờ trợ thủ của ta đến rồi, nửa phút giải quyết cái kia nghiệt súc. Yên tâm đi, lấy tốc độ của ta, trong vòng bảy ngày nhất định về tới đây tìm ngươi!"

"Không cần." Vi Tầm nói rằng: "Ta hỏi ngươi, ngươi có biện pháp nào hay không cuốn lấy Độc Hóa Mãng Vương mười giây đồng hồ?"

"Nếu như ta toàn lực triển khai Cuồng Phong Kiếm Vũ, tuy rằng giết không chết Độc Hóa Mãng Vương, sử dụng kiếm gió nhốt lại nó mười giây đồng hồ không thành vấn đề." Cao Đại Mãnh nói, hơi nghi hoặc một chút nói: "Nhưng là, coi như ta nhốt lại cái kia nghiệt súc, ai có thể giết chết được nó?"

Vi Tầm tràn đầy tự tin nói: "Ta."

"Ngươi?" Cao Đại Mãnh gương mặt không tin.

"Vi Tầm, tiểu tử ngươi so với ta còn kích động a. Ta biết ngươi rất mạnh, Nguyệt Nha Nhận luyện đến cao cấp cảnh giới, nhưng này Độc Hóa Mãng Vương là ba cấp thú vương, đừng nói ngươi chỉ có thể một cấp linh thuật, coi như đại sư cấp hai cấp linh thuật, cũng rất khó giết chết Độc Hóa Mãng Vương!" Thiết Chùy vừa nhìn Vi Tầm ăn đòn cân sắt tâm, vội vã khò khuyên nhủ.

"Ngươi nói những này ta minh bạch, thấp cấp linh thuật cùng đấu thuật xác thực không giải quyết được Độc Hóa Mãng Vương." Vi Tầm vô cùng thần bí nói: "Yên tâm đi, chỉ cần có thể nhốt lại cái kia nghiệt súc mười giây đồng hồ, ta có lòng tin giết chết nó."

Cao Đại Mãnh mắt sáng lên: "Ngươi là nói, sao kỹ năng?"

Vi Tầm lặng lẽ nói: "Ngươi tại sao loại nghĩ gì này?"

Cao Đại Mãnh so với Thiết Chùy cơ linh hơn nhiều, một bộ xem thấu chân tướng đáng vẽ: "Honey, ngươi cũng không cần ở trước mặt ta giả bộ dè dặt. Giống ngươi này loại thần bí cường đại nam nhân, biết điều là không có tác dụng. Ngươi lại như cái kia trong mùa hè đom đóm, trong đêm đông đèn lồng màu đỏ, ai cũng ngăn cản không được hào quang của ngươi. Ngươi vừa nãy chém giết Tật Phong Lang bộ kia kiếm kỹ, đã sớm thật sâu bán đứng ngươi. . ."

Cái này tăng bốc rất có trình độ, Vi Tầm không nhận được đưa tay vẫy vẫy tóc trên trán, tự mình cảm giác tương đương hài lòng.

"Nhân gia còn có một cái bí danh, tất cả mọi người gọi ta (tự do thành bang bách khoa toàn thư), ở đây Nam đại lục, ta không biết điển cổ, còn thật không nhiều gặp đây." Cao Đại Mãnh cũng vẫy cái kia đầu yêu dị tóc bạc, so với Vi Tầm còn bựa nói: "Ta thò nhỏ nóng lòng Kiếm đạo, Nam đại lục cao minh kiếm kỹ, đại thể có nghe thấy. Nhưng là ngươi vừa nãy bộ kia kiếm thuật, mới nhìn giống trụ cột Bán Nguyệt Trảm kiếm pháp, kì thực ẩn chứa rất nhiều biến hóa tế nhị, ngươi là có ý ngụy trang thành nửa tháng kiếm kỹ chứ? Ta dám đánh cược, này loại kiếm kỹ tuyệt đối không thuộc về bất luận cái nào lưu phái, hẳn là một loại sao kỹ năng, đúng không?"

Vi Tầm đề cao cảnh giác, con của gió từ hán chém giết ma lang trong quá trình, tính toán ra nhiều như vậy lượng tin tức, thực sự không đơn giản. Cũng may Cao Đại Mãnh được cho bằng hữu của hắn, nếu như những người khác cũng có tương tự suy đoán, sẽ cho Vi Tầm mang đến phiền toái lớn, thậm

chỉ đưa tới họa sát thân.

Hắn hấp thụ giáo huấn, sau đó không tới thời khắc máu chót, tuyệt không dễ dàng triển khai Chủ Thần kỹ năng.

"Người không nói lời nào, nhân gia liền làm người thầm chấp nhận nha." Cao Đại Mãnh tiến nhập trạng thái, nói thao thao bất tuyệt: "Nếu như ta không có đoán sai, cùng người cộng minh ngôi sao, so với ta cộng minh Phong Thánh sao còn cao cấp hơn. Vậy rất có thể là sáu tầng Thiên Sứ ngôi sao, người nắm giữ sao kỹ năng, là một bộ thần bí Thiên Sứ kiếm kỹ!"

"Thiệt hay giả?" Thiết Chùy một đôi beef eye mở thật lớn, kích động vạn phần nói: "Trong chuyện thần thoại xưa, có mấy cái đại Thiên Sứ đều chỉ dùng kiếm siêu cấp cao thủ a, tiểu tử người thật sự chiếm được Thiên Sứ kiếm kỹ?"

"Thiên Sứ kiếm kỹ?" Vi Tầm không biết nên khóc hay cười, cái hiểu lầm này thực sự quá đẹp, hắn thẳng thắn tương kế tựu kế: "Ha ha, này cũng bị các người nhìn ra rồi, vậy ta cũng sẽ không che giấu, sau đó ngàn vạn phải giữ bí mật cho ta."

Ps: Các bạn nhớ vote 9-10 điểm ở cuối chương ủng hộ mình nhé! Hoàng Châu chân thành cảm ơn!

Bạn đang đọc truyện *Thiên Phú Thế Giới Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 33: Sinh tử Luân Hồi

Xèo!

Lân này bay ra ngoài, không phải Nguyệt Nha Nhận, mà là một viên quả đấm lớn hòn đá.

Vi Tầm mức độ lớn nhất tiết kiệm linh lực, dùng để chuẩn bị cái kia liền chính hắn đều sợ tất sát kỹ.

Xi xì!

Trốn ở chỗ thẳm lớn trên cây Độc Hòa Mãng Vương, bị đập ngay chính giữa.

Độc Hòa Mãng Vương lần này không có từ trên trời giáng xuống, nó từ đại thụ trên chậm chậm bỏ hạ xuống, phun ra làm người rợn cả tóc gáy màu đỏ sậm xà tín, mắt hồ đăm đăm nhìn chăm chăm phía trước xuất hiện ba nhân loại.

Động vật năng lực nhận biết xưa nay nhạy cảm, tỷ như địa chấn sống thần thời gian, nhân loại không hề phát hiện, chim bay cá nhảy nhưng từ lâu từ tán thoát thân. Mà ma thú linh giác vượt xa dã thú bình thường, đặc biệt là Vương tộc ma thú, trời sinh thì có kinh khủng linh giác.

Độc Hòa Mãng Vương cái kia xanh sẫm con người, từ Thiết Chùy cùng Cao Đại Mãnh trên người đảo qua, cuối cùng chết nhìn chòng chọc Vi Tầm, trong mắt dĩ nhiên lóe lên một tia kiêng kỵ, tựa hồ từ thiếu niên tóc đen kia trên người cảm ứng được nào đó loại nguy hiểm.

Nó phun ra một đoàn độc hỏa, dò xét tính địa công kích tới ba nhân loại.

"Cuồng Phong Chi Tường!"

Cao Đại Mãnh sớm có phòng bị, một bức to lớn gió tường đẩy ra, chặn lại rồi đổ ập xuống kịch độc hỏa diễm.

Thừa dịp đại mạng bị tự thân độc hỏa vây khốn cơ hội, con của gió sử xuất một ... khác chiều tất sát kỹ.

"Cuồng Phong Kiếm Vũ!"

Bốn phía cuồng phong gào thét, kiếm khí bén nhọn múa may theo gió, kết thành một Trương Kiếm lưới.

Trong nháy mắt, Độc Hòa Mãng Vương phảng phất bị tỉ mỉ lưới đánh cá nắm chặt một cái hồng thủy xà, xì xì hét quái dị không thể động đậy.

Ở lưới kiếm kia vây nhốt hạ, đại mạng trên người xuất hiện trên trăm đạo vết máu.

Trên người nó bắn ra hồng quang, đỉnh đầu quỷ dị kia mào gà cũng xông ra.

Cái kia hồng quang cùng mào gà một xuất hiện, Độc Hóa Mãng Vương vết thương cấp tốc khép lại, vết máu biến mất không còn tăm tích.

Lượn quanh là như thế, nó vẫn như cũ không cách nào tránh thoát đạo kia vòng kiếm, phản mà bị nhốt được càng ngày càng gấp.

Nói thì chậm nhưng xảy ra rất nhanh, ở vòng kiếm hình thành một sát na, Vi Tầm liền vọt tới.

Nhìn thấy hùng hục chạy ở đầu rấn trước mặt thiếu niên, Thiết Chùy cùng Cao Đại Mãnh đều vì hấn lau một vệt mồ hôi.

Vi Tầm cùng Độc Hóa Mãng Vương khoảng cách thực sự quá gần, một khi đại mãnh thoát khỏi vòng kiếm, trong nháy mắt liền có thể nuốt chửng hấn.

Lấy con của gió tốc độ, cũng không chắc chắn ở trong khoảng điện quang hỏa thạch (cực nhanh) đem Vi Tầm từ miệng rấn bên trong cứu ra.

Đứng ở đầu rấn trước mặt, Vi Tầm cũng không có rút kiếm.

Thiết Chùy cùng Cao Đại Mãnh khẩn trương đến đầu đầy mồ hôi, nói xong Thiên Sứ kiếm kỹ đây, làm sao còn không xuất kiếm?

Cùng hết thấy triển khai sơ cấp linh thuật thái điều thuật sĩ giống như, Vi Tầm duy trì một cái cố định tư thế, miệng lẩm bẩm

Hấn niệm tụng một loại ngôn ngữ cổ xưa, Thiết Chùy cùng Cao Đại Mãnh đều nghe không hiểu hấn ở đọc cái gì.

Hai người cảm thấy rất kỳ quái, bọn họ rõ ràng nghe thấy được cái kia đoạn thần chú, nhưng liền một cái âm tiết đều không hồi tưởng lại nổi.

Niệm chú đồng thời, Vi Tầm hai tay múa, kết ra liên tiếp thủ ấn.

Hấn mỗi một lần kết ấn, đều không bàn mà hợp ý nhau Thiên Đạo huyền bí, làm cho người ta một loại thần thánh không thể xâm phạm cảm giác.

Ở cái kia niệm chú kết ấn trong quá trình, hấn khí tức sinh ra biến hóa to lớn, làm cho người ta một loại cổ kính cảm giác, phảng phất là từ thời đại viễn cổ đi ra người, trên người có một luồng trải qua trăm vạn năm phong vân thể lương.

Mười giây, cứ như vậy đi qua.

"Cẩn thận!"

Con của gió cao giọng cảnh báo, hấn đã đến cực hạn, Cuồng Phong Kiếm Vũ lại cũng giữ không nổi Độc Hóa Mãng Vương.

Đúng như dự đoán, Độc Hóa Mãng Vương tranh đoạt vòng kiếm, hét quái dị kéo ra cái miệng lớn như chậu máu, hướng về Vi Tầm đầu cắn.

Tương truyền thông thường ba cấp Độc Hóa Mãng, có thể nuốt vào một đầu trâu hoang, chớ đừng nhắc tới này Độc Hóa Mãng bên trong vương giả.

Một cái nuốt người kế tiếp loại, đối với Độc Hóa Mãng Vương tới nói là dễ như ăn cháo việc.

"Không!"

Cao Đại Mãnh phát sinh tiếng kêu thê thảm, liêu lĩnh địa vọt tới, nỗ lực cứu ra ngàn cân treo sợi tóc Vi Tầm.

Thiết Chùy đã sớm quơ binh khí giết tới, nhưng mà tốc độ của hấn có hạn, khoảng cách đại mãnh còn có vài bước xa.

Một giây đồng hồ, không, nhiều nhất nửa giây sau khi, Vi Tầm phải chôn thây miệng rấn.

Thế ngàn cân treo sợi tóc, Vi Tầm ra tay rồi.

Hấn bàn tay phải vung ra, dùng một cái đơn giản không thể lại đơn giản thủ ấn, không có chút nào xinh đẹp, phảng phất vượt qua thời gian cùng không gian ràng buộc, đè ở xà trên đầu.

Cao Đại Mãnh cùng Thiết Chùy tức giận đến suýt chút nữa thổ huyết, Vi Tầm cái kia một chiêu thực sự quá đơn giản, lại không thấy kinh thiên động địa sóng linh lực, cũng không có sợ đến phương viên trăm dặm chim bay cá nhảy tứ tán chạy trốn chết lực uy hiếp, quá mức giản dị tự nhiên, làm sao nhìn cũng không giống là uy lực to lớn sát sát kỹ.

Chính là này đơn giản tới cực điểm một chiêu, tạo thành một cái không đơn giản kết quả.

Không có bất kỳ tiếng vang, cũng không có ồn ào động tĩnh, cái kia hình thể khổng lồ Độc Hóa Mãng Vương, thân thể như quả cầu da xì hơi giống như, toàn bộ ịu xìu xuống, đã biến thành khô đét một đoàn, phảng phất một khối phơi khô da rắn.

Rầm!

Xông tới Thiết Chùy đặt chân bất ổn, trợn mắt há hốc mồm mà ngã xuống đất.

Cao Đại Mãnh tốc độ quá nhanh, to lớn quán tính mang hấn đặt chân bất ổn, dưới chân lão đảo một cái.

Vi Tầm cũng có chút há hốc mồm, bị chính mình tạo thành hiệu quả này chấn động đến rồi.

Sinh tử Luân Hồi!

Này chiêu Chủ Thần cấp tất sát kỹ xuất ra, liền chính hắn đều có chút sợ.

Cao Đại Mãnh ánh mắt, chuyển tới Vi Tầm trên người.

Nhìn thấy cái này càng thần bí thiếu niên cường đại, hắn nhớ tới một cái truyền thuyết.

Đồng đại lục có vị hiền giả, từng nói qua một câu nói: Đại đạo chí giản.

Con của gió vị kia thần bí lão sư đã từng nói cho hắn biết, Kiếm đạo tu luyện đến cực hạn, tương tự cũng là hóa phức tạp thành đơn giản, không chiêu thắng có chiêu.

Hắn vụn vụn không nghĩ tới, trẻ tuổi như vậy Vi Tầm, lại nắm giữ một loại chí giản chung cực sát chiêu.

"Mẹ ruột được rồi, đây là cái gì chiêu thức?"

Thiết Chùy tập hợp đi tới, trở mắt ngoác mồm mà đem cái kia mảng da xách lên.

Độc Hòa Mãng Vương huyết nhục, xương cốt, tinh hạch, xà đả, bao quát nội tạng, tất cả đều ly kỳ mất tích.

Hai cái lính đánh thuê xưa nay chưa từng nghe tới có bất kỳ công kích nào phương thức, có thể rút khô đối thủ tinh lực tinh hoa.

Chỉ có Vi Tầm biết, cái kia chiêu sinh chết Luân Hồi, lại có thể cùng Thần Long Châu phối hợp lẫn nhau. Độc Hòa Mãng Vương trong cơ thể tất cả tinh lực tinh hoa, trong nháy mắt bị Thần Long Châu hấp thu hầu như không còn, làm cho viên này chín màu hạt châu lại sinh ra biến hóa tế nhị.

Lạch cạch!

Ngay ở Cao Đại Mãnh đem mảng da xách lúc thức dậy, một vật từ miệng rắn bên trong rớt ra.

Cái kia là một khối đen kịt như mực ngọc bội, mặt trên có một thiên nhiên hình thành chim nhỏ đồ án, như là một con Ô Nha.

"Đây là vật gì?" Thiết Chùy đem ngọc bội kia nhặt lên.

"Hắn là nhân loại kia người mạo hiểm vật tùy thân, bị Độc Hòa Mãng Vương một cái nuốt mất." Cao Đại Mãnh nhìn kỹ một chút khối ngọc bội kia, nói rằng: "Độc Hòa Mãng Vương nuốt xuống đao kiếm đều có thể tiêu hóa, khối ngọc bội này nhiều năm qua vẫn còn ở trong cơ thể nó, khẳng định không là một kiện phẩm vật. Honey, người giết Độc Hòa Mãng Vương, cái này chiến lợi phẩm nên thuộc về ngươi."

"Không sai, ngươi cầm đi đi." Thiết Chùy đem ngọc bội giao cho Vi Tầm.

Vi Tầm không có cự tuyệt, trong lòng một trận vui vẻ.

Vừa bắt được ngọc bội kia, hắn cảm giác trong cơ thể Thần Long Châu vui vẻ địa chấn động một chút, thật giống tha hương ngộ cố tri.

Ps: Các bạn nhớ vote 9-10 điểm ở cuối chương ủng hộ mình nhé! Hoàng Châu chân thành cảm ơn!

Bạn đang đọc truyện *Thiên Phú Thế Giới Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 34: Phân chia tang vật

"Honey, Huyền Linh Quả cũng không cần phân ta. Độc Hòa Mãng Vương mảng da, là chế tác nội giáp thượng giai vật liệu. Lớn như vậy một miếng da, chế tác bảy, tám bộ nội giáp cũng không có vấn đề gì, ta vừa vận nhận thức một cái Luyện khí sư, ngươi có thể hay không đem này mảng da cho ta?" Cao Đại Mãnh nói, lại bổ sung một câu: "Chờ luyện chế xong sau khi, ta biết đưa ngươi cùng Thiết Chùy một người một bộ nội giáp."

"Ta cũng không cần, ta là phòng Ngự Thiên phú." Thiết Chùy hết sức ngay thẳng nói.

"Ngu ngốc, Độc Hòa Mãng Vương chế luyện nội giáp, có thể chống đỡ độc tố. Người phòng Ngự Thiên phú tuy rằng lợi hại, nếu như bị tôi độc binh khí hóa phá thân thể, giống như bị trúng độc. Có này loại nội giáp, người có thể dùng ngực đi gánh đón đỡ độc tiễn." Cao Đại Mãnh cười mắng.

"Như vậy a? Cái kia cho ta đây đến một bộ!" Thiết Chùy lập tức cải biến chủ ý.

"Nội giáp?" Vì Tầm giật mình, nói rằng: "Có thể hay không giúp ta chế tác một bộ nữ nhân thức giáp da? Đại khái chừng một thước sáu mươi lăm, dựa theo Thiên Tinh Quốc nữ dong binh thường gấp giáp da kiểu dáng chế tác là được."

"Nữ nhân thức giáp da?" Cao Đại Mãnh tại chỗ liền mất hứng: "Người muốn đưa vật này đòi cô gái niềm vui chứ? Chán ghét, không nghĩ tới người sớm đã có thích nữ hài rồi, nhân gia mới không cần giúp người làm!"

"Ta đưa cho một người bạn." Vì Tầm giải thích một câu.

"Không cần nói rồi, nhân gia đáng ghét nhất người này loại không có nhân quan nam nhân." Cao Đại Mãnh ngao kiêu bắt đi, cắn răng nghiêng lợi nói: "Nữ nhân cùng nam nhân tại đồng thời chỉ vì nói dối tông đường, giữa đàn ông và đàn ông mới là thật yêu, ta không cho người yêu thích nữ nhân!"

Vì Tầm cũng không cao hứng: "Ta thích ai, không cần người tới quơ tay múa chân chứ?"

Mất thấy hai người muốn đánh nhau, Thiết Chùy vội vã đứng ở chính giữa, khuyên nhủ: "Mọi người đều là chết sống có nhau đồng bọn, không nên bởi vì chút chuyện nhỏ này náo động đến không vui, đều bớt tranh cãi một tí đi!"

"Chuyện nhỏ gì? Đây là chuyện đại sự cả đời, một chút cũng không qua loa được!" Cao Đại Mãnh cố chấp đến đáng sợ, chết nhìn chòng chọc Vì Tầm: "Ta hỏi người, cô gái kia, thật chỉ là bằng hữu người sao?"

Vì Tầm trong lòng một trận thảm được hoảng sợ, tức giận nói: "Ta chỉ nói một câu, cô gái kia đã cứu mạng của ta. Người nếu như lại quấy nhiễu, sau đó chó xuất hiện ở trước mặt của ta, người đã báo đáp quá ta, chúng ta không ai nợ ai!"

"Người. . . Ô ô ô, người khi dễ người!"

Cao Đại Mãnh khóc, hần dĩ nhiên khóc, hơn nữa còn khóc nước mắt như mưa.

Vì Tầm tâm muốn chết đều có, giới ạ, đây coi như là tình huống thế nào a?

Thiết Chùy rốt cục hiểu rõ Vì Tầm muốn đem nữ nhân thức giáp da đưa cho người nào, vội vã điều đình nói: "Các người đừng làm rộn, thần tượng, ta có thể chịu trách nhiệm địa nói cho người biết, Vì Tầm muốn đem giáp da đưa cho ta muội muội. Bọn họ là bạn tốt, không có người nghĩ phức tạp như thế."

"Muội muội người?" Cao Đại Mãnh ngớ ngẩn.

"Ừm!" Thiết Chùy tăng tăng gật đầu, hần vẫn đem Mía làm em gái ruột chăm sóc.

Cao Đại Mãnh vừa nhìn Thiết Chùy cái kia cao lớn thô kệch ngoại hình, nhất thời yên tâm.

Hần lau khô nước mắt, mang một ít nũng nịu ý tứ hàm xúc nói: "Honey, chế tác giáp da có thể chuyện không phải dễ dàng như vậy, ngay cả ta cũng phải mặt dày đi cầu vị kia Luyện khí sư. Người muốn muốn ta giúp người, trừ phi người đáp ứng nhân gia một cái sợi nhỏ món."

Vì Tầm đề cao cảnh giác: "Nhiều tiểu nhân điều kiện?"

Cao Đại Mãnh liếc mắt đưa tình: "Thật rất nhỏ điều kiện."

Vì Tầm không dám dễ dàng tiếp chiêu, cẩn thận nói: "Người trước nói nghe một chút."

Thanh niên mặc áo trắng cái kia yêu dị trên mặt tuyết mỹ, toát ra mấy phần e thẹn, trong ánh mắt có mấy phần thiếu nữ giống như chờ đợi, nhu tình như nước nói: "Điều kiện của ta rất đơn giản, sau đó người muốn gọi nhân gia tiểu mãnh mãnh."

Vì Tầm cả người bốc nổi da gà lên, may mà hần không có ăn điểm tâm, không phải vậy toàn bộ được phun ra.

Hần không tiếp thụ được con của gió cái kia loại khẩu vị, nhưng hần cũng chưa quên con của gió công lao.

Sơ cấp tiền kỳ sinh tử Luân Hồi, cần mười giây đồng hồ thi pháp thời gian, hôm nay nếu như không có con của gió nốt lại Độc Hòa Mãng Vương mười giây đồng hồ, cái kia đại mãnh sẽ không ngốc đứng cạnh mặc người chém giết, Vì Tầm tuyệt đối không thể một kích thành công.

Nghĩ tới nghĩ lui, Long quý phi vứt bỏ trình tiết, nhắm mắt nói: "Tiểu. . . Tiểu mãnh mãnh."

"Âu da, các người đi luyện hóa Huyền Linh Quả đi, ta không quấy rầy các người rồi!"

Cao Đại Mãnh nhảy cẫng hoan hô, bính bính khiêu khiêu cảm mừng da đi tới xa xa uống nước nghỉ ngơi.

...

...

Đứng ở đó thẩm đại thụ hạ, Vi Tầm một mặt thổn thức, trong lòng cảm khái ngàn vạn.

Đã từng ngông cuồng tự đại Độc Hóa Mãng Vương, cứ như vậy bị hấn một chiêu giết trong nháy mắt.

Này loại từ khai hoang đến nghiền ép quá trình, để thiếu niên trong lòng nhiều hơn một tầng cảm ngộ.

"Mia nếu như biết ngươi đặc biệt vì nàng chế tác giáp da, nhất định sẽ cảm động hư." Thiết Chùy cũng một mặt thổn thức, cảm khái nói: "Cái kia nha đầu nếu như nghe nói ngươi có thể một chiêu giết chết Độc Hóa Mãng Vương, không biết sẽ kinh ngạc thành hình dáng gì. Không đúng, chỉ phải nói cho nàng, ngươi giết chết quá ba mươi đầu Tật Phong Lang, là có thể đem nàng sợ đến gần chết."

Vi Tầm không nói gì, ngẩng đầu nhìn đỏ thắm lớn trên cây Huyền Linh Quả.

Luân Hồi trước, đại thụ trên mang theo ba viên Huyền Linh Quả.

Mà bây giờ, Huyền Linh Quả số lượng, chỉ có hai viên!

Ở đây ba người, tuyệt đối chưa có đụng tới tay chân, hôm nay vừa đi vào ảo trận thời điểm, Vi Tầm liền phát hiện trên cây chỉ có hai viên trái cây. Chuyện này ý nghĩa là, hẳn muốn bắt đầu hãm hại khoa học kỹ thuật xoạt linh quả kế hoạch, bị nhờ.

"Tiểu tử, ngươi vừa nảy sử dụng kinh khủng kia một chiêu, linh lực cũng đã tiêu hao không kém bao nhiêu đâu?" Thiết Chùy nói rằng: "Ngươi trước hái một viên Huyền Linh Quả ăn vào, còn lại một viên cho Mia mang về."

Vi Tầm xoay đầu nhìn cái kia ngành hán: "Vậy còn ngươi?"

"Ta không vội, ta đây sắt thép thiên phú rất kháng đánh." Thiết Chùy sáng lạng cười nói: "Chờ ngươi cùng Mia trở nên mạnh mẽ, sau đó có rất nhiều cơ hội, trên đời này cũng không phải chỉ có này hai viên Huyền Linh Quả."

Vi Tầm trong lòng một hồi cảm động, nói rằng: "Thiết Chùy đại ca, ta không cần Huyền Linh Quả, ngươi nắm một viên đi."

"Vậy cũng không được!" Thiết Chùy kiên quyết từ chối.

Vi Tầm cười nói: "Ta đã không cần Huyền Linh Quả."

Thiết Chùy nghe vậy sửng sốt: "Ngươi hai sao Tàn Nguyệt thiên phú, vì sao không cần?"

(ta mới sẽ không nói cho ngươi, ta đã ăn xong một quả.)

Vi Tầm trong lòng là nghĩ như vậy, dính đến Luân Hồi ấn ký Thiên Cơ, hẳn đương nhiên không thể nói ra chân tướng, giả vờ thần bí nói: "Nói cho ngươi một cái bí mật, ta dung hợp tinh lực thời điểm, hấp thu một luồng sức mạnh thần kỳ, tiến hóa đến rồi ba sao Loan Nguyệt thiên phú. Này loại Huyền Linh Quả, đối với ta đã vô dụng."

Thiết Chùy bán tín bán nghi nói: "Ta ít đọc sách, ngươi có thể đừng gạt ta."

"Ngươi chờ ta một chút."

Vi Tầm ngồi xếp bằng ở thuộc hạ, mình tưởng khôi phục vừa hao hết linh lực.

Sau nửa giờ, hẳn khôi phục một phần linh lực, đứng lên nói: "Thiết Chùy đại ca, ngươi nhìn kỹ được rồi."

Dứt lời, một thanh Nguyệt Nha Nhận bay ra ngoài, đánh rơi tám mươi mét bên ngoài một nhánh cây.

Thiết Chùy là cái bên ngoài thô kệch bên trong tinh tế nam nhân, tại chỗ thấy rõ. Nếu như Vi Tầm là hai thiên phú, cao cấp cảnh giới Nguyệt Nha Nhận, tầm bắn xa nhất chỉ có năm mươi mét. Mà bây giờ, Nguyệt Nha Nhận tầm sát thương đạt tới tám mươi mét, nói rõ hẳn đích xác là ba sao thiên phú.

"Huynh đệ, cái gì cũng không nói. Sau đó lên núi đao xuống chảo dầu, ngươi nói một câu chính là!" Thiết Chùy một mặt vẻ cảm kích, lại nói: "Viên kia cho ta Huyền Linh Quả, ta có thể hay không cầm bán đấu giá?"

Vi Tầm kinh ngạc: "Tại sao?"

"Sự phụ ta vết thương cũ, hai năm qua càng ngày càng nghiêm trọng. Hẳn gạt Mia, không muốn để cái kia nha đầu lo lắng." Thiết Chùy chán nản nói: "Ta muốn bán đi Huyền Linh Quả, đổi đổi Ngọc Linh chi, giảm bớt sự phụ ta thương thế."

Vi Tầm một lần nữa xét lại Thiết Chùy một lần, vạn vạn không ngờ tới này kẻ lỗ mãng còn có như vậy ôn nhu nhẫn nại một mặt.

Trăm thiện hiếu là đầu tiên, Thiết Chùy nam nhân như vậy, đáng giá thâm giao.

Hắn cũng không tại chỗ phủ định Thiết Chùy lời giải thích, lạnh nhạt nói: "Thiết Chùy đại ca, ngươi có nghĩ tới hay không, này loại linh quả cầm bán đầu giá, sẽ đưa tới họa sát thân? Đến thời điểm không ngừng ngươi có phiền phức, Đạt thúc, Mía, bao quát ta ở bên trong, cũng phải bị cái kia chút không có hảo ý người nhìn chăm chăm."

Thiết Chùy cả người một cái giật mình, hắn phỏng đoán cẩn thận, Huyền Linh Quả giá khởi đầu ở mười vạn ngân tệ trở lên. Như vậy một bút tài sản kết xù, không biết sẽ chọc tới bao nhiêu người đỏ mắt, hắn không chỉ một lần gặp phát tài rồi phản mà chết oan chết uổng lính đánh thuê. Có chút người mạo hiểm ở trong rừng rậm đen tìm được đáng tiền kỳ hoa dị thảo, nhưng không giải thích được chết ở trong thành trấn.

Vi Tầm đạt tới mong muốn bên trong hiệu quả, nói rằng: "Thiết Chùy đại ca, thực lực mới là thuật sĩ căn bản. Chờ ngươi trở nên càng mạnh hơn, sau đó ta trốn ở sau lưng ngươi sẵn giết ma thú cũng ung dung hơn nhiều. Ngươi tin được lời của ta, trước hết đem Huyền Linh Quả ăn vào, ta bảo đảm, nhất định giúp ngươi tìm tới Ngọc Linh chi."

Ps: Các bạn nhớ vote 9-10 điểm ở cuối chương ủng hộ mình nhé! Hoàng Châu chân thành cảm ơn!

Bạn đang đọc truyện *Thiên Phú Thế Giới Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 35: CỬU LONG BẢO TÀNG

Đồ thám đại thụ hạ, Thiết Chùy xếp bằng trên mặt đất, đang ở luyện hóa Huyền Linh Quả.

Vi Tầm ngồi ở cách đó không xa, một bên thay Thiết Chùy hộ pháp, vừa nghĩ tâm sự.

Thiết Chùy luyện hóa Huyền Linh Quả cần một hai ngày thời gian, Vi Tầm nhàn rỗi không chuyện gì làm, trong tay cũng không sách hãy nhìn, chỉ phải nghiên cứu khối này không rõ lai lịch đen như mực ngọc bội.

Hắn không có thể làm cho mình rảnh rỗi, bằng không, liền sẽ không có cách nào tự kiểm chế mà nghĩ đọc Vi Vi.

Cái kia vẫn chờ hắn hồi tâm chuyển ý nữ hài, vô số lần xuất hiện ở trong đầu của hắn, trước đây hắn có thể thông qua đọc sách, luyện công, mạo hiểm các loại phương thức, để chính mình tập trung tinh lực không nghĩ nữa nàng. Mà bây giờ, Vi Tầm rồi rãnh rỗi đau "bi", cứ như vậy tiêu nửa ngày công phu, hắn đã lén lút nhớ Vi Vi 136 lần.

Đột nhiên, hắn nhìn thấy xa xa Cao Đại Mãnh đang đánh thủ thế, ra hiệu hắn đi qua.

Vi Tầm có chút bài xích cùng Cao Đại Mãnh một chỗ, không quá tình nguyện đi tới con của gió trước mặt.

"Honey, ngươi không luyện hóa Huyền Linh Quả sao?" Cao Đại Mãnh về mặt u oán nói: "Ngươi có không tin được nhân gia, phải đợi Thiết Chùy thu công sau đó, ngươi luyện hóa lại Huyền Linh Quả?"

"Ta tạm thời không cần dùng Huyền Linh Quả." Vi Tầm ngao kiêu nói.

"Vậy ngươi còn dám dùng hộp gỗ giả bộ Huyền Linh Quả?" Cao Đại Mãnh lườm hắn một cái.

"Có vấn đề sao?" Vi Tầm cảm thấy không đúng lắm.

"Đàn độn chết rồi, này loại linh quả dùng một loại hộp gỗ chứa, không ra ba ngày liền sẽ khô héo mục nát, trở nên không đáng giá một đồng." Cao Đại Mãnh bám thân tại hắn cái kia to lớn thủ trong bóp da đào a đào, móc ra một cái hộp ngọc nhỏ, đưa cho Vi Tầm nói: "Cái này hàn hộp ngọc, có thể bảo đảm Huyền Linh Quả một tháng bên trong không mục nát, cầm đi đi."

"Đa tạ." Vi Tầm từ trong thâm tâm biểu thị cảm kích, kỳ hoa dị quả chỉ, chỉ ghi lại Huyền Linh Quả được tính, cũng không có viết qua này loại linh quả hái xuống mấy ngày sẽ khô héo thối rữa chi tiết nhỏ. Nếu không có Cao Đại Mãnh nhắc nhở, nào đó một tay mơ lần này được bày ra một cái đại quạ đen, đến thời điểm cho Mía mang về là một viên nát rơi vỡ va vỡ vụn.

"Đừng khách khí với ta." Cao Đại Mãnh xề gần một chút, ánh mắt sáng quắc nói: "Honey, hiện tại chúng ta cố gắng nhờ một chút ta báo đáp chuyện của ngươi."

Vi Tầm: "Người không phải đã báo đáp quá ta?"

"Vậy cũng là báo đáp? Tật Phong Lang là người giết, ta đều cơ hội xuất thủ. Độc Hỏa Mãng Vương cũng là người giết, ta bắt quá ở bên cạnh quyền góp náo nhiệt mà thôi." Cao Đại Mãnh nói chuyện lên báo ân, phi thường tích cực đây: "Nhân gia không những không có báo đáp người, còn cầm chỗ tốt, người để ta sau đó làm người như thế nào?"

Vi Tầm: "Nhốt lại Độc Hỏa Mãng Vương, người có công lớn, xem như là báo đáp quá ta."

"Không tính!" Cao Đại Mãnh trương đương nghiêm túc, nghiêm túc nói: "Ta phải báo đáp người, không phải vậy đoàn trưởng chúng ta sẽ mắng chết ta. Người tái tưởng cho tốt, ít nhất được đề ta giúp người làm hai việc!"

Vi Tầm suy nghĩ một chút, nói: "Ta để cho người giúp ta chế tác bộ kia giáp da, toán một cái chứ?"

"Tạm thời coi như thế đi." Cao Đại Mãnh vừa nhắc tới báo ân liền có chấp: "Vậy còn có một cái đây?"

Vi Tầm rất rõ ràng, chính mình nếu là không mở miệng xách điều kiện, cái này yêu nhân có thể quán quít lấy hấn làm phiền ba ngày ba đêm, đơn giản giờ công phu sư tử ngoạn: "Ta cần gấp một bộ Nguyệt Linh thuộc tính thân pháp đấu thuật, nếu như người có thể giúp ta tìm tới này loại bí kíp, cái kia liền giúp ta đại mang."

"Nguyệt thuộc tính thân pháp? Người vẫn đúng là xảy ra vấn đề khó, ý định làm khó dễ nhân gia thật sao?" Cao Đại Mãnh lại u oán bắt đi: "Người chó đực ý, ta nhất định sẽ tìm được cái kia loại thân pháp. Không có lương tâm, ngoại trừ làm khó dễ nhân gia, người liền không thể cùng nhân gia cố gắng tán gẫu ngày sao?"

Vi Tầm nói: "Ta đang có chút vấn đề muốn thỉnh giáo người, người đúng là tự do thành bang bách khoa toàn thư?"

"Khẳng định, ta như vậy tồn đàn ông, như là người nói láo sao?" Cao Đại Mãnh đắc ý vén lên trên trán cái kia phong tao tóc mái, lòi thè son sắt nói: "Người có khó khăn gì, cứ hỏi ta, bảo đảm cho người câu trả lời hài lòng."

Vi Tầm sẽ chờ những lời này, hít sâu một hơi, hỏi: "Người biết Cửu Long bảo tàng sao?"

Cao Đại Mãnh rất bất mãn: "Không phải là nói nhầm sao, liền tiểu hài tử đều biết Cửu Long bảo tàng truyền thuyết."

"Ta cũng đã từng nghe nói một ít đồn đại, nhưng không xác định có thể hay không tin." Vi Tầm làm nên một hồi, yếu ớt nói: "Người là tự do thành bang bách khoa toàn thư, hẳn phải biết một ít người bình thường không biết bí mật, có thể hay không cẩn thận nói với ta nói chuyện."

"Coi như người thật tinh mắt, nhân gia thật vẫn biết người bình thường đến chết cũng không biết bí mật lớn." Cao Đại Mãnh rất là được lợi, lại là đưa tay vén lên màu bạc tóc mái, dương dương đắc ý nói:

"Năm ngàn năm trước, Đông đại lục xuất hiện một đầu Thần Long vương, thống nhất toàn bộ Long Tộc. Nào đó một ngày, Thần Long vương làm một cái sau người không thể nào hiểu được quyết định, lấy đông phương Thần Long vương dẫn đầu, bốn đại lục thánh Long Vương, sao Long Vương, quang Long Vương, Hắc Long Vương, ngân Long Vương, gió Long Vương, hỏa Long Vương, Băng Long Vương. . . Này chín vị Long Vương, đem chúng nó suốt đời bắt được bảo vật chôn dấu ở cùng một nơi, đây chính là Cửu Long bảo tàng."

"Long Tộc yêu thu thập bảo vật, đây là cả thế gian nổi tiếng. Chín đầu rồng, hơn nữa còn là trong Long tộc vương giả, những này siêu cấp Long Vương bắt được bảo tàng chôn cất cùng nhau, người suy nghĩ một chút cái kia được có cỡ nào hấp dẫn người?"

"Năm ngàn năm đến, chưa bao giờ có người tìm tới Cửu Long bảo tàng, bất quá, Cửu Long châu đúng là cách mỗi hơn trăm năm liền xảy ra hiện." Cao Đại Mãnh tiếp tục nói: "Mỗi một vị Long Vương, đều lưu lại một viên long châu, mặt trên đánh hạ đặc thù Long Vương dấu ấn. Tương truyền chỉ có tập hợp chín viên long châu, mới có thể tìm tới Cửu Long bảo tàng, bóc mở một cái bí mật kinh thiên."

Vi Tầm không hài lòng lắm: "Những này cùng trong sách ghi lại giống như, không tính bí mật a."

"Chán ghét, người đừng hùa gấp mà, lập tức liền có người không biết bí mật rồi." Cao Đại Mãnh bán cái cái nút: "Ta tiên khảo thi người, người biết cái kia chín viên long châu tẩm tích sao?"

Vi Tầm lặng lẽ nói: "Nghe nói Nguyệt Long Châu ở Đông đại lục, sao long châu ở Tây đại lục."

"Thế nhân đã biết hai viên long châu, một cái ở Đại Viêm đế quốc Nguyệt Hoàng Nữ Đế trong tay, một viên ở phương tây thần điện Giáo Hoàng trong tay." Cao Đại Mãnh càng nói càng đắc ý: "Ta nói điểm người bình thường không biết, nhân gia chỉ ít còn biết mặt khác ba viên long châu tẩm tích."

"Cái nào ba viên long châu?" Vi Tầm tìm đập đột nhiên gia tốc.

"Ngân Long Châu, Hắc Long Châu, Thần Long Châu." Cao Đại Mãnh nói tới này ba viên long châu, trong mắt cũng xẹt qua vẻ mơ ước: "Ngân Long Châu ở bắc đại lục một vị thần bí Thánh giả trong tay, có người nói người này đã là chín cấp tốt cùng đại Thánh giả. Hấn mượn Ngân Long Châu sức mạnh, có hi vọng đạt đến nửa Thần cảnh giới, cùng trong chuyện thần thoại xưa Tinh quân, Thiên Sứ, không khác nhau nhiều rồi."

"Viên kia Hắc Long Châu, không ở nhân loại trong tay. Bốn đại lục ở ngoài Vô Tận Chi Hải, có một Hắc Long Đảo, mặt trên chiếm cứ một đầu xưng

vuơng xưng bá thánh thú Hắc Long, trong truyền này đầu rồng là năm đó vị này Hắc Long Vương hậu duệ, nó chính là Hắc Long Châu kẻ nắm giữ."

Dừng một chút, Cao Đại Mãnh liếm môi một cái: "Cho tới cái kia được xưng Cửu Long châu đứng đầu Thần Long Châu, khả khả. . ."

Vì Tầm hoa cúc căng thẳng, yếu ớt nói: "Ngươi ngay cả Thần Long Châu tẩm tích đều biết?"

"Ha ha, ngươi cho rằng tự do thành bang bách khoa toàn thư là gọi không sao, ngay cả này râu mép một xấp đầy lão lính đánh thuê, biết đến bí mật chưa từng ta nhiều." Cao Đại Mãnh ảo diệu một trận, ung dung thông thả nói: "Nói tới Thần Long Châu, cái kia thật không đơn giản. Nắm giữ Thần Long Châu người, cũng không phải một cái đơn giản nam nhân."

Vì Tầm lòng như lửa đốt, biết rõ Thần Long Châu lai lịch, là hắn có thể làm rõ "Tiền nhậm huynh" thân thế.

Gặp phải này loại cơ hội ngàn năm một thuở, Vì Tầm từ bỏ trình tiết, thúc giục: "Tiểu Mãnh Mãnh, đừng thừa nước đục thả câu, nhanh lên một chút nói cho ta biết!"

Ps: Các bạn nhớ vote 9-10 điểm ở cuối chương ủng hộ mình nhé! Hoàng Châu chân thành cảm ơn!

Bạn đang đọc truyện *Thiên Phú Thế Giới Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 36: Thánh Đường thần điện

"Liên quan với Thần Long Châu cổ sự rất dài, ngươi có kiên trì nghe sao?"

Cao Đại Mãnh tạo ra bộ dáng, ý định treo Vì Tầm khẩu vị.

"Có." Một cái nào đó nắm giữ Thần Long Châu nam nhân, hận không thể hiểu rõ Thần Long Châu tất cả bí mật, hắn đương nhiên là có kiên trì nghe.

"Ngươi không phải rất đáng ghét cùng nhân gia tán gẫu ngày sao?" Tiểu Mãnh Mãnh càng ngao kiêu.

"Ta thừa nhận, ta là có chút chán ghét cùng ngươi đàm luận tình a yêu a gì gì đó." Vì Tầm nhắm mắt nói: "Bất quá, ngươi nhắc tới mỗi bên loại điển cổ thời điểm, rất có cao nhân phong thái, ta hết sức thưởng thức ngươi."

"Có thật không?" Cao Đại Mãnh giống như một bị người yêu ca ngợi ngây thơ thiếu nữ, ánh mắt đều ngổn ngang, mừng rỡ nói rằng: "Vậy ta liền rõ ràng mười mười địa nói cho ngươi rõ, đang nói Thần Long Châu trước, trước tiên ta hỏi ngươi, ngươi biết Nam đại lục mạnh nhất mấy người là ai chẳng?"

"Một tiên tri, hai trí giả, ba Thánh Tôn?" Vì Tầm đối với Nam đại lục thế cuộc cũng không phải là không biết gì cả, hiểu kỳ nói: "Ý của ngươi là, Thần Long Châu ở nơi này sáu đại Thánh giả bên trong một người trong đó trên?"

"Ngươi đáp đúng phân nửa." Cao Đại Mãnh lựa chọn một loại hỏi ngược lại thức giải đáp phương thức: "Vậy ngươi Nam đại lục thần bí nhất tổ chức sao?"

"Thánh Đường?" Vì Tầm giật mình, này vừa vặn cũng là hắn muốn tìm Cao Đại Mãnh hỏi ra một điều bí ẩn đoàn.

Cao Đại Mãnh cười nói: "Nam đại lục người loại hỗn tạp, tín ngưỡng cũng vô cùng hỗn tạp, mỗi bên loại tông giáo có trên hơn trăm cái. Năm đó đại thực dân thời đại, phương tây thần điện đã nghĩ thống nhất Nam đại lục tín ngưỡng, nhưng là ngàn năm trôi qua, thần điện ở Nam đại lục tín đồ cũng không nhiều. Phải biết, thần điện từ lâu thống nhất Tây đại lục tín ngưỡng, thực lực rõ như ban ngày, ngươi không cảm thấy trong này có kỳ lạ sao?"

"Ta nghe nói Đông đại lục cường giả không muốn nhìn thấy này loại cục diện, trong bóng tối làm phá hoại. Nam đại lục dân bản địa cũng không muốn vứt bỏ tín ngưỡng của chính mình, không mua thần điện món nợ. Còn có bắc đại lục mấy người, cũng từ đó làm khó dễ, vì lẽ đó Nam đại lục thần điện tín đồ không có Tây đại lục nhiều như vậy." Vì Tầm nói rằng.

Cao Đại Mãnh cười thần bí: "Nhưng là Thánh Đường thành lập mới hơn 100 năm thời gian, ở Nam đại lục giáo chúng số lượng cơ hồ là thần điện tín đồ hai lần, ngươi lại giải thích như thế nào loại hiện tượng kỳ quái này đây?"

"Ta có một không chính chắn ý nghĩ, đây cùng hai nhà hạt nhân tôn chỉ có quan hệ." Vì Tầm nhìn ra rồi, Cao Đại Mãnh đây là đang khảo nghiệm tầm mắt của hắn, hắn tại chỗ liền khách mời nổi lên cao hiểu nói lỏng, nói thao thao bất tuyệt: "Thần điện tây nào quá độc ác, giáo hóa tín đồ vô điều kiện vì là thần linh kính dâng tất cả, càng mạnh người càng không muốn tiếp thu loại tín ngưỡng này."

Dừng một chút, hần nói tiếp: "Thánh Đường vừa vặn ngược lại, đề xướng Nhân Định Thắng Thiên, tôn chỉ của bọn hần là, chỉ cần người phạm vuron lên hùng mạnh, cũng có siêu phạm nhập thánh cơ hội. Thánh Đường nhiệt hạch tâm tư nghĩ, chính là không khuất phục với Thần Linh, nhân loại dựa vào chính mình, trở thành thánh hiền, lưu danh bách thế, này loại tôn chỉ hết sức có thể khích lệ người hăm hở tiến lên."

Cao Đại Mãnh: "Nói như vậy, ngươi càng coi trọng Thánh Đường?"

"Vây cũng chưa chắc." Vi Tầm cười nói: "Khách quan nói, hai nhà này đều không phải là cái gì hảo điều."

Cao Đại Mãnh kinh ngạc: "Tại sao?"

"Thần điện quá độ ngu dân, đem thư đồ đùa bỡn trong lòng bàn tay, ánh mắt của quần chúng là sáng như tuyết, bánh xe lịch sử luôn có một ngày sẽ nghiền ép lên đến, như vậy tông giáo sớm muộn sẽ diệt vong." Vi Tầm từ một cái phản từ trí thức cao cấp góc độ nhìn vấn đề, miệng lưỡi lưu loát nói: "Thánh Đường, quá độ cổ xúy nhân dục, đem nhân loại đã tâm, tham lam, ích kỷ, thả lỏng đến cực hạn. Này loại cấp tiến cách làm, cố nhiên mang đến một vài chỗ tốt, nhưng cũng có rất nhiều chỗ hỏng."

Cao Đại Mãnh lần đầu nghe được như vậy mới mở kiến giải, một lần nữa thẩm thị trước mắt cái này thần bí cường đại nam nhân, hỏi dò: "Ồ trong lòng ngươi, thần điện cùng Thánh Đường đều không còn gì khác?"

"Cái kia cũng không trở thành, tùy việc mà xét, thần điện đạo người hướng thiện, tuyên dương người tốt có báo đáp tốt, điểm này vẫn là đáng giá khẳng định." Vi Tầm về mặt tự nhiên nói: "Thánh Đường cách làm tuy rằng cấp tiến, trăm năm qua cũng cổ vũ mấy đời người, trong đó không thiếu một ít không ngừng vuron lên đích hảo nhân, này cũng đáng tán dương."

Không chờ Cao Đại Mãnh mở miệng, Vi Tầm đi thẳng vào vấn đề: "Ngươi là nói, Thánh Đường sở dĩ phát triển được nhanh như vậy, là bởi vì có Thần Long Châu?"

"Honey, ngươi thật thông minh." Cao Đại Mãnh mắt bốc hồng tâm mà nhìn hần, nhu tình như nước nói: "Thánh Đường người sáng lập, lai lịch quá thần bí, đại đa số người không rõ ràng hần là thần thánh phương nào. Bất quá ta lại biết, người này vốn là Đông đại lục hậu duệ, do một loại nguyên nhân nào đó đi tới Nam đại lục, trăm năm xông ra lớn như vậy cơ nghiệp."

Vi Tầm gạt mình: "Ngươi nói là ba Thánh Tôn đứng đầu Vô Danh Kiếm Thánh?"

"Không sai, hần năm đó tự xưng vô danh kiếm khách, lưu lảng tứ xứ, sau đó trở thành Thánh giả, mọi người tôn hần vì là Vô Danh Kiếm Thánh. Đến nay còn không có ai biết lai lịch của hần, liên tên của hần đều không người hiểu rõ." Cao Đại Mãnh nói rằng: "Thánh Đường nguyên bản cùng thần điện nước giếng không phạm nước sông, hai nhà sở dĩ triệt để cắt đứt, chính là bởi vì hai mươi năm trước, Vô Danh Kiếm Thánh phạm vào thần điện tội kỵ, hần sống lại một cái chết đi trăm năm nữ nhân."

Vi Tầm: "Cái này ta có nghe thấy, Vô Danh Kiếm Thánh một đời nguyện vọng lớn nhất chính là phục sinh hần ái thê."

"Thần điện cổ xúy người chết rồi hoặc là trên Thiên Đường, hoặc là xuống địa ngục. Vô Danh Kiếm Thánh phục sinh người chết cử động, hướng về khắp thiên hạ yết kỳ một khả năng tính: Nhân loại cũng có thể khởi từ hoàn sinh!" Cao Đại Mãnh nói, có chút lòng vẫn còn sợ hãi nói: "Này dao động thần điện căn bản, thần điện rất nhiều tín đồ bắt đầu hoài nghi tín ngưỡng của chính mình, từ đây thần điện người nắm quyền đem Thánh Đường liệt vào dị đoan, hai nhà rơi vào không chết không thôi cục diện."

Nói tới chỗ này, Cao Đại Mãnh làm một tổng kết: "Năm đó Thần Long vương có một loại vô cùng năng lực đặc biệt, có thể phục sinh đã chết sinh linh. Chỉ ít ở hai mươi năm trước, Vô Danh Kiếm Thánh liền chiếm được Thần Long Châu."

(Thần Long Châu rõ ràng trên người Lão Tử, cùng Vô Danh Kiếm Thánh có một mao quan hệ?)

Vi Tầm nghi ngờ trong lòng, bề ngoài lạnh lẽ nói: "Vô Danh Kiếm Thánh không phải mất tích sao, Thần Long Châu cũng theo hần đồng thời mất tích?"

Cao Đại Mãnh cười thần bí, nói ra một câu kinh người chi ngữ: "Nếu như ta không có đoán sai, Thần Long Châu cùng Vô Danh Kiếm Thánh con trai đồng thời mất tích."

Vi Tầm tim đập đột nhiên gia tốc, làm bộ hiểu kỳ nói: "Có đúng không, vì sao ta chưa từng nghe nói?"

"Vô Danh Kiếm Thánh hai vợ chồng tiếc nuối lớn nhất, chính là không có dòng dõi. Mười tám năm trước, Vô Danh Kiếm Thánh cùng hần khởi từ hoàn sinh thể tử, sinh ra một đứa bé. Cái này bé trai cực kỳ thần bí, liên Thánh Đường nội bộ cao tầng cũng không biết người này tên. Hần là người sống cùng người chết kết thúc Hợp Thể, thần điện đem đứa nhỏ này định tính vì là nguyên rủa con trai, Thánh Đường thì lại nhận định đứa nhỏ này là kỳ tích con trai."

Cao Đại Mãnh không hổ là bách khoa toàn thư, nói bí mật không muốn người biết: "Mười sáu năm trước, Thánh Đường cùng thần điện bạo phát một lần quy mô lớn xông ` đột, Vô Danh Kiếm Thánh hai vợ chồng lý kỳ mất tích, bọn họ cái kia hai tuổi đại nhi tử, cũng không biết tung tích."

"Sau đó thì sao?" Vi Tầm không thể chờ đợi được nữa nói.

"Sau đó, có hai loại khả năng tính. Hoặc là Thần Long Châu còn trên người Vô Danh Kiếm Thánh, hoặc là Thần Long Châu ở cái kia kỳ tích con trai trên người." Cao Đại Mãnh nói rằng: "Nếu như để cho ta tới chọn, cá nhân ta càng nghiêng về người sau."

"Tại sao?" Vi Tầm hỏi.

Cao Đại Mãnh cười nói: "Người biết Đông đại lục có tháng Hoàng Nữ Đế sao?"

(Lão Tử đâu chỉ biết, còn cùng nàng lăn qua ga trải giường!)

Vi Tầm trong lòng là nghĩ như vậy, ngoài miệng hết sức khiêm tốn: "Không rõ lắm."

"Nguyệt Hoàng Nữ Đế không then vì là thiên chi kiều nữ, được xưng Đông đại lục ngàn năm không gặp kỳ tài. Như vậy kỳ nữ tử, vô số thiên tài tuấn kiệt đều không vào được pháp nhãn của nàng, nàng nhưng một mực chọn trúng một cái không rõ lai lịch thiếu niên." Cao Đại Mãnh nói rằng: "Người có nghe nói hay không quá, Nguyệt Hoàng Nữ Đế mấy tháng trước đã sắc phong một vị Long quý phi?"

"Có chuyện này sao?" Nào đó quý phi yếu ớt nói.

"Đoàn trưởng chúng ta đi qua một lần Đông đại lục, nàng có một suy đoán, vị kia Long quý phi, vô cùng có thể là mười sáu năm trước mất tích Vô Danh Kiếm Thánh con trai." Cao Đại Mãnh tuân ra mảnh nguyên liệu, nói ra một câu để Vi Tầm hoa cúc lạnh lẽo: "Nguyệt Hoàng Nữ Đế sở dĩ coi trọng tiểu tử kia, chỉ có một khả năng, tiểu tử kia nắm giữ Cửu Long châu đứng đầu Thần Long Châu!"

Ps: Các bạn nhớ vote 9-10 điểm ở cuối chương ủng hộ mình nhé! Hoàng Châu chân thành cảm ơn!

Bạn đang đọc truyện *Thiên Phú Thế Giới Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 37: Tân niên kế hoạch

Thiên Tinh Lịch 3 năm 2002 ngày mùng 1 tháng 1, này một ngày, là truyền thống tân niên.

Thời Quang Trán giăng đèn kết hoa, tràn đầy ngày lễ bầu không khí.

Mễ trạch càng là vui mừng, Đạt thúc gương mặt đều cười thành hoa cúc.

Hắn không có lý do gì không cười, ngày hôm qua Thiết Chùy cùng Vi Tầm từ hắc sâm Lâm Bình an trở về.

Đạt thúc đồ đệ duy nhất, ở Huyền Linh Quả cải tạo hạ, tiến cấp tới bốn sao hàn thiết thiên phú.

Mia từ tối hôm qua bắt đầu bế quan luyện hóa Huyền Linh Quả, chờ nàng xuất quan sau đó, tất có khả quan thành quả.

Tân niên, từng nhà đoàn viên, tiếng cười nói nói tùy ý có thể thấy được.

Chỉ có một cái nào đó thần bí cường đại nam nhân, ngồi ở trong phòng chờ ra.

Hắn cùng mình thân nhân chân chính cách xa nhau hai cái thế giới, cũng không biết năm nào gì tháng mới có thể đoàn tụ.

Mà ở cái thế giới này, hắn cũng không có cùng tiền nhiệm huynh những người thân kia đoàn tụ cơ hội.

(Vô Danh Kiếm Thánh? Tất chó, vậy ta tiền nhiệm huynh không nổi cũng là người vô danh?)

Từ khi sau khi trở về, Vi Tầm đối với tiền nhiệm huynh thân thế rất có oán niệm.

Hắn làm rõ ràng tiền nhiệm huynh thân thế, nhưng cũng không có làm rõ giống nhau.

Căn cứ hắn biết, từ khi Vô Danh Kiếm Thánh sau khi mất tích, Thánh Đường bên trong hồngбет, chia làm mấy cái phe phái.

Vi Tầm tùy tiện đi nhận thân thích, vậy không là tìm được tổ chức, mà là đi chịu chết.

Hắn vạn vạn không nghĩ tới, chính mình tại Đông đại lục rất nguy hiểm, ở Nam đại lục càng nguy hiểm. Một khi để trong thánh đường người biết thân phận của hắn, có ít nhất hai cái phe phái muốn đối phó hắn, đến thời điểm việc vui liền lớn.

(tiền nhậm huynh, người này cuồng phách khóc huyễn duệ thân thể, không có gì trướng dùng a!)

Vì Tầm càng nghĩ càng lo lắng, Cao Đại Mãnh có thể suy đoán ra tiền nhậm huynh chiếm được Thần Long Châu, Thánh Đường cao tầng đồng dạng có thể đoán được. Nắm giữ Thần Long Châu chính hần liền giống với Đường Tăng, yêu ma quỷ quái đều muốn ăn Đường Tăng thịt.

(Thánh Đường cũng không thiếu đối với Vô Danh Kiếm Thánh trung thành cảnh cảnh cao thủ, mấu chốt là địch bạn khó phân biệt, không nhận rõ ai mới là có thể tin người. Cái tổ chức này ở mỗi bên thành phố lớn đều có đường khẩu, Lôi Đình thành nên cũng có. Không bằng ta tự lấy hiện tại tiểu nhân vật này thân phận chui vào, từ cơ sở làm lên, tìm ra đối với Vô Danh Kiếm Thánh này toàn gia nhất tử trung thủ hạ, thuận liền hoàn thành Thời Quang lão nhân cái nhiệm vụ kia.)

Vì Tầm thu liễm nhạo báng tư thái, suy tính sự phát triển của tương lai con đường.

Thời Quang Trần quá nhỏ, không phải hần đại triển quyền cước sân khấu.

Hần không có quên, lúc trước Thời Quang lão nhân ủy thác hần ba cái nhiệm vụ.

Nhiệm vụ thứ nhất, chính là lẫn vào Thánh Đường, trở thành bên trong cao tầng.

...

...

Ngồi xếp bằng trên giường, Vì Tầm tiến nhập mình tương trạng thái.

Mề trạch thư tịch từ lâu xem xong rồi, hần phần lớn thời gian đều dùng cho tu luyện.

Từ khi hấp thu Huyền Linh Quả, Thần Long Châu đối với hần cải tạo càng thêm rõ ràng, Vì Tầm linh lực phẩm chất mỗi ngày đều đang biến hóa, đây là một cái tích lũy lâu dài sử dụng một lần quá trình, căn cứ hần phỏng chừng, dù cho không dùng bất kỳ linh quả, mấy tháng bên trong, linh lực của hần phẩm chất cũng sẽ sản sinh một lần bay vọt về chất, tiến vào cấp đến bốn sao Bán Nguyệt thiên phú!

Bây giờ hần đối với Thần Long Châu kèm theo bộ kia Vô Danh tâm pháp, có rất sâu sắc lý giải.

Bởi vì hần chưa hề hoàn toàn kích hoạt Thần Long Châu công hiệu, bộ kia Vô Danh tâm pháp cũng tàn khuyết không đầy đủ, chỉ giải tỏa một phần. Dùng Thiên Phú thể giới cấp bậc mà phân chia, hiện nay Vô Danh tâm pháp tương đương với trắc việt hai sao Nguyệt thuộc tính mình tương pháp.

Trắc việt hai sao, đối với rất nhiều thuật sĩ tới nói đã có thêm được xem không sai, nhưng Vì Tầm cũng không hài lòng.

Vận chuyển này loại tâm pháp, mỗi ngày có thể tăng cường hai viên linh châu.

Gặp lại tập thuật sĩ giai đoạn, loại tu luyện này tốc độ rất nhanh, không tới hai tháng thì đạt đến cấp chín đỉnh cao.

Đến rồi huân chương thuật sĩ cảnh giới, loại tu luyện này tốc độ cũng rất chậm chạp.

Hần còn kém hơn 600 viên linh châu, mới có thể đạt đến huân chương thuật sĩ bình cảnh.

Bé quan khổ tu lời, đạt đến hai cấp đỉnh cao đại ước cần một năm này.

Loại tu luyện này tốc độ cũng không toán chậm, một năm sau hần mười chín tuổi, đến rồi hai cấp đỉnh cao, tiến độ so với đứng hàng Phong Vân Bảng thiên tài Sử Nhất Bưu còn nhanh hơn. Thế nhưng, Vì Tầm muốn truy đuổi đối tượng, tuyệt đối không phải vị kia Phong Lôi Cuồng Thiểu.

Nếu như hần coi Sử Nhất Bưu là thành cả đời địch thủ cũ, đời này cũng cũng không sao triển vọng.

Có vị hiền giả đã nói: Một người có bao nhiêu thành tựu, quyết định bởi cho hần đem hạng người gì xem là đối thủ.

Đồng đại lục Nguyệt Hoàng Nữ Đế, mười tám tuổi thời gian, dĩ nhiên là năm cấp Tinh Thần thuật sĩ.

Cái này kỳ tài ngút trời nữ tử, mới là Vì Tầm liều mạng muốn vượt qua mục tiêu.

Hiện giai đoạn Vì Tầm, đừng nói vượt qua Nữ Đế, liền tối thiểu truy đuổi cũng không bằng.

Vì lẽ đó hần áp lực núi lớn, nóng lòng tăng lên Vô Danh tâm pháp cấp bậc.

Mọi người đều biết, mình tương pháp cấp bậc càng cao, linh lực tốc độ tăng trưởng càng nhanh.

Vì Tầm hết sức khẳng định, bản đầy đủ Vô Danh tâm pháp, ít nhất là hàm nghĩa cấp, thậm chí có thể là thất truyền mấy ngàn năm Thánh cấp thậm chí Thần cấp mình tương pháp. Mà hần không thể xác định chính là, chính mình nên làm gì giải tỏa này hư hư thực thực bị phong ấn công pháp?

(chẳng lẽ là không ngừng giết chóc, hấp thu tinh lực?)

Vì Tầm sinh ra một loại suy đoán, Thần Long Châu hấp thu tinh lực thời gian cái kia biến hóa tế nhị, hấn ký ức chưa phai.

(qua mấy ngày lại đi một lần rừng rậm tối đen , giết mấy chục đầu ma thú thăm dò sâu cạn.)

Vì Tầm lại toát ra làm thí nghiệm ý nghĩ, hết cách rồi, hấn vốn cũng không thuộc về thế giới này, rất nhiều thứ cũng phải học lại từ đầu, có thể nói là vuốt Thạch Đầu qua sông, từng điểm từng điểm tích lũy kinh nghiệm.

(huynh đệ, bình tĩnh đi, một hơi ăn không thành tên béo, người cũng đừng lao nghĩ một bước lên trời. Tốt xấu người cũng có tám sao Mệnh Châu, còn có Luân Hồi ấn ký cùng Thần Long Châu, liên sinh tử Luân Hồi này loại đại chiêu đều học xong, ở hàng bắt đầu trên không có thua cho cái kia mù đen. Cố lên, ca yêu quý người!)

Vẫn duy trì lạc quan tâm thái, Vì Tầm đứng lên nhìn trong gương thiếu niên, chính mình cổ vũ chính mình.

...

...

Sáng ngày hôm sau, Mễ trạch trong sân, truyền đến tiếng hò hét.

Hai người trẻ tuổi đang đang luận bàn, đánh đến không thể tách rời ra.

Cái kia cầm trong tay búa lớn đại hấn vạm vỡ, dung mạo rất sốt ruột, rõ ràng chỉ có hai mươi tuổi, xem ra có hai mươi bảy hai mươi tám bộ dạng. Đại hấn phương thức công kích cũng rất gấp, hồn nhiên không để ý đối thủ lợi kiếm, gắng gượng chống đỡ gần người cùng đối thủ tranh đấu.

Đối diện thiếu niên mặc áo đen tay nắm một thanh thiết kiếm, thi triển bảy bảy bốn chín chiêu nửa tháng kiếm kỹ. Đột ngột xem ra, thiếu niên chiếm hết ưu thế, liên chém cự hấn mười mấy kiếm. Nhưng mà, điều này cũng không có gì trứng dưng.

Cái kia trên người đại hấn hiện ra một loại hàn thiết giống như ánh kim loại, lạnh lẽo mà cứng rắn, hắc thiết kiếm liên một vết thương đều không có để lại.

"Không chơi với người."

Vì Tầm đột nhiên thu kiếm, lui về phía sau vài bước.

Hấn nửa tháng kiếm kỹ rất gần gũi với cao cấp, còn ẩn chứa sinh tử Luân Hồi thay đổi sau biến hóa, vẫn như cũ không làm gì được Thiết Chùy.

Luyện hóa Huyền Linh Quả Thiết Chùy, tiến hóa đến rồi bốn sao thiên phú. Đây loại hàn thiết thân thể, không then hoàng kim thiên phú tên gọi, liền che chở cũng không có cửa, Vì Tầm ngoan hạ tâm công kích quá Thiết Chùy chỗ yếu, vẫn là nắm đối phương không có cách nào.

"Đừng a, ta còn không có chảy mồ hôi đây, trở lại một trăm hiệp!"

Thiết Chùy chưa hết thòm thèm, từ khi tiến vào cấp đến hàn thiết thân thể, hấn thích nhất ngược Vì Tầm tìm tự tin.

"Không được, hôm nay số hai, kỳ mới nhất Phong Vân Bảng nên đi ra, ta đi trên đường mua một bản nhìn một cái."

Vì Tầm rõ ràng trong lòng, nếu như không triển khai phải giết cái kia một chiêu sinh chết Luân Hồi, kỹ xảo của hấn căn bản không dùng, chém Thiết Chùy một trăm kiếm cũng không thể gây thương tổn được đối phương, xác thực đánh chẳng qua hiện nay cái này Upgrade phiên bản khiến thịt mảnh nam.

"Được rồi, ta cùng đi với người. Thần tượng nói hấn một tháng trước đi vọt qua bảng, ta cũng muốn nhìn một chút hấn trên Phong Vân Bảng xếp hạng bao nhiêu vị." Thiết Chùy hào hứng nói, cùng Vì Tầm cùng đi đi ra ngoài.

Hai người tới nhà sách, mua được năm nay tháng giêng mới nhất Phong Vân Bảng.

Vừa nhìn bên dưới, Vì Tầm tròn tròn mắt.

Ps: Các bạn nhớ vote 9-10 điểm ở cuối chương ủng hộ mình nhé! Hoàng Châu chân thành cảm ơn!

Bạn đang đọc truyện *Thiên Phú Thế Giới Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 38: Hắc thủ sau màn tiềm chất

Thiên Tinh Quốc Phong Vân Bảng, mỗi tháng số một đều sẽ thay mới.

Không có lên bảng người, có thể khiêu chiến đã lên bảng cao thủ. Mà đã lên bảng người, cũng có thể khiêu chiến xếp hạng càng cao thuật sĩ. Dưới tình huống như vậy, Phong Vân Bảng mỗi tháng đều có xếp hạng biến hóa. Có chút xếp hạng lót đáy người, vọt tới đẳng trước, cũng sau xếp hạng cao người bị đánh bại sau thấp xuống thứ tự.

Mặt khác, còn có chút không có danh tiếng gì nhân vật, thật giống trong một đêm nhô ra tựa như, leo lên Phong Vân Bảng.

Con của gió Cao Đại Mãnh, chính là như vậy một cái thần kỳ nhân vật.

Dựa theo Phong Vân Bảng xông bảng quy tắc, xếp hạng một trăm sau này người, có thể khiêu chiến cùng mình thứ tự cách biệt một trăm vị trong vòng đối thủ. Tỷ như xếp hạng một ngàn người, nhiều nhất khiêu chiến xếp hạng người thứ 900 đối thủ, không có tư cách khiêu chiến xếp hạng hơn 800 vị người. Mà xếp hạng một trăm tên trong vòng người, thì lại chỉ có thể khiêu chiến cùng mình cách biệt mười vị trong vòng đối thủ. Đến rồi mười người đứng đầu, còn phải tính toán thắng tràng cùng tích phân, căn cứ thực lực tổng hợp tiến hành xếp hạng.

Thiên Tinh Lịch 301 năm 12 đầu tháng, Cao Đại Mãnh dùng nửa tháng, lấy được mười ba thắng liên tiếp.

Hắn trước tiên chiến thắng Phong Vân Bảng xếp hạng một ngàn người, thay thế vị trí của đối phương. Sau đó hắn bắt đầu khiêu chiến người thứ 900, người thứ 800, người thứ 700. . . Cứ thế mà suy ra, mười trận chiến sau khi, hắn đã xếp hạng Phong Vân Bảng người thứ 100.

Sau đó hắn phân chó thách thức xếp hạng người thứ chín mươi, người thứ tám mươi, người thứ bảy mươi hai đối thủ, cuối cùng ghi tên Phong Vân Bảng người thứ bảy mươi hai.

Xung kích Phong Vân Bảng, ngũ liên thắng cũng đã tương đương không nổi, dù sao leo lên Phong Vân Bảng không có một quả hồng mềm.

Đạt được mười thắng liên tiếp, đều có thể xưng tụng kỳ tích.

Thiên Tinh Quốc hơn 300 năm trong lịch sử, có thể ở Phong Vân Bảng mười thắng liên tiếp kỳ tài có thể đếm được trên đầu ngón tay.

Không khó tưởng tượng, mười ba thắng liên tiếp Cao Đại Mãnh, sẽ khiến cho như thế nào náo động.

Từ khi tháng này Phong Vân Bảng tuyên bố, toàn bộ Thiên Tinh Quốc đều đang bàn luận hắn.

Hắn là Thiên Tinh Quốc nhất gần mười năm đến, duy nhất một cái đạt được mười thắng liên tiếp người.

Cho dù là thực lực tổng hợp xếp hạng Phong Vân Bảng đệ nhất sét A Luân, năm đó đạt được cửu liên thắng thời điểm, bị một cái khắc chế cái chết của hắn đối với đầu khiêu chiến, cũng thua nửa chiêu. Cái thể giới này rất nhiều thiên phú, khắc chế lẫn nhau, so với như hệ "nước" thiên phú cũng rất khắc chế hỏa điểm thiên phú. Mạnh như sét A Luân, cũng hết sức kiêng kỵ thuộc tính khắc chế hắn thuật sĩ, đã từng bại bởi cái bài danh kia Phong Vân Bảng thứ ba đối thủ cũ nhiều lần.

Năm nay Phong Vân Bảng, năm mươi vị trí đầu biến hóa không lớn, nhất chọc người chúc mục đích đúng là Cao Đại Mãnh xếp hạng.

Bản kỳ tạp chí dùng rất lớn độ dài, đến giới thiệu cái này con của gió.

Cao Đại Mãnh, năm nay hai mươi mốt tuổi, cấp chín tinh thần thuật sĩ, nắm giữ năm sao cuồng phong thiên phú, cùng với năm sao Mệnh Châu. Người này vốn là Thiên Tinh Quốc Lôi Đình Thành Địch một tên lính đánh thuê hậu duệ, lúc đó bị một vị lang thang thuật sĩ chọn trúng, đi tới tự do thành bang.

Hắn 15 tuổi liền gia nhập tiếng tăm lừng lẫy Sắc Vi đoàn lính đánh thuê, là địa vị chỉ đứng sau ba màu tường vi nòng cốt cấp thành viên. Người này ở tự do thành bang có rất nhiều bí danh, tỷ như con của gió, bách khoa toàn thư, tồn đàn ông. . .

Bản kỳ Phong Vân Bảng trên, còn ghi chép một đoạn liên quan với Cao Đại Mãnh thăm hỏi.

Đang khiêu chiến xếp hạng bảy mươi hai Lôi Đình thành thiên tài đầu óc phú thời điểm, địa phương Thuật Sĩ công hội một vị công nhân viên hỏi hắn: "Người có tư cách khiêu chiến xếp hạng người thứ bảy mươi đối thủ, tại sao một mực muốn khiêu chiến xếp hạng bảy mươi hai Lôi Đình thành chủ con trai?"

Cao Đại Mãnh cho ra trả lời chắc chắn là: "Nhân gia nhìn tên kia không hợp mắt. . ."

Cái này thô bạo vênh vào đáp án, khơi dậy sóng to gió lớn.

Lôi Đình thành, Lai Nhân tỉnh thành phố lớn thứ hai.

Là cao quý Lôi Đình Thành Địch thành chủ người thừa kế, đầu óc phu thân phận địa vị có thể tưởng tượng được.

Cao Đại Mãnh công nhiên khiêu khích vị thành chủ này con trai, đưa tới náo động cũng có thể tưởng tượng được.

Có người nói, này là thiên tài bản tính.

Có thể leo lên Phong Vân Bảng người, đều là danh chấn một toà thành thậm chí một cái hành tinh nhân vật nổi tiếng.

Cứ việc Phong Vân Bảng trên đều là ba mươi tuổi trở xuống tuổi trẻ thuật sĩ, so với rất nhiều bốn năm mươi tuổi lão thuật sĩ còn khủng bố.

Những người trẻ tuổi này, còn có một cái khác hết sức thống nhất xưng hô thiên tài!

Cái gọi là thiên tài, chính là ở rất nhỏ tuổi, làm được đại nhân đều không giải quyết được sự tình.

Người trên Phong Vân Bảng, tuyệt đại đa số là thiên tài như vậy.

Những thiên tài này đều là nổi danh kiêu căng tự mãn, ngôn hành cử chỉ tự nhiên cũng là thô bạo lộ ra ngoài.

Cũng có người nói, Cao Đại Mãnh sau lưng có Sắc Vi đoàn lính đánh thuê chỗ dựa, không sợ đầu óc phu thân phận.

Cứ việc Sắc Vi đoàn lính đánh thuê cách xa ở tự do thành bang, Thiên Tinh Quốc rất nhiều người vẫn là rất rõ ràng trên chộc đến người lính đánh thuê này đoàn kết cục.

Mà nhất làm người tin phục thuyết pháp, vẫn là Phong Vân Bảng biên soạn người dự đoán.

Căn cứ vị kia dự đoán rất chính xác nhân sĩ chuyên nghiệp phòng chừng, đợi đến con của gió hai mươi lăm tuổi thời điểm, có hi vọng đứng hàng Phong Vân Bảng mười vị trí đầu!

Chờ hán trưởng thành đến hai chừng mười tám tuổi, thậm chí có thể có thể Vấn Đình Phong Vân Bảng số một!

Loại tiềm lực này vô hạn yêu nhân, hán triển hiện ra ngạo kiều, tại thể nhân xem ra là như vậy hợp lý, như vậy hài hòa.

...

...

"Quá mạnh mẽ, quả nhiên là tự do thành bang tồn đần ông, không hổ là ta đây thần tượng!" Thiết Chùy xem xong Phong Vân Bảng, đập biumôi nói: "Thần tượng đã là ba cấp đỉnh cao, hán nguyên tố "Gió" lực tương tác cao như vậy, đột phá bình cảnh vấn đề không lớn, chẳng mấy chốc sẽ biến thành bốn cấp nguyên tố thuật sĩ. Chờ hán sau khi đột phá, sát tiến Phong Vân Bảng hai mươi vị trí đầu cũng không có vấn đề gì."

Vì Tầm như có điều suy nghĩ nói: "Nếu không, ngươi cũng đi xông báng?"

"Ta?" Thiết Chùy nghe vậy sững sờ.

Vì Tầm: "Làm sao, ngươi không tin rằng?"

"Ai nói ta không tin rằng?" Thiết Chùy nhất thời không vui: "Từ khi luyện hóa Huyền Linh Quả, ta cũng là cấp tám huân chương thuật sĩ lý! Lấy ta bây giờ bản lĩnh, vọt tới hơn 900 vị không thành vấn đề, ta không hán bại bởi Sử Nhất Bưu."

Vì Tầm nở nụ cười: "Sao lại không được sao, leo lên Phong Vân Bảng lính đánh thuê, giá trị bản thân tăng gấp bội, sau đó kiếm tiền liền càng dễ dàng. Ngươi cũng là bốn sao hoàng kim thiên phú thiên tài, phải học sẽ đóng gói, lẫn lộn, đề cao mình nổi tiếng."

"Đóng gói, lẫn lộn? Ý tứ gì?" Thiết Chùy đầu óc mơ hồ.

"Ây. . . Cái này không trọng yếu." Vì Tầm thầm nghĩ mình miệng nợ, lập tức thay đổi đề tài: "Ngươi suy nghĩ một chút, Mía đi trại huấn luyện còn kém một khoản tiền, muốn cho Đạt thúc mua Ngọc Linh chi, càng là cần mấy vạn ngân tệ. Chờ ngươi đánh ra tiếng tăm, tuyệt đối tài nguyên cuộn cuộn."

"Có đạo lý." Thiết Chùy vô cùng động tâm, đột nhiên nói: "Ngươi mạnh như vậy, vì sao không đi xông báng?"

"Ta đây loại thần bí cường đại nam nhân, nhất định phải duy trì thần bí khí tràng cường đại, ngươi không cảm thấy ta rất có làm hắc thủ sau màn tiềm chất sao?" Vì Tầm cười tự mình trên nói, hán sớm có dự định, người sợ nổi danh heo sợ mập, vì để tránh cho Nữ Đế nanh vuốt tìm tới chính mình, vẫn là biết điều một chút tốt hơn.

"Hắc thủ sau màn có ý tứ gì a, thật nam nhân liền muốn xông vào trước nhất mặt, lượng ra bản thân bản lĩnh thật sự, để thể nhân ngược nhìn ngươi." Thiết Chùy có Thiên Tinh Quốc nam tử điển hình tính cách, chủ trương thanh tú ra của mình toàn bộ thực lực, không thích che che giấu giấu, hán ngược lại khuyên Vì Tầm: "Tiểu tử ngươi tuổi cũng không nhỏ, chờ ngươi lên Phong Vân Bảng, thích ngươi nữ nhân một đám lớn, không biết bao nhiêu em gái muốn cùng ngươi ước ngâm nước đây!"

(dựa vào, thế giới này cũng có ước ngầm nước lời giải thích?)

Vì Tầm dở khóc dở cười, Thiên Tinh Quốc tương tự với hần trong trí nhớ âu mỹ quốc gia, dân phong cực kỳ mở ra.

Lấy lại bình tĩnh, hần nói rằng: "Nói thật cho người biết đi, ta không muốn đi xung kích cái kia loại hơn 900 thứ tự, thường thường bị người khiêu chiến, phiền cũng phiền chết đi được. Nếu như ta muốn lên Phong Vân Bảng, vậy thì phải giống như Cao Đại Mãnh, một tiếng hét lên làm kinh người, vọt thẳng đến 100 người đứng đầu, để người bình thường không dám tới khiêu chiến ta."

Ps: Các bạn nhớ vote 9-10 điểm ở cuối chương ủng hộ mình nhé! Hoàng Châu chân thành cảm ơn!

Bạn đang đọc truyện *Thiên Phú Thế Giới Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 39: Coi như thế đi

"Vi Tầm, Thiết Chùy đại ca, các người có ở đây không?"

Ngoài cửa phòng, truyền tới một lạnh lạnh êm tai âm thanh.

Vi Tầm mở cửa đi ra ngoài vừa nhìn, nhất thời có loại kinh diễm cảm giác.

Cái kia hần biết ba tháng nữ hài, trở nên quen thuộc mà xa lạ.

Nếu như chỉ nhìn đầu của cô bé, nàng năm ước mười bảy mười tám tuổi, cái kia đầu đen nhánh tóc ngắn che lấp một tầng cảm động đỏ ửng, từ xa nhìn lại, mái tóc ở trong gió phấp phới thời gian phảng phất nhích thiếu đốt hỏa diễm. Nàng ấy trang nghiêm xảo khuôn mặt nhỏ như Thiên Sứ, một đôi nước long lanh mắt to không nói ra được linh động động lòng người, béo mập mê người miệng nhỏ căng lộ ra một loại khẩu nhân tâm huyền đã tính vẻ đẹp.

Nếu như chỉ nhìn thân thể của cô bé, người sẽ không đem nàng xem là mười bảy mười tám tuổi thiếu nữ, mà sẽ trực tiếp cho rằng đó là một cái hai mươi bảy hai mươi tám tuổi chín nữ nhân. Nàng mặc một bộ đấu thuật sĩ dùng cho cận chiến hỏa hồng giáp da, chân đạp lửa đỏ ửng da, cầm trong tay một thanh đồng dạng lửa đỏ tế kiếm.

Thiếu nữ có lệnh vô số nữ nhân ghen ghét vốc người, bỏ sát người áo giáp bao vây, khiêu gọi thân thể trước `lời` sau `vềnh, câu hồn Đoạt Phách, eo thon nhỏ khẩu nhân tâm huyền, cái miệng tròn trịa cao kiêu, chân đường cong uyển chuyển vạn phần. Đặc biệt là trước ngực này một đôi trướng phồng đồ vật, rất dễ dàng khiến người ta liên tưởng tới người ngâm thơ rong trong chuyện xưa câu kia kiệt tác "Không phù hợp tuổi tác thành thực" . . .

Cái này có gương mặt thiên sứ ma quỷ đáng người nữ hài, chính là Thời Quang Trần tiểu cây ớt Mía.

"Mía, người trở nên đẹp!" Thiết Chùy đi ra ngoài, trừng mắt Mía nhìn nửa ngày, ngạc nhiên nói: "Trên người người làm sao giống thiếu đốt một đám lửa tựa như, này không giống như là hai sao thiên phú a, lẽ nào người tiến cấp tới ba sao thiên phú?"

"Thiết Chùy đại ca, người chừng nào thì trở nên thông minh như vậy rồi?" Mía nở nụ cười xinh đẹp, đặc biệt cảm động, âm thanh so với trước đây càng nóng bỏng câu hồn: "Ta vận khí không tệ, ăn vào Huyền Linh Quả liên phá hai sao, bây giờ là ba sao minh hỏa thiên phú nha!"

"Lời ấy thật chứ?" Thiết Chùy mừng rỡ như điên.

"Ừm! Còn có bộ kia trác việt thất tinh Liệt Diễm Điện, ta rốt cục luyện thành rồi!" Mía đồng dạng mừng rỡ vạn phần, lại hỏi: "Đạt thức đi đâu, ta còn chưa kịp nói cho hần biết cái tin tức tốt này đây."

"Người đã quên sự phụ đến mỗi tân niên trong lúc cũng phải đi tiếp bạn cũ của hần sao? Hần sáng nay ra cửa, qua mấy ngày mới vừa về." Thiết Chùy trả lời.

Vi Tầm không có nói chen vào, rất bình tĩnh về đi đến trong phòng.

Huyền Linh Quả có trọng đại xác suất để một sao thiên phú liên phá hai sao, Mía tiến vào cấp đến ba sao thiên phú, hần cũng không ngoài ý muốn.

Một lát sau, như hần theo dự liệu giống như, Mía đi vào.

Cùng hán theo dự liệu không giống là, Mía thuận lợi khép cửa phòng lại.

Cô nam quả nữ cùng tồn tại một phòng, đều là chộc người mơ màng.

Làm một muội tử tiến nhập phòng của nam nhân, còn đóng cửa lại, vậy thì càng làm người mơ tưởng viễn vông.

"Tạ ơn. . . Cảm ơn người."

Tiểu cây ớt có vẻ hơi tay chân luống cuống, ở trong phòng đứng cũng không được ngồi cũng không xong, hoàn toàn đã không có những ngày qua mạnh mẽ.

"Không cần khách khí." Vì Tầm lạnh nhạt nói.

"Ta nghe Thiết Chùy đại ca đã nói rồi, tổng cộng chỉ có hai viên Huyền Linh Quả, chính người không muốn, nhường cho ta cùng Thiết Chùy đại ca." Mía càng nói càng thay đổi sắc mặt, Vì Tầm ở trong mắt của nàng đã để lại một cái nhĩa mỏng Vân Thiên hình tượng.

Đối mặt như vậy một cái cao thượng người, một cái thuần túy người, một cái thoát khỏi cấp thấp thú vị người, thiếu nữ trong lòng xấu hổ vạn phần. Nghĩ tới chính mình từ trước đối với hán các loại nghi vấn, Mía không đất dung thân: "Xin lỗi, trước kia là ta không có ánh mắt, ta không hiểu người loại thiên tài này thể giới nội tâm. Sau đó ta nhất định sẽ cải chính, xin người cho ta một cơ hội."

Thiên tài thể giới nội tâm?

Vì Tầm dờ khóc dờ cười, một lai do địa nhớ lại ba thần thể giới nội tâm

Tại hán kiếp trước, câu có danh ngôn: Ba thần thể giới, người vĩnh viễn không hiểu.

Tiểu cây ớt đi tới Vì Tầm trước mặt, sột sắng nói: "Người có thể hay không nói cho ta biết, tại sao đối với chúng ta tốt như vậy?"

Vì Tầm mạn bất kinh tâm nói: "Nếu không phải là người, ta sớm rơi trong sông chết chìm."

"Cái tên nhà người, có lúc so với gian thương còn khôn khéo, có lúc so với Thiết Chùy đại ca còn ngốc hơn. Chỉ bằng người cho chúng ta minh tướng pháp, đã sớm báo đáp quá ta rồi. Quý trọng như vậy Huyền Linh Quả, ta cùng Thiết Chùy đại ca cũng không biết làm như thế nào bồi thường người."

Mía nói, lo lắng toát ra mấy phần tiểu nữ nhân phong tình, ánh mắt sáng quắc mà nhìn hán: "Người có biết hay không, người vì là một cô gái làm chuyện như vậy, đầy đủ để cô gái lấy thân báo đáp rồi?"

"Không đến nỗi chứ?" Vì Tầm hoa cúc căng thẳng, hán đối với tình yêu nam nữ sớm có bóng ma trong lòng. Hồi tưởng lại cùng Nữ Đế ở Tiềm Long điện cái kia một tháng bị thăm thời gian, hán đã không tin ái tình.

Mía dùng ánh mắt kỳ quái nhìn hán: "Người không thích ta, đúng không?"

Vì Tầm cũng lo lắng cho mình ẩn giấu thiên phú để cô em này không cách nào tự kiểm chế, thẳng thắn giải quyết nhanh chóng: "Muốn nói bằng hữu tình, bao nhiêu vẫn là có một chút. Nếu như người nói là giữa nam nữ cái kia loại yêu thích, như vậy xin lỗi, đối với người không có hứng thú."

"Quá tốt rồi!" Mía phản ứng rất kỳ quái, không giải thích được nhảy cẫng hoan hô, dùng như trút được gánh nặng khẩu khí nói: "Vậy ta cũng nói thật với người đi, ta thật sự thật lo lắng cho người yêu thích ta."

Vì Tầm ngớ ngẩn: "Có thể cho ta một cái lý do sao?"

"Ta phát lời thề, không tìm được tỷ tỷ trước, tuyệt đối không nói chuyện yêu đương." Mía trên gương mặt tươi cười có mấy phần giãy dụa, khế cắn hàm răng nói: "Ta cũng có nỗi khổ tâm trong lòng của ta, có chút bí mật Đạt thúc không để ta nói. Nhưng là ta hiện tại thật sự coi người là thành người mình rồi, có thể nói ta đều nói cho người, kỳ thực ta còn có một cái tỷ tỷ, chúng ta là tỷ muội song sinh."

Vì Tầm không có mở miệng, ngồi đợi tiểu cây ớt nói hết tâm sự.

Căn cứ sư đại phụ nữ nhân chỉ hữu kinh nghiệm, thời điểm như thế này em gái nhất định phải nói hết một hồi.

Quả nhiên, Mía ngồi ở Vì Tầm bên cạnh, vẻ mặt thương cảm nói: "Ta bảy tuổi thời điểm, ba ba mang theo ta chạy nạn, mẹ mẹ mang theo tỷ tỷ đi tới một nơi khác. Sau đó ba ba ta tạ thế, Đạt thúc nuôi nấng ta lớn lên. Những năm này chúng ta một mực tìm tỷ tỷ, đợi khi tìm được tỷ tỷ, ta cũng có thể tìm tới mẹ mẹ rồi."

Nhìn chăm chú vào tấm kia làm người thương yêu ái khuôn mặt nhỏ, Vì Tầm lần đầu phát hiện này mạnh mẽ nữ hán tử cũng có yếu đuối thương cảm một mặt.

"Chúng ta điều tra cẩn thận mười năm, vẫn không có tỷ tỷ tin tức, Đạt thúc nói, mẹ mẹ rất có thể mang theo tỷ tỷ ly khai Thiên Tinh Quốc." Mía nhắc lên nẫu thân cùng tỷ tỷ, ngày càng thương cảm, âm thanh có chút nghẹn ngào: "Ta thật nhiều lần nằm mơ, mộng thấy mình đi khắp Nam đại lục, tìm được mẹ mẹ cùng tỷ tỷ. Nhưng là tỉnh mộng sau, chính mình vẫn là yếu đuối như vậy, lấy năng lực của ta, không đi ra lọt Thiên Tinh Quốc, cũng đã chết không có chỗ chôn."

Nói, thiếu nữ hai mắt đầm lệ mà nhìn Vi Tầm: "Cám ơn ngươi, là ngươi để ta thấy được hi vọng. Ta bây giờ là ba sao thiên phú, cũng luyện thành Liệt Diễm Điện, chỉ cần ta chịu nỗ lực, nhất định sẽ biến thành cường giả. Ta rất muốn trở nên mạnh mẽ, đi ta muốn đi địa phương, tìm tới thân nhân của ta."

"Không cần cảm ơn ta, kỳ thực ta và ngươi gần như." Vi Tầm nhớ tới chính mình một thế giới khác chí thân, không khỏi cảm xúc rất nhiều: "Ta giống như ngươi, cũng muốn đi một chỗ, tìm tới thân nhân của ta."

"Ngươi muốn đi ngoại vực đúng không?" Mía hết sức đột ngột hỏi.

"Ngươi biết ngoại vực?" Vi Tầm lại xem trọng cái này vừa nhìn sách liền ngủ gà ngủ gật em gái một chút.

"Ta đương nhiên biết, ngoại vực là ngay cả tiếp Thiên Phú thế giới một cái thần bí không gian. Có người nói nơi đó so với Thiên Phú thế giới còn lớn hơn gấp mười lần, ở cái kia thế giới thần kỳ, liền chín cấp Thánh giả cũng không tính là cường đại nhất." Mía lau khô nước mắt, con ngươi nhất chuyển, nói: "Ngươi tới trải qua thần bí như vậy, ban đầu ta tận mắt nhìn thấy ngươi từ trên trời rơi xuống đến, lúc đó ta cũng rất hoài nghi ngươi là từ ngoại vực tới."

"Thật sao?" Vi Tầm hết sức thưởng thức cái này xinh đẹp hiểu lầm.

"Lần trước ngươi nói, muốn trở thành so với Thánh giả càng ác hơn người, ta liền đã xác định ngươi tới tự đứng ngoài khu vực." Mía triển khai của nàng suy lý, nói tới mạch lạc rõ ràng: "Có lúc một mình ngươi nhìn lên bầu trời dờ ra, ta cảm giác ngươi có loại người ngâm thơ rong nói cái kia loại ưu thương cùng cô độc. Ta nghĩ ngươi cũng là đã trải qua rất không vui chuyện, mới từ ngoại vực trốn ra được. Ngươi muốn trở thành bán thần cường giả, về ngoại vực tìm thân nhân của ngươi cùng người yêu của ngươi, đúng không?"

Vi Tầm nghĩ tới nghĩ lui, nói rồi ba chữ: "Coi như thế đi."

Ps: Các bạn nhớ vote 9-10 điểm ở cuối chương ủng hộ mình nhé! Hoàng Châu chân thành cảm ơn!

Bạn đang đọc truyện *Thiên Phú Thế Giới Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 40: Phong phú nhiệm vụ

Lúc ăn cơm tối, Thiết Chùy nhìn vừa nói vừa cười đi tới một nam một nữ, hiếu kỳ nói: "Các ngươi quan hệ làm sao một hồi trở nên tốt như vậy, khả khả, trốn ở trong phòng nói một chút trưa, lẽ nào các ngươi yêu nhau?"

"Thiết Chùy đại ca, không cho nói bậy." Tiểu cây ớt cũng không e thẹn, nữ hán tử khí tức bại lộ hoàn toàn: "Bắt đầu từ hôm nay, Vi Tầm liền là anh em tốt của ta, cũng là ta có thể giao phó sau lưng đồng bạn!"

"Ha ha, vậy thì quá tốt rồi." Thiết Chùy cười to nói: "Có Vi Tầm ở nhà nhìn ngươi, ta cũng yên tâm. Nha đầu, ngày mai ta muốn đi một chuyến rừng rậm tối đen, ngươi ở nhà cố gắng ở lại đừng có chạy lung tung."

Mía kinh ngạc nói: "Gần sang năm mới, ngươi đi rừng rậm tối đen làm gì?"

"Buổi chiều ta đi Linh Đánh Thuê Công Hội nhìn một chút, có người ban bố một cái tìm kiếm Hàn Sương Thảo nhiệm vụ." Thiết Chùy kích động nói: "Nhiệm vụ lần này thù lao hết sức phong phú, tìm tới năm cây Hàn Sương Thảo, tiền thù lao hai ngàn ngân tệ."

"Hàn Sương Thảo có đáng tiền như vậy?" Vi Tầm lộ ra vẻ suy tư.

"Ngươi thức ăn này chim, vẫn là khuyết thiếu thưởng thức. Cái kia loại phơi khô Hàn Sương Thảo, được tính biến mất rồi hơn nửa, cũng không phải là rất đáng giá tiền. Vừa hái xuống Hàn Sương Thảo, giá cả quý giá gấp mấy lần." Thiết Chùy thay nào đó một tay mơ xoá nạn mù chữ nói: "Hàn Sương Thảo sinh trưởng ở trời đông giá rét, tháng giêng cùng hai tháng, là loại dược thảo này tươi tốt nhất thời điểm."

Mía tựa hồ nghĩ tới điều gì: "Thiết Chùy đại ca, ngươi đi năm tìm được quá Hàn Sương Thảo chứ?"

"Khả khả, đúng đấy, năm ngoái ta phát hiện mấy bụi cây giống. Năm nay khẳng định lớn rồi, ta xe nhẹ chạy đường quen đi hái trở về chính là." Thiết Chùy nhất định muốn lấy được nói: "Ta một người tới là được rồi, sáng mai ta liền xuất phát, muộn nhất năm ngày sẽ trở lại. Có khoản này tiền thù lao, hai người các ngươi cũng có thể đi Lôi Đình trại huấn luyện."

Vi Tầm trong lòng nóng lên, Mía càng là cảm động đến nhanh khóc: "Thiết Chùy đại ca, nhĩ lão là thay người khác suy nghĩ, cũng không suy nghĩ một chút

chính người. Kỳ thực Lôi Đình trại huấn luyện, người cũng có thể đi. Chờ người ở đó bên trong huấn luyện mấy tháng, leo lên Phong Vân Bảng chín trăm tên cũng không có vấn đề gì."

"Ta không vội, sau đó có rất nhiều cơ hội." Thiết Chùy cười ngây ngô nói.

"Ta luôn cảm giác không đúng lắm." Vì Tầm từ từ đem hai người trở thành đồng bạn, cũng không ẩn giấu ý tưởng chân thật của mình: "Nhiệm vụ lần này làm đến quá đột nhiên, biết chủ là ai chăng?"

"Có cái gì đột nhiên, vừa đến mùa đông, Lĩnh Đánh Thuê Công Hội thì có Hàn Sương Thảo ủy thác nhiệm vụ." Thiết Chùy hoàn toàn thất vọng: "Rất nhiều chủ đi Lĩnh Đánh Thuê Công Hội, đều là nặc danh ủy thác. Đoán chừng là một cái nào đó luyện Được Sư học đồ muốn luyện tay nghề một chút, ban bố nhiệm vụ này."

"Liên làm cảm giác ta bị sai đi." Vì Tầm cũng không tranh luận, thay đổi một loại đánh khai căn thức: "Gần nhất ta lĩnh thuật cấm ở bình cảnh, cũng đang định đi rừng rậm tối đen mải giữa một hồi, ngày mai ta cùng người đi."

"Cái kia Mía trách bạn?" Thiết Chùy nhúc nhúc.

"Ta cũng đi!" Mía trên gương mặt tươi cười phóng ra vẻ hưng phấn.

"Không được!" Thiết Chùy vội vã lắc đầu: "Nếu như dẫn người đi rừng rậm tối đen, sự phụ trở về cần phải đánh chết ta không thể."

"Đại ca, ta bây giờ là ba sao thiên phú rồi, Liệt Diễm Điện cũng luyện thành, hơn nữa đột phá đến rồi cấp bảy huân chương thuật sĩ, không có người nghĩ yếu như vậy." Mía không phục lắm nói: "Người không muốn vẫn coi ta là phiên toái, cái gì cũng không đề ta làm"

"Ta biết người không yếu, người sao băng, ngay cả ta đều không nhất định chống đỡ được. Thế nhưng người khuyết thiếu đánh nhau chết sống kinh nghiệm, rừng rậm tối đen ẩn giấu đi ai cũng dự đoán không tới nguy hiểm, người chính là chó đi." Thiết Chùy nói rằng.

"Các người không đề ta đi ra ngoài, vậy ta cả đời cũng không có kinh nghiệm!" Mía thở phì phò nói: "Thiết Chùy đại ca, ta biết người cùng Đạt thúc cũng là vì ta tốt, nhưng ta thực sự chịu đủ lắm rồi kiểu sinh hoạt này. Từ nhỏ đến lớn, ta đều chưa đi ra Thời Quang Trấn, này cùng nuôi ở trong lồng chim hoàng yến có khác biệt gì?"

"Ta nói không lại người, ngược lại ta sẽ không đồng ý người đi ra ngoài." Thiết Chùy kiên trì nói.

"Thiết Chùy đại ca, người so với trước đây càng mạnh hơn rồi, có thể bảo vệ được ta. Còn có Vi Tầm, người không phải nói hấn giết qua ba mươi đầu Tật Phong Lang sao, có các người ở bên người, ta còn có gì đáng sợ chứ?" Mía cứng rắn không được, lập tức đến mềm, tha thiết mong chờ địa nân nỉ nói: "Các người dẫn ta đi gặp gặp các mặt của xã hội có được hay không, ta bảo đảm nghe chỉ huy, tuyệt đối không xằng bậy."

Vi Tầm trầm ngâm chốc lát, nói: "Liên đề cho nàng đi đi."

"Có thể sự phụ ta nơi đó. . ." Thiết Chùy không biết nên làm sao cùng Đạt thúc bàn giao.

Vi Tầm: "Ta nhất định phải đi rừng rậm tối đen, nếu không người cùng Mía ở nhà, ta một người đi?"

"Vậy cũng không được, người năng lực không thành vấn đề, kinh nghiệm kém một chút, một người đi ta không yên lòng." Thiết Chùy xoắn xuýt: "Nếu như ta cùng người đi rừng rậm tối đen, lưu Mía ở nhà một mình, như vậy càng nguy hiểm."

Vi Tầm nở nụ cười: "Đã như vậy, tại sao không ba người cùng đi?"

"Đúng nha, mọi người cùng nhau cũng có thể chiếu ứng lẫn nhau."

Mía vội vã phụ cùng, lén lút đối với Vi Tầm giơ ngón tay cái lên.

...

...

Rừng rậm tối đen, một nữ hai nam cực tốc đi tới.

Ở cái kia người sành sỏi hắc tháp tráng hán dẫn dắt đi, ba người dọc theo đường đi hữu kinh vô hiểm.

Cái kia mặc màu đỏ áo giáp nóng bỏng thiếu nữ, dọc theo đường đi hết nhìn đông tới nhìn tây, đối với rừng rậm tối đen hết sức tò mò. Từ sáng sớm đi đến xế chiều, nàng không biết mệt mỏi, nước long lanh mắt to chú ý theo dọc đường tất cả.

"Trước tiên ở đây nghỉ ngơi, sáng mai xuất phát, buổi chiều liền có thể tìm tới Hàn Sương Thảo."

Ngày mùng 3 tháng 1 bốn giờ rưỡi chiều, Thiết Chùy dừng bước.

Mía đang muốn bò vào hốc cây, đã thấy Vi Tầm đáng vẻ như là đang đối đầu với đại địch.

"Chuẩn bị chiến đấu!"

Vi Tầm khẽ quát một tiếng, rút ra hắc thiết kiếm.

Hắn cường đại lực lượng tinh thần biến tướng gia tăng rồi năng lực nhận biết, có thể cảm ứng được Phương Viên năm mươi bước trong vòng nguy hiểm.

"Khắc khắc khắc, không thấy được này tiểu bạch kiếm thật cơ trí."

Kèm theo âm trầm âm thanh, năm cái bóng người vọt ra.

Trong đó hai người tay cầm cung tên, phân biệt nhắm ngay Vi Tầm cùng Mía.

Một cái khác mặc giáp nhẹ Độc Nhân Long, phi thường kiêu căng đeo một cây cỏ kiếm.

Còn có một cái đầy mặt hoành nhục hung ác đại hán, cười rộ lên lộ ra miệng đầy răng vàng, hàm răng phản xạ kim quang vô cùng thoáng cái. Tay hắn nắm một mặt hắc thiết khiên, bảo vệ một người mặc pháp bào màu xám khô gầy âm trầm người trung niên.

"Không tồi không tồi, này các tiểu nương đây đủ sức, không hổ là Thời Quang Trần số một cô em. Chà chà, này ngực này eo chân này, đủ Lão Tử chơi trên ba ngày ba đêm. . ." Độc Nhân kiếm sĩ dùng cái kia còn sót lại một con mắt, đại giá địa ở Mía trên người đảo quanh, sau đó hắn liếc Vi Tầm một chút, khinh thường nói: "Răng vàng, tiểu tử này chính là xoá sạch người tám cái răng người?"

"Chính là này tiểu rác rưởi!"

Răng vàng ác hán cắn răng nghiêng lợi nói, phảng phất cùng Vi Tầm có thù không đội trời chung.

Trên thực tế, người này cùng Vi Tầm quả thật có qua tiết.

Lúc trước ở Thời Quang lão nhân pho tượng trước, có mấy cái người mạo hiểm bị Vi Tầm đánh vãi răng đầy đất.

Trước mắt này răng vàng ác hán, chính là trong đó phách lối nhất một cái.

Ps: Các bạn nhớ vote 9-10 điểm ở cuối chương ủng hộ mình nhé! Hoàng Châu chân thành cảm ơn!

Bạn đang đọc truyện *Thiên Phú Thế Giới Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 41: Alec Ma huynh đệ

Xưa nay trong đất trống, diễn ra tình cảnh quái quỷ.

Năm cái tràn đầy hắc ăn hắc hơi thở người mạo hiểm, một bộ chắc chắn thắng đáng đáp.

Mà Vi Tầm ba người, tựa hồ cũng không cảm thấy chính mình thất bại, có vẻ vô cùng bình tĩnh.

Thiết Chùy chắn Vi Tầm cùng Mía trước mặt, hắn hào không e ngại cung tên của đối phương, phẫn nộ quát: "Các người suy nghĩ gì?"

"Không làm gì, thay huynh đệ ta ra một hơi mà thôi." Độc Nhân Long có loại mê chi tự tin, cũng không thèm nhìn tới Thiết Chùy cùng Vi Tầm, một con mắt không đứng ở Mía ngực đảo quanh, cười gằn nói: "Quy tắc cũ, đêm này hai người nam chọn đoạn gân tay gân chân, để cho bọn họ trợ mắt xem kịch vui."

Thiết Chùy sợ hãi cả kinh: "Các người là Alec Ma huynh đệ?"

"Ha ha, người đã nghe qua đại gia tên gọi, vậy cũng chớ lãng phí thời gian, bỏ vũ khí đầu hàng đi." Độc Nhân Long càng dữ tợn.

Nghe nói như thế, Mía cả người như hỏa diễm thiêu đốt, trong mắt sắp phun ra lửa.

Alec Ma, cái này từ đơn ở Thiên Tinh Quốc ngữ bên trong có ý tứ là: Động vật, cảm thú.

Alec Ma huynh đệ, người cũng như tên, hành động có thể so với cảm thú.

Này hai huynh đệ làm nhiều việc ác, là Lai Nhân tỉnh nổi tiếng xấu tội phạm truy nã.

Bọn họ giết người như ngóc, gầy xéo quá không ít phụ nữ đang hoàng. Hơn nữa hai huynh đệ có một làm người giận sôi ham mê, yêu thích ngay ở trước mặt nam nhân mặt bị đập nữ nhân. Đã từng có một lần, bị truy nã hai người trốn đến một cái thôn trang nhỏ, vào nửa đêm giết sạch hơn phân nửa cái làng, sau đó nắm lấy một đôi vợ chồng son, cắt đứt tay của người đàn ông kia chân, ngay ở trước mặt chồng mặt, tao đập thê tử.

Này hai huynh đệ, từ lâu mất đi nhân tính, bị người gọi là súc sinh bên trong súc sinh.

Vạn ác đâm đâm đầu, Mia đối với này loại cảm thú hận thấu xương.

Trong ba người, chỉ có Vi Tầm tương đối bình tĩnh.

Hắn lộ ra vẻ bình tĩnh, cuối cùng cũng coi như rõ ràng đối với mặt năm người vì sao có loại mê chi tự tin.

Cái kia hơn ba mươi tuổi Độc Nhân Long, tức là Alec Ma huynh đệ bên trong lão nhị, là một tên cấp chín huân chương thuật sĩ. Có người nói người này khi còn trẻ từng có kỳ ngộ, ngẫu nhiên chiếm được một cái minh văn cổ kiếm, cái kia trên cổ kiếm có uy lực mạnh mẽ minh văn, kích hoạt sau có thể chém giết ba cấp thuật sĩ. Đừng xem người này chỉ là hai cấp đỉnh cao, động thủ so với Phong Vân Bảng trên Sử Nhất Bưu còn càng cường hãn.

Cái kia khô gầy như que củi, ngoài bốn mươi âm lãnh người trung niên, nhưng là Alec Ma huynh đệ bên trong lão đại, người này càng thêm ghê gớm. Hắn là ba cấp tinh thần thuật sĩ, tương truyền hắn năm đó cùng Độc Nhân Long đồng thời ở một cái nào đó cổ đại di tích thu được kỳ ngộ, chiếm được một cái thần bí linh khí.

Như vậy ba cấp thuật sĩ, đối phó ba người trẻ tuổi hai cấp thuật sĩ, tự nhiên là tự tin tràn đầy.

"Người của các ngươi đầu, ta muốn."

Vi Tầm rất nhiệt tình mà nhìn Alec Ma huynh đệ, giống đang nhìn hai cái đưa tiền đồng tử.

Alec Ma huynh đệ người đầu, gộp lại có thể được năm ngàn ngàn tệ treo giải thưởng kim.

Lời còn chưa dứt, Vi Tầm nổi lên ra tay.

Một thanh Nguyệt Nha Nhận xuất hiện giữa trời, ở trên không bên trong quẹo một cái cua ngoặc đây, xuyên thấu một tên cung tiễn thủ huyết Thái Dương, sau đó cái kia Nguyệt Nha Nhận vẫn chưa dừng lại, lại đâm vào một người khác cung tiễn thủ sau gáy.

Thùng thùng!

Ba tháng thiên phú thi triển cao cấp Nguyệt Nha Nhận uy lực không tầm thường, hai tên rất có viễn trình lực uy hiếp cung tiễn thủ, trong chớp mắt chết oan chết uổng.

Răng vàng ác hán đầy mặt vẻ kinh ngạc, hắn không chỉ có cảm nhận được đối với mặt ba người sát ý, còn cảm nhận được Alec Ma huynh đệ địch ý.

Tới đây trước hắn từng làm bài tập, ban đầu ở Thời Quang lão nhân pho tượng trước mặt, Vi Tầm gần người đánh súng lên mấy cái người mạo hiểm mặt, làm sao nhìn đều là cái đầu thuật sĩ. Mà Mia cùng Thiết Chùy, cũng là Thời Quang Trần người người đều biết đầu thuật sĩ.

Hắn vạn vạn không nghĩ tới, Vi Tầm càng am hiểu linh thuật công kích.

Cái kia Nguyệt Nha Nhận thực sự quá nhanh, niệm chú thời gian không tới một giây nửa, đánh cho hai cái cung tiễn thủ không ứng phó kịp.

Làm một cái đầu thuật sĩ đột nhiên sử dụng tấn công từ xa, đều là khiến người ta khó mà phòng bị.

Tỷ như gần nhất như mặt trời ban trưa Cao Đại Mãnh, hắn ở trong chiến đấu, hữu ý vô ý cùng đối thủ kéo dài khoảng cách, giữa lúc cái kia chút phép thuật sĩ cho rằng có thể ung dung giải quyết con của gió thời điểm, hắn đột nhiên sử dụng Bách Bộ Phong Kiếm, mỗi lần đều một chiêu Tiên Cật Biến Thiên.

"Quý xuống cho ta!"

Cái kia khô gầy áo bào tro thuật sĩ, đột nhiên quát lạnh một tiếng.

Nghe được âm lãnh kia như rắn độc thanh âm, đang muốn mang đầu xung phong Thiết Chùy, lộ ra vẻ thống khổ.

Hắn thân hình cao lớn loạng choạng loạng choạng, theo bản năng mà đưa tay bịt kín lỗ tai.

Alec Ma lão đại tiếng quát bên trong, bổ sung thêm lực lượng tinh thần công kích.

Ba cấp thuật sĩ, sở dĩ được xưng tụng tinh thần thuật sĩ, đang là bởi vì bọn hắn có thể vận chuyển lực lượng tinh thần công kích đối thủ. Ngoài ra, nắm trong tay hai mươi lăm cấp trở lên lực lượng tinh thần, còn có thể học tập mình văn thuật.

Không có linh lực người bình thường, rất khó chịu nỗi tinh thần lực công kích.

Một khi bên trong chiêu, nhẹ thì thần trí thác loạn lỗ tai chảy máu, nặng thì tinh thần thất thường biến thành ngớ ngẩn.

Nếu như là sáu cấp trở lên cường giả, một cái mang vào tinh thần lực ánh mắt, cũng đủ để đánh chết người bình thường.

Một cấp cùng cấp hai thấp cấp thuật sĩ, trúng rồi lực lượng tinh thần cũng không dễ chịu, sức chiến đấu mất giá rất nhiều.

So với như Thiết Chùy, hắc giới khác này một trận ừ tai, trong óc vang lên ong ong, trước mắt ứa ra Kim tinh.

Đối mặt này loại ở bên trong lực lượng tinh thần công kích, hắc hắc thiết thân thể mất đi đất dụng võ.

Nghe được áo bào tro thuật sĩ hô lên một giọng kia, Độc Nhân Long lộ ra nụ cười, chuẩn bị quá đi thu thập tàn cục. Đây hai huynh đệ thân kinh bách chiến, phối hợp hiểu ngầm, đối phó hai cấp thuật sĩ càng là thành thạo điêu luyện. Dĩ vãng cùng hai cấp thuật sĩ chiến đấu, chỉ cần Alec Ma lão đại ẩn chứa tinh thần lực một tiếng rống to, Alec Ma lão nhị là có thể vẫy vẫy cổ kiếm đi cắt rau gọt dưa.

Độc Nhân Long rất rõ ràng, đại ca hắn có level 20 lực lượng tinh thần, một loại thấp cấp thuật sĩ căn bản không chịu nổi.

Nhưng là lần này, bọn họ gặp không bình thường thấp cấp thuật sĩ.

Vừa một bước đi ra Độc Nhân Long, mặt dữ tợn bành trên lộ ra kinh ngạc vẻ.

Đối mặt áo bào tro thuật sĩ rất có châm đối tính lực lượng tinh thần công kích, Mía hơi dừng lại một chút, cũng không có một chút nào thống khổ. Đây để Độc Nhân Long giật nảy cả mình, nghe rằng vàng ác hán nói, tiểu cây ớt là Thời Quang Trần ngộ tính tốt nhất người trẻ tuổi. Ngộ tính tốt mang ý nghĩa lực lượng tinh thần cao, chẳng lẽ cô bé này cũng có trên hai mươi cấp lực lượng tinh thần?

Không biết Huyền Linh Quả bản thân thì có tăng lên tinh thần lực tác dụng, Thiết Chùy dùng Huyền Linh Quả sau khi, lực lượng tinh thần ở mười tám cấp trái phải, không thể đứng vững đối phương tàn phá. Mà Mía luyện hóa Huyền Linh Quả sau khi, lực lượng tinh thần vượt qua level 20.

Lại nhìn một cái Vi Tầm, Độc Nhân Long con người đều nhanh lòi đi ra.

Vi Tầm vẻ mặt như thường, cũng không có chuyện gì người tựa như.

(tiểu tử này, cùng rằng vàng nói giống như, quả nhiên bất thường!)

Độc Nhân Long hít vào một ngụm khí lạnh, trong lòng có chút bất an.

Làm một tên kinh nghiệm phong phú tội phạm truy nã, hắn quá rõ ràng trước mắt tràng diện này ý vị như thế nào.

Mọi người đều biết, thế giới này mỗi người đều có một loại thiên phú, đa số người đều là không biết thiên phú. Trong đó có số ít người bình thường, bị với bản thân không biết thiên phú giá trị, trời sinh liền có cường đại lực lượng tinh thần, chỉ bất quá bọn hắn không hiểu được làm sao vận dụng loại tinh thần lực này mà thôi.

Thiên Tinh Quốc trong lịch sử thì có như vậy một người bình thường tiểu lính đánh thuê, đối mặt năm cấp mạnh mẽ thuật sĩ lực lượng tinh thần bức cung, không chút phản ứng nào có. Sau đó cái kia tiểu lính đánh thuê thức tỉnh rồi mình thần bí thiên phú, chấn kinh rồi toàn quốc, hắn chính là giàu có sắc thái truyền kỳ thuê Binh vương Gore D. Roger!

"Cho ta đứng vững!"

Áo bào tro thuật sĩ như gặp đại địch, trong mắt loé ra sát cơ nồng nặc.

Hắn cũng biết Thiết Chùy lợi hại, có cái này khiến thịt cấn, một cấp hai linh thuật rất khó tổn thương được đối phương, nhất định phải sử dụng ba cấp linh thuật mới hữu hiệu quả. Hắn nắm giữ ba cấp linh thuật, cần mười giây đồng hồ thời gian chuẩn bị, đây chính là rằng vàng ác hán ý nghĩa tồn tại.

Có kinh nghiệm thuật sĩ đang quân đầu thời gian rất hiểu phối hợp, phép thuật sĩ ngâm xướng đại uy lực linh thuật thời điểm, đầu những thuật sĩ thường thường sẽ cho đồng bạn tranh thủ thời gian. Tỷ như trước mắt này rằng vàng ác hán, giờ cao hắc thiết khiến, đem áo bào tro thuật sĩ chấn tằm khiến sau khi.

Nhưng mà, điều này cũng không có gì trướng dưng.

Lại là một thanh Nguyệt Nha Nhận, từ một cái quỹ dị góc độ bay vụt mà đến, đâm xuyên qua rằng vàng ác hán hậu tâm.

"Sao băng!"

Cùng lúc đó, Mía cả người lẫn kiếm hóa thành một đạo ánh lửa, đánh thẳng áo bào tro thuật sĩ.

Ps: Các bạn nhớ vote 9-10 điểm ở cuối chương ủng hộ mình nhé! Hoàng Châu chân thành cảm ơn!

Bạn đang đọc truyện *Thiên Phú Thế Giới Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 42: Vì dân trừ hại

Lần thứ nhất trải qua cuộc chiến sinh tử, khó tránh khỏi căng thẳng.

Mia vừa ra tay chính là nàng ép đáy hòm tất sát kỹ, một bộ không thành công thì thành nhân tư thế.

Sao băng, hai cấp đấu thuật tất sát kỹ.

Trước đây Mia chỉ là một sao ánh nến thiên phú, khó có thể phát huy này bộ đấu thuật chỗ huyền diệu, bây giờ nàng tiến vào cấp đến ba sao thiên phú, linh lực phẩm chất thay đổi rất nhiều, thi triển ra tất sát kỹ uy lực kinh người.

Nhìn hóa thành ánh lửa bay ra ngoài tiểu cây ốt, Vi Tầm cùng Thiết Chùy đều nhớ lại Cao Đại Mãnh tuyệt kỹ thành danh.

Sao băng, cùng Bách Bộ Phong Kiếm có chỗ tương tự, đều có khoảng cách xa mục tiêu công kích hiệu quả.

Đương nhiên, giữa hai người cũng có bất đồng chỗ.

Bách Bộ Phong Kiếm, người cùng kiếm chia lìa.

Sao băng, nhưng là người kiếm hợp làm một.

Nhìn chăm chú vào biến thành một thanh hoá hồng ánh kiếm, như là cổ sao chói lóe lên Mia, vừa thoát khỏi không chế tinh thần Thiết Chùy lấy làm kinh hãi.

Trước đây Mia sử dụng này một chiêu, nhiều nhất xung kích năm bước khoảng cách.

Mà bây giờ, nàng cả người lẫn kiếm chạy ra khỏi hai mươi bước.

Này, chính là linh lực phẩm chất mang tới biến hóa to lớn.

Gầy đét áo bào tro thuật sĩ sắc mặt kịch biến, hần ba cấp linh thuật mới cho phép chuẩn bị đến một nửa, đang đứng ở một loại không trên không dưới lúng túng giai đoạn. Cái này cũng là phép thuật sĩ chán ghét đấu thuật sĩ một nguyên nhân quan trọng, một khi bị đấu thuật sĩ gần người, pháp những thuật sĩ vô cùng chật vật, vừa thả không ra còn chưa chuẩn bị xong linh thuật, lại khó có thể né tránh đấu thuật sĩ công kích.

Cái này Alec Ma lão đại là ba cấp thuật sĩ không giả, nhưng không có ba cấp ma thú cái kia loại thân thể mạnh mẽ.

Một khi bị gần người, binh lính bình thường đều có thể chém chết hần.

Xi!

Sắc bén tể kiếm bao vây ở một tầng hoá hồng trong kiếm quang, xuyên thủng áo bào tro thuật sĩ trái tim.

Tể kiếm từ hậu tâm hần xuyên ra ngoài, to lớn quán tính phụ đới lực xung kích, đem này làm nhiều việc ác Alec Ma lão đại đóng đinh ở trên một cây đại thụ.

Một kích thành công, Mia cả người đều sửng sờ.

Cuộc đời mình trận chiến đầu tiên, dĩ nhiên càng cấp giết chết ba cấp tinh thần thuật sĩ?

"Đại ca!"

Độc Nhãn Long phát sinh thê thảm tiếng kêu chói tai, vung vẩy cổ kiếm xông về ngăn người thiếu nữ.

"Đối thủ của ngươi là ta."

Vi Tầm đã sớm chuẩn bị, tung kiếm ngăn ở Độc Nhân Long trước mặt.

"Chết đi cho ta!"

Độc Nhân Long con mắt vẫn vận tia máu, trong tay cổ kiếm biến ảo ra mấy chục đạo kiếm ảnh.

Hắn đâm chìm Kiếm đạo hơn hai mươi năm, tự nhận trong mấy chiêu liền có thể giải quyết trước mắt cái này chưa dứt sữa người trẻ tuổi.

Rất đáng tiếc, hắn lại toán sai rồi.

Đối phó này loại hung danh rõ ràng đối thủ, Vi Tầm toàn lực ứng phó, đem thay đổi bản nửa tháng kiếm kỹ phát huy đến cực hạn.

Hắn tự thân mỗi lần ra chiêu, cũng đứng ở sanh môn.

Hắn công kích phương vị, vừa vận là địch nhân tử huyết.

Độc Nhân Long trong lòng không nói ra được khó chịu, cảm giác mình mỗi một sơ hở đều bị đối thủ xem thấu, nhiều lần đều bị công kích chỗ yếu. Dù hắn thân kinh bách chiến, trường thi phản ứng kinh người, cũng không ngăn được thiếu niên tóc đen cái kia tương đương kẻ đáng ghét phương thức công kích.

Giao thủ không tới mười cái hiệp, Độc Nhân Long ở bên trong thân thể ba kiếm.

Cánh tay của hắn, bắp đùi, ngực, hiện ra ba cái lỗ máu, máu chảy ồ ạt.

Còn sót lại một chỉ trong mắt lóe ra sợ hãi, Độc Nhân Long ý thức được chính mình hôm nay phạm vào không thể bù đắp sai lầm.

Đầu tiên, không có tính toán đến Vi Tầm sẽ cao cấp Nguyệt Nha Nhận, này là sai lầm thứ nhất.

Thứ yếu, không có tính toán đến Vi Tầm cùng Mị lực lượng tinh thần cao đến quá đáng, đây là sai lầm thứ hai.

Đệ tam, không có tính toán đến Vi Tầm kiếm thuật cao mình được đuổi sát trong truyền thuyết Thiên Sứ kiếm kỹ, cái này cũng là sai lầm trí mạng.

Đang trả lời một câu châm ngôn: Một bước sai, từng bước sai.

Cổ ngữ có nói, biết người biết ta, biết địch biết ta, trăm trận trăm thắng.

Mặt khác, không có thăm dò rõ ràng lai lịch của đối thủ, tin tức không ngang nhau chiến đấu, dễ dàng nhất mã thất tiền đề.

Alec Ma huynh đệ bắt nạt hai cấp thuật sĩ xưa nay không có thất thủ quá, hôm nay nhưng thuyền lật trong nương.

"Đi chết đi!"

Dưới tình thế cấp bách, Độc Nhân Long quyết tâm liều mạng, kích hoạt rồi trên cổ kiếm mình vẫn.

Cái này không rõ lai lịch cổ kiếm, khác một loại cường đại kiếm khí mình vẫn. Lúc trước Độc Nhân Long được kiếm này thời điểm, phát hiện cái kia mình vẫn có thể thôi thúc ba lần. Nhiều năm qua, hắn tổng cộng sử dụng tới hai lần, nhờ vào đó trở về từ cõi chết hai lần. Hôm nay hắn đem tiền đặt cược đặt ở trên cổ kiếm mặt, kích hoạt rồi kiếm khí mình vẫn một lần cuối cùng sử dụng cơ hội.

Nói thì chậm nhưng xảy ra rất nhanh, Vi Tầm bản năng nhận ra được nguy hiểm trí mạng.

Hắn hư hoảng một chiêu, sau đó không phong độ chút nào địa một cái như con lật đật lười lẩn lẩn, trên mặt đất trên lẩn vài vòng.

Chín đạo màu đỏ sậm tà mị kiếm khí, từ cái kia cổ kiếm bên trong bay ra, phảng phất dài ra con mắt giống như, hướng về trên mặt đất Vi Tầm bao phủ đi.

(lại muốn chết một lần sao?)

Vi Tầm trong lòng thờ dài, hắn không ngờ tới cái kia mình vẫn kiếm khí cùng theo dõi đạn đạo giống như, lại có thể khóa chặt công kích.

"Hàn thiết da dê!"

Một bên lực trận Thiết Chùy sớm có phòng bị, ra sức chắn Vi Tầm trước mặt.

Không chỉ có như vậy, trong tay hắn còn giơ cao răng vàng ác hán cái kia một mặt cứng rắn hắc thiết khiên.

Thiết Chùy kinh nghiệm chiến đấu phong phú, đón đỡ thời cơ vừa đúng, hắc thiết khiên vừa vặn chặn lại rồi chín đường kiếm khí.

Xì xì xì xì xì xì xì!

Liên tiếp tương tự với lợi kiếm đâm thủng mỏng mỏng bản tiếng vang truyền đến, cái kia đầy đủ một tắc dày hắc thiết khiên, lại bị kiếm khí bén nhọn đâm xuyên qua, bốc lên chín cái thật nhỏ xuyên thấu qua khe hở khe.

Sau đó cái kia chút quỹ dị kiếm khí vẫn chưa ngừng lại, đâm trúng Thiết Chùy thân thể.

Bạch bạch bạch!

Thiết Chùy bị lực xung kích cực lớn đụng phải lui về phía sau ba bước, trên người toát ra chín cái vết máu.

Hắc thiết khiên hóa giải kiếm khí phần lớn uy lực, Thiết Chùy không có chịu đến vết thương trí mệnh.

Dù chỉ như thế, Thiết Chùy cũng đau đến hít vào một ngụm khí lạnh.

May mà hắc tiến cấp tới bốn sao hàn thiết thiên phú, nếu là lúc trước ba sao thiên phú, này còn sót lại kiếm khí đủ để thuần sát hắc.

"A!"

Thôi thúc lượng lớn linh lực kích hoạt mình văn Độc Nhãn Long, phát ra tiếng kêu thảm thiết như heo bị làm thịt tiếng.

Chỉ thấy té xuống đất Vi Tầm, phát sinh một đạo cao cấp Nguyệt Nha Nhận, ở giữa Độc Nhãn Long mi tâm.

Độc Nhãn Long ngẩng mặt lên trời ngả xuống đất, tại chỗ khí tuyệt.

"Ta giết người. . . Nôn, ta giết người rồi. . ."

Mía phục hồi tinh thần lại, khuôn mặt nhỏ trắng bệch, dạ dày không ngừng mà co giật.

Nàng bò trên một cây đại thụ, không ngừng mà nôn mửa liên tục.

Cùng tiểu cây ớt giống như, Vi Tầm cũng là lần đầu tiên giết người.

Cùng tiểu cây ớt không giống là, hắc tổng số giác ngộ.

Trải qua hai lần Luân Hồi, nhiều lần giết hai lần Tật Phong Lang, thiếu niên dần dần thói quen giết chóc.

Giết chết Alec Ma huynh đệ, Vi Tầm trong lòng không hề phụ tội cảm, trái lại có loại vì dân trừ hại cảm giác thành công.

Hắn hoặc là không làm, cắt lấy Alec Ma huynh đệ người đầu.

Này hai viên người đầu đại diện cho năm ngàn ngân tệ, hắn không có chút nào do dự.

Sau đó, hắn nhặt lên Độc Nhãn Long chuỗi này thần bí cổ kiếm, rơi vào trầm tư.

Ps: Các bạn nhớ vote 9-10 điểm ở cuối chương ủng hộ mình nhé! Hoàng Châu chân thành cảm ơn!

Bạn đang đọc truyện *Thiên Phú Thế Giới Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 43: Hai cái chiến lợi phẩm

"Thiết Chùy đại ca, cái kia hai viên người đầu thối quá, thả lâu sẽ mục nát chứ? Chúng ta đừng tìm Hàn Sương Thảo, hiện tại chạy trở về, dùng hai tên khốn kiếp này người đầu đổi lấy tiền thưởng, đầy đủ ba người chúng ta người tham gia Lôi Đình trại huấn luyện rồi."

Tà dương không cách nào chiếu sáng trong hốc cây, Mía chán ghét nhìn cái kia chứa người đầu túi da thú tử.

"Không quan trọng, mấy tên kia trong cái bọc, chứa chất bảo quản, này hai viên người đầu trong vòng mười ngày sẽ không mục nát." Thiết Chùy nói rằng: "Ngày mai sẽ có thể tìm tới Hàn Surong Thảo, ta không muốn nửa đường hủy bỏ."

Mia ánh mắt buồn bã, sâu xa nói: "Người muốn gom tiền cho Đạt thúc mua Ngọc Linh chi chứ?"

"Nói mò, sự phụ thân thể so với tiểu tử cũng còn tốt, cái nào cần Ngọc Linh chi?" Thiết Chùy chết không nhận.

"Thiết Chùy đại ca, từ nhỏ người liền sẽ không nói khoác, người cảm thấy người giấu giếm được ta sao?" Mia lườm hẩn một cái, có chút đắc ý nói: "Đừng cho là ta không biết người cùng Đạt thúc này điểm bí mật nhỏ, ta nhưng là giết chết quá ba cấp thuật sĩ nữ anh hùng, hừ hừ!"

"Đúng đúng đúng, nữ anh hùng, người lợi hại." Thiết Chùy từ trong thâm tâm thở dài nói: "Ta thật không nghĩ tới Alec Ma lão đại sẽ chết ở trong tay người, hôm nay người cùng Vi Tầm đều gặp đồ, ta một cái không có mò được, coi như các người lợi hại."

"Đó là, ta nói rồi ta sẽ không khi các người phiền toái, hôm nay ta chứng minh quá chính mình rồi, sau này trở về người cùng Đạt thúc cố gắng nói một chút, để hẩn sau đó đừng lãng phí ta nhốt ở nhà." Mia càng đắc ý hơn: "Ta hôm nay thay hơn trăm cái nữ đồng Ruột thừa báo thù, giết cái kia cái không bằng cảm thú đồ vật, một hồi cảm giác mình thật mạnh mẽ nha."

Hai người nói chuyện bên trong, đột nhiên nghe được cửa động truyền đến một tiếng tức giận mắng:

"Đại gia người!"

Hai người tiến đến cửa động vừa nhìn, Vi Tầm cảm cổ kiếm, khắp khuôn mặt là tức giận.

"Làm sao rồi?" Mia hỏi.

"Này món vũ khí, có một đạo rất tốt mình vẫn." Vi Tầm nói, một bộ bị người đoạt tám triệu tiền bạc giọng điệu nói: "Này mình vẫn nguyên bản có thể sử dụng ba lần, bị cái kia kẻ bên thiên đạo Độc Nhân Long cho tiêu hao sạch."

Mia cùng Thiết Chùy nhất thời bưng tỉnh, thật vất vả được một cái mình vẫn vũ khí, phía trên mình vẫn nhưng đã tiêu hao hết, thay đổi ai cũng được buồn rầu muốn ói huyết.

"Ta nghe nói cao cấp mình vẫn, sử dụng tới sau có thể chữa trị, bổ sung năng lượng sau còn có thể sử dụng." Thiết Chùy an ủi một câu.

"Không sai, thanh kiếm này mình vẫn cũng có thể chữa trị." Vi Tầm không hài lòng lắm nói: "Bất quá, ít nhất phải đợi đến ta đột phá đến ba cấp thuật sĩ, nắm giữ lực lượng tinh thần, mới có thể tu bổ món đồ này."

"Người sẽ mình vẫn thuật?" Mia ngây người như phỗng.

"Người ngay cả cao cấp mình vẫn cũng có thể chữa trị?" Thiết Chùy cũng tròn tròn mắt.

"Sau đó các người liền biết rồi."

Vi Tầm cao thâm khó lường nói, hẩn đâu chỉ là sẽ mình vẫn thuật đơn giản như vậy.

Đại Viêm đế quốc liên quan với mình vẫn thuật Hoàng gia điển tịch, hẩn nhìn hơn hai mươi bộ, từ lâu nhớ cho kỹ.

Một khi hẩn học xong làm sao vận dụng tinh thần lực của mình, nhất định sắp trở thành khiếp sợ Thiên Tinh Quốc mình vẫn sư.

Mia cùng Thiết Chùy cũng đã quen rồi Vi Tầm một lời không hợp liền trang tất, cũng không truy hỏi nữa.

Tiểu cây ớt dứt khoát thay đổi đề tài: "Ta nghe nói có khắc cao cấp mình vẫn vũ khí, đều sắc bén đến đáng sợ, người có chưa từng thử qua thanh kiếm này sắc bén độ?"

"Người nhìn."

Vi Tầm giơ cổ kiếm, hướng về hắc thiết kiếm chém xuống.

Coong một tiếng, hắc thiết kiếm bị chém thành hai đoạn.

Sau đó Vi Tầm dùng cổ kiếm quay về hắc thiết kiếm gọt đến lột bỏ, lại như dùng đao nhọn gọt mộc đầu giống như, đem cái kia hắc thiết kiếm chẻ thành một cây chùy thủ.

"Ta gọt cái mẹ ruột được rồi, đây chính là chém sắt như chém bùn đại bảo kiếm?" Thiết Chùy liú lưỡi nói.

"Thanh kiếm này nhất định là cổ đại một cái nào đó cường giả di vật, so với ta Hóa Vũ kiếm còn sắc bén. Các thần thực sự là mất bị mù rồi, tốt như vậy vũ khí, lại rơi vào Alec Ma lão nhị tên súc sinh kia trong tay." Mia thở phì phò nói, phảng phất nhìn thấy một đóa hoa nhài cắm bãi cứt trâu.

"Có thể người tin ngưỡng Chủ Thần khó được chính xác một lần, thanh kiếm này hiện tại thuộc về ta." Vi Tầm cười nói.

"Đúng, chỉ có người cái kia loại Thiên Sư kiếm kỹ, mới xứng đáng trên thanh bảo kiếm này." Thiết Chùy bật thốt lên.

"Thiết Chùy đại ca, người nói cái gì?" Mía bá địa này lên, nhảy đến Vi Tầm trước người, như nhìn quái vật mà nhìn cái này càng thần bí khó lường thiếu niên: "Người. . . Người sẽ Thiên Sư kiếm kỹ?"

"Không phải, ta tin khẩu nói bậy." Thiết Chùy hoảng rồi, từ nhỏ đến lớn hẳn ở Mía trước mặt liền không giấu được bí mật, vừa này không cẩn thận liền đem Vi Tầm "Bí mật lớn" nói ra.

"Thiết Chùy đại ca, người không cần giúp hắn che lấp rồi." Mía hừ một tiếng, trong con người xinh đẹp lập loè oán niệm: "Người không phải nói chúng ta có thể coi đồng bạn sao, bí mật của người nói cho Thiết Chùy đại ca, nhưng không nói cho ta, thật không có nghĩa khí!"

Vi Tầm dở khóc dở cười nói: "Hiện tại người không phải là đã biết sao?"

"Nếu không phải là Thiết Chùy đại ca nói lộ ra miệng, người chắc chắn sẽ không nói cho ta biết!" Mía còn đang tức giận, không nhận được nhỏ nước bọt nói: "Vừa này người đối phó Độc Nhãn Long loại kiếm thuật kia, căn bản không phải nửa tháng kiếm kỹ, trong lòng ta đã sớm hoài nghi người nắm giữ một loại sao kỹ năng kiếm thuật. Không nghĩ tới lại là Thiên Sư kiếm kỹ, cái tên nhà người giấu đi quá sâu rồi!"

Vi Tầm gạt mình, này cái gọi là Thiên Sư kiếm kỹ, cũng xem như cực tốt nguy trang.

Bất luận Cao Đại Mãnh vẫn là Mía, Thiết Chùy, đều tin chắc hắn học được Thiên Sư kiếm kỹ, không ngại đến cái biết thời biết thế. Hắn đã sớm suy nghĩ xong, Nam đại lục quá đáng người khinh bỉ ăn không mỡ, còn không bằng hiển lộ mấy phần bản lĩnh. Nếu như hắn tự xưng dung hợp sáu tầng ngôi sao, này loại nghe đồn vừa có thể mang đến uy vọng, lại không đến nỗi cường đại đến kinh động những Thánh giả kia, có thể nói nhất cử lưỡng tiện.

Quyết định chủ ý, Vi Tầm rất bí bách tao địa cười nói: "Ta nguyên bản muốn đột phá đến tinh thần thuật sĩ sau khi, lại đi xung kích Phong Vân Bảng, một tiếng hét lên làm kinh người. Hiện tại ta nghĩ thông suốt, các người cũng không cần thay ta bảo mật, từ nay về sau, xin gọi ta Thiên Sư kiếm khách!"

"Thiên Sư kiếm khách?" Thiết Chùy ánh mắt sáng lên: "Tên này đầu đủ vang dội, người muốn đem tên này hào truyền khắp toàn quốc sao?"

Vi Tầm gạt đầu: "Không sai."

"Thiên Sư kiếm khách, nhớ thành danh sau đó mời ta ăn cơm." Tiểu cây ớt thói quen tùy tiện, không so đo nữa mới vừa không vui, trong mắt chứa ước mơ nói: "Ta cũng sẽ cố gắng, luôn có một ngày ta cũng muốn biến thành cường đại kiếm sĩ."

"Hừm, mọi người cùng nhau cố lên." Vi Tầm hết sức hưởng thụ này loại giữa bằng hữu khích lệ cho nhau, trước đây hắn cùng Đỗ Duy chơi bóng rổ bị người ngược, cũng là khích lệ cho nhau, khổ luyện kỹ thuật đá bóng, cuối cùng đột kích ngược đối thủ. Một lát sau, hắn nói rằng: "Thiết Chùy đại ca, người bị thương trên người, nghỉ ngơi trước đi, ta tới gác đêm, thuận tiện nghiên cứu một chút chiếc nhẫn này."

Rừng rậm tối đen không phải chuyện phiếm việc nhà địa phương, Mía cùng Thiết Chùy không nói nhảm nữa, từng người Minh muốn nghỉ ngơi.

Vi Tầm ngồi ở hốc cây ở ngoài, vuốt vuốt cái viên này từ áo bào tro thuật sĩ trên ngón tay lấy xuống cổ đồng chiếc nhẫn.

Chiếc nhẫn này hình thức bình thường không có gì lạ, làm bằng đồng vật liệu càng là không đáng giá.

Vi Tầm mang theo cổ đồng chiếc nhẫn, cũng không nhận thấy được chỗ thần kỳ.

Hắn âm thầm vận chuyển linh lực, cổ đồng chiếc nhẫn cũng không có cái gì phản ứng.

(không nên a, trong tin đồn Alec Ma lão đại không phải chiếm được một cái linh khí sao?)

Vi Tầm nhìn lại xung quanh lông mày, hắn từ áo bào tro thuật sĩ trên người lục soát ra nhất giống linh khí đồ vật, chính là cái này cổ đồng nhẫn. Căn cứ hắn phỏng chừng, này cổ đồng chiếc nhẫn cũng không so với kia khẩu cổ kiếm kém.

Chăm chú suy nghĩ một trận, Vi Tầm đột nhiên thả ra một đạo Nguyệt Nha Nhận.

Nguyệt Nha Nhận uy lực cùng tâm bắn cùng từ trước giống như, nhưng nhiều hơn một loại biến hóa.

Loại biến hóa này, chính là thi pháp tốc độ!

Vi Tầm đem Nguyệt Nha Nhận tu luyện đến cao cấp trung cấp, phóng thích thời gian đại khái là 1.2 giây trái phải.

Đeo cổ đồng chiếc nhẫn sau khi, thi pháp tốc độ thành linh tăng lên 20%!

Hắn vừa này chuỗi này Nguyệt Nha Nhận, không tới một giây liền phát xạ ra ngoài!

Ps: Các bạn nhớ vote 9-10 điểm ở cuối chương ủng hộ mình nhé! Hoàng Châu chân thành cảm ơn!

Bạn đang đọc truyện *Thiên Phú Thế Giới Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 44: Âm tiến khó phòng

"Vi Tầm, người dọc theo đường đi ngốc cười cái gì nhỉ?"

"Tiểu tử này hôm nay nụ cười đặc biệt nín nhịn, chẳng lẽ lại đột phá?"

Ngày kế buổi chiều, ba người vừa nói vừa cười qua lại ở rừng rậm tối đen.

Ở hai người đồng bạn hỏi thăm một chút, Vi Tầm cười nói: "Ta làm rõ chiếc nhẫn kia bí mật."

Mia ánh mắt sáng lên: "Vật kia đúng là linh khí?"

Vi Tầm: "Không sai."

Thiết Chùy nhất thời ngón ngang, tròng mắt chuông đồng giống như beef eye nói: "Đó là cái gì linh khí, tăng cường linh thuật uy lực, vẫn là cái kia loại có thể kích hoạt phòng hộ khiên, hoặc là cái kia loại tăng cường tốc độ công kích cùng thân pháp tốc độ?"

"Đều không phải là." Vi Tầm đứng sự thật nói: "Món đồ kia chỉ tăng cường thi pháp tốc độ."

"Không thể nào, tăng cường thi pháp tốc độ linh khí, đều là hàm nghĩa cấp đồ vật a!" Thiết Chùy lại khiếp sợ lại hâm mộ nói: "Phép thuật sĩ ngâm xướng thời gian càng ngắn, sức chiến đấu càng mạnh, Alec Ma lão đại lại có hàm nghĩa cấp linh khí?"

"Cái tên nhà người quá may mắn rồi, Alec Ma huynh đệ hai cái bảo vật, đều rất thích hợp người dùng." Mia càng là ước ao ghen tị nói: "Ta liền không với người cướp rồi, đem vật này giấu kỹ, đừng để ngoại nhân biết này linh khí chiếc nhẫn công hiệu."

"Ừm." Vi Tầm trong lòng chảy qua dòng nước ấm, hết sức hưởng thụ này loại đồng bạn trong đó lẫn nhau quan tâm.

Bị này linh khí nhẫn dẫn dắt, Thiết Chùy nhớ lại một chuyện: "Tiểu tử người giám định bảo vật có một tay a, lần trước từ Độc Hóa Mãng Vương trong bụng móc ra Ô Nha ngọc bội, người mò thấy không có?"

"Không có." Vi Tầm cười khở.

Khối này Ô Nha đồ án đen như mực ngọc bội, cùng Thần Long Châu sản sinh quá cộng hưởng, nhưng công hiệu không rõ.

Vi Tầm nghiên cứu đã mấy ngày, trước sau không thể làm rõ khối này ngọc bội thần bí công dụng.

Thiết Chùy cũng không hỏi thêm nữa, đi ở phía trước dẫn đường.

Trước khi trời tối, ba người rốt cục đã tới chỗ cần đến.

"Ha ha, quả nhiên vẫn còn ở!"

Nhìn một gốc cây khô héo cây già, Thiết Chùy cười ha hả.

Khô héo lão dưới cây, sinh trưởng bảy, tám cây hiện ra hàn khí linh thảo.

Đây chính là Hàn Sương Thảo, dùng cho luyện chế linh lực chất thuốc một mực tài liệu chính.

"Cẩn thận!"

Vi Tầm đưa mắt nhìn bốn phía, bỗng nhiên cảm thấy không đúng, cao giọng cảnh báo.

Xèo xèo xèo xèo!

Bốn mũi tên nhọn, từ bốn cái phương hướng khác nhau bắn đi qua.

Hai chi mũi tên công kích Thiết Chùy, hai chi mũi tên khóa được Vi Tầm.

Tốc độ là Vi Tầm to lớn nhất đoàn bản, có vẻ vô cùng chặt vật, dưới tình thế cấp bách hần nằm ngã xuống đất, miễn cưỡng tránh được mũi tên nhọn.

"Ai!"

Thiết Chùy đón đỡ hai chi mũi tên, trùng Đại Ngưu mắt nộ uống.

Trả lời hần, là xèo xèo xèo xèo bốn nhánh mũi tên rời cung.

Độc độc độc độc!

Bốn mũi tên tên, tinh chuẩn bắn vào Thiết Chùy trên người.

Cái kia hắc tháp giống như trên người thanh niên lực lưỡng nổi lên hàn thiết ánh sáng, vẫn cứ bình yên vô sự.

Giống Thiết Chùy cứng như thể nam nhân, chính là hình người cối xay thịt, vọt tới trong đám người thì có kinh khủng lực sát thương.

Nhưng là bây giờ, có một vấn đề.

Người tập kích bọn họ, một mực là núp trong bóng tối cung tiễn thủ.

Thiết Chùy không tìm được mục tiêu, một thân bản lĩnh không thể nào triển khai, có thể nói không bột đổ gột nên hồ.

Ở Thiên Phú thế giới, cung tiễn thủ là một cái phi thường làm người ta ghét quần thể.

Đầu tiên phép thuật sĩ chán ghét cung tiễn thủ, tốt cung tiễn thủ giương cung bắn tên gần như thuần phát, so với đa số phép thuật sĩ niệm chú thời gian muốn ngắn. Ưu tú cung tiễn thủ tất nhiên bách phát bách trúng, tầm bắn cực xa, mà pháp những thuật sĩ bốn cấp trở xuống lĩnh thuật phạm vi công kích thông thường không đủ trăm mét, thường thường bị cung tiễn thủ bắn náo loạn.

Am hiểu cận chiến đấu thuật sĩ, tương tự chán ghét cung tiễn thủ. Có đấu thuật sĩ mặc dù có thể gần người treo đem pháp thuật sĩ, nguyên nhân căn bản chính là ở phép thuật sĩ thì pháp thời gian quá dài, bọn họ có đầy đủ thời gian xông tới giết. Mà đối mặt lúc công kích rất ngắn cung tiễn thủ, đấu những thuật sĩ còn không có lao ra vài bước, đã bị bắn thành cái sàng.

"Giấu đầu lòi đuôi bọn chuột nhất, có loại đi ra cùng gia gia một trận chiến!"

Thiết Chùy giận không nhịn nổi, hần hết nhìn đông tới nhìn tây, cũng không nhìn thấy bóng dáng của địch nhân.

Trả lời hần, lại là xèo xèo xèo xèo bốn nhánh tên bắn lên.

"Hừ, tự rước lấy nhục!"

Thiết Chùy lạnh rên một tiếng, đời này của hần bên trong, không biết gắng gượng chống đỡ qua bao nhiêu mũi tên, chưa bao giờ bị tổn thương.

Nghe được cái kia sắc bén chói tai tiếng xé gió, Thiết Chùy tâm sinh cảnh triệ (trong lòng sinh ra cảnh giác), cảm ứng được uy hiếp trí mạng.

Rất đáng tiếc, này loại cảnh giác làm đến quá muộn.

Lần này bay bắn tới, cũng không phải là cung tên, mà là cung tên.

Bốn nhánh bổ sung thêm to lớn Lực đạo cung tên, đâm vào Thiết Chùy thân thể.

Trong đó một mũi tên, đầu mũi tên tinh chuẩn đâm vào buồng tim của hần.

"Phá giáp nô?"

Thiết Chùy phát sinh không cam lòng gầm lên giận dữ, hai tay bấm lên đập xuống đất búa lớn, không có để mình ngã xuống.

Này chưa bao giờ la đau ngạnh hần, chung quanh tổn thương khẩu máu tươi rùng rùng, liền muốn đứng như vậy chết đi.

Phá giáp nô, đầu mũi tên vì là Huyền Thiết chế tạo, có thể xuyên thấu cứng rắn áo giáp, được xưng năm mươi bước lấy bên trong đủ để giết chết ba cấp thuật sĩ.

Trong tin đồn, bốn, năm cấp mạnh mẽ thuật sĩ ở hào không phòng bị bên dưới, cũng không ngăn được phá giáp nô tập kích. Năm đó Lôi Đình thành một hồi nổi danh trong chiến dịch, có một binh lính bình thường dùng phá giáp nô, thành công đánh lên một tên cường hần bốn cấp nguyên tổ thuật sĩ.

Này loại cung tên, là Thiên Tinh Quốc cấm chế vũ khí, chỉ có quân đội cùng có đất phong quý tộc mới có tư cách sử dụng. Người bình thường nếu như

tư tàng phá giáp nỏ, đó chính là mưu nghịch trọng tội, muốn chém đầu cả nhà.

Trước khi chết, Thiết Chùy mình bạch địch nhân ác độc dễ tâm

Đổi thủ cố ý dùng bốn nhánh phổ thông mũi tên mất cảm giác hấn, sau đó dùng bốn nhánh phá giáp nỏ kết liễu hấn.

"Thiết Chùy đại ca!"

Mĩa khó có thể tin nhìn tình cảnh này, phát ra bi thống tuyệt vọng tiếng khóc kêu.

...

...

"Chết!"

Mất thấy nhiều lần vì chính mình chặn đao lão đại ca, lại chết như vậy, Vi Tầm hai mắt sung huyết, một nhánh Nguyệt Nha Nhận nén giận bắn ra.

Phá giáp nỏ năm mươi bước lấy bên trong uy lực vô cùng, nói cách khác, muốn phát huy này loại cung tên công hiệu, người đánh lên nhất định phải nằm vùng ở con mồi năm mươi bước lấy bên trong. Thông qua cung tên quỷ tích bay, Vi Tầm phán đoán đến rồi hai cái người tập kích phương vị.

"A!"

Một cái bóng đen phát sinh tiếng kêu thảm thiết như heo bị làm thịt, từ trên một cây đại thụ nhanh chóng rơi rụng.

Vi Tầm đánh chết một người, lại nhắm ngay một cái khác bóng đen.

Cái kia trốn trên tàng cây bóng đen, chỉ cảm thấy lưng trở nên lạnh lẽo, vội vã vọt đến một cái cùngtháng thân cây phía sau. Tại hấn nghĩ đến, Vi Tầm khẳng định không làm gì được hấn, nhưng không ngờ tới quỷ dị kia Nguyệt Nha Nhận, lại ở giữa không trung vạch ra một đạo quỷ dị hơn đường vòng cung, trực tiếp xuyên thủng người mặc áo đen kia huyết Thái Dương.

(cao cấp. . . Cảnh giới?)

Đây là người mặc áo đen trước khi chết, duy nhất ý niệm

Giết liền hai người, Vi Tầm cũng không lạc quan, đang lòng như lửa đốt.

Mặt khác hai cái cung tên tay, giấu ở hấn tầm mắt góc chết, khó có thể phát hiện.

Nếu như hấn không có đoán sai, còn có mặt khác bốn tên cung tiễn thủ, ẩn giấu ở chỗ xa hơn.

Hấn nhớ tới Thiết Chùy câu kia lời khuyên: Rừng rậm tối đen nguy hiểm nhất, là người.

Mình thương dễ tránh, ám tiễn khó phòng.

Alec Ma huynh đệ, tương đương với rõ thương, loại kẻ địch này tương đối dễ dàng đối phó.

Giờ khắc này bắn tên trộm người đánh lên, rõ ràng cho thấy đâm sau lưng, khiến người ta khó mà phòng bị.

Vi Tầm không có đầy đủ tốc độ đuổi theo, cũng không có đầy đủ tầm nhìn thấy rõ người đánh lên phương vị, thậm chí không có triển khai sinh tử cơ hội luân hồi. Hấn vậy cần mười giây đồng hồ mới có thể thả ra chung cực đại chiêu, ở cổ đồng nhân gia tri hạ cũng cần tám giây, chỗ tối cung tiễn thủ sẽ không ngu đến mức nhưng từ Vi Tầm triển khai này loại tất sát kỹ.

Hấn vừa định trốn đến dưới cây khô, bắp đùi đau đớn một hồi.

Một mũi tên nhọn, bắn trúng chân trái của hấn.

Ngay sau đó lại là ba chi mũi tên từ phương hướng khác nhau bay vút mà đến, hấn dựa vào bản năng phản ứng, vung kiếm đỡ ra một mũi tên, vẫn là không ngăn được mặt khác hai mũi tên. Hai chi một trước một sau mũi tên nhọn, phân biệt bắn trúng phía sau lưng hấn, bụng dưới.

Vi Tầm máu me khắp người, đặt chân bất ổn, phù phù ngã quỵ trên mặt đất.

Thờ phỉ phò!

Lần này bay vút đến, là hai chi phá giáp nỏ.

Một nhánh bắn trúng Vi Tầm ngực, một ... khác nhánh xuyên thấu hấn trái tim.

"Không!"

Nhìn thấy cũng tại chính mình ba bước ở ngoài thiếu niên, Mía phát ra tê tâm liệt phế tiếng khóc kêu.

Vì Tầm ý thức đã bắt đầu mơ hồ, cảm thấy sức sống của chính mình đang đang nhanh chóng trôi đi.

Tiếng bước chân vang lên, tám cái che lại mặt người mặc áo đen, từ mấy cây đại thụ sau đi ra.

Bốn người quần áo đen cầm trong tay trường cung, hai người khác thì lại cầm nổi danh phá giáp nỏ.

"Phá giáp vệ?" Mía hai con mắt đỏ chót, móng tay tiềm nhập trong lòng bàn tay, run giọng nói: "Các người là trưởng trấn phủ phá giáp thân vệ?"

"Tiểu cô nương, com có thể ăn bậy, không thể nói lung tung được." Một tên trong đó ánh mắt như chim ưng giống như người mặc áo đen lên tiếng, thâm trầm nói: "Người không cần sốt sắng, chúng ta nếu muốn muốn mạng của người, người đã sớm chết rồi."

"Các người làm ta là người ngu sao? Toàn bộ Thời Quang Trấn, chỉ có trưởng trấn phủ mới có mười nhánh phá giáp nỏ!" Mía tức giận đến cả người run, mắt thấy Vi Tầm cùng Thiết Chùy đều không có thuốc nào cứu nổi, tiểu cô ốt cuồng loạn nói: "Có phải là Sử Nhất Bưu phải các người tới? Cái kia thứ hỗn trưởng, đến cùng muốn thế nào?"

"Không ra sao, cho mời Mía tiểu thư đi theo chúng ta một chuyến." Người mặc áo đen lạnh lùng nói.

"Năm mơ, ta chết cũng sẽ không thuận theo cái kia tiểu nhân vô sỉ!"

Thiếu nữ nói xong lời này, vung vẩy tê kiếm xông về người mặc áo đen.

Ps: Các bạn nhớ vote 9-10 điểm ở cuối chương ủng hộ mình nhé! Hoàng Châu chân thành cảm ơn!

Bạn đang đọc truyện *Thiên Phú Thế Giới Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 45: Người vì tiền mà chết

"Nhất Bưu, cái kia tìm kiếm Hàn Sương Thảo nhiệm vụ, là người nặc danh ủy thác?"

Thời Quang Trấn trưởng trấn phủ bên trong thư phòng, một tên tai to mặt lớn năm mươi ông lão nói rằng.

Hắn chính là trấn nhỏ lãnh chúa, đương nhiệm trưởng trấn Sử Chân Tường.

"Đúng thế."

Ở trước mặt phụ thân, Sử Nhất Bưu không có những ngày qua cuồng ngạo.

"Rất tốt, học được động não." Sử Chân Tường cũng không quát lớn con trai cử động, trái lại rất là khích lệ nói: "Cái kia gọi Vi Tầm tiểu tử, có chút bất thường, nghe nói hắn ở pho tượng trước ung dung đánh bại mấy cái người mạo hiểm, trong đó có ba cái người mạo hiểm đều là hai cấp thuật sĩ. Nay loại người, không thể để hắn trưởng thành."

"Phụ thân nói phải, vì gia tộc danh dự, hải nhi cũng không tiện ở trên trấn công khai xuống tay với hắn." Sử Nhất Bưu lộ ra một vệt âm ngoan nụ cười: "Chúng ta trong phủ Phá Giáp Vệ, năm đó đều là trăm người chọn một tay thợ săn, đối với rừng rậm tối đen địa hình rất quen. Thiết Chùy cái kia mạng phu, hẳn cho rằng chỉ có hắn mới biết Hàn Sương Thảo vị trí, không biết bản thiếu gia từ lâu phải người mai phục tại nơi đó."

"Người phải ra tám cái Phá Giáp Vệ, bản thân không có vấn đề, có thể người tất yếu điều động bốn nhánh phá giáp nỏ sao?" Sử Chân Tường sắc mặt không vui nói: "Rừng rậm tối đen hung hiểm tầng tầng, không yên tĩnh nhân tố nhiều lắm, vạn nhất bọn họ gặp phải lợi hại ma thú, hoặc là ba, bốn cấp người mạo hiểm, phải làm sao mới ổn đây? Một bộ phá giáp nỏ ở chợ đêm giá hơn vạn ngân tệ, các thân vệ cầm loại vũ khí này ở rừng rậm tối đen đi lại, chính là những người mạo hiểm kia trong mắt dê béo."

"Phụ thân lo lắng, hải nhi cũng chăm chú suy tính quá. Ngài biết, Thiết Chùy là phòng Ngự Thiên phú, một loại cung tên không gây thương tổn được hắn, đến thời điểm e sợ trốn gà không xong thực đem mất." Sử Nhất Bưu nói rằng: "Điều động bốn nhánh phá giáp nỏ, đừng nói hắn là ba sao thiên phú, chính là bốn sao phòng Ngự Thiên phú cũng khó thoát khỏi cái chết!"

Sử Chân Tường vẫn cứ có chút không vui: "Ngươi tốn công phu, là vì cái kia tiểu cây ớt chứ?"

"Khà khà, phụ thân, lần này ngài có thể oan uổng ta. Hải nhi tuyên bố cái nhiệm vụ kia, vốn định dẫn Thiết Chùy cùng Vi Tầm mắc câu, vạn vạn không nghĩ tới chưa bao giờ đi ra Thời Quang Trấn tiểu cây ớt, lại đi theo đám bọn hắc cùng đi." Sử Nhất Bưu cười đến hết sức tà ác: "Này ngược lại là tiết kiệm rất nhiều phiền phức, nguyên bản ngã muốn chờ Vi Tầm cùng Thiết Chùy sau khi rời đi, phái người vào nửa đêm đi trói lại Mía."

"Hò đồ!" Sử Chân Tường trầm quát lên: "Ta sớm từng nói với ngươi, cái kia a đạt không đơn giản, người này quá nửa là cái mai danh ẩn tích cao thủ. Ngươi trêu chọc hắc, lấy cái gì đi gánh chịu lửa giận của hắc?"

"Phụ thân, ngài cũng quá dài người khác chí khí diệt uy phong mình, nói thế nào ngài cũng là bản trấn cường giả số một, hà tất sợ hắc? Lại nói chúng ta có mười nhánh phá giáp nô, còn sợ hắc một cái ba cấp thuật sĩ? Coi như con chó kia rắm Đạt thúc là bốn cấp thuật sĩ, đối đầu bốn phương tám hướng bản xuyên qua phá giáp nô, cũng phải biến thành tổ ong vô vè!"

Sử Nhất Bưu hoàn toàn không để ý trường trấn cha lo lắng, tùy hứng nói: "Hải nhi đến rồi hai cấp bình cảnh, giải khai không vui kết thúc, khó có thể đột phá. Tiểu cây ớt chính là ta khúc mắc, nữ nhân này, ta nhất định muốn!"

Nghe được như vậy thô bạo bốc đồng lý do, Sử Chân Tường lại ngầm cho phép: "Cũng được, ngươi xem lên tiểu cây ớt cũng không phải một ngày hai ngày, để lại tâm ma, đối với ngươi sau này tu hành bất lợi. Ngươi ngầm chơi bao nhiêu nữ nhân, vì phụ không nghĩ tới hỏi, nói chung ngươi nhớ kỹ, tương lai nhất định phải cho ta cưới đến Lôi Đình thành so với kỳ gia tộc dòng chính thiên kim."

"Yên tâm đi, so với kỳ gia tộc có bảy tám cái chờ gả tiểu thư. Quá hai năm hải nhi xung kích đến Phong Vân Bảng chín trăm vị lấy bên trong, cưới một cái so với kỳ nhà nữ nhân tuyệt không phải việc khó." Sử Nhất Bưu thỏa thuê mãn nguyện, trong mắt lộ ra dâm `đăng ánh sáng, tự nhủ: "Tính toán thời gian, các thân vệ cũng nên đắc thủ, chỉ mong bọn họ đem cái kia tiểu mỹ nhân hoàn hảo không chút tổn hại địa mang cho ta trở về."

...

...

Trước khi chết, Vi Tầm giải khai một điều bí ẩn đoàn.

Lúc trước Thiết Chùy nhận được cái kia tìm kiếm Hàn Sương Thảo nhiệm vụ, Vi Tầm cũng cảm giác không đúng lắm.

Mãi đến tận nhìn thấy bắn giết Thiết Chùy phá giáp nô, hắc tìm được chân tướng.

Không nghi ngờ chút nào, nặc danh tuyên bố nhiệm vụ hắc thủ sau màn, tuyệt đối là Phong Lôi Cuồng Thiếu Sử Nhất Bưu.

Này không tính là cao minh bao nhiêu mưu kế, nhưng được hữu hiệu.

Nguyên nhân cuối cùng, đơn giản tám chữ: Người chết vì tiền, chim chết vì ăn.

Vi Tầm cùng Thiết Chùy quá thiếu tiền, bọn họ không thể không vì tiền bán mạng.

Sử Nhất Bưu lấy hai ngàn ngàn tệ làm mồi, ung dung cắt lấy hai cái tính mạng.

Từng có lúc, Vi Tầm chỉ muốn yên tĩnh làm cái hắc thủ sau màn, bắt đắc dĩ Sử Nhất Bưu không cho hắc cơ hội này.

Làm Từ thần phủ xuống một khắc đó, Vi Tầm không có đối với sợ hãi tử vong, đầy đầu suy tính một vấn đề: Chính mình trải qua lần thứ ba tử vong, sẽ Luân Hồi đến ngày 21 tháng 12 ngày đó pho tượng trước, vẫn là tiến nhập một cái tân kịch tình?

Trong mơ mơ màng màng, hắc nghe thấy được quen thuộc tiếng đối thoại.

"Thiết Chùy đại ca, cái kia hai viên người đầu thối quá, thả lâu sẽ mục nát chứ? Chúng ta đừng tìm Hàn Sương Thảo, hiện tại chạy trở về, dùng hai tên khốn kiếp này người đầu đối lấy tiền thưởng, đầy đủ ba người chúng ta người tham gia Lôi Đình trại huấn luyện rồi."

"Không quan trọng, mấy tên kia trong cái bọc, chứa chất bảo quản, này hai viên người đầu trong vòng mười ngày sẽ không mục nát. Ngày mai sẽ có thể tìm tới Hàn Sương Thảo, ta không muốn nửa đường hủy bỏ."

Vi Tầm mở hai mắt ra, phát hiện mình ngồi ở một cái hốc cây trước.

Thời gian: Thiên Tinh Lịch 3 năm 2002 ngày mùng 3 tháng 1 hoàng hôn.

Địa điểm: Rừng rậm tối đen nơi nào đó.

Vi Tầm lại lộ ra nụ cười, có Luân Hồi sống lại vui sướng, cũng có giải khai bí ẩn thoải mái.

Rõ ràng, hắc tiến nhập mới phó bản, phục sinh thời gian cùng phục sinh địa điểm đều cải biến.

(còn có thể chết lại hai lần sao? Ha ha, Sử Nhất Bưu, người cho Lão Từ chờ!)

Vi Tầm cười lạnh, trong mắt phủ đầy sát cơ.

Đã trải qua lần thứ ba tử vong cùng Luân Hồi, thiếu niên tâm trí lại có biến hóa tế nhị.

Đối với thiết kế mưu sát quá chính mình cùng Thiết Chùy Phong Lôi Cuồng Thiếu, Vi Tầm không tìm được lòng dạ mềm yếu lý do.

Hắn đi tới trong hốc cây, sắc mặt ngưng trọng nói: "Thiết Chùy đại ca, người nên nghe Mia. Người bị thương, rất khó phát huy toàn bộ thực lực, không bằng đi về trước linh trường, cố gắng dưỡng thương, ta một người ở rừng rậm tối đen rèn luyện mấy ngày."

"Không được, ta làm sao có thể bỏ người lại mặc kệ?" Thiết Chùy kiên quyết từ chối.

"Tiểu tử thôi, người muốn để cho chúng ta gánh vác vứt bỏ đồng bạn bêu danh?" Tiểu cây ớt bạo tính khí một hồi phạm vào.

"Đừng nói được nghiêm trọng như thế, phân đầu hành động mà thôi, còn nói thành vứt bỏ đồng bạn sao?" Vi Tầm không biết nên khóc hay cười nói: "Ta muốn đi đối phó một đám cung tiễn thủ, đừng trách ta nói chuyện khó nghe, các người phát huy không được bao lớn tác dụng, còn không bằng ta một người đi."

"Cung tiễn thủ?" Thiết Chùy nở nụ cười: "Huynh đệ, đừng xem ta bị thương, đối phó cung tiễn thủ, ta xưa nay đều không kinh sợ. Không phải đại ca với người khoát lác, ta tùy tiện sử dụng năm thành công lực, một loại cung tiễn thủ cũng không thể gây thương tổn được ta."

Vi Tầm cũng cười: "Nếu như đối phương sử dụng phá giáp nỏ đây?"

"Ây. . . Cái này. . ." Thiết Chùy nhất thời không cười được, hết sức buồn phiền nói: "Nếu như ta không có bị thương, cũng có thể ngăn lại mấy mũi tên. Nay chín đạo kiếm thương quá kỳ quái, ta hơi sử dụng linh lực liền lôi kéo vết thương, không phát huy ra hàn thiết thân thể toàn bộ thực lực, phòng chừng không chịu nổi phá giáp nỏ."

"Chờ đã." Mia cắt đứt hai người đối thoại, mắt to chết nhìn chòng chọc Vi Tầm: "Làm sao người biết đối phương có phá giáp nỏ?"

Ps: Các bạn nhớ vote 9-10 điểm ở cuối chương ủng hộ mình nhé! Hoàng Châu chân thành cảm ơn!

Bạn đang đọc truyện *Thiên Phú Thế Giới Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 46: Cầu giàu sang từ trong nguy hiểm

"Làm sao người biết đối phương có Phá Giáp Nỏ?"

Nghe nói như thế, Thiết Chùy cũng hiểu kì nói: "Đúng vậy, người sao biết đến?"

Vi Tầm hữu tâm duy trì thần bí hình tượng mạnh mẽ, lộ ra nài nỉ tầm vị nụ cười, nhàn nhạt xếp vào ép một cái: "Các người không cảm thấy cái kia tìm kiếm Hàn Sương Thảo ủy thác nhiệm vụ, giấu giếm vấn đề sao?"

"Tiểu tử người, bệnh đa nghi quá nặng." Thiết Chùy rất nhiều lúc ngay thẳng được quá cảm động: "Ta từng nói với người, rất nhiều ủy thác nhiệm vụ đều là ẩn danh, người đừng nhìn thấy một cái nặc danh nhiệm vụ liền nghĩ đồng nghĩ tây."

"Thiết Chùy đại ca, không thể nói như thế." Mia xinh đẹp xinh đẹp trên khuôn mặt nhỏ nhắn lập loè vẻ suy tư, đứng ở Vi Tầm bên này: "Đại thúc đã nói, không nên có tâm hại người, nhưng nên có tâm phòng bị người. Ta cũng cảm thấy cái kia ủy thác nhiệm vụ có chút kỳ quái, Thời Quang Trần mấy chục năm không có từng ra luyện Dược Sư rồi, gần nhất cũng không nghe nói có cái nào luyện Dược Sư đi ngang qua Thời Quang Trần, ai sẽ nhầm chán như vậy dùng hai ngàn ngàn tệ mua Hàn Sương Thảo?"

"Luyện Dược Sư thân phận cỡ nào cao quý, mỗi lần luyện Dược Sư một xuất hiện đều sẽ khiến cho náo động, vô số người chạy đi vây xem, có thể là cái kia luyện Dược Sư ngại phiền phức, đang bận trốn ở trên trần chế thuốc đây, cho nên mới nặc danh tuyên bố nhiệm vụ." Thiết Chùy còn không cho rằng trong này có âm mưu, lại nói: "Lại nói cũng không nhất định cần phải luyện Dược Sư mới cần Hàn Sương Thảo a, có thể là trên trần nào đó người có tiền người cần gấp loại dược thảo này."

Mất thấy hai người kia tranh hạ đi lạc đề vạ dậm, Vi Tầm trực tiếp cho một cái nhắc nhở: "Thiết Chùy đại ca, người nói người có tiền kia, có phải hay

không là Sứ Nhất Bưu?"

"Sứ Nhất Bưu?" Thiết Chùy nghe vậy sửng sốt: "Hắn muốn Hàn Sương Thảo có cái gì dùng?"

"Đương nhiên hữu dụng!" Mía ánh mắt sáng lên, trong con ngươi xinh đẹp lập loè vẻ hưng phấn: "Ta hiểu được, nhiệm vụ này chính là Sứ Nhất Bưu âm mưu. Thiết Chùy đại ca, hắn muốn ám toán ngươi cùng Vi Tầm!"

"Không thể nào, Sứ Nhất Bưu đường đường trưởng trấn phủ thiếu gia, sẽ theo chúng ta không qua được?" Thiết Chùy nói rằng.

"Vây cũng chưa chắc, Sứ Nhất Bưu ở bề ngoài hết sức có phong độ, kỳ thực khí lượng nhỏ hẹp, làm việc không chừa thủ đoạn nào. Nếu không có Đạt thúc ở, cái kia họ Sứ nhất định sẽ động thủ cướp ta đi làm hán thiếp thân thị nữ." Tiểu cây ớt đối với Sứ Nhất Bưu tương đương bài xích, giọng căm hận nói: "Ngươi suy nghĩ một chút, trước đây Vi Tầm đối với Sứ Nhất Bưu không có uy hiếp gì, hắn cũng không nhỏ nhen xuống tay với Vi Tầm. Nhưng là gần nhất trên trán đều đang đồn Vi Tầm ở pho tượng trước đánh ngã năm cái người mạo hiểm, ta cảm thấy được Sứ Nhất Bưu có thể xuống tay với Vi Tầm."

Thiết Chùy ngạc nhiên nói: "Hắn cùng Vi Tầm vừa không có thâm cừ đại hận, không đến nỗi hạ độc thủ chứ?"

"Thiết Chùy đại ca, ta tặng ngươi một câu: Bất luận người nào cũng có thể trở nên độc ác, chỉ cần ngươi đã nếm thử cái gì gọi là đồ kị." Vi Tầm vô liêm sỉ địa rập khuôn Vương gia vệ trong phim ảnh lời kịch, một lời thức tỉnh người trong mộng: "Chỉ bằng ta ở Mễ Trạch ở mấy tháng, Sứ Nhất Bưu thì có lý do giết ta. Nếu như ta là Sứ Nhất Bưu, liền sẽ không bỏ qua cơ hội lần này, trước tiên làm thịt ta và ngươi, lại bắt đi Mía."

"Hắn dám!" Thiết Chùy giật nảy cả mình: "Sứ Nhất Bưu đối với Mía ra tay, không sợ sự phụ ta tìm hắn liều mạng?"

"Đừng quên nơi này là rừng rậm tối đen, chỉ cần bọn họ làm được đủ bí ẩn, Đạt thúc cũng rất khó phát hiện. Đến thời điểm Đạt thúc e sợ sẽ lật biến toàn bộ rừng rậm tối đen tìm tìm chúng ta, sẽ không hoài nghi đến Sứ Nhất Bưu trên đầu."

Mía chịu đến Vi Tầm dẫn dắt, đảo đảo ra nàng tự thân thông tuệ một mặt, vẻ mặt nghiêm túc nói: "Trưởng trấn phủ những năm này một mực điều tra chúng ta, bọn họ sớm biết Đạt thúc tân niên trong lúc sẽ đi xa nhà, đây là một cơ hội tuyệt vời. Ai cũng biết này con ông cháu cha muốn ta làm thị nữ của hắn, Đạt thúc lại không đồng ý, mình không được, Sứ Nhất Bưu đương nhiên muốn tới ám. Còn có ta. . . Ta lần này vừa vận theo các ngươi đã tới rừng rậm tối đen, ở giữa Sứ Nhất Bưu ý muốn, tên khốn kia nhất định sẽ có ý đồ xấu!"

Vi Tầm nhìn nhiều nóng bỏng mê người thiếu nữ một chút, này tiểu cây ớt tuyệt đối không phải ngoại giới tin đồn như vậy ngực lớn nhưng không có đầu óc.

Thiết Chùy hít vào một ngụm khí lạnh, hần lần này phụ trách dẫn đội, xảy ra chuyện không chịu nổi trách nhiệm, không khỏi sốt sắng nói: "Các ngươi có ý tứ là nói, Sứ Nhất Bưu ở Hàn Sương Thảo phụ cận mai phục phá giáp thân vệ, chờ chúng ta tới cửa chịu chết?"

"Rất có thể!" Mía nói rằng.

Vi Tầm không lên tiếng, hần trải qua một lần, đó không phải là rất có thể, mà là sự thực.

Thiết Chùy nhất thời áp lực núi lớn, đã quyết định: "Cái kia chúng ta trở về đi thôi, Hàn Sương Thảo từ bỏ."

"Lẽ nào cứ tính như vậy?" Mía rất không cam tâm.

"Phá giáp thân vệ, không phải chúng ta có thể đối phó. Ngươi cũng biết sự phụ vết thương cũ, sự tình làm lớn lên thua thiệt là chúng ta." Thiết Chùy cố nén trong lòng không cam lòng, thờ dài nói: "Sự phụ đã nói, gia gia đều là từ cháu đi tới, gặp phải không đánh lại, giả bộ một chút cháu, không mất mặt. Chúng ta trước tiên nhìn con tức này, chờ ta đột phá đến ba cấp, nhất định phải đem món nợ này đòi lại!"

Mía trầm mặc, đối đầu phá giáp thân vệ, nàng một chút phần thắng cũng không có.

Hai người tức giận sau khi, trong lòng cực kỳ khâm phục Vi Tầm tài trí. Nếu không phải là Vi Tầm kéo tơ bóc kén giống như tiết lộ chân tướng, bọn họ có nằm mơ cũng chẳng ngờ cái kia nặc danh ủy thác nhiệm vụ, ẩn giấu đi kinh khủng như vậy sát cơ.

Ở Mễ gia trong lòng hai người, Vi Tầm danh xứng với thực, tuyệt đối là thần bí cường đại nam nhân.

Bọn họ vĩnh viễn sẽ không biết, thần bí cường đại nam nhân lại chết qua một lần, hấp thụ thể thâm kinh nghiệm giáo huấn.

"Nữ, ngươi cùng Thiết Chùy trở về đi thôi." Vi Tầm bỏ vào hiệu quả dự trữ, cũng biểu lộ lập trường của hắn: "Sứ Nhất Bưu muốn giết nhất người là ta, ta phải lưu lại cùng cái kia chút phá giáp thân vệ làm một cái đoạn."

"Ngươi không đi?" Mía hết sức lo lắng.

"Ta một người trái lại thuận tiện, bọn họ không hẳn làm gì được ta." Vi Tầm định liệu trước nói.

"Nhưng là, bọn họ có Phá Giáp Nô nha." Mía sốt sắng nói: "Phá Giáp Nô tốc độ rất nhanh, sức mạnh càng là lớn đến mức hù chết người, cho dù là học xong thân pháp đầu thuật sĩ, cũng chưa chắc lần đi mở, ngươi không muốn mạo hiểm như vậy."

"Khà khà, ta chính là coi trọng bọn họ Phá Giáp Nô." Ở vào thời điểm này, Vi Tầm lại cười được: "Thiết Chùy đại ca, ta nghe nói Lôi Đình thành có một chợ đêm, nơi đó có người giá cao thu mua Phá Giáp Nô, có chuyện này hay không?"

"Có có chuyện như vậy, giá cả vẫn đúng là không rẻ, một bộ Phá Giáp Nô, nghe nói có thể bán được 10 ngàn ngân tệ. Bất quá, đây chính là roi đầu buôn bán a, bị bắt muốn chém đầu cả nhà." Thiết Chùy tiếp lời tra, lo lắng bị sợ mà nhìn Vi Tầm: "Tiểu tử ngươi sẽ không động cái kia loại ý nghĩ chứ?"

"Cầu giàu sang từ trong nguy hiểm, chúng ta ở rừng rậm tối đen mạo hiểm, lúc đó chẳng phải lấy mạng ở liều sao?" Vi Tầm cười nhạt một tiếng, như đao tước trên khuôn mặt mang theo tự tin mãnh liệt, làm cho người ta một loại không sợ trời không sợ đất ấn tượng: "Các ngươi yên tâm trở về đi thôi, địa phương quý quái này đâu đâu cũng có đại thụ, những cung tiễn thủ kia tầm nhìn không đủ rộng rãi, rất khó bắn tới ta. Lại nói ta cao cấp Nguyệt Nha Nhận có đường vòng cung, có thể lượn quanh mở đại thụ công kích những tên kia, dựa vào chướng ngại vật giết chết mấy người không thành vấn đề."

"Ngươi đã nói như vậy, vậy ta càng không thể đi rồi." Thiết Chùy hạ quyết tâm.

"Không sai, mượn đại thụ che lấp đánh tiêu hao chiến, ta cũng không sợ cái kia chút mạng Phá Giáp Nô xú gia hỏa." Mía cũng tự tin bắt đi, kích phát rồi trong xương bạo lực ước số: "Ngươi nói đúng, cầu giàu sang từ trong nguy hiểm. Liều mạng, với bọn hán được!"

Ps: Các bạn nhớ vote 9-10 điểm ở cuối chương ủng hộ mình nhé! Hoàng Châu chân thành cảm ơn!

Bạn đang đọc truyện *Thiên Phú Thế Giới Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 47: Đánh lén, phản đánh lén

Cây khô phụ cận trăm bước bên trong, tám cái bóng đen rục rà rục rịch.

Này tám cái hắc y che mặt người bí ẩn, không thể nghi ngờ là trong rừng rậm lão tay thợ săn, bọn họ ẩn núp vị trí phi thường bí ẩn, mắt thường khó có thể phát hiện. Mà những vị trí này, vừa lúc dễ dàng nhắm vào cây khô Phương Viên hai trong mười bước phạm vi.

Chiếm cứ như vậy có lợi điểm đánh lén, một khi có người tới gần cây khô, khó thoát vạ tiễn xuyên tâm kết cục.

"Ừc ừc. . ."

Một tiếng chim hót truyền đến, cái này ở rừng rậm tối đen là rất bình thường động tĩnh.

Mà ẩn núp các người áo đen không thể bình tĩnh, đây là một loại ám hiệu, nhắc nhở đồng bạn có người tới.

Ba thấp ba thấp!

Tiếng bước chân nặng nề vang lên, có mấy cái tầm mắt bao la người mặc áo đen nhìn thấy, một cái như tháp sắt hắc đại hán gánh búa lớn, nghênh ngang xuất hiện.

Người mặc áo đen nhất thời hết sức mê man, này hắc đại hán không phải nên cùng một nam một nữ ở một chỗ sao, một nam một nữ kia đi đâu vậy?

Bọn họ nhất thời không chắc tình huống, không có tùy tiện bắn cung, chờ người dẫn đầu phát hiệu lệnh.

Cái kia đại hán vạm vỡ đi mấy bước, thật giống đã nhận ra cái gì, đột nhiên trốn một cây đại thụ phía sau.

(Fuck!)

Hết thấy người mặc áo đen trong lòng đều ở đây thầm mắng, hắc đại hán tránh né cây đại thụ kia, vừa vặn ngăn trở tầm mắt của bọn họ.

Cây kia mười người ôm hết đại thụ vừa thô lại vừa cứng, mặc dù là Phá Giáp Nô cũng bắn không mặc.

Gặp phải này loại trốn ở phía sau cây con mồi, tám người quần áo đen Tiễn Pháp cho dù tốt cũng không có gì trúng dùng. Đồng thời, bọn họ không dám lộn xộn, không cách nào cắt góc độ nhắm vào hắc đại hán, nếu không thì bại lộ hành tích, đánh rắn động cỏ.

Ở đại thụ sau né một phút, hắc đại hán lại ngó dáo dác địa đi ra.

Mới vừa đi hai bước, hần lại đột nhiên rút về sau đại thụ.

Như vậy nhiều lần mấy lần, tám người quần áo đen suýt chút nữa tức giận đến thổ huyết.

Cái kia hắc đại hán có vẻ như hết sức hàm hậu, nhưng này ngay thẳng nộ cười nhưng không nói ra được muốn ăn đòn, hần tới tới lui lui ở đại thụ phụ cận trốn đi trốn tới, vẻ mặt đó thật giống đang nói: Ta lại ra ngoài rồi, ta lại đi vào rồi, đến nha, đến bắn ta nha. . .

Có hai cái bạo tỳ khí người mặc áo đen sắp không nhìn được, nguyên bản bọn họ chiếm cứ tám cái tầm nhìn bao la vị trí có lợi, đủ để để con mồi có chạy đằng trời. Bây giờ hắc đại hán như thể nhào trò, bọn họ tám người phảng phất vai hề giống như bị người đùa bỡn.

"Đi người!"

Đột nhiên, một tiếng kỳ quái hét lớn tiếng vang lên.

Một tên trốn trên tàng cây cung tên tay, hào không phòng bị bên dưới, bị một chút nguyệt quang giống như lưỡi dao sắc, đâm thủng đầu.

"Sao băng!"

Một người khác ngồi xổm ở phía sau cây, bụng Phá Giáp Nô liếc lung tung người mặc áo đen, không có chú ý tới sau lưng của hần còn có người.

Một đạo hỏa hồng ánh kiếm, từ sau lưng của hần hai ngoài mười bước một nơi nào đó, bỗng nhiên bay ra.

Người mặc áo đen đột nhiên không kịp chuẩn bị, bị ánh kiếm kia đâm lạnh thấu tim.

Trước khi chết, người mặc áo đen nhớ lại một câu châm ngôn: Bọ ngựa bắt ve, chim sẻ ở đằng sau.

Hần một lòng một dạ ám hại người khác, không biết chính mình cũng bị sẽ bị người ám hại.

Thần bí kia hồng ảnh một kích thành công, nhặt lên rơi xuống Phá Giáp Nô.

Sau đó bóng đỏ kia lóe lên một cái rồi biến mất, trốn vào nơi chưa biết.

Xèo!

Cùng lúc đó, lại là một thanh Nguyệt Nha Nhận bay ra.

Người thứ ba trốn trên tàng cây cung tên tay ý thức được nguy hiểm, đang định chuyển sang nơi khác, hần còn chưa kịp nhảy xuống đại thụ, cái kia đường vòng cung quỹ dị Nguyệt Nha Nhận, từ lỗ đất của hần bên trong bay vào, lại từ trong miệng của hần xông ra.

"Không được, mau bỏ đi!"

Mất thấy ba đồng bạn chết đi, thứ tư cung tên tay lớn tiếng nhắc nhở may mắn còn sống sót đồng bạn.

Rất đáng tiếc, nhắc nhở này đến quá muộn rồi một chút.

Xèo!

Một mũi tên, từ chỗ tối bay vút mà đến, ở giữa người mặc áo đen hậu tâm.

Này tên cuối cùng cung tên tay nằm mơ cũng không nghĩ tới, chính mình sẽ chết ở Phá Giáp Nô bên dưới.

Không sai, công kích người của hần, dùng chính là Phá Giáp Nô.

Một cái cô bé áo đỏ nằm từ trên thi thể nhặt được Phá Giáp Nô, lặng yên không một tiếng động chung kết tên cuối cùng cung tên tay.

Nữ hài cái kia uyển chuyển cảm động thân thể nhỏ bé đầy khê run, đây là một loại chứng minh rồi kích động của mình.

Nàng thuở nhỏ khổ luyện đấu thuật, cung nỏ cũng chơi được vô cùng thành thạo, bởi khuyết thiếu kinh nghiệm thực chiến, Thời Quang Trần rất nhiều người ở bề ngoài tôn trọng nàng, sau lưng đều nói nàng là một bình hoa, cho rằng ý nghĩa sự tồn tại của nàng chính là bồi nam nhân ngủ.

Mà bây giờ, nàng dùng hành động thực tế chứng minh chính mình không thể so nam nhân kém.

Vào giờ phút này, thiếu nữ đối với Vi Tầm khâm phục đến rồi phục sát đất trình độ.

Cái kia thần bí cường đại nam nhân, thực sự quá thần bí quá cường đại, hần thật giống có biết trước năng lực, đã sớm đoán được người mặc áo đen mai phục vị trí, làm cho nàng theo đặt trước con đường ẩn nấp đi qua.

Đã như thế, tiểu cây ớt dễ như ăn cháo giết một tên ngồi xổm cung tên tay, lại nhặt lên Phá Giáp Nô lại giết một người.

Trên thực tế, Vi Tầm "Lần trước", chính là từ cái kia phụ cận đánh rơi hai cái bóng đen.

Này loại khắc cốt铭 tâm trải qua, hẳn đương nhiên sẽ không quên.

Trước khi chết, hắn đem tám người quần áo đen ẩn giấu vị trí toàn bộ làm rõ ràng.

Chỉ cần trước diệt hết bốn cái nắm Phá Giáp Nỏ người mặc áo đen, còn dư lại bốn cái cung tiễn thủ không đáng sợ.

Này loại hữu tâm toán Vô Tâm, đánh cho một đám người mặc áo đen không biết làm sao.

May mắn còn sống sót bốn tên cung tiễn thủ kinh hãi vạn phần, ngạch đầu tất cả đều là mồ hôi lạnh.

Bất quá là trong nháy mắt, trong bọn họ bốn cái cực kỳ có uy hiếp cung tên tay, toàn bộ chết trận.

Tất cả những thứ này phát sinh quá nhanh, còn sống người mặc áo đen hãi hùng khiếp vía: Chính mình rõ ràng là đến đánh lén, làm sao bị phản đánh lén?

...

...

Ở rừng rậm tối đen, đánh lén cùng bị đánh lén một phương, thường thường có so sánh tiên minh kết cục.

Ai giành được tiên cơ, liền quyết định cuối cùng thành bại.

Lần trước, Vi Tầm ba người phòng bị không đủ, bị đánh trờ tay không kịp, dẫn đến toàn quân bị diệt.

Lần này, bất ngờ không kịp đề phòng một phương, đã biến thành tám người quần áo đen, trong chốc lát tổn thất nặng nề.

"Chớ núp, giác ngộ đi, lăn ra đây nhận lấy cái chết!"

Giải quyết rồi bốn cái uy hiếp lớn nhất cung tên tay, Vi Tầm hét lớn một tiếng, lòng tự tin tăng cao.

Chỉ cần dùng đúng rồi phương pháp, cái kia chút từng ở trong chốc lát để cho bọn họ diệt đoàn người mặc áo đen, cũng không phải là không thể chiến thắng. Đã trải qua lần thứ ba tử vong Vi Tầm, lại tăng lên một chủng loại giống như trong game "Khai hoang diệt đoàn" kinh nghiệm, tìm được chính xác đánh khai căn thức.

Một nhánh mang theo đường vòng cung Nguyệt Nha Nhận, ở giữa một tên hết nhìn đông tới nhìn tây cung tiễn thủ.

Rầm!

Tên kia cung tiễn thủ kêu thảm ngã xuống, còn sống người mặc áo đen chỉ còn ba cái.

"Cầu tạ chúng, ăn gia gia một bữa!"

Thiết Chùy bỗng nhiên từ một gốc cây đại thụ che trời sau vọt ra, trong tay búa lớn mạnh mẽ đập về phía một người khác người mặc áo đen.

Cái kia cung tiễn thủ quay đầu nhìn lại đến cái kia nhào tới hắc đại hán, nhất thời có loại xung động muốn khóc.

(này hắc đại hán không phải ở phía xa cây kia đại thụ phía sau sao, làm sao chạy tới sau lưng ta đến rồi?)

Đây là người mặc áo đen thời khắc này ý nghĩ, cũng là hắn đời này kiếp này sau cùng tàn niệm.

Ầm!

Cung tiễn thủ cùng phép thuật sĩ giống như, viễn trình lực uy hiếp rất lớn, bị người gần người sau thì lại phi thường yếu đuối.

Đổi mặt đột nhiên lớn búa tạ, tên quần áo đen kia thất kinh, bị mạnh mẽ đập thành bánh thịt.

Sau khi trải qua sàng lọc còn sót lại hai tên cung tiễn thủ mất thấy tình huống không đúng, lập tức nhanh chân chạy.

Hai người này khá ăn ý, hướng về hai cái phương hướng khác nhau chạy đi.

"Gay go, không thể để cho bọn họ chạy!"

Thiết Chùy hét lớn một tiếng, ra sức truy đuổi một tên trong đó người mặc áo đen.

Chỉ cần để bất kỳ một tên người mặc áo đen sống sót trở lại, hậu quả khó mà lường được.

Bọn họ tập kích trường trấn phủ thân vệ, đây vốn chính là trọng tội. Hơn nữa Sử Nhất Bưu vốn là không có lòng tốt, e sợ không đợi được Vi Tầm mấy người đi ra rừng rậm tối đen, vị kia trường trấn thiếu gia liền sẽ dẫn người ăn cắp Mễ gia, thậm chí có khả năng điều động trường trấn phủ cao thủ vây công Đạt thúc.

"Đi chết đi!"

Mia gió lên cao Phá Giáp Nổ, lại bắn trúng một tên người mặc áo đen.

Nàng càng thêm khâm phục Vi Tầm, người mặc áo đen này đường chạy trốn, hoàn toàn ở Vi Tầm như đã đoán trước.

Cái cuối cùng còn sống người mặc áo đen còn không có chạy ra mười bước xa, bắp đùi bị một đạo Nguyệt Nha Nhận xuyên thủng.

Hắn rầm ngã trên mặt đất, vừa định gầy gựa đứng lên, một cái bóng đen nghiêng người mà lên. Bóng đen kia tay nắm một thanh chém sắt như chém bùn lợi kiếm, mạnh mẽ chặt đứt hẳn giương cung cánh tay phải.

"A!"

Người mặc áo đen đã biến thành người cụt một tay, vết thương máu chảy ồ ạt, phát sinh thê thảm chói tai kêu thảm thiết.

Một cái thiếu niên mặc áo đen mặt không thay đổi đứng ở người cụt một tay trước mặt, như trong địa ngục đi ra ác ma. Thiếu niên hờ hững nhìn chăm chú vào cụt một tay cung tiễn thủ, chậm rãi lên tiếng: "Đừng vội chết, đến, chúng ta nói một chút nhân sinh, nhờ một chút lý tưởng."

Ps: Các bạn nhớ vote 9-10 điểm ở cuối chương ủng hộ mình nhé! Hoàng Châu chân thành cảm ơn!

Bạn đang đọc truyện *Thiên Phú Thế Giới Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 48: Hấn lại tới nữa rồi

Lôi Đình Thành, không chỉ là Lai Nhân tinh thành phố lớn thứ hai, cũng là Thiên Tinh Quốc hai mươi thành phố lớn một trong.

Thành bắc ngoài ba mươi dặm, có một con đường đi về rừng rậm tối đen, vào miệng cùng Thời Quang Trấn bất đồng. Thiên Tinh Quốc suy nghĩ rất nhiều đi rừng rậm tối đen người mạo hiểm, thường thường sẽ không đi Thời Quang Trấn, mà là coi Lôi Đình Thành là làm cuộc chạm trán nhỏ.

Thành phố này nhân khẩu trăm vạn, phồn hoa dị thường, có danh môn vọng tộc, có mỗi bên loại thương hội, có tên phòng đấu giá, còn có bị rất nhiều thuật sĩ nói chuyện say sưa. . . Chợ đêm

Lôi Đình Thành Địch chợ đêm so với lai đệ tử phủ còn muốn có tên, đây là một cái thủ tiêu tang vật địa phương tốt, mỗi bên loại không thấy được ánh sáng cái gì cũng có thể ở chợ đêm bán ra. Rất nhiều nơi khác thuật sĩ không xa ngàn dặm đi tới Lôi Đình Thành thành, chính là vì thủ tiêu tang vật, còn có chút thuật sĩ thì lại là vì ở chợ đêm bên trong đào được thứ tốt.

Lôi Đình Thành chợ đêm nhưng thật ra là một cái cổ xưa Lão Cai, các loại các dạng cửa hàng san sát. Đi ở này cổ người trên đường phố trang phục đại thể so sánh kỳ quái, có người che mặt, có người trên mặt mang theo hí kịch vẽ mặt, có người mặc trường bào mũ trùm che lại đầu, còn có người mang hắc sa đầu bông đem cái cổ đều bao lại.

Những này không thôi bộ mặt thật gặp người thuật sĩ đều có vẻ tương đối gấp, đến cũng vội vã, đi cũng vội vã.

Bất Nhị Phường, là Lôi Đình Thành chợ đêm một cửa hàng tên.

Cửa hàng này kích thước không lớn, tiếng tăm nhưng là Lôi Đình Thành chợ đêm lớn nhất.

Lối vào cửa hàng, mang theo một khối tấm biển, trên sách tám cái thiết họa ngân câu chữ lớn: Bất luận buôn bán, tuyệt chắc giá.

Bất Nhị Phường chủ quán là một vị thất tuần lão nhân, hần tự xưng lão Luiz.

Theo như đồn đãi, lão Luiz có một đôi mắt vàng chói lờ.

Hắn luôn có thể một chút nhìn thấu mỗi bên loại hàng hóa kỳ lạ, so với phòng đấu giá chuyên gia giám định ánh mắt còn sắc bén hơn.

Bất Nhị Phường mua vào đồ vật, giá cả so sánh công đạo.

Bất Nhị Phường bán ra đồ vật, cũng coi như đáng giá.

Lâu dần, người càng ngày càng nhiều yêu thích đến Bất Nhị Phường bán một số thứ, cũng có rất nhiều người yêu thích tới đây mua đồ.

Còn có đồn đại nói, lão Luiz xem người cũng là mắt vàng chói lóa.

Nếu như hắn gặp phải thuận mắt người, sẽ biếu tặng đôi phương một món đồ.

Tương truyền bị lão Luiz nhìn trúng thuật sĩ, đều được danh chấn nhất phường nhân vật.

Nhất gần mười năm, bị hắn biếu tặng quá đồ vật, chỉ có một người.

Người này chính là Lôi Đình Thành Nam Giao hoa hồng trang viên chủ nhân mặt gia na.

Ba năm trước, mới có mười tám tuổi mặt gia na lần thứ nhất tiến nhập Bất Nhị Phường, liền chiếm được lão Luiz thương thức.

Không có người biết mặt gia na năm đó đến tốt cùng từ Bất Nhị Phường chiếm được dạng gì chỗ tốt, nói chung này người trẻ tuổi tiểu quả phụ hôm nay là Lôi Đình Thành "hot" nhất nhân vật, được hoan nghênh trình độ so với thành chủ cao hơn nữa.

Đại khái cũng là xuất phát từ loại nguyên nhân này, Bất Nhị Phường kết rất nhiều thiện duyên, ở Lôi Đình Thành địa vị đặc thù, bất luận thành chủ vẫn là ba gia tộc lớn, cũng phải bán lão Luiz mấy phần mặt mũi.

Chiều hôm đó, một cái mang hắc sa đầu bông, mặc áo bào đen, vóc người cao ngất thần bí người mạo hiểm đi vào Bất Nhị Phường.

Áo bào đen người mạo hiểm gánh một cái xám xịt bao tải to, đem túi vứt tại trước quầy, hắc sa sau mắt ở trong cửa hàng quét mắt một vòng, hỏi: "Ông chủ, này chút đồ bao nhiêu tiền?"

Nghe được cái này tang thương tiêu điều âm thanh, lão Luiz đôi mắt già nua vẫn đục bên trong xẹt qua một tia tinh mang.

Hiểu được vận dụng linh lực tiếng chấn động mang thay đổi âm sắc thuật sĩ cũng không nhiều, trước mắt áo bào đen người mạo hiểm là trong đó một cái.

Chỉ bằng điểm này, áo bào đen người mạo hiểm đáng giá lão Luiz nhiều liếc hắn một cái.

Ánh mắt từ áo bào đen người mạo hiểm trên người hơi đảo qua một chút, lão Luiz kém đào đạt tựa ở trên một cái xích đu, cộp cộp rút ra thuốc lá rồi, không nhịn không lạt nói: "Tình Thiên, kiểm lại một chút, cho vị khách nhân này nói giá."

Một tên hơn hai mươi tuổi thanh niên đi tới, đánh mở bao tải từng kiện địa tra xét các loại các dạng đồ vật, vừa gõ bàn tính một bên lầm bầm "Hắc Thiết Thuần một mặt, tổn hại nghiêm trọng, năm cái ngân tệ. Gân bò cung hai tấm, mười cái ngân tệ. Phi Ưng cung bốn tấm, bốn mươi tám nhánh Phi Ưng tiền, tổng cộng hai trăm ngân tệ. Hàn Surong Thảo ba cây, một ngàn ngân tệ. . ."

Cái này gọi Tình Thiên thanh niên, ánh mắt cũng là bất phẩm, cầm trong tay một ước lượng liền nhìn ra mỗi bên loại đồ vật giá trị.

Hắn lái ra giá cả cũng so sánh hợp lý, tỷ như cái kia loại gân bò cung, trên thị trường giá trị tám cái ngân tệ, nhưng đừng quên đây là giết người cướp của có được tang vật, ở chợ đêm bán ra nhất định phải giảm giá một chút, Bất Nhị Phường lấy năm cái ngân tệ thu mua xem như là lương tâm giới.

Tình Thiên kiểm kê xong một đồng lớn binh khí, nói rằng: "Khách nhân, những vũ khí này cùng được thảo, tổng giá trị 1,215 cái ngân tệ, không biết ngài có thể nguyện bán ra?"

"Thành giao." Áo bào đen người mạo hiểm vô cùng thẳng thắn.

Song phương tiền trao cháo múc, Tình Thiên lấy ra một tờ ngân phiếu.

Trăm cái ngân tệ thì có nặng một cân, hơn một ngàn ngân tệ nặng đến mười mấy cân, mang theo phi thường không tiện, áo bào đen người mạo hiểm đặc biệt yêu cầu ngân phiếu thanh toán. Thu xong phiếu, hắn nói rằng: "Có hơi linh được được tề sao?"

Tình Thiên gặp lão Luiz vẫn còn ở tự mình đánh thuốc lá rồi, liền thay thế lão nhân trả lời: "Có."

Áo bào đen người mạo hiểm: "Bao nhiêu tiền?"

Tình Thiên: "Hai ngàn ngân tệ một bình."

Áo bào đen người mạo hiểm cũng không cò kè mặc cả, lại hỏi: "Ngọc Linh Chi có không?"

Tình Thiên: "Bản điểm Ngọc Linh Chi còn sót lại nửa mảnh, khách quan thành tâm muốn, 40 ngàn ngân tệ cầm."

Áo bào đen người mạo hiểm trầm ngâm chốc lát, đột nhiên nói: "Có thể bán chịu sao?"

Tinh Thiên dưới chân mềm nhũn, suýt chút nữa ngã chổng vó.

Hắn ở Bất Nhị Phường công tác năm năm, lần đầu gặp phải đám ở chỗ này bán chịu nhân vật hung ác.

Người tới là khách, Tinh Thiên cũng không đem đối phương in ra, ho khan nói: "Khái khái. . . Bán điểm buôn bán nhỏ, tổng thể không chịu nợ."

Áo bào đen người mạo hiểm mắt thấy bán chịu không được, lại nói nghiêm túc: "Các người có thu hay không Phá Giáp Nỏ?"

Tinh Thiên con người co rụt lại, xoay đầu hỏi dò mà nhìn lão Luiz.

"Thu." Lão nhân phun ra một đoàn yên vụ, chậm rãi lên tiếng: "10 ngàn ngàn tệ một bộ, có bao nhiêu ta thu bao nhiêu."

"Chờ ta một chút."

Áo bào đen người mạo hiểm nói xong lời này, xoay người rời đi.

Không tới nửa giờ đầu, hắn lại đã trở về.

Lần này, hắn gánh không chỉ một bao tải to, mà là hai cái!

Tinh Thiên mở túi ra, nhất thời có chút hoa cả mắt.

Hai cái trong bao tải to, phân biệt chứa cả ngày Phá Giáp Nỏ cùng đồng bộ cung tên.

Tinh Thiên chăm chú giám định một phen, song phương lần thứ hai khoái trá đạt thành giao dịch.

Nhìn thấy cái kia áo bào đen người mạo hiểm lần thứ hai ly khai, Tinh Thiên thở phào nhẹ nhõm.

Hắn theo lão Luiz nhiều năm, chưa từng thấy này loại đoạt ba bao tải bình khí ngoan nhân.

Một lát sau, Tinh Thiên dưới chân đột nhiên lão đảo một cái.

Hắn nhìn thấy cái kia áo bào đen người mạo hiểm gánh hai cái bao tải to, lại đã trở về!

Đánh mở hai cái bao tải vừa nhìn, Tinh Thiên chấn kinh rồi, người này lẽ nào cướp sạch Lôi Đình Thành Địch kho bình khí sao?

Trong bao bố đựng, lại là hai bộ Phá Giáp Nỏ.

Lần này áo bào đen người mạo hiểm không gấp ly khai, tài đại khí thô nói: "Ba bình hơi linh được được tề, nửa mảnh Ngọc Linh Chi, tổng cộng 46,000 ngàn tệ đúng không, ta muốn hết."

Tinh Thiên mang tới người áo đen đồ mong muốn, song phương tiền trao cháo múc.

"Những này bao tải cùng túi da thú, liền làm ta đưa cho người."

Áo bào đen người mạo hiểm một bộ rất đại độ bộ dạng, nói xong xoay người chạy.

Nằm trên xích đu hút thuốc lá lão Luiz, đột nhiên lên tiếng: "Khách quan, xin dừng bước."

Ps: Các bạn nhớ vote 9-10 điểm ở cuối chương ủng hộ mình nhé! Hoàng Châu chân thành cảm ơn!

Bạn đang đọc truyện *Thiên Phú Thế Giới Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở EbookFull.Net.

Chương 49: Thần bí lễ vật

"Khách quan, xin dừng bước."

Nghe nói như thế, áo bào đen người mạo hiểm ngừng lại.

Hắn xoay người thẳng mặt lão Luiz, hắc sa đầu bông bao phủ xuống, không ai thấy được áo bào đen người mạo hiểm về mặt, nghe tiếng nói của hắn tựa hồ mang theo một nụ cười: "Tiền bối để làm gì?"

"Tĩnh Thiên, trông chừng tiệm cửa." Lão Luiz đứng lên: "Khách quan, xin mời đi theo ta hậu đường."

Áo bào đen người mạo hiểm cũng không chậm trễ, nhanh chân theo lão nhân đi vào.

Tĩnh Thiên nhìn hắc bào nhân kia bóng lưng, biểu hiện có chút kinh ngạc.

Nhiều năm qua, hắn chỉ gặp qua một người bị lão Luiz xin mời đi qua hậu đường.

Người đó chính là Lôi Đình Thành tiếng tăm lừng lẫy hoa hồng phu nhân mặt gia na.

Hiện nay, cái kia thần thần bí bí người áo đen, thành thứ hai bị lão Luiz xin mời đi vào người.

Bất Nhị Phưong hậu đường, nhưng thật ra là một cái hậu viện.

Trong sân có mười mấy gian phòng, lão Luiz đem áo bào đen người mạo hiểm mang tới trong một căn phòng, bên trong bày ra các loại các dạng cái giá, trên giá bày đặt to nhỏ không đều hộp ngọc cùng hộp gỗ.

Ngoài ra, trong phòng còn bày ra các loại các dạng binh khí, áo giáp, bí kíp, còn có thật nhiều bình thuốc.

Lão Luiz cười nói: "Người trẻ tuổi, ngươi và ta hữu duyên, lão hủ đưa ngươi một món đồ."

Người áo đen cũng cười nói: "Ha ha, không có công không nhận lộc, tiền bối hảo ý, ta tâm lĩnh."

"Ha ha ha ha!" Lão Luiz cười ha hả: "Hôm nay buổi sáng dùng Alec Ma huynh đệ người đầu lĩnh thường, uy chấn Lôi Đình Thành, liền Phá Giáp Nô cũng dám bán Thiên Sứ kiếm khách, càng cũng có lúc khách khí?"

"Tiền bối quả nhiên lợi hại, đang ở Bất Nhị Phưong, cũng biết thiên hạ sự tình." Thiên Sứ kiếm khách cho đối phương đeo đỉnh đầu tăng bóc, cũng không phủ nhận thân phận của chính mình, cười ha hả nói: "Văn bối mặc dù tham tài, nhưng cũng rõ ràng một cái đạo lý, ăn thịt người miệng ngán, bắt người tay ngán. Tiền bối lễ vật, ta nhận lấy thì ngại."

Nghe nói như thế, lão Luiz ý cười càng nồng: "Người trẻ tuổi, đồ của ta đưa ngươi, ngươi không cần có áp lực. Ngày sau ngươi như phát ra tích, trả lại ta một món nợ ân tình liền có thể. Ngươi như xông không nổi danh đường, liền làm lão phu nhìn lầm."

"Ồ?" Thiên Sứ kiếm khách thật giống tới điểm hứng thú.

Lão Luiz nói rằng: "Này trong phòng đồ vật, ngươi có thể tùy chọn một cái."

"Tùy tiện ta chọn sao?" Thiên Sứ kiếm khách hứng thú càng đậm.

"Không sai, tùy ngươi chọn chọn." Lão Luiz hết sức rộng rãi: "Tiểu tử, đừng trách lão phu không có nhắc nhở ngươi, trong phòng này có vài thứ không đáng giá, ngươi như đâm tới thứ phẩm, cái kia cũng không oán được ai."

"Vậy ta sẽ không khách khí."

Thiên Sứ kiếm khách quả nhiên hết sức không khách khí, chăm chú đánh giá trong phòng mỗi một món đồ.

Những thứ đồ này không thiếu món hàng tốt, hắn nhìn trúng mười mấy món, nhất thời chưa nghĩ ra nên chọn cái nào.

Nửa giờ đầu sau khi, Thiên Sứ kiếm khách bị bên trong góc một khối phá thạch đầu hấp dẫn.

Nói một cách chính xác, là trong lòng ngực của hắn nào đó món đồ bị cái kia thạch đầu lay động.

Từ khi hắn cầm lấy khối này phá thạch đầu, trong lòng một khối đen như mực ngọc bội hưng phấn rung rung.

Hắn vội vàng dùng tay chặn ở trước ngực, đè lại trong ngực ngọc bội, sợ bị lão Luiz nhìn ra dị thường.

Cuối cùng, Thiên Sứ kiếm khách làm ra sự lựa chọn của hắn.

Hắn chọn lựa đồ vật, là một khối che kín vết rách, lớn chừng quả trứng gà hoả hồng thạch đầu.

Nhìn thấy đối phương lựa chọn, lão Luiz trong mắt loé ra vẻ thất vọng.

Khối này thạch đầu là nhiều năm trước một cái nào đó người mạo hiểm không biết từ đâu có được, lấy một ngân tệ giả cả bán cho Bất Nhị Phường. Lão Luiz nghiên cứu nhiều năm, cũng không nhìn ra cái kia phải đá huyền bí, tiện tay ném vào bên trong góc.

Trước mắt Thiên Sứ kiểm khách, không tìm đường chết thì không phải chết địa chọn trúng bên trong không đáng giá tiền nhất một món đồ.

"Người xác định chọn khối này thạch đầu?" Lão Luiz dò xét tính địa hỏi một câu.

Thiên Sứ kiểm khách chỉ lo lão Luiz đổi ý tựa như, đem cái kia thạch đầu ôm vào trong lòng, nói rằng: "Ta hết sức xác định."

"Thôi, người đi đi, không tiền."

Lão Luiz cùng theo như đồn đãi giống như vui giận Vô Thường, nói trở mặt liền trở mặt, thái độ lạnh lùng rất nhiều.

"Đừng nóng vội a, ta còn có buôn bán muốn nói với người." Lần này đến phiên Thiên Sứ kiểm khách nhiệt tình, hần cảm một quyển sách lên, hỏi: "Ông chủ, trong sách này chỉ có một lời mở đầu đại khái, không có nội dung cụ thể, chuyện gì thế này?"

"Có chút lạ thai đã gặp qua là không quên được, nhìn một lần bí kíp liền gánh vác, lão hủ không thể không phòng một chút." Lão Luiz chậm rãi nói: "Chính như lời mở đầu bên trong ghi lại, sách này bên trong ghi chép hai cấp, cấp ba Nguyệt thuộc tính linh thuật, cùng với một loại dùng Nguyệt Linh lực dẫn dắt tinh thần lực bí pháp. Chỉ cần khách nhân xuất nổi tiền, lão hủ tự nhiên sẽ cho người chính phẩm bí kíp, giả một bồi mười."

Thiên Sứ kiểm khách: " Bao nhiêu tiền?"

Lão Luiz càng lạnh nhạt: "10 ngàn ngân tệ."

Thiên Sứ kiểm khách mắt hứng: "Bất quá là ghi chép hai cấp cùng cấp ba linh thuật, người cũng quá sẽ đòi hỏi quá đáng chứ?"

"Ta Bất Nhị Phường, từ chắc giá." Lão Luiz lạnh như băng nói.

Áo bào đen người mạo hiểm trầm tư chốc lát, nói: "10 ngàn liền 10 ngàn, vật này ta muốn!"

Lão Luiz sâu sắc nhìn Thiên Sứ kiểm khách một chút, hồ hững nói: "Trả thù lao."

"Khà khà." Áo bào đen người mạo hiểm cười mỉa hai tiếng, yếu ớt nói: "Có thể hay không thiếu trước?"

"Tổng thể không chịu nợ!"

Lão Luiz tức giận đến phần nộ, người mặc áo bào đen này ở Tinh Thiên trước mặt la hét bán chịu cũng cho qua, lại còn dám đảm nhận : dám ngay ở hần lão Luiz mặt nói câu nói như thế này, chính là Lôi Đình Thành chủ ở trước mặt hần cũng không dám kiêu ngạo như thế.

"Ta không phải chịu nợ." Áo bào đen người mạo hiểm một bộ bày sự thực giảng đạo lý đáng vẽ: "Tiền bối, ta trước tiên với người giảng giải một loại khái niệm, trả tiền phân kỳ. Cái gọi là trả tiền phân kỳ đây, chính là trước tiên cho trả tận tay, sau đó. . ."

Hần bô bô quang quác nói rồi một đại thông, khăn được lão Luiz có chút choáng váng đầu.

"Này trả tiền phân kỳ có chút ý nghĩa, thích hợp dùng để cho vay lãi suất cao." Lão Luiz kiên nhẫn nghe xong, cuối cùng cũng coi như có điểm hứng thú. Mọi người đều biết, Lôi Đình Thành Địch chợ đêm, có một đại đám cho vay lãi suất cao nhân vật hung ác.

"Nhất định, sau đó người cũng có thể như vậy cho vay lãi suất cao." Thiên Sứ kiểm khách đã xả tùy cơn trên.

Lão Luiz lạnh lẽ nói: "Người chuẩn bị trước tiên cho ta bao nhiêu trả tận tay?"

Thiên Sứ kiểm khách hết sức thần bí, dựng lên một ngón tay.

"Một ngàn ngân tệ?" Lão Luiz sắc mặt nhảy xuống: "Quá ít, người đi đi."

"Nhìn ngài nói, ta làm sao sẽ cho người một ngàn ngân tệ trả tận tay đây, ta là loại người như vậy sao?" Thiên Sứ kiểm khách xề gần một chút, một bộ cùng lão nhân cảm tình rất thâm hậu đáng đáp: "Đang như tiền bối từng nói, người và ta hữu duyên, ta vừa nhìn thấy người, cũng cảm giác gặp nạn xá duyên phận. Nếu tất cả mọi người có duyên như vậy, ta trước tiên cho người một ngàn tệ trả tận tay, còn dư lại 9,999 cái ngân tệ, trong vòng một năm trả hết."

"Một ngàn tệ?" Lão Luiz mặt đều đen: "Cút, cút ra ngoài cho ta!"

"Tiền bối, làm người không muốn chết như vậy bản. Quy củ là chết, người là sống." Áo bào đen người mạo hiểm bày ra giáo lão Luiz làm người tư thế: "Ta miễn phí cho người giảng giải trả tiền phân kỳ nguyên lý, loại tin tức này là vô giá. Ngài là một người lão tiền bối, nên rõ ràng, thuật sĩ trong đó có chút tin tức, giá trị liền thành. Người liền cho ta một lần trả tiền phân kỳ cơ hội đi, muộn nhất nửa năm, ta liền đem tiền cho người."

"Thiếu dùng bài này." Lão Luiz cả giận nói: "Lẽ vật đã cho người, người và ta duyên phận đã hết."

"Tiền bối, làm người đứng tận tuyệt như vậy a, chúng ta duyên phận thuyền nhỏ, nói lật liên lật?" Thiên Sứ kiểem khách còn không hết hi vọng.

"Đi ra ngoài, chớ ép lão phu động thủ!"

Lão Luiz trán nổi gân xanh lên, đuôi ôn thần giống như đem Thiên Sứ kiểem khách đuổi ra ngoài.

Ps: Các bạn nhớ vote 9-10 điểm ở cuối chương ủng hộ mình nhé! Hoàng Châu chân thành cảm ơn!

Bạn đang đọc truyện *Thiên Phú Thế Giới Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 50: Người chính là ta lão đại

Lôi Đình Thành tới gần Lính Đánh Thuê Công Hội một quán trọ nhỏ bên trong, Mía cùng Thiết Chùy ngóng trông ngóng trông.

Tiểu cây ớt mặc một bộ rộng rãi áo bào tro, mũ trùm bao lại đại nửa cái đầu, chỉ thấy được chóp mũi trở xuống địa phương, chỉ nghe nằng lo lắng nói: "Hắn đi lâu như vậy, sẽ không xảy ra chuyện đi?"

"Yên tâm đi, Bất Nhị Phường mấy thập niên biến chữ vàng, không sẽ vì bốn nhánh Phá Giáp Nỏ đối phó hắn." Thiết Chùy nói rằng.

"Hắn mang theo nhiều tiền như vậy, có thể hay không bị những đạo tặc kia nhìn chăm chăm?" Mía vẫn là không yên lòng nói: "Phá Giáp Nỏ 40 ngàn ngân tệ, Alec Ma huynh đệ người đầu tiên thường năm ngàn ngân tệ, còn có cái kia chút tạp thất tạp bát chiến lợi phẩm, chỉ ít 46,000 ngân tệ. Một khoản tiền lớn như vậy, ai nhìn đều sẽ động tâm."

"Người quan tâm như vậy hắn, sẽ không coi trọng hắn chứ?" Thiết Chùy cười nói.

"Phi, đây là đùa giỡn thời điểm sao?" Mía không vui nói: "Người làm sao không có chút nào lo lắng?"

"Nếu như người đi bán một số thứ, ta biết lo lắng. Vì Tầm đi, ta không có chút nào lo lắng." Thiết Chùy cười ha hả nói: "Tiểu tử này chính là sư phụ nói cái kia loại hữu dũng hữu mưu kỳ nhân, người đã quên hắn là thế nào bố cục giết chết tám cái Phá Giáp Vệ sao?"

"Nói cũng phải." Nhớ lại trận chiến đó, Mía gương mặt xinh đẹp trên hiện ra cảm động hào quang, rất là dư vị nói: "Ta thật nằm mộng cũng không nghĩ tới, liền bằng ba người chúng ta, lại có thể không bị thương chút nào đánh bại mang theo Phá Giáp Nỏ trưởng trấn phủ thân vệ. Bây giờ nghĩ lại, hắn thật sự là lợi hại, đem tám người kia ẩn nấp vị trí đều dự đoán được rồi, đóa lệ an tiên tri cũng không nhất định có thể làm được điểm này chứ?"

"Ha ha, hắn ở trong lòng người đã đến một tiên tri, hai trí giả, ba Thánh Tôn trình độ, vậy người còn lo lắng cái gì? Người nếu là không yên tâm, đọc ba lần tên của hắn liền an tâm. Hắn chính là thần bí cường đại nam nhân, không có hắn bày bất bình sự tình." Thiết Chùy cười lớn, đối với thần bí cường đại nam nhân có loại mê chi tự tin.

Trên thực tế, một nam một nữ này đều đối với Vi Tầm tràn đầy tín nhiệm, chưa bao giờ nghĩ tới hắn sẽ ôm tiền tư đào.

"Vi Tầm Vi Tầm Vi Tầm. . ." Tiểu cây ớt liền với niệm ba lần, trên gương mặt tươi cười tỏa ra khiến người ta hoa mắt mê mẩn nụ cười: "Hi hi, thật là có điểm hiệu quả đây, tên kia cùng tỷ tỷ ta giống như thông minh, hắn không tính toán người khác liền cảm ơn trời đất rồi, ta phỏng chừng Lôi Đình Thành không ai có thể tính toán hắn."

"Đúng đấy, tỷ tỷ của người năm đó có thể là nổi danh thần đồng, sáu tuổi liền phá qua kỳ án. . ." Thiết Chùy nói đến một nửa, gặp Mía ánh mắt có chút đau thương, vội vã ngừng lại, nói sang chuyện khác: "Người có hay không phát hiện, tiểu tử kia từ lâu là cái nhân vật lạnh tự, gặp phải đại sự chúng ta đều nghe hắn. Hắn kêu ta đại ca, thuận túy là cho ta mặt mũi, làm cho ta hết sức thật không tiện. Nói thật ra, ta đều có chút nhớ gọi hắn đại ca."

Mía xì một tiếng bật cười: "Vậy sao người không gọi đây?"

"Ta. . . Ta không mở được cái miệng này." Thiết Chùy cười mĩa.

Ngay vào lúc này, một trận giầu có tiết tấu, tam trường lưỡng đoản tiếng gõ cửa vang lên.

Mía cùng Thiết Chùy vẻ mặt vui vẻ, vội vã mở cửa phòng ra.

Một cái mạng hắc sa đầu bông, người mặc hắc bào người bí ẩn đi vào.

Hắn gỡ xuống đầu bông, lộ ra một tấm như đao tước mặt, khóe miệng hơi hơi nhếch lên, mang theo nụ cười như có như không.

"Cái gì cũng bán rồi sao?" Mía không thể chờ đợi được nữa nói.

"Ừm." Vì Tầm gật đầu: "Ta để lại năm cây Hàn Sương Thảo, trở lại trên trần để Sứ Nhất Bưu ra một ngụm máu."

"Đúng, chính là nếu như vậy." Mía mãnh liệt tán thành, e sợ cho thiên hạ bất loạn nói: "Tên khốn kiếp kia không phải giàu nứt đổ vỡ vách hoa hai ngàn ngân tệ treo giải thưởng Hàn Sương Thảo sao, cần phải để hắn phá điểm tiền không thể!"

"Ý kiến hay." Thiết Chùy tha thiết mong chờ nói: "Chợ đêm bên trong thứ tốt rất nhiều a, ngươi có hay không thuận tiện mua ít đồ?"

"Nhất định." Vì Tầm dương dương đắc ý lấy ra ba cái bình thuốc, cho mỗi trong tay người nhét vào một bình, cười nói: "Đến đây đi, bắt đầu chia tang vật,

"Hoi linh được được tề?" Mía nhảy cẫng hoan hô, trường bào bên trong một đôi đại Bạch Thỏ đều vui sướng nhảy lên, giọng cô gái cũng biến thành càng thêm êm tai: "Quá được rồi, luyện hóa này loại hai cấp được tề, ta khẳng định có thể đạt đến cấp chín huân chương pháp sư đỉnh cao."

"Ta cũng có thể đến hai cấp đỉnh cao." Thiết Chùy mừng rỡ.

"Chúng ta rốt cục có tiền rồi, còn sót lại 40 ngàn ngân tệ, cũng không biết xài như thế nào." Mía vẫn như cũ nằm ở trạng thái phấn khởi.

Vì Tầm yếu ớt nói: "Cái kia 40 ngàn ngân tệ, bị ta xài hết."

"Không thể nào?" Mía tròn tròn mắt.

"Ngươi mua món đồ gì đắt như vậy?" Thiết Chùy cũng ngây ngẩn cả người.

Vì Tầm không lên tiếng, một bộ cô quạnh như tuyết bộ dạng.

Mía cùng Thiết Chùy trầm mặc, dưới cái nhìn của bọn họ, Vì Tầm tự chủ trương chiếm đại đầu.

Tình huống như thế, ở Thiên Phú thế giới hết sức thông thường.

Người sống cả đời, khó tránh khỏi gặp phải hình hình sắc sắc người.

Có mấy người có thể cộng phú quý, không thể cùng chung hoạn nạn.

Có mấy người có thể cùng chung hoạn nạn, không thể cộng phú quý.

Đã từng có chút rất cường đại đoàn lính đánh thuê, cuối cùng chia ra nguyên nhân, chính là chia của không chia. Những lính đánh thuê kia ở trong chiến đấu có thể vì đồng bạn chặn đao, mà ở đỉnh đến lợi ích phân phối thời điểm, cũng vậy trong lòng lại có ngăn cách.

Gặp một nam một nữ sắc mặt không thể nào dễ nhìn, Vì Tầm hiếu kỳ nói: "Các ngươi làm sao vậy?"

"Huynh đệ, ta thừa nhận ngươi ở đây lần phản đánh lén Phá Giáp Vệ trong chiến đấu có công lớn, ngươi nếu như vừa bắt đầu liền đưa ra muốn chiếm đại đầu, ta cùng Mía không có ý kiến, cái kia chút ngân tệ toàn bộ cho ngươi cũng không thành vấn đề. Nhưng ngươi không chào hỏi cứ như vậy tự tiện chủ trương, không hợp quy củ." Thiết Chùy nhanh nhồm nhanh miệng, nói ra ý tưởng chân thật.

"Không sai, ngươi làm như vậy, trong lòng ta hết sức không thoải mái." Mía bĩu môi: "Mặc kệ ngươi có hay không coi chúng ta là người mình, ta cho ngươi nhắc nhở một chút, người mạo hiểm phân phối chiến lợi phẩm đều cũng có nguyên tắc. Ta biết ngươi có tính cách của chính mình, không thích theo lễ thường xuất bài, nhưng một số thời khắc vẫn là phù hợp lễ thường tốt hơn. Sau đó ngươi nếu như đối với những khác người nhờ như vậy làm, đồng bạn của ngươi tại chỗ liền sẽ cùng ngươi trở mặt thành thù."

Vì Tầm bỗng nhiên tỉnh ngộ, hắn nguyên bản muốn hoa lệ trang cái bức, không nghĩ tới tình huống thất bại.

"Được, sau đó ta biết chú ý." Thiên Sứ kiểm khách đưa tay vào trong ngực đào a đào, móc ra một cái hộp ngọc nhỏ, đưa cho Thiết Chùy nói: "Thiết Chùy đại ca, ta nói rồi phải giúp ngươi tìm tới vật này, cầm đi đi."

Thiết Chùy mở hộp ngọc ra, tại chỗ lại khóc.

Đây cũng không phải là khoa trương tu từ thủ pháp, Thiết Chùy cũng không biết xảy ra chuyện gì, nâng hộp ngọc kia khóc hôn thiên ám địa.

Tràng diện này không ngừng đem Vì Tầm sợ hết hồn, Mía cũng dọa cho phát sợ, từ nhỏ đến lớn, nàng xưa nay không thấy Thiết Chùy chảy qua nửa giọt nước mắt. Nhưng là bây giờ, cái này bị Phá Giáp Nô xuyên tim đều không nhúu mày một cái đầu con người sắt đá, dĩ nhiên khóc giống đứa bé giống như.

"Chuyện này. . . Đây là Ngọc Linh Chỉ?"

Tập hợp đi qua xem cẩn thận nhìn trong hộp đồ vật, Mía ánh mắt dò dẫm, cũng có loại xung động muốn khóc.

Cái kia mảnh Ngọc Linh Chi ước chừng ba ngón rộng, xem ra giống như là từ cả khối Ngọc Linh Chi xé lột xuống một nửa.

Nếu như là ngay ngắn một cái khối Ngọc Linh Chi, giá cao tới mười vạn ngân tệ.

Mười năm trước Đạt thúc mang theo hai cái đứa nhỏ ẩn cư Thời Quang Trấn thời điểm, cũng dẫn theo 10 ngàn ngân tệ, số tiền kia đầy đủ ở trên tiểu trấn tiêu xài mười mấy năm. Mà số tiền kia muốn mua Ngọc Linh Chi, đó là vạn vạn không đủ. Mía cùng Thiết Chùy đều biết, Ngọc Linh Chi có thể giảm bớt Đạt thúc thương thế, nhưng là vừa nghĩ tới Ngọc Linh Chi giá cả, hai người đều hữu tâm vô lực.

Bọn họ nhiều năm tâm nguyện, hôm nay bị Vi Tầm đạt thành.

"Ô ô ô ô, huynh đệ. . ." Thiết Chùy tình cảm bạo phát, ôm lấy Vi Tầm, khóc không thành tiếng nói: "Huynh đệ tốt, ta không biết phải tạ ơn người như thế nào, sau đó không nên gọi ta đại ca. . . Ô ô ô ô, từ nay về sau, người chính là ta lão đại, người để ta hướng về đông, ta tuyệt không đi tây."

"Người quả nhiên là đáng giá tín nhiệm huynh đệ tốt!" Mía cũng cảm động đến không được, không hề chú ý nam nữ chi ngại, từ phía sau lưng ôm lấy Vi Tầm, khóc nước mắt như mưa: "Cái tên nhà người, luôn làm cho người ta vui mừng ngoài ý muốn, thật không biết nên nói như thế nào người."

Vi Tầm bị tiền hậu giáp kích, áp lực rất lớn, Thiết Chùy ôm hân sấp không thờ nổi, tiểu cây ớt càng là gắt gao ôm hân, trước ngực hai đám đồ vật ở trên lưng hân mãi tới mãi lui. Thần bí cường đại nam nhân chỉ cảm thấy cái này vị quá nặng, hân hoàn toàn không chịu nổi, gầy gù hết lớn: "Ta chỉ muốn nói ba chữ buông!"

Ps: Các bạn nhớ vote 9-10 điểm ở cuối chương ủng hộ mình nhé! Hoàng Châu chân thành cảm ơn!

Bạn đang đọc truyện *Thiên Phú Thế Giới Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 51: Chư thiên vạn cảm vua

Vi Linh được tề, tên như ý nghĩa, là một loại hơi yếu linh lực được tề.

Đương nhiên, này loại yếu ớt, là đứng cao cấp thuật sĩ mà nói.

Đối với thấp giai tầng thuật sĩ tới nói, Vi Linh được tề ẩn chứa linh lực, đó là tương đương dồi dào.

Nho nhỏ một bình Vi Linh được tề, giá hai ngàn ngân tệ.

Rất nhiều thấp cấp thuật sĩ phấn đấu mười năm, cũng chưa chắc mua được.

Quán trọ nhỏ bên trong một gian phòng khách, Vi Tầm ngồi xếp bằng trên giường, uống chính bình Vi Linh được tề.

Mượn được tề tăng lên linh lực, có một tác dụng phụ, này loại tăng lên phương thức tương tự với đốt cháy giai đoạn, dễ dàng căn cơ bất ổn. Một khi căn cơ bất ổn, linh lực vận chuyển không trôi chảy, di chứng về sau cũng rất nghiêm trọng, người khác năm giây có thể thả ra linh thuật, người mười giây đồng hồ không hẳn có thể thả ra ngoài.

Ở luyện hóa sức thuốc trong quá trình, Vi Tầm không có gặp đến bất kỳ trở ngại nào, khắp toàn thân sự thoải mái nói không nên lời. Đan điền trung ương viên kia kỳ dị Thần Long Châu, có thể trợ giúp hân chuyển hóa được lực, hóa giải được lực xung kích ngũ tạng lục phủ thống khổ. Ở Thần Long Châu hiệp trợ bên dưới, Vi Tầm thông suốt, nước chảy thành sông, căn cơ vô cùng vững chắc.

Một loại thuật sĩ luyện hóa Vi Linh được tề, có thể hấp thu hai trăm linh châu năng lượng là tốt lắm rồi.

Vi Tầm hấp thu hết sức triệt để, gia tăng rồi hơn 280 viên linh châu.

Hắn bên trong đan điền linh châu tổng số đột phá sáu trăm, trở thành cấp sáu luân chương thuật sĩ!

(cách cấp chín đỉnh cao không xa, chờ ta đột phá đến ba cấp, dùng lực lượng tinh thần nghiên cứu mình văn thuật, sau đó liền không thiếu tiền.)

Sau khi thu công, Vi Tầm trong mắt loé ra chờ mong.

Thiên Phú thế giới ba đại kiếm lợi nhiều nhất Chức Nghiệp: Luyện Dược Sư, Luyện khí sư, minh văn sư. . . Chế thuốc cùng luyện khí đều cần hòa điểm thiên phú, Vi Tầm cũng không có thiên phú như vậy, bởi vậy hắn đem mình văn thuật xem là trọng yếu nhất, sau đó làm giàu liền dựa cả vào môn thủ nghệ này.

Dựa vào Thần Long Châu hiệp trợ, Vi Tầm luyện hóa dược lực so với Mía cùng Thiết Chùy nhanh hơn gấp mấy lần.

Hắn giờ khắc này rồi rảnh không chuyện làm, lấy ra khối này Ô Nha đồ án đen như mực ngọc bội.

Lại duỗi tay lần mò khối này hoá hồng thạch đầu, Vi Tầm giật nảy cả mình.

Khối này phá thạch đầu, dĩ nhiên không cánh mà bay!

Vi Tầm trong phòng lẩn qua lộn lại một trận suu tầm, cũng không tìm được khối này thạch đầu, trong lòng càng thêm kinh ngạc. Hắn nhớ rất rõ ràng, chính mình luyện hóa Vi Linh dược tề trước, khối này thạch đầu còn thả trên người tự mình.

Nhìn kỹ cái kia đen như mực ngọc bội, Vi Tầm tìm được đáp án.

Ở cái kia chính giữa ngọc bội, đột ngột toát ra khối này hoá hồng đá đồ án dấu ấn.

(chẳng lẽ là không gian đạo cụ?)

Vi Tầm trong lòng vui vẻ, Thiên Phú thế giới có hẳn không gian, không gian vòng tay các loại bảo vật, có thể chứa đựng đại lượng vật phẩm. Những này không gian bảo vật thật đã thật giá trị liên thành, toàn bộ Thiên Tinh Quốc cũng không có vài món bảo bối như vậy.

Hắn có lý do hoài nghi, cái kia đen như mực ngọc bội không gian bảo vật, đem cái kia hoá hồng thạch đầu hút vào.

Dần dần, Vi Tầm phát hiện mình suy đoán sai lầm.

Trong ngọc bội, con kia Ô Nha hình dáng chim nhỏ, lấy mắt trần có thể thấy động tĩnh ở trong ngọc bội bay lượn.

Vi Tầm chăm chú thấy rõ, con kia chim hết, cũng không phải là Ô Nha,

Chim chóc kia toàn thân màu đen nhánh, trông đen màu da cam, miệng nhũ màu vàng, chân là màu vàng. Mâu trạng ngạch vũ kéo dài thành đám trạng đứng vững với miệng cơ, hình như quan hình, đỉnh đầu đến sau gáy, bên đầu, gò má cùng tai vũ trình mâu hình, nhưng màu đen cụ lam màu xanh lục ánh kim loại, thân trên tuyết có nhạt màu tím xám. Hai cánh cùng cồng cùng màu, sơ cấp che vũ phần đỉnh cùng sơ cấp Phi Vũ cơ bộ màu trắng, hình thành rộng rãi màu trắng cánh Madara, bay lượn thời gian hai cánh khuếch trương trương thành một cái hình chữ bát (八). Nó lông đuôi là nhưng màu đen, trừ trung ương một đôi lông đuôi ở ngoài, đều cụ màu trắng bụng Madara.

Vi Tầm gia gia khi còn sống yêu thích làm vườn nuôi chim, là hoa và chim thị trường khách quen, hắn khi còn bé thường thường theo gia gia đi hoa và chim thị trường, đối với mỗi bên loại loài chim vẫn tính có cấp độ nhập môn nghiên cứu.

Giờ khắc này hắn hết sức khẳng định, này con chim hết, là một con Bát ca!

(gia gia năm đó cũng nuôi qua Bát ca, đây là trùng hợp sao?)

Nhìn trong ngọc bội bay nửa ngày không có bay ra một li Hắc Bát ca, Vi Tầm có loại khó tả cảm giác thân thiết.

Thường gặp loài chim sủng vật bên trong, có hai loại chim nhỏ mồm miệng khéo léo học vẹt, sẽ nói người đơn giản lời. Một loại là Anh Vũ, một ... khác loại chính là Bát ca. Vi Tầm còn nhớ mình năm đó dạy con kia Bát ca vài câu tiêu chuẩn đối bạch, trong đó phần lớn đều là thô tục, mỗi lần bạn thân Đỗ Duy đến nhà hắn xuyên môn đây, con kia Bát ca đều sẽ nói ra nó khốc huyền lời đạo đầu: "Loại đàn độn đến rồi, loại đàn độn đến rồi, loại đàn độn lại tới nữa rồi!"

Nhớ lại năm đó chuyện cũ, Vi Tầm cảm xúc chập trùng, muôn vạn cảm khái.

Ngay ở hắn chìm đắm chuyện cũ thời điểm, một cái cuồng ngạo ngang ngược thanh âm nam tử vang lên:

"Tiểu tử, ngươi còn không mau mau thả bản tọa đi ra ngoài?"

Vi Tầm sợ hãi cả kinh, cả người lông mao dựng đứng.

Hắn leng keng một tiếng rút ra cổ kiếm, cảnh giác hết nhìn đông tới nhìn tây.

"Ngu xuẩn, đừng nhìn khắp nơi, bản tọa ở trong tay ngươi."

Cái kia thô bạo mà tức giận âm thanh, rõ ràng ở Vi Tầm trong đầu vang vọng.

Vi Tầm nhìn ngọc bội Hắc Bát ca, kinh ngạc nói: "Người ở nói chuyện cùng ta?"

"Phí lời, người này ngu, không hiểu tại vách mạch rừng đạo lý sao, âm thanh lớn như vậy cũng không sợ bị người nghe thấy." Trong ngọc bội Hắc Bát ca vừa mở miệng sẽ dạy Vi Tầm làm người: "Tiểu tử người còn có chút tiềm chất, lực lượng tinh thần ba mươi ba cấp, người không cần mở miệng, dùng tinh thần ý niệm cùng bản tọa giao lưu liền có thể."

"Giao lưu tinh thần?" Vi Tầm thử một hồi, quả nhiên bỏ vào hiệu quả, hân vui mừng khôn xiết: "Chim nhỏ, ta ít đọc sách, người muôn vạn lần chó gat ta, ta thật sự có ba mươi ba cấp lực lượng tinh thần?"

"Chim nhỏ?" Hắc Bát ca tại chỗ liền nổi giận: "Người dám gọi ta chim nhỏ? Người biết bản tọa là ai chẳng?"

Vi Tầm yếu ớt nói: "Người không phải là một con Bát ca?"

"Toán tiểu tử người có chút ánh mắt, không sai, ta bản thể là một con Bát ca, nhưng là trên trời dưới đất độc nhất vô nhị quét ngang lục hợp Bát ca!" Hắc Bát ca ngạo nghễ nói: "Tiểu tử, người đứng vững vàng, duy trì lắng nghe bản tọa uy danh giác ngộ đi!"

Vi Tầm đứng thẳng người, cười nói: "Được, ta đứng vững vàng, người nói đi."

"Bản tọa chính là Thái cổ đệ nhất cầm, nhân xưng chư thiên vạn cầm vua!" Hắc Bát ca càng ngạo mạn.

"Điều Vương?" Vi Tầm rất khinh thường: "Nghe tới không ra sao a, lại nói Vạn Điều chi vương, không phải Phượng Hoàng sao?"

"Không ra sao? Ta nhỏ vào, Phượng Hoàng là cái rắm gì! Nhớ năm đó, bao nhiêu Phượng Hoàng kêu khóc muốn cùng bản tọa giao phối, Lão Tử không thêm đề ý chúng nó!" Hắc Bát ca ngạo kiều đến rồi phía chân trời: "Người hãy nghe cho kỹ, bản tọa chính là loài chim Chí Tôn, được xưng Điều Vương bên trong Điều Vương, cầm thú bên trong cầm thú!"

Vi Tầm bị này cầm thú bên trong cầm thú chọc cười: "Người đã lợi hại như vậy, tại sao bị Độc Hòa Mãng Vương nuốt vào trong bụng?"

Hắc Bát ca mắng: "Đồ ngu, người không nhìn thấy bản tọa bị phong ấn ở này diệt thần cổ ngọc bên trong sao?"

"Diệt thần cổ ngọc?" Vi Tầm hít vào một ngụm khí lạnh, ngạc nhiên nói: "Ta ở trong sách xem qua, diệt thần cổ ngọc đủ để cầm cổ chư thần thần lực. Đây loại cổ ngọc vài chục vạn năm không có xuất hiện qua, trên tay ta khối ngọc bội này xem ra cùng phổ thông hắc ngọc gần như, tại sao có thể là diệt thần cổ ngọc?"

"Nói người ngu xuẩn, người cũng thật là ngu xuẩn. Ngoại trừ diệt thần cổ ngọc, trên đời này còn có thứ gì có thể phong ấn bản tọa kinh thiên vĩ địa đứng đầu càn khôn đại thần thông?" Hắc Bát ca vô cùng tức giận, cũng vô cùng sốt ruột: "Ít nói nhảm, nhanh lên một chút huyết tể khối này chết tiệt rách nát cổ ngọc, thả bản tọa đi ra!"

"Huyết tể?" Vi Tầm ánh mắt hơi ngưng lại, bản năng cảm ứng được một loại nguy hiểm, hân tâm niệm cấp chuyển, cố gắng trấn định nói: "Điều Vương, người có nghe hay không quá một câu nói? Có thể người hết sức treo, nhưng ta vị tất điều người."

Ps: Các bạn nhớ vote 9-10 điểm ở cuối chương ủng hộ mình nhé! Hoàng Châu chân thành cảm ơn!

Bạn đang đọc truyện *Thiên Phú Thế Giới Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 52: Phá toái âm thanh

"Người dám không tuân theo bản tọa hiệu lệnh?"

Hắc Bát ca nổi giận, một cổ đằng đằng sát khí ý niệm, chấn động đến mức Vi Tầm kinh hồn bạt vía.

"Không theo người hiệu lệnh thì thế nào, người dám cắn ta sao?"

Vi Tầm đề cao cảnh giác, có ý định cùng đối phương cứng rắn vừa tới ngọn nguồn.

Này loại Thái cổ hung chim một khi thả ra, e sợ giờ chết của hân cũng đã đến.

"A a a, người. . . Tiểu tử, bản tọa lòng tốt cho ngươi cơ hội, bỏ qua này vạn năm khó gặp cơ hội, là ngươi sự tồn tại của chính mình!" Trong ngọc bội Hắc Bát ca chậm rãi di chuyển đến đó hoá hồng thạch đầu phụ cận, trong khoảnh khắc cái kia thạch đầu từ màu đỏ rực đã biến thành huyết một dạng màu đỏ.

"Ha ha ha ha, tiểu tử, ngươi thực sự là giúp bản tọa một đại ân. Nay Huyết Ma chi tinh, chính là diệt thần cổ ngọc khắc tinh, có thể ô nhiễm cổ Ngọc Linh khí. Khắc khắc khắc, ngươi không giúp ta cũng không đáng kể, chờ bản tọa hấp thu Huyết Ma chi tinh năng lượng, không ra trăm năm, tất có thể phá phong ra!"

Vì Tầm không hề bị lay động: "Tốt, vậy ngươi sẽ thấy ngao trăm năm đi."

Thấy hắn không công nhận, phách lối Hắc Bát ca âm thanh thay đổi: "Ngươi không sợ bản tọa trăm năm sau sẽ ngươi chém thành muôn mảnh?"

Vì Tầm nở nụ cười: "Điều Vương, ngươi luôn mồm luôn miệng mắng người khác ngu xuẩn, chính ngươi cũng ngu đến mức khóc a. Thế giới này, sống lâu trăm tuổi cũng không có nhiều người gặp, trăm năm sau tiểu gia đã sớm chết rồi, ngươi có hứng thú phải đi đào ta mộ phần đi."

"Tiểu tử, ngươi làm bản tọa là dọa đại sao? Chỉ bằng ngươi này ba mươi ba cấp lực lượng tinh thần, còn có trong cơ thể viên này Thần Long Châu, ngươi sống lâu trăm tuổi dễ như ăn cháo, đột phá đến cái kia cái gọi là Thánh giả cảnh giới cũng không phải việc khó." Hắc Bát ca uy hiếp nói: "Không sợ nói cho ngươi biết, chín cấp Thánh giả, ở bản tọa trong mắt chính là một rắm, bản tọa có một trăm loại phương pháp để cho ngươi muốn sống cũng không được muốn chết cũng không thể!"

"Ha ha."

Vì Tầm cười cợt, mở cửa phòng ra, hướng về đi ra bên ngoài.

"Ngươi đi đâu vậy?" Hắc Bát ca có chút kinh hoàng.

"Tìm hố phân." Vì Tầm rất bình tĩnh.

"Kẻ lười đồ cắt đất nhiều, cùng bản tọa đối thoại biết bao vinh hạnh, ngươi lại muốn tìm hố phân?" Hắc Bát ca ý niệm phần nộ tới cực điểm, có loại bị sâu sắc vũ nhục nhân cách cảm giác.

"Không, cái kia hố phân là vì ngươi chuẩn bị." Vì Tầm vẫn là rất bình tĩnh.

"Đáng ghét, bản tọa không cần thứ đó!" Hắc Bát ca tức giận nói.

"Thật sao?" Vì Tầm nở nụ cười: "Ta cảm thấy cho ngươi hết sức cần, ta lập tức liền đem ngọc bội kia ném đến trong hầm phân. Ngươi không phải muốn trăm năm sau phá phong ra sao, vậy trước tiên ở trong hầm phân khổ tu một trăm năm đi."

"Ngươi dám!" Hắc Bát ca giận quá.

"Đừng kích động, chúng ta tới tưởng tượng một cái hình tượng." Vì Tầm rất là ác thú vị nói: "Sau trăm tuổi, chư thiên vạn cầm vua, từ trong hầm phân bay ra, trên người dính đầy đại tiểu tiện, chần kinh rồi bốn đại lục. . . Chà chà, hình tượng kia quá đẹp, ta không dám nhìn."

"Ngươi câm miệng!" Hắc Bát ca cũng không dám tưởng tượng cái kia hình tượng.

Vì Tầm không thèm để ý đối phương, tiếp tục đi về phía trước.

Đến rồi trong khách sạn công cộng trong nhà xí, hắn một tay cầm ngọc bội, một cái tay khác đỡ nào đó món đồ, huyết sáo thích ý xuyt xuyt đứng lên, Hắc Bát ca hoảng rối: "Người trẻ tuổi, ngươi đừng xung động, chuyện gì cũng từ từ, chuyện gì cũng từ từ a!"

"Ta không cảm thấy với ngươi có cái gì tốt nói." Vì Tầm chưa từng có như vậy ngao kiêu địa xuyt xuyt quá.

"Tiểu tử, ngươi đừng ép ta!" Hắc Bát ca phát ra ác độc nhất uy hiếp: "Ngươi như là dám đem bản tọa bỏ vào trong hầm cầu, tự gánh lấy hậu quả! Hừ hừ, coi như tiểu tử ngươi đoán mệnh, bị người bóp ở trong tã lót, ta cũng không tin ngươi ở trên thế giới này không có người thân. Trăm năm sau, ngươi cũng nên con cháu cả sảnh đường, bản tọa nhất định tiêu diệt ngươi toàn tộc!"

"Ta nói đơn giản hai giờ, số một, ta ở cái thế giới này không có người thân." Vì Tầm đây là lương tâm lời, hắn chỉ nhận một thế giới khác bên trong người thân, âm thanh gần như lạnh lùng vô tình: "Thứ hai, ta không có hứng thú cùng những nữ nhân kia nói chuyện yêu đương, ngươi cũng đừng hy vọng con trai của ta cháu cả sảnh đường."

"Ha ha ha ha, tốt, rất tốt, quả nhiên không hổ là cùng bản tọa hữu duyên thiếu niên anh hùng." Hắc Bát ca cười ha ha: "Kỳ thực bản tọa vừa nãy là thử thách ngươi, tâm trí của ngươi cùng ý chí vô cùng kiên định, có trở thành cường giả tiềm chất, toàn là thông qua khảo nghiệm của ta!"

Vì Tầm vẻ mặt quái lạ: "Ngươi có nghe hay không gặp một loại phá toái âm thanh?"

Hắc Bát ca: "Không có."

Vì Tầm: "Ngươi cẩn thận nghe, đó là trình tiết vỡ nát thanh âm."

Hắc Bát ca sững sờ: "Trinh tiết là cái gì?"

"Chẳng trách, người căn bản không có trinh tiết." Vì Tầm lững thững về tới trong khách phòng, đem cái kia đen như mực ngọc bội để lên bàn, sau đó nhìn chăm chăm bên trong Hắc Bát ca nói: "Hiện tại ta cho người một cơ hội, người nếu là không có thể làm ta thoả mãn, vậy thì đi trong hãm phân thể hội một chút trăm năm cô độc đi."

Hắc Bát ca không dám phách lối nữa, chăm chú nói tới điều kiện: "Chỉ cần người chịu thả ta đi ra, bản tọa sẽ cho người vô số chỗ tốt."

Vi Tầm: "Làm sao thả người đi ra?"

"Bản tọa sẽ một loại viễn cổ bí thuật, người có ba mươi ba cấp lực lượng tinh thần, trong chốc lát liền có thể lĩnh ngộ này loại bí thuật, để này diệt thân cổ ngọc nhận người làm chủ nhân, đến lúc đó tự nhiên có thể để bản tọa khôi phục tự do." Hắc Bát ca nói.

Vi Tầm không thấy thô không thả chim ưng: "Đổi đề tài, người có thể cho ta chỗ tốt gì?"

"Bên trong cơ thể người Thần Long Châu, có cái đại bí mật. Đừng tưởng rằng bản tọa bị phong ấn liền cái gì cũng không biết, năm đó cái kia Độc Hòa Mãng cắn nuốt không ít người mạo hiểm, bản tọa chọn đọc những người mạo hiểm kia ký ức, đối với cái kia Cửu Long bảo tàng cũng có biết một, hai." Hắc Bát ca đắc ý nói: "Các người trong mắt rất giỏi Thần Long vương, bất quá là bản tọa vẫn bối rối mà thôi. Tám vạn năm trước, ta cùng cái kia tiểu bò sát có duyên gặp qua một lần, ngày đó trùng hợp Lão Tử tâm tình tốt, chỉ điểm nó hai chiêu."

Vi Tầm kinh ngạc: "Thần Long vương không phải hơn năm ngàn năm trước mới nổi danh sao, tám vạn năm trước nó liền tồn tại?"

Hắc Bát ca bản tính cuồng phách, nói chuyện theo thói quen không khách khí: "Người biết cái gì, đồng phương Thần Long bộ tộc, tuổi thọ dài đến vạn... năm nhiều. Cầm đầu Thần Long vương, sống đến mười vạn năm cũng không phải việc khó. Năm ngàn năm trước, cái kia tiểu bò sát tự biết đại nạn đã đến, trước khi chết mới dần vật ra một cái Cửu Long bảo tàng."

Vi Tầm: "Cửu Long bảo tàng đến cùng có bí mật gì?"

"Cái này, bản tọa cũng không rõ ràng." Hắc Bát ca ngạo kiêu nói: "Bất quá, bên trong cơ thể người Thần Long Châu, bản tọa nhưng cũng rõ ràng là gì. Không phải bản tọa khoác lác, thiên hạ ngày nay, không có ai so với ta càng hiểu Thần Long vương này điểm cửa nhỏ nói."

Vi Tầm không chút biến sắc: "Còn có chỗ tốt khác sao?"

"Đương nhiên là có." Hắc Bát ca treo lên khẩu vị: "Thiên phú của người, để cho người hết sức nghi hoặc chứ?"

Vi Tầm lạnh nhạt nói: "Ta là Nguyệt Linh thiên phú, có cái gì tốt khôn hoặc?"

"Ha ha ha ha, mình điều không nói tiếng lóng, người cũng đừng ở bản tọa miễn cưỡng nguy trang." Hắc Bát ca cười to nói: "Cái kia tầm thường Loan Nguyệt thiên phú, bất quá là người thần bí kia thiên phú một cái chi nhánh mà thôi, làm sao giấu giếm được bản tọa pháp nhãn?"

Vi Tầm giật mình, lúc trước Thời Quang lão nhân cũng từng nói với hắn lời nói tương tự.

"Nếu không có người có cái kia loại thiên phú, tuyệt đối không thể dung hợp Luân Hồi ấn ký, càng đừng hy vọng mở ra Chủ Thần Mệnh Châu." Hắc Bát ca nói lời kinh người: "Hết sức kinh ngạc sao, đừng trùng hai mắt xem ta. Khả khả, trong thiên hạ ngoại trừ bản tọa, không có ai nhìn ra được người ẩn giấu bí mật."

Dừng một chút, nó dùng một loại khoe khoang giọng điệu, nói một câu có vẻ như không khoe khoang lời nói: "Bản tọa sở dĩ một lời nói toạc ra bí mật của người, không có ý lấy le, chỉ là để cho người mở mang kiến thức một chút bản tọa thực lực khủng bố."

Ps: Các bạn nhớ vote 9-10 điểm ở cuối chương ủng hộ mình nhé! Hoàng Châu chân thành cảm ơn!

Bạn đang đọc truyện *Thiên Phú Thế Giới Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở [EbookFull\(dot\)Net](http://EbookFull(dot)Net).

Chương 53: Tri thức chính là sức mạnh

"Ta thừa nhận, người có thể nhìn thấu bí mật của ta, xác thực rất đáng gờm." Vi Tầm hít sâu một hơi, vạn vạn không nghĩ tới đối phương liền hắn Luân

Hồi ẩn ký đều phát hiện, bình phục xóc xếch nổi lòng, hần nói rằng: "Ta cũng không có ý lấy le, kiến thức nguoi thực lực khủng bố, ta duy nhất có thể làm chính là đem nguoi ném tới trong hầm cầu."

"Nguoi trẻ tuổi, kích động là ma quỷ, tuyệt đối không nên kích động." Hắc Bát ca có chút hốt hoảng, vội vã đưa tới phúc lợi: "Bản tọa trước tiên nói cho nguoi một cái bí mật, đây tuyệt đối là nguoi đăm chiêu trăm năm cũng không nghĩ thấu tin tức trọng yếu."

"Nói nghe một chút." Vi Tầm đầy hứng thú nói.

Hắc Bát ca nói ra bí mật kia: "Nguoi nắm giữ một loại phi thường cường đại không biết thiên phú."

"Không phải là nói nhầm sao?" Vi Tầm tại chỗ liền nổi giận, hần nhớ Thời Quang lão nhân cũng đã nói lời nói tương tự, tức giận nói: "Nguoi liền không thể biết rõ địa nói cho ta biết, ta rốt cuộc là cái gì thiên phú?"

"Cái này. . . Bản tọa cũng không biết nguoi chân chính là thiên phú a." Hắc Bát ca thanh âm kia cũng sắp khóc.

"Không biết nguoi còn dám duệ cùng hai năm 80 ngàn tựa như?" Vi Tầm triệt để xù lông.

"Nguoi đừng vội, trước tiên hãy nghe ta nói hết." Hắc Bát ca lại nói: "Các nguoi thời đại này đã biết thiên phú, có hơn hai ngàn loại. Nguoi biết thời đại Thái cổ, đã biết thiên phú có bao nhiêu loại sao? Chỉ có chỉ là mấy trăm loại, ở thời đại kia, rất nhiều người chính là thức tỉnh rồi không biết thiên phú, đã biến thành ghê gớm cường giả!"

Vi Tầm: "Cái này ta biết, nguoi đến tốt cùng muốn biểu đạt ý gì?"

"Bản tọa muốn nói cho nguoi biết, đã biết thiên phú đều rất tệ nhạt, không biết thiên phú mới thật sự là thú vị tồn tại a!" Hắc Bát ca có chút kích động nói: "Mười vạn năm sau, trăm vạn năm sau, cái thế giới này thiên phú hay là bị mở phát ra năm ngàn loại, 10 ngàn loại. Nguoi như có bản lĩnh triệt để đào móc ra thiên phú của chính mình, nguoi chính là loại thiên phú này thủy tổ, không cảm thấy cái này rất có cảm giác thành công sao?"

"Nói thì nói như thế, nhưng ta cũng không có đem chính mình thiên phú khai quật ra a." Vi Tầm không vui nói: "Nguoi đừng theo ta đánh trống lảng, đến điểm hoa quả khô, nói điểm hữu dụng."

"Bản tọa dám nói thiên phú của nguoi phi thường mạnh mẽ, tự nhiên không phải bịa chuyện." Hắc Bát ca nói: "Bản tọa tuy rằng nhất thời khó có thể hiểu thấu đáo thiên phú của nguoi bí ẩn, có một chút nhưng là có thể khẳng định, nguoi thiên phú như thế, phải là một loại giết thần thiên phú!"

"Thí Thần thiên phú thị cái gì?"

Vi Tầm ngớ ngẩn, hần đọc nhiều sách vở, cũng chưa từng thấy cách nói này.

"Khà khà, nguoi bình thường đương nhiên chưa từng nghe tới thiên phú như thế." Hắc Bát ca nói thao thao bất tuyệt: "Thời đại viễn cổ, mỗi người đều chỉ có một loại thiên phú, mặc dù là các thần, cũng chỉ có một loại thiên phú. Chư cuộc chiến của các vị Thần khởi nguyên, chính là bởi vì xuất hiện khác loại, cái kia chút khác loại đồng thời nắm giữ hai loại thiên phú, thậm chí ba loại thiên phú, phá vỡ từ tuyên cổ tới nay cân bằng."

"Mẹ kiếp, song thiên phú coi như giết thần thiên phú?" Vi Tầm rất khinh thường: "Sử Nhất Bưu cái kia loại mặt hàng, cũng coi như giết thần thiên phú?"

"Sử Nhất Bưu là ai?" Hắc Bát ca cũng không thể chọn đọc Vi Tầm ký ức, lại nói: "Thôi, trước tiên không nói chuyện này Sử Nhất Bưu. Tiểu tử, nguoi đem giết thần thiên phú nghĩ đến quá đơn giản, lời nguoi nói cái kia loại song thiên phú, bất quá là một loại bé nhỏ không đáng kể biến loại mà thôi. Chân chính giết thần thiên phú, có chủ có phó, hỗ trợ lẫn nhau, cường đại đến nguoi khó có thể tưởng tượng."

Vi Tầm: "Nguoi làm một ví dụ, ta xem một chút mạnh bao nhiêu."

Hắc Bát ca: "Nguoi có nghe nói hay không quá một vị Ngũ hành Chí Tôn?"

"Chính là hơn mười vạn năm trước cái kia Thiên Phú thế giới cường giả số một?" Vi Tầm ánh mắt sáng lên: "Trong tin đồn hần có năm loại thiên phú, mạnh đến nỗi không có bằng hữu, lúc đó đánh khắp thiên hạ vô địch thủ."

"Hần năm đó là nhân loại cường giả số một không giả, ha ha, như là cùng có sinh linh khoa tay một hồi, cái kia liền không nói được rồi." Hắc Bát ca lời nói mang thâm ý: "Bản tọa lọt vào mắt xanh nhân loại, Ngũ hành Chí Tôn miễn cưỡng toán một cái."

Vi Tầm hiếu kỳ nói: "Hần không phải là nắm giữ năm loại thiên phú sao, cùng giết thần thiên phú có quan hệ gì?"

"Tiểu tử nguoi thật là một ếch ngồi đáy giếng, Ngũ hành Chí Tôn có là Kim, Mộc, Thủy, Hỏa, Thổ năm loại thiên phú, Ngũ hành tương sinh tương khắc, vô cùng ảo diệu, mặc dù là Hạ Vị Thần cũng khó có thể ngăn cản được." Hắc Bát ca nói: "Niên đại đó, lưu truyền một câu nói, Ngũ hành xoay chuyển, thiên địa biến sắc, càn khôn chấn động. Ngũ hành chí tôn mạnh mẽ, không phải nguoi có thể đủ tưởng tượng."

Vi Tầm gật mình: "Nói cách khác, ta còn phải khai phá ra mấy loại cùng Nguyệt Linh thuộc tính hỗ trợ lẫn nhau thiên phú?"

Hắc Bát ca: "Không sai, nguoi cuối cùng cũng coi như khai khiếu."

Vi Tầm loại suy, trong lòng sinh ra một ít suy đoán, thăm dò hỏi: "Có người nói ngày, tháng, sao từ xưa tới nay có liên hệ vi diệu, ta có phải hay không

được khai phá nhật linh cùng Tinh Linh thiên phú?"

"Vậy thì chính ngươi phải đi lục lọi." Hắc Bát ca có chút nhìn có chút hả hê nói: "Tiểu tử, đừng trách bản tọa không có nhắc nhở ngươi, như là kích hoạt rồi tương khắc thiên phú, ngươi sẽ rất khó chịu. Năm đó Ngũ hành Chí Tôn cũng đã trải qua chur gặp nhiều trắc trở, hẳn ban đầu thức tinh hòa diễm thiên phú, năm thứ hai một mực thức tỉnh rồi hệ "nước" thiên phú, Thủy khắc Hỏa, hai loại thiên phú như nước với lửa, vừa vận chuyển linh lực liền sống không bằng chết. Hẳn tạo thụ mười mấy năm không thuộc về mình dần vật, rốt cục thức tỉnh đệ tam loại hệ "Mộc" thiên phú, thủy sinh mộc, mộc sinh hỏa, lúc này mới ngao xuất đầu."

Vi Tầm hạ thấp xuống đầu, rơi vào trầm tư.

Một lúc lâu, hẳn lên tiếng: "Nói đi, ngươi còn có thể cho ta chỗ tốt gì?"

"Ngươi trước thả ta đi ra, bản tọa dạy ngươi làm sao sử dụng Thần Long Châu, sẽ dạy ngươi mấy chiêu đại uy lực tất sát kỹ. Khả khả, Nguyệt thuộc tính linh thuật, đấu thuật, bản tọa cũng nhớ một ít, bao ngươi đánh khắp cùng cấp không có địch thủ." Hắc Bát ca mở ra điều kiện vô cùng mê người: "Ngươi chỉ học xong cấp một nhất cơ bản linh thuật, thân là hai cấp thuật sĩ, ngươi ngay cả một chiêu hai cấp linh thuật chưa từng học được, trong lòng hẳn rất phiền muộn chứ?"

Vi Tầm cười lạnh: "Chỉ sợ ngươi lúc đi ra, chính là ta giở chết."

"Người trẻ tuổi, ngươi quá đa nghi, người cùng chim trong đó cơ bản tín nhiệm đây?" Hắc Bát ca âm thanh nghe tới hết sức oan ức: "Thật không dám giấu giếm, ta bản tính thiện lương, cái kia hung thần ác sát đáng đáp, bất quá là ta nguy trang. Ta có một viên yếu ớt tâm linh, sợ sệt người khác bắt nạt ta, cho nên mới giả ra hung ác đáng về."

Vi Tầm suy tư chút nữa say rồi: "Ngươi cũng có thể xưng tụng thiện lương?"

"Đương nhiên, ta bản thiện lương, thay vào đó thể đạo ép người làm gái điếm. Năm đó bản tọa cũng đã làm một chút xíu chuyện sai lầm, bất quá đó cũng là hành động bất đắc dĩ. . ." Hắc Bát ca âm thanh nghe tới dị thường ưu thương, rất là cảm hoá người: "Thuần lương như ta, đã từng làm một chỉ bị thương chim sẽ rơi lệ, làm một đóa khô héo hoa đại thương tâm."

"Được rồi, gần như được." Vi Tầm ngach đầu toát ra hắc tuyến, này con Bát ca tuyệt đối là một khản gia, như không lên tiếng ngăn cản, nó có thể khản đến trời tối, Vi Tầm nói ngay vào điểm chính: "Ngươi bị phong ấn ở diệt thần cổ ngọc bên trong, chỉ sợ không chỉ từng làm một chút điểm chuyện sai lầm đơn giản như vậy chứ?"

"Ta bị phong ấn chỉ do xui xẻo, sai người không phải ta." Hắc Bát ca lập lòe nước đôi nói.

Vi Tầm: "Vậy ta đòi lời giải thích, ai đem ngươi phong ấn?"

"Người trẻ tuổi, chuyện cũ không nên nhắc lại, nhân sinh đã nhiều mưa gió." Hắc Bát ca thờ dài một tiếng, muôn vàn cảm khái nói: "Chuyện đã qua, hãy để cho nó qua đi. Ngươi có bí mật của ngươi, ta cũng có bí mật của ta, ngươi và ta nước giếng không phạm nước sông."

"Nhưng mà bí mật của ta sớm bị ngươi xem thấu." Vi Tầm lạnh lùng nói.

"Ngươi cũng có thể thử nhìn thấu bí mật của ta." Hắc Bát ca hết sức ngay thẳng nói.

". . ." Vi Tầm bị tướng một quân, hẳn cái nào có bản lĩnh nhìn thấu Hắc Bát ca bí mật, không nhìn được cũng xếp đặt đối phương một đạo: "Khối này màu đỏ thạch đầu, cũng không phải là Huyết Ma chi tinh, đúng không?"

"Tiểu tử, ngươi mới vài tuổi a, ngươi biết cái gì." Hắc Bát ca khinh thường nói.

"Ta là không có ngươi sống được lâu lâu, bất quá ta có thể khẳng định, Huyết Ma chi tinh tuyệt đối không thể chui vào diệt thần cổ ngọc bên trong." Vi Tầm khẽ mỉm cười, định liệu trước nói: "Nhờ có ngươi nhắc nhở, nếu như khối ngọc bội này thực sự là diệt thần cổ ngọc, như vậy có thể bị cổ ngọc hấp thu, chỉ có một món đồ chúng Thần Chi Huyết!"

"Không, ho, không thể, ngươi đã đoán sai!" Hắc Bát ca có chút bối rối.

"Điều Vương, ta biết điên cổ, có thể so với như ngươi tưởng tượng muốn nhiều một chút." Vi Tầm nụ cười càng sáng lạn hơn: "Khối này màu đỏ trò chơi, căn bản không phải thạch đầu, mà là Thần Linh máu ngưng kết thành tinh khối. Trong truyền thuyết thời viễn cổ, diệt thần cổ ngọc có thể hấp thu Thần huyết. Ha ha, sở dĩ nói cho ngươi những này, ta cũng không có ý lấy le, chỉ có điều muốn nói cho ngươi biết một cái đạo lý, tri thức chính là sức mạnh!"

Ps: Các bạn nhớ vote 9-10 điểm ở cuối chương ủng hộ mình nhé! Hoàng Châu chân thành cảm ơn!

Chương 54: Lão đại, ta sai rồi

"Tri thức chính là sức mạnh?" Hắc Bát ca kinh ngạc một trận, chột cười to: "Ha ha ha ha, khá lắm, ngươi không hồ là dung hợp Luân Hồi ấn ký người, quả nhiên có chút tài năng. Bản tọa hết sức thưởng thức ngươi, chờ ta đi ra, thu ngươi là quan môn đệ tử."

Vì Tầm không hề bị lay động, gương mặt lạnh lẽo trong ngọc bội chậm chậm di động chìm hết.

"Bản tọa thực lực khủng bố, ngươi đã được kiến thức, chờ ta khôi phục tự do thân, ngươi lấy được đếm không hết chỗ tốt." Hắc Bát ca thanh âm tương đương mê hoặc lòng người: "Nhanh, thời gian không đợi người, mau chóng thả ta đi ra. Để cho chúng ta đồng thời lôi kéo khắp nơi, rong ruổi thiên hạ đi!"

Vì Tầm không có chút nào bị đầu độc: "Ngươi trước đem cái kia loại bí pháp đọc cho ta nghe nghe."

"Không thành vấn đề, ngươi trước ngồi xong, vứt bỏ tinh thần phòng ngự, để bản tọa đem cái kia bí pháp truyền vào cho ngươi." Hắc Bát ca ý niệm tiếng vang có loại khó tả đầu độc lực lượng: "Ghi nhớ kỹ, không cần có bất luận sự chống cự nào chỉ tâm, bằng không ngươi sẽ chết."

"Điều Vương, ngươi nghĩ ta là người ngu sao?" Vì Tầm cũng không công nhận, cười lạnh nói: "Ngươi biết rõ ta có ba mươi ba cấp lực lượng tinh thần, còn dám dùng ảo thuật đối phó ta? Ha ha, có thể bản thân ngươi lực lượng tinh thần vượt xa cho ta, bắt quá bị phong ấn người, lực lượng tinh thần chưa chắc có ba mươi hai cấp."

"Người trẻ tuổi, bản tọa vừa mới bắt quá có lòng tốt nhắc nhở ngươi, ngươi có thể nào hiểu lầm hảo ý của ta?" Hắc Bát ca chết không nhận.

"Nói láo, ngươi vừa nãy rõ ràng đối với ta sử dụng ảo thuật!" Vì Tầm trong mắt lộ ra sát cơ: "Ngươi căn bản sẽ không cái kia cái gọi là bí thuật, bắt quá là muốn khống chế thân thể của ta vì ngươi sử dụng. Để ta đoán một chút, ngươi muốn coi ta là thành con rối đi giải trừ phong ấn, hay là dùng cái kia loại đã sớm thất truyền Thái cổ đoạt xác bí pháp, trực tiếp cướp đoạt thân thể của ta?"

"Không, người trẻ tuổi, bản tọa thiên tính thuần lương, ngươi tuyệt đối không nên hiểu lầm ta." Hắc Bát ca lại có chút bối rối.

"Lén lút nói cho ngươi một cái bí mật, ta thiên tính cũng rất thuần khiết lương, sở dĩ biến thành như bây giờ, cũng là bởi vì trải qua ngươi loại điều nhân này làm." Vì Tầm lạnh lùng nói: "Ngươi trước đây liền cùng ta tinh thần câu thông bản lĩnh cũng không có, dựa cả vào hôm nay điểm ấy Thần Linh máu, ngươi khôi phục một điểm lực lượng. Đây Thần Linh máu, cũng chỉ để cho ngươi vận dụng một chút lực lượng tinh thần mà thôi, đừng nói một trăm năm, cho ngươi thời gian 10000 năm, ngươi cũng không ra được, ta nói có đúng hay không?"

"Tiểu tử, xem như ngươi lợi hại!" Hắc Bát ca âm thanh biến đổi, lại khôi phục cuồng ngạo ngang ngược tư thái: "Minh điều không nói tiếng lớn, ngươi và ta chỉ đến gặp mặt chào hỏi sao, thả ta đi ra, điều kiện ngươi cứ việc mở."

Vì Tầm nở nụ cười: "Ta chỉ có một điều kiện."

"Rất tốt!" Hắc Bát ca mừng rỡ: "Đến đây đi, nói ra điều kiện của ngươi đi."

Vì Tầm nở nụ cười cổ quái nhìn ngọc bội, chậm rãi nói: "Điều kiện của ta là. . . Ngươi, làm sủng vật của ta."

"Muốn chết!" Hắc Bát ca như phát điên địa điên cuồng kêu: "A a a a, nhân loại đáng chết, ai cho ngươi lá gan, ngươi dám hy vọng xa vời bản tọa làm sủng vật của ngươi? Ngươi nhất định phải chết, nhân loại vô liêm sỉ, bản tọa nhất định phải đưa ngươi chém thành muôn mảnh!"

"Đó chính là không có đàm luận lạc?" Vì Tầm đứng lên, rất bình tĩnh nói: "Ta đi một chuyến nữa nhà vệ sinh."

"Chờ đã!" Hắc Bát ca đối với nhà vệ sinh có bóng tối, ủy khúc cầu toàn nói: "Người trẻ tuổi, ngươi đổi một điều kiện. Không, đừng nói một điều kiện, ngươi mở ba điều kiện cũng có thể, chỉ cần đừng để bản tọa làm sủng vật của ngươi."

"Ta chỉ có này một điều kiện." Vì Tầm hết sức cố chấp.

"Không, bản tọa chính là chư thiên vạn cầm vua, làm sao có thể làm một vị nhân loại nhỏ yếu sủng vật?" Hắc Bát ca cũng hết sức cố chấp.

"Đừng kích động, chúng ta nghiêm túc nói chuyện." Vì Tầm ngồi xuống, lần này đổi thành hắn chủ động đầu độc đối phương: "Tám vạn năm trước ngươi liền xưng vương xưng bá, nói rõ tuổi thọ của ngươi dài đến hù chết người. Ta cũng không giống nhau, coi như trở thành Thánh giả, cũng là mấy trăm năm tuổi thọ. Ngươi muốn nghĩ như vậy, ngươi sớm muộn có thể khôi phục tự do, mấy trăm năm, đối với ngươi mà nói bất quá là mây khói phù vân."

"Không thể, đừng nói mấy trăm năm, chính là làm ngươi mấy ngày sủng vật, bản tọa cũng không làm nổi!" Hắc Bát ca một cách lạ kỳ có tôn nghiêm: "Bản tọa sẽ không bị trở thành bất luận người nào sủng vật, liền các thần cũng không có tư cách làm bản tọa chủ nhân, ngươi đừng si tâm vọng tưởng!"

Vì Tầm trầm giọng nói: "Ta thích lấy đức thu phục người, ngươi đừng ép ta dùng sức mạnh a."

"Người đối với ta dùng sức mạnh?" Hắc Bát ca cười ha ha: "Ha ha, người cũng xứng đối phó ta? Người có gan thử xem!"

"Như người mong muốn."

Vì Tầm nói chuyện lời này, niệm tụng lên liên tiếp thâm ảo dài dòng thần chú.

Này loại thần chú giảng co đầy đủ mười phút, hần đột nhiên há mồm phun một cái, một đoàn bản mệnh tinh huyết phun ở đen như mực trên ngọc bội mặt.

Đen như mực ngọc bội lập tức hấp thu đoàn kia tinh huyết, vui sướng ở trên bàn nhảy lên.

Đại công cáo thành, Vì Tầm sắc mặt tái nhợt, nhưng cười đến rất vui vẻ.

Hần nhìn thấy đen như mực ngọc bội bên trong, đó là một cái vô biên vô tận không gian khổng lồ.

Ở vùng trời kia hạ, một con Bát ca kinh hoàng địa bay tới bay lui, vĩnh viễn bay không tới tận đầu, thanh âm của nó lộ ra khủng hoảng vô tận: "Không thể, người này loại miệng còn hôi sữa tiểu tử, làm sao có khả năng nắm giữ dung hợp diệt thần cổ ngọc thần chú? Không, diệt thần cổ ngọc dĩ nhiên nhận người làm chủ nhân, đây không phải là thật, này tuyệt đối không phải thật sự!"

Vì Tầm thanh âm, rõ ràng truyền vào cái ngọc bội kia bên trong không gian: "Điều Vương, ta nói rồi, thứ ta biết so với như người tưởng tượng phải nhiều. Người nhìn ra ta có Thần Long Châu cùng Luân Hồi ấn ký, lẽ nào liên không nhìn ra ta đã từng đọc qua mấy trăm bộ cổ đại điển tịch?"

"Ông trời không có mắt a, người này chó săn` cửt vận nhân loại tiểu tử, đến cùng ở đâu cuốn sách bại hoại bên trong thấy được dung hợp diệt thần cổ ngọc phương pháp?" Hắc Bát ca không thể cứu vãn, mất đi hết cả niềm tin nói: "Giết ta đi, bản tọa thả chết cũng không làm sủng vật của người!"

"Có cốt khí, ta hết sức thưởng thức người này loại có huyết tính người. . . chim"

Vì Tầm nắm chắc phần thắng, ý niệm khởi động cái kia chút, khối này Thần huyết tinh thể, bị cổ ngọc bên trong một cỗ sức mạnh thần bí gói lại.

Nguyên bản đang ở hấp thu Thần huyết Hắc Bát ca, nhất thời bị bắn ra ngoài, cũng không còn cách nào tới gần khối này Thần huyết tinh thể.

"Đi ra!"

Vì Tầm ý nghĩ hơi động, con kia Hắc Bát ca bỗng nhiên bay ra ngọc bội.

Nó hình thể cùng thông thường Bát ca không chênh lệch nhiều, ở trong phòng vui sướng bay lượn.

"Ha ha ha ha, tự do rồi, bản tọa bị vây 70 ngàn năm, rốt cục tự do rồi!" Hắc Bát ca thụ sủng nhược kinh, hoàn toàn không ngờ tới Vì Tầm sẽ thả nó đi ra. Nhưng mà, nó cũng không có cảm ơn chi tâm, chanh màu đen trong mắt phủ đầy sát cơ, hung diễm thao Thiên Đạo: "Chịu chết đi, nhân loại ngu xuẩn, người chính là bản tọa khôi phục tự do sau cái thứ nhất huyết tể đồ vật!"

Lời còn chưa dứt, nó hóa thành một vệt đen đánh về phía Vì Tầm mi tâm.

"Thu!"

Vì Tầm mặt không biến sắc, trong lòng ý nghĩ hơi động.

"A, người làm gì, người đối với ta làm cái gì?"

Hắc Bát ca thể long hú lên quái dị, hóa thành một vệt hào quang bay trở về diệt thần cổ ngọc bên trong không gian.

Bên trong không gian một cỗ vô hình Lực đạo đè ép mà đến, trong nháy mắt đè cái kia Hắc Bát ca thân thể biến hình, tiếng kêu rên liên hồi.

"Ta nếu dám thả người đi ra ngoài, tự nhiên có thể đem người thu hồi lại." Vì Tầm thí nghiệm thành công, ăn Định Tâm Hoàn, bình chân như vại nói: "Quả nhiên cùng ta theo dự liệu giống như, người vừa ra tới đã nghĩ giết ta."

"Không không không, người hiểu lầm. Bản tọa bị phong ấn mấy vạn năm, liền một phần vạn sức mạnh cũng không có khôi phục, bằng không bản tọa vừa nãy đi ra ngoài trong nháy mắt đó, người đã chết một vạn lần." Hắc Bát ca đau đến bi thương xin tha: "Người trẻ tuổi, bản tọa vừa nãy là đùa với người, người không cảm thấy ta hết sức hoạt bát hết sức đáng yêu sao? Không sai, ta chính là như thế một con thích nói giỡn yêu đùa giỡn nhỏ nhò chim!"

"Lão Từ cuối cùng cho người một cơ hội, lập tức từ bỏ chống lại, cùng ta ký kết linh sủng huyết khế!"

Vì Tầm đối với này muốn đẩy hần vào chỗ chết hung chim không chút khách khí, thôi thúc diệt thần cổ ngọc sức mạnh điên cuồng trấn áp xuống.

"Người nằm mơ, Lão Từ cũng là có khí tiết chim, a. . . Không muốn, không nên như vậy đối với ta!" Hắc Bát ca bị trấn áp được cả người bốc huyết, lông chim rơi xuống đầy đất, nó thất kinh địa hét rầm lên: "Bản tọa sẽ không khuất phục, a. . . Không, nói xong mấy trăm năm, người có thể đừng gạt ta a. . . Bản tọa vấp ngã, ta nhận người làm chủ nhân. . . Mau dừng tay, lão đại, ta sai rồi, ta sai rồi còn không được sao?"

Ps: Các bạn nhớ vote 9-10 điểm ở cuối chương ủng hộ mình nhé! Hoàng Châu chân thành cảm ơn!

Bạn đang đọc truyện *Thiên Phú Thế Giới Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 55: Người là thật lòng à

Thời Quang Trán vùng phía tây, hắc ven rừng rậm, một đội người mặc áo đen nằm vùng ở đây, trong mắt tất cả đều là vẻ không kiên nhẫn.

Bọn họ đã tại đây ẩn núp ba ngày ba đêm, chịu nhịn đơn điệu khô khan, vẫn phải nhìn bị con kiến thỉnh thoảng tập kích, liền đại tiểu tiện đều không dám tùy ý giải quyết. Nhưng mà ba ngày trôi qua, bọn họ chờ đợi con mồi cũng không có xuất hiện.

Trưởng trấn bên trong phủ, một cái du đầu phân diện thanh niên, có chút đứng ngồi không yên.

Ngày mùng 3 tháng 1 hắc phái tám cái phá giáp thân vệ đi rừng rậm tối đen mai phục, căn cứ hắc phòng chừng, muộn nhất ngày mùng 5 tháng 1, đội kia thân vệ liền đem chiến thắng trở về. Hắc vẫn chờ đến số tám, một đội kia phá giáp thân vệ vẫn là bất vô âm tín.

Cùng ngày hắc có phái một đội thân vệ canh giữ ở rừng rậm tối đen vào miệng, mà các thân vệ ngồi ba ngày, không thu hoạch được gì.

Hôm nay đã là ngày 10 tháng 1, Sứ Nhất Bưu ngồi không yên, trong lòng có loại linh cảm không lành.

"Thiếu gia, các anh em đã chờ không nhìn được, sĩ khí đề mê. Có mấy cái linh cảm người mạo hiểm phát hiện tung tích của bọn họ, này hai ngày trên trấn toát ra một ít khó nghe nghe đồn." Một người trung niên thân vệ đi tới nói rằng.

"Thiếu kiên nhẫn cũng phải các loại, thợ săn ưu tú có thể ở tại trong rừng ẩn núp mười ngày, chờ đợi con mồi xuất hiện. Mới ba ngày mà thôi, bọn họ liền dám có lời oán hận? Người đi cảnh cáo bọn họ, cho ta tiếp tục ngồi xổm, gặp được Vi Tầm cùng Thiết Chùy, giết chết không cần luận tội!" Sứ Nhất Bưu xanh mặt, lạnh lùng nói: "Còn có, gặp phải Mía, nhất định phải cho ta sống năm bắt trở về!"

"Thiếu gia, giả như ba người kia trốn khỏi phục kích, chỉ sợ sẽ không từ trấn tây vào miệng đi ra." Trung niên thân vệ là chân chính lão tay thợ săn, sắc mặt ngưng trọng nói: "Y theo thuộc hạ ngu kiến, bọn họ có thể đổi đường, tỷ như đi Lôi Đình Thành."

"Làm càn!" Sứ Nhất Bưu giận tím mặt: "Người dám nghi vấn bản thiếu gia năng lực lãnh đạo?"

"Thuộc hạ không dám." Trung niên thân vệ vội vã thấp đầu nhận sai, nhìn sàn nhà trong đôi mắt của, xẹt qua vẻ khinh thường.

Ngay vào lúc này, một người làm cuống quýt chạy vào: "Thiếu gia, không xong, việc lớn không tốt!"

Sứ Nhất Bưu sắc mặt càng khó coi: "Chuyện gì hoang mang hoảng loạn?"

"Vi Tầm . . Vi Tầm . ." Người hầu kia không thờ được: "Vi Tầm, đã trở về!"

"Cái gì?" Sứ Nhất Bưu giật nảy cả mình, coi chính mình mai phục tại trấn tây cửa vào thân vệ lại toàn quân bị diệt, không khỏi sợ hãi nói: "Hắn có bị thương không, cùng hắn cùng nhau còn có ai?"

"Hắn nhảy nhót tung bưng, không hề giống bị tổn thương, cùng hắn cùng nhau có Thiết Chùy cùng tiểu cây ớt." Người hầu kia nói, lại bổ sung: "Còn có, bọn họ là từ trấn đông quan đạo trở về, mướn một chiếc xe ngựa rêu rao khắp nơi, thật là nhiều người đều nhìn thấy."

"Trấn đông quan đạo?"

Sứ Nhất Bưu ngớ ngẩn, đều ngại đi nhìn trung niên kia thân vệ.

Trấn nhỏ mặt đông đại lộ, đi về phía ngoài thành trấn, trong đó một con đường liền thẳng tới Lôi Đình Thành.

Phong Lôi Cuồng Thiếu đột nhiên cảm giác thấy mặt đau quá, phảng phất bị đập một cái vô hình bạt tai.

Trong lòng hắn có quỷ, luôn cảm thấy trung niên thân vệ cùng người hầu nhìn ánh mắt của hắn, thật giống đang nhìn một con lợn, tại chỗ cố làm ra vẻ bí ẩn nói: "Các người tất cả đi xuống đi, việc này từ lúc bản thiếu gia theo dự liệu, ta tự có biện pháp."

"Thiếu gia, còn có. . ." Người hầu kia yếu ớt nói.

"Còn có cái gì?" Sử Nhất Bưu phát sinh chói tai thất thố âm thanh, liền làm thịt người hầu kia tâm đều có.

"Vi Tầm, hần. . . Hần, hần muốn khiêu chiến ngài." Người hầu trong lòng run sợ nói.

"Khiêu chiến ta?" Sử Nhất Bưu không những không giận mà còn cười: "Ha ha, chỉ bằng hần? Hần dùng lý do gì cùng ta quyết đấu?"

"Hần, hần. . . Hần không phải tìm người quyết đấu, hần muốn tiến hành Phong Vân Bảng xông băng." Người hầu kia ấp a ấp úng nói: "Vi Tầm ngồi xe ngựa đi tới Thuật Sĩ công hội, tự xưng muốn xông băng, người chọn đầu tiên chiến, liền là thiếu gia ngài. . ."

"Hần đây là tự tìm đường chết!" Sử Nhất Bưu sát cơ lộ: "Đi, đi với ta gặp gỡ cái kia không biết trời cao đất rộng Com Nát Vương!"

...

...

Phong Vân Bảng, bản thân liền là Thuật Sĩ công hội làm ra đến kiếm lời bỗng lộc một trung đội tên.

Xung kích Phong Vân Bảng thuật sĩ, đầu tiên muốn đi Thuật Sĩ công hội đăng ký trong danh sách, mỗi lần khiêu chiến cần giao nộp một trăm ngàn tệ thù tục phí. Đang khiêu chiến trong quá trình, nhất định phải có hai vị địa phương Thuật Sĩ công hội thành viên ở đây chứng kiến, đem chiến đấu kết quả ghi chép xuống.

Giống Vi Tầm này loại trên bảng vô danh người, chỉ có thể khiêu chiến Phong Vân Bảng xếp hạng 990 đến một ngàn vị thuật sĩ.

Nếu như thủ thắng, hần liền đem thay thế được người thất bại thứ tự, leo lên hạ tháng phát hành tân nhất kỳ Phong Vân Bảng.

Vi Tầm khiêu chiến Phong Vân Bảng xếp hạng cửu cửu tám Sử Nhất Bưu, cái tin tức này, trong chốc lát truyền khắp toàn bộ trấn nhỏ.

Trên trấn cái kia kích thước không lớn Thuật Sĩ công hội, bị vây được nước chảy không lọt, có tới bốn, năm trăm người chờ xem trò vui.

Nếu Vi Tầm theo làm theo quy củ sự tình, liền thù tục phí cũng giao, Thuật Sĩ công hội cũng không để ý hần là không phải là đối thủ của Sử Nhất Bưu, trực tiếp giải quyết việc chung, đang muốn phái người đi thông báo Sử Nhất Bưu.

"Vi Tầm, nghe nói người muốn khiêu chiến ta?"

Nghe được cái này ngầm có ý sát khí ngạo mạn âm thanh, vây xem đám người như thủy triều tan đi mở.

Sử Nhất Bưu lại một lần nữa hưởng thụ đường hẻm hoan nghênh, từ đám người nhường lại rộng hai mét trong đường nổi chậm rãi đi tới.

Đối mặt Phong Lôi Cuồng Thiếu quát hỏi, Vi Tầm rất bình tĩnh.

Nguyên bản hần chỉ muốn yên tĩnh làm cái hắc thủ sau màn, tạm thời không đi xung kích Phong Vân Bảng, Sử Nhất Bưu nhưng tiên phát chế nhân, trực tiếp phái Phá Giáp Vệ đi rừng rậm tới đen ám sát hần, Vi Tầm không thể không trả lấy màu sắc.

Hần lạnh nhạt nói: "Có vấn đề sao?"

"Không thành vấn đề, ha ha, không hề có một chút vấn đề." Sử Nhất Bưu lộ ra nắm chắc phần thắng nụ cười, đối với hôm nay hiếm thấy hiện thân Mark Hội trưởng nói: "Mark Hội trưởng, căn cứ Phong Vân Bảng quy tắc, bị khiêu chiến một phương, có quyền quyết định thời gian chiến đấu, cùng với phương thức chiến đấu, có chuyện này hay không?"

"Không sai." Mark Hội trưởng tựa hồ càng coi trọng Sử Nhất Bưu, thái độ đối với hần, so với khách khí với Vi Tầm có thêm nói: "Sử thiếu gia, khiêu chiến thời gian cùng phương thức từ người tới định."

"Thời gian, liền định ở trưa mai đi, hi vọng Mark Hội trưởng cùng toàn trấn phụ lão hương thân đến đây làm chứng." Sử Nhất Bưu rất là không thể chờ đợi được nữa, trong đầu hiện ra ở toàn trấn già trẻ trước mặt đánh bại Vi Tầm hoa lệ tràng diện, bỗng nhiên bỏ xuống một cái bom nặng cân: "Phương thức chiến đấu, ta muốn cầu cuộc chiến sinh tử!"

Hần một câu nói đơn giản, ở trong đám người sôi sùng sục.

"Không thể nào, đây là muốn chơi bạt mạng a?"

"Cuộc chiến sinh tử, đây chính là không chết không thôi, trên võ đài giết người cũng không phạm pháp."

"Các người nhìn, Vi Tầm đều sợ choáng váng."

"Hần còn dám khiêu chiến sao?"

"Khẳng định không dám a, cái kia một trăm ngàn tệ thủ tục phí sẽ không trả lại, xem như là trôi theo nước."

"Kiểm lời một trăm ngàn tệ khó khăn biết bao a, Com Nát Vương cũng thật là, cho không người đưa tiền."

"Khà khà, hẳn cho rằng Sử thiếu gia sẽ cùng hẳn chạm đến là thôi, nếu là ở Sử thiếu gia dưới tay đi qua mấy chiêu, dù cho thất bại cũng có thể kiếm ra chút danh tiếng, không nghĩ tới Sử thiếu gia đã sớm xem thấu cái kia Com Nát Vương trò vật."

"Đúng đấy, cái kia Com Nát Vương phòng chừng sợ vãi tè rồi, ta cá là hẳn không dám tiếp thu cuộc chiến sinh tử!"

Đám người xì xào bàn tán, vô số ánh mắt tập trung trên người Vi Tầm.

Vi Tầm quả thật có chút sững sờ, hẳn vụn vụn không ngờ tới Sử Nhất Bưu phối hợp như vậy.

Hạnh phúc tới quá đột nhiên, Vi Tầm yếu ớt nói: "Sử thiếu gia, ngươi là thật lòng sao?"

Sử Nhất Bưu ngạo nghễ nói: "Nhiều người nhìn như vậy, lẽ nào ta còn nói đùa ngươi?"

Vi Tầm sắc mặt biến đổi khó lường, xem ra giống như là một cái thanh niên nhiệt huyết vì giận hờn, phùng má giả làm người mập: "Cuộc chiến sinh tử liên cuộc chiến sinh tử, ta cũng không phải dọa đại, đến đây đi, trước tiên ở sinh tử khế ước trên ký tên!"

Ps: Các bạn nhớ vote 9-10 điểm ở cuối chương ủng hộ mình nhé! Hoàng Châu chân thành cảm ơn!

Bạn đang đọc truyện *Thiên Phú Thế Giới Convert* được tải miễn phí tại Ww.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 56: Sủng vật đạo đức nghề nghiệp

"Hò dò!"

Trưởng trấn phủ bên trong thư phòng, Sử Chân Tường đột nhiên vỗ bàn một cái.

"Phụ thân, ngươi cứ như vậy kiêu kỳ cái kia Com Nát Vương?" Sử Nhất Bưu trong mắt loé ra một tia oán độc.

"Tám cái phá giáp thân vệ, bốn bộ Phá Giáp Nỏ, cứ như vậy biến mất không còn tăm hơi, ngươi không thể động não ngẫm lại trong này có gì kỳ hoặc sao?" Trưởng trấn Sử Chân Tường tức giận đến dựng râu trừng mắt: "Hàng năm Lôi Đình Thành quân bị quan đều sẽ kiểm tra các nơi quân giới sử dụng tình huống, như là tra được chúng ta gia thiếu bốn bộ Phá Giáp Nỏ, ngươi để vì phụ làm sao báo cáo kết quả? Mất thấy lửa cháy đến nơi, ngươi còn có tâm tình làm loạn?"

"Phụ thân, này cũng không nên trách ta à, là Vi Tầm điểm danh khiêu chiến ta!" Phong Lôi Cuồng Thiếu một mặt biệt khuất nói: "Hắn ngay ở trước mặt toàn trấn người mặt xông bằng khiêu chiến ta, lẽ nào ta trốn đi không nghênh chiến?"

"Ngươi nghênh chiến có thể, vừa vặn thử xem hắn cân lượng." Sử Chân Tường nói tới cái này càng giận: "Có thể ngươi làm sao sẽ ngu đến mức chủ động yêu cầu cùng hắn cuộc chiến sinh tử, còn đem sinh tử khế ước đều ký rồi, muốn đổi ý cũng không kịp!"

"Phụ thân, ngươi cũng quá đề cao hắn." Sử Nhất Bưu khinh thường nói: "Một tháng trước, tất cả mọi người nhìn thấy, hắn bất quá là cấp chín kiến tập thuật sĩ mà thôi. Coi như cái kia Com Nát Vương ở rừng rậm tối đen có chút kỳ ngộ, ngăn ngắn một tháng, ngài cho là hắn có thể tăng lên bao nhiêu?"

"Tầm thường thuật sĩ một tháng tự nhiên không thành tài được, nhưng này Com Nát Vương vô cùng bất thường, ngay cả ta cũng nhìn không thấu sâu cạn của hắn." Sử Chân Tường gừm càng già càng cay, có loại người trẻ tuổi không có sẵn trầm ổn: "Vi phụ cùng ngươi đã nói bao nhiêu lần rồi, biết ngươi biết ta trăm trận trăm thắng, động thủ trước, trước tiên thăm dò rõ ràng lai lịch của đối phương."

"Ta điều tra qua." Sử Nhất Bưu càng thêm khinh thường nói: "Tiểu tử kia bất quá ở trên trấn nhà sách mua một bản Nguyệt thuộc tính cơ sở bí kíp, vẫn là tiểu cây ớt bỏ ra năm trăm ngàn tệ bao nuôi hắn, này chết tiết ăn bám gia hỏa. . . Nói chung ta tìm người hỏi qua sách điểm lão bản, cái kia trong bí kíp chỉ có trụ cột nhất một cấp linh thuật cùng đấu thuật."

Nói tới chỗ này, Sử Nhất Bưu ngạo nghễ nói: "Phụ thân, ngài rất rõ ràng hải nhi thực lực. Vi Tầm chỉ là hai sao thiên phú, liền hai cấp linh thuật cũng không có học được, hẳn dựa vào cái gì theo ta đấu?"

"Hắn ban đầu ở Cơ Lao pho tượng trước đánh đổ năm cái người mạo hiểm, người lại giải thích thế nào?" Sứ Chân Tường vẫn là không yên lòng.

"Đó bắt quá là vận khí mà thôi, Com Nát Vương cũng coi như có chút ngộ tính, ta phỏng chừng hắn học xong bộ kia một cấp Bán Nguyệt Trảm đầu thuật. Lúc trước cái kia năm cái người mạo hiểm cũng là đột nhiên không kịp chuẩn bị, bị hắn đánh trở tay không kịp." Sứ Nhất Bưu tràn đầy tự tin nói: "Chỉ bằng hắn, tuyệt đối không thể giết chết của chúng ta phá giáp thân vệ. Chính như ngài lúc trước đoán giống như, nhà của chúng ta tám cái thân vệ, hơn nửa gấp cao cấp ma thú. Vì Tầm cái kia loại rác rưởi, căn bản cũng không có cùng Phá Giáp Vệ chạm mặt."

"Người quá khinh thường hắn, nếu là không có chạm mặt, hắn tại sao một mực từ Lôi Đình Thành trở về?" Sứ Chân Tường gãi đúng chỗ ngứa nói.

"Nói không chắc chỉ là trùng hợp mà thôi." Sứ Nhất Bưu nghiêm mặt nói: "Phụ thân, ta cũng không có coi thường hắn. Ta thừa nhận tiêu tử này hết sức bất thường, cũng chính vì như thế, ta mới không muốn buông tha cơ hội lần này, chủ động xách ra sinh tử chiến."

Sứ Chân Tường trầm mặc không nói, nhũ mày rất chặt.

"Cái kia a đạt, quá hai ngày sắp trở lại, chúng ta sau đó rất khó tìm cơ hội đối phó này toàn gia." Sứ Nhất Bưu không chút nào che giấu sát khí trên người: "Vì Tầm hơn nửa tháng học xong một bộ đầu thuật, ngộ tính so với ta cũng còn tốt. Đây loại người, bỏ mặc hắn trưởng thành mấy năm, phải là hại nhi đại họa tâm phúc. Cùng với mất thấy hắn trưởng thành, chẳng bằng nhân lúc hắn cánh chim không gió, tìm một lý do quang minh chính đại diệt đi hắn. Hắn thức tỉnh không đủ mấy tháng, ngộ tính cao đến đâu, thực lực cũng có hạn, hài nhi có tự tin trăm phần trăm thắng hắn!"

"Người có thể nghĩ tới đây một tầng, cũng không coi là quá đàn độn." Sứ Chân Tường cảm thấy vui mừng, gỡ xuống tay trái một viên Phi Thụy nhãn, trầm giọng nói: "Sinh tử khế đều ký rồi, ván đã đóng thuyền, nói nhiều hơn nữa cũng vô ích. Người đem này nhãn cầm, ngày mai nhất thiết phải ứng đối, không muốn cho tiêu tử kia nửa điểm cơ hội."

"Phụ thân yên tâm, hài nhi nhất định gỡ xuống cái kia Com Nát Vương mặt hàng cao cấp đầu!"

Sứ Nhất Bưu trong lòng mừng như điên, cái kia Phi Thụy nhãn là gia tộc tổ truyền linh khí, có thể tăng cường linh thuật uy lực.

...

...

Mẽ gia đại trạch.

Đạt thúc ra ngoài không về, Mía cùng Thiết Chùy từng người trong phòng khổ luyện.

Bọn họ ở Lôi Đình Thành luyện hóa Vi Linh được tề sau khi, hai cái người đều tới hai cấp đỉnh cao.

Bây giờ bọn họ đang gặp phải một cái mấu chốt tính bình cảnh, có thể nói quyết định hai người tương lai vận mệnh.

Trước đây Mía cùng Thiết Chùy mở ra tới đều là bốn tầng Mệnh Châu, không tính nhỏ yếu, nhưng cũng không toán rất mạnh mẽ. Bọn họ còn có cơ hội, chỉ cần ở hai cấp bình cảnh, mở ra càng cao cấp Mệnh Châu, thực lực đem nâng cao một bước.

Trên lý thuyết nói, nếu như một cái thuật sĩ có thể trở thành là chín cấp Thánh giả, thì có tám lần mở ra Mệnh Châu cơ hội.

Nhưng mà này chỉ là lý luận, Thiên Phú thế giới đại đa số thuật sĩ, thực lực tổng hợp đều ở đây bốn cấp trở xuống.

Tỷ như trưởng trấn Sứ Chân Tường, hơn năm mươi tuổi, đến nay cũng chỉ là cấp tám tinh thần thuật sĩ.

Nói cách khác, những này thuật sĩ cả đời chỉ có hai lần mở ra Mệnh Châu cơ hội, một lần là kiến tập thuật sĩ đột phá huân chương thuật sĩ thời điểm, một lần khác là huân chương thuật sĩ tiến vào cấp tinh thần thuật sĩ thời điểm.

Một khi không nắm chắc ở đây hai lần cơ hội, mở ra tới Mệnh Châu không đủ mạnh, vậy sẽ rất khó đột phá đến cấp bốn.

Đến rồi hai cấp tốt cùng Mía cùng Thiết Chùy, nằm ở một loại cực kỳ thận trọng trạng thái, bọn họ lãng phí không nổi cơ hội như vậy.

Vào giờ phút này, Vi Tầm đang trong phòng bận rộn.

Diệt thần cổ ngọc bên trong khối này Thần huyết tinh thể, nguyên vốn có lớn chừng cái trứng gà, bị Hắc Bát ca điên cuồng hấp thu sau khi, chỉ còn to bằng trứng chim cút nhỏ. Vì Tầm cũng không tiếp tục chịu tiện nghi con kia không có tiết tháo chút nào hung chim, dùng cổ ngọc nội bộ sức mạnh đem Thần huyết tinh thể bảo vệ.

Gần nhất hôm nay, hắn phát hiện cái kia Thần huyết tinh thể có loại biến hóa kỳ diệu.

Ở diệt thần cổ ngọc dưới sự hỗ trợ, tinh thể kia như thạch nữ giống như vậy, nhỏ xuống một giọt tinh khiết chí cực Thần huyết.

Này loại chuyển hóa quá trình, dùng ba ngày.

"Tiểu Bát, này loại Thần huyết, ta có thể hấp thu sao?" Vì Tầm dụng ý niệm hỏi dò cổ ngọc không gian bên trong Hắc Bát ca.

"Ta không biết, ta cái gì cũng không biết." Hắc Bát ca hết sức nghịch ngợm, giống như một sinh khó chịu tiểu hài tử.

"Ngươi có hay không sủng vật đạo đức nghề nghiệp a?" Vì Tầm tại chỗ liền mất hứng.

"Bản tọa rất có sủng vật Chức Nghiệp dày công tu dưỡng, ngươi nhìn những người phạm kia nuôi mèo a chó a các loại sủng vật, cả ngày cái gì cũng không làm, chờ ăn là được." Hắc Bát ca một bộ xuất công không xuất lực giọng điệu nói: "Chính ngươi nhất định phải để ta làm sủng vật, bản tọa quyết định, sau đó ta chỉ phụ trách ăn ngủ, ngủ rồi ăn, chịu đựng đến ngươi chết mới thôi."

"Mẹ kiếp, ngươi cũng quá ác độc chứ?" Vì Tầm ngach đầu toát ra to lớn mồ hôi lạnh.

"Luận ác độc, ta có thể hơn được ngươi sao? Lại ác độc như vậy theo sát bản tọa ký kết phối hợp khế ước, ngược lại khi ngươi còn sống, bản tọa không thể bắt ngươi như thế nào. Chờ ngươi chết, ta liền tự do rồi." Hắc Bát ca châm biếm lại.

"Tiểu Bát, làm chim không thể vô liêm sỉ tới mức này a, còn có thể hay không thể khoái trá chơi đùa?" Vì Tầm đối với sủng vật này cảm thấy đau đầu: "Ngươi chính mồm đã nói, cái nhóm này ta giải khai Thần Long Châu bí mật, làm sao có thể nói không giữ lời?"

"Nói không giữ lời là bản tọa trước sau như một, ngươi rất giật mình sao?" Hắc Bát ca không cho là nhục ngược lại cho là quang vinh: "Ngươi không phải nói tri thức chính là sức mạnh sao, dùng kiến thức của ngươi chính mình đi giải quyết phiền phức đi!"

Vì Tầm nổi giận: "Ngươi đây là ba ngày không đánh nhảy lên mái nhà lật ngói a, xem ra ta tất yếu gia pháp xử trí."

"Chờ đã." Hắc Bát ca đối với nhà kia pháp xử trí rất có bóng tối, lập tức họa phong đột biến: "Mọi người đều là người đọc sách, hà tất đánh đây? Ngươi trước thả ta đi ra, chúng ta tâm bình khí hòa nói chuyện."

Ps: Các bạn nhớ vote 9-10 điểm ở cuối chương ủng hộ mình nhé! Hoàng Châu chân thành cảm ơn!

Bạn đang đọc truyện *Thiên Phú Thế Giới Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 57: Roger

Bên trong phòng ngủ, một con màu đen Bát ca ở trong phòng vui sướng bay lượn.

"Ừ, tự do!"

Con kia Hắc Bát ca miệng nói tiếng người, phát sinh người ngâm thơ rong giống như điệu vịnh than.

"A, này không khí mới mẻ! A, này tự do hô hấp!"

Hắc Bát ca tuyệt đối là chim bên trong thi nhân, văn nghệ phạm nhi mười phần.

"Ánh mặt trời a, xin mời soi sáng ta tàn tạ khắp nơi thân thể. Mưa móc a, xin mời thoải mái ta vết thương chồng chất nội tâm."

Hắc Bát ca bay đến phía trước cửa sổ, hưởng thụ nắng chiều soi sáng.

"Ừ, cái kia ngây ngô mà u mê chim khách mỹ nhân a, ngươi vì sao dùng mối tình thâm kín ánh mắt nhìn chăm chú vào ta?" Hắc Bát ca nhìn xa xa trên nóc nhà một con chim khách, âm thanh vô cùng tang thương: "Đáng thương tiểu mỹ nhân, xin đừng nên thật sâu yêu ta. Ngươi và ta trong đó, là không có khả năng. Nếu như ngươi đối với ta yêu đã không cách nào tự kiềm chế, như vậy ta muốn nói với ngươi không cần phải yêu anh, anh đây chỉ là truyền thuyết."

"Tiểu Bát, ngươi đủ chưa?"

Vì Tầm ngồi nhìn này đậu bức Bát ca trừ tình nửa ngày, rốt cục không nhìn nổi.

Ký kết phối hợp khế ước, hán cũng không sợ Hắc Bát ca nữa đối hán lạnh lùng hạ sát thủ.

Này loại cổ xưa khế ước chừng cường đại pháp tắc lực ước thúc, một khi sùng vật công kích chủ nhân, nó đem hình thần đều diệt, vĩnh viễn không được siêu sinh.

"Người trẻ tuổi, bản tọa ngao thị thiên hạ thời điểm, gia gia ngươi gia gia gia gia gia gia đều vẫn không có xuất thế, xin mời không nên gọi ta tiểu Bát." Hắc Bát ca âm thanh càng thêm thương tang: "Từ nay về sau, ta có một giành lấy cuộc sống mới tên, xin gọi ta Roger!"

"Roger?" Vi Tầm nở nụ cười: "Là văn tự cổ đại bên trong (tự do) ý tứ?"

"Toán tiểu tử ngươi có chút kiến thức." Hắc Bát ca cảm khái nói: "70 ngàn năm, 70 ngàn năm tối tăm không ánh mặt trời năm tháng a! Bản tọa đối với tự do khát vọng, ngươi vĩnh cửu xa không thể nào tưởng tượng được. Nhớ kỹ, sau đó cậu ta làm việc, phải gọi ta Roger tiên sinh, hoặc là Roger đại gia."

"Được rồi, Roger tiên sinh." Vi Tầm phối hợp một hồi: "Hiện tại nên nói cho ta nghe một chút Thần Long Châu bí mật chứ?"

"Thần Long Châu bí mật, một lời khó nói hết a." Roger tiên sinh vẫn còn cảm khái trừ tình trạng thái, vừa nhìn Vi Tầm tức giận hơn, nó lập tức đoán chánh thái độ: "Ngươi bây giờ có được Thần Long Châu, bên trong Long lực đã từng bị người quá độ tiêu hao quá. Hiện nay hạt châu này nằm ở một loại kéo dài hơi tàn, đã vào được thì không ra được trạng thái, cần gấp bổ sung Long lực."

"Long lực?"

Vi Tầm bừng tỉnh, năm đó Vô Danh Kiếm Thánh vì phục sinh ái thiếp, khẳng định tiêu hao rất nghiêm trọng quá Thần Long Châu năng lượng. Sau đó tiền nhiệm huynh bị Nguyệt Hoàng Nữ Đế chộp tới, ngày ngày đều nắm tay hắn hấp thu Long lực, mức tiêu hao này cũng không thấp.

Có như vậy một quãng thời gian, Vi Tầm có thể rõ ràng cảm giác được Thần Long Châu đã vào được thì không ra được.

Hỏi hắn: "Cái kia làm như thế nào bổ sung Long lực?"

"Ngươi không phải sớm đã có biện pháp sao, hấp thu mỗi bên loại sinh linh tinh lực tinh hoa, hạt châu này có thể tự chủ chuyển hóa thành Long lực." Roger nói rằng: "Không nên xem thường Long lực, đây chính là liên các thần cũng không dám sao lãng sức mạnh. Thời đại viễn cổ hai đại thần thú, Thần Long, Phượng Hoàng, sức mạnh của bọn họ sánh ngang Thần Linh. Ngươi biết Thần Long vương, chính là xa Cổ Thần thú Cự Long hậu duệ."

Vi Tầm: "Đây chính là Thần Long Châu là cao quý Cửu Long châu đứng đầu nguyên nhân?"

"Không sai, cái kia chút chó má Hắc Long Vương, Ngân Long Vương, bất quá là viễn cổ Long Tộc tạp giao ra á loại hậu duệ thôi. Những này Long Tộc sức mạnh, gọi là á long lực, cùng rồng thực sự lực kém mười vạn tám ngàn dặm." Roger nói rằng

Vi Tầm trong lòng lạnh cả người, giải khai một điều bí ẩn đoàn.

Hắn rốt cục hiểu rõ, tại sao Nữ Đế nắm giữ Nguyệt Long Châu, nhưng còn điên cuồng hơn hấp thu sức mạnh của hắn.

Lấy lại bình tĩnh, hỏi hắn: "Này loại Long lực đối với ta chỗ dùng lớn nhất, chính là thay đổi linh lực phẩm chất?"

"Ngay thơ, Thần Long lực đâu chỉ là thay đổi linh lực phẩm chất đơn giản như vậy. Tác dụng của nó là cùng hóa ngươi, để linh lực của ngươi chuyển hóa thành rồng lực." Roger giảng giải: "Cái này cần nhìn cá nhân Tạo Hóa, nếu như ngươi có cơ duyên kia, là có thể đem linh lực toàn bộ chuyển hóa thành Long lực, thân thể của ngươi cũng cứng rắn như Thần Long. Đến lúc đó, ngươi ít nhất là nửa Thần cấp nhân vật, quét ngang Nam đại lục không thành vấn đề."

Vi Tầm mắt sáng rực lên: "Có như thế cường sao?"

"Tiểu tử ngươi quá chỉ vì cái trước mắt, Thần Long Châu mỗi ngày thật vất vả khôi phục như vậy cực nhỏ Long lực, đều bị ngươi hấp thu, đây là mỏ gà lấy trứng." Roger nhỏ nước bọt nói: "Chân chính thông minh cách làm, là đem Long lực tích góp đứng lên, lưu làm hậu chiêu. Ngươi không phải nắm giữ một chiêu Chủ Thần kỹ năng sao, nếu như dùng Long lực triển khai Chủ Thần kỹ năng, hiệu quả kia, chà chà. . ."

"Như vậy cũng được?"

Vi Tầm kích động đến run, ánh mắt lóe lên hào quang óng ánh.

Hắn sớm biết, chân chính sinh tử Luân Hồi, cần thần lực triển khai.

Này một chiêu dùng thần lực xuất ra, đủ để hủy thiên diệt địa.

Thần lực, tên như ý nghĩa, đó là các thần mới có sức mạnh.

Linh lực cùng thần lực, đó là con kiến cùng Cự Long sự chênh lệch.

Vi Tầm đối phó Độc Hóa Mãng Vương phóng ra sinh tử Luân Hồi, động tĩnh cũng không lớn, bởi vì hắn lúc đó quá yếu.

Này loại Chủ Thần kỹ năng, uy lực quyết định bởi với người thi thuật bản thân linh lực phẩm chất cùng linh lực chất phác trình độ. Nói cách khác, nếu như Vi Tầm là ba cấp thuật sĩ, thôi thúc toàn bộ linh lực triển khai sinh tử Luân Hồi, uy lực khẳng định so với trước đây lớn hơn vài lần.

Hiện tại, Hắc Bát ca vì hấn mở ra một cái mới dòng suy nghĩ.

Dùng Long lực triển khai sinh tử Luân Hồi, Vi Tầm chỉ là suy nghĩ một chút liền kích động.

"Vậy ta phải không ngừng giết chóc, không ngừng nghỉ địa hấp thu tinh lực tinh hoa?" Vi Tầm bình phục xốc xếch tâm tình, có chút không tình nguyện nói: "Người nên có thể thấy, ta người này nội tâm vẫn là rất mềm mại, so sánh tuấn thủ chủ nghĩa nhân đạo, có thể không sát sinh ta liền tận lực không giết, có không có biện pháp khác?"

"Người đáng đáp vô liêm sỉ, rất có bản tọa năm đó phong thái. Nói thật, bản tọa một chút cũng không nhìn ra người nội tâm nơi nào mềm mại." Roger nhô nước bọt một câu, còn ngại không đã ghiền, lại mắng: "Người có ngọc? Người có Thần huyết, trong thiên địa cường đại nhất huyết dịch, còn đi giết cái gì chó má ma thú?"

Vi Tầm vui mừng khôn xiết: "Thần Long Châu có thể hấp thu diệt thần cổ ngọc bên trong Thần huyết?"

"Trực tiếp hấp thu Thần huyết tinh khối, đây là bản tọa mới có năng lực, viên kia phá hạt châu còn không làm được." Roger ngạo kiều một hồi, lại nói: "Người không phải dùng cổ ngọc chuyển hóa ra một giọt Thần huyết sao, thử một chút thì biết."

"Tiểu Bát, người có ước gì ta chết?" Vi Tầm sắc mặt nhảy xuống, trầm giọng nói: "Thần huyết căn bản không phải người phàm có thể đủ chịu nổi, Nam đại lục trong lịch sử có một Thánh giả được một giọt Thần huyết, vốn định luyện hóa, cuối cùng nhưng bạo thể mà chết. Liền chín cấp Thánh giả đều không chịu nổi, người cảm thấy ta đây loại hai cấp thuật sĩ dám hấp thu Thần huyết sao?"

"Ừ, lời này của người, quá tổn thương hại ta, người cùng chim trong đó sẽ không có cơ bản nhất tín nhiệm sao? Nguyên bản chúng ta vừa tạo lập được một chút hữu nghị, một trong nháy mắt, chúng ta hữu nghị thuyền nhỏ, nói lật liền lật." Roger một bộ bị thương rất nặng ngữ khí: "Nên nói bản tọa tất cả nói, có tin hay không là tùy người."

Vi Tầm sắc mặt biến ảo không ngừng, này con Hắc Bát ca động tác võ thuật quá sâu, hấn không thể tin hoàn toàn.

Liều mạng!

Trầm tư chốc lát, hấn hoành quyết tâm quyết định đánh cược một lần.

Thất bại là thành công mẫu thân, hấn làm xong thất bại giác ngộ.

Dù sao hấn chính là có Luân Hồi ấn ký nam nhân, quá mức bạo thể mà chết, Luân Hồi sau lại tới một lần nữa.

Tại hấn ý niệm dưới thao túng, diệt thần cổ ngọc bên trong cái kia giọt Thần huyết bay ra, Vi Tầm há mồm liền đem cái kia Thần huyết nuốt xuống.

Trong nháy mắt đó, Vi Tầm chỉ cảm thấy thân thể của chính mình sắp nổ ra, thần trí lâm vào một loại điên cuồng trạng thái.

Chết qua ba lần chính hấn rất có kinh nghiệm, này là tử vong điềm báo, hấn lập tức phải bị kinh khủng này Thần huyết đánh giết.

Ps: Các bạn nhớ vote 9-10 điểm ở cuối chương ủng hộ mình nhé! Hoàng Châu chân thành cảm ơn!

Bạn đang đọc truyện *Thiên Phú Thế Giới Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 58: To nhỏ thông cật

Ngay ở Vi Tầm sắp mất đi ý thức thời điểm, bên trong đan điền Thần Long Châu chuyển động, nhanh chóng đem cái kia giọt Thần huyết hút vào.

Ngay sau đó, cảnh tượng khó tin xuất hiện, Thần Long Châu phảng phát năng hạn lâu ngày gặp trận mưa, lại thích giống làm lính ba năm nam nhân gặp mỹ nữ, toàn bộ một nhảy nhót tung bùng, không kèm chế được.

Vi Tầm khôi phục thần trí, thông qua Nội Thị tra xét Thần Long Châu biến hóa.

Viên kia chín màu hạt châu bên trong, dựng dục một luồng mệnh môn năng lượng.

Mà lực lượng kia cội nguồn, chính là bị hút vào cái kia một giọt Thần huyết.

Cái kia giọt Thần huyết cùng Thần Long Châu không có sản sinh chút nào bài xích, dung hợp được hoàn mỹ không một tí vết.

Bất quá là chốc lát công phu, một giọt Thần huyết bị chín màu hạt châu hấp thu sạch sẽ.

Đã từng âm đậm Thần Long Châu, như Khô Mộc Phòng Xuân, đôi phát ra sinh cơ, phóng ra óng ánh hào quang chói mắt.

Bị hạt châu này ảnh hưởng, Vi Tầm cảm giác mình cả người đều tràn đầy sức mạnh.

Chỉ cần hần đồng ý, lập tức liền có thể hấp thu về này Long lực, để linh lực của chính mình sản sinh bay vọt về chất.

Đã như thế, hần tối nay liền có thể tiến vào cấp bốn sao Bán Nguyệt thiên phủ!

Thế nhưng, Vi Tầm cũng không có làm như vậy.

Roger lời nói kia không phải không có lý, trước tiên đem Long lực tích góp đứng lên, làm lớn nhất lá bài tẩy, đợi đến sau đó thời khắc nguy cấp lại dùng.

Mặc dù như thế, Vi Tầm vẫn phải là đến rồi chỗ tốt. Thần Long Châu đã là một phần của thân thể hần, viên này giành lấy cuộc sống mới hạt châu, một cách tự nhiên tỏa ra một ít cổ năng lượng, ở trong cơ thể hần chảy xuôi.

Nếu như nói trước kia Thần Long Châu là đã vào được thì không ra được, như vậy hiện tại nó đã làm xong rồi thu chỉ cân bằng. Chín màu hạt châu mỗi ngày tự mình khôi phục một ít năng lượng, đầy đủ trợ giúp Vi Tầm, mà hần vừa hấp thu Thần huyết có thể đo xong chính địa bảo tồn lại.

(ba ngày, lại quá ba ngày, Lão Tử còn có thể lại chuyển hóa ra một giọt Thần huyết!)

Vi Tầm vui vẻ không ngớt, ba ngày sau hần hấp thu nữa một giọt Thần huyết, là có thể thử nghiệm tiến vào cấp bốn sao thiên phủ!

Hần đứng lên, chế cười nhìn kỹ bò trước cửa sổ giả bộ ưu buồn Hắc Bát ca, yếu ớt nói: "Tiểu Bát, không, Roger tiên sinh, là ta trách oan ngươi, ngươi quả nhiên là một con có đạo đức nghề nghiệp sùng vật."

"Hừ!"

Roger lạnh rên một tiếng, ưu buồn nhìn chân trời tàn *** bản không để ý tới Vi Tầm.

"Không muốn u buồn như vậy có được hay không, đến, chúng ta giao thổ lộ tình cảm." Thần bí cường đại nam nhân cũng không có cái gì trình tiết, đến gần như là đang nịnh nọt nói: "Ta nguyên bản có thể dùng khế hiệp pháp tạm thời thì lại đối phó ngươi, thế nhưng đây, con người của ta càng yêu thích lấy đức thu phục người. Như vậy đi, chờ ta đem Sử Nhất Bưu bãi bình sau khi, phải đi Lôi Đình Thành lang bạt."

"Ngươi đi đâu vậy, ăn thua gì đến ta." Roger căn bản không chấp nhận nợ nần.

"Ngươi hãy nghe ta nói hết a, Lôi Đình Thành, có một nỗi danh hoa và chìm thị trường." Vi Tầm dò xét tính nói: "Ta cảm giác trên người ngươi có loại sâu sắc cô quạnh, nếu không ta đi tìm một con mẫu Bát ca cho ngươi làm bạn?"

"Thật sự?" Roger chanh con mắt màu đen lập tức sáng lên, âm thanh hưng phấn dị thường: "Một con không đủ a, cho ta đến tám con!"

"Không thành vấn đề!" Vi Tầm thành công làm vui lòng, tâm tình hết sức khoan khoái.

"Không nhất định phải Bát ca, hết thầy xinh đẹp giống cái loài chim cũng có thể." Roger đắc ý mà ước mơ đến.

"Không phải chứ, ngươi còn có thể vượt chủng tộc làm loại chuyện đó?" Vi Tầm chấn kinh rồi.

"Bản tọa chính là chư thiên vạn cầm vua, chỉ cần là loài chim, ta to nhỏ thông cật!" Roger vênh váo xông Thiên Đạo.

"Cmn, ngươi khẩu vị quá nặng, không hổ là cầm thú bên trong cầm thú. Khá lắm, ta hết sức thương thức ngươi!" Thần bí cường đại nam nhân trái lương tâm địa vuốt mông ngựa, lạng lẽ lộ ra đuôi cáo: "Lôi Đình Thành là cái thành phố lớn, cao thủ như mây, ta một người một ngựa đi lang bạt, không bao nhiêu cảm giác an toàn a, nếu không ngươi dạy ta hai tay?"

"Không cần dạy, có ta ở đây, người bình thường không thể gây thương tổn được ngươi." Roger so với Vi Tầm còn kích động: "Ngươi muốn tốc chiến tốc thắng, trưa mai làm thịt cái kia Sử Nhất Bưu, buổi chiều chúng ta phải đi Lôi Đình Thành. A a a, ta chìm lớn từ lâu khát khao khó nhịn!"

"Roger tiên sinh, ngươi đắc ý hơi quá chứ?" Vi Tầm mặt đen lại nói: "Kì rồi phối hợp khế ước, thực lực của ngươi giống như ta. Lôi Đình Thành có bốn cấp, thậm chí năm cấp cao thủ, khó đối phó a."

"Ngươi còn có mặt mũi nói?" Roger tại chỗ liền xù lông: "Nếu không phải là ngươi dùng khế hiệp pháp tạm thời thì lại ràng buộc ta, bản tọa nơi nào sẽ kém như vậy?"

"Chớ giả bộ, ngươi bị phong ấn lâu như vậy, một thân công lực sớm đã bị cổ ngọc ép khô. Ngày đó ngươi đánh lén ta thời điểm, cùng ma thú cấp hai gần

như, cho rằng ta không nhìn ra được sao?" Vì Tầm nhỏ nước bọt nói: "Coi như không có phối hợp kế ước hạn chế người, người muốn khôi phục năm đó công lực, cũng phải một trăm hai trăm năm chứ?"

"Khái khái, bị người xem thấu." Roger hết sức nhân tính hóa địa ho khan hai tiếng: "Ngược lại bị người nhìn ra rồi, vậy ta cũng sẽ không giấu người, kỳ thực ta ngày đó là lừa gạt người, bản tọa không dạy nổi người lợi hại tất sát kỹ."

Vì Tầm mặt càng đen hơn: "Nghiêm túc một chút, không muốn nắm chuyện như vậy đùa giỡn!"

"Ta không có đùa giỡn." Roger có chút lúng túng nói: "Muốn nói loài chim tu luyện bí pháp, trên đời này không có so với ta hiểu được càng nhiều hơn. Thế nhưng, nhân loại các người tu luyện bí pháp, bản tọa học cũng vô dụng, không có hứng thú đi nghiên cứu."

Vì Tầm nhanh nổ tung: "Người chỉ ít sống 70 ngàn năm, chưa từng ăn thịt heo cũng đã gặp heo chạy, liền chưa từng xem mấy bộ nhân loại bí kíp?"

"Đương nhiên xem qua một ít, bắt quá, vậy cũng là nửa Thần cấp trở lên cường giả mới có thể lĩnh hội đồ vật, cũng không có một quyển là Nguyệt thuộc tính, các người những người phạm tục luyện không được." Roger lúng túng hơn.

"Mẹ kiếp, vậy người còn dám luôn miệng nói dạy ta tất sát kỹ, mang ta đại sát tứ phương?" Vì Tầm lên con giận dữ: "Đúng rồi, người còn có một loại chọn đọc ký ức, hoặc là nuốt chứng trí nhớ năng lực chứ? Ta không cần nghĩ cũng biết, năm đó bị người cắn nuốt nhân loại, không có 10 ngàn cũng có tám ngàn, những người này khẳng định đều không kém. Người cắn nuốt trí nhớ của bọn họ, lẽ nào không có học được cái kia chút công pháp?"

"Liền này cũng bị người nhìn ra rồi, không sai, năm đó bản tọa là nuốt rất nhiều không thức thời nhân loại." Roger nói tới chuyện cũ, phi thường đắc ý, sau đó thờ dài một tiếng: "Bản tọa thực sự có thể đủ chọn đọc một phần người chết ký ức, thế nhưng không bao gồm công pháp ký ức. Như nói lão nửa câu, nguyên rủa ta bị nguyên tố pháp tắc oanh thành tro bụi!"

Vừa nghe Hắc Bát ca dùng nguyên tố pháp tắc thẻ xin thẻ, Vì Tầm hết chỗ nói rồi.

"Khà khà, bản tọa không giúp được người, làm bồi thường, có thể giúp một hồi đồng bạn của người." Roger cười đến hết sức dâm ` đăng: "Cái kia tiểu cây ớt, là người đàn bà của người chứ?"

"Không phải." Vì Tầm nghiêm mặt nói.

"Tiềm lực lớn như vậy nữ nhân, người không ngủ phục nàng, thực sự quá đáng tiếc." Roger thờ dài một tiếng.

"Ta tại sao muốn thuyết phục nàng?" Vì Tầm đầu óc mơ hồ.

"Ngủ phục, ngủ thẳng nàng phục, người đến cùng có hiểu hay không tư tưởng a?" Roger lại lật ra khinh thường.

". . ." Vì Tầm bị này con dâm chim đánh bại, dứt khoát cắt đề tài: "Người nói nàng tiềm lực rất lớn là có ý gì?"

"Này tiểu nữ oa thể chất, rất không bình thường a." Roger: "Này loại gân cốt, ngàn năm cũng khó ra một cái. Đừng xem thiên phú của nàng, ngộ tính, cũng không bằng người. Như là so với gân cốt, nàng so với người còn khủng bố."

"Không thể nào?" Vì Tầm ngớ ngẩn: "Thế chất của ta bị tám tầng tinh lực sửa đổi qua, chẳng lẽ còn rất yếu?"

"Người căn cốt cũng không toán kém, đáng tiếc là Hậu Thiên cải tạo ra. Nói đơn giản, người là Hậu Thiên thể chất, nàng là Tiên Thiên thể chất." Roger vô cùng thân bí nói: "Chờ người đến rồi Thánh giả cảnh giới, tự nhiên sẽ rõ ràng Hậu Thiên cùng Tiên Thiên khác nhau."

Bạn đang đọc truyện *Thiên Phú Thế Giới Convert* được tải miễn phí tại Ww.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 59: Bất Tử Hỏa Điều hậu duệ

"Ý của người là nói, có thích hợp Mía công pháp tu luyện?"

Vì Tầm tới điểm hứng thú, hẳn thật vất vả tìm được hai cái có thể tin đồng bạn, đang muốn tăng lên đồng bạn thực lực.

Hắn nhớ Hoàng gia cung điện cấp công pháp, không có lừa hệ cùng Phòng Ngự Hệ, không thích hợp Mía cùng Thiết Chùy tu luyện.

Mia cùng Thiết Chùy gần nhất đến rồi đột phá bình cảnh máu chốt kỳ, tu luyện minh tướng pháp cấp bậc càng cao, dung hợp cao cấp ngôi sao xác suất cũng càng cao, hơn nữa dung hợp tinh lực quá trình cũng sẽ nhanh hơn nhiều.

"Tiểu tử, ngươi là giả ngây thơ, hay là thật ngốc à?" Roger cặp kia chim mắt kỳ quái nhìn Vi Tầm: "Ngươi tưởng cho bọn họ chỗ tốt, tháng ngày lâu, bọn họ mượn ngươi làm oan đại đầu, đối với ngươi có ích lợi gì?"

Vi Tầm cười khẩy nói: "Điều Vương, ngươi khẳng định không có bằng hữu."

"Ai nói bản tọa không có bằng hữu!" Roger nổi giận: "Nhớ năm đó, bản tọa cũng có mấy cái đáng tin bạn cũ!"

Vi Tầm khinh thường nói: "Vậy ngươi bị phong ấn ở diệt thần cổ ngọc bên trong, bọn họ tại sao chưa có tới cứu ngươi?"

"Bọn họ căn bản không biết bản tọa bị phong ấn, hơn nữa lấy vì bản tọa mất tích." Roger âm thanh có chút ưu thương: "70 ngàn qua tuổi đi, bọn họ gắng không nổi này vô tình năm tháng, sợ là không có một cái còn sống."

Vi Tầm cũng hồi tưởng lại một thế giới khác bằng hữu, chán nản nói: "Xin lỗi, nhắc lên chuyện thương tâm của ngươi."

"Thôi, bản tọa rõ ràng ý của ngươi." Roger than thở: "Người sống cả đời, chìm sống một đời, thế nào cũng phải có mấy cái tin tưởng được bằng hữu. Ngươi đã chân tâm bắt bọn họ làm bằng hữu, vậy ta cũng không thể nói gì được, ngươi muốn cho bọn họ chỗ tốt, còn không bằng trước tiên cho bọn họ độ một chút Long lực."

"Cho bọn họ Long lực?" Vi Tầm đại cảm thấy ngoài ý muốn.

"Tiểu nữ oa kia cùng hắc đại cái, đang đến rồi mở ra Mệnh Châu máu chốt kỳ. Ngươi cố gắng nhìn ba ngày, nhiều chuyển hóa một giọt Thần huyết, sau đó lột xác thành Long lực." Roger nói rằng: "Bọn họ không ngăn được Thần huyết uy lực, bắt quá hấp thu Long lực vẫn là không thành vấn đề. Được lớn như vậy chỗ tốt, bọn họ chỉ ít cũng có thể mở mang ra năm sao Mệnh Châu."

"Long lực còn có loại tác dụng này?" Vi Tầm hiếu kỳ nói.

"Thần thú sức mạnh, ngươi loại người phạm tục này là không thể nào hiểu được."

Vi Tầm trầm mặc, trong lòng trở nên lạnh lẽo.

Hắn càng có thể lý giải, Nữ Đế tại sao ngày ngày hấp thu Thần Long Châu năng lượng, chính mình tại người phụ nữ kia trong lòng chính là một triệt đầu triệt đuôi có thể lợi dụng công cụ.

"Ta khuyên ngươi bây giờ không cần vội vã cho cái kia hắc đại cái tìm cao cấp công pháp, cái gọi là minh tướng pháp cấp bậc càng cao người càng lợi hại, hoàn toàn là nói láo. Các ngươi cảnh giới này, thích hợp nhất chính là Trắc Việt cấp minh tướng pháp, vững vàng, vững chắc căn cơ. Đến rồi bốn cấp, hiểu nguyên tố huyền bí, mới thích hợp tu luyện cung điện cấp minh tướng pháp. Cái kia loại vài tuổi liền tu luyện cung điện cấp công pháp hào môn tử đệ, vốn là kẻ ngu si, đến già rồi khẳng định hối hận."

Roger nói một cái cuốn sách ấy không có bí mật kinh thiên, nói thao thao bất tuyệt: "Nói thật cho ngươi biết, ta cắn nuốt nhân loại cường giả bên trong, có mấy trăm đều hối hận qua tu luyện sớm cao cấp công pháp, dẫn đến căn cơ không vững chắc. Bọn họ thuở nhỏ tốc độ tu luyện quá nhanh, kiến thức cơ bản kém đến quá mức."

Vi Tầm chăm chú lắng nghe, hỏi: "Có người nói hàm nghĩa cấp công pháp không có như vậy tác dụng phụ, có phải thật vậy hay không?"

Roger nói: "Ngươi nói đúng phân nửa, có chút hàm nghĩa cấp minh tướng pháp, xác thực kèm theo một loại nguyên tố chung cực hàm nghĩa, có thể lãnh ngộ này loại Minh ý tưởng người, sẽ không ra hiện căn cơ bất ổn tình huống. Còn có chút hàm nghĩa cấp minh tướng pháp, bản thân quá mức bá đạo, tác dụng phụ cũng rất lớn. Nam đại lục không phải có một triệu hoán Ma nữ sao, ta từ một cái người mạo hiểm trong trí nhớ biết được, nàng mười bốn tuổi kỳ ngộ được một bộ hàm nghĩa cấp minh tướng pháp, sau khi luyện thành, chính mình cũng vĩnh viễn dừng lại ở mười bốn tuổi, lại cũng chưa trưởng thành, hơn nữa cô đó tinh thần có chút vấn đề đúng không?"

Vi Tầm: "Cái kia loại bá đạo hàm nghĩa cấp minh tướng pháp, thích hợp cảnh giới gì tu luyện?"

"Ít nhất phải đến bảy cấp kết giới thuật sĩ cảnh giới, tìm hiểu kết giới huyền bí, tu luyện loại công pháp này liền làm chơi ăn thật." Roger nói rằng: "Đương nhiên cũng có ngoại lệ, số ít gần cốt tuyệt cao quái thai, có thể miễn dịch cái kia loại tác dụng phụ ảnh hưởng. Tỷ như cái kia tiểu cây ớt, lấy năng gân cốt, năm tuổi là có thể tu luyện hàm nghĩa cấp công pháp."

Vi Tầm đại hi: "Vậy ngươi có hay không hòa thuộc tính hàm nghĩa cấp minh tướng pháp, cho ta đến một bộ."

"Tiểu tử, ngươi chính là đầu óc chậm chạp!" Roger mắng: "Ngươi biết, hỏa diễm thiên phú có rất nhiều cái chi nhánh, cho tiểu cây ớt tùy tiện tìm một bộ hàm nghĩa cấp minh tướng pháp, căn bản là lãng phí năng gân cốt."

Vi Tầm vẻ mặt hơi động: "Ngươi là nói, năng nhất định phải tìm tới phù hợp nhất tự thân gân cốt minh tướng pháp, mới có thể kích phát to lớn nhất tiềm lực?"

Roger nói: "Không sai, tiểu cô nương kia có thể nói minh châu bị long đông, bị làm trễ nãi mười mấy năm, bản tọa đều không nhìn nổi. Như là mười năm

trước từ bản tọa tự mình chỉ điểm nàng, hẳn hiện tại tối thiểu là năm cấp Tinh Thần thuật sĩ, leo lên Nam đại lục cái kia đồ bỏ thiên kiều bång cũng không thành vấn đề."

"Năm cấp?" Vì Tầm hít vào một ngụm khí lạnh, Nguyệt Hoàng Nữ Đế mười tám tuổi cũng mới năm cấp a. Bình phục cuồng loạn nỗi lòng, hẳn vẫn là không nhận được hiểu kỳ: "Mia rốt cuộc là cái gì thể chất a, lợi hại như vậy?"

"Khà khà." Roger cười thần bí: "Ngươi nghe nói qua Bất Từ Hòa Điều sao?"

"Ta đương nhiên biết, đó là chín cấp thánh thú, tương truyền là xa Cổ Thần thú phượng hoàng hậu duệ." Vì Tầm nghi ngờ nói: "Có thể cái kia Bất Từ Hòa Điều là ma thú a, cùng Mia có quan hệ gì?"

"Chín cấp thánh thú, có một bộ phận có thể hóa thành hình người, ở nhân gian làm loạn thánh thú có rất nhiều. Tuyệt đại đa số thánh thú, là không có khả năng cùng Nhân loại sinh sôi ra đời sau, bất quá, cũng có cực kì cá biệt khác loại. . ." Roger cười nói: "Bất Từ Hòa Điều chính là cái kia loại khác loại, chúng nó biến thành hình người, cùng Nhân loại kết hợp, nam tính Bất Từ Hòa Điều có thể làm cho nhân loại nữ tử mang thai."

Vì Tầm bừng tỉnh: "Ngươi là nói, Mia là Bất Từ Hòa Điều cùng Nhân loại hậu duệ?"

"Nếu không phải là nhìn trong cơ thể nàng có chút loài chim bộ tộc huyết mạch, bản tọa mới chẳng muốn phé nhiều lời như vậy." Chư thiên vạn cảm vua rất có loài chim bộ tộc tập thể vinh dự cảm giác, ngạo kiều nói: "Cô gái này oa mặc dù là một nhân loại, trong cơ thể nàng chảy xuôi Bất Từ Hòa Điều huyết dịch, nhưng cũng để bản tọa có chút cảm giác thân thiết. Nhớ năm đó, bản tọa có một thị thiếp, chính là bị ta ngu dùng Bất Từ Hòa Điều."

"Mẹ kiếp, ngươi sẽ không ở đánh Mia ý đồ xấu chứ?" Vì Tầm cười mắng.

"Đừng nắm lòng tiểu nhân của ngươi độ ta chim lớn chi bụng, bản tọa đối với nhân loại không có hứng thú, nhân loại các ngươi dài đến quá xấu. Giống ta này loại cảm thú bên trong cảm thú, chư thiên vạn cảm bên trong đệ nhất mỹ nam tử, làm sao sẽ mất bị mù coi trọng nhân loại các ngươi nữ tử?" Roger rất khinh thường nói: "Nói chung ngươi nhớ kỹ, thích hợp nhất tiểu nữ oa kia mình tương pháp, trên đất không có, phải đến trên trời tìm."

"Đi trên trời tìm?" Vì Tầm nghe vậy sửng sốt: "Lời này mấy cái ý tứ?"

"Ngu xuẩn, ngươi cho rằng cộng hưởng ngôi sao, chỉ có sao kỹ năng sao? Vận khí tốt người, cũng có thể được ngôi sao bên trong phụ đới minh tương pháp." Roger nói rằng: "Sáu tầng khu vực có một viên chim lửa sao, khi còn sống từng là Bất Từ Hòa Điều bộ tộc mạnh nhất vương giả, thực lực có thể sánh ngang đại Thiên Sư. Ngươi cho tiểu nữ oa kia chỉ một con đường sáng, làm cho nàng đem hết tất cả vốn liếng đi dung hợp cái ngôi sao kia."

"Này đi thông sao?" Vì Tầm luôn cảm giác vô căn cứ: "Ngôi sao trên trời, không phải là loài người muốn dung hợp là có thể dung hợp."

"Một loại hỏa diễm thuật sĩ đương nhiên không thể thực hiện được, nhưng tiểu nữ oa kia thể chất đặc thù, nàng cùng chim lửa sao sản sinh cộng minh độ khả thi khá cao." Roger vô cùng chắc chắn nói: "Chỉ cần mở ra chim lửa Mệnh Châu, bản tọa đảm bảo đảm, nàng đời này cũng không cần vì là sao kỹ năng cùng minh tương pháp buồn rầu."

Vì Tầm trầm tư chốc lát, nói rằng: "Được rồi, ta đi tìm nàng nói chuyện."

"Chờ đã." Roger gọi lại muốn đi đêm đi tiểu cây ọt Vì Tầm, dặn dò: "Ngươi đã quyết định giúp nàng, vậy thì tốt người làm đến cùng, đem ngươi vừa nãy dùng Thần huyết chuyển hóa Long lực độ cho nàng, gọi nàng cái gì cũng không dùng muốn, một lòng một dạ đi cộng hưởng sáu tầng chim lửa sao liền có thể."

Bạn đang đọc truyện *Thiên Phú Thế Giới Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 60: Luống cuống?

Sáng sớm, Vì Tầm cùng Thiết Chùy ăn chung điểm tâm.

"Kỳ quái, Mia tại sao còn không rời giường?" Thiết Chùy thỉnh thoảng nhìn phía cửa.

"Còn sớm đi, nàng có thể phải ngủ cái mỹ dung cảm thấy." Vì Tầm thuận miệng nói.

"Nàng sẽ không cùng những tiểu thư quý tộc kia giống như ngủ mỹ dung cảm thấy, này nha đầu hết sức cần cù, trời chưa sáng liền rời giường luyện công, mười năm qua vẫn như vậy." Thiết Chùy mang theo vài phần kính nể, cũng có mấy phần thương cảm nói: "Nàng vì tìm tỷ tỷ nàng, bỏ ra ngươi không biết

đánh đổi. Ai, cũng không biết tỷ tỷ nàng còn ở đó hay không nhân thế."

"Người chừng nào thì trở nên như thế đa sầu đa cảm?" Vi Tầm nói rằng.

"Khà khà, ta gần đây bận việc cộng hưởng ngôi sao, có chút tâm thần không yên, đầy đầu nghĩ đông nghĩ tây, là có chút không bình thường." Thiết Chùy gãi hần tác đầu, cười xấu hổ đứng lên.

"Không cần phải gấp, chuyện như vậy gấp cũng vô ích, thuyền đến cầu đầu tự nhiên thẳng." Vi Tầm an ủi một câu, lại nói: "Người cũng không cần lo lắng Mía, nàng khẳng định ở trong phòng đá tọa mình tương, nói không chắc so với người trước đột phá đến ba cấp."

Thời gian từng giây từng phút trôi qua.

Gần tới trưa, Thiết Chùy hơi sốt sáng mà nhìn Vi Tầm.

Toàn trấn người đều biết, buổi trưa hôm nay Vi Tầm đem cùng Sử Nhất Bru sinh tử quyết đấu.

Vi Tầm thật giống đã quên chuyện này tựa như, không có chút nào vội vã đi đi ước, trái lại để Thiết Chùy khẩn trương đến không được.

Buổi trưa mười một giờ, Mía cửa phòng đánh mở, một cái hòa ảnh vọt ra.

Đứng ở trong sân chờ đợi Vi Tầm cùng Thiết Chùy, đồng thời tròn to hai mắt.

Mía vẫn là cái kia Mía, nhưng làm cho người ta tại mắt một cảm giác mới.

Tiểu cây ớt vốn là có gương mặt thiên sứ vóc dáng ma quỷ, giờ khắc này mặt mũi nàng cùng tư thái, thật giống cùng thiên phú tiến vào cấp giống như, vô hình trung tiến hóa. Nàng ấy trang kèm theo nhiệt liệt hơi thở tinh xảo khuôn mặt nhỏ càng xinh đẹp, vóc người cũng ngày càng trước `lời sau` vững.

Đi ra một sát na, nàng khắp toàn thân đều tựa như bao vây ở một tầng trong ngọn lửa, làm cho người ta một loại thần bí cảm giác mạnh mẽ. Mà nàng ấy đầu lưu loát tóc ngắn, trong một đêm trở nên dài một chút, xem ra càng có nữ nhân vị đây.

Mía mang trên mặt mỉm cười mê người, đó là một loại không kiềm hãm được nụ cười, nàng vừa đi ra khỏi cửa phòng, rất vui mừng xông tới, một hồi nhào tới trong ngực Vi Tầm, sau đó dụng lực đập một cái ngực của hắn, mừng rỡ như điên nói: "Vi Tầm, người thật là một thiên tài, người nói cái kia loại biện pháp, thật sự có hiệu quả. Ta thành công, thật không thể tin được ta lại thành công rồi!"

"Ta nói, tin tưởng ta, không sai." Vi Tầm mừng rỡ sau khi, chưa quên tình huống.

Bên cạnh Thiết Chùy đầu óc mơ hồ, nghi hoặc mà nhìn một chút Vi Tầm, lại nhìn một chút Mía, hiếu kỳ nói: "Các người đang nói cái gì?"

"Bảo mật, đây là ta cùng Vi Tầm bí mật!" Tiểu cây ớt ngạo kiều nói.

Thiết Chùy tròn mắt nói: "Đừng tưởng rằng ta thật sự ngu như vậy, các người ôm như thế chặt chẽ, chẳng lẽ yêu nhau?"

"Đừng nói nhảm!" Mía lúc này mới ý thức được chính mình còn ôm Vi Tầm không tha, vội vã buông lỏng ra hắn, lý trực khí trắng nói: "Ta tiến vào cấp tinh thần thuật sĩ rồi, cùng ta anh em tốt ôm ấp chúc mừng một chút mà thôi, có cái gì quá không được."

Nam đại lục rất nhiều nơi đều có ôm ấp lễ, tiếp diện lễ các loại truyền thống, rất nhiều người lần đầu gặp mặt chào hỏi đều phải ôm ấp tiếp cái mặt, xác thực không có gì ghê gớm, Thiết Chùy sự chú ý chuyển tới một hướng khác: "Người nhanh như vậy đã đột phá?"

"Ừm!" Mía tăng tăng gật đầu, trên người mỗi một chỗ đều tỏa ra mừng rỡ.

"Không nghĩ tới người so với ta càng tới trước ba cấp, Sử Nhất Bru cũng không bằng người. Nha đầu, chúc mừng a chúc mừng!" Thiết Chùy cao hứng một trận, sau đó lòng hiếu kỳ tràn lan: "Mấy sao Mệnh Châu a, có hay không truyền thừa sao kỹ năng?"

"Bảo mật." Tiểu cây ớt vô cùng thần bí nói: "Chờ ta thông thạo nắm giữ mới thứ học được, lại cho người một cái ngạc nhiên."

Nhìn nàng kiên trì như vậy, Thiết Chùy cũng liền không hỏi thêm nữa.

Vi Tầm mở miệng nói: "Ta cũng cho các người một cái tiểu kinh mừng."

Ở Mía cùng Thiết Chùy nghi ngờ nhìn kỹ, hần hô to một tiếng: "Roger, đi ra đi."

Lời còn chưa dứt, từ Vi Tầm trong phòng ngui, bay ra một con Hắc Bát ca.

Mía cùng Thiết Chùy không nhìn ra cái kia Hắc Bát ca có gì chỗ thần kỳ, trong lòng bồn chồn, tùy tiện nuôi con chim cũng coi như kinh hi?

Roger đứng ở Vi Tầm vai đầu, hốc mắt Triều Thiên, một bộ xem thường cùng hai người chào hỏi kiêu ngạo đáng ghét.

Vi Tầm cười nói: "Giới thiệu cho các người một chút, đây là ta linh sủng."

Nghe nói như thế, một nam một nữ đều ngẩn ra.

Ma thú, bị sau khi thuần phục có thể dùng để trông nhà hộ viện, tục xưng thú hộ linh thú.

Cái kia chút nhận chủ linh thú, thì lại tục xưng linh sủng.

Đối với nhân loại cường giả mà nói, giết chết ma thú dễ dàng, thuần phục ma thú thì lại không có đơn giản như vậy. Càng cao cấp ma thú trí tuệ càng cao, lòng tự ái cũng càng mãnh liệt, đại đa số ma thú thà rằng chết trận, cũng không muốn luân vì nhân loại sủng vật.

"Có Bát ca hình dáng ma thú sao?" Thiết Chùy này kiến thức rộng lĩnh đánh thuê càng buồn bực đây: "Đây là mấy cấp linh sủng a?"

"Hiện nay là hai cấp." Vi Tầm đứng sự thật nói.

"Cái tên nhà ngươi, bình thường thông minh như vậy, làm sao ở chuyện như vậy mặt trên vờ ngớ ngẩn?" Mia hết sức tiếc hận nói: "Nhân loại cả đời chỉ có một lần cùng ma thú ký kết chính và phụ khế ước cơ hội, ngươi nên đợi đến trở nên mạnh mẽ sau đó, đi thuần phục bốn cấp trở lên ma thú nha! Thu này loại ma thú cấp hai làm sủng vật, quá lãng phí tiềm lực của ngươi rồi!"

"Tiểu nữ oa, ngươi nói cái gì, có gan nói thêm câu nữa?" Roger đại gia tại chỗ liền xù lông.

"Hừ, sẽ nói tiếng người ghê gớm nha." Tiểu cây ớt cũng là bạo tính khí: "Đừng cho là ta không biết, Bát ca, liêu ca, đều sẽ tiếng người. Ngươi người lời nói đến mức lại lưu loát, cũng chỉ là ma thú cấp hai mà thôi."

"Tầm nhìn hạn hẹp, bản tọa thật hối hận để tiểu tử này cho ngươi. . ." Roger nói đến một nửa, gặp Vi Tầm sắc mặt khó coi, lập tức họa phong biến đổi: "Thôi, bản tọa chim lớn có lượng lớn, không với ngươi này loại thiếu nữ ngu ngốc chấp nhặt."

"Chớ ồn ào, đi thôi, nên sẽ đi gặp Sư Nhất Bưu."

Vi Tầm nói xong lời này, xoay người hướng về Mễ trạch cửa lớn đi đến.

...

...

Làm bị khiêu chiến một phương, Sư Nhất Bưu không ngừng có thể quyết định khiêu chiến thời gian, còn có thể lựa chọn địa điểm.

Hắn đem địa điểm quyết đấu định ở trấn nhỏ vệ đội cái kia diễn võ trường, cái kia rộng rãi địa phương hết sức thích hợp phép thuật sĩ chạy chỗ phát huy, cũng hết sức thích hợp khán giả xem trò vui. Chưa tới giữa trưa, diễn võ trường xung quanh đứng đầy hơn ngàn người, trấn nhỏ rất nhiều năm không có náo nhiệt như thế qua.

Ở Sư Nhất Bưu trước, Thời Quang Trấn năm mươi năm không có từng ra leo lên Phong Vân Bảng thiên tài, càng không có người tiến hành Phong Vân Bảng khiêu chiến. Hôm nay trận quyết đấu này, có thể nói năm mươi năm khó gặp, không khó tưởng tượng quần chúng vây xem có cỡ nào kích động.

Thuật Sĩ công hội cái kia bình thường rất ít lộ mặt Mark Hội trưởng, hôm nay cũng tự thân xuất mã, ở hai cái công hội thành viên cùng đi, đến đây đảm nhiệm lần này quyết đấu trọng tài, dọc theo đường đi không ít dân trấn đối với ba người này hành lễ hỏi thăm.

"Sư thiếu gia sớm đã tới rồi, Vi Tầm sẽ không luống cuống đi?"

"Có thể, đều nhanh giữa trưa, tiểu tử kia phỏng chừng sợ đến không dám tới."

"Ha ha, Lão Tử đã sớm nói, ngày hôm qua Com Nát Vương nhất thời đầu óc toả nhiệt mới kí xuống sinh tử khế, bắt quá đánh cược một hồi thôi, sau đó hồi tưởng lại, tuyệt đối sợ đến tè ra quần. Y theo ta nhìn hẳn nhận tưng, sẽ không tới đi ước."

"Không đến quyết đấu, Vi Tầm liền xong đời a. Dựa theo Phong Vân Bảng quy tắc, không thể đứng hạn khiêu chiến, đem xếp vào Thuật Sĩ công hội danh sách đen, trong vòng mười năm không được lại tiến hành bất kỳ Phong Vân Bảng khiêu chiến."

"Tiến vào danh sách đen thì lại làm sao, có thể có tiểu mạng trọng yếu sao?"

"Nói cũng phải, hẳn mười tám tuổi mới phát giác tính, vốn là không có hi vọng tiến nhập Phong Vân Bảng."

"Có đạo lý, bảo vệ mạng nhỏ mới là trọng yếu nhất, cũng một đời bêu danh cũng không đáng kể."

Mọi người nghị luận sôi nổi, đợi nửa ngày cũng không đợi được Vi Tầm xuất hiện.

Ngay ở mọi người sắp mất đi kiên nhẫn thời điểm, ở Thiết Chùy cùng tiểu cây ớt cùng đi, Thời Quang Trấn Com Nát Vương hiện thân.

Bạn đang đọc truyện *Thiên Phú Thế Giới Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 61: Hai sao lính đánh thuê

"Tiểu tử kia lại dám đến đi ước?"

"Ha ha, ta thắng, Lý lão tam, nhanh cho ta một ngân tệ!"

"Ai da, cái kia Com Nát Vương ở đâu ra lá gan khiêu chiến?"

"Người biết cái gì, hửn một chiêu đánh bại Cơ Lao pho tượng trước mặt năm cái người mạo hiểm, người cho rằng này loại người không có có chút tài năng? Vi Tầm dám khiêu chiến Sứ Nhất Bưu, ít nhất có năm Thành Thắng toán."

"Khà khà, ta cũng xem trọng Vi Tầm, ngoại vì một bồi mười a. Đại gia đặt cược hai cái ngân tệ, Vi Tầm nếu là thắng, ta sạch kiếm lời hai mươi ngân tệ, oa ha ha ha ha!"

"Các người điên rồi, Sứ Nhất Bưu nhưng là song thiên phú, Vi Tầm liền một Thành Thắng toán cũng không có."

"Đúng đấy, cấp chín kiến tập thuật sĩ, lấy cái gì cùng đỉnh cao huân chương thuật sĩ so với?"

"Sợ cái chim này, ngược lại một bồi mười, làm sao cũng phải đánh cược một lần."

Từ khi Vi Tầm hiện thân, vậy xem hơn ngàn người sôi sùng sục.

Số ít người lại chống đỡ Vi Tầm, cũng là bởi vì đối với Vi Tầm có cảm tình, mà là bọn hắn đều ở vòng ngoài đặt cược đánh cược Vi Tầm thắng được.

"Vi Tầm, bản thiếu gia không có thời gian, tốc chiến tốc thắng đi!"

Sứ Nhất Bưu hôm nay mặc một bộ hoa lệ pháp bào, một bộ khí khái bề ngễ thiên hạ.

"Mới mười một giờ rưỡi, còn có nửa giờ a." Vi Tầm cầm lấy đồng hồ quả quýt nhìn đồng hồ, chợt nhớ tới cái gì, nói rằng: "Thiếu chút nữa đã quên rồi, ta có chuyện mà làm theo. Các vị, thật không tiện a, ta phải đi một chuyến Lính Đánh Thuê Công Hội."

"Ha ha!" Sứ Nhất Bưu cười lạnh: "Người muốn làm trận bỏ chạy cứ việc nói thẳng, đừng kiếm có."

"Đúng đấy, Vi Tầm, sợ liền nhận tưng, đừng léo nha léo nhéo!"

"Vậy là sao, mười phần kẻ vô dụng một cái, chờ sau đó người sẽ không nói tiêu chảy, đổi ngày tái chiến chứ?"

Rất nhiều chống đỡ Sứ Nhất Bưu người, theo mắng lên.

Phần lớn người nhìn Vi Tầm ánh mắt, đều là đang nhìn một cái không có phần thắng chút nào người yếu.

Vi Tầm bình chân như vại nói: "Ta thật có việc gấp, không tin các người có thể đi theo a."

Hắn nói xong cũng đi, hướng về Lính Đánh Thuê Công Hội nhanh chân đi tới.

Sứ Nhất Bưu vẫn đứng là sợ Vi Tầm không dám ứng chiến, tại chỗ đi theo.

Ở đây cũng có hơn 100 người, theo đi góp vào náo nhiệt.

Đến rồi Lính Đánh Thuê Công Hội, đám người đột nhiên rối loạn lên.

Giờ khắc này trong dòng binh công hội, Hội trưởng đang ở tiếp đón một người cao lớn người trung niên.

Cái kia đại thúc tuổi trung niên dáng vẻ bất phàm, khuôn mặt kiên nghị, ánh mắt như điện, làm cho người ta một loại mạnh mẽ trầm ổn ấn tượng.

"Cao đoàn trưởng?"

"Cái nào Cao đoàn trưởng?"

"Nhỏ giọng một chút, hần chính là Vinh Diệu đoàn lính đánh thuê đoàn trưởng Cao Thành Nghị!"

"Trời ạ, đây chính là Lôi Đình Thành hai đại đoàn lính đánh thuê một trong a, hần làm sao sẽ tới ở đây?"

"Không biết, đoán chừng là đi ngang qua đi."

"Nghe nói Cao đoàn trưởng là bốn cấp tốt cùng nguyên tố thuật sĩ a, cách năm cấp cường giả chỉ kém nửa bước."

"Người biết cái gì, Cao Thành Nghị có bốn sao thiên phú cùng năm sao Mệnh Châu, năm đó là Phong Vân Bảng xếp hạng thứ mười tám vị thiên tài, hai mươi lăm tuổi năm ấy cũng đã là nguyên tố thuật sĩ. Nếu không phải là mười ba năm trước Cao đoàn trưởng bị quá trọng thương, làm trễ nải tu hành, phỏng chừng đã sớm là năm cấp Tinh Thần thuật sĩ."

"Ta nghe nói Phong Chi Từ Cao Đại Mãnh, là Cao đoàn trưởng cháu trai, có chuyện này hay không?"

"Không sai, Cao đoàn trưởng cùng Phong Chi Từ chết đi phụ thân, vốn là anh em ruột."

"Lợi hại ta ca, xem ra Vinh Diệu muốn trở thành Lôi Đình Thành đệ nhất đoàn lính đánh thuê."

"Kỳ quái, bày đặt nhà mình đoàn lính đánh thuê mặc kệ, tại sao Cao Đại Mãnh một mực gia nhập Sắc Vi đoàn lính đánh thuê?"

"Đây mới là Phong Chi Từ chỗ thông minh, có Sắc Vi đoàn lính đánh thuê này cột trụ, ai dám trêu chọc Vinh Diệu đoàn lính đánh thuê?"

". . . Có đạo lý."

Khe khẽ lời nói nhỏ nhẹ mọi người, dùng ánh mắt sùng bái nhìn chăm chú vào cái kia gọi Cao Thành Nghị đại thúc.

Vì Tầm thần nhiên nhìn Cao Thành Nghị một chút, đối với Lính Đánh Thuê Công Hội một tên thành viên nói: "Xin chào, ta tới giao một cái nhiệm vụ."

"Nhiệm vụ gì?" Gầy lùn công nhân viên đối với Com Nát Vương không thể nào khách khí.

"Tìm kiếm năm cây Hàn Sương Thảo nhiệm vụ." Vì Tầm nói rằng.

Nghe nói như thế, đi tới xem náo nhiệt Sử Nhất Bưu, không khỏi hoa cúc căng thẳng.

Chỉ thấy Vì Tầm vào trong ngực đào a đào, móc ra một cái hộp gỗ, bên trong đúng lúc là năm cây Hàn Sương Thảo.

Sử Nhất Bưu tại chỗ mặt đều tái rồi, trong mắt loé ra oán độc ánh sáng.

Mia cùng Thiết Chùy đem tất cả những thứ này nhìn ở trong mắt, cố nín cười, trong lòng một trận cười trên sự đau khổ của người khác.

Bọn họ đã sớm biết, đây là Vì Tầm công tâm kẻ sách, cố ý ở trước trận chiến cho Sử Nhất Bưu đến điểm kích thích.

"Năm cây Hàn Sương Thảo được tính bảo tồn được không sai, phù hợp nhiệm vụ điều kiện." Cái kia gầy lùn công hội thành viên kiểm tra rồi một phen, nói chuyện cũng khách khí một chút: "Cố chủ đã xem tiền thuê gọi ở bàn công hội, các hạ muốn ngân tệ, vẫn là ngân phiếu?"

"Cho ta ngân phiếu đi." Vì Tầm nói, lại bổ sung: "Thuận tiện cho ta tăng lên một hồi lính đánh thuê đẳng cấp, tốt nhất cho một huy chương, ta hiện tại xem như là hai sao lính đánh thuê đi?"

Gầy lùn thuật sĩ nguyên bản muốn dựa theo trình tự đi, đột nhiên nhìn thấy trưởng trấn thiếu gia Sử Nhất Bưu đối với hần nháy mắt, vội vã lâm thời cải biến chủ ý, làm khó dễ nói: "Người trước đây vẫn chưa ở công hội đăng kí đăng ký, không phù hợp thủ tục."

"Cái này không hợp quy củ đi." Thờ ơ lạnh nhạt Cao Thành Nghị đột nhiên lên tiếng, đối với bên cạnh hần một vị năm mươi lão giả nói: "Son mỗ Hội trưởng, mới vừa vào được lính đánh thuê trước tiên có thể giao phó nhiệm vụ lại đăng kí, làm sao đến các người ở đây liền không phù hợp thủ tục?"

"Khái khái, chuyện này. . . Đây là mới tới công nhân viên, không hiểu quy củ." Son mỗ Hội trưởng lúng túng ho khan hai tiếng, hần biết rõ Cao Thành Nghị ở Lôi Đình Thành lính đánh thuê giới uy vọng, mắt thấy Cao đoàn trưởng rõ ràng giúp Vì Tầm nói chuyện, son mỗ Hội trưởng cũng sẽ không ngốc đến uống làm tiểu nhân, tại chỗ nghiêm mặt đối với cái kia gầy lùn thuật sĩ nói: "Đồ ngu, còn không mau nhanh giúp Vì Tầm tiến sinh công việc thủ tục?"

Gầy lùn thuật sĩ khẩn trương đến đầu đầy mồ hôi, lập tức giúp Vì Tầm làm thủ tục.

Nhìn thấy Vì Tầm bừa bãi đeo viên kia có hai ngôi sao lính đánh thuê huy chương, ở đây rất nhiều thấp cấp lính đánh thuê đều lộ ra ước ao ghen tị vẻ mặt.

Thiên Tinh Quốc lính đánh thuê bình xét cấp bậc, vô cùng đơn giản, cũng phi thường thực sự.

Phổ thông lính đánh thuê, liền tinh cấp cũng không có.

Ở Lĩnh Đánh Thuê Công Hội tích lũy nhiệm vụ tiền thù lao đạt đến một trăm ngàn tệ, thăng cấp thành một sao lĩnh đánh thuê.

Ở Lĩnh Đánh Thuê Công Hội tích lũy nhiệm vụ tiền thù lao đạt đến một ngàn ngàn tệ, thăng cấp thành hai sao lĩnh đánh thuê.

Cứ thế mà suy ra, ba sao lĩnh đánh thuê cần phải hoàn thành 10 ngàn tiền bạc nhiệm vụ, bốn sao lĩnh đánh thuê thì cần muốn mười vạn ngàn tệ.

Phải biết Thời Quang Trấn người bình thường một tháng thu vào mới một ngàn tệ, có thể tưởng tượng một ngàn ngàn tệ là khái niệm gì. Toàn trấn hai sao lĩnh đánh thuê không cao hơn năm cái, không nói khoa trương chút nào, những lĩnh đánh thuê này chính là trong trấn nhỏ Cao Phú Soái, rất nhiều em gái chủ động tìm bọn họ ước ngầm nước.

Nếu như trở thành ba sao lĩnh đánh thuê, không ngừng đại diện cho có thực lực, càng đại diện cho có tiền, đi đến chỗ nào đều rất được hoan nghênh.

Cho tới bốn sao lĩnh đánh thuê, toàn bộ Lôi Đình Thành cảnh nội đều không có mấy cái.

Dựa vào ủy thác nhiệm vụ kiếm lấy mười vạn ngàn tệ, nói đến rất dễ dàng, bắt tay vào làm quá khó khăn.

Đạt tới cái này một tiêu chuẩn lĩnh đánh thuê, không khỏi là thân kinh bách chiến, thực lực cường hãn nhân vật hung ác.

Trước mắt vị này Vinh Diệu đoàn lĩnh đánh thuê Cao đoàn trưởng, chính là một cái trong đó.

"Khá lắm, người cũng là hai sao lĩnh đánh thuê."

Thiết Chùy hưng phấn vỗ vỗ Vi Tầm vai vai, rất vì thần bí cường đại nam nhân cảm thấy cao hứng.

Thiết Chùy bản thân cũng là lần trước dùng mười tám Tật Phong Lang da sói, đạt thành một cái nhiệm vụ, mới thăng cấp thành hai sao lĩnh đánh thuê.

Nhìn thấy này hai cái rất có Cao Phú Soái khí tràng hai sao lĩnh đánh thuê, mọi người tại đây càng thêm ước ao ghen tị.

Mà Sử Nhất Bưu tám kia biến thành trư can sắc mặt, khó coi được không thể khó hơn nữa nhìn.

Phong Lôi Cuồng Thiếu xanh mặt không tiện phát tác, cảnh giác nhìn nhiều Cao đoàn trưởng vài lần, trong lòng có loại linh cảm không lành.

Bạn đang đọc truyện *Thiên Phú Thế Giới Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 62: Có linh sủng để nhũ

"Cao đoàn trưởng, nhanh mau mời ngồi."

Diễn võ trường một cái đài trên, trưởng trấn Sử Chân Tường từ da hổ trên ghế dựa lớn đứng lên, cười rạng rỡ địa cùng Cao Thành Nghị chào hỏi.

Ở Thời Quang Trấn trưởng trấn địa phương nhỏ, bốn cấp thuật sĩ đã là không phải cường giả.

Mà ở Thiên Phú thế giới, cường giả ở bất kỳ địa phương nào đều được người ta tôn trọng.

Cao Thành Nghị cùng Sử Chân Tường hàn huyên hai câu, ngồi ở Thuật Sĩ công hội Mark Hội trưởng bên cạnh.

"Cao đoàn trưởng làm sao rảnh rồi đến Thời Quang Trấn?" Cái kia lấy thế lợi nổi tiếng Mark Hội trưởng, tò mò hỏi.

"Ha ha, cao nào đó đi ngang qua quý địa, thuận tiện tới xem một chút nào nhiệt." Cao Thành Nghị sang sảng cười nói: "Nghe nói Thời Quang Trấn mấy chục năm không ai tiến hành Phong Vân Bảng khiêu chiến, này loại việc trọng đại, cao nào đó có thể không muốn bỏ qua."

Sử Chân Tường ở một bên cười làm lành, trong lòng nổi sóng chập trùng.

Hắn luôn cảm thấy Cao Thành Nghị đột nhiên xuất hiện ở Thời Quang Trấn, cũng không phải là trùng hợp.

Vào giờ phút này, Sử Nhất Bưu về tới diễn võ trường, hận không thể đem Vi Tầm chém thành muôn mảnh, lạnh lùng nói: "Vi Tầm, đừng có mãi đầu vào

nữa, đến đánh đi!"

"Chờ một chút." Vi Tầm không có chút nào sốt ruột, ngược mắt nhìn trên đài cao mấy cái quý khách, cất cao giọng nói: "Mark Hội trưởng, nghe nói Phong Vân Bảng chiến đấu, có thể sử dụng linh sủng, có chuyện này hay không?"

"Đương nhiên." Mark Hội trưởng không mặn không nhạt nói: "Chỉ cần ngươi có bản lĩnh thuần phục linh sủng, có thể mang theo sủng vật tham chiến."

Ý tứ, thật giống ở khinh bỉ Vi Tầm không thể thuần phục linh sủng.

Rất nhiều người đứng xem đều nở nụ cười, thu phục linh sủng đó cũng không phải là chuyện đơn giản, toàn trấn thuật sĩ không ai có linh sủng.

"Vậy thì tốt." Vi Tầm có vẻ như thờ phào nhẹ nhõm, chỉ chỉ trên bả vai mình Hắc Bát ca: "Lý do công bình, ta muốn sớm thanh minh một hồi, đây là ta linh sủng."

"Ngươi linh sủng là một con Bát ca?" Trên đài một tên phụ trách ghi chép công hội thuật sĩ tròn tròn mắt.

"Có vấn đề sao?" Vi Tầm hỏi ngược lại.

"Không thành vấn đề." Mark Hội trưởng cố nén cười: "Ta biết gọi ngươi ghi lại ở sách, chuẩn bị chiến đấu đi."

Vi Tầm một bộ dễ nhũn dáng vẻ, khoe khoang tựa như đối với Sử Nhất Bưu lớn tiếng nói: "Sử thiếu gia, đừng trách ta không có nhắc nhở ngươi. Ta linh sủng là một đầu ma thú cấp hai, ta ở rừng rậm tối đen liều mạng mới thuần phục nó, ngươi bây giờ chịu thua vẫn tới kịp."

"Chịu thua?" Sử Nhất Bưu cười ha hả, vừa nghe cái kia Hắc Bát ca chỉ là ma thú cấp hai, hần nhất thời ăn Định Tâm Hoàn, hoàn toàn thất vọng: "Đừng nói ngươi mang một con linh sủng, mang mười con linh sủng bản thiếu gia cũng không để vào mắt, phóng ngựa đến đây đi!"

Phong Lôi Cuồng Thiếu cái kia phách lối đáng ghét, dọa dẫm ở đây không ít người.

"Thật đẹp trai nha, này chính là cường giả tự tin sao?"

"Nhất định, Phong Vân Bảng xếp hạng cửu cửu tám thiên tài, làm sao có khả năng bị hai cấp linh sủng bị dọa cho phát sợ?"

"Thiệt thòi, lần này thiệt thòi lớn rồi, sớm biết Lão Từ không xuống chú Vi Tầm."

"Đúng đấy, Com Nát Vương làm sao nhìn cũng giống như cái nhà quê, một chút cường giả khí khái cũng không có a."

"Tên ngu xuẩn kia, chỉ là hai cấp linh sủng thôi, lại đắc ý thành bộ dáng này."

"Quá dễ Lão Từ thất vọng rồi, cũng còn tốt ta chỉ đặt cược hai cái ngân tệ, không phải vậy liền thiệt thòi huyết bản."

Đám người sôi trào, xem trọng Com Nát Vương người càng ngày càng ít.

Ở đây còn đối với Vi Tầm ôm có lòng tin, phỏng chừng chỉ còn dư lại Mía cùng Thiết Chùy.

Thời khắc này tiểu cây ớt, trong mắt lập lòe một tầng dị thái.

Nàng càng tin tưởng, Vi Tầm thế giới nội tâm, người bình thường không hiểu.

Thiếu nữ không khỏi đang nghĩ, thần bí cường đại nam nhân trong mắt của mọi người, hay là một cái đùa giỡn bức. Mà những người kia ở trong mắt Vi Tầm, làm sao không phải là một tên tiếp theo một tên đùa giỡn bức?

Coong!

Một tiếng lanh lảnh tiếng chiêng vang, truyền vào tất cả mọi người trong tai.

Này tiếng chiêng vang, mang ý nghĩa quyết đấu chính thức bắt đầu.

Diễn võ trường nhất thời yên lặng như tờ, tất cả mọi người không chớp mắt nhìn chăm chăm giữa trường hai người.

Sử Nhất Bưu là toàn trấn đều biết phép thuật sĩ, hần hết sức kéo ra năm mươi bước rộng cách, nhanh chóng ngâm xướng linh thuật.

Vi Tầm thì lại biểu hiện giống như một đầu thuật sĩ, rút ra cổ kiếm, bước nhanh hướng về Sử Nhất Bưu vọt tới.

Mà con kia Hắc Bát ca, thì lại bay ở trên trời.

Xèo!

Sử Nhất Bưu dẫn đầu làm khó dễ, dò xét tính địa thả ra một đạo phong nhận.

"Thật nhanh a!"

"Đây là trung cấp cảnh giới đao gió, phóng thích tốc độ không tới ba giây, không hổ là Phong Vân Bảng thiên tài."

"Cái này phong nhận hình dạng lớn hơn rất nhiều, uy lực thật giống rất khủng bố a."

"Phí lời, Phong Lôi Cuồng Thiểu nhưng là song thiên phú, hấn thả ra linh thuật uy lực lớn gấp đôi!"

"Quá mạnh mẽ, này loại một cấp linh thuật, hai cấp thuật sĩ cũng không ngăn được chứ?"

"Trừ phi có thượng hạng áo giáp hộ thể, bằng không ba cấp đấu thuật sĩ cũng không dám gắng đón đỡ này loại đao gió."

Đám người nghị luận bên trong, chỉ thấy Vi Tầm đột nhiên uốn một cái đầu, tránh được đạo phong nhận kia.

Àm!

Đạo phong nhận kia ra bốn mươi mấy bước khoảng cách, vừa vặn đánh một người trong bia tên, bắn thùng hồng tâm.

Ở đây rất nhiều người hút vào cảm lạnh khí, nếu như bị cái này phong nhận bắn trúng thân thể máu thịt, còn đến mức nào?

"Mẹ kiếp, Com Nát Vương vận khí cũng quá được rồi?"

"Đúng đấy, hấn làm sao uốn một cái đầu liền tránh khỏi?"

"Không đúng, hấn thật giống dự trừ Sứ Nhất Bưu công kích phương vị, sớm né tránh đòn đánh này."

"Nói láo! Dự phán, đây chính là cảm ngộ nguyên tố ba động bốn cấp thuật sĩ mới có năng lực."

Mọi người vây xem bên trong, có mấy người mê mẩn.

Thiết Chùy cũng mê mẩn, hấn biết rõ Vi Tầm thực lực, ở hắc đại cái xem ra, Vi Tầm chỉ cần phóng thích cao cấp Nguyệt Nha Nhận, chỉ bằng vậy không đến một giây thi pháp tốc độ, đang chạy bên trong thi pháp, tuyệt đối đánh cho Sứ Nhất Bưu náo loạn, nhưng hấn tại sao một mực không cần Nguyệt Nha Nhận?

Hai mươi bước!

Trong nháy mắt, Vi Tầm cùng Sứ Nhất Bưu khoảng cách càng ngày càng gần.

Sứ Nhất Bưu đang muốn ngâm xướng một cái khác linh thuật, giữa không trung Hắc Bát ca đột nhiên hướng về hấn sau gáy nhào xuống.

"Đến hay lắm!"

Phong Lôi Cuồng Thiểu không kinh sợ mà còn lấy làm mừng, leng keng một tiếng rút ra bên hông chuôi này khảm nạm bảo thạch hoa lệ kỵ sĩ kiếm.

Thấy cảnh này, trường trấn Sứ Chân Tường lộ ra tuổi già an lòng nụ cười.

Người ngoài chỉ biết là Sứ Nhất Bưu là cái phép thuật sĩ, bất quá Sứ Chân Tường lại biết, con trai của hấn đấu pháp song tu.

Sứ Nhất Bưu mạnh nhất tất sát kỹ, là một chiêu cận chiến đấu thuật.

Bỗng nhiên trong đó, cuồng phong gào thét, trên diễn võ trường cát bay đá chạy.

Giữa bầu trời, mơ hồ xuất hiện tiếng sấm.

"Sấm gió chém!"

Sứ Nhất Bưu chợt quát một tiếng, khí thế đại biến.

Trong tay hấn kỵ sĩ kiếm bao vây lấy một tầng điện xà, còn kèm theo đao nhọn giống như kinh phong, Lôi Đình Vạn Quân địa chém về phía Hắc Bát ca.

"Trời ạ, Sứ thiếu gia lại còn biết đấu thuật?"

"Quá mạnh mẽ, này chiêu tất sát kỹ thật là khủng khiếp!"

"Không có nhìn, Vi Tầm chết chắc rồi!"

Phụ cận vang lên liên tiếp tiếng kinh hô, còn có một chút hiểu môn đạo người đến không có tham gia nghị luận, đang đang bí ẩn gật đầu. Phong Lôi

Cuồng Thiếu loại chiến đấu này phương thức rất sáng suốt, dùng trước tất sát kỹ giải quyết rồi có trên không uy hiếp Hắc Bát ca, sau đó cùng Vi Tầm một chọi một làm cái đoạn. Chỉ bằng cái kia chiêu uy lực bắt phạm sấm gió chém, Vi Tầm vọt tới trước mặt hắn cũng là chịu chết mà thôi.

Bạn đang đọc truyện *Thiên Phú Thế Giới Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 63: Hèn hạ vô sỉ

"Cạc cạc. . ."

Ồ gió kia sét chém kinh phong bao vây, Hắc Bát ca phát ra kinh hoàng tiếng kêu kì quái.

Nó ra sức giương cánh phi hành, liều mạng rơi xuống mấy cái lông chim, cuối cùng cũng coi như thoát lực sấm gió chém phạm vi bao trùm.

Oanh. . . !

Diễn võ trường cứng rắn mặt đất, bị gió sét chém đánh ra một cái phạm vi hai thước hồ nhỏ động.

Nhìn kinh hoàng phi hành Roger, Vi Tầm cố nén không có bật cười.

Luận trang bức thực lực, hắn chỉ phục Roger.

Sử Nhất Bưu một đòn không có kết quả, sắc mặt nghiêm túc đứng lên, cảm ứng được sau lưng truyền đến tiếng gió bén nhọn.

Vi Tầm rút cục đến gần rồi mục tiêu, trong tay cổ kiếm khoắc một cái phong tạo kiếm hoa.

Hai người gần người quán đấu, nhất thời khó phân thắng bại.

Này loại chỉ do so đấu kỹ xảo cận chiến chiến đấu, để Sử Nhất Bưu rất khó chịu.

Phong Lôi Cuồng Thiếu ưa thích dùng nhất đại uy lực tất sát kỹ một chiêu đánh tan đối thủ, không thích đánh trì hoãn chiến.

Mà hắn tất sát kỹ, nói là thuận phát, kỳ thực cũng phải súc thể nửa giây.

Một mực Vi Tầm dường như kẹo da trâu ở một loại quán tới, không cho Sử Nhất Bưu phát động tất sát kỹ cơ hội.

Trong quá trình này, Vi Tầm cũng rất khó chịu.

Hắn được xảo diệu khống chế mình Lực đạo, mới không còn một chiêu kiếm chặt đứt Sử Nhất Bưu trong tay kỵ sĩ kiếm.

"Là ta hoa mắt sao, Sử thiếu gia làm sao hết sức bị động đáng về?"

"Ngươi không có hoa mắt, Sử thiếu gia kỹ xảo cận chiến, không bằng Vi Tầm."

"Không hổ là đánh đồ quá năm cái người mạo hiểm nhân vật a, Vi Tầm kiếm thuật không phải bình thường tinh diệu."

"Không sai, lão phu sống đến từng tuổi này, đều không nhìn ra đây là lưu phái nào kiếm thuật."

"Như vậy tiếp tục đánh, ai sẽ thắng?"

"Rất khó nói, hai người đều có cơ hội."

"Hừm, trường trận phủ cũng không có phòng ngự linh khí, Sử thiếu gia nếu như bị lợi kiếm chém tới, cũng khó thoát khỏi cái chết."

Đang lúc mọi người nghị luận bên trong, giữa trường hai người đấu mười mấy hiệp.

Vi Tầm kiếm thuật càng ngày càng xuất thần nhập hóa, đều không mang theo trọng dạng, đánh cho Sử Nhất Bưu vương trái vương phải.

"Ha ha, Vi Tầm thắng chắc!"

"Người dựa vào cái gì khẳng định như vậy a?"

"Khà khà, các người nghe nói qua Thiên Sứ kiểm khách sao?"

"Đương nhiên biết, đây chính là gần nhất mấy ngày ở Lôi Đình Thành rất nổi danh thiếu niên thiên tài a. Nghe nói người này mở ra sáu sao Mệnh Châu, giết chết Alec Ma huynh đệ, ở Lôi Đình Thành lĩnh một số lớn tiền thưởng."

"Nếu như ta không có đoán sai, Vi Tầm liền là Thiên Sứ kiểm khách!"

"Không thể nào?"

"Các người ngẫm lại, Vi Tầm lần trước đi rừng rậm tối đen, Alec Ma huynh đệ vừa vặn chết rồi. Hơn nữa Vi Tầm bộ kiếm thuật này, tất cả mọi người chưa từng thấy. Còn có, hẳn ngày hôm qua thì ngồi xe ngựa từ Lôi Đình Thành trở về, muốn nói hẳn không là Thiên Sứ kiểm khách, còn có thể là ai?"

"Có đạo lý a!"

"Khó trách hẳn Tàn Nguyệt thiên phú, cũng dám khiêu chiến Sứ Nhất Bưu, nguyên đi mở mang sáu sao Mệnh Châu!"

"Không sai, bộ kia Thiên Sứ sao kỹ năng, chính là mềm com. . . Không, là Vi Tầm lớn nhất ý trọng!"

Vậy xem đám người lại một lần nữa sôi trào, rất nhiều người bắt đầu khen ngợi Thiên Sứ kiểm khách truyền thuyết.

Trưởng trấn Sứ Chân Tường có Thập thất cấp lực lượng tinh thần, nghe được rất nhiều tiếng bàn luận, không khỏi nhăn lại xung quanh lông mày.

Chuyện hẳn lo lắng nhất, vẫn là xảy ra.

Từ khi nghe được Thiên Sứ kiểm khách nghe đồn, Sứ Chân Tường cũng rất hoài nghi người kia là Vi Tầm.

Trong lúc đánh nhau Vi Tầm cũng nghe được mỗi bên loại tiếng bàn luận, trong bụng cười thầm không ngớt.

Hắn muốn chính là cái này hiệu quả, Thiên Sứ kiểm khách, đem ở hôm nay nhất chiến thành danh!

Ở cái thế giới này sinh tồn, một mực biết điều là không thể thực hiện được. Hai sao thiên phú, sáu sao Mệnh Châu, vừa có thể thắng nhất định tôn trọng, lại không đến nỗi kinh động những lão quái vật kia, đây chính là Vi Tầm tính toán nhiều lần sau muốn đạt tới hiệu quả.

Đột nhiên, Vi Tầm kiếm thế biến đổi, càng ác liệt hung ác.

Sứ Nhất Bưu áp lực tăng gấp bội, lưng không ngừng mà đổ mồ hôi lạnh.

"Nhất Bưu, cẩn thận!"

Trưởng trấn Sứ Chân Tường, đột nhiên không để ý đến thân phận địa rông lớn một tiếng.

Đột ngột xem ra, này hình như là một vị phụ thân đang nhắc nhở nhi tử.

Trên thực tế, này một cỗ họng, tương đương địa hèn hạ vô si.

Sứ Chân Tường rất rõ ràng con trai hẳn cân lượng, không ra mười chiêu chắc chắn bại trận.

Đây chính là cuộc chiến sinh tử, bị thua sau Sứ Nhất Bưu, đem đối mặt trưởng trấn một nhà nghề cũng cảm tưởng kết cục.

Dưới tình huống như vậy, Sứ Chân Tường không thêm đến xia, ám toán Vi Tầm một lần.

Hắn tiếng kia rống to, ngầm có ý một luồng lực lượng tinh thần, đâm thẳng Vi Tầm mi tâm.

Một khi Vi Tầm trúng chiêu, thân thể chỉ ít cũng phải cứng ngắc mấy giây.

Đến lúc đó, Sứ Nhất Bưu là có thể cắt rau gọt dưa địa giết chết Vi Tầm.

Làm Sứ Chân Tường hô lên một giọng kia, cảm ứng được hai cỗ ánh mắt bén nhọn.

Một ánh mắt đến từ thuật sĩ Mark Hội trưởng, trong mắt lão nhân xẹt qua một tia tinh quang, cũng không có tỏ thái độ.

Khác một ánh mắt đến từ Cao Thành Nghị, cái kia hùng ung giống như ánh mắt sắc bén, tránh đến Sứ Chân Tường hải hùng khiếp vía.

Cứ việc Cao đoàn trưởng một câu nói chưa từng nói, thế nhưng Sứ Chân Tường có thể rõ ràng đối phương ý tại ngôn ngoại.

Cao Thành Nghị ánh mắt kia, thật giống đang nói: Ngươi còn dám ngăm, Lão Tử liền giết chết ngươi!

Sử Chân Tường sắc mặt trắng bệch, phăng phát già nua thêm mười tuổi.

Chân chính để hấn mất đi hết cả niềm tin, không phải Cao Thành Nghị uy hiếp, mà là trong sân tình huống chiến đấu.

Trúng rồi trường trấn Thập thất cấp tinh thần lực ám hại, Vi Tầm thật giống không có chuyện gì người giống như, nhảy nhót tung bừng địa diện cuồng chém Sử Nhất Bưu.

"A!"

Sử Nhất Bưu đột nhiên phát sinh một trận kêu thảm thiết, toàn lực phòng thủ Vi Tầm chính hấn, cũng không còn tinh lực đi phòng thủ con kia "Nhỏ yếu hai cấp linh sủng". Hắc Bát ca chờ đến cơ hội liền thành linh, sắc bén mổ chim, ở Sử Nhất Bưu sau gáy mạnh mẽ mổ một hồi.

Tình cảnh đó, thì dường như chim gõ kiến mổ mổ ra một đầu, ở Phong Lôi Cuồng Thiểu sau đầu mổ ra một cái lỗ máu.

"A. . . Không được!"

Không đủ nửa giây sau khi, Sử Nhất Bưu kêu thảm thiết trở nên cực kỳ thê thảm.

Tại hấn cái ốt trúng chiều trong phút chốc, Vi Tầm khí thế tăng vọt, một chiêu kiếm đâm xuyên qua buồng tim của hấn.

Làm Vi Tầm đem cái kia lạnh xuyên tim cổ kiếm rút trở về, Sử Nhất Bưu rầm ngã xuống đất, cả người không ngừng mà co quắp.

Chuôi này cổ kiếm thực sự quá sắc bén, Vi Tầm xuất kiếm tốc độ càng nhanh hơn được kinh người, bị đâm mặc tim Sử Nhất Bưu không có tại chỗ tắt thở. Phong Lôi Cuồng Thiểu đầy mặt vẻ mặt khó thể tin, ngã ngồi trên đất hấn trở nên danh xứng với thực, trong đũng quần chảy ra tanh hôi vàng bạc đồ vật, đã biến thành thật trăm phần trăm cứng một bảo. . .

Híz-khà zz Hí-zzz!

Quan chiến mọi người hút vào cảm lạnh khí, vẻ mặt giống như Sử Nhất Bưu khó có thể tin.

Bọn họ có nằm mơ cũng chẳng ngờ, Phong Vân Bảng trên nổi danh Phong Lôi Cuồng Thiểu, cứ như vậy chết ở một người ăn bám gia hỏa dưới kiếm.

"Sử thiếu gia, ta đã nói rồi, ta linh sủng rất lợi hại, ngươi lệch không nghe, hiện tại trúng chiều chứ?"

Vi Tầm được tiện nghi còn ra vẻ, thờ dài sát cổ kiếm son máu tươi.

Đối với cái này cái thiết kế ở rừng rậm tối đen ám sát hấn Phong Lôi Cuồng Thiểu, hấn xưa nay không nghĩ tới muốn có lễ phép.

"Đưa ta đây mệnh đến!" Sử Chân Tường đột nhiên từ trên đài cao đứng lên, mặt béo phì vắn vẹo cực kỳ, lạnh lùng nói: "Người đến, giết cho ta cái này nghịch tặc!"

Diễn võ trường phụ cận, đột nhiên chạy ra khỏi mười mấy phá giáp thân vệ.

Những này thân vệ mặc trường trấn phủ thanh nhất sắc giáp nhẹ, có người cầm trường cung, có người thậm chí cầm Phá Giáp Nỏ.

Thoáng qua trong đó, mười mấy bộ cung nỏ, toàn bộ nhắm ngay trung ương diễn võ trường Vi Tầm.

Bạn đang đọc truyện *Thiên Phú Thế Giới Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 64: Do ai viết báo cáo tin

"Cứu mạng a!"

Người lân cận đám hốt hoảng chạy trốn, đi đứng mau đã chạy ra mấy chục bước xa.

Dù sao nơi này là Thời Quang Trấn, Sử gia chính là nơi này Long Đầu lão đại.

Ở cái trấn nhỏ này trên, trường trấn muốn mạng của mỗi người, người đó liền sống không tới ngày thứ hai.

Mia cùng Thiết Chùy sắc mặt kịch biến, bọn họ vạn vạn không ngờ tới trường trấn như thế không thua nổi, dĩ nhiên tại Sử Nhất Bưu sau khi chết còn phái Phá Giáp Vệ vây quanh Vi Tầm. Đối mặt Sử Chân Tường này công nhận trấn nhỏ đệ nhất cao thủ, còn có nhiều như vậy phá giáp thân vệ, hai người áp lực to lớn.

Mặc dù như thế, bọn họ vẫn là xông ra ngoài, cùng Vi Tầm đứng chung một chỗ.

"Ai dám động đến tay?"

Một tiếng hét lớn vang lên, chấn động đến mức mọi người tại đây màng nhĩ đau.

Cái kia mười sáu cái phá giáp thân vệ, đột ngột ngã ngối trên mặt đất, sắc mặt so với Sử Chân Tường còn muốn trắng.

Không nghi ngờ chút nào, những này thân vệ đều bị kinh khủng lực lượng tinh thần công kích, liền khí lực đứng lên cũng không có.

Phát sinh tiếng kia hét lớn người, rõ ràng là Vinh Diệu đoàn lính đánh thuê đoàn trưởng Cao Thành Nghị!

Sử Chân Tường cũng bị xa như vậy mạnh mẽ hơn hẳn lực lượng tinh thần chấn động đến mức xuất huyết bên trong, sắc mặt hắc dữ tợn nói: "Cao đoàn trưởng, nơi này là Thời Quang Trấn, không phải Lôi Đình Thành, không tới phiên ngươi tới quơ tay múa chân chứ?"

"Ha ha ha ha!" Cao Thành Nghị cười ha ha: "Thiên Sư kiểm khách nhưng là Lôi Đình Thành Địch người tâm phúc, ta Vinh Diệu đoàn lính đánh thuê hàng năm đều phải chiêu nạp một ít mới mẻ huyết dịch, đang định mời Vi Tầm tiên sinh gia nhập liên minh. Sử trấn trưởng, ngươi như cố ý đối phó hần, chính là ta Vinh Diệu đoàn lính đánh thuê tử địch, xin mời ngươi tự mình ước lượng một hồi."

Sử Chân Tường sắc mặt kịch biến, nếu như Vi Tầm là Thiên Sư kiểm khách, có thể nói tiền đồ không thể đo lường.

Loại thiên tài này, không ngừng Vinh Diệu đoàn lính đánh thuê xem trọng hần, e sợ Lôi Đình Thành chủ đều nguyện ý chiêu hần làm con rể.

"Sử trấn trưởng trải qua mất con nỗi đau, nhất thời có chút thất thố, kính xin Cao đoàn trưởng không được trách móc." Mark Hội trưởng chậm rãi lên tiếng, hần bình thường cùng trường trấn phủ quan hệ không tệ, hôm nay nhưng giống như một cò đầu tường: "Trường trấn, Phong Văn Bảng khiêu chiến khó tránh khỏi thương vong, kí rồi sinh tử khế ước, chính là vương tử chết trận, vương thất cũng không thể nói gì được. Ngươi để lão phu rất khó khăn a, ta làm sao hướng lên trên mặt bàn giao?"

Sử Chân Tường sắc mặt càng khó coi, Mark Hội trưởng nghe tới đang giúp hần nói tốt, chân thực ý đồ là cùng hần phải sạch quan hệ. Lão hồ ly này trước đây cảm trường trấn phủ không ít chỗ tốt, hôm nay nói trở mặt liền trở mặt, muốn đối với trường trấn giải quyết việc chung.

Sử trấn trưởng trong lòng cũng biết, chính mình loại hành vi này, là Phong Văn Bảng tới ký. Nếu như mình thật sự thông suốt đi ra giết Vi Tầm, đầu tiên Thuật Sĩ công hội không tha cho hần, thứ yếu Thiên Tinh Quốc pháp điển cũng không tha cho hần, hần này trường trấn xem như là làm chấm dứt.

"Ha ha, lúc này lịch sử nào đó nhất thời tức giận, nói rồi hai câu mê sảng, mong rằng Cao đoàn trưởng cùng Mark Hội trưởng không lấy làm phiền lòng." Sử Chân Tường cũng là một nhân vật hung ác, cố nén lửa giận, hơi hột nói: "Khuyến tử tài nghệ không bằng người, ta Sử Chân Tường đối với Thiên Sư kiểm khách tâm phúc khẩu phúc."

Nói, vị này khẩu đầu nhận tung chân chính là, oán độc quét Vi Tầm một chút.

Ở bên ngoài hần không có thể đối phó Vi Tầm, lén lút liền không nhất định.

Sử Chân Tường đã có táng gia bại sản giác ngộ, đập nồi bán sắt cũng phải mời sát thủ đi làm roi Thiên Sư kiểm khách.

Tiếc nuối là, hần không có cơ hội này.

Ngay vào lúc này, một đội kỵ binh từ đằng xa đi tới, móng ngựa tiếng điếc tai nhức óc.

Nhìn thấy dẫn đầu cái kia bạch nhân trung niên kỵ sĩ, Sử Chân Tường sợ ngây người: "Thomas đại nhân?"

Trước mắt cái này Thomas, là Lôi Đình Thành Địch quân bị quan, cũng là Sử Chân Tường không muốn gặp nhất người.

Cao Thành Nghị cùng Mark Hội trưởng cũng có chút bồn chồn, Thomas mang theo đại đội nhân mã đến Thời Quang Trấn làm gì?

"Ồ!" Thomas ghì chặt ngựa cương, lạnh lùng nói: "Sử trấn trưởng, xin mời ngươi đi với ta một chuyến."

"Tại sao?" Sử Chân Tường có tật giật mình nói: "Ta làm xảy ra điều gì, ngươi muốn dẫn ta đi?"

"Quân bị nơi nhận được báo cáo, có người ở chợ đêm buôn bán Phá Giáp Nỏ." Thomas một bộ công sự công bạn phái đầu: "Sử trấn trưởng, ngươi

muốn tiền muốn điên rồi đi, dám một mình bán ra Phá Giáp Nô, đây là giết đầu trọng tội!"

"Không!" Sứ Chân Tường sắc mặt hoàn toàn thay đổi, hét rầm lên: "Oan uổng a đại nhân, ta tuyệt đối không có đi chợ đêm buôn bán Phá Giáp Nô!"

"Có oan uổng người hay không, tra một chút thì sẽ biết." Thomas khí thế hung hăng nói: "Viết nâng người báo tin, tự xưng là người thân vệ, không ưa người hành động. Trưởng trấn phủ vốn có mười bộ Phá Giáp Nô, bản đại nhân sẽ đi ngay bây giờ người quân giới kho tra một chút, chỉ cần thiếu một bộ, người liền đi với ta Lôi Đình Thành lĩnh tội đi!"

Rầm!

Sứ Chân Tường đặt mộng ngả ngời trên mặt đất, cả người đều bị mồ hôi lạnh thấm ướt.

Gia đình hấn Phá Giáp Nô, đâu chỉ là thiếu một bộ.

Thật là sợ điều gì sẽ gặp điều đó, cái này hàng năm cuối năm đều sẽ tuần tra các nơi quân giới quân bị quan Thomas, lại ở đầu năm liền xuất hiện.

(là ai? Do ai viết báo cáo tin?)

Sứ Chân Tường trong lòng bốc lên căm giận ngút trời, ánh mắt đảo qua cái kia chút ngả xuống đất thân vệ.

Hắn nghĩ mãi mà không ra, những này thân vệ hẳn là không viết nâng báo tin lá gan.

Khi hắn tầm mắt tập trung cái kia đang ở đối với Sứ Nhất Bưu giờ trò thiếu niên, đột nhiên tìm được đáp án.

"Súc sinh, người ngay cả người chết đi vật đều không buông tha?"

Sứ Chân Tường chợt quát một tiếng, trán nổi gân xanh lên, cả khuôn mặt hoàn toàn méo mó.

Hắn muốn xông qua cùng Vi Tầm liều mạng, lại bị cái kia Thomas đại nhân trường thương chặn lại rồi đường đi.

Vi Tầm từ Sứ Nhất Bưu trên ngón cái gỡ xuống một cái Phi Thúy nhẫn, lại nhặt lên Sứ Nhất Bưu vây quanh bảo thạch bội kiếm, căn bản không nhìn Sứ Chân Tường, đứng lên nói rằng: "Mark Hội trưởng, sinh tử trong khế ước tả minh bạch, trong quyết đấu người thất bại mang theo vũ khí phòng cụ, đều là người thắng chiến lợi phẩm, ta có thể nắm những thứ đồ này chứ?"

"Khế ước bên trong là có một con như vậy." Mark Hội trưởng nhìn chăm chú vào cái kia Phi Thúy nhẫn ánh mắt có chút nóng rực, hắn sớm biết đây là Sứ gia truyền gia chi bảo, trầm ngâm bổ sung một cái: "Bất quá, dựa theo quy tắc cũ, người thất bại gia thuộc, có thể dùng số tiền lớn chuộc đồ người chết đi vật. Người cùng Sứ trấn trưởng hiệp thương một hồi, xem hắn có nguyện ý hay không chuộc đồ đi."

"Cùng hắn hiệp thương?" Vi Tầm một mặt chê đáng vẽ: "Thomas đại nhân nói rồi, người này một mình phiến bán Phá Giáp Nô, là Thiên Tinh Quốc tội nhân. Ta làm người rõ ràng, tuân kỷ thủ pháp, mới không cần cùng này loại tội phạm giao thiệp với."

Mĩa sựt chút nữa bật cười, quái dị nhìn Vi Tầm một chút.

Cái tên này ác miệng lúc thức dậy, liền tiểu cây ớt cũng không chịu nổi.

Mọi người tại đây cũng về mặt quỹ dị, Sứ Chân Tường dầu gì cũng là trưởng trấn, cứ như vậy bị Thiên Sứ kiểm khách chê.

Vây xem rất nhiều dân trấn, thì lại từ lâu sợ ngậy người.

Bọn họ đến hiện tại mới hiểu được, thần bí cường đại nam nhân lợi hại đến mức nào.

Trong lòng bọn họ xưng vương xưng bá trưởng trấn Sứ gia, ở Vi Tầm trước mặt thật giống một chút cũng không chịu nổi dằn vặt.

"Người. . . Người thật là ác độc. . . Oa!"

Sứ Chân Tường oa địa phun ra một ngụm máu tươi, tự biết không thể cứu vãn, mắt tối sầm lại ngất đi.

Hắn ngất đi cũng vô dụng, Thomas kiên trì giải quyết việc chung, phái người giờ lên Sứ Chân Tường, bắt tay kiểm tra trưởng trấn phủ quân giới.

Chương 65: Tuyệt đối không nên lấy ta làm người ngoài

"Vi Tầm, cái kia phong báo cáo tin, không sẽ là người viết chứ?"

Mề trạch trong phòng khách, tiểu cây ớt quần quít lấy Vi Tầm hỏi han.

"Khà khà."

Vi Tầm chỉ là cười cười, cũng không nói lời nào.

"Quá độc ác, trường trấn đều bị người tức giận đến thổ huyết." Thiết Chùy ở một bên cảm khái nói.

"Ác sao?"

Vi Tầm ánh mắt có chút tự do, thất thần tự lẩm bầm.

Hắn hồi tưởng lại chính mình tử vong ba lần trải qua, hồi tưởng lại bị Phá Giáp Nô bắn thành tổ ong vò vẽ Thiết Chùy cùng mình.

"Ta ủng hộ người! Đạt thúc đã nói, ở cái thế giới này sinh tồn, người không tàn nhẫn, đứng không vững!" Mía lại đứng ở Vi Tầm bên này, an ủi: "Người đừng có áp lực, chúng ta nếu như lòng dạ mềm yếu, lần trước ở rừng rậm tối đen chết chính là chúng ta. Trường trấn hôm nay đã muốn làm chúng giết người, dựa cả vào Cao đoàn trưởng hỗ trợ mới hóa giải nguy cơ lần này."

Nói, tiểu cây ớt giọng căm hận nói: "Ta dám đánh cược, tên béo đáng chết kia trường trấn, nhất định sẽ thu mua sát thủ đến ám sát người. Người này báo cáo tin viết quá đến lúc rồi, chờ Sứ Chân Trường tiến vào đại lao, ta nhìn hắn còn có thể đem người như thế nào!"

"Cũng là, đối phó này loại người nhất định phải tàn nhẫn một chút." Thiết Chùy cũng bày tỏ tán thành.

Vừa dứt lời, cửa lớn truyền đến tiếng gõ cửa.

Thiết Chùy đi mở cửa, nghênh đón một vị quý khách.

"Cao đoàn trưởng?" Thiết Chùy tại chỗ tròn tròn mắt.

"Làm sao, không hoan nghênh ta sao?" Cao Thành Nghị mỉm cười nói.

"Không, không, làm sao sẽ đây, ngài là ta sùng bái nhất lính đánh thuê." Thiết Chùy có chút nói năng lộn xộn.

Tại hắn dẫn dắt đi, Cao Thành Nghị tiến vào phòng khách.

Một trận hàn huyên sau, hắn đem một cái kín gió bao lớn để lên bàn.

"Đây là?" Mía đầu óc mơ hồ.

"Đây là ta cháu trai Đại Mãnh giao cho Vi Tầm đồ vật." Cao Thành Nghị nói, lấy ra một phong thư: "Còn có phong thư này."

Vi Tầm tại chỗ tháo dỡ mở tin nhìn một chút, vẻ mặt hết sức quý dị.

Mía ghé vào Vi Tầm bên cạnh miếu thêm vài lần, sắc mặt cũng biến thành hết sức quái lạ.

Lá thư đó hết sức ngắn gọn, nội dung cụ thể như sau:

"Honey, thứ người muốn nhân gia đã xin mời Luyện khí sư luyện chế xong rồi, ta muốn bế quan xung kích bốn cấp, nâng Nhị thức ta đem mấy thứ chuyển giao cho người. Cái kia quần xì líp là nhân gia đặc biệt vì người chuẩn bị nha, nhớ mặc lên người. Nếu như người gặp phải phiền phức, cứ đi tìm Nhị thức ta hỗ trợ. Nguyệt thuộc tính thân pháp, dường như khó tìm, chờ ta sau khi xuất quan, nhất định nghĩ biện pháp giúp người đoạt tới tay."

Tin cuối cùng, còn vẽ một viên hồng tâm, viết một chuyển phong tào chữ viết hoa:

"Honey, nhớ nếu muốn ta a. . . Yêu người Tiểu Mãnh Mãnh."

Nếu như phong thư này là một muội tử viết, Vi Tầm còn có thể xoạt quét một cái tồn tại cảm giác.

Có thể phong thư này một mực là một cái tồn dân ông viết, chân tâm để người tề da đầu a.

Liên với làm tám cái hít sâu, Vi Tầm mới bình phục xóc xếch tâm tình.

Hắn đã biết trong cái bọc là cái gì, cũng không vội với đánh mở, đối với Cao Thành Nghị chấp tay nói: "Khổ cực Cao đoàn trưởng đi một chuyến, hôm nay diễn võ trường chuyện, nhờ có Cao đoàn trưởng tượng nghĩa giúp đỡ, văn bối võ cùng cảm kích."

"Để như ăn cháo, không đáng nhắc đến." Cao Thành Nghị nhiều hứng thú đánh giá Vi Tầm, cười ha hả nói: "Đại Mãnh đều mau đưa người khen thưởng thiên, hôm nay gặp mặt, Thiên Sứ kiểm khách quả nhiên không phải vật trong ao. Cao nào đó cũng không bắt người coi như người ngoài, ta liền nói thẳng đi, người cũng là hai sao lĩnh đánh thuê, có hứng thú hay không gia nhập Vinh Diệu đoàn lĩnh đánh thuê?"

Nghe nói như thế, Thiết Chùy nhất thời ước ao vạn phần nhìn Vi Tầm.

Cường đại đoàn lĩnh đánh thuê thu người ngưỡng cửa cực cao, tiến nhập hai đại đoàn lĩnh đánh thuê là Lôi Đình Thành rất nhiều người giấc mơ.

Vi Tầm trầm tư chốc lát, nói rằng: "Xin lỗi, văn bối không bị ràng buộc quen rồi, làm một người kẻ buôn nước bọt lĩnh đánh thuê tự do càng thích hợp ta."

Cao Thành Nghị lộ ra vẻ thất vọng, hắn tựa hồ sớm đoán được kết quả này, cũng không bắt buộc, thay đổi một loại thuyết pháp: "Rất nhiều lĩnh đánh thuê tự do gặp phải độ khó cao nhiệm vụ, cũng sẽ cùng một ít đoàn lĩnh đánh thuê hợp tác, không biết các hạ có hứng thú hay không theo chúng ta duy trì quan hệ hợp tác?"

"Cái này có thể có." Vi Tầm cười nói: "Sau đó nếu là có cần dùng tới địa phương của ta, Cao đoàn trưởng cứ gọi ta chính là."

Cao Thành Nghị vẻ mặt vui vẻ, vừa định khen tiểu tử này tượng nghĩa, lại nghe tiểu tử này lại bổ sung một câu: "Cao đoàn trưởng tuyệt đối không nên lấy ta làm người ngoài, hợp tác hoàn thành nhiệm vụ, tiền thuê ta bắt năm phần mười là đủ rồi, có thêm ta biết thật không tiện."

Nghe nói như thế, Cao Thành Nghị trượt chân một cái.

Nếu không phải là hắn tu vi cao thâm, tại chỗ liền ngã xuống.

Một loại lĩnh đánh thuê tự do cùng Vinh Diệu đoàn lĩnh đánh thuê hợp tác, đó là một loại vinh hạnh, rất nhiều lĩnh đánh thuê tự do đều không thu đồng nào, chỉ cầu sau khi chuyển thành công trở lại khoáng lạc bức, đối với người nhóm khoe khoang "Lão Tử năm đó cùng Vinh Diệu đoàn lĩnh đánh thuê làm sao anh hùng được phối hợp" . . . Cho dù là thực lực không tầm thường lĩnh đánh thuê tự do, cùng loại cỡ lớn đoàn lĩnh đánh thuê hợp tác, có thể bắt được một thành chia hoa hồng là tốt lắm rồi.

Có thể này Thiên Sứ kiểm khách không đi đường thường, vừa mở miệng liền muốn nắm năm phần mười, hơn nữa còn một bộ chăm sóc đối với phương diện tử cổ ý bắt lấy bộ dạng.

Cao đoàn trưởng cũng làm mấy lần hít sâu, lấy ra một khối làm bằng đồng tiểu lệnh bài giao cho Vi Tầm: "Hợp tác sự tình ngày sau lại bàn, này là tín vật của ta, sau này các hạ như là tới Lôi Đình Thành, có thể bằng tín vật này đến Vinh Diệu đoàn lĩnh đánh thuê tìm ta. Nếu là ta không ở trong thành, người dùng tấm lệnh bài này đối với ở lại giữ Vinh Diệu lĩnh đánh thuê đưa ra yêu cầu, bọn họ sẽ dốc toàn lực trợ giúp người."

"Đa tạ tiền bối, vậy ta sẽ không khách khí." Vi Tầm đặc ý nhận lấy lệnh bài.

"Để bàn để bàn, cao nào đó có chuyện phải làm, cáo từ trước."

Cao đoàn trưởng nói xong lời này, né tránh ôn thần tựa như chạy xa.

Vi Tầm nhìn cái kia đại thúc bóng lưng, rơi vào trầm tư.

...

...

"Tiểu tử, đừng lo lắng a, nhìn nhà người Honey chuẩn bị cho người cái gì?" Mía hết chuyện để nói, một bộ ranh mãnh vẻ mặt, trò đùa dai dường như nói: "Hắn còn chuẩn bị cho người một cái quần xì líp đấy, nhanh tháo dỡ mở nhìn là cái gì khoản thức."

Vi Tầm xạm mặt lại, mở ra cái xách tay kia.

Đầu tiên đập vào mi mắt, là hai bộ nội giáp.

Này loại nội giáp, cùng Vi Tầm trong trí nhớ bó sát người T áo thun t không có gì khác nhau.

Hắn đối với này nội giáp kiểu dáng rất hài lòng, cái kia ngắn tay có thể bảo vệ được hai vai, nguyên bản màu đỏ sẫm Độc Hỏa Mãng Vương chi da, bị Luyện khí sư sửa đổi qua sau khi, đã biến thành một loại gần như màu đen đỏ sậm, mặc ở bên trong cũng sẽ không quá tươi đẹp.

Lại nhìn một cái một món đồ khác, Vi Tầm thờ phào nhẹ nhõm.

Đó chính là một cái măng da chế luyện bốn góc quần lót, có thể chống đỡ bộ vị yếu hại công kích.

Thời khắc này, Vi Tầm nội tâm là mâu thuẫn.

Nếu như Tiểu Mãnh Mãnh ác thú vị đưa hán một cái **** thuần khiết Vi Tầm đem không cách nào đối mặt cái này tà ác thế giới.

Thiết Chùy đang cầm lấy một cái tương đối rộng đại đồ sộ nội giáp, sau đó lần qua lộn lại tìm qua một lần, trừng ngu nhân nói: "Quái lạ, tại sao ngươi có quần soóc, ta không có?"

"Chính ngươi đều cứng rắn như sắt, còn muốn cái gì quần soóc?" Vi Tầm không có tốt tức giận nói.

Lúc này Mía, cầm lên bộ kia bị cái tạo thành màu lửa đỏ nữ nhân thức giáp da, nhìn chung quanh nhìn lên nhìn xuống, càng xem càng yêu thích không buông tay. Cuối cùng, nàng vẫn là nhìn đau buồn xuống hoa hồng giáp da, tha thiết mong chờ nói: "Đây bộ giáp da thật là đẹp nha, hiệu quả phòng ngự giỏi quá, ta như vậy sắc bén Hóa Vũ kiếm đều cắt không phá. Tiểu tử, thành thật khai báo, ngươi xem lên nhà ai cô gái?"

Vi Tầm rất bình tĩnh nói: "Ta không coi trọng nhà nào cô gái."

"Bớt giả bộ rồi, ta không trả nổi giải khai ngươi sao?" Mía một bộ xem thấu chân tướng đáng vẻ, tề mi lộng nhãn nói: "Nếu không phải là ngươi có người trong lòng, làm sao sẽ đặc biệt luyện chế đẹp mắt như vậy một bộ nữ nhân thức giáp da? Đừng tưởng rằng bản cô nương không thấy được, đây là đặc chế thiếu nữ khoản, thích hợp nhất mười sáu tuổi đến hai mươi tuổi ở độ tuổi này tăng cô gái."

Vi Tầm cười nói: "Người yêu không có, nữ hán tử có một cái."

"Nữ hán tử là cái gì?" Mía hiếu kỳ nói.

"Híc, cái này không trọng yếu." Vi Tầm nói: "Đừng nói nhảm, này bộ giáp da ngươi không cần, ta thì lấy đi phòng đầu giá."

"Ta không muốn?" Mía ngần ngại, một mặt kinh ngạc nói: "Chờ đã, này bộ giáp da là cho ta?"

"Nhất định a!" Thiết Chùy không nhịn được lên tiếng: "Ta làm chứng, đây chính là Vi Tầm lúc trước đặc biệt gọi Phong Chi Tử vì ngươi đo ni đóng giày, liền bởi vì chuyện này, Phong Chi Tử còn ghen tị, hai người bọn họ suýt chút nữa đánh nhau."

Àm!

Mía đột nhiên làm khó dễ, đem Vi Tầm nhào ngã trên mặt đất.

Ngay ở nào đó quý phi trong đầu hiện ra bị Nữ Đế nhiều lần đụng ngã bị thảm trải qua thời điểm, tiểu cây ớt nằm úp sấp ở trên người hán, đè hán xuống hai tay, kích động đến đầy mặt đỏ ửng: "Huynh đệ tốt, quá cảm ơn ngươi. Sau đó ngươi nếu như coi trọng nhà nào cô nương, cứ mở miệng, tỷ giúp ngươi đánh gục nàng, giúp ngươi ấn lại tay cũng được, lại như ta hiện tại ấn lại tay ngươi giống như!"

Bạn đang đọc truyện *Thiên Phú Thế Giới Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 66: Đuổi ra khỏi cửa

Vi Tầm từ dưới đất bò dậy thời điểm, âm thầm thở phào nhẹ nhõm.

Mía quả nhiên là mười phần nữ hán tử, đối với hán không có cái kia loại tình thâm sâu mờ mờ ý nghĩ.

Cô bé này từ nhỏ cùng Thiết Chùy cùng nhau lớn lên, bị hung hãn Thiết Chùy ảnh hưởng cực sâu, cứ việc nàng có thiên sứ khuôn mặt vóc người ma quý, nội bộ nhưng là cái triệt đầu triệt đuôi giả tiểu tử, Vi Tầm một lần hoài nghi nàng không thích nam nhân.

Cũng chính vì như thế, Vi Tầm trải lại cảm thấy vui mừng.

Hán chịu đủ lắm rồi cái kia loại các cô nương bị hán ăn giấu thiên phú mê thần hồn điên đảo bài cũ nội dung vở kịch, chỉ muốn tìm mấy cái có thể tin đồng bạn, bất luận nam hay nữ vậy đều được. Trước đây hán nhìn hải tặc vương thời điểm, hâm mộ nhất đường bay có một đám đồng sinh cộng tử đồng bạn, nội tâm cũng đem cái kia lập chí trở thành hải tặc vương nam nhân trở thành khuôn.

Phúi bụi trên người một cái, Vi Tầm nói tới chính sự: "Thiết Chùy, ngoại vì đồ kim bắt được không có?"

"Lấy được." Thiết Chùy móc ra đại điệp ngân phiếu, cười ngây ngô nói: "Lần này phát tài, ta nghe lời người, dùng hai ngàn ngàn tệ toàn bộ ép người thắng được, một bồi mười trúng rồi 20 ngàn ngàn tệ, ha ha ha ha!"

"Ha, Sừ Chân Tường nếu như tỉnh lại, đoán chừng phải ói nữa huyết hôn mê một lần." Mía cười đến khoa trương hơn.

"Tại sao?" Vi Tầm hiểu kỳ nói.

"Có lần ta nghe Đạt thúc đã nói hai câu, trên trần vòng ngoài Trang gia, là trường trần phủ người." Mía nhìn có chút hả hê nói: "Đạt thúc xem người rất chính xác, Thòi Quang Trần đánh cược vòng ngoài hậu trường Trang gia, hơn nửa chính là trường trần Sừ Chân Tường."

"Trường trần dày như vậy đạo sao?" Vi Tầm nở nụ cười: "Đưa lớn như vậy phúc lợi, ta đều có chút ngượng ngùng a."

"Cát, người đem hai ngàn tiền thuê gọi Thiết Chùy đại ca toàn bộ đặt cược rồi, người còn sẽ thật không tiện?" Mía lườm hắt một cái.

"Khà khà, trước tiên không nói cái này, chúng ta phân chia tang vật đi." Vi Tầm đếm đếm cái kia một cái ngân phiếu, đặc ý nói: "Liên tiền vốn tổng cộng 22,000 ngàn tệ, mọi người chia đều, mỗi người hơn bảy ngàn."

"Cái này không thể được, ta không thể nhận." Thiết Chùy lắc đầu giống như cái sàng tựa như.

"Đúng nha, ta cũng không thể muốn." Mía nói rằng.

"Tại sao?" Vi Tầm mê mẩn: "Lần trước các người không phải nói, chia của không chia sẽ cảm tình vỡ tan sao?"

"Người ngớ ngẩn nha, này 20 ngàn ngàn tệ là chính người lấy mạng đổi lấy, chúng ta lại không ra tay." Mía dờ khóc dờ cười mắng.

"Cũng không thể nói như vậy a, này hai ngàn ngàn tệ tiền vốn, là chúng ta đồng thời hoàn thành nhiệm vụ." Vi Tầm nói rằng.

"Người nếu nói như vậy, đem này hai ngàn tiền vốn cho chúng ta chia đều là tốt rồi." Thiết Chùy nói rằng.

"Vậy ta sẽ không khách khí." Vi Tầm đem 12,000 ngân phiếu ôm vào trong túi, sau đó nói: "Ta đang muốn đi Lôi Đình Thành Địch Bất Nhị Phường mua một quyển bí kíp, được tiêu hết 10 ngàn ngàn tệ. Này còn dư lại 10 ngàn, Mía người cùng Thiết Chùy mỗi người năm ngàn, cứ như vậy khoái trả quyết định."

Mía cùng Thiết Chùy mỗi bên cầm năm ngàn ngân phiếu, thật lâu nói không ra lời.

Cũng không biết từ lúc nào bắt đầu, bọn họ phát hiện mình không thể vi phạm Vi Tầm làm ra quyết định.

...

...

Xèo!

Nửa đêm, một con Nguyệt Nha Nhận bay đến mặt đất, đem trong phòng ngủ sàn nhà đâm ra một cái sâu sắc khe hở.

"Thứ tốt!"

Vi Tầm đại hỉ, hắn đang ở thí nghiệm mới chiếm được nhân.

Từ Sừ Nhất Bưu trên thi thể lấy được Phi Thúy nhẫn, có thể tăng cường hai phần mười linh thuật cùng đấu thuật uy lực.

"Thứ không có tiền đồ, trác việt hai sao linh khí liền cao hứng đến như vậy?"

Roger roi vào trên bàn, rất khinh thường địa miện nói tiếng người.

"Đừng quá xoi mói, dầu gì cũng là linh khí, giá trị mấy vạn tiền bạc thứ tốt." Vi Tầm không phục tức giận nói.

"Tiểu tử người có chút theo đuổi có được hay không, cung điện cấp trở xuống linh khí, bản tọa nhìn đều lười được liếc mắt nhìn." Roger càng thêm khinh thường: "Bản tọa nếu là có năm đó một thành thực lực, nửa phút giúp người làm được cung điện cấp linh khí. Đây chính là tăng cường gấp đôi trở lên uy lực, kỳ diệu đến người không dám tưởng tượng."

"Người nói dễ dàng, người bây giờ có năm đó một phần trăm sức mạnh sao?" Vi Tầm không chịu nổi Hắc Bát ca cùng hắn ngạo kiêu, không nhịn được châm biếm lại.

"Tiểu tử, hữu nghị cùng duyên phận thuyền nhỏ, có phải là lại muốn lật?" Roger cũng tới kính nhĩ, rầm rì nói: "Nguyên bản đại gia còn muốn chuẩn bị cho người điểm chỗ tốt, ta nhớ không lầm, rừng rậm tối đen một nơi nào đó liền ẩn giấu đi một cái cung điện cấp linh khí. . . Người đã là loại thái độ này, vậy chúng ta không có nói chuyện."

"Đừng a, tiểu Bát, không, Bát ca, ta gọi người Bát gia còn không được sao?" Vì Tầm lập tức vứt bỏ tiết tấu, ưỡn mặt một bộ chân chó đáng ghét: "Bát gia, xin mời lặng lẽ nói cho ta biết, cái này trác việt linh khí ở rừng rậm tối đen chỗ nào?"

"Gọi cừu gia đều vô dụng, tiểu tử người quá gian trá, một lần lại một lần lừa dối bản tọa cảm tình." Roger bị thương rất nặng nói: "Nói cẩn thận làm thịt Sư Nhất Bưu, buổi chiều phải đi Lô Đình Thành hoa và chim thị trường, người lại thay đổi quê."

"Đó là người nói, ta cũng không nói a." Vì Tầm nghiêm mặt nói: "Đạt thúc dù sao cũng là Mễ trạch gia chủ, để ta ở đây ăn không ở không lâu như vậy, nói thế nào ta cũng phải đợi đến Đạt thúc trở về, chính thức cùng hắn cáo biệt."

Tiếng nói vừa dứt, ngoài cửa truyền đến gầm lên giận dữ:

"Vì Tầm, người lần ra đây cho ta!"

Phát sinh gào thét, rõ ràng là Đạt thúc.

(Đạt thúc lại đại buổi tối mới vừa về?)

Vì Tầm mở cửa vừa nhìn, Đạt thúc xanh mặt, giận không nhịn nổi địa đứng ở cửa.

Mia đỏ mắt lên đứng ở Đạt thúc bên cạnh, thật giống trước đây không lâu đã khóc.

Thiết Chùy sắc mặt cũng hết sức khó coi, hắn thật không tiện nhìn Vì Tầm, hạ thấp xuống ánh chân dung làm chuyện sai tựa như.

Vì Tầm cảm thấy có cái gì rất không đúng, hỏi: "Chuyện gì thế này?"

"Người còn có mặt mũi nói!" Đạt thúc hôm nay đối với Vì Tầm hết sức không khách khí: "Ta hỏi người, người có lừa gạt Mia đi qua rừng rậm tối đen?"

"Ta là cùng nàng đi qua rừng rậm tối đen." Vì Tầm có chút không vui nói: "Nhưng này không tính là lừa gạt chứ?"

"Ta đã nói bao nhiêu lần rồi, Mia tuyệt đối không thể đi ra Thời Quang Trấn, người lại còn dẫn nàng đi tới Lô Đình Thành!" Đạt thúc càng nói càng tức giận: "Người trẻ tuổi, ta biết người có mấy phần bản lĩnh, có thể người có bản lĩnh đi nữa cũng không thể mặc kệ chết sống của người khác. Mia muốn là đã ra sự tình, người chết mười lần cũng không đền nổi!"

Vì Tầm sắc mặt nghiêm túc: "Đạt thúc, người cho rằng Mia ở nhà thì không có sao? Nếu như ta cùng Thiết Chùy đi tới rừng rậm tối đen, Mia ở nhà một mình là hậu quả gì, người nghĩ tới sao?"

"Thiếu theo ta nguy hiểm, Thiết Chùy dựa vào cái gì đi theo người rừng rậm tối đen? Nhiệm vụ của hắn, liền là bảo vệ Mia!" Đạt thúc không nhịn được nói: "Các người những ngày qua trải qua, vừa này Mia cùng Thiết Chùy đã nguyên nguyên bản bản đã nói, người có biết hay không người làm chuyện nguy hiểm cỡ nào tình? Ta chẳng muốn nghe người phỉ lời, người nhanh lên một chút thu thập hành lý, hiện tại, lập tức, rút cho ta!"

Vì Tầm không lên tiếng, nhìn Mia một chút.

Hắn nhìn thấy thiếu nữ hai mắt sưng đỏ, thật giống đã sớm cùng Đạt thúc tranh luận quá, cũng không có hiệu quả.

Hắn lại nhìn Thiết Chùy một chút, cái này đem Đạt thúc coi là cha đẻ con người sắt đá, hạ thấp xuống đầu không dám lên tiếng.

Vì Tầm xoay người trở lại trong phòng, đơn giản thu thập một cái bao.

"Không được!" Mắt thấy hắn làm như muốn đi, Mia chặn ở trước mặt hắn, lấy dũng khí đối với Đạt thúc nói: "Đạt thúc, ta đã sớm nói rồi, đi rừng rậm tối đen là chủ ý của ta, chuyện không liên quan tới hắn. Lại nói ta không phải sống cho thật tốt sao, ta cũng đã là ba cấp thuật sĩ rồi, không có Vì Tầm, sẽ không có ta hôm nay! Chúng ta còn vì ngài tìm được Ngọc Linh Chi, người tại sao muốn như thế không có tình người, như thế chuyện bé xé ra to?"

"Sư phụ." Thiết Chùy rầm một tiếng quỳ trên mặt đất, ôm Đạt thúc bấp đùi, năn nỉ nói: "Sư phụ, là đồ nhi bất hiếu, đều là ta đây sai, người không nên trách Vì Tầm, để hắn ở lại đây đi."

Phịch một tiếng, Đạt thúc một cước đạp ra Thiết Chùy.

"Không động não ngu!" Đạt thúc mắng đồ đệ một câu, sau đó cầm tức Mia: "Ta chính là như thế không có tình người, cái nhà này bây giờ còn là ta quyết định. Người nếu không phục, có thể tới khiêu chiến ta, đánh thắng ta, sau đó liền người nói toán!"

Chương 67: Vào thành

Dưới ánh nắng ban mai Lôi Đình Thành, trang nghiêm nguy nga, khí thôn sơn hà.

Làm bốn cái cửa thành đánh mở, có người từ trong thành đi ra, càng nhiều người từ bên ngoài tràn vào trong thành.

Hôm nay vừa vặn là tập hợp ngày, rất nhiều thôn trấn phụ cận nông hộ trời chưa sáng liền đứng lên, chuẩn bị kỹ càng mới mở rau dưa trái cây, chờ mong ở Lôi Đình Thành bán cái giá tiền cao. Còn có chút đên từ thôn trấn nam nữ trẻ tuổi tò mò đánh giá chung quanh, ở sáng sớm thiêu đốt kích thích, trong thôn nam nữ trẻ tuổi khát vọng tình cờ gặp gỡ trong thành mỹ nữ, trong thôn cô nương cũng khát vọng cùng trong thành nam nhân phát sinh một đoạn cảm tình.

Trong đám người, có một thon dài cao ngất thiếu niên, thân mang màu đen giáp da, cồng lấy một thanh cổ kiếm.

Thiếu niên yên lặng đi ở trong đám người, lại như cũ có vẻ hắc đứng giữa đàn gà.

Hắn thật giống chưa tỉnh ngủ tựa như, một bộ dáng vẻ lười biếng, trong mắt vẫn vẹn tia máu, trên người tản ra một loại khó có thể hình dung cô đơn. Phụ cận mấy cái bé gái trẻ tuổi thỉnh thoảng liếc trộm hắn, con mắt đều nhanh rơi vào trong thân thể của hắn.

Hắn chính là Vi Tầm, một Dạ Vị Miên Thiên Sứ kiếm khách.

Tối hôm qua bị Đạt thúc đuổi ra khỏi cửa, Vi Tầm đi rồi một đêm đường đêm, hừng đông thời gian vừa vặn đến Lôi Đình Thành.

Đạt thúc thái độ kiên quyết, liền ngủ lại một đêm cơ hội đều không cho hắn, thiếu niên cũng không mặt tiếp tục lưu lại.

Người ở dưới mái hiên, không thể không thấp đầu.

Ra Mễ trạch, Vi Tầm mới phát hiện, chính mình ở cái thế giới này dường như lục bình, không gia không có rễ.

Hắn có rất nhiều chuyện không nghĩ ra, tỷ như Đạt thúc tại sao đột nhiên trở nên như vậy vô tình vô nghĩa cố tình gây sự. Hắn tự nhận xứng đáng Mía cùng Thiết Chùy, cuối cùng vẫn là bị Đạt thúc đuổi ôn thần tựa như đuổi ra ngoài.

Hết cách rồi, Vi Tầm ăn nhờ ở đậu, có một số việc không đến lượt hắn.

(rốt cục vào thành!)

Đi tới cửa thành, Vi Tầm tìm một vui sướng lý do giải trí chính mình.

Lần trước đến Lôi Đình Thành chỉ do thù tiêu tang vật, lần này mới coi như chân chính trên ý nghĩa vào thành.

Từ nơi này một ngày bắt đầu, hắn đại triển quyền cước sân khấu, đem từ Thời Quang Trấn chuyển đến Lôi Đình Thành.

(ai da, ca nhất định phải ở Lôi Đình Thành mua gian nhà!)

Đi vào cửa thành một sát na, Vi Tầm có một cái mơ ước.

Hắn không muốn lại ăn nhờ ở đậu, không muốn lại không nhà để về.

Thời khắc này tâm tình của hắn, chính là một ca khúc: Ta muốn có một gia, một cái không cần hoa lệ địa phương. Ở ta lúc một mới, ta sẽ nghĩ tới nó . . .

Chỉ có trải qua không nhà để về người, mới hiểu được nhà quý giá.

Muốn thật hiện mua nhà giấc mơ, có độ khó nhất định.

Lôi Đình Thành là Thiên Tinh Quốc mười thành phố lớn một trong, giá hàng khá cao, tác đất tác vàng. Vi Tầm ở đây mua nhà, không chỉ có cần một số tiền lớn tiền, còn cần nhất định giang hồ địa vị. Bởi vì, hắn là người ngoại địa, nói một cách chính xác, hắn là người ngoại quốc. Căn cứ Thiên Tinh Quốc pháp điển, nước ngoài bạn bè muốn ngụ lại Thiên Tinh Quốc, phải làm ra cống hiến nhất định, đồng thời cần địa phương người đức cao vọng trọng làm đảm bảo.

Đi tới một chuyến Bất Nhị Phường, Vi Tầm cách mua nhà giấc mơ càng ngày càng xa.

Hắn bỏ ra 10 ngàn ngân tệ, mua cái kia bản Nguyệt thuộc tính bí kíp, toàn bộ gia sản chỉ còn hai ngàn ngân tệ.

Điểm ấy gia sản mua Lôi Đình Thành khu dân nghèo nhà không thành vấn đề, muốn mua phồn hoa khu vực biệt thự kém đến rất xa.

(nỗ lực, phấn đấu! Mua bộ biệt thự, lại mướn một người am hiểu tài nấu nướng xinh đẹp người hầu gái, liền quyết định như vậy!)

Đi ra Bất Nhị Phưởng, Vi Tầm một hồi đốt bắt đi.

Hắn bản tính lạc quan, đem qua buồn phiền tất cả quên sạch sành sanh.

Có thể thấy, ở Thiên Tinh Quốc lẫn lộn mấy tháng, Thiên Sư kiếm khách cũng học được nhập gia tùy tục. Lôi Đình Thành Địch một nơi nào đó, có các loại các dạng người hầu gái, có giỏi ca múa, có gọi cảm diêm dúa lèo lẻo, cũng có có tri thức hiểu lễ nghĩa. Trong đó tài nghệ xuất chúng người hầu gái, tiền lương cao tới hơn một nghìn ngân tệ, phàm là trên cấp bậc lính đánh thuê, thuật sĩ đều lấy được cao cấp người hầu gái làm vinh.

Cân nhắc đến chính mình cái kia thậm không nỡ nhìn Hắc Âm hệ trừ nghệ, Vi Tầm quyết định mướn một người có thể chăm sóc hắn một ngày ba bữa người hầu gái.

...

...

"Tiểu tử, ngươi đi đâu?"

Phát hiện Vi Tầm đi tới phương hướng không đúng, Roger bày tỏ kháng nghị.

"Trước tiên tìm một quán trọ nhỏ ở lại, ta dành thời gian nghiên cứu một chút này bản mới mua Nguyệt thuộc tính bí kíp." Vi Tầm thoả thuê mãn nguyện: "Đầu tháng ba Lôi Đình trại huấn luyện lại bắt đầu, đến thời điểm Mía cùng Thiết Chùy cũng sẽ đi. Còn có một cái nhiều tháng thời gian, ta trước tiên bế quan tu luyện, đến thời điểm cho bọn họ một niềm vui bất ngờ."

"Fuck, có như ngươi vậy qua cầu rút ván sao?" Hắc Bát ca nổi giận: "Tiểu tử, ngươi có đã quên một việc lớn?"

Vi Tầm ngớ ngẩn: "Đại sự gì?"

"A a a, bản tọa liền biết tiểu tử ngươi không dựa dẫm được!" Roger giận không nhịn nổi: "Hoa và chim thị trường, nói xong hoa và chim thị trường đây?"

Vi Tầm bừng tỉnh, nhắm mắt đi tới hoa và chim thị trường.

Hắc Bát ca không hổ là cầm thú bên trong cầm thú, không có chút nào chơi đùa giả, nói mua tám con chim liền mua tám con chim.

Cuối cùng Vi Tầm bỏ ra hai trăm ngân tệ, mua tám con thân thể duyên dáng giống cái loài chim, có vài con chim hắn đều không gọi được tên.

Tiến vào một gian quán trọ, Roger đột nhiên ý niệm giao lưu nói: "Tiểu tử, nhớ đặt hàng hai gian phòng!"

"Ngươi một con chim còn không thấy ngại đơn độc ở một gian?" Vi Tầm không vui.

"Người có người quyền, chim cũng có chim quyền, bản tọa là cao quý chư thiên vạn cầm vua, đơn độc ở một gian có gì không thể?" Roger không thể chờ đợi được nữa nói: "Nhanh, cho bản đại gia đặt hàng một cái căn phòng lớn, a a a, bản tọa chim lớn từ lâu khát khao khó nhịn!"

Nghe nói như thế, Vi Tầm trong đầu hiện ra một con công chim cùng tám con chim mẹ hình tượng.

Hình tượng kia quá đẹp, hắn đều thật không tiện tiếp tục suy nghĩ.

Hắn dứt khoát đặt trước hai căn phòng, mắt không thấy tâm không phiền.

Quán trọ nhỏ cách âm hiệu quả không tốt lắm, cũng không lâu lắm, Vi Tầm nghe thấy sát vách truyền đến kỳ quái tiếng chim hót.

Hắn ngạch đầu bốc lên hắc tuyến, hít sâu vứt bỏ tạp niệm, lật xem cái kia bản từ Bất Nhị Phưởng mua được Nguyệt thuộc tính bí kíp.

Trong lúc vô tình, mặt trời lặn Tây Sơn.

Bất Nhị Phưởng quả nhiên không dối trên lừa dưới, trong bí kíp ghi lại đồ vật rất có nguyên liệu, chẳng trách lão Luiz dám thả ra "Giả một bồi mồi" lời nói hùng hồn. Vi Tầm từ lâu đem bí kíp đọc thuộc lòng, đang nghiên cứu trong bí kíp ghi lại hai cấp linh thuật.

Là một người cấp sáu huân chương thuật sĩ, hắn đến nay sẽ không bất kỳ hai cấp linh thuật cùng đấu thuật, thực sự quá không nói được.

Ầm!

Kèm theo một tiếng đột nhiên nổ vang, cửa phòng bị đá vỡ.

Phá Giáp Nổ!

Vi Tầm nhìn thấy rậm rạp chẳng chịt mười mấy bộ Phá Giáp Nỏ, chỉ thấy một đội binh sĩ đứng ở ngoài cửa, mắt họ đắm đắm nhìn hắn chăm chăm.

Không nghi ngờ chút nào, những binh sĩ này đều là phù thành chủ phá giáp thân vệ, có thể nói Lôi Đình Thành trong binh lính tinh nhuệ.

Vi Tầm về mặt trở nên nghiêm túc, chẳng lẽ mình ở chợ đêm đầu cơ Phá Giáp Nỏ hoạt động xuyên bang?

"Người chính là Vi Tầm?"

Dẫn đầu một tên đội trưởng đội cận vệ lạnh lùng quét mắt Vi Tầm, ngữ khí đặc biệt lạnh lùng.

"Đúng thế." Vi Tầm gật đầu.

"Đi theo chúng ta một chuyến." Đội trưởng đội cận vệ không chút nào cho Vi Tầm cơ hội cự tuyệt, lại nói: "Người đặt trước hai căn phòng, trong một phòng khác ở ai?"

"Không có người nào, ở là của ta lính súng." Vi Tầm đứng sự thật nói.

"Hoàn toàn là nói bậy!" Đội trưởng đội cận vệ hừ lạnh khoát tay chặn lại: "Lục soát, lục soát cho ta!"

Ầm!

Gian phòng cách vách cũng bị đá mở, sau đó mấy người lính tròn tròn mắt.

Trong phòng không hề có thứ gì, cửa sổ rộng mở, chỉ còn một chỗ sắc thái sắc sỡ lông chim.

Bạn đang đọc truyện *Thiên Phú Thế Giới Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 68: Harry Potter

Lôi Đình Thành địa lao, xa gần nổi tiếng.

Có người nói tiến vào cái địa phương này người, không chết cũng phải lột da, có thể nói Lôi Đình Thành kinh khủng nhất nơi.

Chủ quản địa lao Silva, am hiểu nhất tra tấn bức cung, người đưa biệt hiệu "Máu tanh giám ngục quan", rơi vào trong tay hắn người đều không có kết quả tốt.

Vi Tầm nằm mơ cũng không nghĩ tới, chính mình chính thức vào thành đệ nhất ngày, liền bị vô vào đại lao.

Hắn không có phản kháng, thứ nhất là bởi vì tên thân vệ kia đội trưởng là cường hãn bốn cấp nguyên tố thuật sĩ, mười mấy phá giáp thân vệ cũng rất có lực uy hiếp, động thủ Vi Tầm không có phản kháng chút nào. Thứ hai là bởi vì Lôi Đình Thành trời đất bao la thành chủ to lớn nhất, như là đã thương phủ thành chủ thân vệ, công nhiên chống lại lệnh bắt, không có tội cũng thay đổi thành có tội.

U ám trong địa lao, một gian âm sâm sâm trong phòng thăm vấn, Vi Tầm trình hình chữ đại buộc chặt ở hắc thiết trên thập tự giá.

Đồ trên người hắn bị ngục tốt cướp đoạt được không còn một mống, bí kíp không còn, hơn một ngàn ngàn phiếu không còn, mình vẫn cô kiếm cũng bị tịch thu. Chỉ có khối này diệt thân cô ngọc, nhận chủ sau sáp nhập vào Vi Tầm thân thể, tại hắn cổ tay trái nơi đã biến thành một khối màu đen hình xăm.

Không biết qua bao lâu, một người mặc quan phục người trung niên đi vào.

Một nhìn người nọ, Vi Tầm chỉ cảm thấy không rét mà run, cả người bộ lông đều dựng ngược.

Chỉ thấy trung niên nam tử kia trong hốc mắt hầu như tất cả đều là trắng trẻo, không nhìn thấy con ngươi, sắc mặt tái nhợt được đáng sợ, hình thể khô gầy như que củi, từ đầu đến chân tản ra một luồng lạnh lẽo khí tức, làm cho người ta một loại xương trắng on on cảm giác.

Hắn chính là ở Lôi Đình Thành có thể dọa khóc rất nhiều tiểu hài tử máu tanh giám ngục quan Silva!

Vi Tầm căm tức nhìn đôi phương gương mặt người chết kia: "Ta phạm cái gì tội, dựa vào cái gì bắt ta?"

Đừng!

Trả lời hắn, là mạnh mẽ quất tới một roi da.

Vì Tầm trên người giáp da sớm bị nhỏ xuống, liền Độc Hòa Mãng Vương nội giáp cũng không thấy, hắn để trần nửa người trên. Cái kia một roi da quất trên người, chảy xuống vết máu thật sâu, đau đến thiếu niên cũng rút ra khí lạnh.

"Ồ cái địa phương này, ngươi không có nói hỏi tư cách."

Silva lúc nói chuyện phảng phất ở nhai trẻ con ngón tay đầu tựa như, phát sinh âm trầm tiếng rắc rắc, lệnh người tê cả da đầu.

Một roi cho Vì Tầm hạ mã uy, Silva khẩu khí lạnh lẽo: "Ta hỏi một câu, ngươi đáp một câu. Như nói láo nửa câu, ta dám cam đoan, ngươi nhất định sẽ hối hận đi tới phía trên thế giới này."

Vì Tầm mắt thử sắp nứt, trong lòng phủ đầy sát cơ.

Này loại tràng diện, Silva đã thấy rất nhiều, không thấy Vì Tầm đằng đằng sát khí ánh mắt, thâm trầm nói: "Không muốn chịu tội liền cho ta thành thật một chút, nói, ngươi cùng Harry Potter là quan hệ như thế nào?"

Harry Potter?

Vì Tầm sửng sốt một chút, nhớ lại đại biểu ca năm đó Nick name: Harry. Ba Đặc đại. . .

Hắn hỏi ngược lại: "Harry Potter là ai?"

Đừng đừng!

Bóng roi lấp loé, liên tục hai roi quất vào Vì Tầm ngực.

Cái kia roi da bên trong bổ sung thêm bốn cấp thuật sĩ nguyên tố linh lực, đánh được Vì Tầm da mở thịt bong.

Silva run lên roi da trên dòng máu, lạnh lùng nói: "Nhớ kỹ, ngươi không có nói hỏi tư cách."

"Fuck mẹ ngươi!" Vì Tầm đau đến chửi ầm lên: "Thiếu cho Lão Tử giới nước bản, Lão Tử không quen biết Harry Potter!"

"Khà khà khà hắc. . ." Silva lộ ra một cái hiện ra hàn khí răng trắng, tiếng cười như quỷ khóc thần gào, nghe tới làm người lưng lạnh cả người: "Người trẻ tuổi, nói dối trước tốt nhất đánh bản nháp. Ngươi ở Harry Potter trong nhà ở mấy tháng, mở miệng ngậm miệng gọi hắn Đạt thúc, hiện tại ngươi có gan nói ngươi không quen biết hắn?"

Đạt thúc chính là Harry Potter?

Vì Tầm ngẩn ngang, quên mất vết thương trên người đau, lạnh lùng nói: "Toàn bộ Thời Quang Trấn đều biết hắn gọi A Đạt, người trẻ tuổi cũng gọi hắn Đạt thúc, ta cũng không biết hắn bản danh tên gì!"

"Tiểu tử, mạnh miệng vô dụng, Thánh Đường người ta không ngừng thăm quá ngươi một cái, đừng ép ta động loại cỡ lớn đao mở miệng của ngươi." Silva hờ hững nói: "Thăng thần bản giao đi, ngươi ở Thánh Đường là chức vụ gì?"

Vì Tầm trong lòng run lên, lẽ nào tiền nhiệm huynh thân phận ra ánh sáng?

Hắn nghĩ mãi mà không ra, không hiểu nổi chính mình lúc nào lộ ra sơ sót.

"Ngươi không cần thay Harry Potter che giấu, hắn là Thánh Đường chấp sự, sớm có án cũ." Silva ánh mắt âm lạnh dường như muốn nhìn thấu Vì Tầm tất cả bí mật, đồ ập xuống hỏi một chuỗi vấn đề: "Nói, ngươi tới từ nơi nào, ở Thánh Đường đảm nhiệm chức vụ gì? Các ngươi nằm vùng ở Thời Quang Trấn có ý đồ gì?"

Đạt thúc là Thánh Đường chấp sự?

Trong này lượng tin tức, trực tiếp để Vì Tầm mộp ộp.

Hắn khắp nơi hỏi thăm Thánh Đường thành viên tăm tích không thu hoạch được gì, không nghĩ tới chính mình vẫn ở tại Thánh Đường chấp sự trong nhà. . .

(chẳng lẽ là duyên phận? Không, đây không phải là duyên phận, đây là nghiệt duyên a!)

Vì Tầm không nhận được thăm hỏi Đạt thúc cả nhà, em gái ngươi a, này toán dạng gì thân chuyển ngoặt?

Đáng vui mừng chính là, tiền nhiệm huynh thân phận cũng không có lộ ra ánh sáng, Vì Tầm lập tức phui sạch quan hệ: "Ta không biết Đạt thúc thân phận,

ta cùng Thánh Đường cũng không có bất cứ quan hệ gì, người tìm lộn người!"

Bóng roi vung vẩy, liền với mười mấy đánh xuống, Vi Tầm đã biến thành huyết nhân.

Silva trong tay roi da trên một giọt tiếp theo một giọt máu tươi rơi xuống, càng âm trầm nói: "Người có nói hay không?"

Vi Tầm cực kỳ kiên cường: "Muốn vu oan giá họa, Lão Từ đã nói, ta cái gì cũng không biết!"

Hắn không thể không kiên cường, Thiên Tinh Quốc là tín ngưỡng thần điện quốc gia, một khi cùng Thánh Đường dính líu quan hệ, hậu quả khó mà lường được.

Thiên Sư kiểm khách hạ quyết tâm, liều mạng bị tra tấn chí tử, cũng không tiết lộ bất kỳ bí mật.

Quá mức chết rồi lại tới một lần nữa, cả góc lẫn lộn đòi lại.

Nói đi nói lại, hắn xác thực không biết Đạt thức thân phận, lần này chỉ do nằm cũng bên trong thương.

"Vừa nãy trận roi này, bắt quả là khai vị ăn sáng." Silva ném xuống nhuộm máu roi da, lấy ra một cái sáng loáng đao nhỏ, thâm trầm nói: "Ta thuở nhỏ học tập lăng trì thuật, từng ở một phạm nhân trên người cắt 3,074 đao, nhìn hắn kêu thảm thiết ba ngày ba đêm chết đi. Đại đa số người ở một trăm đao trước liền cung khai, đã lâu không có gặp phải xương đầu cứng rắn phạm nhân, người rất kiên cường, hi vọng người có thể nhiều kẻ bên mấy đao."

Vi Tầm con người không ngừng co rút lại, đây là muốn đem mình xử tử lăng trì sao?

Silva đem thiếu niên kinh hoàng thu hết vào mắt, bỏ vào hiệu quả dự trữ, hắn tay trái gắt gao siết lại Vi Tầm cằm, tay phải cầm đao ở Vi Tầm trên mặt vuốt nhẹ, một câu nói tràn đầy lực uy hiếp: "Người khuôn mặt này rất tuần tú, trước tiên từ người trên mặt hạ đao đi."

Lúc nói chuyện, giám ngục quan quan sát đến thiếu niên phản ứng.

Trong tình huống bình thường, nhất gan phạm nhân giờ khắc này đã sợ đến tè ra quần, nên thu đầu cúi.

Nhưng mà Thiên Sư kiểm khách nhưng không phải bình thường ngoan cường, căm tức nhìn giám ngục quan mắt cá chết, cuồng loạn nói: "Cháu rùa, người có gan một đao đâm chết ta, ta nếu bắt tử, sớm muộn giết chết người!"

"Hừ, nhìn người mạnh mẽ tới khi nào."

Silva cười lạnh một tiếng, đao nhọn từ Vi Tầm mặt trái trên xẹt qua.

Tỉ tách.

Máu tươi đỏ thấm từ Vi Tầm trên mặt nhỏ xuống, thiếu niên gò má trở nên hoàn toàn đỏ ngầu.

Bạn đang đọc truyện *Thiên Phú Thế Giới Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 69: Bát ca cứu giá

Đại hình đoàn lính đánh thuê đều có trụ sở, bên trong sân huấn luyện phòng nghị sự không thiếu gì cả.

Đang lúc hoàng hôn, Vinh Diệu đoàn lính đánh thuê trụ sở, một con Hắc Bát ca bay tới.

"Có tình huống, cung tiền thủ chuẩn bị!"

Một tên phụ trách trụ sở an toàn lính đánh thuê hét lớn một tiếng, trong chớp mắt mười mấy cung tiền thủ nhắm ngay giữa không trung Hắc Bát ca.

Hết thầy lính đánh thuê đều từ con kia Hắc Bát ca trên người, cảm ứng được một luồng hơi thở của ma thú.

Ở cái thế giới này, có mấy người nuôi dưỡng ma thú tìm hiểu tình báo, trong đó phi hành loài ma thú hiệu quả rõ ràng nhất.

Chúng ma này thú một khi xâm nhập người khác lãnh địa, bị tại chỗ bắn giết cũng là chuyện thường xảy ra.

"Dừng tay!" Đoàn lính đánh thuê nhóm tiếng hò hét đã kinh động đoàn trưởng Cao Thành Nghị, Cao đoàn trưởng nhìn kỹ không trung Hắc Bát ca, cảm thấy khá quen, này hình như là Thiên Sứ kiếm khách linh sủng.

"Cứu mạng, cứu mạng!"

Vừa nhìn thấy Cao Thành Nghị, Hắc Bát ca tìm được cứu tinh, phác xích phác xích bay qua.

Không chờ Cao đoàn trưởng mở miệng, Hắc Bát ca chuyển hóa ra một loại Anh Vũ giống như đơn điệu tiếng nói: "Vi Tầm bị tóm rồi, Vi Tầm bị vệ binh bắt rồi."

Một câu nói đơn giản, lượng tin tức rất lớn.

Cao Thành Nghị vẫy tay gọi lại một tên lính đánh thuê, thấp giọng phân phó vài câu.

Chỉ chốc lát sau, người lính đánh thuê kia đi mà quay lại, nói rằng: "Đoàn trưởng, nghe được, Vi Tầm bị phá giáp thân vệ bắt đi địa lao."

Cao đoàn trưởng biến sắc mặt, kịp thời lập đoạn nói: "Tổ Tổ, chăm sóc tốt này con linh sủng, ta đi một chuyến Phủ Thành chủ."

Một tên thành thực xinh đẹp tuyệt trần nữ dong binh đi tới, đối với Hắc Bát ca lộ ra thân thiết mỉm cười: "Tiểu tử, đừng sợ, mau tới đây."

Hắc Bát ca hết sức lên đường, lập tức bỏ nữ dong binh cao vót sung măn ngực, một bộ "Bảo bảo rất sợ đó" bộ dạng.

...

...

Phủ Thành chủ ở vào Lôi Đình Thành phần hoa nhất trị an tốt nhất song tử phố lớn, khí thế rộng rãi, có thể nói cái thành phố này mang tính tiêu chí biểu trưng kiến trúc.

"Cao đoàn trưởng để làm gì?"

Nhìn thấy đám đầu đi tới kiên nghị nam tử khôi ngô, Phủ Thành chủ vệ binh gác cửa hết sức khách khí.

Ở Lôi Đình Thành, Cao Thành Nghị cũng coi như xếp hàng đầu cường giả, càng là vô số lính đánh thuê trong lòng thần tượng, trên phố có rất nhiều liên quan với truyền thuyết của hắn, có thể xưng tụng bốn địa thần sĩ danh lưu. Này loại người có thân phận, có thể trực tiếp gặp mặt thành chủ, Phủ Thành chủ trên dưới gặp được hắn cũng phải khách khí ba phần.

"Làm phiền thông báo một chút, cao nào đó có việc gấp cầu kiến thành chủ đại nhân." Cao Thành Nghị đối với không hắn cũng hết sức khách khí.

"Xin hậu." Vệ binh xoay người đi vào thông báo, rất nhanh lại đi về tới, đem Cao Thành Nghị dẫn tới một cái hội phòng khách.

Đến rồi nguy nga lộng lẫy bên trong phòng tiếp khách, Cao Thành Nghị không thấy thành chủ, chỉ nhìn thấy một cái hai mươi lăm hai mươi sáu người trẻ tuổi.

Người này một đầu quăn khúc mái tóc dài màu vàng óng, phong độ phiến phiến, rất có khí chất quý tộc.

Người thanh niên này ở Lôi Đình Thành có thể nói không người không biết không người không hiểu, hắn chính là thành chủ trưởng tử, so với kỳ gia tộc người thừa kế tương lai, từng ở Phong Vân Bảng xếp hạng bảy mươi hai nhân vật nổi danh Tang Ốc Phu. So với kỳ!

"Xin chào Đại thiếu gia."

Vừa nhìn thấy Tang Ốc Phu, Cao Thành Nghị liền biết sự tình phiền toái.

Lôi Đình Thành người người đều biết, trước đây không lâu, Tang Ốc Phu thua ở Cao Đại Mãnh dưới kiếm.

Nguyên bản Tang Ốc Phu xếp hạng Phong Vân Bảng người thứ bảy mươi hai, bị Phong Chi Tử mạnh mẽ đẩy ra người thứ tám mươi.

Cái này cũng chưa hết, lúc trước Thuật Sĩ công hội người hỏi dò Cao Đại Mãnh tại sao phải khiêu chiến thành chủ con trai, Tiểu Mãnh Mãnh trả lời là: Nhân gia nhìn tên kia không hợp mắt. . .

Bây giờ Vi Tầm lang đang bỏ tù, e sợ cùng Cao Đại Mãnh không thể tách rời quan hệ.

Hắn huyền một phen sau, Cao Thành Nghị thử dò hỏi: "Đại thiếu gia, không biết thành chủ có thể có rãnh hay không vừa thấy?"

"Gia phụ công vụ quần quanh người, có chuyện gì nói với ta cũng giống vậy." Tang Ốc Phu thái độ rất hài hòa, nghĩa bóng nhưng là một bộ đương gia làm chủ phái đầu, căn bản không cho Cao đoàn trưởng gặp mặt thành chủ cơ hội.

Cao Thành Nghị đứng vào cái đỉnh mềm, đơn giản đi thẳng vào vấn đề: "Xin hỏi Phủ Thành chủ tại sao bắt lấy Vi Tầm?"

"Phủ Thành chủ bắt lấy hiềm nghi phạm, tất yếu đối với Vinh Diệu đoàn lính đánh thuê thông báo sao?" Tang Ốc Phu trong lời nói có gai.

"Đại thiếu gia nói quá lời, ta nhất giới lính đánh thuê sao dám hỏi đến phủ thành chủ công vụ." Cao Thành Nghị cẩn thận thường cái không phải, nói tiếp: "Thật không dám giấu giếm, cao nào đó cùng Vi Tầm có điểm giao tình, Đại thiếu gia có thể không bảo hấn biết phạm cái gì tội?"

"Giao tình?" Tang Ốc Phu quý dị nở nụ cười: "Cao đoàn trưởng, ta khuyên người tốt nhất cùng Vi Tầm phải sạch quan hệ, bằng không sợ là có phiền phức."

Cao Thành Nghị kinh ngạc nói: "Lời ấy nghĩa là sao?"

Tang Ốc Phu ngoài cười nhưng trong không cười nói: "Tổng đốc phủ phát tới thông điệp, Thời Quang Trấn Mễ trạch, ả núp Thánh Đường dị đoan. Cái kia dùng tên giả A Đạt nam nhân, thân phận thực sự là bản quốc tội phạm truy nã Harry Potter!"

Cao Thành Nghị giật nảy cả mình: "Harry Potter mất tích hơn mười năm, làm sao có khả năng ả giấu ở Thời Quang Trấn?"

"Ha ha, chỗ nguy hiểm nhất, chính là chỗ an toàn nhất, những này Thánh Đường dị đoan, dám ả giấu ở đại nhân tổng đốc khu trực thuộc bên trong, thực sự quá kiêu ngạo cuồng vọng!" Tang Ốc Phu cười lạnh: "Cao đoàn trưởng, ngài kính trọng cách làm người của người, mạo muội cho người một cái lời khuyên, đừng cùng Vi Tầm đi được gần quá. Ngày mai Tổng đốc phủ thì sẽ toàn cảnh truy nã Mễ trạch ba người, cái kia Thiên Sứ kiểm khách có trọng đại hiềm nghi, đem áp giải đến Lion thành tiếp thu thẩm lý và phán quyết."

"Theo ta được biết, Vi Tầm là Mía từ trong sông mò đi lên, hấn cùng Mễ trạch nguyên bản không có đóng liên. Cho dù Thời Quang Trấn A Đạt là Harry Potter, cũng không có quan hệ gì với Vi Tầm, kính xin Đại thiếu gia minh giám." Cao Thành Nghị hết sức ngay thẳng, liên tiếp giúp Thiên Sứ kiểm khách giải vây.

"Cao đoàn trưởng, người qua cầu so với vấn đề đi qua đường còn nhiều, có một số việc người so với ta càng rõ ràng, liên lụy tới Thánh Đường dị đoan, trên đầu nhất định phải tra rõ." Tang Ốc Phu có vẻ như hết sức tôn trọng tiền bối, kì thực rõ ràng không nể mặt mũi: "Mễ trạch Thiết Chùy, tiểu cây ớt, Harry Potter, suốt đêm thoát đi Thời Quang Trấn, lệnh đuổi bắt ba người binh lính vồ hụt. Bây giờ Vi Tầm là đầu mối duy nhất, bắt lượn hấn có phải hay không Thánh Đường người, việc này đều phải muốn có một câu trả lời."

Cao Thành Nghị liên tục vấp phải trắc trở, lùi lại mà cầu việc khác: "Đại thiếu gia, tội phạm cũng có thể tiếp thu thân hữu quan sát, có thể không đề ta thẩm vấn hấn một hồi?"

Tang Ốc Phu một bộ áp lực rất lớn đáng vẻ: "Harry Potter nằm vùng ở phụ thân ta lãnh địa bên trong, đại nhân tổng đốc tức giận, gia phụ có liên quan trách nhiệm, ta so với kỳ gia tộc chịu trách nhiệm không nổi. Vi Tầm hiềm nghi trọng đại, tạm thời không được tiếp thu bất kỳ dò hỏi, kính xin Cao đoàn trưởng không nên làm khó vấn đề."

Cao Thành Nghị không thể làm gì, lại nói hai câu lời khách sáo, xoay người cáo từ.

...

...

Ra Phủ Thành chủ, Cao đoàn trưởng về mặt ngưng trọng dị thường, ngay đầu mơ hồ thẩm ra mồ hôi lạnh.

Kiệt xuất lính đánh thuê đều là tin tức linh thông hạng người, làm Lôi Đình Thành ít có bốn sao lính đánh thuê, Cao Thành Nghị biết rất nhiều người khó có thể dòm ngó bí mật. Chính vì như thế, Cao Thành Nghị áp lực to lớn, nếu như Đạt thúc là Harry Potter, như vậy Mía thân phận cũng rõ ràng ràng, Vi Tầm vụ án sợ là thành một cái bẫy chết.

Vinh Diệu đoàn lính đánh thuê tuy rằng mạnh mẽ, ở Thần Điện trước mặt lại giống như giun dế.

Thần Điện, toàn bộ xưng phải quang minh chư thiên Thần Điện, tín ngưỡng quang minh chứng thần. Ở Tây đại lục, có thể nói chín mươi phần trăm người, đều là Thần Điện tín đồ. Mà ở Nam đại lục ba mươi sáu quốc gia bên trong, chỉ có sáu cái quốc gia Quân Chủ tiếp nhận rồi Thần Điện lên ngôi, thần quyền cùng Vương Quyền hai bút cùng vẽ, quốc nội bách tính đa số cũng là Thần Điện tín đồ.

Thiên Tinh Quốc, chính là trong đó một cái tín ngưỡng quang minh chứng thần quốc gia.

Trái lại thần điện từ đối đầu, trăm năm trước mới quét khỏi Thánh Đường, ở Nam đại lục mười mấy cái quốc gia nắm giữ lượng lớn tín đồ. Nguyên bản Thánh Đường vô cùng có hi vọng thống nhất Nam đại lục tín ngưỡng, nhưng bởi vì mười sáu năm trước Vô Danh Kiếm Thánh mất tích bí ẩn, Thánh Đường nội ưu ngoại hoạn, thực lực không lớn bằng lúc trước, tín đồ số lượng cũng thuận theo giảm mạnh.

Ở Nam đại lục sáu cái quang minh quốc gia, Thánh Đường bị liệt là dị đoan, kỳ thành viên chỉ có thể làm lòng đất hoạt động.

Vi Tầm cùng Thánh Đường chấp sự liên hệ quan hệ, đem đối mặt Thiên Tinh Quốc chính thức cùng thần điện song trọng thẩm lý và phán quyết.

Một khi Cao Thành Nghị liên lụy quá sâu, toàn bộ Vinh Diệu đoàn lính đánh thuê đều chịu không nổi.

"Đại Mãnh, người thật là biết kết bạn!"

Đi ở trên đường cái, Cao Thành Nghị thàn than một tiếng, phảng phất trong nháy mắt già nua rồi vài tuổi.

Hồi tưởng lại cháu trai luôn mãi xin nhờ hấn chăm sóc tốt Vi Tầm, Cao đoàn trưởng nội tâm cực kỳ xoắn xýt.

Chuyện này tiết quá mức nghiêm trọng, hơi bất cần một chút, Vinh Diệu đoàn lính đánh thuê mấy trăm người ngựa cũng phải bị định tính vì là loạn đảng.

Do dự một chút, Cao Thành Nghị cuối cùng đã quyết định, hướng về thành nam nổi danh Chesapeake nhà thờ lớn đi đến.

Bạn đang đọc truyện *Thiên Phú Thế Giới Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 70: Cầu ngược cầu sỉ nhục

Rừng rậm tối đen một vùng đất rộng rãi bên trong, đứng cạnh một cái khuôn mặt tiểu tụy người đàn ông trung niên.

Thân thể người này phát tướng, khí chất hèn mọn, ở những tia nắng còn sót lại của mặt trời chiều hạ, lộ ra một loại không thể gọi tên thê lương.

Hắn đã từng được xưng lãng tử thuật sĩ, lại được xưng quý phụ sát thủ, được công nhận lai đê mê khu vực đệ nhất mỹ nam tử.

Harry Potter, danh tự này, bây giờ rất ít người nhắc lên. Hơn mười năm trước, danh tự này gây nên vô số người bàn tán sôi nổi, không biết bao nhiêu quý tộc nữ lang đối với hắn đầu hoài tổng bão, có người nói còn có thần điện nữ tu sĩ sâu sắc vì hắn mê muội.

Không ai biết hắn đến cùng đã trải qua cái gì, ngăn ngăn mười năm, đã biến thành bây giờ này tám cậu không đau Mỗ Mỗ không thương đáng đáp.

Hắn đứng ở một cái không lồ hốc cây trước, đưa lưng về phía bên trong một nam một nữ.

Mia ngồi ở trong hốc cây, không hề che giấu chút nào nội tâm oán giận, căm tức nhìn Đạt thúc bóng lưng.

Thiết Chùy thì lại về mặt giấy dựa, không biết nên làm sao đối mặt tất cả những thứ này.

Một lúc lâu, Mia lên tiếng: "Đạt thúc, không phải nói muốn để ta tham gia Lôi Đình trại huấn luyện sao, tại sao muốn chạy?"

"Không đi." Đạt thúc xoay người, buồn bã nói: "Cho các người thay cái hoàn cảnh, sau đó không trở về Thời Quang Trấn."

"Tại sao?" Mia rất không cam tâm.

Đạt thúc bắt đầu nhìn tiểu cây ớt, cười khổ một tiếng: "Ta bại lộ. . ."

Mia cùng Thiết Chùy kinh hãi đến biến sắc, đồng thời đứng lên.

Đạt thúc đơn giản bốn chữ, tiết lộ nhiều lắm tin tức.

Người khác không biết Đạt thúc thân phận, Mia cùng Thiết Chùy nhưng là biết được rõ ràng rành rành.

Không kịp hỏi dò Đạt thúc vì sao lại bại lộ thân phận, tiểu cây ớt nhớ lại một cái vấn đề nghiêm trọng hơn: "Cái kia Vi Tầm làm sao bây giờ, người bại lộ, Thần Điện cùng quan phủ người nhất định sẽ bắt hắn đi để hỏi cho rõ."

"Thanh giả tự thanh, hắn cùng chúng ta không có liên quan, sẽ không có chuyện gì." Đạt thúc nói rằng.

"Người lừa người!" Mia nổi giận: "Đạt thúc, ta không là con nít rồi, câu nói như thế này không lừa được ta! Thần Điện đối phó dị đoan, xưa nay đều là thà giết lầm, không buông tha! Chúng ta bỏ lại Vi Tầm chạy, hắn bị chụp tới nghiêm hình tra tấn đều là nhẹ, làm không cần thận liên tiểu tính mạng còn không giữ nổi!"

"Người mới biết hắn mấy ngày, liền học được lấy tay bắt cá à?" Đạt thúc vốn là hết sức phiền muộn, nghe vậy lập tức xì lông: "Người muốn ta làm thế nào, dẫn hắn cùng đi sao? Đừng quên thân phận của người, tiểu tử này lại lịch không rõ, vạn nhất hắn là Thần Điện phái tới nắm vùng, trăm phương ngàn

kể lừa gạt sự tin tưởng của người, người bị hấn bán còn giúp bạn bị kiểm tiền!"

"Sẽ không. Vì Tầm không phải loại người như vậy!" Mía tức giận đến khuôn mặt nhỏ trắng bệch, nói không biết lựa lời tiết lộ nàng cùng Vi Tầm trong đó bí mật nhỏ: "Ta đột phá đến ba cấp, dựa cả vào Vi Tầm hỗ trợ. Nếu không phải là hấn, ta vĩnh viễn không thể mở ra sáu sao Mệnh Châu! Hấn đối với ta tốt như vậy, tại sao có thể là thần điện gian tế?"

"Sáu sao Mệnh Châu?" Đạt thúc ngó ngẩn, sau đó lộ ra vẻ mừng rỡ như điên: "Nha đầu, người thật sự mở ra sáu sao Mệnh Châu?"

"Ta lúc nào đã lừa gạt người?" Mía nước mắt ở trong hốc mắt đảo quanh.

"Ngốc nha đầu, trọng yếu như vậy sự tình, người tại sao không nói sớm?" Đạt thúc dờ khóc dờ cười.

"Ta đáp ứng quá Vi Tầm, đây là ta cùng bí mật của hấn, nếu không phải là như người vậy hăm hại hấn, ta mãi mãi cũng sẽ không nói!" Mía bực tức nói.

"Coi như hấn không có quan hệ gì với Thần Điện, ta cũng sẽ không dẫn hấn đi." Đạt thúc thái độ hết sức kiên quyết: "Nha đầu, người tỉnh táo lại ngẫm lại, thân phận chúng ta không thấy được ánh sáng, Vi Tầm cùng với chúng ta sớm muộn là cái phiền toái lớn. Người muốn để hấn theo chúng ta đồng thời liều mạng Thiên Nhai, vẫn là theo chúng ta đồng thời trốn đằng đông nấp đằng tây? Hấn có chính hấn phải đi đường, lẽ nào ta mạnh mẽ ép hấn gia nhập Thánh Đường?"

Mía khó khăn giật giật miệng, cuối cùng không có gì để nói.

Thiết Chùy về mặt thống khổ, này loại tranh luận hấn không chen lời vào, trong lòng chỉ cảm thấy xin lỗi Vi Tầm.

Trong lòng hai người đều biết, khi bọn họ thân phận lộ ra ánh sáng, sớm muộn phải cùng Vi Tầm mỗi người đi một ngã.

Một lát sau, Mía nhớ tới một cái trọng điểm: "Dạt thúc, chỉ sợ chúng ta phải đi, liền không thể ám chỉ Vi Tầm vài câu? Hấn đã nói, muốn đi Lôi Đình Thành phát triển, bây giờ thân phận người bại lộ, Vi Tầm đi Lôi Đình Thành không là muốn chết sao?"

"Ta chính là muốn bắt hấn ném đá dò đường, tiểu tử kia như là người của Thần Điện, đi tới Lôi Đình Thành nhất định ăn sung mặc sướng." Đạt thúc động tác võ thuật rất sâu: "Hấn nếu không là người của Thần Điện, cũng ăn không hết thiệt lớn. Các người không phải nói hấn cùng Phong Chi Tử giao tình không ít sao, Cao Thành Nghị ở Lôi Đình Thành năng lượng vượt xa các người tưởng tượng, tất nhiên có biện pháp mò hấn đi ra."

Mía cả người run, nhìn kỹ Đạt thúc ánh mắt giống đang nhìn một người xa lạ: "Dạt thúc, người vì nghiệm chứng chính mình cái kia bừa bọn suy đoán, không tiếc năm Vi Tầm tính mạng đi đánh cược? Vạn nhất Cao đoàn trưởng không ra tay làm sao bây giờ, cho dù Cao đoàn trưởng hỗ trợ, vạn nhất đi trễ một bước, Vi Tầm không chịu được cực hình bị đánh chết, lương tâm của người quá ý phải đến sao?"

"Ít nói nhảm, không có nhiều như vậy vạn nhất." Đạt thúc bỗng nhiên cường thế, dạn dò hai cái tiểu bối: "Hai người các người nghe kỹ cho ta, thương thế của ta Ngọc Linh Chi cũng chậm không giải được. Giả như có một ngày ta mất, các người tiện đem nhất này điểm lương tâm thu, nhớ kỹ ta dạy cho các người câu nói kia, ở cái thế giới này sinh tồn, người không tàn nhẫn, đứng không vững!"

"Dạt thúc, ta hận người. Nếu như Vi Tầm có cái gì chuyện bất trắc, đời ta cũng sẽ không tha thứ người!" Mía mắt đỏ nói ra lời nói này, nước mắt tràn mi ra, yếm mặt khóc rống lên.

Thiết Chùy đột nhiên lộ ra vẻ kinh hãi, từ Đạt thúc trong giọng nói, hấn nghe được ý tại ngôn ngoại.

Hấn cảm giác sự phụ lời nói kia, thật giống ở bàn giao di ngôn.

Hấn vừa muốn mở miệng hỏi dò, đã thấy Đạt thúc cho hấn một cái chớ lên tiếng ánh mắt, công qua thân đi.

Thiết Chùy càng thống khổ, hấn biết sự phụ không có lãnh khốc như vậy vô tình, kỳ thực Đạt thúc có thể dẫn bọn họ đi một cái Thánh Đường xưng bá quốc gia, trải qua cuộc sống không buồn không lo. Nhưng là vì tìm kiếm Mía mẫu thân cùng tỷ tỷ tâm tích, mười năm qua Đạt thúc bí quá hóa liều, ăn cư ở kẻ thù dưới mí mắt.

...

...

Sắc bén lưỡi đao từ Vi Tầm gò má xẹt qua, lộ ra một cái huyết tuyến.

Máu tanh giám ngục quan Silva phảng phất đang áp ủ nào đó loại nghệ thuật, lại đang Vi Tầm trên mặt xẹt qua một đao.

Hai đạo vết thương đan xen, tạo thành một cái hình chữ thập dấu vết, rất nhanh này loại dấu vết bị máu tươi che lấp.

Sấp vẽ ra đao thứ ba, Silva thủ thế hơi ngưng lại, trong lòng có mấy phần kinh ngạc.

Tại hấn lưỡi đao dưới sự uy hiếp thiếu niên, không có gãy dựa, không có hét thảm, chỉ là lạnh lùng theo dõi hấn.

Silva một đời tra hỏi quá vô số phạm nhân, chưa từng gặp kì lạ như vậy đội làm thịt cừu con.

Thiếu niên nhìn ánh mắt của hắn, giống đang nhìn một kẻ đã chết.

Này để Silva trong lòng bồn chồn, chân chính đem người chết, không phải là Vi Tầm sao?

Máu tanh giám ngục quan hết sức khẳng định, Thiên Sứ kiểm khách tất nhiên là một kẻ hấp hối sắp chết. Bởi vì, Tang Ốc Phu cho hắn ra lệnh, chính là đem Vi Tầm dẫn vật đến chết. Còn có thể hay không tra hỏi ra tình báo hữu dụng, cái này cũng không trọng yếu.

"Đừng làm phiền a, làm sao dừng lại?" Vi Tầm đột nhiên mở miệng, một bộ hết sức không đã ghìen bộ dạng: "Muốn động thủ cũng nhanh chút, đi tới một trăm đao, để Lão Tử chết thống khoái."

Silva càng kinh ngạc, này loại chủ động cầu ngược cầu làm nhục người, hắn từ chưa từng gặp qua.

"Ta trước khi chết, hỏi ngươi mấy vấn đề." Vi Tầm nhún máu trên mặt phóng ra nụ cười: "Cha mẹ ngươi còn tồn tại sao?"

Silva nghe hiểu đôi phương ám chỉ, tay cầm đao hơi run.

"Ngươi có hay không anh chị em?" Vi Tầm lại hỏi một câu.

"Câm miệng!" Silva kinh ngạc trong lòng, đã biến thành kinh hãi.

"Ngươi vợ con cũng khỏe đi, đứng rồi, ngươi có hay không ở bên ngoài bao nuôi tình nhân?" Vi Tầm có vẻ như hết sức quan tâm giám ngục quan bộ dạng, vấn đề một tên tiếp theo một tên.

Ừng ục!

Silva nuốt nước miếng một cái, hắn liền buồn bực đây, chính mình rõ ràng chắc chắn thắng, trong lòng nhưng có loại linh cảm không lành, một cổ vô hình áp lực để hắn bó tay bó chân. Thiếu niên cái kia nhiệm vụ cười máu, như từ trong địa ngục bò ra ác ma, hung danh rõ ràng máu tanh giám ngục quan dĩ nhiên thật không dám nhìn gương mặt đó, lại không dám nhìn thẳng Vi Tầm cặp kia nhìn thấu sinh tử con mắt.

Giám ngục quan ngoài miệng nói: "Câm miệng, nói nhảm nữa ta làm thịt ngươi!"

Vi Tầm muốn chính là cái này hiệu quả, hắn chỉ cầu chết nhanh, Luân Hồi sau lại tới một lần nữa.

Thùng thùng!

Tiếng gõ cửa vào đúng lúc này vang lên, Silva đi ra phong bế phòng thẩm vấn, trong chớp mắt quang minh hung tàn sắc bén đáng sợ, trở nên khảm nham. Phòng thẩm vấn ở ngoài, đứng cạnh một cái để giám ngục quan không thể không cúi đầu đại nhân vật.

Bạn đang đọc truyện *Thiên Phú Thế Giới Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 71: Thu hoạch ngoài ý muốn

Lôi Đình Thành địa lao, càng giống như là thú lồng.

Từng cái từng cái hình vuông lồng sắt nối liền hai hàng, giam cầm ở lồng trong lao người tóc tai bù xù, có người lớn tiếng kêu oan, có người cao giọng chửi bới, có người bị hành hạ đến tinh thần tan vỡ phát sinh điên nói mớ, có người phảng phất đã biến thành ngớ ngẩn liên tiếp cười khúc khích, còn có người rúc ở trong góc trầm mặc không nói.

Bị giam cầm người ở chỗ này, phần lớn là tên nổi như cồn thuật sĩ. Có người là nổi tiếng xấu tội phạm truy nã, có người đắc tội rồi thành chủ bị an bài không có chứng cứ tội danh, còn có người thì lại là bởi vì biết rồi một số bí mật.

Tỷ như số bốn trong nhà giam cái kia lôi thôi lão đầu, giam cầm nơi đây đã ba mươi năm. Trong địa lao lão tư cách tù phạm đều biết, này lão đầu cách mỗi ba ngày cũng sẽ bị kéo đi thẩm vấn một lần. Có người nói ông lão cùng một cái nào đó bảo tàng có quan hệ, thành chủ lưu hắn người sống, chính là vì ép hỏi ra bảo tàng tầm tích, song phương giảng co cái cớ dài đến ba mươi năm.

Nửa đêm, đen nhánh trong địa lao đột nhiên sáng lên ánh lửa.

Trên vách tường ngọn đèn, một tên tiếp theo một tên đốt sáng lên.

Răng rắc, răng rắc!

Tùng trận quỹ quyết tiếng bước chân của vang lên, trong địa lao phạm nhân đối với này loại tiếng vang đều không xa lạ gì.

Đeo lên xiềng xích phạm nhân, lúc đi lại sẽ phát ra âm thanh như thế.

Hiếm thấy gặp phải mới tới, các phạm nhân dồn dập đứng gần lối đi hàng rào sắt trước, tò mò đánh giá người tới. Chỉ thấy một cái tinh xích trên người thiếu niên tóc đen, ở hai cái ngực tốt nâng đỡ, bước chân phù phiếm địa đi tới.

Thiếu niên kia tuy rằng suy yếu, nhưng có loại khó tả lực uy hiếp, hần mặt trái có một hình chữ thập vết đao, thỉnh thoảng có máu tươi chảy ra. Vóc người của hắn gần như hoàn mỹ, bắp thịt cứng rắn như nham thạch, ở đèn đuốc hạ hiện ra một tầng ánh kim loại. Nhưng mà cái kia hơn mười đạo vết máu thật sâu, che giấu một phần của thân thể hắn về đẹp, có vẻ dữ tợn khủng bố.

Ở đây dạng đau khổ hạ, thiếu niên lại một mặt bình tĩnh, nhân nhạ quét mắt hết thầy hai bên phạm nhân.

Hắn cùng nhau đi tới, phảng phất trong đêm tối Quân Vương đang kiểm duyệt ác ma binh sĩ.

Nửa số phạm nhân đều không dám chính thức cái kia yên tĩnh như nước ánh mắt, ánh mắt đọng vào liền cúi đầu.

Đương nhiên, cũng có không tin tã, dù sao trong địa lao rất nhiều người đều là hạng người cùng hung cực ác.

Có người thổi lên trêu đùa huyết sáo, còn có người cao giọng huyên ồn ào lên.

"Yêu, tiểu bạch kiểm hết sức tuần a, từ đâu ra?"

"Đến ta chỗ này, ba ba dạy ngươi làm người!"

"Đến ta số năm phòng, đại gia cố gắng dạy dỗ một hồi lỗ (.) đít của ngươi!"

"Tiểu tử, nhìn cái gì vậy, lại đây cho Lão Tử thổi một tiêu, không phải vậy móc xuống con mắt ngươi!"

"Tiểu tử này ta nhất định muốn, ai cũng chớ cùng ta cướp!"

Ở đây cái trong địa lao, không ai chú ý thân sĩ phong độ, mỗi bên loại ô ngôn uế ngữ tầng tầng lớp lớp.

"Điều cho ta thành thật một chút!" Một tên ngực tốt roi da ở lồng sắt trên mạnh mẽ quạt, phát sinh tiếng vang chói tai, sau đó hắn cao giọng nói: "Các ngươi nghe cho kỹ, tiểu tử này là Thánh Đường dị đoan, ai cùng hắn dính lên quan hệ, coi là đồng bọn tội liên đới!"

Nghe lời này một cái, ầm ỉ các phạm nhân quả nhiên đằng hoàng.

Ở quốc gia này, một khi cùng Thánh Đường dính líu quan hệ, đây chính là chém đầu cả nhà tội lớn.

Phịch một tiếng, trông không số sáu lao tù đánh mở, Vi Tầm bị ném vào.

Hai cái ngực tốt khóa kỹ cửa lao, hùng hùng hổ hổ xoay người rời đi.

Sau đó đèn đuốc dập tắt, u ám trong địa lao đưa tay không thấy được năm ngón.

Vi Tầm ngồi xếp bằng ở dựa vào tường vị trí, hắn không có tâm tình đi nghĩ quá nhiều, việc cấp bách là vận công chữa thương.

Thần Long Châu đã từng đề tiền nhậm huynh mẫu thân khỏi tử hoàn sinh, chữa trị năng lực không thể nghĩ ngờ. Mặt khác, Vi Tầm bộ kia bắt nguồn từ Thần Long Châu Vô Danh tâm pháp, cũng có nhất định tự lãnh hiệu quả.

"Ha ha, tiểu tử này lại dám ở trong địa lao mình tưởng."

"Hắn không muốn sống nữa sao, không sợ sát khí phụ thể?"

"Này loại trẻ con miệng còn hôi sữa, không chịu chút thiệt thòi không biết địa phương quỷ quái này lợi hại."

Trong lồng giam có mấy cái tu vi cao người có nhất định năng lực nhìn ban đêm, nhìn thấy Vi Tầm bao phủ ở một tầng trong sương trắng.

Mấy người này một vùng đầu, rất nhiều phạm người nhất thời Vô Tâm giác ngộ, nhìn có chút hả hê kêu lên.

Ngục giam, từ trước đến giờ là oán khí cùng sát khí nặng nhất địa phương.

Thuật sĩ minh tướng bản chất, chính là hấp thu linh khí trong trời đất, chuyển hóa thành tự thân linh lực. Một khi hấp thu dơ bẩn oán khí cùng sát khí, tự thân linh lực bị ô nhiễm. Ở trong môi trường này tu luyện, nhẹ thì dẫn đến linh lực tạp mà không thuần, nặng thì thất khiếu chảy máu tẩu hỏa nhập ma.

Tại chỗ phạm nhân đều bị nhiều thua thiệt, từng cái từng cái học tỉnh, bọn họ mặc dù có thể ở chỗ này lâu dài sinh tồn, bí quyết là từ bỏ hấp thu trong địa lao linh khí, ngược lại dùng tự thân linh lực chống cự ngoại giới oán khí cùng sát khí. Làm như vậy có thể giữ được tính mạng, nhưng có một thể yếu, tu vi trước sau trì trệ không tiến.

"Ta cá là ngừng lại com tù, tiểu tử này kiên trì không tới hừng đông, nhất định sẽ đau đến kêu cha gọi mẹ."

"Ta cá là trưa mai một miếng thịt đứng hàng, tiểu tử này nhiều nhất liều chết hai cái chung đầu thì sẽ thả bỏ!"

"Nghe nói Thánh Đường người rất có bản lĩnh, ta cá là hẳn có thể kiên trì một ngày một đêm."

"Đẹp đi đi, tiểu tử này chưa đủ lông đủ cánh, ở Thánh Đường cũng chính là một chân chạy tiểu lâu la."

Các phạm nhân xem trò vui không chê chuyện lớn, đồn dập nắm Vi Tầm đánh cược.

Lúc này Vi Tầm, đang ở trải qua một cái tuyệt vời quá trình.

Hắn ban đầu hấp thu được trong địa lao oán sát khí, linh lực trong cơ thể trở nên lộn xộn. Tình huống như thế, chính là một câu châm ngôn, một viên con chuột cắn, hồng rồi một nồi canh. Cái kia chút oán khí cùng sát khí đem linh lực của hắn ô nhiễm được ngổn ngang không thể tả, ngũ tạng lục phủ một trận cuộn cuộn. Ngay ở Vi Tầm không biết làm sao thời điểm, bên trong đan điền Thần Long Châu vui sướng rung rung.

Cái kia chút oán sát khí, trong chớp mắt bị Thần Long Châu hấp thu hầu như không còn.

Cái kia loại quá trình, cùng lúc trước hấp thu tinh lực tinh hoa gần như.

Càng kỳ diệu chính là, cái kia chút nồng nặc oán sát khí, lại chuyển hóa thành Long lực!

Truyền thuyết cổ xưa bên trong, Long Tộc ý nghĩa tồn tại chính là hấp thu trong thiên địa không khí dơ bẩn, sau đó hô mưa gọi gió, ân huệ tủa khắp mọi chúng sinh, bởi vậy Long Tộc ở Đông đại lục bị vô số người tôn sùng là đồ đẳng.

Truyền thuyết như vậy, mặc kệ người khác có tin hay không, ngược lại Vi Tầm là tin.

Thần Long Châu bên trong chứa đựng Long lực, có thể dùng "Giọt" đến tính toán. Dĩ vãng Thần Long Châu mỗi ngày sẽ tự động diễn sinh ra một giọt Long lực, mà Vi Tầm rèn luyện tự thân mỗi ngày tiêu hao một giọt Long lực, vẫn duy trì thu chi cân bằng. Bây giờ Vi Tầm hấp thu cả đêm oán sát khí, trời mới vừa tờ mờ sáng thời gian, dĩ nhiên gia tăng rồi hai giọt Long lực!

Thu hoạch này không thể bảo là không phong phú, phải biết một giọt Thần huyết, cũng là chuyển hóa thành mười giọt Long lực mà thôi.

Vi Tầm vạn vạn không nghĩ tới, lần này bỏ tù sẽ có như vậy thu hoạch ngoài ý muốn.

Hắn hồn nhiên vong ngã, đều không ngờ xuất ngục, chăm chỉ không ngừng địa điền cường hấp oán sát khí.

Đảo mắt năm ngày trôi qua, Vi Tầm gia tăng rồi chín giọt Long lực, cũng không cách nào tăng lên nữa.

Trong lao oán khí sát khí cơ hồ bị hấp thu hầu như không còn, nguyên bản âm sóng ngầm ẩm ướt ô yên chướng khí địa lao, trở nên ánh nắng tươi sáng, liền không khí đều mát mẻ. Làm Vi Tầm thu công đứng lên, hết thấy phạm nhân đều giống nhìn tựa như nhìn quái vật hắn.

Bạn đang đọc truyện *Thiên Phú Thế Giới Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 72: Nguyên tố truyền âm

Sau giờ Ngọ Địa Lao, tia sáng từ cửa sổ ở mái nhà soi sáng đi vào, cái này đã từng tanh hôi dơ bẩn địa phương, trở nên sạch sẽ sạch sẽ, phảng phất một cái ti mi xử lý lòng đất cung điện, không khí trong lành được giống nhau rừng rậm nguyên thủy.

Số sáu trong lòng giam thiếu niên đứng lên, trong đôi mắt hàn quang nội hàm, ánh mắt không nói ra được ma tính.

Hắn mặt trái xương gò má phụ cận vết đao đã khỏi hẳn, để lại một cái thập tự đan chéo nhàn nhạt vết trầy, làm cho người ta một loại thần bí tà mị cảm giác. Vết thương trên người từ lâu vảy kết, lưu lại mười mấy cái vết sẹo, giống ở chứng minh cái gì.

Các phạm nhân sớm phát hiện không khí dị thường, dùng chân chỉ đầu cũng có thể đoán được này loại dị biến cùng Vi Tầm có quan hệ.

Ở đây trong địa lao, Thiên Sư kiểm khách tuyệt đối là một khác loại, rất nhiều phạm nhân nhìn kỹ ánh mắt của hắn tràn ngập kiêng kỵ.

Thiếu niên càng ngày càng thờ ơ, nguyên hữu ánh mặt trời khí chất dần dần biến mất.

Có người nói, nam nhân cùng cậu con trai khác nhau ở chỗ hai chữ: Trái qua.

Vi Tầm ở cái thế giới này thương qua, chết qua.

Hiện nay hắn lại thêm hai phần lý lịch, hắn đã từng ngồi tù, bị hình.

Hay là, đây chính là trưởng thành đánh đổi.

Đã từng ánh mặt trời cậu bé, từ từ lột xác thành một cái máu lạnh nam nhân.

Chân chính để hắn cảm thấy giá rét, là tim của hắn.

Bỏ tù mấy ngày, Vi Tầm suy nghĩ mình bạch rất nhiều chuyện. Hắn không trách Đạt thúc đưa hắn đuổi ra khỏi cửa, dù sao Mễ trạch đã từng thu nhận giúp đỡ quá hắn, hắn ghi khắc phần ân tình này. Thế nhưng hắn không thể nào hiểu được, Đạt thúc thật giống hết sức để hắn chạy tới Lôi Đình Thành chịu chết, này toán có ý gì?

Còn có hắn linh sủng, con kia Hắc Bát ca nói chạy bỏ chạy, không có chút nào hàm hồ.

Ròng rã sáu ngày trôi qua, Vi Tầm cùng Roger mất đi liên hệ.

Những kinh nghiệm này, để thiếu niên tâm thái sinh chuyển biến.

Từ trước hắn càng tin tưởng nhiều người sức mạnh lớn, khát vọng tìm tới mấy cái tin tưởng được đồng bạn, cùng đi nghịch thiên. Hắn cũng thiết thân thể nghiệm qua đồng bạn chỗ tốt, tỷ như trốn ở Thiết Chùy sau lưng điên cuồng ném Nguyệt Nha Nhận, loại cảm giác đó rất mức nghiện, liền giống với game online bên trong rửa rứt cổ ở phía sau mặt điên cuồng phát ra.

Hiện nay hắn hăm thân lao tù, kêu trời trời không biết, kêu đất đất chẳng hay.

Này để hắn hiểu được một cái đạo lý: Ai cũng không dựa dẫm được, chỉ có thể dựa vào chính mình.

...

...

Chesapeake nhà thờ lớn khí thế rộng rãi, là Lôi Đình Thành xưa nhất kiến trúc.

Toà này rất có phương tây Thần Điện sắc thái nhà thờ lớn, có bốn trăm năm lâu đời lịch sử, so với Thiên Tinh Quốc tồn tại thời gian còn dài.

Nhà thờ lớn hậu hoa viên bên trong, một cái từ mi thiện mục hoa giáp lão nhân đang ở cho hoa cỏ tươi nước. Cái này làm người làm vườn công tác lão nhân, có thân phận hiển hách, hắn là chủ trì Chesapeake giáo đường Bird giáo chủ, Lôi Đình Thành cường giả đứng đầu.

Sau lưng hắn, một người đàn ông trung niên lẳng lẳng đứng ở nơi đó, cầm như hén.

Người này tên là Holden, là trong giáo đường rất có thực quyền cha xứ.

Bird giáo chủ một bên tưới hoa, vừa nói: "Cao Thành Nghị cho ngươi bao nhiêu chỗ tốt, ngươi càng chạy đi Phủ Thành chủ thay Vi Tầm cầu xin?"

Holden cha xứ mồ hôi lạnh trên trán ứa ra, không dám có chút ản giấu, ngập ngừng nói nói: "Đại nhân, ta. . . Năm đó ta thiếu nợ Cao đoàn trưởng một ân tình, lần này bị hắn nhờ vả, chỉ vì kết thúc năm đó tình cảm."

"Nhân viên thần chức không nợ tín đồ một châm một đường, ngươi thường trả nhân tình không gì đáng trách, bất quá. . ." Bird giáo chủ cái kia ánh mắt hiền hòa, làm cho người ta một loại áp lực vô hình: "Ngươi thân là cha xứ, thay trong thánh đường người cầu xin, cái này không quá thích hợp chứ?"

"Giáo chủ đại nhân, hiểu lầm, đây là hiểu lầm. Thuộc hạ phái người điều tra qua, Vi Tầm rõ ràng, cùng Harry Potter đạt đến cũng không liên quan, hắn lúc trước vào ở Mễ trạch chỉ do trùng hợp." Holden cha xứ sát mồ hôi lạnh giải thích: "Vi Tầm lần này bỏ tù, đúng là Tang Ốc Phu mượn đề vung. Vị thành chủ kia nhà thiếu gia thua ở Cao Đại Mãnh hạ, không cam tâm, từ khi Tang Ốc Phu biết được Cao Thành Nghị đi Thời Quang Trấn đã giúp Vi Tầm, liền động oai môn tâm tư."

"Hừ, được lắm mượn đề vung." Bird giáo chủ lạnh rên một tiếng: "Ngươi không cảm thấy sự tình thật trùng hợp sao, Pétros Tổng đốc đã bày lệnh truy nã, Vi Tầm ở Mễ trạch ở ba tháng, hẳn hiềm nghi nhảy vào sông Rhine cũng rửa không sạch. Chuyện này nên làm cái gì thì làm cái đó, ngươi không muốn lại cảm."

Đúng" Holden cha xứ nghe hiểu ý tại ngôn ngoại, Vi Tầm lần này trên đống quần dính hoàng nê ba, không phải cắt cũng là cắt, nhất định khó thoát khỏi cái chết. Căn nhắc đến Cao Thành Nghị giao phó, Holden yếu ớt bổ sung một câu: "Đại nhân, ta nhận được tin tức, trong địa lao xảy ra chút quái sự."

Chú ý tới Bird hỏi thăm ánh mắt, Holden lĩnh hội thượng ý, nói một cái giáo chủ tuyệt đối cảm thấy hứng thú đề: "Vi Tầm ở Địa Lao mình tưởng năm ngày, vẫn chưa chịu đến oán sát khí ăn mòn, trái lại tình thế trong địa lao ô uế."

Bird giáo chủ cảm ẩm nước bỗng nhiên đình trệ, trầm giọng nói: "Lời ấy thật chứ?"

"Chính xác trăm phần trăm!" Holden vừa nhìn có hi vọng, thêm mắm thêm muối nói: "Bây giờ trong địa lao không khí trong lành, con gián con chuột biến mất không còn tăm tích, nghe nói ngục tốt cùng các phạm nhân không không khiếp sợ. Y theo thuộc hạ ngu kiến, tình huống như thế rất giống trong truyền thuyết thần thánh tinh chế!"

"Nói hư nói vịt, thần thánh tinh chế cần sáu sao quang minh thiên phú mới có thể triển khai." Bird giáo chủ khẽ cau mày.

"Thuộc hạ cũng nghĩ không thông, theo lý thuyết cái kia loại Nguyệt thuộc tính thiên phú, không thể tinh chế oán sát khí." Holden cha xứ yếu ớt nói: "Chẳng lẽ hẳn cùng với quang minh các thần hữu duyên, tu luyện một loại tinh chế tà ác minh tường pháp?"

"Cùng quang minh các thần hữu duyên? Ha ha, ngươi đúng là biết nói." Bird cười trầm ngâm chốc lát, lại nói: "Thẩm lí và phán quyết dị đoan, Thần Điện xưa nay phụ trách chủ thẩm, ngươi đi an bài một chút, ta muốn đích thân thăm vấn người trẻ tuổi kia."

...

...

Đêm dần khuya.

Đang đang nhắm mắt tĩnh tọa Vi Tầm, bên tai đột nhiên truyền tới một âm thanh: "Vi Tầm, đi phía trái nhìn."

Vi Tầm bỗng nhiên mở mắt ra, nhìn thấy sát vách sổ tám nhà tù một cái khô gầy hán tử, đang hướng hẳn trừng mắt nhìn.

"Ngươi không cần mở miệng, ta đối với ngươi nguyên tố truyền âm, muốn mạng sống phải trả lời ta mấy vấn đề."

Khô gầy hán tử lười biếng tựa ở trên tường, môi hơi mấp máy.

Bốn cấp thuật sĩ, có thể đem âm thanh ngưng tụ thành nguyên tố, truyền vào người khác trong tai, đây chính là nguyên tố truyền âm.

Vi Tầm không nghĩ tới chính mình sát vách ở như vậy một cái cao, đơn giản biết thời biết thế, yên lặng nhìn chằm chằm đối phương.

Khô gầy hán tử tiếp tục truyền âm nói: "Ngươi có Thánh Đường người? Nếu như là, động đây bên trái. Nếu như không phải, động đây bên phải."

(đùa gì thế, ai biết ngươi có Thần Điện phải tới thăm dò lão tử?)

Vi Tầm ngẫm chửi một câu, bên phải nhẹ nhàng vỗ vỗ đầu gối.

Chiếm được câu trả lời phủ định, đối phương lại truyền âm nói: "Ngươi có hứng thú hay không gia nhập Thánh Đường?"

Thần bí cường đại nam nhân dĩ nhiên muốn gia nhập Thánh Đường, này không chỉ có là Thời Quang lão nhân giao cho hắn nhiệm vụ, còn liên lụy tới tiền nhậm huynh thân thế vấn đề. Nhưng trước mắt khô gầy hán tử lai lịch không rõ, vạn nhất là Thần Điện hoặc là phủ thành chủ thám tử, mình bị bán còn giúp bọn họ kiếm tiền.

Lý do ổn thỏa, Vi Tầm dứt khoát giật giật bên phải.

"Ngươi hoài nghi ta là thần điện chó săn?" Khô gầy hán tử phảng phất có thể nhìn thấu Vi Tầm tâm tư, truyền âm sấm ý cười: "Ngươi thấy người này, cũng không phải là ta bản thân, ta bắt quả mượn dùng thân thể của hắn thôi."

Vi Tầm con ngươi co rút lại, mơ hồ đã nhận ra cái gì.

Đối phương lại truyền âm nói: "Không cần kỳ quái, ngươi nên nghe qua ký sinh thiên phú chứ?"

Chương 73: Ký Sinh Cuồng Ma

Sáu sao thiên phú, một loại xưng là Thiên Sứ thiên phú, hoặc là Tinh quân thiên phú.

Thời đại viễn cổ ác ma nắm giữ cùng Thiên Sứ chống lại thực lực, có chút sáu sao thiên phú, cũng được gọi là ác ma thiên phú.

Ký sinh thiên phú, liền là ác ma thiên phú bên trong rất nổi tiếng một loại.

Có người nói nắm giữ loại thiên phú này người, linh hồn có thể ký túc ở trong cơ thể của người khác.

Thiên phú như thế cực kỳ hiếm thấy, Nam đại lục đã biết ký sinh thiên phú thuật sĩ, chỉ có một.

Cái kia nắm giữ ký sinh thiên phú người, là trong thánh đường người, đồng thời ngồi ở vị trí cao.

Thánh Đường xưa nay lấy Thánh Chủ làm đầu, ở Thánh Chủ trở xuống, có một nguyên lão biết. Thánh Chủ không có ở đây thời điểm, liền do sáu vị trưởng lão chủ trì đại cuộc. Từ khi Vô Danh Kiếm Thánh sau khi mất tích, Thánh Đường bên trong bộ phận là ba cái phe phái, nguyên lão sẽ thế ba chân vạc, làm theo ý mình.

Ở sáu đại trưởng lão bên dưới, có nổi danh mười hai sao toà sứ giả.

Sứ giả bên dưới, còn có thật nhiều thực lực mạnh mẽ Thánh Đường hộ pháp.

Xuống chút nữa, chính là các nơi đường khẩu Đường chủ, cùng với mỗi bên loại chấp sự.

Vừa nhắc tới ký sinh thiên phú, Nam đại lục thuật sĩ đều sẽ liên tưởng tới một người, người này là Thánh Đường mười hai sao toà sứ giả một trong, được xưng chòm sao Thiên xứng sứ giả, cũng là nhất bị chê trách (Ký Sinh Cuồng Ma) cao thiên bình!

Tương truyền ngoại trừ sáu đại trưởng lão ở ngoài, không có người thấy cao thiên bình diện mục chân thật.

Hắn tới vô ảnh đi vô tung, giao thiệp với người đều dùng ký sinh con rối, cho dù bản thân đứng ở trước mặt người, người cũng không nhận ra được.

Vào giờ phút này, Vi Tầm tâm tình hết sức ngổn ngang.

Kế hoạch của hắn là tùy tiện tìm một Thánh Đường phân đường khẩu, từ cơ sở làm lên.

Bây giờ một hồi tiếp xúc được chòm sao Thiên xứng sứ giả cao đoan như vậy tồn tại, không khỏi khiến người ta cảm khái kế hoạch không đuổi kịp biến hóa.

Cảnh giác từng mắt khô gầy hán tử, Vi Tầm trong lòng còn có hoài nghi, ai có thể bảo đảm người này chính là cao thiên bình?

"Ta mình bạch người nghi ngờ, chú ý nhìn đối với mặt số ba lao tù."

Khi này cái truyền âm vang lên, khô gầy hán tử phẳng phát uống say giống như, say như chết ngã xuống đất.

Cùng lúc đó, đối với mặt số ba trong nhà giam cái kia ngủ say đại hán trực đầu, đột nhiên đứng lên.

Vi Tầm thông qua nhìn ban đêm rõ ràng nhìn thấy, đại hán trực đầu đi tới lao tù biên giới, hướng hắn trừng mắt nhìn.

Sau đó đại hán trực đầu môi mấp máy, truyền âm nói: "Hiện tại người tin sao?"

Vi Tầm vẫn có hoài nghi, trước mắt tình cảnh này là rất quý dị, nhưng cũng không bài trừ khô gầy hán tử cùng đại hán trực đầu liên thủ diễn trò khả năng. Tùy tiện đến hai người nguyên tố truyền âm là có thể giả mạo cao thiên bình, cái kia chòm sao sứ giả cũng quá không đáng giá, Vi Tầm sẽ hoài nghi mình rất ngu hết sức ngay thơ.

Mang theo vài phần nghi hoặc, Vi Tầm chỉ chỉ số bốn lao tù cái kia ngủ say ngây to lồi thoi lão đầu.

Trong Địa Lao đóng mấy ngày, hắn cũng nắm rõ ràng rồi một ít tình hình, cái kia lồi thoi lão đầu đã trong Địa Lao nhốt ba mươi năm, không thể nào là nằm vùng. Nếu như đối phương có thể ký sinh ở lồi thoi lão đầu trong cơ thể, vậy là có thể nói rõ rất nhiều vấn đề.

Mấy giây sau khi, đại hán trực đầu ngã xuống đất.

Số bốn nhà tù lời thôi lão đầu phảng phất xác chết vùng dậy giống như, bỗng nhiên ngồi dậy, đối với Vi Tầm nháy mắt.

"Các hạ còn có nghi ngờ sao?"

Lời thôi lão đầu môi mấp máy, già nua thanh âm khàn khàn truyền tới.

Vi Tầm hút vào cảm lạnh khí, lập đi lập lại nhiều lần, không đến lượt hần không tin.

Như vậy ung dung thoải mái địa không chế thân thể người khác, giới Ạ, này là dạng gì trâu bò thù đoạn?

Hần bắt đắc dĩ giật gậy tay trái, ý kia là: Ta tin, đại ca, ta thật sự tin.

"Thân phận của ta, nói vậy ngươi đã đoán được." Lời thôi lão đầu tiến nhập đề tài chính: "Bản sứ thân là chòm sao Thiên Xứng sứ giả, chấp chương hình pháp, trong lòng tự có thiên bình, chỉ cầu công bình công chính. Không nói gạt ngươi, ta điều tra lá bài tẩy của ngươi, ngươi thay Thánh Đường huynh đệ chịu khổ, Thánh Đường sẽ không bỏ ngươi lại mặc kệ."

Vi Tầm trong lòng vui vẻ, không nghĩ tới Thánh Đường huynh đệ như thế ngay thẳng.

Lời thôi lão đầu truyền âm nói: "Ta có hai cái phương án, số một, ta phái nhân kiếp ngục, giúp ngươi cao bay xa chạy. Từ nay về sau, ngươi chính là Thiên Tinh Quốc tội phạm truy nã, chỉ phải liều mạng Thiên Nhai, sau lần đó ngươi hết thầy đều không có quan hệ gì với Thánh Đường."

Vi Tầm nhăn lại xung quanh lông mày, chính mình còn chưa kịp ở Lôi Đình Thành đại triển quyền cước, phải thoát đi Thiên Tinh Quốc?

Hần từ Đông đại lục chạy nạn đến rồi Nam đại lục Thiên Tinh Quốc, ngăn ngăn mấy tháng sau lại được chung quanh lưu vong, muốn nói trong lòng không có chút ý kiến, đây tuyệt đối là gạt người.

"Thứ hai, ngươi gia nhập Thánh Đường, Bản sứ cam đoan với ngươi, từ nay về sau ngươi thuộc về ta quản hạt, trực thuộc cán cân nghiêng về, mặc dù trong thánh đường người cũng không biết thân phận của ngươi." Lời thôi lão đầu lại đưa ra một cái đề nghị.

Vi Tầm không tỏ rõ ý kiến, lạnh lùng nhìn chăm chú vào đối phương.

"Không biết ngươi là có hay không nghe nói qua, bản sứ dưới quyền cán cân nghiêng về đô là Thánh Đường mật thám, thi hành nhiệm vụ không phải bình thường. Đám nhiệm cán cân nghiêng Vệ Phong hiểm cực cao, báo lại cũng cực cao, ngươi không ngại suy tính một chút."

Vi Tầm rốt cục không nhịn được, nhỏ như muỗi kêu thanh âm nói: "Ngươi đến cùng muốn ta làm cái gì?"

Lời thôi lão đầu quý dị nở nụ cười, truyền âm nói: "Ta muốn ngươi đánh vào Thần Điện, làm ta Thánh Đường nội ứng. Ngươi không cần nhìn ta lom lom như vậy, gia nhập Thần Điện, có thể bảo đảm tính mạng ngươi không lo, đồng thời hưởng thụ Thánh Đường cùng thần điện song trọng đãi ngộ, có sao mà không làm?"

Vi Tầm bị này loại vô gian đạo nội dung vô kịch mê đi, trong lòng loạn tung tùm phèo.

"Ta biết ngươi có nghi hoặc, nói như thế, trong thần điện có mắt của ta tuyến. Ngươi tình chế oán sát khí năng lực, đưa tới Bird chủ giáo hứng thú. Chỉ cần ngươi nghe ta sắp xếp, Bird nhất định đối với ngươi có phần coi trọng, bao ngươi ở Lôi Đình Thành ngênh ngang mà đi. Thật không dám giấu giếm, ngươi lần này bỏ tù, cùng thành chủ con trai Tang Ốc Phu có quan hệ, ngươi như muốn báo thù, đây là một cái cơ hội." Lời thôi thanh âm của lão đầu tràn ngập đầu độc lực.

"Ngươi không sợ ta phản bội ngươi?" Vi Tầm bật thốt lên, nói xong cẩn thận tra xét động tĩnh bốn phía.

"Ha ha!" Lời thôi lão đầu truyền âm sầm tiếng cười, tiếng cười kia bên trong lộ ra sự tự tin mạnh mẽ: "Ngươi nhớ kỹ, ta có thể là bất luận người nào, ngươi sau này gặp phải mỗi người, cũng có thể là của ta hóa thân. Bao quát lên giường với ngươi nữ nhân, cũng có thể là của ta con rồi. Phản bội ta biết có như thế nào kết cục, chính ngươi suy nghĩ giống."

Vi Tầm một trận phát tím, cắt thân cảm nhận được Ký Sinh Cuồng Ma lực uy hiếp.

Phát tím sau khi, hần cảm thấy tái nhợt vô lực.

Bất luận Thánh Đường cũng tốt, Thần Điện cũng được, nhìn trúng bắt quá là hần giá trị lợi dụng.

Hần vận mệnh, nắm giữ ở trong tay người khác.

(Ký Sinh Cuồng Ma, mặc ngươi cơ quan tính hết, có thể tính đến ca là Thánh Đường thiếu chủ sao? Ha ha, Thánh Đường người thừa kế chạy đi Thần Điện làm năm vùng, này giả thiết hết sức kích thích Ạ, đến thời điểm ai tính toán ai còn chưa chắc chắn đây!)

Vi Tầm sinh ra một cái điên cuồng ý nghĩ, thấp giọng nói: "Ta nên làm thế nào?"

"Ngày mai Bird sẽ đích thân thăm vấn ngươi, ngươi chỉ cần ăn ngay nói thật, cùng Mễ Trạch phủi sạch quan hệ." Lời thôi lão đầu tựa hồ áp Ừ được rồi

nguyên bộ kế hoạch: "Mặc kệ hán nói gì với ngươi, ngươi kiên trì yêu cầu tiến nhập Lôi Đình tháp chứng minh chính mình. Tin tưởng ta, Bird sẽ đồng ý."

Bạn đang đọc truyện *Thiên Phú Thế Giới Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 74: Giảng nghĩa khí Bát gia

Sáng sớm, Vi Tầm lưu ý ba phạm nhân động tĩnh.

Ba người kia, theo thứ tự là khô gầy hán tử, đại hán trọc đầu, cùng với lòi thoi lão đầu.

Ba người có một điểm giống nhau, đều bị cao thiên bình ký sinh quá.

Vi Tầm trong lòng có một suy đoán, bị ký sinh quá người, nên xuất hiện nào đó loại tác dụng phụ.

Vào giờ phút này, hán đang quan sát bên trong.

Số ba lao tù đại hán trọc đầu trước hết thức tỉnh, vừa đứng lên lại ngã xuống, đưa tay xoa huyết Thái Dương, nghi hoặc mà tự lẩm bẩm: "Kỳ quái, đại gia mấy năm chưa hề uống rượu, tại sao có thể có say rượu sau đau đầu?"

Sau lần đó thời gian trong, đại hán trọc đầu không ngừng mà nhu cái đầu, trong miệng hùng hùng hổ hổ.

Vi Tầm không chút biến sắc, ánh mắt rơi vào khô gầy hán tử trên người.

Người kia cũng ôm đầu, trên mặt đất trên lăn lộn, tựa hồ đầu đau như búa bổ.

Tình hình như vậy trong Địa Lao hết sức thông thường, tất cả mọi người thành thói quen, cũng không người cảm thấy bất ngờ.

Chỉ có Vi Tầm trong lòng mang theo nghi hoặc, đối với Ký Sinh Cuồng Ma thủ đoạn có trực quan hiểu rõ.

"A!"

Đột nhiên, phòng số bốn lòi thoi lão đầu kêu thảm một tiếng, ở trong lồng giam nhảy nhót tung bùng.

"Bảo tàng!"

"Bản đồ kho báu liên khắc vào Nam Giao sông Rhine bên trên bia đá, ha ha!"

"Ta đã nói rất nhiều lần rồi, tại sao không ai tin tưởng ta, tại sao?"

Lòi thoi lão đầu tựa như nổi điên kêu to, nhiều lần nói một cái nào đó bảo tàng bí mật.

Đối với lần này mọi người cũng tập mãi thành quen, này lão đầu đã lặp lại nói rồi ba mươi năm, từ xưa tới nay chưa từng có ai tin tưởng hán.

So với kỳ gia tộc đã từng còn phái người đi đã kiểm tra tấm bia đá kia, vẫn chưa tra ra bất kỳ đầu mối nào, sau khi trở lại đánh đập lòi thoi lão đầu ngừng lại.

"Không nhìn thấy, các ngươi không nhìn thấy, ha ha!"

"Lực lượng tinh thần, có ba mươi lăm cấp lực lượng tinh thần, là có thể nhìn thấy bản đồ kho báu!"

"Thủ lĩnh sẽ không gạt ta, đó là chân chính bản đồ kho báu, người hữu duyên thì sẽ nhìn thấy tấm kia đồ."

"Lạp lap lap, khom da tư a khom da tư! Gore D. Roger bảo tàng, người nào đến người đó chính là lính đánh thuê vua!"

Lòi thoi lão đầu chỉ do tự này, liên tiếp khua tay múa chân.

Trong địa lao ngục tốt cùng phạm nhân đều không có coi hán là sự việc, thậm chí lão quý này không cứu.

Ba mươi lăm cấp lực lượng tinh thần, toàn bộ Thiên Tinh Quốc cũng không có kẻ trâu bò như vậy, không ai đem lời của lão già để ở trong lòng.

Vì Tầm giặt mình, lực lượng tinh thần của hắn rất gần gũi ba mươi bốn cấp.

Chờ đến đột phá ba mươi lăm cấp lực lượng tinh thần, không ngại đi thử xem, điều kiện tiên quyết là hắn có thể sống mà đi ra toà này Địa Lao.

Sáng sớm gần hai cái man đầu, Vì Tầm chịu nhịn tính tình chờ đợi.

Nếu như cao thiên bình đáng tin lời, hôm nay nhà thờ lớn Bird giáo chủ sẽ đích thân thăm vấn hắn.

Đột nhiên, một luồng quen thuộc ý niệm truyền đến: "Tiểu tử, ngươi còn sống chứ?"

Này cổ ý niệm, bắt nguồn từ Hắc Bát ca Roger.

Rõ ràng một tuần lễ, Vì Tầm rút cục cùng mình linh sủng sinh ra tinh thần liên hệ.

Hắn tức sôi ruột, dụng ý niệm hỏi thăm Hắc Bát ca: "Đại gia ngươi, nói chạy bỏ chạy, có như ngươi vậy sủng vật sao?"

"Tiểu tử, ngươi đi đâu tìm bản tọa nói như vậy nghĩa khí sủng vật?" Roger hỏa khí so với chủ nhân còn lớn hơn, dụng ý niệm nắc to: "Tiểu tặc, nếu không phải là bản tọa liều mạng bị loạn tiền bản chết tìm Cao Thành Nghị hỗ trợ, ngươi cho rằng ngươi có thể sống đến bây giờ?"

Vì Tầm ngớ ngẩn, cẩn thận hồi tưởng, lúc trước Silva nguyên bản phải đem hắn lãng trì, sau đó không biết xảy ra chuyện gì, Silva lại cũng không xuất hiện, ngược lại là hai cái ngục tốt đưa hắn đặt đưa đến sở sâu lao tù.

Nếu như trong này có Cao Thành Nghị hỗ trợ, cái kia liền nói xuôi được.

Vì Tầm hít sâu một hơi, hỏi: "Cao đoàn trưởng đã giúp ta?"

"Phí lời, hắn đi Phủ Thành chủ chuẩn bị quá, còn đi cầu quá trong giáo đường Holden cha xứ." Roger không có tốt Khí đạo: "Còn có bản đại gia, liều cái mạng già mới liên lạc với ngươi trên. Ngươi lẽ nào không có phát phát hiện sao, ta và ngươi ở hai mươi bước bên trong mới có tinh thần liên hệ, bản tọa liều lĩnh bị tuần tra vệ binh bắn thành tổ ong vỡ vỡ nguy hiểm, đang núp ở Địa Lao ở ngoài một cái rãnh nước bên trong liên hệ ngươi!"

Vì Tầm trong lòng âm áp, nguyên lai mình cũng không có bị toàn thế giới vứt bỏ.

Này loại âm áp, dường như trong bóng tối sáng lên một đạo quang, mang cho người ta hi vọng.

Ý hắn đọc ôn nhu rất nhiều: "Tiểu Bát, không, Bát gia, oan ức ngươi."

"Đừng nói trước những thứ vô dụng này, ta tới cấp cho ngươi nhắc nhở một chút." Bát gia rất trực tiếp: "Tối hôm qua bản tọa nghe thấy Cao Thành Nghị cùng cái kia nước Tổ Tổ trò chuyện, lần này ngươi sợ là cứu tử nhất sinh, vinh quang đoàn lính đánh thuê cứu không được ngươi."

Vì Tầm cười khô: "Ta biết."

"Ta hỏi thăm được một cái tin, Harry Potter đạt đến, năm đó cho lai đệ tử Tổng đốc mang qua nón xanh, ngũ Tổng đốc nuôi ở một cái trong trang viên tiểu tình nhân. Vụ án của ngươi đã không phải là Lôi Đình Thành chủ năng quyết định, con chó kia rầm thành chủ muốn đem ngươi đưa cho Tổng đốc tranh công, coi như ngươi không có tội cũng khó thoát khỏi cái chết, trừ phi Thần Điện chịu ra mặt chứng minh sự trong sạch của ngươi." Roger câu chuyện nhất chuyện: "Tiểu tử, nếu không ngươi đừng một cái, tìm khối vách tường đâm chết chính mình."

Vì Tầm đang ở trong cảm động, nghe lời này một cái liền xù lông: "Tiểu Bát, ngươi có ý gì, bất cứ lúc nào bất cứ nơi đâu đều ước gì ta đi chết?"

"Ngươi không phải có Luân Hồi ấn ký sao, Luân Hồi sau lại tới một lần nữa, có thù báo thù, có oán báo oán." Roger ra một ý đồ xấu.

Vì Tầm trong lòng xẹt qua kéo dài thờ dài, kỳ thực hắn vừa bị vỗ vào Địa Lao thời điểm, đã nghĩ quá tự sát. Làm cái kia loại ý nghĩ mạo lúc đi ra, trong cơ thể Luân Hồi ấn ký sinh ra mãnh liệt cảm giác bài xích. Cái kia rõ ràng cảm giác bài xích, để Vì Tầm không thể không hoài nghi, giả như hắn tự sát lời, chỉ sợ cũng triệt để ngấm rồi.

"Ta ở trong tù gặp phải một cái quái dị người, tình huống là như vậy. . ."

Vì Tầm truyền đạt ý niệm, đem cao thiên bình sự tình nói một lần.

Chuyện đến nước này, hắn ở trên thế giới này tín nhiệm nhất không phải người, mà là một con chim.

"Ha, bản tọa thiếu chút nữa đã quên rồi, Thần Long Châu tinh chế oán sát tà khí là một tay hảo thủ. Tiểu tử, ngươi lần này có thể nói nhân họa đắc phúc, một mũi tên hạ hai chim, không, một mũi tên trúng ba chim a!" Roger trở nên hưng phấn: "Ngươi không phải đã sớm muốn lần vào Thánh Đường sao, chuyện lần này làm xong, ngươi ở Thánh Đường cùng Thần Điện đều lấy được trọng dụng!"

Vì Tầm: "Đôi mắt gián điệp có tốt như vậy làm sao, làm không cẩn thận chết không có chỗ chôn."

"Người khác sợ chết còn có thể thông cảm được, có thể người không giống nhau a, người có Luân Hồi ẩn ký, quá mức chết rồi lại tới một lần nữa!" Roger kéo dài phần khởi: "Này loại đôi mắt gián điệp thân phận, chính là vì người đo ni đóng giày, chỉ cần người đứng vững gót chân, sau đó có rất nhiều cơ hội báo thù rửa hận."

Vì Tầm mao nhết bỗng nhiên mở, này loại nguy hiểm cao sự tình, ngấm lại liền cảm thấy kích thích.

"Bất kể hần là cái gì cao thiên bình vẫn là Bird giáo chủ, bọn họ muốn lợi dụng người, quay đầu lại bất quá là nâng lên thạch đầu đập chân của mình. Lần này bọn họ liên thủ thành toàn người, Lôi Đình tháp người nhất định phải đi, có thể giúp người người hấp thu lượng lớn Long lực!" Roger kích động nói: "Cái kia trong tháp oán linh, ác linh, nói không chắc sẽ cho người vui mừng ngoài ý muốn, đến thời điểm mang ta đi chung đi, bản tọa muốn đi nghiệm chứng một cái suy đoán."

"Được rồi." Vì Tầm thay đổi đề tài: "Bát gia, có một vấn đề ta muốn hỏi người."

"Người nói."

Vì Tầm nói lời kinh người: "Người có không có cảm thấy ta rất ngu?"

Địa Lao bên ngoài Hắc Bát ca trầm mặc chốc lát, hỏi ngược lại: "Tại sao nói vậy?"

"Ta có ba mươi ba cấp lực lượng tinh thần, cũng chưa chắc so với người khác thông minh bao nhiêu, khắp nơi thân bất do kỷ. Ta muốn yên tĩnh làm cái hắc thủ sau màn, lại bị người khác ở hậu trường nắm trong tay ta vận mệnh. Ta thậm chí không biết đến tốt cùng chuyện gì xảy ra, mơ mơ hồ hồ liền bỏ tù." Vì Tầm ý niệm rất thương cảm.

"Tiểu tử ngốc, lực lượng tinh thần quyết định ngộ tính, cùng bản thân người thông minh hay không không có quan hệ. Có mấy người thông minh tuyệt đỉnh, ngộ tính cũng không cao, không học được cao minh chiêu số, bởi vì ... này loại người nội tâm nhiều lắm, tổng đem chuyện đơn giản nghĩ đến quá phức tạp. Còn có chút người, so với Thiết Chùy còn ngu xuẩn, nhưng học xong lợi hại tất sát kỹ, bởi vì ... này loại người tâm tư đơn thuần, không có tạp niệm." Roger khai đạo đang đang hoài nghi cuộc sống thiếu niên: "Ta cho người làm một ví dụ đi, ngàn năm trước Đông đại lục có một rõ Bá Vương, nổi danh đầu óc không dễ xài, nhưng hần đã từng đánh khắp đông thổ không có địch thủ, người minh bạch ý của ta sao?"

Vì Tầm rơi vào trầm tư.

Một lát sau, Roger nói rằng: "Tiểu tử, người còn có thể cứu, Nam đại lục trí giả A Lạp Công bên trong tư đã nói một câu danh ngôn: Lớn nhất thông minh, chính là biết mình không thông minh."

"Cái kia ta nên làm thế nào, từ sáng đến tối ta ngu xuẩn ta kiêu ngạo?" Vì Tầm tự giễu nói.

"Người đọc nhiều sách như vậy, không hiểu cái gì gọi biết nhục nhã sau đó dừng?" Roger thở dài một tiếng: "Cuối cùng, cũng là người quá yếu. Nhân loại các người có đôi lời rất phong cách cũ, nhưng là lời lẽ chí lý: Ở sức mạnh tuyệt đối trước mặt, bất kỳ âm mưu quỷ kế gì đều là phí công. . . Người bố trí nghĩ một hồi, giả như người là sáu cấp thuật sĩ, này Lôi Đình Thành ai dám động đến người?"

Vì Tầm bị thuyết phục, tạm thời không nói chuyện sáu cấp cường giả, dù cho hần là năm cấp thuật sĩ, Phủ Thành chủ động trước hần cũng phải ước lượng một hồi.

"Người muốn ở thành phố lớn đặt chân, trước phải có chỗ đứng tư bản. Căn cứ bản tọa này mấy ngày quan sát, Lôi Đình Thành ba cấp thuật sĩ nhiều như chó, bốn cấp thuật sĩ đầy đất đi, không phải Thời Quang Trấn cái kia loại địa phương nhỏ có thể so sánh. Thiên Sư kiếm khách danh tiếng, bất quá là hoa quỳnh một phát hiện, người chỉ là một cái hai cấp thuật sĩ, không có ai đem người để ở trong mắt."

Chư thiên vạn cảm vua gãi đúng chỗ ngứa địa vạch ra Vì Tầm lớn nhất đoàn bản, làm một cái tổng kết: "Người yếu, vĩnh viễn sống ở quy tắc bên dưới, vĩnh cửu kém xa không chế mình vận mệnh. Quy tắc, xưa nay đều là cường giả chế định."

Bạn đang đọc truyện *Thiên Phú Thế Giới Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 75: Trong nghịch cảnh thiếu niên

Lôi Đình Thành chủ ngái mầu. Bỉ Kỳ gần đây sứt đầu mẻ trán, Thời Quang Trấn là Lôi Đình Thành địa bàn, mà Harry Potter dĩ nhiên tại Lôi Đình Thành khu trục thuộc bên trong ẩn núp mười năm, thành chủ khó từ tội lỗi.

Thật vất vả bắt được một cái cùng tội phạm truy nã có quan hệ Thiên Sư kiếm khách, nhưng ngày càng rắc rối. Từ khi Holden cha xứ đi Địa Lao chào hỏi, thành chủ tay người phía dưới đã không dám đối với Vi Tầm dụng hình, ai cũng biết dự đoán từ trước đến giờ là Thần Điện phụ trách thẩm lý và phán quyết, quan phủ bắt quá là hiệp trợ phá án thôi.

Càng dễ thành chủ buồn khổ, là nhi tử Tang Ốc Phu gần nhất biểu hiện.

Thành chủ đối với trưởng tử mang nhiều kỳ vọng, vị này người thừa kế từ trước cũng không có để hấn thất vọng, đứng hàng Phong Vân Bảng 100 người đứng đầu, tuổi còn trẻ mở ra năm sao Mệnh Châu, lại dung hợp một phần tinh lực, liền có thể đột phá đến bốn cấp.

Như vậy phong quang vô hạn thành chủ con trai, nhưng thua ở Cao Đại Mãnh dưới kiếm.

Nói một cách chính xác, Cao Đại Mãnh chỉ dùng một chiêu, liền đánh bay Tang Ốc Phu. Bì Kỳ.

Thành chủ tự biết mình, hấn không phải Thiên Tinh Quốc vương, con trai của hấn cũng không phải toàn quốc thiên tài kiệt xuất nhất, ở Phong Vân Bảng khiêu chiến bên trong thua mấy trận đúng là bình thường. Thất bại cũng không đáng sợ, đáng sợ là Tang Ốc Phu sau khi thất bại biểu hiện.

Có một loại người ở thuận cảnh hạ biểu hiện xuất chúng, ở trong nghịch cảnh làm trò hề.

Tang Ốc Phu vừa vặn là này chủng loại hình, từ khi thua với Cao Đại Mãnh, thành chủ phát hiện mình đích trưởng tử tâm thái từ từ vặn vẹo.

Này dễ thành chủ thất vọng, cho dù hấn biết Tang Ốc Phu bắt lấy Vi Tầm chỉ do cho hạ giận, cũng không có ngăn cản. Bởi vì, hấn muốn nhìn một chút trưởng tử có thể không điều chỉnh tâm thái, đi ra nghịch cảnh. Từ toàn bộ góc độ cân nhắc, đây là đối với Tang Ốc Phu một lần khảo nghiệm, nếu như trưởng tử biểu hiện không hợp cách, như vậy thành chủ phải cân nhắc đổi một cái người thừa kế.

Sau giờ ngo, Tang Ốc Phu đi vào thư phòng bảm báo: "Phụ thân, Bird giáo chủ đến rồi."

Nhận ra được nhi tử trong mắt lóe lên một cái rồi biến mất kinh hoàng, thành chủ càng thất vọng, hỏi: "Hấn nhắc tới thăm Vi Tầm?"

"Đúng thế." Tang Ốc Phu nỗ lực vẫn duy trì phong độ nhanh nhẹn đáng vẻ, duy trì thành chủ người thừa kế khí độ, hấn biết phụ thân xem thường nhất cái kia loại gặp phải rắc rối một chút sự tình liền thất kinh gia tộc đệ tử.

Thành chủ lặng lẽ nói: "Bird giáo chủ thăm vấn nghi phạm hợp tình hợp lý, đem người giao cho hấn."

Tang Ốc Phu biến sắc mặt, bật thốt lên: "Vi Tầm bị Thần Điện mang đi, liền không đến lượt chúng ta làm chủ."

"Chúng ta? Người bây giờ biết chúng ta? Người gọi Silva dụng hình thời điểm, có từng trung cầu quá ý kiến của ta?" Thành chủ giận tím mặt: "Vi là một kẻ không quen biết, người còn muốn ta cùng Bird giáo chủ trở mặt? Ta hỏi người, coi như người giết Vi Tầm thì lại làm sao? Không nên quên, đánh bại người của người là Phong Chi Từ!"

Tang Ốc Phu sợ đến hải hùng khiếp vía, hấn rất nhiều năm không nhìn thấy phụ thân như thế đại động nóng tính, làm không cẩn thận chính mình người thừa kế vị trí đều không giữ được, vội vã giải thích: "Phụ thân, Harry Potter là Thánh Đường dự đoán, cũng là vương quốc trọng độ tội phạm truy nã, quan phủ có quyền trước tiên thẩm lý và phán quyết hấn phạm vào tội. Hài nhi lo lắng ngại ở đại nhân tổng đốc nơi đó không tốt báo cáo kết quả, mới chụp xuống Vi Tầm, không bằng đưa hấn áp giải đến lai đem thủ phủ đi."

"Câm miệng!" Thành chủ cuối cùng một tia tính nhẫn nại biến mất rồi, tức miệng mắng to: "Người điểm tiểu tâm tư kia giấu giếm được ai, người chụp xuống Vi Tầm là vì ta muốn, hay là có mưu đồ khác, người trong lòng mình rõ ràng."

Tang Ốc Phu cảm như hén, hạ thấp xuống đầu không dám cãi lại, ánh mắt oán độc sắp đem sàn nhà xuyên thủng.

Thành chủ nhanh chân ra thư phòng, nhanh chóng trở mặt, trên người nộ khí tiêu tán, khôi phục cái kia không giận tự uy khí độ.

Chỉ chốc lát sau, thành chủ tiếp kiến rồi Bird giáo chủ cùng đi theo Holden cha xứ.

Ba người ở giám ngục quan Silva dẫn dắt đi, hướng về Địa Lao đi đến.

Đạp vào Địa Lao cửa lớn, thành chủ hoài nghi mình đi lộn địa phương, cái này nguyên bản âm sóng ngầm ẩm ướt tanh hôi không chịu nổi u ám nơi, bây giờ trở nên khô ráo sạch sẽ, không khí trong lành, thành chủ không nhận được co rúm mũi nhiều hít hai cái khí.

Bird giáo chủ mặt lộ vẻ vẻ kinh dị, trong mắt lóe ra tinh mang.

Nhìn thấy số sáu trong nhà giam cái kia ngồi dựa vào tường thiếu niên, thành chủ nhất thời kinh động như gặp thiên nhân.

Thiếu niên khí độ thông dong, nhếch miệng lên một tia như có như không mỉm cười. Trên mặt thập tự vết đao không giống như là thống khổ dấu vết, càng giống như một loại nam nhân chứng minh, hấn không có phạm nhân bị tra tấn sau thống khổ kêu rên, cũng không có hãm thân lao ngục kinh hoàng khủng bố. Hấn lười biếng dựa vào vách tường ngồi ở chỗ đó, trong miệng ngậm một cây cỏ dại, nhìn thấy được không phải ngồi tù, càng giống như khách du lịch.

Người bên ngoài đều nói, ở Lôi Đình Thành trong địa lao ngục ba ngày, ngành hán cũng phải biến thành kẻ vô dụng. Nhưng là người thiếu niên trước mắt này, ở Địa Lao khôn một tuần, dĩ nhiên chùy luyện ra một loại cười nhìn phong vân tiêu sái khí chất.

Thành chủ đã tới Địa Lao rất nhiều lần, rất rõ ràng khôn trong Địa Lao phạm nhân là hình dáng gì. Hắn duyệt vô số người, có thể kết luận Vi Tầm cái kia loại bình tĩnh thông dong không phải giả vờ. Này trông ở trong nghịch cảnh việt tỏa việt dũng thiếu niên, vô hình trung chọc vào thành chủ chỗ đau, trong lòng không nhin được đem Tang Ốc Phu cùng Vi Tầm so sánh một hồi.

Vi Tầm bị Silva mang ra cơm tù, nhìn thấy Bird giáo chủ.

"Tiểu tử, đi theo ta đi." Bird giáo chủ thái độ rất hòa ái.

"Đi nơi nào?" Vi Tầm biết rõ còn hỏi.

"Không nên hỏi nhiều, đến rồi địa phương ngươi tự nhiên sẽ biết." Holden ở bên cạnh chen lời miệng.

"Đi với các người có thể." Vi Tầm đưa tay: "Đem đồ vật của ta trả lại cho ta."

"Món đồ gì?" Holden ngó ngàng.

"Ta ngân phiếu, bảo kiếm tùy thân, cùng một bản Nguyệt thuộc tính bí kíp." Vi Tầm chuyển động không có bị lực soát đi cổ đồng chiếc nhẫn, ánh mắt lạnh lùng đảo qua Silva: "Còn có chiến lợi phẩm của ta, Sử gia tổ truyền Phi Thuyết nhẫn."

Lời này vừa nói ra, mấy cái đại nhân vật sắc mặt đều có điểm quái lạ.

Từ xưa tới nay, các phạm nhân rơi trong Địa Lao tài vật, toàn bộ "Sung công", không có nhỏ ra đạo lý.

Bird giáo chủ cũng không tiện can thiệp trong địa lao quy tắc cũ, hỏi dò địa liếc thành chủ một chút.

Thành chủ rõ ràng trong lòng, giả vờ kinh ngạc nói: "Silva, có chuyện này sao?"

"Không có." Silva tròn mắt nói mờ: "Bẩm đại nhân, nghi phạm trên người cũng không đáng tiền tài vật."

Vi Tầm sừng sốt một chút, phát hiện mình vẫn là quá đơn thuần, người trước mắt này ở đâu là thành chủ, rõ ràng là thành quản, ăn thịt người đều không nôn xương đầu. Hơi suy nghĩ, hắn nhìn thẳng Bird giáo chủ: "Vi đại nhân này, ta có thể phối hợp người điều tra, điều kiện là cầm lại thứ thuộc về ta. Ta trong cái bọc nguyên bản có một trăm tám chục ngàn ngân phiếu, xin mời còn nguyên trả lại cho ta!"

"Nói hươu nói vượn!"

Silva nổi giận gầm lên một tiếng, gương mặt người chết kia trong nháy mắt đổi xanh.

Vi Tầm trên người rõ ràng chỉ có 1,800 ngân phiếu, ở đâu ra một trăm tám chục ngàn?

Tiểu tử này một hơi phóng đại gấp trăm lần, để giám ngục quan đi đâu đi lấp bỏ cái kia một trăm bảy chục ngàn nhiều tiền bạc thiếu hụt?

Thành chủ lơ đãng đảo qua máu tanh giám ngục quan, trong mắt hàn quang lóe lên rồi biến mất. Chính là nước quá trong ắt không có cá, người phía dưới mò điểm tiện nghi nhỏ, thành chủ thông thường mở một con mắt nhắm một con mắt. Nhưng lần này Silva mò được cũng quá độc ác đi, một trăm tám chục ngàn ngân tệ, thượng chức cũng chỉ có hơn một ngàn ngân tệ, để thành chủ làm sao chịu nổi?

Vi Tầm muốn chính là cái này hiệu quả, hắn biết mình đồ vật tạm thời không cảm về được, đơn giản ở thành chủ trong lòng cắm một cây gai. Coi như hắn nắm không trở về tài vật, cũng buồn nôn hơn Silva một cái, để này cái người chết mặt giám ngục quan ngày ngày lo lắng đề phòng.

Bạn đang đọc truyện *Thiên Phú Thế Giới Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 76: Mất trí nhớ động tác võ thuật

Chesapeake nhà thờ lớn có một loại tình thất, đây là phạm lỗi làm nhân viên thần chức đóng cửa suy nghĩ lỗi lầm địa phương.

Ở nào đó chút thời gian, này loại tình thất cũng đảm nhiệm phòng thẩm vấn.

Chiều hôm đó, Holden cha xúr canh giữ ở một gian tình thất ngoài cửa, mà bên trong cửa một già một trẻ đang mắt lớn trừng mắt nhỏ.

Bird giáo chủ ngồi ngay ngắn ở bên trong trên một cái ghế, mỉm cười nói: "Người trẻ tuổi, vẫn còn đang trách ta không có cầm lại đồ vật của ngươi? Ta có sợ khó xử của ta, nhân viên thần chức truyền bá phúc âm, thẩm lí và phán quyết dị đoan, không được can thiệp các nơi nội chính."

Vì Tầm ngồi ở đối với mặt, không có tốt Khí đạo: "Đừng kiểm có, ở trong mắt ngươi ta chính là một cái chết người. Đem người chết sở hữu núi vàng núi bạc, cũng không phúc tiêu thụ, ngươi không cần thiết vì là một kẻ đã chết đắc tội thành chủ, không phải sao?"

Lời nói này gãi đúng chỗ ngứa, Bird không khỏi coi trọng Thiên Sư kiểm khách một chút, nói rằng: "Giun để còn muốn sống, ngươi tuổi còn trẻ, vì sao coi chính mình là làm đem người chết?"

"Đây là ta có thể quyết định sao?" Vì Tầm tự giễu nở nụ cười: "Toán ta xui xẻo, cùng Harry Potter liên hệ quan hệ. Các ngươi Thần Điện đối phó dị đoan xưa nay đều là thả giết làm chó không tha làm, chẳng lẽ còn sẽ lòng từ bi buông tha ta?"

"Người trẻ tuổi, trên phố đồn đại khó tránh khỏi nói quá sự thật. Thần Điện không buông tha một cái dị đoan, cũng sẽ không oan uổng một người tốt." Bird giáo chủ ngồi nghiêm chỉnh, nói rằng: "Tạm thời không nói chuyện ngươi là có hay không cùng Harry Potter đạt đến có quan hệ, thân phận của ngươi lai lịch, đủ để khiến người khả nghi. Lão hủ đơn giản hỏi ngươi mấy vấn đề, hi vọng ngươi thành thật trả lời."

Vì Tầm không lên tiếng, chờ nghe tiếp.

Bird tiến nhập đề tài chính: "Vi Tầm, là của ngươi dùng tên giả?"

"Không, là của ta bản danh." Vì Tầm trả lời rất sáng khoái.

"Ngươi tới từ nơi nào, sư thừa người phương nào, cha mẹ là ai?" Bird một hơi hỏi ba cái vấn đề.

"Không biết." Vì Tầm trả lời càng thoải mái hơn nhanh.

"Thiếu niên lang, làm người có thể có ngông nghênh, không thể có ngạo khí, lão hủ khuyên ngươi đoan chính thái độ." Bird ánh mắt phát lạnh, một cỗ vô hình nguyên tố uy thế phả vào mặt.

Cái gọi là nguyên tố uy thế, chính là bốn cấp thuật sĩ cơ rúm cùng bản thân thiên phú phù hợp thiên nhiên nguyên tố, hình thành một cỗ vô hình Lực đạo, có thể áp chế so với mình tu vi thấp hơn đối thủ, ở trong thực chiến thường thường có hiệu quả.

Vì Tầm phảng phất bị đè ở trong nước, sắp không kịp thở, cảm thấy một trận ngột thở. Này loại vô ảnh vô hình thẩm vấn phương thức, so với Silva hình phạt còn khủng bố.

"Ta. . . Ta thật sự không. . . Không biết. . . Lúc trước ta đầu từng bị trọng thương, không biết ở sông Rhine bên trong rớt bao lâu. . . Mất đi. . . Mất đi phần lớn ký ức. . ." Vì Tầm tốc độ nói rất chậm, khó khăn nói ra đã sớm thiết kế xong lời kịch.

"Mất trí nhớ?" Bird nghe vậy ngăn ra.

Vì Tầm áp lực biến mất, cả người mồ hôi đầm đìa, suy nhược mà nhìn cái kia có vẻ như rất hòa ái lão nhân.

Bird xem kỹ thiếu niên rất lâu, trầm ngâm nói: "Ngươi còn nhớ bao nhiêu sự tình?"

"Ta chỉ nhớ rõ tên của ta, cùng một bộ minh tường pháp." Vì Tầm sát mồ hôi hột đầy đầu, nghiêm trang nói hươu nói vượn: "Ta đã quên mình là ai, đã quên tự mình tiến tới từ nơi nào, liền cha mẹ ta tên ta đều không nhớ được."

Bird suy nghĩ chốc lát, nói rằng: "Người trẻ tuổi, lão phu may mắn được đến các thần lột mắt xanh, nắm giữ một loại quang minh thiên phú, nói vậy ngươi cũng đã từng nghe nói ta là một tên thuật trị liệu sĩ. Nói với ta đối đánh đối, ngươi e sợ không gánh vác được."

Bất ngờ tâm ý, nếu như đo lường ra Vì Tầm không có ra hiệu, hôm nay thiếu niên này không có cách nào sống sót đi ra ngoài.

"Sớm nghe nói Bird giáo chủ y thuật cao minh, thật không dám giấu giếm, văn bối lần này tới Lôi Đình Thành, chính là muốn tìm cửa xin mời ngươi trị liệu ta, giúp ta khôi phục ký ức." Vì Tầm đứng lên, tha thiết mong chờ mà nhìn lão nhân, một bộ không kịp chờ đợi giọng điệu nói: "Giáo chủ đại nhân, đến đây đi, giúp ta kiểm tra một chút, nhìn ta một chút đến cùng xảy ra vấn đề gì."

Bird ngó ngán, này thần chuyển ngoặt ra ngoài hẳn dự liệu.

Nhìn Vì Tầm dáng dấp kia, thật giống là bệnh cấp tính loạn chạy chữa, không có chút nào quan tâm giáo chủ tra ra hẳn làm bộ mất trí nhớ.

"Cũng tốt, gặp lại chính là có duyên, lão phu bêu xấu." Bird mèo già hóa cáo, cân nhắc đến Vì Tầm có thể lùi một bước để tiến hai bước, dứt khoát đứng lên, mò về thiếu niên uyển mạch.

Một luồng nhu hòa bạch quang, theo Bird bàn tay, ở Vì Tầm trong cơ thể đi khắp.

Thiếu niên hải hùng khiếp vía, triệt để không đếm xỉa đến.

Trong Địa Lao chữa thương trong quá trình, hần phát phát hiện Thần Long Châu một cái khác diệu dụng, không khỏi có tự lành hiệu quả, còn có một loại thay đổi kinh mạch hình dáng công hiệu, có thể nguy trang thành bệnh đến giai đoạn cuối giả tạo.

Dùng quang minh linh lực đo lường Vi Tầm tình trạng cơ thể Bird, sắc mặt càng ngày càng nghiêm nghị.

Hần phát phát hiện thiếu niên này đầu một số địa phương bị một cỗ vô hình đồ vật tác nghẽn, vật kia hình như là tụ huyết. Căn cứ kinh nghiệm của hần, đầu bị thương tụ huyết tắc, xác thực rất có thể dẫn đến người bệnh mất trí nhớ.

Này loại "Tự mình nghiệm chứng" qua kết quả, so với Vi Tầm chính mình dứt khoát biên cố sự đáng tin hơn nhiều.

Rất lâu, Bird thu tay về, thờ dài một tiếng: "Người trẻ tuổi, người bệnh tình này, lão phu không thể ra sức. Như là mệnh mẽ xua tan người trong đầu tụ huyết, e sợ hoàn toàn ngược lại, làm người thần trí hỗn loạn."

Vi Tầm âm thầm thờ phào nhẹ nhõm, yếu ớt nói: "Vậy ta không có thuốc nào cứu nổi?"

"Cũng không hần vậy, nắm giữ sáu sao thánh quang thiên phú quang minh thuật sĩ, triển khai Thánh Quang Thuật, chữa trị người cũng không phải việc khó." Bird cho "Tuyệt vọng bệnh nhân" một tia hi vọng, nhân cơ hội tung cánh ô-liu: "Tiểu tử, người đầu bị như vậy trọng thương còn có thể có thành tựu ngày hôm nay, phải là quang minh các thần chiếu cố con cung, không biết người là có hay không có hứng thú vì là Thần Điện làm việc?"

(đại ca, không, đại gia, có muốn hay không phối hợp như vậy a?)

Vi Tầm mở cờ trong bụng, tính cách tượng trưng nhần nhỏ một hồi: "Ta gia nhập Thần Điện, các người có thể trị hết ta sao?"

"Đương nhiên, Thần Điện có mấy vị Hồng y đại giáo chủ, đều là sáu sao thánh quang thiên phú, một đời cứu vô số người." Bird ưng thuận mịt mờ chỗ tốt, đề lại cái hậu chiêu: "Chỉ cần người toàn tâm toàn ý vì là Thần Điện hiệu lực, lập xuống công lao, mặt trên sẽ không bạc đãi người."

"Hồng y đại giáo chủ há lại là ta loại lũ tiểu nhân này vật muốn gấp là có thể nhìn thấy, Thiên Tinh Quốc chỉ có đô thành mới có một vị Hồng Y Chủ Giáo chứ?" Vi Tầm nhập vai tuồng, cò kè mặc cả nói: "Bird đại nhân, ta không biết muốn lập xuống bao nhiêu công lao mới có tư cách đơn giản Hồng Y Chủ Giáo, ngài cái này đồng ý đối với ta mà nói quá xa vời."

Hần vừa nói như vậy, Bird trái lại tin tưởng không nghi ngờ.

Ở lão nhân trong mắt, Vi Tầm chính là một cái vì khôi phục ký ức liều lĩnh nhiệt huyết thiếu niên.

"Người trẻ tuổi, com muốn từng miếng từng miếng một mà ăn, đường muốn từng bước từng bước đi. Không ai có thể một lần là xong, bệnh tình của người cũng không ảnh hưởng người tự thân phát huy." Bird lấy ra thần côn bằng hiệu động tác võ thuật: "Thế gian các loại nguyên nhân, chúng thần từ lâu an bài xong. Thời cơ đã đến, người thì sẽ quay lại mở mây đen gặp Thanh Thiên."

Vi Tầm nói: "Ta nghe nói thần điện cha xứ, giáo chủ, cũng phải ở thần học viện tiến tu năm năm, bắt được giấy chứng nhận phía sau sẽ thành vì là nhân viên thần chức, chẳng lẽ các hạ muốn tiến cử ta đi Tây đại lục thần học viện?"

"Ha ha, Thần Điện ngoại trừ cha xứ, giáo chủ, còn rất nhiều chức vụ." Bird cười nói: "Tiểu tử, chỉ cần người thông qua lão phu thử thách, ta có thể làm chủ, vì người ở giáo đường bên trong sắp xếp một cái chức vị."

Vi Tầm lòng sinh cảnh giác: "Dạng gì thử thách?"

"Lôi Đình tháp." Bird trả lời, suýt chút nữa để thần bí cường đại nam nhân bật cười: "Lôi Đình tháp tổng cộng có bảy tầng, người nếu có thể đến tầng thứ ba, từ trước tất cả tội nghiệt đều có thể chuộc lại, lão hủ đảm bảo Phủ Thành chủ trên dưới không còn có người tìm làm phiền người."

Bạn đang đọc truyện *Thiên Phú Thế Giới Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 77: Kỳ quái nhiệm vụ

"Hần liền là Thiên Sứ kiểm khách?"

"Quả nhiên là dị đoan, dài đến thật là dư hân."

"Hắn vết đao trên mặt quá dọa người, vừa nhìn thì không phải là người tốt."

"Hắn không phải là bị chop tới địa lao sao, làm sao đi ra?"

"Đừng động nhiều như vậy, cách xa hắn một chút, cẩn thận chọc phiền phức."

Đại người đi trên đường, dón dáp né tránh một cái thiếu niên tóc đen.

Cái này đã từng gây nên mọi người cảm giác hứng thú Thiên Sư kiếm khách, bây giờ phảng phất ôn thần, người qua đường thấy hắn đều nhường bộ lui binh.

Thần Điện ở Thiên Tinh Quốc đặt chân hơn ba trăm năm, quốc gia này có sáu phần mười con dân đều là tín đồ. Ở như vậy hoàn cảnh lớn hạ, dị giáo đồ không thua gì chuột chạy qua đường, không ai mong muốn tiếp xúc với hắn.

Ở mỗi bên loại ánh mắt khác thường nhìn kỹ, bị toàn thành cô lập thiếu niên, hướng về Vinh Diệu đoàn lính đánh thuê đi đến.

Từng có lúc, Vi Tầm muốn làm một lính đánh thuê tự do, vô câu vô thúc sống tiếp. Hắn có lòng tin trong thời gian ngắn lên cấp ba sao lính đánh thuê, chịu đến dân chúng tôn kính, trải qua có biệt thự có người hầu gái thoải mái sinh hoạt.

Hiện thực cùng kỳ vọng của hắn chênh lệch rất lớn, bây giờ hắn hầu như người người gọi đánh.

Nếu không phải là hắn đi theo phía sau một cái Holden cha xứ, trong thành cuồng nhiệt tín đồ liên đám nắm trứng gà cả chưa vút hân.

Đến rồi Vinh Diệu đoàn lính đánh thuê cửa lớn, Vi Tầm gặp Lôi Đình Thành duy nhất đối với hắn có sắc mặt tốt người, Cao Thành Nghị bước nhanh ra đón, vui vẻ nói: "Vi Tầm, ngươi có thể tính ra."

Nói, hắn đối với Holden nói: "Holden cha xứ, xin mời vào, cao nào đó vừa vận cho tôi một nhóm trà ngon, xin mời ngươi đánh giá một phen."

"Không cần, ta có công vụ tại người." Holden tạo ra bộ dáng, đối với Vi Tầm nói: "Dành thời gian, cho ngươi nửa giờ."

Vi Tầm theo Cao Thành Nghị đến bên trong một phòng tiếp khách, Roger vui chơi địa bay tới, rơi vào vai hắn đầu.

Cao Thành Nghị đóng cửa lại, sắc mặt ngưng trọng nói: "Vi Tầm, Holden cha xứ canh giữ ở bên ngoài là chuyện gì xảy ra?"

"Không có chuyện gì, Bird giáo chủ để hắn nhìn ta chăm chăm." Vi Tầm trả lời: "Cao đoàn trưởng, cảm ơn ngươi mấy ngày nay giúp đỡ, chờ ta từ Lôi Đình tháp đi ra, nhất định báo đáp đại ân đại đức của ngươi."

"Cái gì?" Cao Thành Nghị giật nảy cả mình: "Ngươi muốn đi xông Lôi Đình tháp?"

"Đúng thế." Vi Tầm gật đầu.

"Cái kia cùng giết ngươi có khác biệt gì?" Cao Thành Nghị sắc mặt kịch biến: "Vi Tầm, ngươi đừng xung động, toà kia trong tháp phong ấn vô số oán linh, ác linh, tà linh, bốn cấp thuật sĩ cũng không chống đỡ được!"

"Ta hiểu được chọn sao?" Vi Tầm cười một cái tự giễu.

"Tiểu huynh đệ, ngươi ở Lôi Đình Thành dạo chơi một thời gian không dài, không biết Lôi Đình tháp khủng bố. Kể tội người của Thần Điện, đều bị đẩy tới trong tháp, không có mấy cái có thể còn sống đi ra. Ngươi không hiểu oán linh phương thức công kích, những quỷ kia đồ vật trực tiếp ăn mòn linh hồn của ngươi, đây không phải là hai cấp thuật sĩ có thể chống đỡ." Cao Thành Nghị khuyên nhủ: "Lôi Đình tháp mỗi tháng sổ một mở ra, còn có mấy ngày, ngươi đừng vội, ta lại nghĩ một chút biện pháp."

"Cao đoàn trưởng, lòng tốt của ngươi ta tâm lĩnh." Vi Tầm mang lòng cảm kích, lại nói: "Đây là Bird giáo chủ ở dưới mệnh lệnh bắt buộc, ai cũng không giúp được ta. Ngươi không cần lo lắng, ta tu luyện mình tương pháp, có thể tinh chế oán sát khí. Bird giáo chủ đã nói trước, chỉ cần ta xông đến Lôi Đình tháp tầng thứ ba, trước kia tội nghiệt cũng có thể đặc xá."

Cao Thành Nghị trầm mặc, nếu là Bird chủ giáo ý tứ, hắn dựa vào quan hệ đi cửa sau cũng không đình dụng.

Rõ ràng, Vi Tầm muốn bắt mạng nhỏ đi đánh cược một cái tiền đồ.

Rất lâu, Cao Thành Nghị lấy ra một tờ ngân phiếu, thờ dài nói: "Tiểu tử, ngươi đã làm ra lựa chọn, cao nào đó không có quyền can thiệp. Ngươi đi Lôi Đình tháp, cần phải làm tốt chuẩn bị chu đáo, tỷ như thanh tâm mình văn các loại đồ vật, nhiều một chút. Đây là 20 ngàn ngân phiếu, ngươi trước cầm, tuyệt đối không nên chối từ."

Vi Tầm ngó ngán, vị này Cao đoàn trưởng ngay thẳng trình độ, đuổi sát Phong Chi Tử.

Người không có đồng nào Vì Tầm, xác thực hết sức cần tiền, thế nhưng hắn không có đưa tay đón ngân phiếu, cười nói: "Cao đoàn trưởng, văn bối đã thiếu nợ người rất nhiều, đừng để ta lại nợ nhân tình, chờ chút cho ta tự tôn."

Tiếng nói vừa dứt, hắn xoay người đi ra ngoài.

...

...

Đi ở trên đường cái, Vì Tầm chủ động tìm Holden thổ lộ tình cảm: "Holden cha xứ, Lôi Đình tháp chỉ có thể hạ tháng số một mở ra?"

"Không sai." Holden thái độ lạnh lùng.

"Vậy các người có thể hay không cho ta chuẩn bị ít đồ, tỷ như thanh tâm minh văn, chúc phúc Thánh thủy gì gì đó?" Vì Tầm hỏi.

Holden nhìn ngó ngán tịt như liếc mắt nhìn hắn: "Những thứ đồ này, liền tầng thứ hai Tà linh cũng không chống đỡ được, người mang đi nhiều hơn nữa cũng vô ích. Người trẻ tuổi, người còn có một tuần thời gian, theo ta trở về đi thôi, kể tiếp bảy ngày bao người tốt ăn được uống. Các thần từ lâu an bài xong người vận mệnh, người không cần chuẩn bị bất kỳ phòng thân vật phẩm."

"Châu chấu chân cũng là thịt a, mang một ít phòng thân đồ vật dù sao cũng hơn không có tốt." Vì Tầm mặt dày nói: "Holden cha xứ, người có thể hay không mượn trước ta mười vạn 80 ngàn ngân tệ, để ta đi mua một ít phòng thân đồ vật."

Holden giẫm chết hàng này tâm đều có, cũng là bởi vì hắn lúc trước giúp tiểu tử này cầu xin, đã trúng Bird giáo chủ chửi mắng một trận, bây giờ lại được an bài một cái quân giáo Vì Tầm khổ sai sự tình. Làm một tên nhân viên thần chức, Holden cũng không tiện mở miệng chửi bậy, lạnh mặt nói: "Người có thể mang phòng thân vật phẩm đi vào, bất quá, những thứ đồ này người tự nghĩ biện pháp."

Vì Tầm sẽ chờ đối phương nói lời này, cười nói: "Tốt lắm, chúng ta trước tiên đi một chuyến Linh Đánh Thuê Công Hội."

"Đi nơi nào làm cái gì?" Holden ngó ngán.

"Tiếp nhiệm vụ kiếm tiền a." Vì Tầm lý trực khí tráng nói: "Ngược lại còn có một cái cuối tuần, ta cũng không thể tốn hao chờ chết chứ? Cùng với ở giáo đường bên trong ăn no chờ chết, không bằng trước tiên kiếm ít tiền, mua chút phòng thân đồ vật."

Holden nội tâm không cho là Vì Tầm có thể xông đến Lôi Đình tháp tầng thứ ba, đối xử như vậy một kẻ hấp hối sắp chết, hắn miễn cưỡng chiếu cố Vì Tầm cảm xúc: "Người tiếp nhiệm vụ có thể, không được ly khai Lôi Đình Thành."

Vì Tầm như được đại xá, cất bước hướng về Linh Đánh Thuê Công Hội đi đến.

Linh Đánh Thuê Công Hội ban bố nhiệm vụ, chia làm hai loại.

Một loại là công cộng nhiệm vụ, tất cả mọi người có thể tiếp cái nhiệm vụ kia, ai hoàn thành trước ai có được tiền thù lao.

Một loại là sao cấp nhiệm vụ, nhất định phải tương ứng linh đánh thuê đẳng cấp mới có thể tìm đọc danh sách nhiệm vụ, cùng với nhận nhiệm vụ. Tỷ như hai sao nhiệm vụ, một sao linh đánh thuê liền kiểm tra nhiệm vụ danh sách tư cách cũng không có. Đồng dạng, giống Vì Tầm này loại hai sao linh đánh thuê, cũng không có tìm đọc cùng linh ba sao nhiệm vụ quyền hạn.

Tính cấp càng cao nhiệm vụ, độ khó càng cao, khen thưởng cũng càng nhiều.

Vì Tầm rất có hai sao linh đánh thuê giác ngộ, tiếp nhiệm vụ hết sức xoi mói. Hắn ở Linh Đánh Thuê Công Hội lật xem danh sách nhiệm vụ, chọn tới chọn lui chưa từng dám tới thích hợp. Phạm là tiền thù lao phong phú nhiệm vụ, đều cần ly khai Lôi Đình Thành, không phù hợp Vì Tầm tình huống thực tế.

Hắn ngược lại tra duyệt công cộng nhiệm vụ, trong đó một cái kỳ quái nhiệm vụ, đưa tới hứng thú của hắn.

Danh sách nhiệm vụ miêu tả như sau: Chữa khỏi Wendy đại thẩm thân mắc quái bệnh nhi tử Đỗ Duy, tiền thù lao mười ngàn tệ.

Nhiệm vụ này duy nhất làm nổi lên Vì Tầm hứng thú điểm sáng, là cái kia bị bệnh người tên.

Đỗ Duy, danh tự này cùng Vì Tầm mặc tả cùng nhau lớn lên bạn thân tương đồng.

Vừa nhìn thấy danh tự này, Thiên Sư kiểm khách thì có loại không rõ cảm giác thân thiết.

Vì Tầm dứt khoát nhận nhiệm vụ này, hướng về thành bắc đi đến.

Lôi Đình Thành hai cực phân hoá nghiêm trọng, nam bắc so sánh rõ ràng, có thể nói hai thái cực.

Thành nam từ xưa tới nay chính là khu nhà giàu, thành bắc thì lại xưa nay đều là xóm nghèo.

Vì Tầm thẳng đường đi tới, thấy được rất nhiều xanh xao vàng vọt đứa nhỏ, thấy được rất nhiều xiêm y cũ nát bản dân, thấy được tô son điểm phấn đứng

ở giao lộ kiếm khách lưu oanh, cũng nhìn thấy mấy cái bên đường trộm túi tiền không đủ tư cách đạo tặc.

Từng trải qua Lôi Đình Thành miền nam phồn hoa, người rất khó tưởng tượng ở cùng một cái trong thành thị, còn có như vậy cực khổ nơi.

"Tiểu tử, người liền chút tiền đồ này, vì mười cái ngân tệ chạy tới khu dân nghèo?"

Roger đứng ở Vi Tầm vai đầu, dùng tinh thần ý niệm nhỏ nước bọt Thiên Sứ kiếm khách.

Vi Tầm không lên tiếng, theo nhiệm vụ chỉ thị tìm được một toà văn tính chính tề phòng nhỏ.

Hắn vừa gõ cửa một cái, đang ở tinh thần nhỏ nước bọt hắn Roger, bỗng nhiên đã biến thành tinh thần kích lệ: "Tiểu tử, bản tọa có chút khâm phục ánh mắt của người! Người có ngày quá chó, lại có như vậy chó ` cắt vụn? Bên trong nằm tên tiểu tử kia, thú vị, tương đương thú vị!"

Bạn đang đọc truyện *Thiên Phú Thế Giới Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 78: Thành bắc chi lang

Nam đại lục dân phong mở ra, tự nhiên sẽ gọi ra một ít bí hiểm xã hội hiện trạng.

Nói thí dụ như, độc thân mẫu thân.

Cái quần thể này, ở Nam đại lục tùy ý có thể thấy được.

Rất nhiều thiếu nữ ngu ngốc bởi vì nhất thời phóng túng, mang bầu hải tử.

Mà Nam đại lục mỗi bên loại tông giáo, đều kiên quyết phản đối sinh non, cho rằng sảy thai chính là mưu sát mình thân cốt nhục, chết rồi nhất định vào địa ngục. Bởi vậy cái kia chút phóng túng sau nữ hải, không thể không nhắm mắt đem con sinh ra được. Đa số nữ hải đều không tìm được chịu vì này phụ trách nam nhân, liền độc thân mẫu thân liền sinh ra như thế.

Wendy đại thẩm khi còn trẻ cũng là Lôi Đình Thành bắc có chút danh tiếng mỹ nữ, nàng trù nghệ phi phạm, mười sáu tuổi ngay ở Phủ Thành chủ làm tới đầu bếp. Mười tám tuổi năm ấy, cái này tiểu nữ đầu bếp không giải thích được mang thai.

Thành chủ phu nhân đồ bình dấm chua, nghiêm trọng hoài nghi thành chủ cùng Wendy cấu kết, đem tiểu nữ đầu bếp đuổi ra ngoài.

Sau đó Wendy sinh ra một người đàn ông anh, gọi là Đỗ Duy.

Từ nay về sau, hai mẹ con quá tối tăm không ánh mặt trời sinh hoạt.

Ở cái thế giới này, độc thân mẫu thân, khó tránh khỏi gặp thể tục mắt lạnh.

Hơn nữa Wendy rất có sắc đẹp, cho dù nàng trù nghệ cho dù tốt, cái kia chút đại hộ nhân gia phu nhân cũng không muốn mướn nàng.

Bất đắc dĩ, Wendy mình mở cái quán cơm nhỏ, miễn cưỡng sống qua ngày.

Này loại có sắc đẹp tiểu nữ nhân, vừa không có linh lực, tự nhiên là các thực khách đùa giỡn đối tượng. Ở Lôi Đình Thành bắc bộ, chuyện như vậy chẳng lạ lùng gì, rất nhiều thô lỗ nam nhân đều yêu thích đùa giỡn cái kia chút tú sắc khả xan bà chủ.

Hai mươi tuổi năm ấy, Wendy làm một cái kinh người việc.

Ở mấy cái đại hán vạm vỡ trên đùa bên dưới, nàng cảm lấy một cái loại bỏ thịt đao, dán hoa mặt của mình.

Cái kia máu me đầy mặt cô gái yếu đuối, rung động ở đây tất cả nam nhân.

Từ đó về sau, lại cũng không người đối với nàng có ý đồ không an phận.

Thời gian thấm thoát, đảo mắt lại là hai mươi năm.

Bởi vì quanh năm quá độ mệt nhọc, vừa đầy bốn mươi tuổi Wendy, nhìn thấy được cang giống như cái tuổi già sắc suy năm mươi đại thẩm.

Trên mặt nàng cái kia sẹo đao dư tồn, dưới sự thử thách của năm tháng vẫn là như vậy nhìn thấy mà giật mình.

Từ mười năm trước bắt đầu, Wendy đại thẩm tấm kia có thể dọa sợ tiểu hài tử trên mặt, thường thường phóng ra nụ cười.

Bởi vì, nàng có một rất hiểu chuyện nhi tử.

Đỗ Duy từ mười tuổi bắt đầu liền giúp mẫu thân làm việc, việc nhà xử lý Tinh Tinh Hữu Điều, Wendy thường thường vì là nhi tử cảm thấy kiêu ngạo.

Mười sáu tuổi năm ấy, Đỗ Duy trong một đêm thức tỉnh rồi.

Thiên phú của hắn là một điều bí ẩn, linh lực của hắn cũng là một điều bí ẩn.

Thập thất tuổi năm ấy, thiếu niên này có một cái bí danh thành bắc chi sói!

Có người nói Đỗ Duy cùng người thời điểm chiến đấu, ánh mắt của hắn, cùng ác lang giống như đúc.

Còn có người nói, tiểu tử này từ nhỏ bị hàng xóm láng giềng xem thường, mắng hắn là dã loại, dưỡng thành một loại Độc Lang giống như tính cách.

Nói chung ở thành bắc rất nhiều người trong ấn tượng, mấy năm gần đây Đỗ Duy trầm mặc ít nói, khốc tàn nhẫn lạnh lùng, một lời không hợp liền đem người đánh cho chết. Năm đó đùa giỡn qua Wendy mấy cái ác Hán, có ba cái bị đánh gãy chân, có một người thi thể ở ngoài thành rửa nát nửa tháng mới bị người tìm tới, còn có một người ly kỳ mất tích.

Từ khi Đỗ Duy thành danh sau, hai mẹ con sinh hoạt có chút cải thiện.

Ngày có bất trắc phong vân, người có sớm tối họa phúc, một tháng trước, Đỗ Duy bị một loại quái bệnh. Wendy đại thẩm táng gia bại sản, đem mình tồn tiền riêng cùng Đỗ Duy kiếm được thuê Kim Toàn bộ đập vào, xin mời biến Lôì Đình Thành danh y, từng thử rất nhiều thuốc, Đỗ Duy vẫn hôn mê bất tỉnh.

Hàng xóm láng giềng đều ở đây nói, Đỗ Duy làm ác nhiều lắm, bị Thần Linh nguyên rủa.

Một ít bị Đỗ Duy dạy dỗ Thị Tinh ác ôn, cang là ngày ngày chạy đến Wendy cửa nhà hát vang Vãng Sinh Khúc,.

Vãng Sinh Khúc, đây là Thiên Tinh Quốc truyền thống nhạc buồn, ở lễ tang trên mới có người hát.

Wendy đại thẩm gần như tan vỡ, cả ngày lấy lệ tắm mặt.

Bất đắc dĩ, nàng dùng sau cùng mười cái ngân tệ, đi Linh Đánh Thuê Công Hội ban bố nhiệm vụ.

Nói thật, Wendy đại thẩm nội tâm không có ôm bao nhiêu hi vọng.

Mất thấy nhi tử cang ngày càng suy yếu, chỉ còn nửa sức lực, nàng chỉ có thể lấy ngựa chết làm ngựa sống.

Tuyên bố nhiệm vụ một ngày, không có bất kỳ người nào đến đây cứu khổ cứu nạn.

Ngay ở Wendy đại thẩm sắp lúc tuyệt vọng, tiếng gõ cửa đột nhiên vang lên.

...

...

Căn cứ tin tức đồng đẳng nguyên tắc căn bản, tới đây trước, Vi Tầm tìm người nghe qua Wendy mẹ con.

Mặc dù như thế, nhìn thấy Wendy đại thẩm vết đao trên mặt, Vi Tầm vẫn là rung động một hồi.

Ở chấn động sau khi, hắn đối với người mẫu thân này sinh ra một loại phát ra từ phế phủ kính ý.

"Người là?"

Wendy đại thẩm vừa nhìn người tới là cái chưa dứt sữa trẻ con miệng còn hơi sữa, tại chỗ liền tan nát cõi lòng.

"Xin chào, ta gọi Vi Tầm, hai sao linh đánh thuê." Vi Tầm hết sức khách tức giận nói.

Wendy đại thẩm cái kia âm đạm trong con ngươi, khôi phục mấy phần thần thái. Nàng còn chưa từng nghe nói Vi Tầm ở tù sự tình, ở trong mắt của nàng hai sao linh đánh thuê đều rất có bản lĩnh, không khỏi kích động nói: "Người có thể mau cứu ta hài tử đáng thương sao?"

"Trước tiên nhìn kỹ hăng nói." Vi Tầm không có lung tung bảo đảm.

"Mời đi theo ta."

Wendy đại thẩm dẫn dắt hần đi vào một cái phòng, nằm trên giường một cái thoi thóp thanh niên.

Nhìn thấy cái kia mặt không có chút máu tóc ngắn nam tử, Vi Tầm lần thứ hai rung động.

Người này, dĩ nhiên cùng hần một thế giới khác bạn thân Đỗ Duy, dài đến giống nhau đến mấy phần!

(không sẽ trùng hợp như vậy chứ?)

Vi Tầm trong lòng nổi sóng chấp trùng, hồi tưởng lại rất nhiều chuyện.

Một thế giới khác Đỗ Duy, cũng sanh ra ở gia đình độc thân, cũng là từ mẫu thân nuôi lớn. Muốn nói khác biệt lời, cái kia Đỗ Duy mẫu thân mở là internet, trung học thời đại Vi Tầm cùng Đỗ Duy thường thường đi nơi nào tiêu sái mà chém du hí.

Lấy lại bình tĩnh, Vi Tầm chăm chú tra nhìn trước mắt cái này Đỗ Duy tình huống.

Đỗ Duy mặt như giấy vàng, trên người mỗi một chỗ da thịt không có màu máu, trái lại lộ ra một loại kỳ quái hơi màu xanh, đã bệnh đến giai đoạn cuối. Nhịp tim đập của hần như có như không, hơi thở mong manh, thật giống bất cứ lúc nào cũng sẽ chết đi.

Rất lâu, Vi Tầm tay từ Đỗ Duy uyển mạch trên rút trở về, hỏi: "Hần sinh bệnh trước, đang lúc bế quan?"

"Làm sao ngươi biết?" Wendy đại thẩm nhất thời cảm thấy Thiên Sư kiểm khách rất có có chút tài năng, vội vàng nói: "Ta đi cầu quá Bird giáo chủ, hần nói con trai của ta luyện công tẩu hỏa nhập ma, tổn thương nội tạng, là thế này phải không?"

Vi Tầm lập lòe nước đôi nói: "Ngươi nói tường tận một hồi hần sinh bệnh trước tình huống."

Wendy đại thẩm nhớ lại chuyện cũ, về mặt càng tiêu tụy, trong thanh âm đề nén khó tả bi thống: "Một cái nửa tháng trước, Đỗ Duy nói hần tu luyện đến một bình cảnh. Ta mỗi ngày làm tốt cơm nước thả ở cửa, ban đầu mấy ngày, hần ăn xong đồ vật trở về phòng tiếp tục tu luyện. Lại qua mấy ngày, hần liền thời gian ăn cơm cũng không có, hai ngày mới ra ngoài một lần. Ta cũng không hiểu tu luyện, chỉ lo quấy rối hần, không dám hỏi đến. Có lần ta phát hiện hần liên tục ba ngày cũng không ăn cơm, không yên lòng hần, mở cửa phòng vừa nhìn, đứa nhỏ này miệng phun máu tươi ngã trên mặt đất. . ."

Vi Tầm nói: "Sau đó hần liền giống như bây giờ?"

"Đúng, mời rất nhiều đại phu, mỗi người bó tay toàn tập." Wendy hai mắt vẫn vện tia máu, cũng không biết mấy ngày chưa có chớp mắt.

Người mẫu thân này một tháng đến hồi hã ngược xuôi mời danh y, sau khi trở lại còn phải canh giữ ở giường bệnh một bên chăm sóc nhi tử, sẽ không có nghỉ ngơi thật tốt qua một lần. Nhìn trước mắt cái này bất cứ lúc nào cũng sẽ ngất đi, thậm chí có thể sẽ tinh thần hồng mắt đại thẩm, Vi Tầm khó được không có lời ác độc, nói một câu cổ vũ lòng người: "Thật là khéo, gặp phải ta, Đỗ Duy không chết được."

Bạn đang đọc truyện *Thiên Phú Thế Giới Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 79: Sát Phá Lang truyền thuyết

"Ngươi có thể cứu hần?"

Wendy đại thẩm kinh ngạc mà nhìn trước mắt thiếu niên, hoài nghi mình nghe lầm.

Thần bí cường đại nam nhân khẽ mỉm cười: "Ta không ngừng có thể cứu hần, còn có thể thuận lợi giúp hần một tay, để hần đột phá bình cảnh."

"Thật sự?"

Wendy một nửa kinh hỉ, một nửa sầu lo.

Nàng mở tiệm cơm hai mươi năm, cũng đã gặp hình hình sắc sắc khách nhân. Ở Wendy đại thẩm trong nhận biết, nói như vậy nào đó người đàn ông nói ra những lời này thời điểm, đây tuyệt đối là ở treo giá, muốn vợ vét chỗ tốt lớn nhất.

Gặp Vi Tầm không hề động thủ cứu người ý tứ, Wendy đại thẩm rằm một tiếng quỷ xuống, năn nỉ nói: "Vi Tầm tiên sinh, cầu người mau cứu con trai của ta. Đỗ Duy rất mạnh, hẳn tuyệt đối có thể đánh vào Phong Vân Bảng, ta sợ hắn gây chuyện khắp nơi, khuyên hẳn biết điều một chút. Chỉ cần người cứu sống hắn, ta để hẳn làm ngài tùy tùng! Người yên tâm, đứa nhỏ này cái gì đều nghe ta!"

Vi Tầm dở khóc dở cười, hẳn nguyên bản muốn hoa lệ trang cái bức, không nghĩ tới lại tình huống thất bại.

Hắn vội vã đem Wendy đại thẩm đỡ lên, nói rằng: "Ta thích khiêu chiến khó khăn nhiệm vụ, chỉ đến thế mà thôi, sau đó trả cho ta mười cái ngân tệ là đủ rồi. Hiện tại xin mời người đi ra ngoài, thuận tiện đóng kỹ cửa lại. Ta muốn triển khai một loại độc môn Thiên Sư bí thuật, bất tiện người ngoài quan sát."

Wendy đại thẩm sắc mặt giây dựa, do dự chốc lát, vẫn là đi ra ngoài, đóng chặt cửa phòng.

Nàng từ lâu bó tay hết cách, bất luận này linh đánh thuê trẻ tuổi có hay không bản lĩnh thật sự, nàng cũng chỉ có thể lấy ngựa chết làm ngựa sống.

Vi Tầm ngồi ở bên giường, nhìn cùng bạn thân hết sức tương tự chính là thành bắc chi sói, vẫn chưa lập tức động thủ cứu trị, dụng ý niệm hỏi: "Bát gia, hẳn đúng là cái kia loại thiên phú?"

"Không sai được, Roger đại gia chưa bao giờ trông nhầm." Hắc Bát ca cũng dụng ý niệm trả lời nói.

"Cái này không khoa học a." Vi Tầm nghi ngờ nói: "Cái kia loại thiên phú đối ứng minh tương pháp, đừng nói Lôi Đình Thành, toàn bộ Thiên Tinh Quốc cũng không tìm được chứ? Nếu như không có minh tương pháp, hẳn là tu luyện thể nào đến ba cấp tột cùng?"

"Người đã quên có loại đồ vật gọi sao kỹ năng?" Roger lườm hẳn một cái.

"Này thì càng thêm giải thích không thông, trên logic có lỗ thủng a." Vi Tầm một bộ tên trinh thám Conan bộ dạng: "Đầu tiên hẳn được có một bộ minh tương pháp, tu luyện tới một cấp đỉnh cao, sau đó mở ra Mệnh Châu, được người cái gọi là sao kỹ năng. Trong này có một vấn đề nghiêm trọng, ở mở ra Mệnh Châu trước, hẳn minh tương pháp từ đâu ra?"

"Tiểu tử, thiết thời người còn dám ồn ào tri thức chính là sức mạnh, người hiểu đồ vật thực sự là có hạn a." Roger nói móc hẳn một câu, tiếp theo nhỏ nước bọt nói: "Đáp án rất đơn giản, hẳn sinh ra được chính là một cấp đỉnh cao, thức tỉnh thời gian trực tiếp cộng hưởng ngôi sao, thu được bầu trời minh tương pháp, sau lần đó một đường tu luyện tới ba cấp."

"Sinh ra được chính là một cấp đỉnh cao?" Vi Tầm con người suốt chút nữa lời đi ra.

"Hiếm thấy nhiều quái, thời đại viễn cổ Thần tử, sinh ra được thì có Thần Cách. Lại nói cách khác bây giờ chín cấp thánh thú, chúng nó vừa sinh ra con non, cũng có năm ma thú cấp sáu thực lực." Roger khinh thường nói: "Sinh ra được chính là một cấp đáng là gì? Ở ta thời đại kia, thiên địa linh khí dồi dào, ngàn năm linh được tùy ý có thể thấy được, có mấy người vừa sinh ra liền được trời cao chăm sóc, linh lực dồi dào."

Gặp Vi Tầm trở mặt ngoác mồm, Roger tiếp tục khoe khoang nó uyên bác tri thức: "Người có chưa từng nghe tới trời sinh Thánh Nhân truyền thuyết? Hai mươi vạn năm trước, nhân loại các người bên trong ra một cái nhân vật hung ác, sinh ra chính là chín cấp Thánh giả!"

"Ta biết, đó là thống nhất mỗi bên đại bộ lạc, ở Thiên Phú thế giới sớm nhất khai sáng ra quốc gia cái khái niệm này Hiên Viên Đại Đế." Vi Tầm cũng không cùng Hắc Bát ca bức bối, khiêm tốn thỉnh giáo: "Bát gia, người cũng biết cái thời đại này tình huống, thiên địa linh khí mỏng manh, ngàn năm linh được có thể gặp không thể cầu, Đỗ Duy tại sao sinh ra cứ như vậy cường?"

"Có hai loại khả năng, một loại là hẳn tổ tiên từng ra đặc biệt người lợi hại, tiểu tử này cách thế hệ di truyền dòng máu như thế này." Roger nói rằng: "Loại tình huống thứ hai liền so sánh thứ vị, căn cứ bản tọa bí mật quan sát, Wendy là cái người phạm, điều này nói rõ Đỗ Duy cha đẻ, có thể là một cái nào đó cường giả."

"Cha hẳn thực sự là Lôi Đình Thành chủ?" Vi Tầm không nhịn được bát quái.

"Không hẳn, liền thành chủ này điểm cân lượng, sợ là không sinh được con như vậy." Roger thúc giục: "Đừng nói nhiều, người Long lực đang dễ dàng giúp hẳn một tay, ta nghĩ nhìn tiểu tử này có thể hay không đem Thất Sát Mệnh Châu cho mở ra đến."

"Người trước đây không phải nói không đem sáu sao Mệnh Châu để vào mắt sao, ta nhớ được người còn khoe khoang khoác lác, năm đó người có bản lĩnh treo lên đánh sáu tầng Tinh quân cùng Thiên Sư, hiện tại làm sao đột nhiên quan tâm tới Đỗ Duy sáu sao Mệnh Châu?" Vi Tầm trong lòng cảm thấy có chút không ổn.

"Tiểu tử, người quả thực ngu đến mức khóc a. Đỗ Duy năm đó thức tỉnh mở ra viên thứ nhất Mệnh Châu, đây chính là Tham Lang Mệnh Châu. Hẳn thứ hai Mệnh Châu, là Phá Quân Mệnh Châu, người biết Tham Lang Tinh quân cùng Phá Quân Tinh quân năm đó khủng bố đến mức nào sao?"

Roger khinh bỉ liếc Vi Tầm một chút: "Vừa nhìn người liền cái gì cũng không hiểu, thôi, đại gia để cho người được thêm kiến thức. Tham Lang, Phá Quân, Thất Sát, ba vị này, năm đó đều có thần thực lực, chỉ vì sát nghiệt quá nặng, tính khí lại quật, phạm vào thần hoàng kiêng kỵ, mới bị giáng thành Tinh quân. Đừng xem ba vị này chỉ là sáu tầng tinh tú, giang hồ địa vị không kém gì bảy tầng Thần cấp ngôi sao!"

"Ác như vậy?" Vi Tầm hít vào một ngụm khí lạnh, ngạc nhiên nói: "Đỗ Duy viên thứ nhất Mệnh Châu là Tham Lang, viên thứ hai Mệnh Châu lại là Phá Quân, vậy hẳn chẳng phải là muốn coi quân ngày Thương Thiên?"

"Đây chính là bản tọa đối với hấn cảm giác hứng thú nguyên nhân vị trí a!"

Roger tràn đầy phấn khởi nói: "Cho dù là nhân loại các ngươi trong miệng cái gọi là kỳ tài, muốn lấy được Tham Lang sao tán thành đều là chuyện không thể nào. Đỗ Duy tiểu tử này, mơ mơ hồ hồ liền mở ra Tham Lang Mệnh Châu cùng Phá Quân minh châu, cơ duyên có thể thấy được chút ít. Càng có ý là, hấn viên thứ ba Mệnh Châu, không tìm đường chết thì không phải chết địa dẫn động Thất Sát sao, năm đó Sát Phá Lang tụ hội, ba cỗ tinh lực bài xích lẫn nhau, dẫn đến tiểu tử này hiện tại sống không bằng chết."

"Bài xích lẫn nhau?" Vi Tầm cá kinh: "Cái kia có thể cứu sống hấn sao?"

"Tinh lực, chung quy không phải Tinh quân bản thể sức mạnh, ngươi có Long lực làm lời dẫn, giúp đỡ hấn bên trong cùng này ba cỗ tinh lực phản phệ." Roger càng ngày càng kích động, rơi vào một loại không rõ trạng thái phấn khởi: "Tiểu tử này tương lai tuyệt đối là nhân vật có tiếng tăm, ngươi có nghe hay không quá một câu nói? Sát Phá Lang phát hiện, thiên địa kịch biến!"

Vi Tầm nói: "Nghe này tám chữ ý tứ, thật giống như là muốn quấy nhiễu thiên hạ đại loạn chứ?"

"Không sai, Khai Thiên Tích Địa tới nay, chỉ có một người gộp đủ Sát Phá Lang Mệnh Châu. Đỗ Duy so với năm đó người kia còn càng có tiềm lực, thiên phú của hấn so với năm đó người kia càng thú vị." Roger e sợ cho thiên hạ bất loạn nói: "Khà khà, đại gia xưa nay thường thức nhất này loại giáo cục người. Nhanh lên một chút cứu sống hấn, bản tọa không thể chờ đợi được nữa muốn nhìn hấn làm thiên hạ loạn lạc!"

Vi Tầm cũng không khỏi phân khởi, tại chỗ lựa chọn hành động.

Hấn cắn răng, một bộ xuất huyết nhiều như nhồi máu não, thi triển hấn "Độc môn Thiên Sứ bí thuật".

Thật vất vả tích toàn mười mấy giọt Long lực, giờ khắc này hấn trực tiếp rút ra mười giọt. Cái kia như giọt sương giống như tinh thuần Long lực, từ trong cơ thể hấn bay ra, chui vào Đỗ Duy trong miệng.

Thoáng qua trong đó, Đỗ Duy thân thể sinh ra kịch liệt biến hóa.

Bạn đang đọc truyện *Thiên Phú Thế Giới Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 80: Xin hỏi ta là làm sao làm được

Cửa phòng đánh mở, chờ đợi ở ngoài cửa Wendy đại thẩm, trong nháy mắt rơi lệ đầy mặt.

Nàng xem gấp nhĩ từ ngời dậy, hai mắt nhắm chặt, ngồi xếp bằng trên giường, cả người bao vây lấy một tầng thần bí khí thể mịt mờ.

Quan trọng nhất là, Wendy nhìn thấy mặt của con trai trên khô phục màu máu.

Nàng chính yếu nói, Vi Tầm làm một ra dấu chó có lên tiếng.

Hấn rón rén đi ra khỏi phòng, đóng cửa lại.

Đi tới phía ngoài trong phòng khách, Wendy đại thẩm không nhịn được lên tiếng: "Vi Tầm các hạ, Đỗ Duy hấn. . ."

"Yên tâm đi, hấn không có chuyện gì. Trước mắt hấn đang đến rồi xung kích bình cảnh máu chốt kỳ, tuyệt đối không nên quấy rối hấn." Vi Tầm lộ ra một loại ánh mặt trời nụ cười xán lạn: "Wendy đại thẩm, ta phải xách trước lời nói chúc mừng. Chờ lệnh lang xuất quan, chính là bốn cấp nguyên tố thuật sĩ."

Wendy lệ nóng doanh trong, kích động đến nói không ra lời.

Nàng nằm mơ cũng không nghĩ tới, nhĩ từ nhân họa đặc phúc, lập tức phải biến thành khá có thân phận bốn cấp thuật sĩ.

Chờ nàng phục hồi tinh thần lại, trước mắt đã không có Vi Tầm hình bóng.

Wendy lấy làm kinh hãi, vội vã xông tới cửa, nhìn thấy càng đi càng xa thiếu niên.

Dưới trời chiều, thiếu niên hai tay cắm vào túi đi ở trên đường cái, liền bóng lưng đều làm cho người ta một loại thần bí cường đại dặt lờn thuê.

Cùng sau lưng Vi Tầm Holden, không chút nào cho rằng thiếu niên có chữa khỏi Đỗ Duy khả năng. Hẳn đối với Đỗ Duy tình huống có hiểu biết, nửa tháng trước, liền Bird giáo chủ như vậy thuật trị liệu sĩ đều không thể ra sức.

Sau đó mấy ngày, Vi Tầm rốt cục yên tĩnh.

Lính Đánh Thuê Công Hội nhiệm vụ rất nhiều, thích hợp hẳn hiện tại đi làm nhưng cơ hồ không có.

Hắn trung thực chờ ở giáo đường bên trong, bày ra lâm thời nước tới chân mới nhảy bề quan tư thế.

"Thiệt thòi lớn, cái kia mười giọt Long lực, trăm vạn ngân tệ cũng không đổi a."

Chiều hôm đó, thần bí cường đại nam nhân một mặt nhứt nhối kêu to.

"Tiểu tử ngươi, được tiện nghi còn ra về a." Roger không nhịn được nhỏ nước bọt nói: "Còn lại không nói Wendy có ý định để Đỗ Duy làm tùy tùng của ngươi, coi như không có chuyện này, ngươi cũng không mất mát gì. Mờ ra Sát Phá Lang Mệnh Châu nam nhân, có hẳn sự kiêu ngạo của chính mình, hẳn nhất định sẽ gấp bội trả ngươi nhân tình này."

Vi Tầm cũng không tranh luận, thấp đầu nhìn cổ tay trái một khối hình xăm màu đen.

Hắn hơi suy nghĩ, cái kia hình xăm nhảy lên, đã biến thành khối này diệt thần cổ ngọc. Từ khi cổ ngọc nhận chủ, hẳn đã có thể mang diệt thần cổ ngọc thu vào bên trong thân thể.

Vượt vượt cổ ngọc, Vi Tầm cau mày nói: "Này cổ ngọc không gian vô biên vô hạn, tại sao liền không thể tồn thả vật đi vào?"

"Làm sao không thể?" Roger lờm hẩn một cái: "Phàm là thần tính đồ vật, cũng có thể bỏ vào."

Vi Tầm sững sờ: "Thần tính ta biết, thần tính đồ vật là cái gì?"

"Tỷ như khối này Thần huyết tinh thể, chính là thần tính đồ vật. Còn có Thần Cách mảnh vỡ, thần cốt, Thần khí các loại đồ vật, cũng có thể bỏ vào. Mặt khác, giống bản tọa này loại có thần tính cường giả, cũng có thể ở không gian kia sinh tồn." Roger nói, lòng vẫn còn sợ hãi bổ sung một câu: "Bất quá, ngươi tuyệt đối không nên sẽ đem ta bỏ vào, đại gia ở nơi đó sống sờ sờ 70 ngàn năm, đã sớm chán ngán."

"Chỉ có thể gửi thần tính đồ vật? Dựa vào, chuyện này quả thật lãng phí tài nguyên a." Vi Tầm hết sức không vui nói: "Ta chỉ muốn thả chút lương khô, vũ khí cùng đối giặt quần áo đi vào, ngươi có biện pháp nào hay không?"

"Đơn giản lắm." Roger nói: "Chờ ngươi vượt qua Thánh giả đỉnh cao, đến rồi nữa Thần cảnh giới, nắm giữ một tia thần lực, muốn thả bất luận là đồ vật gì đi vào cũng có thể."

"Cái này còn kêu đơn giản?" Vi Tầm thật muốn nôn Hắc Bát ca một mặt, rất có bóng tối nói: "Lần trước ta cùng Thiết Chùy từ rừng rậm tối đen gánh đồng lớn da sói trở lại, đem ta hun đến quá chừng. Đi ra hỗn, không có không gian bảo vật, tương đương không tiện a."

"Buổi đầu giá trên tình cờ có loại nhỏ nhắn không gian bán ra, đi mua một cái chứ." Roger thuận miệng nói.

"Ngươi nói dễ dàng, thứ đó giá khởi đầu trăm vạn ngân tệ trở lên, thường thường bị mỗi bên loại cường hào đầu giá được 4,5 triệu ngân tệ, ngươi cho rằng ta mua được?" Vi Tầm cười khổ không thôi, càng cảm nhận được kim tiền chỗ tốt.

"Không phải là tiền sao?" Roger đại gia tương đương địa coi tiền tài như cặn bã: "Việc cấp bách, ngươi trước đột phá đến ba cấp. Chỉ bằng ngươi này ba mươi ba cấp lực lượng tinh thần, nắm giữ mình vẫn thuật dễ như ăn cháo, chờ ngươi thành giàu có đến mức nứt đổ đổ vách mình văn sư, còn sợ không mua được nhẫn không gian? Ồ, tiểu tử ngươi có thể a, lực lượng tinh thần lại ba mươi bốn cấp."

"Thật sự?" Vi Tầm vui vẻ, mờ mịt nói: "Xin hỏi ta là làm sao làm được?"

"Tiểu tử ngươi trang bức dáng vẻ, càng ngày càng có đại gia năm đó phong thái." Roger cười nói: "Thần Long Châu cùng Thần huyết, mỗi ngày đều đang thay đổi thân thể của ngươi, cũng ở vô hình trung tăng lên tinh thần lực của ngươi. Ngươi cũng coi như được trời cao chăm sóc, nói cho ngươi một cái bí mật, muốn trở thành chín cấp Thánh giả, có một đại tiền đề lực lượng tinh thần đạt đến năm mươi cấp!"

"Thì ra là như vậy." Vi Tầm bừng tỉnh: "Nam đại lực hơn ba tỉ người, hiện có Thánh giả chỉ có một tiên tri, hai trí giả, ba Thánh Tôn. Xem ra muốn đạt đến năm mươi cấp lực lượng tinh thần, chuyện không phải dễ dàng như vậy."

"Đó là tự nhiên, lực lượng tinh thần cấp 40 sau đó, mỗi lần tăng lên một cấp, đều cần lớn lao Tạo Hóa." Roger lại giảng thuật một cái bí ẩn: "Lực lượng tinh thần năm mươi cấp sau đó, muốn tăng lên một cấp khó như lên trời. Ngươi có biết hay không bốn đại lực tại sao bán thần cường giả thật là ít ỏi? Nếu muốn đột phá đến nửa Thần cảnh giới, đầu tiên được có sáu mươi cấp lực lượng tinh thần!"

"Hiểu." Vi Tầm thu liễm nụ cười: "Trước tiên nói chính sự, hiện nay thích hợp ta lĩnh được chỉ có Vi Linh được tề, ta đã dùng qua, lại phục lần thứ hai cũng không hiệu quả. Bề quan khổ tu lời, được mấy tháng sau mới có thể đến hai cấp đỉnh cao, có biện pháp gì hay không để ta mau chóng đạt đến hai cấp bình cảnh?"

"Biện pháp còn rất nhiều, ngươi không muốn câu nệ với luyện Dược Sư đồ vật, này Lai Nhân tinh luyện Dược Sư, trình độ rất có hạn." Roger cũng

đường hoàng ra đáng nói: "Chỉ người loại cảnh giới này, rất nhiều thiên nhiên linh được đều có thể giúp người tăng lên linh lực. Thấp cấp một chút mặt hàng, tỷ như trăm năm huyết sâm, linh chu quả loại hình, để cho người đạt đến hai cấp đỉnh cao thừa sức."

"Hai ngày sau ta thì đi Lôi Đình tháp, có hay không càng đáng tin phương pháp xử lý?" Vì Tầm cười khổ nói.

"Đương nhiên là có." Roger vô cùng thần bí nói: "Người nghe nói qua Tụ Linh tháp sao?"

"Ta biết, nghe nói cái kia trong tháp linh khí so với bên ngoài dồi dào, ở Tụ Linh tháp tu luyện có thể tăng cường vài lần tốc độ tu luyện." Vì Tầm bồn chồn nói: "Nhưng là cái này cùng Lôi Đình tháp có quan hệ gì?"

Roger cao thâm khó lường nói: "Thần Long Châu có thể tinh chế oán sát khí, tuyệt không chỉ là chuyển hóa thành rồng lực đơn giản như vậy. Bản tọa có một suy đoán, chỉ cần người dùng đúng rồi phương pháp, có thể đem Lôi Đình tháp chuyển biến thành Tụ Linh tháp."

Bạn đang đọc truyện *Thiên Phú Thế Giới Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 81: Lôi Đình Tháp

Trên trời dưới đất, cái từ này ở Nam đại lục có một ... khác tầng giải thích.

Lòng đất, thông thường là chỉ dưới mặt đất một cái nào đó u ám kinh khủng vị trí vực sâu.

Trong truyền thuyết, trong vực sâu ẩn núp mỗi bên loại dữ tợn đáng sợ ma vật, những này ma vật giờ nào khắc nào cũng đang kế hoạch làm hại nhân gian.

Hơn 400 năm trước, vực sâu chỉ cửa mở ra, vô số máu tanh nữ yêu, Ưng thân nữ yêu, ** nữ yêu, cùng với Mị Ma cùng Mỹ Đỗ Toa từ trong vực sâu tuôn ra, ở Nam đại lục tạo thành một cơn họa kiếp, các quốc gia bách tính từ thương vô số.

Lúc đó Thần Điện một vị Thánh giả Chesapeake ra tay, phong ấn vực sâu cánh cửa.

Vì phòng ngừa ma vật phá tan phong ấn, Chesapeake sai người ở phong ấn vị trí kiến tạo một tòa bảy tầng tháp lớn, mượn thiên lôi sức mạnh trấn áp dưới nền đất ma vật, từ đây tuần hoàn đền đáp lại, phát sợ vực sâu cánh cửa hơn bốn trăm năm.

Tòa tháp này, chính là nổi danh Lôi Đình Tháp.

Thần Điện vì khen ngợi Chesapeake công huân, ở phụ cận xây một tòa nhà thờ lớn, lấy Chesapeake dòng họ mệnh danh.

Ở thời đại kia, người người cảm thấy bất an, Phương Viên mấy trăm dặm bách tính dồn dập hướng về Chesapeake nhà thờ lớn dựa vào, khi đó mọi người đều cho rằng cách giáo đường càng gần càng an toàn. Lâu dần, những này đến từ các nơi mọi người An gia lập nghiệp, tạo thành một toà một triệu nhân khẩu thành lớn. Thành phố này tên nguyên do, chính là bắt nguồn từ Lôi Đình Tháp, được xưng Lôi Đình Thành.

Sau đó Thiên Tinh Quốc thành lập, quốc gia này sở dĩ trở thành quang minh quốc gia, cũng cùng Lôi Đình Tháp có quan hệ.

Thời gian cảnh đời, Lôi Đình Thành cách cục cách mỗi mấy chục năm thì sẽ sản sinh biến hóa.

Bây giờ Lôi Đình Tháp, ở vào ngoài thành ngoại thành phía đông.

Ở thời đại này, mọi người bỏ quên Lôi Đình Tháp bản thân ý nghĩa, càng nhiều người chỉ nhớ rõ tòa tháp này một cái khác công hiệu: Lưu đây dị giáo đồ.

Từ 200 năm trước bắt đầu, Thiên Tinh Quốc nhân viên thần chức bắt được không rõ thân phận dị giáo đồ, ở khó có thể xác nhận thân phận đối phương dưới tình huống, dùng một cái đơn giản thô bạo phương thức giải quyết vấn đề đem những này người ném vào Lôi Đình Tháp.

Thần Điện lý do hết sức đầy đủ cũng hết sức thô bạo: Nếu như là chịu đến quang minh các thần chiếu cố người, không sợ Lôi Đình Tháp bên trong tà ác. Nếu như là tín ngưỡng Tà Thần dị đoan, đáng đời ở trong tháp nhận hết dần vật. . .

Hai trăm năm đến, nhốt vào Lôi Đình Tháp người vượt qua mười vạn.

Cuối cùng sống đi ra người, ít ỏi.

Thần Điện ở đây phương diện nói một không hai, sống đi ra người, chuyện cũ sẽ bỏ qua, đặc xá tất cả tội.

Thậm chí có như vậy một hai dị giáo đồ ở Lôi Đình Tháp bị cảm hoá, sau đó đã biến thành Thần Điện tín đồ.

Thiên Tinh Lịch 3 năm 2002 ngày mùng 1 tháng 2 sáng sớm, một chiếc xe ngựa dừng ở Lôi Đình Tháp phụ cận.

Bên trong xe ngựa đi xuống già, trung niên, trẻ ba đời, cái kia râu tóc hoa râm ông lão là Bird giáo chủ, cái kia bắt đầu ngôn tiếu người trung niên là Holden cha xứ, còn cái kia công lấy không lồ tú da thú người, nhưng là tiền đồ chưa biết Thiên Sư kiểm khách.

Vừa nhìn thấy Vi Tầm gánh túi da thú, Holden trên trán không nhìn được mạo hắc tuyến. Tiểu tử này từ Wendy đại thẩm nơi đó kiểm được mười cái ngân tệ, mua một đồng lớn giá rẻ lương khô, còn dẫn theo tám cái túi nước, xem ra muốn ở Lôi Đình Tháp cắm trại mấy tháng tựa như.

Vi Tầm đang ở trên dưới địa đánh giá Lôi Đình Tháp, tòa tháp này tầng dưới chót đường kính trăm mét, mỗi một tầng đều có cao mười mét, tổng cộng cao tới bảy mươi mét. Hắn càng xem càng bồn chồn, lấy Thiên Phú thể giới trình độ văn minh, này loại không thua gì nhà lớn cao chọc trời nhà cao tầng, rốt cuộc là làm sao xây dựng đi ra?

Càng kỳ quái chính là, tòa tháp này hoàn toàn là đóng kín thức kiến trúc, không có môn hộ, liền cửa sổ cũng không có. Vi Tầm trong lòng hiếu kỳ, người bên ngoài nên làm gì tiến nhập Lôi Đình Tháp, mà trong tháp Thủ Hộ giả thì lại làm sao đi ra, lẽ nào cả đời vậy ở trong tháp?

Keng keng keng!

Một trận dễ nghe tiếng chuông truyền đến, Bird giáo chủ cầm một cái cổ xưa chuông đồng, nhẹ nhàng lung lay.

Vi Tầm nhìn thấy Bird môi mấp máy, hơn nửa ở cùng trong tháp Thủ Hộ giả truyền âm giao lưu.

Mấy giây sau khi, làm người khó tin một màn xuất hiện.

Chỉ thấy Lôi Đình Tháp tầng thứ nhất, xuất hiện một cái quỷ dị hư không cánh cửa.

"Người trẻ tuổi, vào đi thôi." Bird giáo chủ ra hiệu Holden đưa qua một cái sách hòm, phân phó nói: "Người đem cái cái rương này mang vào."

Vi Tầm nhìn cái kia chứa đầy sách cái rương, hỏi: "Ta nên đem cái rương giao cho ai?"

Bird nói: "Đặt ở trong tháp tầng thứ nhất liền có thể, tự sẽ có người tới lấy."

Vi Tầm đổi một vấn đề: "Người đã nói, ta có thể ở trong tháp ở lâu thêm mấy ngày đúng không?"

Lão Bird nghe vậy không nhìn được cười, phàm là tiến vào Lôi Đình Tháp người, ước gì lập tức đi ra, Vi Tầm là hai trăm năm đến người đầu tiên muốn ở bên trong ở lâu thêm mấy ngày nhân vật hung ác, lão nhân nói: "Không thành vấn đề, người muốn ở bên trong ở bao lâu cũng có thể."

"Được, cái kia ta đi, đừng quên cam kết của người."

Vi Tầm quăng ra lời này, công lấy túi da thú, nhắc theo sách hòm, nhanh chân đi tiến vào hư không cánh cửa.

Bước vào hư không cánh cửa một sát na, hắn thấy hoa mắt.

Trong nháy mắt, hết thảy trước mắt đều phát sinh ra biến hóa.

Huyết sắc sương mù dày, bao trùm ước bằng sân đá banh lớn nhỏ không gian.

Vi Tầm tầm mắt bị nghẹt, lấy hắn nhìn ban đêm trăm bước nhãn lực, giờ khắc này cũng chỉ có thể nhìn thấy năm mét bên trong đồ vật.

Cùng lúc đó, trong cơ thể hắn Thần Long Châu mãnh liệt nhảy lên, có loại như cá gặp nước vui vẻ.

Vi Tầm đại hỉ, địa phương quý quái này oán sát khí, so với trong địa lao nồng nặc gấp mấy lần.

Những người thường này e sợ cho không kịp tránh oán sát khí, đối với hắn mà nói mang ý nghĩa lượng lớn bó lớn Long lực!

Vi Tầm thả xuống túi da thú cùng thuộc hạ, rút ra một thanh giá trị một tiền bạc hắc thiết đoản kiếm, cẩn thận từng li từng tí một địa ở trong tháp tra xét. Hắn vòng quanh tầng thứ nhất đi rồi một vòng, không có gặp đến bất kỳ nguy hiểm nào, liền hắn trong tưởng tượng thì hải cũng không có nhìn thấy.

"Bát gia, tình huống thế nào, Lôi Đình Tháp không phải mai táng mười vạn người sao, những người đó thì thể ở đâu?" Vi Tầm có nghi hoặc trong lòng, vì phòng ngừa bị trong tháp cái kia thần bí khó dò Thủ Hộ giả nghe thấy, hắn lựa chọn ý niệm giao lưu.

"Tiểu tử người đứng cạnh nói chuyện không đau eo, nếu như người không có Thần Long Châu, liền biết ở đây có bao nhiêu khó khăn chịu. Nơi này oán sát khí làm người sống không bằng chết, chết ở chỗ này kẻ xui xẻo, không ra mười năm, liền xương đầu đều sẽ bị ăn mòn, hóa thành bột phấn tiêu tan, người đương nhiên không nhìn thấy thi hài." Roger cũng dụng ý niệm trả lời.

"Những người chết kia trên người di vật, cũng bị ăn mòn?" Vi Tầm không cam tâm.

"Khả năng bị ăn mòn, cũng có thể là bị trong tháp Thủ Hộ giả cảm kiếm lời ngoại khoái." Roger cười nói: "Bản tọa biết tiểu tử ngươi đánh cái gì ý đồ xấu, ngươi muốn phát một bút của cái người chết đúng không?"

"Đúng vậy, mười vạn người vũ khí, phòng cụ, bao quát linh khí, mình vẫn các loại bảo vật, cái kia phải là bao lớn một món tiền bạc?" Vi Tầm hết sức phiền muộn: "Người bảo vệ kia quá độc ác, liền lông chim cũng không cho ta lưu một cái."

Roger mắng: "Ngươi đây là làm mất đi đưa hấu kiếm hạt vùng, dành thời gian nhiều chuyển hóa điểm Long lực mới là đạo lí quyết định. Động tới ngươi óc lộn ngẫm lại, liền Nguyệt Hoàng Nữ Đế cái kia loại phú khả địch quốc người phụ nữ đều muốn ngươi Long lực, một giọt Long lực giá trị không thua gì một trăm ngàn này kẻ xui xẻo tài sản, đừng lãng phí thời gian."

Vi Tầm bị thuyết phục: "Vậy ta liền ở ngay đây bế quan tu luyện?"

Roger nói: "Căn cứ bản tọa phỏng chừng, số tầng càng cao oán sát khí càng dày đặc, ngươi trước đi tầng thứ hai nhìn."

Bạn đang đọc truyện *Thiên Phú Thế Giới Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 82: Đến đó một phát niệm

Một loại thánh khiết màu trắng Thạch Đầu xếp thành bậc thang, kéo dài tới trong tháp tầng thứ hai vào miệng.

Ở đó lối vào, có loé lên một cái bạch quang môn hộ.

Phụ cận màu máu sương mù dày, đối với màu trắng kia quang môn sợ như sợ cọp, cho tới trắng cửa xung quanh một mảnh thanh tĩnh.

"Bát gia, đó là cái gì cửa?" Vi Tầm hiếu kỳ nói.

"Kết giới cánh cửa, chờ ngươi đến rồi bầy cấp liền hiểu." Roger trả lời.

Vi Tầm đem sách hòm đặt ở cửa thang gác, công lấy túi da thú đi vào cánh cửa kia.

Trong tháp tầng thứ hai diện tích đối lập muốn nhỏ hơn một chút, là cái đường kính tám mươi thước hình tròn không gian.

Nơi này oán sát khí còn như thực chất, tạo thành một loại sền sệt trạng thái lỏng hình.

Vi Tầm chỉ ở tầng thứ hai đứng mấy giây, trên người xiêm y đều bị sương mù làm ướt.

Ở đó sền sệt trong sương mù, một con U Linh hình dáng đồ vật quơ trường kiếm bỏ về phía Vi Tầm đầu, còn có một con Thực Nhân ma hình dáng sinh vật vung vẩy búa lớn đập tới, ngay sau đó, mỗi bên loại hình thù kỳ quái yêu ma quỷ quái phả vào mặt.

Vi Tầm gạt nẩy cả mình, vừa định rút kiếm phản kích, Hắc Bát ca ý niệm truyền đến: "Đừng nhúc nhích, đây là ảo giác."

Lời này để Vi Tầm ăn Định Tâm Hoàn, hấn vận chuyển Vô Danh tâm pháp, quan sát đến cái kia chút quái vật khủng bố.

Quả nhiên cùng Roger nói như vậy, trên trăm con quỷ dị ma vật tốt mã dè dũi, như bóng mờ giống như xuyên qua Vi Tầm thân thể, cũng không có đối với hấn tạo thành bất kỳ thực chất thương tổn.

Vi Tầm tâm trạng vô cùng quyết tâm, nhất thời ngạo kiều bất đi: "Bên ngoài đem Lô Đình Tháp lưu truyền đến mức vô cùng kỳ diệu, y theo ta nhìn cũng chả có gì đặc biệt."

"Khà khà, tiểu tử ngươi được tiện nghi còn ra về." Roger cười nhỏ nước bọt nói: "Như là lực lượng tinh thần thấp hơn level 20 người, tuyệt đối không chịu nổi ảo giác quấy rầy, bọn họ sẽ tựa như nổi điên cùng những này ảo giác tranh đấu, tươi sống một chết chính mình."

"Thì ra là như vậy." Vi Tầm trong lòng một trận nghĩ đến mà sợ hãi.

Roger lại nói: "Cho dù lực lượng tinh thần đạt đến level 20 thuật sĩ, không có Thần Long Châu hoặc là trừ tà linh lực, cũng không chịu được đậm đà như vậy tà khí. Những này thuật sĩ hút mấy cái khí liền sẽ phát điên, kết cục chính người suy nghĩ."

"Ta hiểu được."

Vi Tầm đoan chánh thái độ, ở tầng thứ hai tuần tra một vòng, không tìm được thi hài cùng di vật.

Ôm thử một lần ý nghĩ, hắn công lấy túi da thú hương về lối vào ánh sáng màu trắng cửa đi đến.

Chỉ thấy hân hào không bị nghẹt thông qua kết giới quang môn, về tới tầng thứ nhất.

Ngay sau đó hân lại đi vào tầng thứ hai, sau đó lại trở về tầng thứ nhất.

Nhiều lần thử mấy lần, Vi Tầm yên tâm, xác định trong tháp mỗi bên tầng trong đó có thể tự do vắng lai.

Đây là hân lưu cho đường lui của chính mình, nếu như ở tầng thứ ba không chịu nổi, bỏ chạy về tầng thứ hai.

Có đường lui, thần bí cường đại nam nhân lập tức trở nên kiêu ngạo.

Hắn đi tới tầng thứ nhất cửa thang gác, giải khai dây lưng quần, quay về vách tường tiêu sái mà tiểu cái phát niệu.

Xong việc sau khi, hân dùng đoản kiếm ở trên vách tường khắc xuống Bát Tự Chân Ngôn: Thiên Sứ kiểm khách, đến đó một phát niệu!

Tiếp theo hân lá gan lớn hơn, đánh mở sách hòm, lật xem bên trong thư tịch.

Trong rương có hơn ba mươi quyển sách, có giảng giải thần học, có lịch sử điển tịch, có văn học sáng tác. Căn cứ Vi Tầm suy đoán, những sách này đều là cho trong tháp cái kia thần bí Thủ Hộ giả chuẩn bị, người bảo vệ kia nhiều năm một tháng ngồi xổm ở trong tháp, khẳng định rồi rãnh đau "bí", e sợ chỉ có dựa vào sách vở giết thời gian.

(ta X, người bảo vệ kia còn rất có văn nghệ phạm nhi?)

Lật mở một bản văn nghệ thanh niên,, Vi Tầm âm thầm cười.

Cái kia bản văn nghệ thanh niên, là Thiên Tinh Quốc phi thường lưu hành một bản nguyệt san, trong sách có rất nhiều duyên dáng thơ ca, văn xuôi, tranh minh hoạ cũng phi thường văn nghệ, còn có thể mỹ cảm động truyện ngắn.

Ở Nam đại lục, văn học nghệ thuật phi thường bị người vây dỡ, đặc biệt là ở xã hội thượng lưu, không có điểm nghệ thuật hơi thờ người thường thường bị người trong nghề xem thường. Từ cái kia bản tháng giêng phát hành văn nghệ thanh niên, ngầm có ý lượng tin tức phân tích, Vi Tầm không khó tưởng tượng trong tháp Thủ Hộ giả là cái cỡ nào văn nghệ người.

"Bát gia, Bird chỉ để ta dẫn theo những sách này, người bảo vệ kia ở trong tháp ăn cái gì, uống gì?" Vi Tầm lòng hiếu kỳ quấy phá: "Lẽ nào người kia là chín cấp Thánh giả, đến rồi ăn gió uống sương cảnh giới?"

"Người quên hẳn không gian loại này đồ vật sao? Người cho rằng người bảo vệ kia không ăn không uống, nói không chắc nhân gia chứa đựng mấy tháng đồ ăn, ngày ngày thịt cá, ăn được tốt hơn người nhiều." Roger hừ hừ nói.

"Nói cũng phải." Vi Tầm trong lòng có mười vạn cái tại sao: "Vậy hân giải quyết thế nào người có ba gấp, còn có, cả ngày buồn rầu ở trong tháp trên người rất bẩn đi, lẽ nào này trong tháp còn xây dựng WC cùng phòng tắm?"

"Ngây thơ, người đều dám chạy đến tầng thứ nhất đi tiểu tiện. Cái kia canh giữ ở tầng thứ bảy gia hỏa, chẳng lẽ là sẽ không y theo dạng vẽ hồ lô? Nơi đây tà khí nặng như vậy, nhân loại bài tiết đồ vật, không ra một ngày liền sẽ phát huy tiêu tan." Roger kinh nghiệm phong phú: "Cho tới tám vấn đề, chờ người đến rồi năm cấp liền hiểu. Năm cấp thuật sĩ được xưng Tinh Thần thuật sĩ, có không phải phổ thông linh lực, mà là chân chính kết hợp Mệnh Châu ngôi sao năng lượng sao linh lực, dùng này loại linh lực gột rửa tự thân, có thể đem tạp chất đứng hàng ra ngoài thân thể."

"Tiểu Bát. . . Không, Bát gia, người quá chuyên nghiệp, ta càng ngày càng bội phục người rồi."

Vi Tầm vỗ cái nịnh nọt, lấy ra lương khô nước uống, ăn uống no đủ sau lên đường đi tới tầng thứ ba.

Đi tới tầng thứ hai đi về tầng thứ ba kết giới cánh cửa trước mặt, Roger nhắc nhở: "Tiểu tử, tầng thứ ba có thể sẽ có Tà linh, người đem bao vây thả xuống, lấy ra vũ khí chuẩn bị sẵn sàng chiến đấu."

Vi Tầm đem da thú bao đặt ở cửa thang gác, rút ra đoản kiếm vọt vào kết giới cánh cửa.

Một cái chân bước vào đi, Thiên Sứ kiểm khách cả người lông tơ đều dựng lên.

Tầng thứ ba không có cái kia loại nồng nặc oán sát khí, tầm nhìn cũng tương đối cao, mang cho Vi Tầm áp lực nhưng chưa từng có to lớn.

Một con!

Mười con!

Trăm con!

Vì Tầm tròn mắt ngoác mồm, thấy được trên trăm con hình thù kỳ quái oán linh.

Lại nói những này oán linh là như thế nào tồn tại đây? Dĩ nhiên không phải bị người nuôi thả ở bên trong, mà là tự nhiên hình thành.

Truyền thuyết cổ xưa bên trong, hoa cỏ cây cối đều có thể mở ra linh trí biến thành yêu tinh. Đạo lý giống nhau, ở cái thế giới này, tà khí nồng nặc địa phương, rất có thể sản sinh Tà linh, cũng bị gọi là oán linh hoặc ác linh.

Năm đó Chesapeake phong ấn vực sâu cánh cửa, nhưng chưa hết toàn bộ công, có một cái vực sâu khe hở không thể niêm phong lại.

Cứ việc dưới nền đất ác ma không thể từ khe hở kia bên trong lao ra, thế nhưng trong vực sâu Ma khí nhưng có thể rót vào mặt đất.

Chính vì như thế, Chesapeake xây dựng Lôi Đình Tháp, lấy cực cao trận pháp trình độ ở trong tháp bố trí một cái thất tinh dẫn sét trận. Toà này bảy tầng tháp lớn có thể xúc động thiên lôi, xua tan tà ma, mỗi khi sét đánh trời mưa thời điểm, Lôi Đình Thành phương viên trăm dặm sấm sét đều sẽ bị tòa tháp này hấp thu, lòng vòng như vậy đền đáp lại, nhiều năm một tháng địa trấn áp vực sâu Ma khí.

Tỷ như trong tháp tầng thứ nhất cùng tầng thứ hai, kỳ thực sản sinh quá Tà linh, tất cả đều bị thiên lôi đánh thành bột mịn.

Đến rồi tầng thứ ba, trong này Tà linh chính là một câu quảng cáo từ: Sức đề kháng, tốt thân thể!

Có chút sức đề kháng mạnh Tà linh, ở trong tháp Lôi Đình đánh hạ, cũng chưa chết xuyên thấu qua.

Trước mắt này hơn 100 con Tà linh, đúng là như thế.

Nói thì chậm nhưng xảy ra rất nhanh, Vì Tầm vừa bước vào tầng thứ ba, trên trăm con Tà linh từ bốn phương tám hướng đánh tới.

Bạn đang đọc truyện *Thiên Phú Thế Giới Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 83: Diêm dúa lẳng lơ Tà Linh Vương

Bird giáo chủ mở ra điều kiện là: Vì Tầm xông vào Lôi Đình Tháp tầng thứ ba, coi như thông qua thử thách.

Cái này nhìn như đơn giản thử thách, trên thực tế cần người thân mệnh.

So với như bây giờ, Vì Tầm bị hơn 100 con Tà linh vây công, hẳn là đến rồi tầng thứ ba không giả, vấn đề là trong chớp mắt liền rất có thể bị chặt thành thịt vụn. Đã như thế, hẳn xông vào tầng thứ ba còn có ý nghĩa gì có thể nói?

Trước mắt Tà linh có khi là hình dạng người, có khi là hình thú hình thái, còn có không phải người không phải thú quái lạ ác ma hình thái.

Trong đó kinh khủng nhất là những hình người kia hình thái Tà linh, những thứ đồ này trong tay lại cầm vũ khí!

Cái kia mấy chục thanh vũ khí đều là thực thể, hẳn là trước đây chết ở chỗ này thuật sĩ còn để lại đồ vật. Cũng không biết xảy ra chuyện gì, trong tháp Thủ Hộ giả chưa có trở về thu những vũ khí này, cho tới chiếm giữ ở chỗ này Tà linh đại thể tìm được tiện tay gia hỏa.

Ba mươi bốn cấp lực lượng tinh thần không hẳn tăng lên Vì Tầm thông minh, nhưng ở mức độ rất lớn tăng lên hẳn năng lực ứng biến. Chỉ thấy hắn phản ứng cực nhanh, ở bước vào tầng thứ ba trong nháy mắt, liền làm ra lựa chọn chính xác nhất.

Bán Nguyệt Trảm!

Một đạo bán kính vượt qua ba thước hình bán nguyệt ánh kiếm, bao trùm Vì Tầm phía trước 180° phạm vi.

Ầm một tiếng nổ vang, xông lên phía trước nhất mấy chục con Tà linh bị ác liệt ánh kiếm đánh bay, trong đó có mười mấy con bị tại chỗ chém ngang hông.

Phía sau Tà linh có chút bị đánh bay, còn có chút vọt đến xa xa, cực kỳ nhân tính hóa địa lộ ra nhìn chăm chăm biểu hiện.

Một chiêu đắc thủ, Vi Tầm tròn tròn mắt.

Hắn hoàn toàn không cao hứng nổi, chính mắt thấy sự kiện linh dị.

Cái kia mười mấy con bị chặn ngang chặt đứt Tà linh, dĩ nhiên hóa thành một đạo đen kịt khói đặc, hướng về con nào đó Tà linh bay đi.

Ở tầng thứ ba đi tầng thứ tư cửa thang gác, có một con rất đặc biệt Tà linh.

Những thứ khác Tà linh cũng đứng, chỉ có này con Tà linh yên tĩnh ngồi ở chỗ đó.

Vật kia cùng với nói là một con Tà linh, chẳng bằng nói là một cái mặc bại lộ yêu dã mỹ nữ.

Phóng tầm mắt nhìn tới, "Nàng" dài đến yêu dã vạn phần, mặc một bộ quý dị màu đen sùnn xám, trước ngực một cái to lớn nước giọt điêu khắc hình dạng, lộ ra hai đại đoàn trắng như tuyết vật thể, cái kia sự nghiệp tuyến quả thực sâu không thấy đáy.

Cái kia sùnn xám cao xê tà, đến một cái nhân thần cộng phần mức độ, thô bạo lộ ra ngoài địa xê tà đến rồi bên hông. Nếu như từ bên cạnh mặt nhìn lại, vậy thì không ngừng nhìn thấy trắng toát bắp đùi, liền không thể miêu tả vị trí đều ẩn ước có thể thấy được.

Một mực nàng tư thái lười biếng bên cạnh ngồi ở chỗ đó, bộc lộ ra quá nhiều đồ vật.

Vi Tầm một chút là có thể nhìn thấy, loại này dường như cô em Tà linh tuyệt đối không có mặc quần lót!

Nhìn thấy cờ này bào nữ nhân Tà linh, Vi Tầm nhớ lại một cái nỗi danh hai lần nguyên em gái không biết Hỏa Vũ!

Hắn không tâm tư thương thức sùnn xám Tà linh vẻ đẹp cùng gợi cảm, càng quan tâm cái kia kỳ quái khói đen động tĩnh.

Chỉ thấy cái kia một số người bị chém ngang hông Tà linh hóa thành khói đen sau khi, từ sùnn xám Tà linh trong lỗ mũi chui vào.

Hấp thu về này quý quyết khói đen, sùnn xám em gái phảng phất đập đầu thuốc giống như vậy, toát ra hết sức này bộ dạng.

Ba mươi bốn cấp lực lượng tinh thần không phải là dùng để trưng cho đẹp, Thiên Sư kiểm khách rõ ràng cảm ứng được, hấp thu về này khói đen sùnn xám em gái, khí tức càng hung hiểm bá đạo hơn, quả thực lại như trong game khắc kim ấn kinh nghiệm đạo cụ, trong nháy mắt thăng N cái này cấp bậc.

Vi Tầm giật nảy cả mình, ý niệm hỏi: "Bát gia, đây là cái gì quý?"

"Tà khí ngưng tụ cấp thấp Tà Linh Vương, vừa hình thành không lâu, còn là một mô hình, linh trí không cao, bằng không năm cấp thuật sĩ cũng không ngăn nổi nó." Roger ý niệm trả lời nói.

"Nàng hấp thu về này khói đen là tình huống thế nào?" Vi Tầm lại hỏi, cảm giác sâu sắc chính mình xem số lượng còn chưa đủ.

"Đây là Tà linh độc hữu chính là cũng Thôn Thiên phú, tương tự với viên cổ Lang Thần nuốt chừng thiên phú, chết Tà linh, một thân tinh hoa đều sẽ bị cao đẳng hơn Tà linh hấp thu, ngươi không có phát phát hiện cái kia Tà Linh Vương trở nên càng cường đại rồi sao?" Roger giải thích.

"Giời ạ, đối trá a!" Vi Tầm ngẫm chửi một câu, này loại cũng Thôn Thiên phú thực sự quá BUG, quả thực sánh ngang Thần cấp thiên phú, chẳng trách thời đại viên cổ đại ác ma có thể để các thần đều như đầu không thôi.

"Khà khà, tiểu tử ngươi nguy hiểm, coi như ngươi giết chỉ riêng này hơn 100 con Tà linh cũng vô dụng, những này Tà linh chết rồi đều sẽ bị Tà Linh Vương thôn tính, cuối cùng ngươi chính là muốn đánh bại Tà Linh Vương, mới có đi tầng thứ tư cơ hội." Roger rất là cười trên sự đau khổ của người khác.

"Nàng kia tại sao không trực tiếp thôn tính cái kia hơn 100 con Tà linh, sau đó cùng ta một mình đấu?" Vi Tầm hết sức bồn chồn.

"Ngây thơ, này loại tạo thành thực thể Tà linh, càng đánh đấu càng hung tàn, năng lực cũng là càng mạnh. Dù cho chết trận, tự thân lệ khí cũng càng nặng, Tà Linh Vương có thể hấp thu được càng nhiều năng lượng. Nói cách khác, chúng nó đều là Tà Linh Vương nuôi dưỡng khẩu phần lương thực, đợi đến lúc thời cơ chín mùi lại nuốt chừng." Roger nói.

". . ." Vi Tầm ngạch đầu đồ mồ hôi lạnh.

"Còn có, Tà Linh Vương tuy rằng linh trí tương đối thấp, bao nhiêu cũng coi như là mở ra linh trí sinh vật có trí khôn. Không phải đến cần phải, nàng sẽ không đích thân ra tay, cái kia hơn 100 con Tà linh tiểu binh đã đủ giải quyết ngươi. Cho dù các tiểu binh giết không chết ngươi, cũng đủ để khô cạn linh lực của ngươi, đến thời điểm Tà Linh Vương dĩ dật đãi lao, ngươi chắc chắn phải chết." Roger tiếp tục giảng giải.

Ý niệm giao lưu so với lời mau hơn, một người một chìm ý niệm giao lưu, ở trong khoảng điện quang hỏa thạch (cực nhanh) hoàn thành.

Lúc này lại có Tà linh vọt tới, cùng lần trước bất đồng chính là, xông tới Tà linh chỉ có một.

Tựa hồ bỏ vào sườn xám Tà Linh Vương tín hiệu, những này Tà linh nhóm kiêng kỵ Bán Nguyệt Trảm uy lực, không lại đồng thời nhào tới chịu chết.

Đã như thế, Vi Tầm nằm ở tuyệt đối hạ phong.

Nhào tới con kia cầm kiếm Tà linh, kiếm thuật cao minh đến một cái làm người giận sôi trình độ. Vi Tầm cùng nó một chọi một một mình đấu, thành linh phát phát hiện kiếm của đối phương thuật trình độ kinh người, loại kiếm thuật kia liền là thuần túy kỹ xảo cận chiến, không có đại uy lực sát sát kỹ, nhưng đánh cho Vi Tầm vương trái vương phải, liên tục bại lui.

Vực sâu ác ma, là trời sinh chiến đấu chủng tộc.

Đặc biệt là này loại oán sát khí hình thành ác linh, nắm giữ từ lúc sinh ra đã mang theo bản năng chiến đấu.

Sự công kích của bọn họ phương thức rất đơn giản, nhưng hầu như đến rồi một loại không chiêu thắng có thu cánh giới, mỗi một lần công kích đều nhắm thẳng vào đối thủ chỗ yếu, có thể bản năng nhận ra được đối thủ kẻ hở.

Vi Tầm kiếm thuật, thay đổi tự nửa tháng kiếm kỹ.

Cái kia bây giờ bốn chín chiêu nửa tháng kiếm kỹ, bản thân cũng có bốn mươi chín cái kẻ hở.

Bị sinh tử Luân Hồi thay đổi qua sau, vẫn như cũ có ba bảy hai mươi một loại kẻ hở.

Hết cách rồi, nửa tháng kiếm kỹ dù sao chỉ là cấp một cơ sở kiếm kỹ, Vi Tầm có thể thay đổi thành như vậy đã rất tốt.

Đối phó người bình thường, hẳn này loại cái gọi là "Thiên Sư kiếm kỹ" hết sức hù dọa người, gặp phải cao thủ chân chính, hai mươi một kẻ hở không thể nghi ngờ chính là một số cái mục tiêu sống, hơi bất cẩn một chút đã bị đối phương bắt được kẻ hở tuyệt địa phản kích.

Giao chiến mười cái hiệp, Vi Tầm cảm thấy không chịu nổi.

Hắn hư hoảng một chiêu, cực kỳ đột ngột nhanh chân chạy, chạy về tầng thứ hai.

Mấy tiếng sau khi, hắn khôi phục linh lực, lại giết tới tầng thứ ba.

Lần này, hắn kiên trì mười lăm hiệp, tiếp theo sau đó chạy trốn.

Lại là mấy tiếng sau khi, hắn lại một lần nữa tới sát tầng thứ ba.

Bạn đang đọc truyện *Thiên Phú Thế Giới Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 84: Thiên chuy bách luyện

Tầng thứ ba lối vào, hai mươi con Tà linh mai phục tại nơi đó, thời khắc chuẩn bị.

Trải qua mấy ngày, Tà linh nhóm sâu sắc nhận thức được nhân loại kia hèn mọn, mỗi lần đánh lập tức chạy về tầng thứ hai, để đông đảo Tà linh mạnh mẽ không có nơi sử. Dưới tình huống như vậy, cái kia hơi có chút trí khôn diêm dúa lăng lờ Tà Linh Vương muốn ra một cái đối sách, phái bọn tiểu đệ ở giữ cửa, chỉ cần nhân loại kia tiểu tử vừa tiến đến, lập tức hợp nhau tấn công.

Thứ sáu trời xế chiều, lối vào kết giới cánh cửa ánh sáng lóe lên, một bóng người rơi xuống đất.

Ngay ở hai mươi con Tà linh muốn vây công một sát na, hoa lệ mà ánh trắng trong sáng rơi xuống.

Ánh kiếm, bán kính đạt tới năm thước nửa tháng ánh kiếm, lấy thể nhanh như chớp không kịp bật tai chém xuống.

Hai mươi đầu Tà linh còn chưa kịp ra chiêu, tập thể bị chém ngang hông.

Lúc trước Vi Tầm Bán Nguyệt Trảm đánh chém bán kính là ba mét, bây giờ tăng lên tới năm mét.

Chuyện này ý nghĩa là, hần đem Bán Nguyệt Trảm tu luyện đến cao cấp cảnh giới.

Ở cùng Tà linh nhóm nhiều lần trong chiến đấu, Thiên Sư kiếm khách sức chiến đấu tăng lên hết sức đại một cấp bậc.

Cao thủ chân chính, không khỏi là ở trong thực chiến thiên chuy bách luyện.

Vì Tầm lần này nhân họa đắc phúc, gặp một đám rất tốt bồi luyện đối tượng.

Chết hai mươi con Tà linh lại hóa thành màu đen khói đặc, bị Tà Linh Vương hấp thu không còn một mống.

Mặc dù như thế, sườn xám em gái nhưng không có lộ ra cái kia loại dùng đan dược hết sức này vẻ mặt, trái lại rất là phần nộ.

Nàng có nhất định trí tuệ, cũng chính vì như thế, nàng phát hiện mình bị Vi Tầm thông minh nghiền ép.

Lấy này loại cấp thấp Tà Linh Vương trí tuệ, đâm chiều mấy thiên tài nghĩ phái tiểu đệ thủ ở cửa "Biện pháp tốt", nhưng mà, điều này cũng không có gì trướng dùng. . . Nhân loại kia thiếu niên sớm có phòng bị, vào cửa trong nháy mắt trước tiên dự thả một lần Bán Nguyệt Trảm, trực tiếp giết trong nháy mắt nàng hai mươi tiểu đệ.

Dưới sự tức giận, Tà Linh Vương tự mình ra tay rồi.

Làm cho nàng vạn vạn không nghĩ tới chính là, nàng vừa rút kiếm, nhân loại kia đột nhiên xoay người chạy vào kết giới cánh cửa.

"Mẹ kiếp, quá nguy hiểm, cái kia sườn xám muội thật là hung tàn, ta cảm giác ta không tiếp được nàng một chiêu kiếm." Chạy về tầng thứ hai, Vi Tầm rơi vào cửa thang gác sát mồ hôi lạnh, lòng vẫn còn sợ hãi nói.

"Toán tiểu tử người tự biết mình, kiếm thuật của người kẻ hồ nhiều lắm, tuyệt đối không phải là đối thủ của Tà Linh Vương." Roger nói.

"Bát gia, đi qua những ngày qua chiến đấu, ta Nguyệt Nha Nhận đã cao cấp hậu kỳ đỉnh cao bình cảnh, tại sao vẫn không có cách nào đột phá đến Đại sư cấp, chẳng lẽ là ta ngộ tính không đủ?"

"Đến rồi cao cấp hậu kỳ, đã cùng ngộ tính không bao nhiêu quan hệ." Roger nhỏ nước bọt nói: "Tiểu tử, người cho rằng đại sư tên gọi là dễ dàng như vậy đạt thành sao, người còn non cực kì."

Vi Tầm hỏi tới: "Đừng thừa nước đục thả câu, vấn đề đến cùng ra ở nơi nào?"

"Đại gia không phải đã nói rồi sao, người quá non nớt." Roger nói rằng: "Cái gọi là đại sư, là chỉ có đầy đủ từng trải, đầy đủ kinh nghiệm chiến đấu, đồng thời còn muốn có cái kia loại một đại tông sư khí độ. Số một, người từng trải không đủ. Thứ hai, kinh nghiệm chiến đấu của người miễn cưỡng toán cấp độ nhập môn, liền thân kinh bách chiến cũng không bằng. Đệ tam, người cảm thấy người hiện tại có tông sư khí chất sao?"

Vi Tầm càng không có gì dễ nói.

Thời Quang lão nhân Cơ Lao, năm đó là chín cấp đỉnh cao đại Thánh giả, rất nhiều người nhưng quen thuộc gọi hần Cơ Lao đại sư.

Người này năm đó sáng tạo quá rất nhiều kỳ tích, hai mươi mấy tuổi liền đem mấy cửa bí thuật tu luyện đến đại sư cấp, có tông sư khí độ. Vào niên đại đó, vô số thuật sĩ đều đối với hần vui lòng phục tùng, tôn xưng hần là đại sư, thời điểm đó Cơ Lao cũng không phải là chín cấp Thánh giả.

Lấy lại bình tĩnh, Vi Tầm hỏi: "Bát gia, người dự đoán một hồi, ta hoa bao lâu thời gian có thể đến Đại sư cấp?"

"Này khó nói, nhìn cá nhân Tạo Hóa, ít nhất phải năm năm sau đó đi." Roger nói rằng.

"Năm năm sao?"

Vi Tầm lại thấy được hi vọng, năm năm sau đó, hần cũng mới hai mươi ba tuổi.

Trẻ tuổi như vậy đại sư, vượt qua năm đó Thời Quang lão nhân.

Nghĩ như vậy, hần trong lòng nhất thời thăng bằng.

"Tiểu tử, sau đó người luyện nhiều một chút sinh tử luân hồi. Nguyệt Nha Nhận cái kia loại cơ sở linh thuật, sớm muộn sẽ bị loại bỏ, thực lực người càng mạnh càng không có triển khai thấp cấp linh thuật cơ hội, Chủ Thần kỹ năng mới là người sống yên phận tiền vốn." Roger nói rằng.

"Ta cũng muốn luyện a, có thể là sinh tử luân hồi dùng một lần liền rút khô hết thầy linh lực, ta mình tưởng pháp cấp bậc không cao, khôi phục linh lực được mấy tiếng, một ngày cũng luyện không được mấy lần." Vi Tầm hết sức biệt khuất nói: "Hơn nữa này chiều sự hạn chế quá lớn, nhất định phải gần kề đối thủ, còn phải ngâm xương 10 giây, ai sẽ gốc đứng cạnh để ta đánh a?"

"Chính người yếu, đừng trách Chủ Thần kỹ năng không mạnh. Nếu người có Chủ Thần thực lực cấp bậc, này một chiều có thể vượt qua thời gian cùng không gian, vượt vị diện bắn trúng đối thủ, cái kia loại uy năng người không thể nào tưởng tượng được." Roger lại nhỏ nước bọt một câu.

"Ta nếu là có Chủ Thần thực lực, còn cần phải ở đây với người phí lời?" Vì Tầm biểu thị không phục.

"Cho nên nói người quá yếu a, việc cấp bách, tăng cao thực lực mới là đạo lý quyết định." Roger nói rằng: "Chờ người trở thành chín cấp Thánh giả, thánh lực cùng Long lực kết hợp, sử dụng này một chiêu ít nhất đánh tới bên ngoài ngàn dặm."

"Bên ngoài ngàn dặm, có như thế cường sao?" Vì Tầm sinh ra một loại điên cuồng tư tưởng: "Vậy ta hiện tại vận dụng Long lực triển khai sinh tử luân hồi, tâm bản có thể có bao xa?"

"Người chỉ là hai cấp, căn bản không phát huy ra Long lực sở hữu hiệu quả, có thể đánh ra hai trăm mét là tốt lắm rồi." Roger nói.

"Được rồi, hai trăm mét ta rất thỏa mãn." Vì Tầm vẻ mặt vui vẻ, lại đưa ra những vấn đề mới: "Này loại Chủ Thần kỹ năng quá khó khăn luyện, ta đến bây giờ còn là sơ cấp tiền kỳ, có hay không nhanh chóng tăng lên cảnh giới biện pháp?"

"Tu hành không có đường tắt, chăm học khổ luyện mới là vương đạo." Roger lườm hắn một cái, lại nói: "Tiểu tử người cũng coi như cơ linh, ở nửa tháng kiểm kỹ bên trong gia nhập sinh tử luân hồi ảo diệu, có thể dọa dẫm không ít người. Cái kia bốn mươi chín chiêu nửa tháng kiểm kỹ, cuối cùng là cơ sở kỹ năng vật lộn, quá thấp bưng, người không bằng tìm một bộ xa hoa một chút kiểm kỹ, lại dung hợp sinh tử luân hồi, nói không chắc có không tương đương kinh hi."

"Có đạo lý, từ khi ở nửa tháng kiểm kỹ bên trong gia nhập sinh tử luân hồi cái kia loại cảm ngộ, ta cảm giác mau đưa Chủ Thần kỹ năng đột phá đến sơ cấp trung kỳ." Vì Tầm được gợi ý lớn, kích động nói: "Bát gia, người có hay không thượng thừa kiểm thuật, dạy ta một bộ a!"

"Cũng không có." Roger giội xuống một chậu nước lạnh: "Người tự nghĩ biện pháp đi, phía ngoài phòng đấu giá, chợ đêm, tổng có thể tìm tới thứ người muốn."

"Mẹ kiếp, người nói bằng chưa nói a." Vì Tầm nổi giận.

"Cho nên nói tiểu tử người ngốc, trước mắt liền có một cơ hội, người tại sao không cố gắng nắm bắt?" Roger ngạo kiều nói: "Cái kia chút cảm kiểm Tà linh phương thức công kích, cao minh hơn người mấy con phố, người chẳng lẽ là sẽ không mô phỏng theo một hồi? Lấy người ba mươi bốn cấp lực lượng tinh thần, y theo dạng vẽ hồ lô mô phỏng theo đối thủ không thành vấn đề."

"Đúng vậy, ta làm sao không nghĩ tới?"

Vì Tầm ánh mắt sáng lên, lại nhắc theo kiểm vọt vào tầng thứ ba.

Bạn đang đọc truyện *Thiên Phú Thế Giới Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 85: Cảm hoá cộng hưởng

Lý do an toàn, bước vào kết giới cánh cửa trong nhảy mắt, Vì Tầm trước tiên thả một lần Bán Nguyệt Trảm.

Lần này, hắn không lớn.

Các Tà linh từng có đâm vào vết xe đổ, lại cũng không buồn phiền ở cửa mai phục hắn.

Một con cảm kiểm Tà linh vọt tới, cùng Vì Tầm đánh túi bụi.

Thông qua những ngày qua quan sát, Vì Tầm nhìn ra rồi, cái kia chừng mười chỉ cảm kiểm Tà linh, hắn là được sừn xám cô em chân truyền, là Tà Linh Vương đơn thể năng lực chiến đấu mạnh nhất tiêu đệ.

Nhưng mà này loại nhất Cường tiểu đệ, nhưng thành Vì Tầm cao nhất luyện tập đối tượng.

Bây giờ Vì Tầm, tăng lên không chỉ là đấu thuật cảnh giới, năng lực ứng biến cùng ý thức chiến đấu có đề cao.

Phải biết đây là thật cả cuộc chiến sinh tử, mỗi bên loại Tà linh không có so tài khái niệm, vừa ra tay liền muốn Vì Tầm mạng nhỏ. Ở trong chiến đấu như vậy, Vì Tầm lên hoàn toàn tinh thần, mỗi lần giao thủ đều thu được chỗ ích không nhỏ.

Hắn đã có thể cùng cảm kiểm Tà linh chiến đấu năm mươi hiệp, không hề rơi xuống hạ phong một chút nào.

Lần này, Vi Tầm có ý định mô phỏng theo cầm kiếm Tà linh phương thức xuất chiêu, cùng với chạy chỗ phương thức.

Đánh đánh, hấn phát phát hiện là lạ.

Nguyên bản Vi Tầm địa phương chiến đấu hết sức tới gần vào miệng, thuận tiện hấn chạy trốn. Mà bây giờ cái kia cầm kiếm Tà linh học thông minh, không nữa một mực đánh mạnh, trái lại vừa đánh vừa lui, vô hình trung hấp dẫn Vi Tầm đến gần.

Này lo đang dụ địch thâm nhập, nằm ở nhiệt huyết trong chiến đấu thanh niên nhiệt huyết rất dễ dàng bị lừa.

Một khi Vi Tầm vô tới, liền cách vào miệng khá xa, đem sẽ gặp phải cực kỳ tàn ác vây công.

Đến lúc đó, hấn muốn chạy về tầng thứ hai đều không có cơ hội.

Cái kia ngồi xem cuộc chiến sùen xám Tà Linh Vương, u ám trong con ngươi xẹt qua hưng phấn ánh sáng lộng lẫy.

Nàng thật vất vả vừa muốn ra dụ địch xâm nhập sách lược, mắt thấy Vi Tầm liền muốn bị lừa rồi.

Chỉ thấy nhân loại kia thiếu niên tiến nhập một loại hết sức trạng thái huyền diệu, ở bất chước trong quá trình tựa hồ đối với Tà linh kiếm thuật có cảm giác ngộ. Hấn hết sức chăm chú bất chước mới chiêu số, phảng phất không có nhận ra được các Tà linh âm mưu.

Một bước!

Hai bước!

Ba bước!

Vi Tầm cách cửa vào kết giới cánh cửa càng ngày càng xa, lâm vào một loại hồn nhiên quên mình trạng thái chiến đấu.

Bốn phía các Tà linh lặng yên không một tiếng động nhích tới gần, từ từ tạo thành một cái vây quanh tư thế.

Ngay ở các Tà linh chuẩn bị thành linh đánh lên thời điểm, Vi Tầm đột nhiên hư huyền một chiêu, vất chân lên cỏ mà chạy.

Cái kia cái hư chiêu quá có lừa dối tính, Động tác giả làm cùng thật động tác giống như.

Các Tà linh cũng không ngờ tới sự chân thật của hấn ý đồ là chạy trốn, đồng loạt vô hựt.

"A!"

Tro mắt nhìn Vi Tầm lại một lần chạy mất, sùen xám em gái phát ra the lương tiếng thét chói tai.

Nàng tựa hồ không biết nói chuyện, chỉ có thể trê con bi bô tập nói giống như phát sinh đơn giản âm tiết.

"Mẹ kiếp, muốn ám toán ta, làm lão tử là ngại không sao?"

Chạy về tầng thứ hai, Vi Tầm một mặt trâu bò ngất trời đáng vẽ.

Có thể thấy, thần bí cường đại nam nhân sinh ra một loại lột xác.

Vẫn là câu cách ngôn kia: Ăn một hổ, khôn ngoan nhìn xa trông rộng.

Hấn ở cái thế giới này ăn nhiều lắm thiệt thòi, nộp nhiều lần lắm học phí, trả giá quá cái giá bằng cả mạng sống.

Từng có những kinh nghiệm này, cho dù là một con lợn cũng nên học thông minh.

Hiện nay Vi Tầm hơi hơi gặp phải điểm nguy hiểm, liền sẽ bản năng tâm sinh cảnh triệu (trong lòng sinh ra cảnh giác).

Đắc ý trong chốc lát, Vi Tầm bình tĩnh lại tâm tình khoanh chân mình tưởng.

Thông qua Nội Thị có thể nhìn thấy, hấn bên trong đan điền linh châu đạt tới 999 viên.

Ngắn ngắn mấy ngày, hấn là như thế nào từ cấp sáu huân chương thuật sĩ đã biến thành cấp chín tột cùng huân chương thuật sĩ?

Nguyên bản bộ kia trác việt hai sao minh tướng pháp, mỗi ngày chỉ có thể vì hấn tăng cường hai viên linh châu.

Mở ra tám sao Mệnh Châu sau khi, có bay vọt về chết.

Tại sao nói Mệnh Châu càng cao cấp hơn người càng lợi hại? Rất đơn giản, cao cấp Mệnh Châu sẽ tăng lên gấp đôi tốc độ tu luyện.

Vì Tầm nắm giữ tám sao Mệnh Châu, hần ngưng tụ linh lực tốc độ cũng tương ứng mà tăng lên tám lần!

Nói cách khác, hần tu luyện một ngày có thể tăng cường mười sáu viên linh châu!

Đây chính là cao đẳng Mệnh Châu cùng cấp thấp Mệnh Châu bản chất khác biệt, này khác giống cách, càng đến hậu kỳ càng rõ ràng.

Vì Tầm trước mắt đoán bản là Vô Danh tâm pháp cấp bậc khá thấp, nếu như hần tu luyện cái kia loại mỗi ngày tăng cường mười viên linh châu cung điện cấp công pháp, tính lại trên tám sao Mệnh Châu tăng cường, như vậy hần một ngày là có thể tăng cường tám mươi viên linh châu!

Nguyệt Hoàng Nữ Đế sở dĩ lợi hại, cũng là bởi vì nàng nắm giữ một loại Nguyệt Long Châu kèm theo hàm nghĩa cấp mình tướng pháp, mỗi ngày gia tăng linh châu đạt tới mấy trăm viên. Lại chồng chất năng bản thân tám sao Mệnh Châu tăng cường, tu luyện một ngày tăng cường mấy ngàn viên linh châu, không khó tưởng tượng người nữ nhân này tốc độ tu luyện có biến thái cỡ nào, nhớ năm đó Nữ Đế mười tám tuổi đột phá đến năm cấp thuật sĩ không phải thổi phồng lên.

Đang đang truy đuổi Nữ Đế nào đó quý phi, bây giờ cũng có chút tiến bộ.

Lôi Đình Tháp tầng thứ hai nồng nặc kia chí cực Tà Sát khí, mỗi ngày có thể chuyển hóa thành mười giọt Long lực.

Cái này cũng chưa hết, chính như Hắc Bát ca dự đoán như vậy, ở đây luyện hóa Tà Sát khí trong quá trình, Lôi Đình Tháp đối với Vì Tầm mà nói thì tương đương với tụ linh tháp, lấy cho tới tốc độ tu luyện của hần gia tăng rồi gấp ba có thừa.

Ở ngoài tháp hần mỗi ngày tăng cường mười sáu viên linh châu, ở trong tháp tầng thứ hai, mỗi ngày có thể tăng cường năm mươi viên linh châu!

Đã như thế, hần ngăn ngán mấy ngày thì đạt đến hai cấp đỉnh cao!

Đến rồi huân chương thuật sĩ đỉnh cao, Vì Tầm gặp phải một cái mới bình cảnh.

Dần dần, thứ 1 nghìn hạt châu xuất hiện.

Lúc trước Vì Tầm gặp lại tập thuật sĩ bình cảnh thời điểm, thứ một trăm hạt châu là kim sắc, sau đó đã biến thành Luân Hồi Mệnh Châu.

Lần này, hần viên thứ hai Mệnh Châu, rõ ràng là một loại thánh khiết màu trắng.

Loại trắng đó sắc, phảng phất là trong thiên địa thuần chính nhất trắng, đại diện cho lực lượng nào đó.

Vì Tầm ý niệm rót vào màu trắng minh châu, lại nhìn thấy đếm bằng ức vạn ngôi sao bóng mờ.

Chợt đêm hộ khẩu bị kích, lại một lần nữa xuất hiện.

Bất luận Vì Tầm ý niệm làm sao tiêu hồn dập dờn, chư thiên ngôi sao cũng không chịu cùng hần sản sinh cộng hưởng.

(giờ ạ, Lão Tử nhưng là mở ra quá Chủ Thần Mệnh Châu nam nhân, liền không thể cho chút mặt mũi sao?)

Vì Tầm nổi giận, căn cứ hần nguyên lai mong muốn, chính mình tốt xấu mở ra Luân Hồi Mệnh Châu, cũng được cho có tiền đồ trẻ tuổi người, chư thiên ngôi sao hần rất cho hần mặt mũi mới là.

Thực tế tàn khốc, cho hần vô tình một đòn.

Thu công sau khi, Vì Tầm buồn bực gặm lương khô.

Những đồ ăn này thả đang đến gần kết giới cánh cửa cửa thang gác, không có bị tà khí ăn mòn roi.

Ăn uống no đủ sau, Vì Tầm về mặt đưa đám nói: "Bát gia, người đã đoán sai, một viên cùng ta cộng mình ngôi sao cũng không có."

"Không nên a." Roger rất bất ngờ: "Chỉ bằng người này Luân Hồi Mệnh Châu sức hiệu triệu, ít nhất có mấy ngàn ngôi sao chủ động quyên rũ người mới đúng vậy. Các người Thiên Tinh Quốc Phong Vân Bảng mười vị trí đầu những tên kia, bọn họ đến rồi bình cảnh thời điểm, cũng có mấy trăm ngôi sao tranh nhau chen lẫn cùng bọn họ cộng hưởng, người không nên so với bọn họ kém đi."

"Ta cũng nghĩ như vậy." Vì Tầm cười khổ: "Nhưng là căn bản cũng không có ngôi sao phản ứng ta à, liền một tầng ngôi sao cũng không có."

Roger rơi vào trầm tư, rất lâu, nó kinh hô: "Chẳng lẽ là cảm hoá cộng hưởng?"

Chương 86: Đánh cược một lần

Vi Tầm ngó ngàng: "Cái gì gọi là cảm hoá cộng hưởng?"

"Chính là phi thường hiếm thấy một loại cộng hưởng phương thức, mấy vạn năm không có xuất hiện qua." Roger nói rằng: "Có thể sản sinh loại cộng minh này thuật sĩ, bản thân thì có sức mạnh rất mạnh mẽ, dùng sức mạnh của bản thân đi triệu hoán ngôi sao. Nói thí dụ như người trước có Luân Hồi ẩn ký, dùng ẩn ký này đi cảm hoá tám tầng Luân Hồi sao, sau đó mở ra Luân Hồi Mệnh Châu."

"Ta bản thân cũng rất cường sao?" Vi Tầm tìm được một chút an ủi, tự mình cảm giác hài lòng: "Chiều nói như vậy, ta hiện tại muốn dùng một loại sức mạnh mới đi cảm hoá ngôi sao trên trời? Vậy người nói một chút, ta nên dùng sức mạnh nào đi cảm hoá?"

"Ngủ giấc, người đã quên người có bảo bối gì không?" Roger mắng một câu, có chút kích động nói: "Thần Long Châu là người lớn nhất tiền vốn a, người có thể thử đi cảm hoá bảy tầng vực Thần Long sao."

"Bảy tầng mặt hàng?" Vi Tầm dĩ nhiên lộ ra chê vế mặt: "Ta ở một bản trong sách xưa xem qua, viên thứ nhất Mệnh Châu, đại diện cho thuật sĩ bản thân cực hạn. Ta đệ nhất Mệnh Châu là Chủ Thần Mệnh Châu, mang ý nghĩa ta phía sau Mệnh Châu cũng có thể là Chủ Thần Mệnh Châu, đi cộng hưởng bảy tầng ngôi sao, sẽ có hay không có chút đại tài tiểu dụng?"

"Tiểu tử người có thể có cao như vậy theo đuổi, rất tốt, không uống công đại gia với người ký kết phối hợp khế ước." Roger lần này không có mắng hấn, trái lại có chút vui mừng nói: "Muốn vẫn mở ra Chủ Thần Mệnh Châu, vậy người đem trả giá người thường gấp trăm lần thậm chí nghìn lần đánh đổi, người có giác ngộ như vậy sao?"

"Giác ngộ ta đương nhiên có, có thể bây giờ không phải là trả ra bao nhiêu đánh đổi vấn đề." Vi Tầm cau mày nói: "Viên thứ hai Mệnh Châu, ta không có biện pháp nào, không biết nên về phương hướng nào nỗ lực a."

"Biện pháp có một, người có thể đánh cược một lần." Roger vô cùng thần bí nói.

"Cá cược như thế nào?" Vi Tầm hiếu kỳ nói.

"Thử xem diệt thần cổ ngọc bên trong Thần huyết." Roger một bộ dân cờ bạc đáng đáp.

Vi Tầm lấy làm kinh hãi: "Cái kia Thần huyết lại lịch không rõ, người không phải nói không biết cái kia là vị nào Thần Linh dòng máu tinh thể sao?"

"Không sai, bản tọa xác thực phân biệt không ra khối này Thần huyết tinh thể thuộc về cái kia một vị thần." Roger tới một thần chuyển ngoặt: "Bất quá, đại gia có thể chịu trách nhiệm địa nói cho người biết, vật kia tuyệt đối là Chủ Thần cấp Thần huyết!"

Vi Tầm ánh mắt sáng lên: "Người chắc chắn chứ?"

"Bản tọa lúc trước hấp thu một nửa Thần huyết, điểm ấy phân phân rõ năng lực vẫn phải có." Roger định liệu trước nói: "Từ nơi này Thần huyết độ tinh khiết cùng ẩn chứa sức mạnh đến xem, so với phổ thông Thần huyết càng cao cấp, nhất định là Chủ Thần cấp mặt hàng!"

"Tốt, vậy ta liền đánh cược một lần!" Vi Tầm thấy được hi vọng, lại hỏi: "Vậy ta phải nên làm như thế nào?"

"Người ba ngày chuyển hóa ra một giọt Thần huyết, không ngại hao một tháng, trước tiên tích góp mười giọt Thần huyết." Roger đưa ra một cái to gan tư tưởng: "Một tháng sau, người đem mười giọt Thần huyết rót vào đến viên thứ hai Mệnh Châu bên trong, dùng Thần huyết sức mạnh, đi cảm hoá này Thần huyết bản thân chủ nhân, cũng chính là vị kia tám tầng Chủ Thần!"

"Này đáng tin không?" Vi Tầm thâm biểu hoài nghi: "Nhất định phải tập hợp mười giọt Thần huyết?"

"Cũng không phải, người trước tiên có thể dùng mấy giọt Thần huyết thăm dò sâu cạn, nhìn người viên thứ hai Mệnh Châu có không có phản ứng." Roger nói: "Như vậy đi, người trước dùng ba giọt Thần huyết, nếu như người thứ hai Mệnh Châu không chút phản ứng nào có, vậy cũng không cần thử."

"Được, ta thử xem."

Vi Tầm cắn răng, không đếm xỉa đến.

Này loại đánh cược một lần được vì bản thân vô căn cứ, chính là mười lần đánh cược chín lần thua.

Nhưng mà Vi Tầm không có lựa chọn nào khác, mở ra không ra thứ hai Mệnh Châu, hấn cả đời đều là hai cấp thuật sĩ, còn nói gì vượt qua Nữ Đế.

Hắn mắt nhìn mũi mũi nhìn tim, tiến nhập tâm vô tạp niệm minh tường trạng thái.

Hòa vào trong cơ thể hắn diệt thần cổ ngọc, trong đó Thần huyết có thể trực tiếp hút ra đến Vi Tầm trong cơ thể, không cần đồ ra nuốt vào trong miệng. Đây loại hấp thu Thần huyết phương thức hết sức bí ẩn, dù cho trong tháp Thủ Hộ giả ở giám sát bí mật Vi Tầm, cũng nhìn không ra đến tột cùng.

Từ khi ly khai Mê trạch sau, Vi Tầm vẫn tích góp Thần huyết.

Bây giờ diệt thần cổ ngọc bên trong tất cả bảy giọt Thần huyết, vừa vận dùng để đánh cược một lần.

Đệ nhất giọt Thần huyết bị Vi Tầm hút ra đi ra, thấm vào thần bí kia màu trắng Mệnh Châu bên trong.

Màu trắng kia Mệnh Châu không phản ứng chút nào, không có chút nào nể tình.

Cũng may Vi Tầm làm xong thất bại giác ngộ, càng làm thứ hai giọt Thần huyết rót vào màu trắng Mệnh Châu bên trong.

Cái kia Mệnh Châu vẫn như cũ không có phản ứng, thấm vào Thần huyết, như thạch trầm Đại Hải.

Vi Tầm cảm thấy rất kỳ quái, theo lý thuyết hắn hấp thu Thần huyết, sẽ sản sinh thân thể sắp sửa nổ tung tác dụng phụ, cần Thần Long Châu hỗ trợ chuyển Hóa Thần máu cuồng bạo hiệu quả. Nhưng là bây giờ, tình huống như thế cũng không có xuất hiện, cái kia kỳ quái màu trắng Mệnh Châu trực tiếp đem Thần huyết nuốt không còn một mống, nhưng một mực không đến điểm ra sức phản ứng.

Hoặc là không làm, Vi Tầm thấm vào đệ tam giọt Thần huyết.

Lần này, màu trắng Mệnh Châu có phản ứng.

Thức tỉnh!

Một loại như ngủ say vạn năm sinh vật đột nhiên hồi phục cảm giác, từ màu trắng Mệnh Châu bên trong truyền đến.

Vi Tầm cùng màu trắng Mệnh Châu sinh ra tinh thần liên hệ, có thể cảm ứng được Mệnh Châu bên trong động tĩnh.

Màu trắng Mệnh Châu phảng phất từ vô biên trong bóng tối bị nhốt trăm vạn năm, đột nhiên nhìn thấy quang minh, có loại lại thấy ánh mặt trời mừng rỡ.

Vi Tầm đại hỉ, lập tức thấm vào đệ tứ giọt Thần huyết.

Lần này, màu trắng Mệnh Châu phản ứng càng to lớn hơn, thoáng địa hơi nhúc nhích một chút.

Vi Tầm mở cờ trong bụng, đem đệ năm giọt Thần huyết cũng ném vào.

Màu trắng Mệnh Châu tự này bắt đi, vui sướng nhảy lên.

Nó truyền đạt ra một luồng ý niệm, phiên dịch thành ngôn ngữ loài người, đại khái ý là: Ta muốn, ta muốn, ta còn muốn!

Vi Tầm rất phối hợp, liền với đem thứ sáu giọt, thứ bảy giọt Thần huyết cũng giao đòi đi ra.

Màu trắng Mệnh Châu rung động được lợi hại hơn, dường như muốn thoát vây ra, càng mãnh liệt khát vọng Thần huyết.

Tiếc nuối là, Vi Tầm Thần huyết đã dùng hết.

Hắn tâm tình không tệ, nếu màu trắng Mệnh Châu có phản ứng, vậy thì dễ làm rồi.

Diệt thần cổ ngọc bên trong Thần huyết tinh thể, đại khái còn có thể chuyển hóa ra chừng hai mươi giọt Thần huyết.

Vi Tầm quyết định, cố gắng nhịn nửa tháng, chuyển hóa ra năm giọt Thần huyết, đến thời điểm đi tắm bỏ màu trắng kia Mệnh Châu.

Sau đó, Vi Tầm thông qua quan sát bên trong thân thể nghiên cứu đan điền ngay chính giữa Thần Long Châu.

Từ khi màu trắng minh châu khôi phục sinh cơ sau khi, Thần Long Châu sinh ra biến hóa tế nhị.

Hắn cùng Thần Long Châu trong đó tinh thần liên hệ, trở nên càng thêm chặt chẽ.

Ở đây loại tuyệt không thể tả câu thông qua trình bên trong, Vi Tầm phát hiện một bí mật.

Cái kia hiện nay còn thuộc tính trác việt hai sao Vô Danh tâm pháp, sở dĩ không thể tiến vào cấp, không phải là bởi vì Thần Long Châu hấp thu tinh lực không đủ, mà là bởi vì hắn chưa có thể chân chính giải tỏa thiên phú của chính mình!

Nói đơn giản, muốn giải trừ Vô Danh tâm pháp tự thân phong ấn, trước tiên cần phải giải khai thiên phú của hắn bí ẩn.

Nói cách khác, nếu như Vi Tầm có thể lại thức tỉnh một loại thiên phú, Vô Danh tâm pháp cấp bậc cũng đem tăng lên một cấp bậc.

Vi Tầm cười khổ không thôi, cảm giác vận mệnh cùng mình mở một cái to lớn chuyện cười.

Trên đời này thuật sĩ, ở một cấp cảnh giới, liền hiểu tự thân thiên phú bí ẩn.

Mà Vi Tầm đã là hai cấp đỉnh cao, còn chưa biết chính mình chân chính thiên phú là cái gì.

Bạn đang đọc truyện *Thiên Phú Thế Giới Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 87: Đột phá!

Làm Vi Tầm lại một lần nữa bước vào Lôi Đình Tháp tầng thứ ba, gặp không tưởng được tình hình.

Cái kia chút hình thù kỳ quái Tà linh phát ra chít chít tiếng kêu sợ hãi, có vẻ sợ hãi vạn đoạn, dồn dập hướng về Tà Linh Vương áp sát.

Vẫn lười biếng ngồi sù lơ xám nữ nhân Tà linh, đột nhiên đứng lên, cái kia cùng Nhân loại nữ tử không khác trong con người, lập loè nghi ngờ không thôi.

Mất thấy tình cảnh này, Vi Tầm cũng nghi ngờ không thôi.

(lẽ nào những này Tà linh lại đánh mở não động, cố ý yếu thế gạt ta đi qua?)

Vi Tầm mê mang, giờ khắc này hần cùng đồng đạo Tà linh cách mấy chục bước rộng cách, không dám tùy tiện xông tới.

Kỳ quái là, bằng hần mạnh mẽ lực lượng tinh thần mang tới nhận biết hiệu quả, lại để hần cảm thấy cái kia chút Tà linh là chân chính đang hãi sợ hần.

Vi Tầm đứng ở lối vào không nhúc nhích, dụng ý niệm hỏi: "Bát gia, này tình huống thế nào?"

Hắc Bát ca ý niệm phát ra tiếng cười điên cuồng: "Ha ha ha ha, phát đạt, tiểu tử ngươi phát đạt!"

"Mấy cái ý tứ a, ta không biết." Vi Tầm càng mù mờ hơn.

Roger bán cái nút: "Tiểu tử, ngươi có chưa từng nghe nói ba đại khu ma thiên phú?"

"Đương nhiên biết." Vi Tầm ánh mắt sáng lên: "Ngươi là nói . . ."

Hần lập tức kích động, hiểu Roger ý tứ.

Thiên Phú thế giới đã biết hơn hai ngàn loại thiên phú bên trong, có công nhận ba đại khu ma thiên phú.

Đệ nhất loại, sấm sét thiên phú.

Truyền thuyết cổ xưa bên trong, sấm sét chủ thiên phạt, có thể thẩm lí và phán quyết tất cả tội nghiệt, loại bỏ tất cả tà ác.

Mỗi bên loại dơ bẩn đồ vật, sợ nhất sấm sét.

Toà này Lôi Đình Tháp cấu tạo nguyên lý, cũng là mượn thiên nhiên Thiểm Điện trấn áp vực sâu ác ma.

Thứ hai loại, quang minh thiên phú.

Quang minh cùng hắc ám từ xưa tới nay liền ở vào đối lập mặt, nhưng phạm là Hắc Ám hệ sinh vật, đều bị quang minh thiên phú khắc chế.

Đã từng hưng hăng nhất thời vong Linh tộc, cuối cùng ngã ở quang minh thuật sĩ trong tay, đây là phương tây Thần Điện đặc ý chỗ đứng căn bản.

Vực sâu ma vật, cùng với oán sát khí hình thành Tà linh, như thường bị quang minh thiên phú khắc chế đến sít sao.

Thời đại thượng cổ, Tây đại lục bắt từ tộc hoành hành bá đạo, một vị quang minh thuật sĩ tự xưng đến rồi Quang Minh Nữ Thần báo mộng chỉ điểm,

được xưng thánh đồ, lấy thần danh nghĩa tinh chế tà ác. Sau đó người này khai sáng Thần Điện, đem người cùng vong Linh tộc đầu hơn trăm năm, lấy được thắng lợi cuối cùng, người này chính là Thần Điện người đầu tiên nhận chức Giáo Hoàng Augustus!

Loại thứ ba, hòa diễm thiên phú.

Đừng xem hòa diễm thiên phú là thế giới này thường thấy nhất thiên phú, khu ma hiệu quả rất là không tầm thường.

Hòa diễm thiên phú tuy rằng không giống sấm sét, thánh quang giống như trời sinh liền dễ ma vật cảm thấy sợ hãi, nhưng thiên phú như thế có thể giết chết cái gọi là bất tử tộc. Chư như phong hệ thiên phú hệ "nước" thiên phú loại hình, gặp phải cao cấp ma vật, đánh trúng cũng khó có thể giết chết, thậm chí không cách nào đối với ma vật tạo thành thực chất tính thương tổn. Hòa diễm thiên phú lại có thể đem ma vật đốt thành tro bụi, bất kể là vong linh vẫn là Tà linh đều không chịu nổi ngọn lửa cháy mạnh thiêu đốt.

"Bát gia, ta không có phát giác tính thứ hai loại thiên phú a, này loại khu ma lực uy hiếp làm sao sinh ra?" Vi Tầm hỏi.

"Người đã quên người vừa hấp thu bảy giọt Thần huyết sao?" Roger cười nói: "Bảy giọt Chủ Thần máu a, đây là chín cấp Thánh giả đều chỉ có thể nhìn mà thêm bảo bối. Hấp thu nhiều như vậy Thần huyết, tiêu từ người thể chất và khí tức đều mang theo một chút thần tính, người nói thể nào chút Tà linh có sợ hay không người?"

Vi Tầm bưng tỉnh: "Chiều nói như vậy, cái kia Thần huyết, hẳn là Lôi Thần, Hỏa Thần cùng Quang Minh Nữ Thần một cái trong đó dòng máu?"

Roger: "Không sai, ba vị này năm đó đều là Chủ Thần a, bất kể là một cái nào huyết, hấp thu nhiều như vậy, tiêu từ người thu được chỗ ích không nhỏ, thực sự là nhặt được bảo."

Vi Tầm nảy sinh ý nghĩ bất chợt: "Vậy ta vọt thẳng đi tầng thứ tư, những này Tà linh có thể hay không tự động cho ta nhường ra một con đường?"

Roger nói: "Người cả nghĩ quá rồi, những này Tà linh là xuất phát từ bản năng địa sợ hãi người, nhưng đừng quên thô ép cũng cần người. Người tùy tiện xông tới, cẩn thận Tà Linh Vương cùng người tới cái cá chết lưới rách, người tốt nhất đột phá đến ba cấp lại đi cùng Tà Linh Vương liều mạng."

"Hiểu."

Vi Tầm lên trước vài bước, đối diện Tà linh đều co lại thành một đoàn, không có nhào tới ý tứ.

Hắn thẳng thắn không ở lần thứ ba dừng lại, lại chạy trở về tầng thứ hai.

Sau lần đó thời kỳ, Vi Tầm không ngừng luyện tập mô phỏng theo đến Tà linh kiếm thuật, cùng với từ Bất Nhị Phưởng mua được Nguyệt thuộc tính linh thuật. Mỗi khi linh lực tiêu hao hết, hắn mình tưởng khôi phục linh lực đồng thời, điên cuồng hấp thu tầng thứ hai nồng nặc oán sát khí.

Trong quá trình này, dựa vào Long lực tắm bổ, thiếu niên thủy đảo cừ thành tiến cấp tới bốn sao Bán Nguyệt thiên phú.

Hai dưới ánh trăng tuần, Vi Tầm nghênh đón một cái thời khắc máu chốt.

Khi hắn đem thứ mười hai giọt Thần huyết rót vào màu trắng Mệnh Châu bên trong, viên kia Mệnh Châu rốt cục xảy ra kịch liệt biến hóa.

Màu trắng Mệnh Châu cùng hắn sinh ra cực kỳ vi diệu tinh thần liên hệ, mối liên hệ này Vi Tầm cũng không xa lạ gì, lúc trước hắn mở ra Luân Hồi Mệnh Châu thời điểm, thì có quá tương tự trải qua.

Ở màu trắng Mệnh Châu dưới sự dẫn đường, Vi Tầm ý niệm ở ngôi sao trong hư ảnh qua lại, vượt qua một tầng vực, hai tầng vực. . . Mãi cho đến tám tầng vực, một viên cao cao tại thượng ngôi sao, cùng hắn sinh ra cộng hưởng.

(duyên phận a, cảm tạ a, không dễ dàng a!)

Thời khắc này, Vi Tầm lệ nóng doanh trùng.

Là một người chợ đêm hộ khẩu nam nhân, hắn rốt cục lần thứ hai cùng ngôi sao có cộng hưởng.

Một luồng mệnh mong vô cùng tinh thần lực, từ vô số cái không khỏi ở ngoài bắn tới, chui vào màu trắng Mệnh Châu bên trong.

Đại khái là dùng mười hai giọt Thần huyết tẩy phạt tự thân nguyên nhân, một lần này tám tầng tinh lực, so với lúc trước Luân Hồi tinh lực muốn nồng nặc rất nhiều. Cùng bá đạo Luân Hồi tinh lực bất đồng, này cỗ tinh lực phi thường nhu cùng, khiến người ta phi thường thoải mái, như nằm ở nhân gian bốn tháng thiên lý lười biếng phơi mặt trời.

Nhu hòa màu trắng tinh lực không ngừng cải tạo Vi Tầm thân thể, làm cho hắn căn cốt lại sinh ra mới lột xác.

Thân thể của hắn có biến hóa rõ ràng, trong đôi mắt thần quang nội hàm, nguyên lai cái kia đầu tóc ngắn, trong một đêm lại đã biến thành tóc dài sỗ vai. Hắn cái đầu rõ ràng cao một đoạn, thân thể tỉ lệ càng hợp lý, đã biến thành một cái vóc người thon dài cao ngất chân dài to hoa mỹ nam.

Mở ra Mệnh Châu sau khi, còn cần hoa thời gian rất dài đi dung hợp tinh lực, để Mệnh Châu triệt để vững chắc.

Tỷ như thành chủ con trai Tang Ốc Phu. So với kỳ, hần bốn sao Mệnh Châu đã mở ra đến rồi, nửa chân đạp đến vào bốn cấp, bởi Mệnh Châu bên trong tinh lực còn không có dung hợp xong xuôi, sức chiến đấu cùng ba cấp thuật sĩ không có gì khác biệt.

Mà tám tầng tinh lực mạnh mẽ, không phải bốn tầng tinh lực có thể so sánh.

Cái kia mệnh mỏng tinh thần lực, rất nhanh sẽ giúp Vi Tầm vững chắc Mệnh Châu, hần chính thức tấn thăng đến ba cấp!

Đã như thế, Vi Tầm tốc độ tu luyện lại tăng nhanh,

Sử dụng một cái hần quen thuộc du hí công thức đến tính toán, tốc độ tu luyện bằng mình tưởng pháp cấp bậc đem lấy (Mệnh Châu cấp bậc + mới Mệnh Châu cấp bậc). Nói như thế, trước đây Vi Tầm mỗi ngày tăng cường hai viên Mệnh Châu, tốc độ tu luyện là $2 \times 8 = 16$, viên thứ hai tám sao Mệnh Châu mở ra đến sau, đã biến thành $2 \times (8 + 8) = 32$!

Không khó nhìn ra Mệnh Châu trâu bò chỗ, mở ra tới cao cấp Mệnh Châu càng nhiều, tốc độ tu luyện càng khủng bố hơn.

Đừng quên, ở Lôi Đình Tháp tầng thứ hai chuyển hóa oán sát khí, còn có tương tự với tụ linh tháp ba lần tăng phúc.

Ở tuyệt vời này để chịu điều kiện tiên quyết, Vi Tầm tu luyện một ngày có thể tăng cường một trăm viên Mệnh Châu!

Đương nhiên, kích thích nhất, vẫn là mới Mệnh Châu mang tới to lớn phúc lợi. . . Mới Chủ Thần kỹ năng!

Bạn đang đọc truyện *Thiên Phú Thế Giới Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 88: Nổi tiếng nhất Mệnh Châu

Đứng đầu đề cử: Đấu La đại lục 3 Long Vương truyền thuyết vừa nghỉ vĩnh hằng tìm tình Tiên sứ tuyệt ưng lãnh chúa nguyên rỗng thiên kiều chiến kỳ đại Chủ Tể mau thả cái kia nữ phù thủy hắc ám kỳ nguyên

Lôi Đình Tháp tầng thứ bảy, bên trong có huyền cơ.

Trên mặt đất che kín thần kỳ phù văn, tạo thành một cái to lớn lục mạng tinh đồ án.

Từng cái lục mạng tinh sao góc vị trí, đặt một viên to bằng đầu người quả cầu thủy tinh.

Xuyên thấu qua cái kia chút quả cầu thủy tinh, tinh linh có thể nhìn thấy tầng thứ nhất đến tầng thứ sáu động tĩnh.

Vào giờ phút này, trong tháp tầng thứ bảy, một cái khí độ phi phạm người áo trắng đang quan sát quả cầu thủy tinh.

Người này chính là Lôi Đình Tháp Thủ Hộ giả, nhiều năm một tháng ở đây trấn áp ma vật, chịu nhện vô biên cô quạnh. Hiếm thấy đụng tới một cái xông vào tầng thứ ba thuật sĩ, vì là Thủ Hộ giả cuộc sống bình thân tăng thêm một ít lạc thú, khoảng thời gian này người áo trắng thường thường thông qua quả cầu thủy tinh quan sát cái kia ở hai tầng cùng ba tầng qua lại đi bộ thiếu niên.

Có mấy lần như vậy, Thủ Hộ giả bất hạnh nhìn thấy thiếu niên chạy đi tầng thứ nhất tùy chỗ đại tiểu tiện. . .

Này một ngày, Thủ Hộ giả nhìn thấy một màn ly kỳ.

Ngồi xếp bằng ở tầng thứ hai thiếu niên, quanh thân bao phủ một tầng ánh sáng chói lòa.

Tia sáng kia được không thuần túy vô tà, như trong truyền thuyết thánh quang.

Thậm chí có thể nói, so với thánh quang còn muốn thánh quang.

Ở đó bạch quang bên trong, dĩ nhiên có thần quang lấp lánh.

Chuyện này ý nghĩa là, thiếu niên chỉ ít mở ra thất tinh Thần cấp Mệnh Châu, ở đột phá thời gian mới có thể gọi ra thần quang.

Thất tinh Mệnh Châu, toán là khái niệm gì đây?

Nói như thế, Thiên Tinh Quốc nhất gần một trăm năm qua, liền không có từng xuất hiện thất tinh Mệnh Châu thuật sĩ.

"Hả?"

Một lần tâm như chỉ thủy người áo trắng, lúc này phát ra nhỏ nhẹ tiếng kinh hô.

Trên mặt lộ ra kinh nghi bất định vẻ mặt, người áo trắng trầm tư chốc lát, cảm lấy một cái lục lạc rung động.

Cùng lúc đó, Chesapeake nhà thờ lớn bên trong, Bird giáo chủ bên người chuông đồng, phát ra tiếng vang lạnh lạnh.

Bird vẻ mặt trở nên nghiêm túc, nhanh chóng ra khỏi thành, đến rồi Lôi Đình Tháp ở ngoài, nguyên tố truyền âm nói: "Đại nhân, có gì phân phó?"

Người áo trắng cũng nguyên tố truyền âm nói: "Trong tháp cậu trai kia là ai?"

Bird ngó ngán, hẳn biết Thủ Hộ giả, là cái có đại bền lòng đại nghị lực người, cam nguyện vây ở lôi đình bên trong. Đây loại người chỉ phụ trách trấn áp ma vật, đối với những chuyện khác từ trước đến giờ thờ ơ, hôm nay đến cùng là thế nào?

"Đại nhân, người này tên là Vi Tầm, đến từ Thời Quang Trấn. . ." Bird đưa hẳn biết đều nói một lần, có thể thấy, hẳn đối với người bảo vệ kia cực kỳ cung kính, hoàn toàn là thuộc hạ gấp mặt cấp trên thái độ.

"Thiên Sư kiểm khách? Sáu sao Mệnh Châu sao, chẳng trách. . ." Người áo trắng tựa hồ hiểu cái gì, lại nói: "Người xác định hẳn chỉ là ba sao Nguyệt Linh thiên phú, không có thiên phú của hẳn?"

"Đại nhân, ta đã kiểm tra thân thể của hẳn, người này trong cơ thể có Huyền Linh Quả khí tức. Hẳn ban đầu là hai sao thiên phú, dùng Huyền Linh Quả sau khi, ít nhất là ba sao thiên phú, cũng có thể liên phá hai sao, biến thành bốn sao Bán Nguyệt thiên phú." Bird rõ ràng mười mười nói, bỗng nhiên vẻ mặt hơi động: "Đại nhân, ngài nói những thiên phú khác là ý gì?"

"Trước đây không lâu, hẳn đột phá đến rồi ba cấp, tản mát ra lực lượng tinh thần vô cùng mạnh mẽ." Người áo trắng là cái kia loại không có gì tâm cơ người, có cái gì thì nói cái đó: "Trên người hẳn có một cỗ cường đại quang minh sáng năng lượng. . ."

"Lẽ nào hẳn là song thiên phú?" Bird học một biết mười: "Đại nhân, ý của ngài là, Vi Tầm thứ hai loại thiên phú, là một loại Tinh cấp khá cao quang minh thiên phú? Tiểu tử này, ẩn giấu quá sâu, ban đầu ta kiểm tra cẩn thận quá cũng không có phát phát hiện!"

"Có hai loại khả năng, có thể hẳn vừa thức tỉnh rồi thứ hai loại thiên phú, hay hoặc giả là, hẳn mở ra một loại cao cấp quang minh Mệnh Châu." Người áo trắng rất là khách quan.

Lời này nghe vào Bird trong tai, nhưng như là ở thay Vi Tầm giải vây, hẳn theo bản năng mà cho rằng Thủ Hộ giả hết sức xem trọng Vi Tầm, lập tức phối hợp nói: "Đại nhân, bất luận hẳn là quang minh thiên phú vẫn là quang minh Mệnh Châu, đều nói rõ người này cùng quang minh các thần hữu duyên. Chờ hẳn sau khi đi ra, lão phu nhất định trọng điểm bồi dưỡng hẳn."

Nói, Bird có chút ngượng ngùng nói: "Đại nhân, người này tiềm chất vô cùng, quá sớm ngã xuống không hẳn quá đáng tiếc. Lão phu lúc trước tính sai, để hẳn xông đến tầng thứ ba, hơi bị quá mức làm khó dễ hẳn, kính xin đại nhân chăm nom một, hai."

Người áo trắng: "Không cần ta chăm nom, hẳn đã tới tới lui lui đi tới tầng thứ ba mười mấy lần."

. . .

. . .

Vi Tầm mở mắt ra, cảm giác mình trong óc có một luồng sức mạnh thần bí.

Nguồn sức mạnh này, chính là lực lượng tinh thần.

Vừa đột phá đến cấp ba hẳn, còn không hiểu được làm sao vận dụng nguồn sức mạnh này.

Bất quá không liên quan, hẳn ở Bất Nhị Phường mua bí kíp tuy rằng bị Silva nuốt riêng, nhưng từ lâu đọc thuộc lâu lâu, bên trong ghi lại một loại tinh thần lực không chế phương pháp, cũng mà còn có một môn Nguyệt thuộc tính lực lượng tinh thần bí thuật trắng tròn mắt!

Có người nói, thuật sĩ mị lực, quyết định bởi với tự thân đẳng cấp.

Lời này rất có đạo lý, cảnh giới càng cao người, khí chất càng không giống nhau.

Dù cho dài đến khó coi cao cấp thuật sĩ, đều làm cho người ta một loại không tầm thường cảm giác.

Bây giờ Vi Tầm mặt như ngọc, phong thần tuấn lãng, vóc người thon dài, đủ để mê đảo hoàn toàn thiếu nữ.

Kỳ thực hẳn dung mạo bản thân không có bao nhiêu biến hóa, nhưng là từ hai cấp đột phá đến rồi ba cấp, trên người một cách tự nhiên có sóng tình

thần, con mắt đặc biệt có thần, cả người khí chất đều không giống nhau, này để hấn xem ra so với trước đây đẹp trai rất nhiều, có thể nói mị lực vô cùng phong độ thiếu niên đẹp trai lạnh lẽ.

"Ha ha ha ha, không nghĩ tới a không nghĩ tới, tiểu tử nguoi thực sự là đi rồi chó ` cắt chờ, lại mở ra quang minh minh châu, đây chính là nhất ăn ngon một vị Chủ Thần a!" Roger so với Vi Tầm còn kích động, ý niệm ở vui chơi cười to.

"Nhất ăn ngon Chủ Thần?" Vi Tầm không rõ vì sao: "Lời này mấy cái ý tứ?"

"Nguoi biết thuật trị liệu sĩ chứ?" Roger hỏi ngược lại.

"Đương nhiên, đó là nhất ăn ngon thuật sĩ, bất luận linh đánh thuê vẫn là người mạo hiểm, bệnh tật đều là khó tránh khỏi, phải dựa vào thuật trị liệu sĩ cứu trị." Vi Tầm biết, thuật trị liệu sĩ bản lĩnh, so với bình thường thầy thuốc lợi hại hơn.

"Nguoi có chỗ không biết, năm đó Quang Minh Nữ Thần, thì tương đương với chúng thần bên trong thuật trị liệu sĩ. Khi đó các thần hỗn chiến, có chút kẻ xui xẻo Thần Cách đều bị đánh nát, mấy vạn năm đều không khôi phục lại được." Roger nói: "Quang Minh Nữ Thần Thánh Liệu Thuật, quả thực đoạt thiên địa chi Tạo Hóa, cái kia loại thần thuật có thể khiến người ta khôi từ hoàn sinh! Hơn nữa, Thánh Liệu Thuật còn có thể nhanh chóng chữa trị Thần Cách, nguoi suy nghĩ một chút đó là cái gì khái niệm?"

"Đây chẳng phải là có Thần Linh cũng phải ôm nàng bắt đừ?" Vi Tầm khai khiếu.

"Nhất định a, lúc đó Quang Minh Nữ Thần chính là được hoan nghênh nhất một vị Chủ Thần, tất cả mọi người được cầu nàng hỗ trợ, không có vị này Thần Linh dám đắc tội nàng." Roger nói về viễn cổ bí ẩn: "Sau đó còn có thật nhiều Thần Linh hợp thành một cái liên minh, để cử Quang Minh Nữ Thần dẫn đầu, cái này đủ để cùng thần hoàng chống lại tổ chức, chính là phương tây Thần Điện cái gọi là quang minh chúng thần."

"Ta từ Bất Nhị Phường được khối này Thần Huyết tinh thể, chính là Quang Minh Nữ Thần dòng máu đi, nàng như vậy cuồng phách khốc huyền túm, tại sao vẫn còn bị đánh đổ máu?" Vi Tầm hiếu kỳ nói.

"Cây lớn thì đón gió to a, Quang Minh Nữ Thần là chúng thần nhất định bị tồn tại, cũng là viễn cổ ác ma thống hận nhất tồn tại. Rất nhiều bị ác ma đã thương Thần Linh, đều bị Quang Minh Nữ Thần trị, thử nghĩ một hồi cái kia chút ác ma có cớ nào căm hận nàng?" Roger nói: "Sau đó Quang Minh Nữ Thần bị mấy cái Chủ Thần cấp bậc đại Ma Vương liên thủ tập kích, đoán chừng là bỏ mình. . ."

Vi Tầm bừng tỉnh, viễn cổ Thần Ma đại chiến động tác võ thuật, nói trắng ra là chính là một loại du hí chiến thuật: Tập hòa trước hết giết vú em!

"Đúng rồi, nguoi mở ra quang minh minh châu, có hay không gặp may mắn được Chủ Thần kỹ năng?" Roger lại hỏi.

"Có." Vi Tầm trả lời.

Roger: "Quang Minh Nữ Thần sẽ nhiều Chủ Thần kỹ năng, nguoi dung hợp cái nào một loại?"

Vi Tầm: "Thánh Liệu Thuật."

Bạn đang đọc truyện *Thiên Phú Thế Giới Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 89: Lúng túng thần kỹ, thần bí bóng lưng

"Thánh Liệu Thuật?" Roger giật nảy cả mình : "Nguoi xác định là cái kia có thể chữa trị Thần Cách Chủ Thần kỹ năng?"

"Có thể hay không chữa trị Thần Cách ta không biết, ta chỉ biết là, này Chủ Thần kỹ năng ta căn bản không dùng được." Vi Tầm mặt đen lại.

"Chữa trị Thần Cách cần thần lực, thông thường linh lực tự nhiên không thể thực hiện được, tiểu tử nguoi tiến bộ không tính chậm, bớt nóng vội, đừng nghĩ một hơi ăn thành tên béo." Hắc Bất ca khó được an ủi thiếu niên một câu.

"Nguoi hiểu sai." Vi Tầm cười khổ : "Thánh Liệu Thuật, nhất định phải quang minh linh lực mới có thể triển khai, ta không có cái kia loại thiên phú a!"

". . ." Roger hết chỗ nói rồi.

Vi Tầm muốn ý muốn đâm đầu vào tường đều có, hấn chỉ có quang minh Chủ Thần kỹ năng, nhưng không có đối ứng thuộc tính linh lực.

Nói cách khác, nếu như hấn không cách nào thức tỉnh Quang Minh thiên phú, cả đời cũng không thể sử dụng tới Thánh Liệu Thuật.

Này từ trên trời giáng xuống Chủ Thần kỹ năng, thực sự để hấn lúng túng không thôi.

"Bát gia, có biện pháp hay không mượn ngoại lực, để ta mở ra Quang Minh thuộc tính thiên phú, cho dù là một sao Quang Minh thiên phú cũng được a." Vi Tầm chưa từ bỏ ý định nói.

"Người cả nghĩ quá rồi, Quang Minh thiên phú thấp nhất đều là bốn sao." Roger than thở : "Mượn ngoại lực thức tỉnh chỉ định thiên phú, hầu như là chuyện không thể nào, tiểu tử ngươi đừng có nằm mộng."

"Hầu như? Đó chính là còn có một tia hi vọng a." Vi Tầm rất là cố chấp : "Ta ở một bản truyền thuyết ít ai biết đến trong sách cổ xem qua, ngàn năm trước có một người phạm, thu được kỳ ngộ ăn một loại linh quả, thức tỉnh rồi thuộc tính "Lửa" thiên phú."

"Đó là bởi vì bản thân hấn thì có hệ "Hỏa" thiên phú, chỉ là không thể thức tỉnh mà thôi, cái kia loại linh quả bất quá là giúp hấn kích thích ra tự thân thiên phú." Roger vô tình gọi xuống một chậu nước lạnh.

"Vậy ta một tia hi vọng cũng không có sao?" Vi Tầm đột phá cấp ba vui sướng, trong nháy mắt tiêu tán, thậm chí dài nói : "Người tất cả nói, Thánh Liệu Thuật là nhất ăn ngon Chủ Thần kỹ năng a, bỏ lỡ ta biết tiếc nuối cả đời."

"Người vấn đề này hết sức phiền phức, cho ta chút thời gian, bản tọa nghĩ một chút biện pháp."

Lần này, không chỗ nào không biết Bát gia bị làm khó.

Vi Tầm cũng điều chỉnh tâm thái, tốt xấu hấn mở ra ngưng bức tám tầng Quang Minh Nữ Thần Mệnh Châu, cũng là so sánh có thực lực ba cấp tinh thần thuật sĩ, người quý tại biết đủ Thường Nhạc, không cần một hồi cường cầu nhiều lắm.

Trong khoảng thời gian kế tiếp, Vi Tầm toàn thân toàn ý nghiên cứu gánh vác lực lượng tinh thần bí kíp.

Ba ngày sau, hấn đối với lực lượng tinh thần có trực quan nhận thức.

Tổng hợp đánh giá, có thể phân loại vì là một chữ : khó!

Lực lượng tinh thần bí thuật được xưng khó tu luyện nhất đồ vật, lời ấy tuyệt đối không phải nói sáo.

Nhớ lúc đầu, Vi Tầm một ngày liền học được linh thuật Nguyệt Nha Nhận, hai ngày học xong đầu thuật Bán Nguyệt Trảm.

Hiện nay, dùng ba ngày, hấn đối với tinh thần lực khống chế vẫn không có nhập môn.

Cái kia một chiêu lực lượng tinh thần công kích bí thuật trắng tròn mắt, hấn càng là nhìn bùa vẽ quỷ giống như xem không hiểu.

Thời gian như nước, lại là bảy ngày trôi qua.

Vi Tầm tìm hiểu lực lượng tinh thần, vừa vặn mười ngày.

Có trả giá thì có báo lại, thông qua ngày đêm không ngừng tìm hiểu, hấn miễn cưỡng học xong khống chế lực lượng tinh thần.

Cho tới trắng tròn mắt, hấn vẫn như cũ còn không nhập môn.

Thu công sau đó, Vi Tầm buồn phiền nói : "Bát gia, người xác định ta lực lượng tinh thần đến rồi ba mươi sáu cấp?"

"Không phải là nói nhầm sao, bị quang minh Chủ Thần tinh lực một trận cải tạo, tiểu tử ngươi gân cốt đều sắp đứt gãy kịp Tiên Thiên linh thể, lực lượng tinh thần rất gần gũi với ba mươi bảy cấp." Roger rất là xác định nói.

"Vậy ta tại sao không luyện được trắng tròn mắt? Ba mươi bảy cấp lực lượng tinh thần a, theo lý thuyết học cái gì đều nên rất nhanh mới đúng, nhưng là trắng tròn mắt này loại ba cấp mất hàng, nghiên cứu mười ngày đều không nhập môn." Vi Tầm rất bị đã kích.

"Ai nói cho người biết trắng tròn mắt là ba cấp mất hàng? Lực lượng tinh thần bí thuật, cùng linh thuật, đầu thuật bất đồng, bản thân là không có cấp độ. Loại bí thuật này tính thực dụng cũng rất mạnh, có thể nói là nương theo người cả đời chiêu số, người cấp ba thời điểm có thể sử dụng, sau này đến rồi chín cấp như thường hữu dụng." Roger nói.

Vi Tầm bối rối : "Cái kia trên bí kíp rõ ràng viết là ba cấp tinh thần bí thuật a?"

"Viết xuống cái kia bí kíp người, quá nửa là từ một cái nào đó trong di tích rập khuôn trắng tròn mắt khẩu quyết, chính hấn chưa từng hiểu rõ trắng tròn mắt chân thực công dụng. Người yên tâm, này chiêu bí thuật không yếu, luyện thành đủ người hung hăng rất lâu." Roger khích lệ nói.

Nghe Bát gia như thế nói chuyện, Vi Tầm an tâm.

"Tiểu tử, tầng thứ hai Ma khí đều bị ngưng tinh chế sạch sẽ, đoán chừng phải một năm nửa năm mới có thể khôi phục như cũ. Hôm nay Lôi Đình Tháp lại sẽ mở ra, ngươi có muốn hay không đi ra ngoài?" Roger hỏi, này một ngày vừa vặn là ngày mừng 1 tháng 3, một người một chim tiến nhập Lôi Đình Tháp rờn rã một tháng.

"Tầng thứ nhất oán sát khí còn rất nồng nặc, ta đi tầng thứ nhất tu luyện là được." Vi Tầm không có ý rời đi : "Ta quyết định, thói đời quá hung hiểm, trước tiên đem trắng tròn mắt luyện thành lại đi nữa. Hơn nữa tầng thứ ba oán khí kiếm linh là tuyệt cao luyện tập đối tượng, ta còn phải đi luyện một chút, học trộm loại kiếm thuật kia, thuận tiện tăng cường kinh nghiệm thực chiến."

"Cũng tốt, đại gia hết sức thưởng thức ngưng tinh tích cực." Roger khen.

Bây giờ Lôi Đình Tháp tầng thứ hai, mỗi bên loại oán sát khí sát khí tà khí bị Vi Tầm ngưng tinh chế được gần đủ rồi, vì hấn gia tăng rồi hơn trăm giọt linh lực, liền không khí đều mát mẻ. Đương nhiên, tinh chế sạch sẽ sau đó, Vi Tầm lại cũng không cách nào tăng cường Long lực, tốc độ tu luyện cũng giảm bớt.

Hết cách rồi, hấn chỉ phải lùi lại mà cầu việc khác, tiếp tục đi tầng thứ nhất trọng thi có kỹ.

Lôi Đình Tháp tầng thứ nhất oán sát khí cũng vượt xa Địa Lao, mỗi ngày có thể giúp hấn tăng cường sáu giọt Long lực, cùng với sáu mươi viên linh châu. Cứ việc không sánh được ban đầu tầng thứ hai, nhưng cũng coi như có chút ít còn hơn không.

Này một ngày, thích gặp Lôi Đình Tháp lần thứ hai mở ra.

Bird giáo chủ xách theo một cái sách hòm, tự mình đi vào Lôi Đình Tháp.

Ở trong tháp tầng thứ nhất, thả một cái cũ sách hòm.

Bird đem sách mới hòm lưu lại, cầm lấy sách cũ hòm, nhanh chóng rời đi Lôi Đình Tháp.

Này loại đổi thành sách hòm sự tình, người ngoài không làm rõ ràng được tình huống, Bird nhưng rất rõ ràng. Lôi Đình Tháp bên trong có một loại nhỏ truyền tống trận, Thủ Hộ giả có thể tùy ý truyền tống đến mỗi một tầng, mỗi tháng Bird cũng sẽ ở sách cũ trong rung nhìn thấy một cái danh sách, hấn dựa theo danh sách chuẩn bị mỗi bên loại thư tịch, số một đúng giờ đặt ở trong tháp, Thủ Hộ giả tự nhiên sẽ lấy đi.

Ngay ở Bird sau khi rời đi không lâu, Vi Tầm thu thập hành trang đi đến tầng thứ nhất.

Hấn xuyên qua kết giới cánh cửa, mới từ tầng thứ hai tiếp tục đi, nhìn thấy tầng thứ nhất một cái nào đó trên vách tường lấp loé kỳ quái phù văn, tiếp theo đi một lần kỳ hư không cánh cửa xuất hiện.

Hư không trong cánh cửa đi ra một cái người áo trắng, nhấc lên để ở dưới đất sách mới hòm lóe lên một cái rồi biến mất.

Tình cảnh đó thực sự quá nhanh, Vi Tầm chỉ nhìn thấy người áo trắng bóng lưng.

Nhìn liếc qua một chút, Vi Tầm kết luận, đó là một cái tóc dài tới eo nữ nhân.

Từ cái kia thanh lệ bóng lưng phán đoán, người áo trắng hấn rất tuổi trẻ.

Đương nhiên, cũng không bài trừ đó là một cái có thuật trú nhan lão thái bà.

Cứ việc chỉ là nhìn thoáng qua, Vi Tầm trong lòng nhưng thật lâu không thể bình tĩnh.

Thiếu niên về mặt quái lạ, cái kia bóng trắng, hấn nhìn rất quen mắt.

Bạn đang đọc truyện *Thiên Phú Thế Giới Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 90: Như thế có tài hoa

Trong gió sớm, đứng nghiêm một cái lạnh lùng thanh niên.

Hấn không nhúc nhích ngưng mắt nhìn Lôi Đình Tháp, ánh mắt như đối với thẳng gào thét Độc Lang giống như sắc bén cô tịch.

Dùng lạnh lùng để hình dung thanh niên này đều còn chưa đủ, hấn cả người đều tỏa ra lãnh khốc khí tức, cực kỳ kiêu căng khó thuần.

Làm cho người ta toàn thân cảm giác là, không động thì thôi, hơi động kinh người.

Gần đây một tháng, thanh niên này ở Lôi Đình Thành đồ tía, thậm chí ở Thiên Tinh Quốc xông ra tiếng tăm.

Phong Vân Bảng sáu mươi ba vị, đây chính là hấn xếp hạng.

Như vậy xếp hạng bản thân cũng rất ngang ngược, càng khoa trương hơn là, hấn xung kích cái bài danh này chỉ dùng hai mươi ngày.

Lúc trước Cao Đại Mãnh dùng một tháng đạt được mười ba thắng liên tiếp, leo lên Phong Vân Bảng bảy mươi hai vị, sáng lập Phong Chi Từ mỹ danh.

Mà trước mắt cái này cùng Cao Đại Mãnh tuổi tác xấp xỉ thanh niên, sáng lập một cái mới ghi chép.

Hấn vượt qua Cao Đại Mãnh mười ba thắng liên tiếp, liên tục khiêu chiến mười sáu người, chưa chắc bại trận!

Như vậy hoa lệ chiến tích, để hấn từ bừa bãi hạng người vô danh, đã biến thành tiếng tăm lừng lẫy lôi đình chi sói.

Từng có lúc, hấn được xưng thành bắc chi sói, cái tước hiệu này chỉ ở Lôi Đình Thành xóm nghèo so sánh vang dội.

Mà bây giờ, mọi người cũng gọi hấn lôi đình chi sói, cái tên này đầu vang vọng Lai Nhân tỉnh.

Hấn gọi Đỗ Duy.

Cùng Đỗ Duy đã giao thủ người, đều nói cái tên này rất giống một đầu ác lang, bất luận công kích phương thức hay là hấn tàn sát ra khí tức, cũng giống như hung tàn khốc虐 Lang Vương giống như, làm người không rét mà run.

Mà ở sinh hoạt hàng ngày bên trong, Đỗ Duy giống như một đầu Độc Lang.

Hấn độc lai độc vãng, trầm mặc ít nói.

Hấn không có bằng hữu, cũng không có nữ nhân.

Duy nhất có thể để hấn mở miệng nói hơn hai câu lời, chỉ có mẹ của hấn.

Lúc này Wendy đại thẩm đứng ở nhi tử bên cạnh, nàng nhìn bạch con trai tâm tình. Lúc trước Đỗ Duy kiếm về một cái mạng, đồng thời đột phá đến rồi bốn cấp, sau đó vững chắc cảnh giới dùng thời gian mấy ngày. Chờ hấn sau khi xuất quan, vốn định đi cảm tạ vị kia đã cứu hấn "Ân công", lại nghe nói ân công tiến vào Lôi Đình Thấp.

Đỗ Duy vốn định ngày mùng 1 tháng 3 Lôi Đình Thấp mở ra, đi vào tìm ân công, đáng tiếc Wendy không đồng ý.

Wendy đại thẩm ở Lôi Đình Thành sinh trưởng ở địa phương, nghe nói nhiều lắm Lôi Đình Thấp khủng bố nghe đồn, chết sống cũng không khiến nhi tử tiến vào đi mạo hiểm.

Chỉ chốc lát sau, Lôi Đình Thấp xuất hiện một cái hư không cánh cửa, Bird giáo chủ mang theo một cái sách cũ hòm bay lượn ra.

"Hấn còn sống không?" Đỗ Duy đi tới hỏi.

"Yên tâm, Vi Tầm sống rất khá." Bird giáo chủ đối với cái này Phong Vân Bảng top 100 tuần kiệt so sánh hòa ái, đặc biệt bổ sung một câu: "Vi Tầm có một loại tình chế mà khí chính là mình tương pháp, ở Lôi Đình Thấp trái lại thích hợp hấn hơn tu luyện."

Nghe nói như thế, Wendy đại thẩm âm thầm thở phào nhẹ nhõm.

Nếu như con trai ân nhân cứu mạng chết ở trong thấp, trong lòng nàng thực sự băn khoăn.

"Ồ."

Đỗ Duy phản ứng rất lạnh nhạt, xoay người rời đi.

"Xin dừng bước." Bird giáo chủ giữ lại Đỗ Duy, hỏi: "Đỗ Duy, như ngươi vậy độc lai độc vãng cũng không phải biện pháp. Trung tuần tháng tư Thần Điện Tài Quyết đoàn kỳ sẽ có một hồi chiêu mộ cuộc thi, ngươi có hứng thú hay không?"

Có thể thấy, Bird giáo chủ hết sức xem trọng Đỗ Duy tiềm lực.

Hấn xem qua Đỗ Duy mấy trận chiến đấu, đối với người trẻ tuổi này đại gia tán thưởng, đợi một thời gian, Đỗ Duy tuyệt đối có xông vào Phong Vân Bảng mười vị trí đầu năng lực, là cái khả tạo chi tài. Càng tươi đẹp chính là, Đỗ Duy không thuộc về nào đó gia tộc hoặc tổ chức nào đó, này loại nội tình trong sạch nhân tài, mời chào tiến vào Thần Điện không thể tốt hơn.

"Không có hứng thú."

Đỗ Duy ngừ khí ngạnh bang bang, trực tiếp đi xa.

"Đứa nhỏ này, thực sự là. . ." Wendy đại thẩm hết sức lúng túng, cười xòa nói: "Giáo chủ đại nhân, xin lỗi, Đỗ Duy từ nhỏ đã không thích cùng người khác giao thiệp với, không giỏi giao thiệp, dưỡng thành này loại cô tịch tính cách, mời ngài không muốn chấp nhận với hắn."

"Ha ha, người trẻ tuổi mà, có mấy phần ngạo khí cũng bình thường." Bird rất có hiền lành trưởng giả phong thái, lời nói mang thâm ý nói: "Wendy nữ sĩ, lệnh lang này loại tính khí, sợ là phải đắc tội rất nhiều người. Hân Phong Vân Bảng xếp hạng càng cao, đắc tội người thì càng nhiều, cây lớn thì đón gió to, lão phu hết sức lo lắng đứa nhỏ này bị người ám hại a."

Wendy trong lòng cũng lo lắng việc này, Đỗ Duy khiêu chiến mười sáu cái cái gọi là thiên tài, cũng đắc tội rồi mười sáu người.

Trong đó có năm cái, đều là Lôi Đình Thành nhân vật có máu mặt.

Mà những người này sau lưng quan hệ rắc rối phức tạp, chẳng khác gì là Đỗ Duy đắc tội rồi nửa cái Lôi Đình Thành.

Mẹ con hai người không chỗ nương tựa, Wendy hết sức lo lắng nhĩ tử thụ địch quá nhiều, sau đó không có cách dọn dẹp.

Bird muốn chính là cái này hiệu quả, hắn biết Đỗ Duy là cái đại hiếu tử, không khuyên nài Đỗ Duy, ngay ở Wendy trên người có ý đồ, tiếp tục nói: "Lấy Đỗ Duy thực lực, thi được Tài Quyết đoàn kỵ sĩ không thành vấn đề. Chờ hắn có Thần Điện Tài Quyết kỵ sĩ thân phận này, ta có thể cam đoan với người, chí ít ở sáu đại quang minh quốc gia, không ai dám tìm mẹ con các người phiền phức."

Wendy động lòng, Thần Điện là như thế nào quái vật khổng lồ, Thiên Tinh Quốc con dân đều rất rõ ràng.

Có như vậy núi dựa lớn, cái kia đúng là dưới bóng đại thụ chỗ nào cũng mát.

Mặt khác, hai mẹ con còn thiếu nợ Bird một ân tình, lúc trước Đỗ Duy thổ huyết hôn mê bất tỉnh, Bird giáo chủ từng ra tay cứu trị quá, đồng thời không lấy một đồng tiền. Tuy rằng vị giáo chủ này không chữa khỏi Đỗ Duy, ít nhất là tận lực, phần nhân tình này vẫn là ở.

"Giáo chủ đại nhân, tạ ơn ngài nhắc nhở, ta trở lại khuyên nhủ Đỗ Duy." Wendy nói rằng.

"Thông qua Tài Quyết đoàn kỵ sĩ sát hạch, không nhất định không phải muốn gia nhập Tài Quyết đoàn kỵ sĩ, Thần Điện từ không miễn cưỡng các quốc gia con dân. Nếu như Đỗ Duy tự do tự tại quen rồi, treo một cái vinh dự quang minh chấp sự chức suông cũng chưa hẳn không thể." Bird lại thả ra mãnh nguyên liệu: "Vi Tầm chắc cũng sẽ đi tham gia sát hạch, lệnh lang muốn tìm Vi Tầm, không ngại đi thử xem."

...

...

Lúc này Vi Tầm cái nào có tâm tình nghiên cứu cái gì Tài Quyết kỵ sĩ sát hạch, đang ở cùng một đám oán khí kiếm linh liệu mạng.

Từ khi hắn mở ra Quang Minh Nữ Thần Mệnh Châu, vừa vào tầng thứ ba liền bị đặc thù đối xử. Ngoại trừ sườn xám Tà Linh Vương, còn lại Tà linh tập thể chó cùng đường quay lại cắn, quả thực giống thấy cừu nhân giết cha giống như, như phát điên địa công kích hắn.

Càng ác hơn chính là, những này Tà linh học xong xa luân chiến, mỗi năm con tạo thành một tiểu đội, luân phiên công kích Vi Tầm.

Vi Tầm lực lượng tinh thần, đối với Tà linh không có hiệu quả, chỉ phải rút kiếm nghênh chiến.

Tình huống như vậy giằng co mấy ngày, Vi Tầm phát hiện ba mươi bảy cấp tinh thần lực chỗ tốt.

Hắn tiến hành rồi siêu cấp mô phỏng theo thanh tú, ý theo dạng vẽ hồ lô đem mỗi bên loại Tà linh phương thức công kích mô phỏng theo được giống y như thật, đồng thời gia nhập tự thân sinh tử Luân Hồi hàm nghĩa. Trải qua mấy ngày, thành quả khả quan, bây giờ hắn ăn trộm cải tạo qua "Bản mới kiếm kỹ", so với cái kia cầm kiếm Tà linh còn tinh diệu hơn.

Nửa tháng sau, thường thường đánh mấy phút bỏ chạy Vi Tầm, bắt đầu rồi hoa lệ đột kích ngược.

Ở một chọi năm dưới cục diện, hắn dĩ nhiên không rơi xuống hạ phong, đánh cho năm con Tà linh liên tục bại lui.

Hắn mỗi ra một chiêu kiếm, đều đối với Tà linh đều uy hiếp trí mạng.

Bởi vì vì là linh lực của hắn thuộc tính bên trong, bổ sung thêm quang minh Mệnh Châu vi diệu công hiệu, có cường hãn khu ma hiệu quả. Đây loại linh lực thuộc tính, chính là Tà linh trời sinh khắc tính, tùy tiện đâm một chiêu kiếm là có thể để các Tà linh chịu không nổi.

Bây giờ Lôi Đình Tháp tầng thứ ba, chỉ còn Tà Linh Vương cùng mười cái mạnh nhất cầm kiếm Tà linh.

Còn lại trên trăm con Tà linh đều bị Vi Tầm chém giết, hóa thành khói đen bị Tà Linh Vương hấp thu.

Kỳ quái là, sườn xám Tà Linh Vương đến nay chưa từng từng ra tay.

Vì Tầm nghiêm trọng hoài nghi, này diêm đũa lờ lợt sườn xám em gái tại hạ rất lớn tổng thể.

"Ở thượng mang trên biển rộng, cuồng phong quỳ tập mây đen. Ở mây đen cùng Đại Hải trong đó, hải yến giống màu đen chớp giật, ở cao ngạo bay lượn. Một lúc cánh vai đung cuồn sóng, một lúc mũi tên một loại địa xông thẳng hướng về mây đen, nó gào thét, ở nơi này chim nhỏ đứng cảm trong tiếng gào thét, mây đen nghe được sung sướng. . ."

Ngày kế, Vì Tầm lại đạt được một hồi đại thắng, không giải thích được đọc diễn cảm đứng lên.

Hắn chém giết năm đầu cầm kiếm Tà linh, nhìn Tà Linh Vương lớn tiếng đọc diễn cảm Maksim Gorky hải yến: "Bão táp! Bão táp liền tới rồi!

Đây là đứng cảm hải yến, đang gào thét trên biển rộng, ở chớp giật bên trong, cao ngạo bay lượn; đây là thắng lợi nhà tiền tri đang gọi:

Đề bão táp làm đến càng mãnh liệt chút đi!"

Đối diện Tà Linh Vương cùng cuối cùng năm con cầm kiếm Tà linh đầu óc mơ hồ, không có hiểu rõ nhân loại này tiểu tử vì sao đột nhiên trở nên như vậy văn nghệ.

Roger cũng hết sức bồn chồn, ý niệm hỏi: "Tiểu tử, ngươi quý gào gì?"

"Bát gia, ngươi không cảm thấy trong tháp người bảo vệ kia là cái văn nghệ nữ nhân thanh niên sao?" Vì Tầm một bộ rất có dự mưu đáng vẻ.

"Ha ha!" Roger giây đã hiểu Vì Tầm ý tứ, tràn đầy phấn khởi nói: "Không sai, cái kia thân phận nữ nhân còn cao hơn Bird, nhìn nàng mỗi tháng đọc nhiều sách như vậy, tuyệt đối là một con mọt sách, ngươi nếu như đem nàng ngủ phục rồi, vậy thì tốt chơi."

". . ."

Vì Tầm không có gì để nói, hắn chỉ có điều muốn sao chép kiếp trước kiệt tác, cùng người bảo vệ kia trao đổi một chút mà thôi.

"Xem đi, nó bay múa, giống như một Tinh Linh. Cao ngạo, màu đen bão táp Tinh Linh. Nó ở cười to, nó lại ở gào to. . . Nó cười cái kia chút mây đen, nó bởi vì sung sướng mà gào to. . . Hắn ở lấy hải yến tự dụ sao? Thú vị." Trong tháp tầng thứ bảy, người áo trắng một chữ không rơi xuống đất niệm tụng Vì Tầm vừa hô to qua hải yến, hơi bàng hoàng một trận, sau đó tự lẩm bẩm: "Đây là nguyên sang thơ văn xuôi sao? Không thấy được, hắn như thế có tài hoa. . ."

Bạn đang đọc truyện *Thiên Phú Thế Giới Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 91: Ra tháp

Nhân gian bốn tháng ngày, là bên ngoài đập thanh tốt mùa.

Ngày mùng 1 tháng 4 Lôi Đình Thành ngoại thành phía đông, xuất hiện lượng lớn ăn mặc gọn gàng cô gái trẻ tuổi.

Những này em gái lấy đập thanh danh nghĩa, đường hoàng chạy tới nhìn mỹ nam tử.

"Phong Chi Tử thật đẹp trai, nhân gia chưa từng thấy đẹp trai như vậy nam nhân."

"Đúng nha, da dẻ thật tốt, so với nữ nhân chúng ta cũng còn tốt."

"Hắn dài đến thực sự là quá phạm quá đáng rồi, một người đàn ông tại sao có thể dung mạo so với nữ nhân xinh đẹp hơn?"

"Hừ, các ngươi thật không có phẩm vị, cái kia loại nương nương khang các ngươi cũng yêu thích?"

"Chính là, Đỗ Duy mới thật sự là nam nhân, các ngươi nhìn hắn góc cạnh rõ ràng, thân hình cao lớn, lại soái lại có khí chất."

"Đúng vậy đây, còn có thật cường liệt khí khái đàn ông, ta cũng không dám nhìn thẳng con mắt của hắn."

"Các ngươi biết cái gì, Đỗ Duy cái kia loại ba ngày không nói một câu nam nhân, chính là một hủ nút, khí cũng có thể đem ngươi tức chết, đi cùng với hắn có ý gì?"

"Hừm, tỷ tỷ ta lấy người từng trải kinh nghiệm nói cho các ngươi, theo Đỗ Duy quá không có ý nghĩa, tháng ngày sẽ khô khan. Phong Chi Từ cũng không giống nhau rồi, các ngươi nhìn hắn kiểu tóc để nguyên quần áo phục, đều rất có phẩm vị đây, đi cùng với hắn có rất nhiều tiếng nói chung."

"Đúng rồi, Phong Chi Từ còn sẽ hóa trang yêu, ta phát phát hiện hắn vẽ cơ sở ngầm."

"Cát, này loại tô son điểm phấn nam nhân, sợ là sẽ không thích nữ nhân chứ?"

"Vậy là sao, cùng với Phong Chi Từ, hắn quay về nữ nhân cứng rắn được sao?"

"Đại tỷ ngươi nói đến điểm tử thượng, các ngươi nhìn Đỗ Duy cao ngất kia thân thể, ở trên giường khẳng định rất lợi hại, còn cái kia Phong Chi Từ. . . Hi hi, tỷ chỉ có thể nói các ngươi những này tiểu cô nương tuổi quá trẻ, quá ngây thơ!"

Tuổi tác mười mấy tuổi đến ba mươi mấy tuổi các nữ nhân, ba, năm phần mười đám địa tụ tập cùng một chỗ, mỗi bên loại xì xào bàn tán.

Thiên Tinh Quốc dân phong mức độ cởi mở có thể thấy được chút ít, những nữ nhân này thảo luận đề có thể làm cho nam nhân đều mặt đỏ.

Các em gái chú ý tiêu điểm, là hai cái khác xa nam nhân.

Trong đó một cái thanh niên khuôn mặt yêu dị, tóc dài phiêu phiêu, so với nữ nhân còn xinh đẹp tuyệt trần, mặc hoa lệ màu trắng áo bành tô.

Khác một người trẻ tuổi tóc ngắn gọn gàng, ngũ quan tuấn lãng bên trong lộ ra dương cương, trên người tỏa ra một luồng lạnh lùng khí tức.

Này hai cái tuyệt nhiên bất đồng nam nhân, đưa tới các cô nương tranh luận.

Hôm nay là ngày mừng 1 tháng 4, Lôi Đình Tháp, lại một lần mở ra.

Cao Đại Mãnh sau khi xuất quan nghe nói Vi Tầm sự tình, ngay lập tức chạy về Lôi Đình Thành. Hắn làm ra một cái quyết định, nếu như Vi Tầm hôm nay còn chưa có đi ra, như vậy hắn đem xông vào Lôi Đình Tháp xem rõ ngọn ngành.

Mà Đỗ Duy, có cùng Cao Đại Mãnh ý tưởng giống nhau.

Làm hư không cánh cửa lần thứ hai xuất hiện, phụ cận mỗi bên loại nói nhỏ tiếng đình chỉ.

Tất cả mọi người nhìn về hư không cánh cửa, nhìn thấy một cái bay lượn ra bóng đen.

Trong nháy mắt đó, trong mắt rất nhiều người xẹt qua kinh dị vẻ.

Chỉ thấy rơi vào ngoài tháp bóng đen, là một cái phong thần anh tuấn thiếu niên, mái tóc màu đen ở gió xuân bên trong Phi Dương, tỏa ra một luồng phiêu dật tiêu sái khí tức. Hắn hai mắt thần quang nội hàm, mặt trái có một bất mất thập tự vết đao, vẫn chưa giảm thiểu hắn đối với nữ nhân sức hấp dẫn, phản mà có khác một loại mỹ lực, phảng phất đang giằng giải một cái cố sự. Hắn khoe môi mang theo một luồng như có như không nụ cười, vô hình trung lộ ra một loại bất khuất kiên cường lạc quan hướng lên ánh mặt trời khí chất.

Cao Đại Mãnh hết sức kinh ngạc, không nhận được hết sức nữ tính hóa địa dục dục con mắt, hoài nghi mình hoa mắt.

Cùng hắn trong trí nhớ mấy tháng trước cái kia Vi Tầm so với, bây giờ Vi Tầm thật giống đối một cái người tựa như, không chỉ có tướng mạo càng xuất chúng hơn, vóc người cũng càng cao lớn. Trọng yếu hơn chính là, Vi Tầm khí chất cùng lúc trước tuyệt nhiên bất đồng, nhiều hơn mấy phần thành thực thản trọng, còn có một loại trải qua lòng chua xót nhấp nhô sau lột xác.

Bây giờ Vi Tầm, ở trong mắt Phong Chi Từ, chính là một cái tức đem lợi kiếm ra khỏi vỏ.

Đỗ Duy cũng ở lạnh lùng đánh giá hắn ân công, từ đầu tới đuôi không nói một lời.

Mà phụ cận cái kia hơn trăm cái hoa chi chiêu triển nữ lang, đã sớm nhìn ra sừng sò.

Những nữ nhân này theo bản năng so sánh một hồi, cùng âm nhu Phong Chi Từ so với, Thiên Sứ khách càng có nam nhân vị. Cùng lãnh khốc lôi đình chi sói so với, Vi Tầm có vẻ càng rực rỡ, càng dễ dàng tiếp cận.

Một phen dưới so sánh, rất nhiều nữ nhân cảm thấy Thiên Sứ khách càng phù hợp các nàng kén vợ kén chồng tiêu chuẩn.

Lúc này Vi Tầm không tâm tình hướng mắt nhìn mỹ nữ, quay đầu lại lưu luyến nhìn Lôi Đình Tháp.

Nói thật, hắn không nỡ ly khai toà này hết sức thích hợp hắn tu luyện bảo tháp.

Nhưng là hết cách rồi, trong tháp tầng thứ nhất tầng thứ hai oán sát khí bị hắn hút khô rồi.

Tầng thứ ba có một đại sóng Tà linh mắt nhìn chăm chăm, không thích hợp đã tọa tu luyện.

Mặt khác, hân mang đi đồ ăn, nước uống đều đã tiêu hao hết, nếu không ra liền được chết đói.

"Honey!"

Cao Đại Mãnh hoan hô một tiếng, chim nhỏ vẫn như cũ giống như bay vô tới.

Nhìn tư thế kia, hân phải cho Vi Tầm một cái ái ôm một cái.

(em gái nguoi!)

Vi Tầm ngẫm chửi một câu, mồ hôi lạnh trên trán đều nhô ra.

Hân đối với Phong Chi Tử cảm tình hết sức quái lạ, chưa thấy thời điểm hơi nhớ, gặp được thực sự đỡ không được.

Cùng Cao Đại Mãnh hỗn cùng nhau, hân cảm giác mình đại khái không có gì danh tiếng có thể nói.

Đúng như dự đoán, phụ cận hướng mắt nhìn các em gái, nhìn hân cùng Cao Đại Mãnh ánh mắt biến vị nhi.

Ai nấy đều thấy được, các cô nương hoàn toàn là dùng quan sát bạn gay tốt ánh mắt, cẩn thận nghiên cứu này hai người đàn ông.

Một ít em gái còn lộ ra tan nát cõi lòng về mặt, hình như là cũng không bao giờ tin tưởng tình yêu.

"Chờ chút, ta cùng Bird giáo chủ có lời."

Vi Tầm mau tránh ra Cao Đại Mãnh gấu ôm, uyển chuyển cự tuyệt này loại quá phần nhiệt tình chào hỏi phương thức.

"Vi Tầm, nguoi trước cùng bạn cũ ôn chuyện đi, ngày mai đến giáo đường tìm ta." Một bên Bird giáo chủ rất là thông tình đạt lý.

Vi Tầm cũng không khách khí, cùng Cao Đại Mãnh cùng đi vinh quang đoàn lính đánh thuê.

...

...

Hai người vừa hàn huyên vài câu, bên ngoài có người thông báo, đại danh đình đình lôi đình chi sói cầu kiến.

Vi Tầm mượn vinh quang đoàn lính đánh thuê phòng tiếp khách, đơn độc gặp gần đây như mặt trời ban trưa lôi đình chi sói.

Hân về mặt quái lạ, tâm tình càng quái lạ.

Vi Tầm trong trí nhớ bạn thân, là cái đùa giỡn bức bên trong chiến đấu cơ, mà trước mắt cái này Đỗ Duy, lại là một lạnh lẽo cô quạnh mỹ nam tử. Đây loại mãnh liệt vì hòa cảm, để hân một chốc hết sức không quen.

"Tại sao muốn cứu ta?" Đỗ Duy đi thẳng vào vấn đề.

"Ta tiếp rồi Lính Đánh Thuê Công Hội nhiệm vụ, thuận tiện cứu nguoi." Vi Tầm thuận miệng nói.

"Nguoi nói lão." Đỗ Duy cái kia giống như ác lang ánh mắt, phảng phất có thể nhìn thấu Vi Tầm tâm sự, tiếng nói của hân ẩn chứa một loại thiên nhiên uy thế: "Nguoi cho ta ăn vào quá một loại đồ vật, ta không biết đó là cái gì, nhưng ta có thể khẳng định vật kia giá trị liên thành. Ai sẽ ngốc đến vì mười cái ngân tệ nhiệm vụ, trả giá như vậy đánh đổi?"

"Nguoi đang mắng ta ngốc sao?" Vi Tầm cười nói.

"Nguoi đến tốt cùng có mục đích gì?" Đỗ Duy ngữ khí càng lạnh hơn, lúc nói chuyện bổ sung thêm một luồng lực lượng tinh thần.

"Bằng hữu, đừng có dùng loại thái độ này nói chuyện với ta." Vi Tầm không chút nào bị đối phương tinh thần lực ảnh hưởng, cười ha hả nói: "Xin hỏi ta tổn thương qua nguoi, vẫn là tổn thương qua Wendy đại thẩm, nguoi đối xử như thế kẻ thù tựa như tròng mắt ta, thật sự được không?"

Đỗ Duy giật giật miệng, càng không có gì để nói.

Cho tới nay, hân trong lòng có một nghi vấn.

Bất kể nói thế nào, Vi Tầm đối với hân có ân.

Đó không phải chỉ là ân cứu mạng, còn ngầm có ý một loại trợ giúp hân đột phá bình cảnh ân tình.

Đỗ Duy nghĩ tới nghĩ lui, cũng không cho là trên đời này sẽ có người ngu đến mức vì mười cái ngàn tệ, lãng phí một cái chí bảo đi cứu hần. Hần luôn cảm thấy Thiên Sứ kiếm khách có mục đích không thể cho người biết, nhưng khó có thể tìm ra manh mối.

"Hiện tại nên ta hỏi ngươi, ngươi tại sao tới tìm ta?" Vì Tầm dần dần nắm giữ quyền chủ động.

"Mẫu thân gọi ta làm tùy tùng của ngươi, ta không làm được, ta có chính mình phải đi đường." Đỗ Duy tương đương trực tiếp, so với Thiết Chùy còn càng thêm đi thẳng vào vấn đề: "Ngươi đã cứu ta, ta giúp ngươi làm ba chuyện, làm xong ta liền không mất ngươi."

Bạn đang đọc truyện *Thiên Phú Thế Giới Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 92: Vi Đồ nhị thiếu truyền thuyết

"Ba cái chuyện gì?" Vì Tầm hỏi.

"Bất cứ chuyện gì." Đỗ Duy như chặt đinh chém sắt.

"Rất tốt." Vì Tầm nở nụ cười, ánh mắt quý dị mà nhìn thành bắc chi sói: "Chuyện thứ nhất, ngươi trước coi quần."

Đỗ Duy con ngươi co rụt lại, theo bản năng mà lui về phía sau hai bước: "Ngươi muốn làm gì?"

Liền Hắc Bát ca giật nảy mình, suýt chút nữa từ Vì Tầm vai đầu xuống, dụng ý niệm hỏi: "Tiểu tử, ngươi không biết thật sự có cái kia loại ham muốn chứ? Thương Thiên a đại địa nha, bản tọa lại cùng người như ngươi thiếu nợ phối hợp khế ước, cuộc đời của ta, không, ta cuộc sống của loài chim, cứ như vậy phá hủy!"

Vi Tầm không để ý tới Roger, nhìn thẳng Đỗ Duy nói: "Không phải nói bất cứ chuyện gì sao?"

"Không nghĩ tới ngươi là này loại người." Đỗ Duy ngach đầu mơ hồ hiện ra vết mồ hôi, lại cũng lạnh lẽo cô quạnh không nổi, có chút lúng túng nói: "Xin lỗi, giúp ngươi giết người phóng hỏa không thành vấn đề, thế nhưng chuyện như vậy, ta không làm được!"

"Ha ha ha ha!" Vì Tầm cười ha hả: "Ta sợ ngươi lặng lẽ yêu ta, thử thách ngươi một chút thủ hướng mà thôi. Hiện tại ta yên tâm, nói chính sự đi, ta yêu cầu thứ nhất rất đơn giản. Từ nay về sau, ngươi phải gọi ta Vi thiếu."'

Đỗ Duy sắc mặt càng lạnh hơn, cánh giác nói: "Ngươi để ta làm người hầu của ngươi?"

"Không, để báo đáp lại, ta có thể gọi ngươi đồ thiếu." Vi thiếu cười hi hi nói.

"Tại sao?" Đỗ Duy càng nhìn không thấu cái này rất có ác thú vị thiếu niên.

"Ngươi chưa từng nghe nói Vi Đồ nhị thiếu truyền thuyết sao?" Vì Tầm hôm nay hứng thú rất cao, nhìn thấy Đỗ Duy hần nhớ tới đã từng bạn thân, ngồi ở trên ghế chậm rãi nói rằng: "Từ trước ta có một người bạn, ta gọi hần đồ ít, hần gọi ta Vi thiếu, chúng ta là đội bóng rổ. . . Không, chúng ta là một cái tiểu đoàn lính đánh thuê tốt đồng bọn, ta cứu ngươi, chỉ là bởi vì tên của ngươi giống như hần."

Đỗ Duy sâu sắc nhìn hần hai mắt, hỏi: "Hần ở đâu?"

Vi Tầm ánh mắt từ từ đại ra, lâm lâm nói: "Ồ một thế giới khác."

Ở bốn đại lục bất kỳ trong lời nói, mọi người nói tới một người "Ồ một thế giới khác", thường thường đại diện cho người kia chết rồi. Đỗ Duy cũng là hiểu như vậy, hần trầm tư chốc lát, nói rằng: "Cái điều kiện này ta có thể đáp ứng, ngươi đem mặt khác hai điều kiện cũng đồng thời nói rồi đi."

Vi Tầm nói: "Còn lại hai điều kiện ta còn chưa nghĩ ra, sau này hãy nói đi."

"Cáo từ."

Đỗ Duy trực tiếp đến đáng sợ, xoay người rời đi người.

Vi Tầm ngây tại chỗ, không thể từ mãnh liệt vì hòa cảm bên trong lấy lại được sức.

Lôi Đình Thành Đỗ Duy, cùng hấn trong trí nhớ bạn thân tên giống như, dài đến cũng rất giống, nhưng tính cách và khí chất thực sự quá khác biệt. Hấn bạn thân so với Hắc Bát ca còn càng nghĩ linh tinh, tùy tiện một đề tài có thể侃 hơn nửa ngày, đã từng chiều sâu nghiên cứu qua lưon đầu đề, tính ra một cái rất sâu sắc tổng kết: Chớ lấy lưon tiểu mà không làm.

Khi đó Vi Tầm thường thường cảm thấy bạn xấu cùng trong Đại Thoại Tây Du Đường Tăng giống như đáng ghét, hận không thể Đỗ Duy học được yên lặng là vàng.

Ở cái thế giới này, nguyện vọng của hấn ly kỳ địa thực hiện, Lôi Đình Thành Đỗ Duy đó là tương đương địa trầm mặc ít nói.

Mà khi nguyện vọng thật phát hiện sau, Vi Tầm một chốc lại không tiếp thụ được.

Nhân tâm khó dò, Vi Tầm phát phát hiện tâm tư của chính mình cũng rất khó trắc.

...

...

Một lát sau, Cao Đại Mãnh đi vào, nói: "Honey, Tang Ốc Phu trên tháng đột phá đến rồi bốn cấp, vọt tới Phong Vân Bảng sáu mươi vị, có muốn hay không ta đi giáo huấn hấn một trận?"

"Người muốn làm sao giáo huấn hấn?" Vi Tầm hỏi.

"Ta bây giờ còn là xếp hạng bảy mươi hai, tùy tiện đánh một cái quá độ một hồi, là có thể khiêu chiến Tang Ốc Phu, để hấn ở toàn thành bách tính trước mặt mất mặt xấu hổ." Cao Đại Mãnh khiêu chiến Tang Ốc Phu có tuyệt đối tự tin, đón lấy lại có chút chột dạ: "Lần trước cũng là bởi vì ta đánh bại hấn, tên khốn kia việc công trả thù riêng hại người, vì lẽ đó lần này nhân gia muốn hỏi người một chút ý kiến."

Vi Tầm suy nghĩ một chút, nói rằng: "Không cần, đem hấn lưu cho ta đi."

Cao Đại Mãnh nghe vậy cả kinh: "Người muốn đích thân khiêu chiến hấn?"

"Ừm." Vi Tầm gật đầu.

"Nhưng là hấn đã cấp bốn, người. . ." Cao Đại Mãnh thực sự không đành lòng nói ra đã kích Vi Tầm ngôn ngữ.

"Ta hiện tại đánh không lại hấn, không có nghĩa là sau đó đánh không lại." Vi Tầm trong xương sự dẻo dai đây trong lúc lơ đãng bộc phát ra, có gan thuộc về hấn sự kiêu ngạo của chính mình: "Coi như là hiện tại, ta cũng chưa chắc thua bởi hấn. Rơi vào trong tay hấn đồ vật, ta muốn tự tay cầm về."

Phong Chi Tử trầm mặc, cảm giác thiếu niên ở trước mắt so với mấy tháng trước càng thêm sâu không lường được.

Đột nhiên, hấn lấy ra một quyển sách nhỏ, chê cười nói: "Thiếu chút nữa đã quên rồi, đây là ta đáp ứng cho đồ vật của người."

Vi Tầm tiếp nhận sách nhỏ vừa nhìn, đó là một loại Nguyệt thuộc tính thân pháp viết tay bản, tên là Nguyệt Ảnh bước,.

Lúc trước ở rừng rậm tối đen, Cao Đại Mãnh vì báo đáp ân cứu mạng, nhất định phải Vi Tầm đưa ra một điều kiện. Vi Tầm không thể làm gì bên dưới, giờ công phu sư tử ngoạm muốn một bản Nguyệt thuộc tính thân pháp bí kíp. Thời gian qua đi mấy tháng, Vi Tầm chính mình cũng đem chuyện này quên sạch sành sanh, không nghĩ tới Cao Đại Mãnh nhưng vẫn đem chuyện này đề ở trong lòng, đồng thời biến thành hành động.

Thiên Sư kiểm khách thiếu một chút bên trong ngư đầy mặt, hấn thiếu nhất chính là thân pháp, thứ này có thể gặp không thể cầu.

Mà Nguyệt thuộc tính thân pháp, càng là cực kỳ hiếm thấy.

Này bộ thân pháp cấp bậc không thấp, rõ ràng là trắc việt một sao, luyện thành sau khi tốc độ cực nhanh.

Đem tay kia sao bản từ đầu lật tới vĩ, Vi Tầm trong lòng một hồi cảm động, đối với Cao Đại Mãnh cảm tình càng thêm phức tạp. Cái này hết lòng tuân thủ cam kết Phong Chi Tử, để hấn rất là yêu thích. Mà Phong Chi Tử cái kia loại Ngụy Nương giống như tính cách, nữ tính hóa phương thức nói chuyện, cùng với cái kia rất rõ ràng xu hướng tình dục, lại để Vi Tầm hồ to không chịu nổi.

Vi Tầm áp ủ đến áp ủ đi, nói rồi hai chữ: "Cảm tạ."

"Nên nói cảm ơn người là ta, không có người lần kia ra tay, ta sớm đã chết ở rừng rậm tối đen rồi." Cao Đại Mãnh lại e thẹn bắt đi, đổi một cái đề tài: "Nghe Nhị thúc ta nói, người cùng Bird giáo chủ rất thân cận, đây là muốn dự định gia nhập Thần Điện sao?"

"Đúng thế." Vi Tầm hào phóng thừa nhận.

"Lúc trước nghe người đánh giá Thần Điện cùng Thánh Đường, ta nghe ra, người đối với Thần Điện không có bao nhiêu hảo cảm." Cao Đại Mãnh lo lắng nói: "Lần này người gia nhập Thần Điện, liền vì tìm một chỗ dựa, cùng so với kỳ gia tộc chống lại?"

Vi Tầm cười cợt: "Coi như thế đi."

"Honey, ta khuyên ngươi chăm chú suy tính một chút, không cần thiết như vậy làm oan chính mình. Thần Điện là rất mạnh, ở sáu đại quang minh quốc gia cũng hết sức ăn được mỡ, nhưng là ngươi đừng quên, Nam đại lục có ba mươi sáu quốc gia. Còn lại ba mươi quốc gia chiếm đại đa số, ở đó chút quốc gia, Thần Điện bằng hiệu căn bản không hữu hiệu, ngược lại sẽ mang phiền toái tới cho ngươi." Cao Đại Mãnh khuyên nhủ.

Vì Tầm tự giễu cười lên: "Ta ở một cái nho nhỏ Lôi Đình Thành cũng còn không có tháo gỡ cục diện, ở Thiên Tinh Quốc càng là bừa bãi Vô Danh, bây giờ nói toàn bộ Nam đại lục sẽ sẽ không quá tốt cao vụ viễn?"

"Ngươi không phải là không có đường lui, ngươi có thể đi với ta tự do thành bang, đến nơi đó, không người nào dám bắt nạt ngươi." Cao Đại Mãnh tựa hồ hết sức không hy vọng nhìn thấy Vì Tầm gia nhập Thần Điện.

"Ta không muốn lại đông dóa tây tàng." Vì Tầm trong lời này, lộ ra người ngoài khó có thể lý giải được lòng chua xót, hắn từ Đại Viêm quốc chạy trốn tới Thiên Tinh Quốc, còn không có đứng vững gót chân lại muốn chạy trốn đi tự do thành, loại cuộc sống này hắn thực sự chịu đủ lắm rồi, trầm giọng nói: "Ngươi không cần khuyên ta, ta tâm ý đã quyết, ở nơi nào ngã chống vó, liền ở nơi nào bò lên."

Bạn đang đọc truyện *Thiên Phú Thế Giới Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 93: Chúng ta kết hôn đi

"Ngươi muốn báo thù, không nhất định nhất định phải chờ ở Lôi Đình Thành, đi tự do thành bang cũng giống vậy." Cao Đại Mãnh còn không hết hi vọng: "Cường giả ở nơi nào đều ăn mỡ, ta trăm phần trăm tin tưởng tiềm lực của ngươi, ngươi đi tự do thành phát triển, chờ ngươi cánh cứng cáp rồi, lại về Lôi Đình Thành rửa sạch nhục nhã, diệt Bie gia tộc cũng là điều chắc chắn!"

"Ta đi tự do thành bang thì thế nào đây, các ngươi Sắc Vi đoàn lính đánh thuê lại không thu ta." Vì Tầm cười khổ.

Sắc Vi đoàn lính đánh thuê, xưa nay chỉ thu hai loại người.

Một loại là nữ nhân thuật sĩ, một loại là Cao Đại Mãnh cái kia loại giọng nam bạn thân.

Giống Vì Tầm này loại so sánh nam nhân bình thường, không phù hợp Sắc Vi đoàn lính đánh thuê sát hạch tiêu chuẩn.

"Ngươi không nghe nói chúng ta Sắc Vi đoàn lính đánh thuê có một nổi danh con rết đoàn sao?" Cao Đại Mãnh ngớ ngẩn, lập tức cho Vì Tầm xóa nạn mù chữ: "Chúng ta trong đoàn rất nhiều nữ dong binh đều kết hôn rồi, trọng phụ của các nàng hoặc huynh đệ tuy rằng không thể gia nhập Sắc Vi đoàn lính đánh thuê, thế nhưng những người đàn ông kia tự phát hợp thành một con rết đoàn, thực lực cũng rất cường hãn, hơn nữa có chúng ta Sắc Vi đoàn lính đánh thuê bảo hộ."

Vì Tầm ngạch đầu bốc lên hắc tuyến: "Ngươi đây ý là, muốn giới thiệu cho ta một cái Sắc Vi nữ dong binh, để ta làm Sắc Vi đoàn lính đánh thuê con rết?"

Cao Đại Mãnh cười thần bí: "Không cần giới thiệu, ta đã cho ngươi tìm được ứng cử viên phù hợp nhất."

Vì Tầm hiếu kỳ nói: "Ai vậy?"

"Ngu ngốc, không có chút nào hiểu tình thú. Ngươi biết ta tại sao yêu thích ở lại tự do thành bang sao, bởi vì ở nơi đó, cho phép đồng tính hôn nhân." Phong Chi Từ nói tới chỗ này, toát ra ngượng ngùng vẻ mặt, quả thực so với thẹn thùng thiếu nữ còn mê người, sau đó nói một câu đột phá chân trời lời kịch: "Honey, chúng ta kết hôn đi!"

Vì Tầm mắt tối sầm lại, suýt chút nữa sợ quá khóc.

Hắn xem như là hiểu, Phong Chi Từ làm nhen nửa ngày, quay đầu lại lại là muốn cùng hắn kết hôn.

Này để hắn áp lực núi lớn, nhớ tới kiếp trước một câu danh ngôn: Ta coi ngươi là bằng hữu, ngươi lại muốn thảo ta!

Vì Tầm đứng lên, tỏ rõ lập trường: "Đại Mãnh, ngươi bàn lại câu nói như thế này đi, hai chúng ta cũng không có biện pháp làm bạn."

"Ô ô ô ô, ngươi này không có lương tâm, nhân gia muốn giúp ngươi, ngươi còn không cảm kích." Cao Đại Mãnh nói khóc liền khóc, khóc nước mắt như mưa, đáng dấp kia ta thấy mà yêu, hắn lại còn không hề từ bỏ: "Nhân gia cũng không phải nói chân chính kết hôn, chúng ta có thể đám cưới giả, chờ ngươi trở nên mạnh mẽ, cùng hân ly hôn là được rồi."

"Đám cưới giả cũng không được!" Vi Tầm nghiêm mặt nói: "Đây là vấn đề nguyên tắc, không có thương lượng!"

"Hừ, Vi Tầm, ta hận ngươi!"

Cao Đại Mãnh bùm mặt, lại yểm mặt lệ rơi.

(ai da, này toàn thể đạo gì a?)

Nhìn Phong Chi Từ bóng lưng, Vi Tầm dờ khóc dờ cười, chửi mẹ nó tâm đều có.

Cùng Tiểu Mãnh Mãnh huyền não như thế không vui, hấn cũng không mặt ở vinh quang đoàn lính đánh thuê tiếp tục lưu lại, hướng về Cao Thành Nghị cáo từ rời đi.

Đi ở trên đường cái, thiếu niên biểu hiện rất là cô đơn.

Liên quan với tự do thành bang, hấn cũng không phải không có chút nào động tâm.

Vừa vặn ngược lại, hấn rất muốn đi cái kia được xưng tội ác thành Independence bang được thêm kiến thức.

Thế nhưng, quyết không thể lấy Sắc Vi con rể thân phận.

Càng không phải là dựa vào cùng Cao Đại Mãnh kết hôn, đi chỗ đó phát triển.

Việc cấp bách, vẫn là giải quyết vấn đề trước mắt.

Hấn thật vất vả cùng Thánh Đường dứt đặng nhập vào, còn cùng chòm sao Thiên xứng sứ giả thành lập liên hệ. Hấn lựa chọn con đường kia, nhất định phải đi khắp ở Thần Điện cùng Thánh Đường trong đó, đi đối mặt một cái liên chính hấn đều không xác định tương lai.

Đi lên con đường này, hấn không cách nào quay đầu lại.

...

...

Chesapeake nhà thờ lớn bên trong, Bird giáo chủ đang ở tiếp kiến một cái đặc thù khách nhân.

Cái kia khỏi ngờ uy mãnh đại hán trung niên, tên là Esbie, đến từ Tài Quyết đoàn kỵ sĩ.

Nam đại lục Tài Quyết kỵ sĩ ở sáu cái quang minh quốc gia luân phiên chọn lựa, năm nay đến phiên Thiên Tinh Quốc. Tuyển chọn phương thức rất đơn giản, trước tiên ở thập đại chỉ định dự thi thành thị lấy ra mười tên bạt tiêm người trẻ tuổi, sau đó tới tự toàn quốc các nơi một trăm tên ưu tú tuyển thủ tiến nhập vòng thứ hai thi vòng hai, cuối cùng chỉ có mười người trúng cử.

Lôi Đình Thành làm Thiên Tinh Quốc mười thành phố lớn một trong, là lần này một cái dự thi điểm.

Mà Esbie, chính là Lôi Đình Thành quan chủ khảo.

"Lão Bird, các người Lôi Đình Thành mồm quá kém, ta chủ trì hai giới, tuyển ra mười người, cái cuối cùng cũng không có giết vào toàn quốc mười vị trí đầu." Esbie nói chuyện lớn tiếng, hào không khách Khí đạo: "Ngươi thân là bản địa giáo chủ, không hề có thể trốn tránh trách nhiệm a."

"Người là người chọn lựa ra, lẽ nào người sẽ không có trách nhiệm?" Bird phản đánh một ba.

"Ta cũng chẳng còn cách nào khác, một đám chủ lùn bên trong chọn người cao, liền cái kia chút thẳng khi gió bản lĩnh, ta thực sự không nhìn nổi." Esbie không tiếp chiêu, nghĩa bóng là Bird quân hạt giáo khu bên trong, hạt giống tốt quá ít.

"Ta nhìn không hấn." Bird có ý riêng nói: "Cái kia chút tham tuyển giả vì phân tiền vào một cái tốt tiểu đội, không ít cho người đưa chỗ tốt chứ? Lần trước ta hết sức coi trọng A Nhĩ Fred, cũng bởi vì không cho người tặng lễ, người vòng thứ nhất đem hấn đào thải."

"Lão tiểu tử, chớ đem lời nói khó nghe như vậy. Chân chính có bản lĩnh người, phân tại nhiệm gì tiểu đội cũng có thể giết ra khỏi trùng vây. Cái kia A Nhĩ Fred tiềm lực là có, đầu óc không dễ xài, này loại người không thích hợp làm Tài Quyết kỵ sĩ. Lại nói thu lễ chuyện như vậy, cũng là bất thành văn quy củ cũ, các nơi giám khảo đều chiếu thu không lầm, ta cũng không thể đặc lập độc hành phá hoại quy củ." Esbie hết sức thô bạo, đem thu tiền biểu hoạt động nói tới lễ thẳng khí hùng.

"Không cần giải thích, người yêu thu lễ là của người sự tình. Lão phu cho người nhắc nhở một chút, khóa này ta biết chỉ định một mồm mồm tốt dự thi, người cũng không thể hồng rồi chuyện tốt của ta." Bird nói rằng.

"Là ai?" Esbie hiếu kỳ nói: "Ta duy nhất đề ý Phong Chi Từ, không biết dự thi. Cái kia gần đây mạo ra mặt lôi đình chi sói, có hay không bản lĩnh thật sự còn khó nói, chẳng lẽ người muốn tiến cử vị thành chủ kia con trai Tang Ốc Phu. Bie? Lão quý, không phải ta gọi người nước lạnh, Tang Ốc Phu giết

vào Lôi Đình Thành mười vị trí đầu không thành vấn đề, cái kia điểm cân lượng vào không được toàn quốc mười vị trí đầu."

"Tang Ốc Phu? Ha ha." Bird cười thần bí: "Ta đi gặp người khách, không thèm nghe người nói nữa."

Tiếng nói vừa dứt, lão nhân đi tới trong một phòng khác, gặp được tới thăm Vi Tầm.

"Giáo chủ đại nhân, ta đi ra, người chuẩn bị an bài cho ta chức vụ gì?" Vi Tầm đi thẳng vào vấn đề.

"Không vội." Lão Bird cười nói: "Người trẻ tuổi, người biết Tài Quyết đoàn kỵ sĩ chứ?"

"Biết, Nam đại lục Thần Điện dưới trường sức chiến đấu mạnh nhất một nguồn sức mạnh, cùng Tây đại lục quang minh đoàn kỵ sĩ sánh vai cùng nhau." Vi Tầm trả lời.

"Bản tháng số mười lăm, Lôi Đình Thành có Tài Quyết kỵ sĩ thi tuyển, lão phu hi vọng người đi tham gia." Bird giáo chủ chưa cho Vi Tầm cơ hội cự tuyệt, tiếp theo ném ra chỗ tốt: "Làm Tài Quyết kỵ sĩ, so với ở ta nơi này miếu nhỏ nhậm chức mạnh hơn nhiều. Lão phu cam đoan với người, chỉ cần người bằng bản lĩnh thông qua sát hạch, ta biết đem người dẫn tiến cho một vị chức vị cao hơn ta bạn cũ, bao người tiền đồ vô lượng."

Vi Tầm trong lòng vui vẻ, thật muốn có thể làm Tài Quyết kỵ sĩ, so với làm Bird tiểu đệ muốn trâu bò hơn nhiều.

Hắn bề ngoài không chút biến sắc: "Ta tùy tùng giáo chủ đại nhân sắp xếp."

"Rất tốt." Bird tuổi già an lòng: "Người hiện nay tiếng tăm quá thấp, dự thi sau dễ dàng bị người bắt nạt. Còn có nửa tháng, người không ngại đi xung kích một hồi Phong Vân Bảng, tốt nhất vọt tới năm trăm tên lấy bên trong."

Bạn đang đọc truyện *Thiên Phú Thế Giới Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 94: Sát hạch mở màn

Tài Quyết đoàn kỵ sĩ sát hạch báo danh, ở Thiên Tinh Quốc như hỏa như đề tiến hành.

Đối với đại đa số người tới nói, có thể không sát tiến toàn quốc mười vị trí đầu, đó cũng không trọng yếu, mấu chốt là có thể ở bản địa lộ mặt. Chỉ cần đi vào những nơi khu thi đấu mười vị trí đầu, vậy thì vô cùng có mặt mũi. Ở quang minh quốc gia, nhân viên thần chức là rất ăn ngon, dù cho không đảm đương nổi Tài Quyết kỵ sĩ, lấy được thành tích tốt cũng có thể làm cái sau bổ cha xứ.

Này loại rầm rộ lại như Vi Tầm trong trí nhớ cổ đại khoa cử, người không nhất định nhất định phải làm trạng nguyên, bảng nhãn, thám hoa, liền một giáp tiến sĩ đều không cần, chỉ cần thi cái hai giáp tiến sĩ, cũng có thể hôn cái một quan nửa chức.

Trong lịch sử còn có không có thi đậu Tài Quyết kỵ sĩ người, từ sau bổ cha xứ làm lên, cuối cùng làm tới Hồng y đại giáo chủ.

Cứ việc hạn chế chỉ có ba mươi tuổi trở xuống người trẻ tuổi mới có thể tham dự, Lôi Đình Thành khu thi đấu báo danh nhân số còn là vượt qua 200 người.

Lần này sát hạch, địa chỉ thiết lập tại Lôi Đình Thành tây giao.

Chỗ kia đột ngột xem ra giống như một loại nhỏ binh doanh, mỗi bên loại quân ngũ phương tiện không thiếu gì cả.

Ngày 15 tháng 4, Lôi Đình Thành khu thi đấu sát hạch kéo lên màn mở đầu.

Ở đó rộng rãi trên sân huấn luyện, lần này hai trăm người dự thi đứng ở gió xuân bên trong, cùng đội quan chủ khảo phát biểu.

Lúc này quan chủ khảo còn không có hiện thân, các lộ nhân mã dồn dập đánh giá mình đối thủ cạnh tranh.

Trong đó có ba người, nhất thu hút sự chú ý của người khác.

Cái kia tóc vàng quyền khúc Quý công tử, chính là thành chủ con trưởng đích tôn, Tang Ốc Phu. Bie.

Một cái khác lãnh khốc bố y thanh niên, nhưng là như mặt trời ban trưa Lôi Đình Tháp, Đỗ Duy.

Còn có một cái hai mươi lăm, hai mươi sáu, nhìn thấy được hết sức cứng nhắc hết sức cố chấp thanh niên, tên là Arx Fred, người này rất là có tên, có người nói ở lần trước trong khảo hạch, hắn biểu hiện ra rất mạnh sức chiến đấu, nhưng bởi vì đắc tội rồi quan chủ khảo, bị loại bỏ.

Mà Arx Fred đắc tội quan chấm thi nguyên nhân chuyện rất vớ vẩn. . . Hắn chỉ có điều nói một câu nói thật.

Trở lên ba người, là mọi người đều biết bốn cấp thuật sĩ.

Ở Lôi Đình Thành trong phạm vi, ba mươi tuổi trở xuống nguyên tố thuật sĩ, có thể nói vật hi hữu loại.

Sát hạch còn chưa bắt đầu, đã có người cảm thấy ba người này ôm đồm ba người đứng đầu.

Với là có chút người lùi lại mà cầu việc khác, đem mục tiêu định ở bốn bề giáp giới mười tên, nghiên cứu cấp ba người cạnh tranh.

Lần này người dự thi lấy ba cấp thuật sĩ chiếm đa số, mọi người bước đầu phán đoán đối thủ phương thức, chính là nhìn đối phương Phong Vân Bảng xếp hạng.

Trong đó một cái người, đưa tới rất nhiều người quan tâm.

Đó là một cái ngọc thụ lâm phong thiếu niên tóc đen, điển hình Đông đại lục hậu duệ, hắn nguyên bản xếp hạng Phong Vân Bảng cửu cửu tám, gần gần nửa tháng bên trong, phân biệt chiến thắng xếp hạng 903, 815, 721, 624, 529, 438, 360 đối thủ, đạt được bảy thắng liên tiếp, xếp hạng sau cùng Phong Vân Bảng thứ 360 vị.

Mà hắn khiêu chiến đối thủ, vừa vặn đều ở đây Lôi Đình Thành khu vực thuộc bên trong.

316 tên xếp hạng cũng không tính hết sức đặc sắc, thế nhưng nửa tháng bên trong bảy thắng liên tiếp, đủ để chấn nhiếp nhân tâm. Có nghe đồn nói, người này thực lực có thể giết vào Phong Vân Bảng top 100, chỉ bất quá hắn căn cứ gần đây nguyên tắc, chuyên chọn Lôi Đình Thành thuật sĩ ra tay.

Hắn gọi Vi Tầm, người giang hồ xưng Thiên Sứ kiếm khách.

Vi Tầm không để ý ánh mắt của mọi người, đang nghĩ ngợi tâm sự.

Trong địa lao cái kia Phong lão đầu đã nói, Nam Giao cái kia bia đá, ba mươi lăm cấp lực lượng tinh thần liền có thể tìm tới bảo tàng.

Mấy ngày trước Vi Tầm đặc biệt đi thử một chút nước, kích phát rồi hắn cao tới ba mươi sáu cấp lực lượng tinh thần.

Phát phát hiện khối này kỳ quái trong bia đá, ẩn chứa một loại hoa văn, tạo thành một bức như ẩn như hiện địa đồ.

Kỳ quái là, Vi Tầm suy nghĩ nát óc cũng không mở ra bản đồ kia chỉ về phương nào.

Vi thế hắn đặc biệt đem Lôi Đình Thành các đại nhà sách địa đồ đều mua được lật qua một lần, cuối cùng được ra một cái bi tình kết luận: Địa đồ chỉ phương vị, không ở Thiên Tinh Quốc, thậm chí không ở Nam đại lục. . .

Đột nhiên, Vi Tầm bị một đám tiếng ồn ào đã kinh động.

"Lần này vẫn là rút thăm phân tổ sao?"

"Chỉ mong ta sẽ không theo cái kia chút tiện dân phân ở một tổ."

"Ừ, bản tiểu thư cũng không muốn cùng cái kia chút thô lỗ lính đánh thuê phân ở một tổ."

"Nghe nói còn có mấy cái trong thôn nhà giàu mới nổi cũng báo danh, tuyệt đối đừng để ta cùng bọn họ phân cùng nhau a."

"Bản thiếu gia cũng là quý tộc hậu duệ, ta tuyệt đối bất hòa cái kia chút nhà quê làm đồng bạn!"

"Fuck mẹ ngươi, ngươi nói ai là nhà quê?"

"Liền nói ngươi làm sao vậy, nhìn ngươi này trang phục, một chút phẩm vị cũng không có."

Hai trăm cái người bị khảo hạch, tuyệt đối không phải bền chắc như thép, có người suất chút nữa đánh nhau.

Lôi Đình Thành là một toà Phủ Thành, hạt bên trong có ba toà thị trấn, 12 cái trấn nhỏ, còn có mười mấy thôn xóm. Ở thế đạo này, người của trấn trên xem thường người trong thôn, huyện người trong thành xem thường mỗi cái thôn trấn người.

Mà Phủ Thành người, xem thường trở lên tất cả mọi người.

Còn có số ít quý tộc hậu duệ, bất kể là đến từ nơi nào người, ở trong mắt bọn họ đều là tiện dân.

Vì Tầm nhiều hứng thú nghe mọi người ồn ào, dưới cái nhìn của hắn, đây chính là hàn môn cùng sĩ tộc phân kỳ.

Một lát sau, hắn phát hiện một loại lớn hơn phân kỳ.

"Quý đen, cách ta xa một chút!"

"Fuck! Ngươi nếu có gan thì đừng chạy, lại đây một mình đấu!"

"Ha ha, các ngươi những này nhân loại ngu xuẩn, chỉ biết là tự giết lẫn nhau."

"Cút đại gia ngươi, ngươi này loại hèn mọn thú nhân cũng không cảm thấy ngại cười nhạo chúng ta?"

"Thú nhân làm sao vậy, chúng ta thú nhân nam tử khí đại sống tốt, thú nhân nữ tử ngực to huyết tiểu, ngươi là đồ kị chứ?"

"Ta chỉ có thể ha ha, khó trách các ngươi thú nhân làm mấy nghìn năm nô lệ."

"Đứng đây, cút đại ba đại nữ nô: Hồ nữ, Miêu Nữ, nhân ngư. . . Đều là các ngươi thú Nhân tộc đại biểu đây."

"Giống Nhân tộc, ngựa Nhân tộc cùng lừa Nhân tộc nam tử, cũng thật là khí đại sống tốt, năm đó rất được các quý phụ truy phùng nam sủng, ha ha, này chính là các ngươi thú nhân vẫn lấy làm kiêu ngạo địa phương sao?"

Trên quảng trường nhỏ họa phong đột biến, giàu nghèo trong đó phân kỳ, đột nhiên đã biến thành kì thị chủng tộc.

Nam đại lục các tộc ở lộn xộn, dẫn phát rồi mâu thuẫn không nhỏ. Cứ việc chế độ nô lệ độ mấy trăm năm trước liền hủy bỏ, dân gian như thường có không thể điều hòa mâu thuẫn. Ở trên vùng đất này, bạch nhân xem thường người da đen, người da đen xem thường người da vàng, người da vàng khinh bỉ người trong thiên hạ. Mà hầu như tất cả nhân loại, đều rất mâu thuẫn Nam đại lục chân chính dân bản địa thú nhân.

Vì Tầm im lặng không lên tiếng nhìn tất cả những thứ này, trong lòng rất được xúc động.

Nam đại lục kì thị chủng tộc, so với hắn trong trí nhớ âu mỹ đại lục còn nghiêm trọng hơn.

"Câm miệng!"

Một tiếng hét lớn, chấn động đến mức hết thấy người dự thi màng nhĩ đau.

Một đám người đi tới, tuổi tác ở hơn hai mươi đến năm mươi không giống nhau, nhìn thấy được rất có cao thủ khí thế.

Dẫn đầu cái kia đầy mặt râu quai nón, khá cao đại uy mãnh tráng hán đi tới cái bàn, ở trên cao nhìn xuống mắt nhìn xuống mọi người, cái kia giọng nói lớn đây dường như sét đánh: "Ta là lần này quan chủ khảo, các ngươi có thể gọi ta Esbie giám khảo, hoặc là Esbie đạo sư!"

Nói, hắn chỉ chỉ sau lưng mười người, âm thanh lớn hơn: "Đây mười vị, là huấn luyện viên của các ngươi. Bắt đầu từ hôm nay, các ngươi năm người một đội, chia làm bốn mươi tiểu đội, mỗi cái huấn luyện viên phụ trách bốn tiểu tổ."

Bạn đang đọc truyện *Thiên Phú Thế Giới Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 95: Tầm màn đen phân tổ

Hiện trường yên lặng như tờ, hung hăng thuật sĩ Esbie, năm cấp cường giả tối đỉnh, rất nhiều người đều nghe qua cái tên này.

Vị này giám khảo nổi danh tính khí táo bạo, một lời không hợp liền đem người dự thi vào chỗ chết gia luyện, không ai mong muốn tiếp xúc hắn mốc đầu.

"Quy tắc cũ, năm người một tổ, rút thăm phân tổ." Esbie lấy ra một cái đen như mực rương gỗ, bày ra ở trên đài, hoàn toàn không cho mọi người lên tiếng cơ hội, tự chủ trương nói: "Các ngươi này quần tiểu quý quá không an phận, liền không để chính các ngươi tới rút thăm, hôm nay từ ta phụ trách rút thăm, dựa theo trình tự phân tổ."

Nói, hắn đem bàn tay tiến vào trong rương gỗ, cao giọng nói: "Ta gọi vào tên, lập tức đứng ở đằng trước đến. Tổ thứ nhất, Tom!"

Nghe nói như thế, một người trẻ tuổi đi tới đội ngũ trước trên đất trống.

"Lạc Khắc!"

Lại có một người trẻ tuổi đi ra, đứng ở Tom bên cạnh.

Rất nhiều người dự thi thờ phào nhẹ nhõm, trước mắt Tom cùng Lạc Khắc, tất cả mọi người không có ấn tượng, xem ra lần này rút thăm hết sức công bằng.

Lúc này Esbie hô lên người thứ ba tên: "Tang Ốc Phu. Bie!"

Nghe thấy danh tự này, trong đám người bỗng nhiên sôi sùng sục.

"Tám màn đen a, đội thứ nhất cũng quá mạnh!"

"Tình huống thế nào?"

"Người không biết sao, Tom là Tang Ốc Phu thân vệ."

"Còn có cái kia Lạc Khắc, là phủ thành chủ tùy tùng, có bốn cấp thực lực."

"Không thể nào, hai người này đều là tới bảo vệ Tang Ốc Phu thiếu gia?"

"Fuck, này phân tổ cũng quá không công bằng!"

"Ai bảo người không cho giám khảo tặng lễ đây, thành chủ nhất định là tặng quà."

"Tất cả im miệng cho ta!"

Esbie nổi giận gầm lên một tiếng, một luồng lực lượng tinh thần tinh chuẩn bao phủ xuống, mấy cái xì xào bàn tán người dự thi, nhất thời dường như bị búa lớn đánh trúng thân thể, sắc mặt tái nhợt ngã ngồi trên mặt đất.

"Ai dám nói nhảm nữa, chính là cái này kết cục!" Esbie đạo sư cho mọi người một hạ mã uy, tiếp tục tại cái rương đen bên trong rút ra viết người dự thi tên tờ giấy, đọc lên tên.

Hai cái danh tự này một gọi ra, tất cả mọi người cảm thấy là lạ.

Tiểu đội thứ nhất năm người dự thi, tất cả đều là người của phủ thành chủ.

Đây là tỏ rõ muốn ôm đoàn sười ấm, ôm đồm năm người đứng đầu.

Lấy Tang Ốc Phu cầm đầu năm người như vậy "Trùng hợp địa" phân ở đồng nhất tổ, không thể không khiến người ta muốn chửi mả nó. Cho dù là ở đây nhất trí đồng thuận, cũng có thể thấy, lần này rút thăm có vấn đề.

Mọi người giận mà không dám nói gì, chỉ có thể ở trong lòng thăm hỏi Esbie cả nhà.

Báo danh thời gian, mỗi người dự thi đều ký một cái khế ước.

Thời điểm như thế này muốn lui ra cũng, được gánh vác một cái đao binh bêu danh.

Cho dù có người tùy hứng đến lui ra, tiền ghi danh một cái tử nhi cũng sẽ không trả lại.

(Esbie? S .B? Dám dùng danh tự như vậy, vị này giám khảo quả nhiên đôi thương cảm động a.)

Vì Tâm nhìn vẫn còn ở rút thăm Esbie, trong lòng muôn vạn cảm khái.

Nhìn thấy vị này quan chủ khảo, hẳn nhớ tới chính mình sơ trung thời đại chủ nhiệm lớp. Năm ấy lão sư chủ nhiệm lớp hết sức văn minh địa gọi mọi người bỏ phiếu tuyển cử tiểu đội trưởng, phần lớn bạn học đều bỏ cho một người tên là Lý Hiểu minh nam sinh, sau đó chủ nhiệm lớp nói: "Nếu mọi người như thế tín nhiệm Lý Hiểu rõ bạn học, vậy thì để hẳn làm lớp phó đi. Ta tuyên bố, lớp chúng ta tiểu đội trưởng là mở lớn bảo!"

Sau đó mọi người mới biết, mở lớn bảo là hiệu trưởng thân thích.

"Tổ thứ hai, Lý Tu Viễn, Lý Tu Văn, Lý Tu Võ. . ."

Nghe được tổ thứ hai danh sách, trong mắt mọi người Esbie, đen không thể hại nữa.

Cái nhóm nhỏ này, dẫn đầu là Lôi Đình Thành một trong ba gia tộc lớn Lý gia đại thiếu, mấy người khác cũng là đến tự Lý gia. Trong đó Lý Tu Viễn bé quan hai năm, gần đây mới xuất quan, không ai biết hẳn hôm nay là cảnh giới gì. Bất quá từ cái kia cô quạnh như tuyết về mặt đến xem, lần này rõ ràng là

hướng về phía tốt thứ tự mà đến.

Phía sau mấy cái tiểu đội, liên tục không ngừng trào phát hiện tấm màn đen.

Có thể thấy, những người này đều cho quan chủ khảo tặng quà. . .

Đến rồi thứ tám tiểu đội, Esbie đạo sư tiến nhập liêm minh công chính trạng thái.

Sau lần đó xuất hiện rút thăm, hoàn toàn là tùy cơ rút ra, rất nhiều người cũng vậy trong đó không quen biết.

"Thứ chín đội, Carlocht, Deli. Vogel, Kaká, Đỗ Duy. . ." Esbie đạo sư nhanh chóng rút ra một tờ giấy, đọc lên thứ chín tổ cái cuối cùng tên: "Vi Tầm!"

Vi Tầm uốn một cái đầu, nhìn thấy bên cạnh Đỗ Duy cũng đang nghiêng đi đầu.

Bốn mắt nhìn nhau, hai người ngẫm hiểu ý.

Bọn họ lần này phân ở cùng một cái tổ, cũng thật là chỉ do trùng hợp.

Cho tới cái khác ba người đồng đội, Vi Tầm nghe đều chưa từng nghe nói.

"Thứ mười tổ, thô nhỏ bé đáng yêu, Gia Cát sóng. . . Thứ hai mươi tổ. . . Thứ ba mươi tổ" Esbie lục tục đọc lên bốn mươi tiểu tổ danh sách, kéo mở giọng nói lớn mới nói: "Phân tổ đến đây là kết thúc, xét thấy rất nhiều người lần thứ nhất tham gia trại huấn luyện, ta nói một chút quy củ. Thứ một tháng từ mỗi bên tổ huấn luyện viên phụ trách huấn luyện. Từ thứ hai tháng, các người đem ra ngoài tiến hành thí luyện sát hạch."

Dừng một chút, hán giọng đầy lớn hơn: "Điều cho ta vĩnh tai lên nghe cho kỹ, các người thông thường mỗi một lần biểu hiện, trại huấn luyện đều ghi lại trong danh sách. Lần này khảo hạch xếp hạng, lấy tích phân chế, hiện nay mỗi người các người đều là linh phân. Làm tốt lắm có thể tăng thêm, làm không được thì lại trừ điểm, cụ thể quy tắc, huấn luyện viên của các người sẽ giảng giải cặn kẽ. Được rồi, giải tán!"

...

...

Phân tổ sau khi kết thúc, mỗi tiểu tổ đi tới đánh dấu số thứ tự doanh trưởng.

Cái kia cái gọi là doanh trưởng, chính là một cái lều vải, cùng đã ngoại hành quân lều vải gần như.

Từ bên ngoài nhìn, cái kia doanh trưởng cũng đã đủ khó coi, đi vào vừa nhìn, đội chín năm người gạch đầu đều toát mồ hôi lạnh.

Trong doanh trưởng đánh chặn đệm nằm dưới đất, hơn nữa còn là cái kia loại giường chung, đơn giản xù xì trên da thú, bày đặt năm tấm giá rẻ thảm lông, cùng với năm cái làm ầu gối đầu. Không nghi ngờ chút nào, sau lần đó một tháng, năm người liền phải ở chỗ này cùng ăn cùng ở.

"Fuck!" Cái kia thân cao tiếp cận hai thước trắng hán khôi ngô Carlocht, mắng một câu bốn đại lục thông dụng thô tục, tức giận hướng về Thiên Đạo: "Chúng ta bỏ ra một ngàn ngàn tệ tiền ghi danh, liền ở đây loại địa phương rách?"

"Đúng nha, những thứ đồ này, lại giá rẻ lại không phẩm vị, cộng lại không tới một ngàn tệ chứ?" Cái kia gọi Deli. Vogel bạch nhân nữ nhân người dự thi rất có vài phần sắc đẹp, là cái điển hình tóc vàng vưu vật, vừa mở miệng liền đề lộ ra thân thân thể yếu kiều đất tiền khí trắng: "Chúng ta dùng tiền đến đặc huấn, không phải đến chịu tội. Nhân gia là cô gái, tại sao có thể cùng nam nhân ngủ cùng một cái phòng, hơn nữa còn là này loại liền giường cũng không có địa phương quý quái!"

Vi Tầm không lên tiếng, loại hoa này tiền mua chịu tội phương thức huấn luyện, để hán nhớ tới năm đó quân huấn.

Đỗ Duy vĩnh viễn vẫn duy trì lạnh lẽo cô quạnh nam thần tư thái, hai tay ôm ở trước ngực, mặt lạnh không nói một lời.

Bốn người đồng đội bên trong, hấp dẫn nhất Vi Tầm chú ý lực, là cái kia gọi Kaká thiếu niên.

Đến đây, Thiên Sư kiểm khách lần thứ nhất cùng thú Nhân tộc có gặp nhau.

Cái này tiểu chính thái mười sáu mười bảy tuổi đáng vẻ, là trong thú nhân khá là mỹ hình thô Nhân tộc. Hấn màu nâu tóc hơi cuộn, dài đến mi thanh mục tú, một đôi tương tự với ngón tai thô lỗ tai rất là ngốc manh, cái kia trắng như tuyết con thô nhỏ nha càng có mấy phần khốc huyền. Hấn vóc người có gan nữ nhân giống như nhỏ nhắn xinh xắn yếu điệu, bại lộ ở phía sau thô đuôi, khiến người ta muốn đi mò một cái.

Chỉ liền ngoại hình mà nói, Kaká xem như là Vi Tầm trong trí nhớ vô số phụ nữ hí văn nhạc kiến tiểu thịt tươi.

Thứ vị nhất là, cái này tiểu thịt tươi không có thú Nhân tộc thường gặp táo bạo thô lỗ, tính cách phi thường hướng nội, so với cô nương gia còn ngại ngùng. Trước tập hợp thời điểm, Deli bất quá liếc mắt nhìn hấn, Kaká liền đỏ mặt. Tiền vào doanh trưởng, ở Vi Tầm nhìn kỹ, Kaká lại đỏ mặt, khăn trương đến hai tay không biết nên để vào đâu, đang thấp đầu nhìn mũi chân, thô đuôi không an phận địa lắc tới lắc lui.

"Tạ ơn rất!" Carlocht đi ra doanh trưởng quay một vòng, lại đi trở về, mắng một ... khác câu bốn đại lục thông dụng thô tục, sau đó nói: "Ta vừa nãy đi

mấy cái khác tiểu tổ nhìn một chút, bọn họ cũng ở này loại địa phương quý quái, có mấy nữ hài từ nước mắt tất cả cút xuống. Xem ra quy củ chính là như vậy, chúng ta kháng nghị cũng vô dụng. Sau đó mọi người chính là đồng đội, trước tiên làm cái tự giới thiệu mình đi."

Bạn đang đọc truyện *Thiên Phú Thế Giới Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 96: Có vẻ như thằng bé trai lão nam hài

"Ta gọi Carloch, đến từ Tang Diệp Thành." Carloch tương đối thẳng thắn, đại đại liệt liệt nói: "Sau này mọi người muốn chiến đấu với nhau, trước đó nói biết mình trình độ tốt hơn. Ta là cấp tám tinh thần thuật sĩ, ba sao mỗm đá Thạch Thiên phú, am hiểu phòng ngự."

Hắn lời nói này, thẳng được mọi người hảo cảm.

Năm người muốn ở chung nửa năm, mặc kệ mọi người nội tâm có nguyện ý hay không, phân tổ đã quyết định ra đến. Đồng đội trong đó trụ cột nhất chính là tín nhiệm, đầu tiên được làm rõ đội hữu thực lực, mới có thể tùy cơ ứng biến, có châm đối tính tiến hành thí luyện.

"Ta gọi Vi Tầm, bốn sao Bán Nguyệt thiên phú, cấp hai tinh thần thuật sĩ." Vi Tầm chủ động tự giới thiệu mình, thuận tiện chỉ chỉ đứng ở hán đầu vai Hắc Bát ca: "Đây là ta linh sủng, ma thú cấp hai, tên của nó gọi Roger."

"Mới hai cấp?"

Carloch tại chỗ liền có chút khó chịu, hắn như vậy cấp tám tinh thần thuật sĩ, cùng cấp hai tinh thần thuật sĩ làm đồng đội, trong lòng khó tránh khỏi oan ức. Lại vừa nghe Vi Tầm lại lấy một con ma thú cấp hai làm sủng vật, Carloch đã đối với thiếu niên này không ôm hy vọng.

Lính đánh thuê giới câu có danh ngôn: Không sợ đối thủ giống như thần, chỉ sợ đồng đội ngu như heo.

Ở Carloch trong lòng, này loại đầu óc nước vào thuần phục ma thú cấp hai thuật sĩ, chính là đồng đội ngu như heo.

Gặp phải này loại đồng đội, sợ là không có hi vọng sát tiến lần này mười vị trí đầu.

"Oa, người chính là Vi Tầm?" Mỹ nữ tóc vàng Deli ánh mắt sáng lên, lục bảo thạch một dạng trong con ngươi lập loè ánh sáng trong suốt, nàng xem ra không phải bình thường kích động, cao ngất trước ngực một trận sóng lớn mãnh liệt, như hoài xuân thiếu nữ gặp trong lòng anh dũng nhất kỵ sĩ: "Người là cái kia đánh bại Phong Lôi Cuồng Thiếu Sư Nhất Bru, học xong sáu tầng sao kỹ năng, nắm giữ sáu sao Mệnh Châu Thiên Sư kiểm khách?"

Vi Tầm đưa tay vuốt một hồi tóc trên trán, cô quanh như tuyết nói: "Không sai, vậy chính là ta."

"Sáu tầng sao kỹ năng?"

Carloch sắc mặt rất khó nhìn, ngữ khí cũng hết sức lúng túng.

Hắn chưa từng nghe nói Thiên Sư kiểm khách uy danh, nhưng sáu tầng sao kỹ năng ý vị như thế nào, hắn biết rõ.

"Vi Tầm, ta quá sùng bái người rồi, ta có người muội muội còn nói muốn gả cho người đây." Deli có tóc vàng mỹ nữ nhất quán nhiệt tình hào phóng, tương đương địa như quen thuộc, lập tức tự giới thiệu mình: "Ta gọi Deli. Vogel, hai mươi hai tuổi, đến từ Hồng Phong Thành. Ta là cấp sáu tinh thần thuật sĩ, ba sao không khí thiên phú, am hiểu linh thuật, sợ nhất gần người công kích, sau đó các người phải bảo vệ ta nha."

Carloch vẻ mặt vui vẻ, có một Thiên Sư kiểm khách, lại thêm một cái cấp ba nữ nhân đồng đội, cái đội ngũ này cũng không phải là rất yếu a. Hắn đem không thích lúc trước quen sạch sành sanh, đối với Đỗ Duy nói: "Tới phiên người."

"Đỗ Duy, cấp một nguyên tố thuật sĩ."

Thành bác chỉ sói một chữ quý như vàng, vẫn là cao như vậy lạnh.

Làm bốn cấp thuật sĩ, Đỗ Duy cho các đồng đội rất lớn áp lực.

"Người không nói một chút thiên phú của người?" Carloch thử dò xét nói.

"Không cần thiết nói." Đỗ Duy lãnh khốc đến cùng.

"Người có hay không coi chúng ta là đồng đội a?" Carlocht tỉnh khi hết sức táo bạo, tại chỗ xù lông, đã vận hành lên lực lượng tinh thần: "Còn có, người là đầu thuật sĩ vẫn là phép thuật sĩ, ít nhất phải cùng mọi người giao một ngọn nguồn chứ?"

Tiếng nói của hắn, bổ sung thêm cấp mười chín lực lượng tinh thần, bao phủ Đỗ Duy.

Dưới cái nhìn của hắn, bốn cấp thuật sĩ lực lượng tinh thần chưa chắc có hắn cao.

Nhưng mà Đỗ Duy vẫn không nhúc nhích, chỉ là lạnh lùng lườm hắn một cái.

Thành bắc chỉ soi ánh mắt, thật giống hai cái vô hình đao nhọn, đột nhiên đâm tới.

Bốn mắt nhìn nhau, Carlocht chỉ cảm thấy hai mắt bị trợn đăm một loại đau nhức, trong đầu vang lên ong ong.

Hắn rên lên một tiếng, dụi dụi con mắt, sợ hãi vạn đoạn mà nhìn Đỗ Duy.

Lần này Carlocht chưa từng dám nhìn Đỗ Duy cái kia giống như ác lang hai mắt, mà là nhìn cằm của hắn.

Đại đa số tinh thần thuật sĩ, đều chỉ có thể ở trong thanh âm mang vào tấn công bằng tinh thần. Dùng ánh mắt mang vào tấn công bằng tinh thần, thường thường chỉ có sáu cấp bầu trời thuật sĩ mới làm được, Carlocht nhìn không thấu Đỗ Duy sâu cạn, trong lòng loạn tung tung phèo, cũng không dám nữa trêu chọc cái này tựa như lang lạnh lùng nam tử.

Vì Tầm xem sớm ra Carlocht ăn một cái thiệt ngầm, dù sao còn phải ở chung nửa năm, làm căng không tốt lắm, hắn đứng ra hóa giải giường cung bạt kiếm bầu không khí, cười đối với thỏ mỹ nam Kaká nói: "Tiểu đệ đệ, tới phiên ngươi."

"Không. . . Không không không không. . . Không muốn. . . Không nên gọi ta tiểu đệ đệ. . ." Kaká âm sắc cũng hết sức ngốc manh, đáng tiếc áp a áp ứng, nghe có chút kỳ quái, hắn tựa hồ đối với tiểu đệ đệ danh xưng này hết sức miễn cảm, đồ lên một tấm gương mặt đẹp trai, tiếp tục áp a áp ứng nói: "Ta ta ta. . . Ta gọi Kaká. . . Ta nay. . . Năm nay hai mươi lăm tuổi."

"Không thể nào, hai mươi lăm tuổi?" Deli lấy làm kinh hãi, từ trên xuống dưới quan sát Kaká một trận, thở dài nói: "Người làm sao có khả năng còn lớn hơn ta, lẽ nào người chính là cái kia loại trong truyền thuyết mặt con nít?"

Kaká ngại ngùng đến làm người giận sôi, không dám cùng tóc vàng đại nữ đối diện, hạ thấp xuống đầu mặt càng đỏ hơn.

"Tiểu quý, người có sợ người khác nói người là con nít, có ý giả mạo đại nhân?" Tóc vàng đại nữ vừa nhìn này thanh tú tiểu thị tươi đỏ mặt, nhất thời hứng thú dạt dào, có ý xề gần một ít, đùa giỡn dường như nói.

Kaká mặt đỏ đến như chín muối cây hồng, có vẻ càng tuần tú, cơ thể hơi có chút run.

"Được rồi, đừng làm khó hắn." Vì Tầm đánh cái giảng hòa, nói rằng: "Kaká, có phương tiện hay không nói một chút, người là mấy cấp thuật sĩ?"

Kaká thờ phào nhẹ nhõm, nói chuyện hơi hơi lưu loát một chút: "Ta ta. . . Ta là cấp chín nguyên tổ thuật sĩ."

"Chờ đã." Carlocht không ngờ tới này ngại ngùng thiếu niên còn mạnh hơn hắn, ngạc nhiên nói: "Ta không nghe lầm chứ, người là cấp chín nguyên tổ thuật sĩ, vẫn là tinh thần thuật sĩ?"

"Bốn. . . Tứ tứ bốn. . . Bốn cấp nguyên tổ thuật sĩ." Kaká yếu ớt nói.

"Không hổ là có vẻ như tiểu thị tươi lão nam hài a, mạnh như vậy." Vì Tầm lấy làm kinh hãi, thật không nhìn ra này tiểu thị tươi lại là bốn cấp tốt cùng nhân vật hung ác.

"Có vẻ như tiểu thị tươi lão nam hài? Khanh khách, thuyết pháp này tốt hài hước." Tóc vàng mỹ nữ cười khanh khách đứng lên, trực tiếp tiến tới Kaká trước mặt, cao ngất ngực hầu như chĩa vào thỏ mỹ nam ngực: "Có vẻ như thằng bé trai lão nam hài, người có thể hay không nói một chút, người là cái gì thiên phú, là đầu thuật sĩ vẫn là phép thuật sĩ?"

Có vẻ như thằng bé trai lão nam hài lui về phía sau hai bước, sốt sắng nói: "Ta là. . . Đúng đúng đúng. . . Ngự vật thiên phú."

"Ngự vật thiên phú?" Deli nghe vậy ngẩn ngơ.

"Có thiên phú như thế sao?" Carlocht cũng một mặt kinh ngạc: "Ta nghe nói qua mấy trăm loại thiên phú, liền chưa từng nghe tới người này loại."

Kaká vung tay lên, trong lều năm cái gối đầu, đột nhiên bay lên, trôi nổi ở giữa không trung. Ngay sau đó hắn khoát tay chặn lại, năm cái gối đầu lại rơi trở về tại chỗ, lập tức hắn mặt đỏ tới mang tai nói: "Chuyện này. . . Đây chuyện này. . . Đây chính là. . . Ngự vật thiên phú."

Mấy người đồng đội ngây người như phỗng, lần đầu gặp được thiên phú như vậy.

"Chuyện này. . . Đây chuyện này. . ." Carlocht cũng cà lăm: "Đây không phải là Thánh giả mới có thể cách không ngự vật sao?"

"Không không không. . . Không phải. . ." Kaká cùng đôi phương so đầu nói lấp: "Chuyện này. . . Đây đây chuyện này. . . Đúng là ngư vật thiên phú."

Bạn đang đọc truyện *Thiên Phú Thế Giới Convert* được tải miễn phí tại Ww.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 97: Ai làm đội trưởng

"Không nghĩ tới chúng ta thứ chín tiểu đội mạnh như vậy."

Vì Tầm cảm thán một tiếng, năm người bên trong, tu vi của hắn thấp nhất, bao nhiêu đối với hắn tạo thành mấy giờ tấn công dữ dội.

"Đúng nha, xem ra yếu nhất lão nam hài, lại là mạnh nhất cấp chín nguyên tố thuật sĩ đây." Tóc vàng mỹ nữ có chút kích động nói: "Lần này trại huấn luyện muốn tính toán tiểu đội tích phân, chúng ta thứ chín tiểu đội, có hi vọng sát tiến mười vị trí đầu nha."

"Năm vị trí đầu đều có khả năng." Carlocht cũng nhìn thấy hi vọng, nhất thời phấn khởi: "Ta quan sát một hồi, ngoại trừ tổ thứ nhất đặc biệt biến thái, cái khác tám cái tổ thực lực chưa chắc có chúng ta cường. Đặc biệt là tổ thứ ba, cái kia năm cái công từ bột tụ lại cùng nhau, tự cho là rất mạnh, y theo ta nhìn bọn họ là yếu nhất!"

"Đúng vậy đây, cái kia chút hoàn khổ tử bình thường đều là bảo tiêu ra mặt chiến đấu, kỳ thực bọn họ sức chiến đấu của mình cũng không cường." Deli đã không nữa sùng bái Vi Tầm, đối với Kaká sinh ra hứng thú nồng hậu: "Lão nam hài, người mạnh như vậy, vì là cái gì Phong Vân Bảng trên không có tên của người?"

Kaká muốn nói lại thôi, có vẻ phi thường then thùng.

"Đúng vậy, người đều sắp tới năm, còn tất yếu tham gia trại huấn luyện sao?" Carlocht tụ họp tới, lộ ra nam nhân đều hiểu nụ cười: "Lẽ nào người là vì nào đó cô gái đến dự thi?"

"Không. . . Không phải. . ." Kaká thời khắc vẫn duy trì mặt đỏ tới mang tai trạng thái, càng thêm then thùng nói: "Ta. . . Tỷ tỷ ta nói ta quá then thùng. . . Để ta. . . Để cho ta tới ở đây luyện một chút lá gan."

Deli tựa hồ nghĩ tới điều gì, kinh hô: "Người không biết chưa từng có thực chiến quá chứ?"

"Ừm!" Lần này Kaká không có nói lấp, hết sức ngay thẳng địa thừa nhận.

Deli cùng Carlocht suất chút nữa ngã chổng vó, trong nháy mắt cũng không tin tình yêu.

Nguyên bản ở trong lòng bọn họ, bốn cấp tốt cùng Kaká, là một cái có thể cao hơn Phong Chi Tử Đại Mạnh thân bí thiên tài. Mà bây giờ, Kaká trực tiếp thừa nhận không có kinh nghiệm thực chiến, đối với hai người tạo thành mấy vạn điểm tấn công dữ dội.

Thuật sĩ trong đó chiến đấu, rất nhiều lúc kinh nghiệm so với thiên phú, linh lực càng trọng yếu hơn.

Cao Đại Mạnh sở dĩ lợi hại, không chỉ là bởi vì hắn có cuồng phong thiên phú, càng bởi vì hắn đến từ cao thủ nhiều như mây Sắc Vi đoàn lính đánh thuê, đã trải qua thật to nhỏ hơn 100 tràng cuộc chiến sinh tử, nắm giữ cực kỳ phong phú kinh nghiệm thực chiến.

Mà Kaká tay mơ như vậy, gặp phải chân ướt chân ráo chiến đấu, không hẳn có thể phát huy tự thân năm phần mười thực lực, thậm chí còn chưa đánh liền sợ đến tè ra quần. Đây tuyệt không phải khuếch đại từ, trong lịch sử từng xuất hiện rất nhiều tư chất kinh người thiên tài, tốc độ tu luyện nhanh đến mức kinh người, kết quả một thực chiến liền luống cuống tay chân, thậm chí có mấy người lần thứ nhất thực chiến đã bị đối thủ giết chết.

Mọi người đều biết, Tài Quyết ký sĩ sát hạch hết sức tàn khốc.

Tuy rằng không bị chết vong, nhưng bị thương là khó tránh khỏi, có mấy giới còn từng xuất hiện trọng thương trí tàn tình huống.

Ở trong chiến đấu như vậy mạng theo một một tay mơ, tuyệt đối là cản trở, toàn bộ tiểu đội đều sẽ bị bắt mệt.

"Người luyện lá gan, không thể chuyển sang nơi khác sao?" Carlocht tương đương bất mãn, nói chuyện cũng không khách khí: "Ta đáng ghét nhất mang theo thái độ chiến đấu với nhau, nguyên bản có thể thắng chiến đấu đều sẽ đánh thua. Từ thô tục nói phía trước đầu, đến thời điểm người gặp phải nguy hiểm, ta không nhất định có thể tìm tới cơ hội tới bảo vệ người."

"Đúng nha, này loại đồng đội, được gọi là hồ trời đây, chuyên hãm hại người mình." Tóc vàng đại nữ cũng đối với tiểu thị tươi mát đi hứng thú, cũng không tiếp tục khiêu khích thô mỹ nam, mặt lạnh nói móc một câu.

Vì Tầm chăm chú nhìn chăm chú vào Kaká, trong đầu hồi tưởng lại LOL bên trong tầng người đầu bán đồng đội còn mang theo khốc huyền hoa lệ đa học sinh tiểu học, trong lòng có gan không rõ bóng tối.

Hít sâu một hơi, Thiên Sư kiểm khách nói: "Điều bớt tranh cãi một tí đi, huấn luyện viên không phải muốn huấn luyện chúng ta một tháng sao, này một tháng hẳn là không chiến đấu, mọi người cho Kaká một cơ hội, ta có thể cùng hắn luyện tay nghề một chút."

"Cảm tạ." Kaká nghe vậy vô cùng cảm kích.

"Chớ nóng vội nói cảm ơn." Carlocht mặt đen lại nói: "Mỗi cái tiểu đội đều sẽ chọn ra một cái đội trưởng, từ đội trưởng chỉ huy chiến đấu, mới có thể phát huy một đội ngũ thực lực tổng hợp. Ta đi quá rừng rậm tối đen, có kinh nghiệm thực chiến, sau đó ta tới làm đội trưởng, Kaká, ngươi có thể bảo đảm trăm phần trăm tùy từng đội trưởng chỉ huy sao?"

"Chờ một chút." Tóc vàng đại nữ ngắt lời nói: "Ta nhớ được có vị Thánh giả đã nói, linh lực, cũng không có nghĩa là sức chiến đấu. Carlocht, dựa vào cái gì từ ngươi tới làm đội trưởng?"

Carlocht cười lạnh nói: "Ngươi không phục, trước tiên có thể cùng ta đánh một trận, người nào thắng ai làm đội trưởng."

"Ai sợ ai nha, đến đây đi!"

Deli cầm lấy một cái xanh sẫm pháp trượng, nhanh chân đi đến rồi bên ngoài doanh trướng.

Mọi người đi ra ngoài vừa nhìn, nhất thời tròn tròn mắt.

Phía ngoài trên đất trống, mấy tổ nhân mã đang đánh túi bụi.

Rõ ràng, không ngừng thứ chín tổ náo nội chiến, mỗi bên cái tiểu đội tình huống gần như, không ai phục ai.

Ở cường giả vì tôn Thiên Phú thế giới, cuối cùng được dựa vào thực lực đến quyết định ai là lão đại.

Carlocht Vô Tâm quan chiến, ở trên đất trống giờ một cái phù đầu, chiến ý mười phần nói: "Đến đánh đi!"

"Chờ một chút." Vì Tầm chậm rãi đứng ở giữa hai người, nói rằng: "Cái kia mấy tổ đều nhanh đánh xong, các ngươi đánh nhau, đến thời điểm tất cả mọi người sẽ tới vây xem. Sớm để những tiểu đội khác biết chúng ta thứ chín đội thực lực, vậy chúng ta cũng không lá bài tẩy có thể nói."

Carlocht nhất thời do dự, càng nghĩ càng thấy được Vì Tầm lời nói này không phải không có lý.

Lần này trại huấn luyện thứ tự tranh, càng thần bí tiểu đội phần thắng càng cao.

Deli cũng không có ý động thủ, có chút không tình nguyện nói: "Thật là ai làm đội trưởng đây?"

Vì Tầm vào trong ngực đào đến đào đi, móc ra ba viên xúc xắc, cười nói: "Không bằng, chúng ta vớt xúc xắc so lớn nhỏ?"

"Ngươi cũng quá trò đùa chứ?" Tóc vàng đại nữ suyết chút nửa hôn mê bất tỉnh.

"Ngươi là thật lòng sao?" Carlocht tròn tròn mắt.

"Được rồi, ta chăm chú một chút." Vì Tầm nghiêm mặt nói: "Chúng ta về trong doanh trướng phân cái cao thấp làm sao?"

"Doanh trướng địa phương quá nhỏ, tay chân bị gò bó." Carlocht bất mãn nói.

"Chân chính cuộc chiến sinh tử, ở bất kỳ địa phương nào cũng có thể khai hòa, kẻ địch sẽ bởi vì địa phương quá nhỏ, liền không giết ngươi?" Vì Tầm nói rằng.

"Tốt, phải đi trong doanh trướng, ta đã sớm muốn hủy đi nơi quỷ quái này." Tóc vàng mỹ nữ đi trở lại trong doanh trướng, nắm chặt xanh sẫm pháp trượng, trừng mắt vừa đi tới Carlocht: "Đến đây đi, để ta mở mang kiến thức một chút bản lãnh của ngươi."

"Chờ thêm chút nữa." Vì Tầm lại lên tiếng: "Các ngươi như vậy tiếp tục đánh, quá phiền toái, không bằng cùng Đỗ Duy so với đụng một cái. Đỗ thiếu, khổ cực ngươi một hồi, cố gắng dạy bọn họ làm người."

Hầu như bị người quên lãng Đỗ Duy, khó được lên tiếng: "Hai người các ngươi cùng lên đi."

Carlocht hoài nghi mình nghe lầm, ngạc nhiên nói: "Ngươi muốn hai chúng ta đánh ngươi một cái?"

Đỗ Duy âm thanh càng lạnh hơn: "Ít nói nhảm, ra tay đi."

"Nguyên tố thuật sĩ thì ngon sao, dám lớn lối như vậy?" Carlocht nổ tung, hẳn nghe nói Đỗ Duy trước đây không lâu mới đột phá đến bốn cấp, thực tế sức chiến đấu nên cùng ba cấp gần như.

"Nhìn chiêu!" Deli so với Carlocht cũng còn tốt chiến, trực tiếp đọc thần chú.

Thùng thùng!

Kèm theo hai cái ngã chổng vó thanh âm, một nam một nữ ngã trên mặt đất.

Carlocht cùng Deli sắc mặt trắng bệch, hoảng sợ nhìn hai tay ôm ở trước ngực lạnh lẽo cô quanh mỹ nam tử.

Từ đầu tới đuôi, Đỗ Duy chưa từng từng ra tay.

Mà lực lượng tinh thần của hắn, ẩn chứa nguyên tố uy thế, chấn động đến mức hai cái ba cấp thuật sĩ đứng cũng không vững.

Hai người chưa bao giờ ở đầu người tuổi trẻ trên người thể nghiệm qua kinh khủng như vậy tinh thần uy thế, uy thế như vậy so với Esbie đạo sư còn tăng thêm sự kinh khủng. Bọn họ phi thường khẳng định, Đỗ Duy không có đem hết toàn lực, bằng không tại chỗ là có thể đem bọn họ chấn động ra nội thương.

"Còn đánh sao?"

Vì Tầm mang theo mùa xuân giống như nụ cười, rất hài hòa địa hỏi dò hai cái tương đương đội trưởng người.

"Đừng đánh." Carlocht không ngừng bận rộn nói rằng, chỉ lo nói chậm sẽ gặp xui xẻo.

"Ta cũng không đánh nữa, nhân gia không làm đội trưởng rồi." Deli xem ra giống một đóa bị bão táp tàn phá qua tiểu Bạch hoa.

Vì Tầm nụ cười không giảm: "Đỗ thiếu, ngươi muốn làm đội trưởng sao?"

Đỗ Duy lạnh lùng nói: "Không được, ngươi tới đi."

"Vậy ta sẽ không khách khí ha." Vì Tầm một bộ lượn tiện nghi đáng vẻ, cười híp mắt nói: "Sau đó ta chính là đội trưởng, có người phản đối hay không?"

Bạn đang đọc truyện *Thiên Phú Thế Giới Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 98: Kỳ lạ huấn luyện viên

Thứ chín tiểu đội, dùng một loại kỳ lạ phương thức quyết định đội trưởng ứng cử viên.

Từ yếu nhất Thiên Sư kiểm khách lãnh đạo bốn người đồng đội, này loại cục diện không thể không nói quá mức quỷ dị.

Cứ việc Carlocht cùng Deli trong lòng đều không thể nào chịu phục, nhưng cũng nhìn ra rồi, Vì Đỗ nhị thiếu rõ ràng là mặc quần liền đứng. Bọn họ muốn khiêu chiến Vì Tầm đội trưởng quyền uy, được trước tiên suy tính một chút có thể hay không làm được quá Đỗ Duy.

Hơn nữa, bọn họ cũng rõ ràng một cái đạo lý, các đời trại huấn luyện nào lực đực đội ngũ, sau cùng thành tích vô cùng thâm trầm. Cũng chính là bởi vì bản khoản như vậy, bọn họ không có làm được quá tuyệt, cho dù Carlocht cùng Deli đều đối với thú nhân không có cảm tình gì, cũng không có đối với thỏ mỹ nam biểu hiện ra quá rõ ràng kì thị chủng tộc.

Cũng không lâu lắm, xảy ra càng kỳ lạ sự tình.

"Ca ngọ ái tình nữ thần, nghe, đó là cái gì âm thanh? Ừ, cái kia là ái tình đến tiếng bước chân của."

Một cái nghe tới rất giống Tây đại lục ca kịch điệu vịnh than thanh âm nam tử, phi thường trữ tình mà văn nghệ địa truyền đến.

Chủ nhân của thanh âm là cái phi thường bắt mắt nam nhân, nhìn thấy được hơn hai mươi tuổi, một mái tóc vàng óng như mặt trời giống như chói mắt, lớn lên một tấm da nữ nhân diễm cuồng mặt, xanh biếc con ngươi có gan mị lực kỳ dị, là tây nam hai khối đại lục rất nhiều nữ tử trong lòng tiêu chuẩn tóc vàng mỹ nam, có gan cao quý ưu nhã khí chất quý tộc.

Hắn mặc bựa trình độ, đuổi sát Phong Chi Tử Cao Đại Mãnh, trên người mặc một bộ trắng như tuyết tu thân áo bành tô, có vẻ thon dài mà tuấn lãng. Hắn mười căn tu bổ sạch sẽ không tỳ vết trên ngón tay, mang mười một chiếc nhẫn. Đứng, trong đó tay trái trên ngón giữa, thỉnh thoảng chìm vào hai cái nhẫn, chiếc nhẫn trên bất đồng hình thái bảo thạch rạn nứt rời rạc, mãnh liệt cường hào khí tức trong nháy mắt lánh mù vô số hám làm giàu nữ lang mắt.

Tay phải của hắn, cầm một quyển sách.

Cái kia sách cũng không phải là trại huấn luyện giáo tài, mà là Nam đại lục tiếng tăm lừng lẫy phổ sét sòng.

Khi hắn vừa mở miệng, một loại chặn cũng không ngăn nổi tay ăn chơi khí tức phả vào mặt, hắn cũng không chút nào che giấu ý tứ, từ trong ra ngoài đều quảng cáo rùm beng sáu cái chữ: Ca là công tử nhà giàu.

Nhìn thấy cái này khách không mời mà đến, thứ chín tiểu đội mọi người cũng không cảm thấy xa lạ.

Buổi chiều tập hợp thời điểm, Esbie đạo sư đứng phía sau mười cái huấn luyện viên.

Nam tử tóc vàng này, chính là một cái trong đó.

Lúc đó vị huấn luyện viên này phong tao trang phục, liền hấp dẫn vô số sự chú ý.

Đặc biệt là học viên nữ, đối với cái này tóc vàng huấn luyện viên ký ức chưa phai, còn có loại không rõ bóng tối.

Bởi vì, tóc vàng huấn luyện viên đứng ở trên đài thời điểm, ánh mắt quét qua tất cả học viên nữ. Nói một cách chính xác, hắn nghiêm túc quan sát mỗi cái học viên nữ bộ ngực vị trí. . . Lúc đó rất nhiều học viên nữ thì có loại cảm giác kỳ quái, thật giống chính mình không mặc quần áo, cởi sạch bị cái này tóc vàng huấn luyện viên nhìn ra rõ ràng ràng.

Cái kia chút học viên nữ cũng không biết, lúc đó đông đảo nam học viên, tâm tình so với các nàng càng quái lạ.

"Huấn luyện viên tốt."

Làm nam tử tóc vàng đi tới, Deli sốt sắng mà hành lễ vấn an.

Không biết tại sao, mỗi lần chạm đến tóc vàng huấn luyện viên cái kia ánh mắt quái dị, nàng cảm giác mình mặc quần áo thật giống không có mặc tựa như.

"Chào mọi người, ta gọi Cổ Đức, các người có thể gọi ta Cổ Đức huấn luyện viên." Tóc vàng huấn luyện viên tính chất tượng trưng địa tự giới thiệu mình một hồi, sau đó trùng trùng mà nhìn Deli, bước một loại tao bao thân sĩ bộ pháp đi tới, bao hàm thâm tình nói: "Ừ, trẻ tuổi mỹ nhân a, vẻ đẹp của người bắt làm tù binh lòng, ta đối với người nhất kiến chung tình, xin cho phép ta vì người đọc diễn cảm một bài thơ."

Nói, Cổ Đức huấn luyện viên đột nhiên một gối quỳ xuống, nắm lên tóc vàng đại nữ tay phải, ở nàng trên mu bàn tay tới một hôn tay lễ, sau đó lại bắt đầu cái kia loại khêu đại trừ tình điệu vịnh than: "Ừ, hoa hồng màu vàng, như vậy kiều diễm. A, kiều diễm hoa hồng, như vậy cảm động. . . Ừ, người là của ta hoa hồng, người là của ta hoa. Người là em gái của ta, là của ta lo lắng."

Deli ngây người như phỗng, đầy đầu nghĩ một vấn đề: Huấn luyện viên có thể ngâm nước nữ nhân tuyên thủ sao?

Bốn cái nam đồng đội cũng là hai mặt nhìn nhau, tình huống như thế, bọn họ vụn vụn không nghĩ tới a.

Vì Tâm cảm xúc chập trùng, ban đầu nhìn thấy cái này tay nâng phổ sét sòng, tóc vàng mỹ hình huấn luyện viên, hắn nhớ tới hóa ảnh trong Ninja mặt cái kia đảng hoàng trình trọng nhìn tiểu Hoàng văn tạp tạp tây lão sư. Hiện tại hắn phát hiện mình sai rồi, tạp tạp tây nhiều lắm là có chút nín nhịn, trước mắt cái này Cổ Đức huấn luyện viên, căn bản là công khai tao a.

"Ừ, mỹ nhân, người trầm mặc, là bởi vì ngậm cho phép ta?" Cổ Đức huấn luyện viên càng thâm tình.

"Không!" Deli phục hồi tinh thần lại, vội vã rút tay về, kinh hoàng thất thố nói: "Không thể như vậy!"

Cổ Đức đứng lên, bước nhanh đến phía trước, miệng sắp tiến đến tóc vàng đại nữ chớp mũi, hạ thấp xuống đầu thâm tình ngưng mắt nhìn nàng: "Người ngoài miệng nói không, là bởi vì trong lòng nghĩ có muốn không?"

"Không phải." Deli có chút nói năng lộn xộn: "Người, ta. . . Người là huấn luyện viên, ta là học viên, chúng ta không thể."

"Thật sao? Lễ nào thế tục phiền diện, có thể ngăn cản tình yêu chân chính?" Cổ Đức có vẻ bị thương rất nặng.

"Cổ Đức huấn luyện viên, chúng ta mới vừa quen, không thể nói là tình yêu chân chính." Deli vẫn tính có lý trí.

"Há, người cảm thấy cho chúng ta phát triển được quá nhanh sao?" Cổ Đức thật giống bị dẫn dắt, cái kia thâm tình ngữ khí đột nhiên trở nên rất dè dặt: "Vậy người giới không ngại chúng ta tiên phát triển khai một đoạn vượt qua tình bạn, nhưng cũng không phải tình yêu cố sự?"

Mọi người tại đây đều nghe được, đây là muốn ước ngâm nước tiết tấu.

Deli vẫn tỉnh có chút lý trí: "Không, ta không phải là tới nơi này nói chuyện yêu đương."

"Ừ, tất cả đại `ngực `bô `đại `rầm `cổ nữ thần a, các người tin đồ trung thành, nhân sinh thứ 937 lần thông báo thất bại, nói xong che chở đây?" Cổ Đức huấn luyện viên càng bị thương nặng, tự mình thở dài nói: "Ta không biết ở tàn khốc vận mệnh trước mặt khuất phục, vì tình yêu chân thành, coi như hủy ta dung, cũng đáng địa!"

Nói, hần đột nhiên cảm lên thô mỹ nam Kaká tay, trở nên so với trước còn muốn thâm tình: "Khả ái bảo bối, người ôn nhu như nước ánh mắt, ấm áp ta viên kia bởi vì đau xót mà trở nên giá rét tâm, mời tiếp thu ta yêu đi!"

"Huấn luyện viên. . . Ta ta ta. . ." Thô mỹ nam suýt chút nữa dọa té đái nhìn, kinh hoàng nói: "Ta là nam nhân!"

"Ta đương nhiên biết người là nam nhân, người đang hoài nghi ánh mắt của ta sao? Làm vì tất cả ngực lớn nữ thần trung thực tín đồ, lẽ nào ta ngay cả nam nữ đều không nhận rõ?" Cổ Đức huấn luyện viên thái độ ngạo kiêu, lý trực khí trắng nói: "Nếu như ta chỉ thích nữ nhân, cái kia cuộc đời của ta, chẳng phải là thiếu mất một nửa lạc thú?"

Kaká thất kinh, cầu viện mà nhìn đội trưởng.

Vì Tầm đội trưởng về mặt quái lạ, hần cuối cùng cũng coi như gặp được trong truyền thuyết nam nữ không khỏi trước sau đều phải nhân huynh, chỉ là vị nhân huynh này xuất hiện quá không phải lúc, một mực có một người huấn luyện viên thân phận, đem sự tình khiến cho quá.

Ở Tây đại lục, rất nhiều quý tộc không ngừng nuôi dưỡng lớn người hầu gái, còn nuôi dưỡng đại lượng *** cuộc sống riêng hỗn loạn đến người thường khó có thể tưởng tượng. Trước mắt vị này rất có Tây đại lục quý tộc khí phái Cổ Đức huấn luyện viên, nhìn thấy được cũng yêu thích cái kia loại giọng.

Carlocht cùng Deli, đã sớm sợ ngây người.

Đặc biệt là vừa bị đồng hồ uống phí Deli, trong nháy mắt nhìn thấy Cổ Đức đối với thô mỹ nam thâm tình thông báo, tâm tình của nàng khó có thể miêu tả.

"Ừ, người yêu của ta, người kích phát rồi ta linh cảm, ta muốn vì người viết một bài thơ." Cổ Đức cầm lấy thô mỹ nam tay không tha, lại bắt đầu hần điệu vịnh thơ: "Viết thơ vì em, vì người cảm dục, vì người làm không thể sự tình. Vì người, ta từ bỏ thiên hạ mỹ nữ. Vì người, ta mất đi lý trí. . ."

Nói, hần thâm tình nhìn chăm chú vào thô mỹ nam, phát sinh ái tuyên ngôn: "Đến đây đi, người yêu của ta, vì ta tỏa ra người hoa cúc non đi!"

Bạn đang đọc truyện *Thiên Phú Thế Giới Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 99: Tàn khốc quy tắc

"Ô ô ô ô. . ."

Bị Cổ Đức thâm tình thông báo Kaká, lại khóc.

Ai nấy đều thấy được, đó không phải là cảm động đến rơi lệ, mà là bị sợ quá khóc.

Lại như thế nào xuống, Cổ Đức huấn luyện viên phòng chừng sẽ đối với mỗi người thâm tình thông báo một lần, Vì Tầm đứng dậy, một cái kéo qua thô mỹ nam, đưa hần ngăn ở phía sau, sau đó nói: "Huấn luyện viên, chúng ta là tới nơi này tiếp thu khảo hạch, mọi người tập hợp một ngàn ngàn tệ tiền ghi danh cũng không dễ dàng, mời người không nên làm khó chúng ta."

"Người là ai?" Cổ Đức huấn luyện viên sắc mặt phát lạnh, trong giọng nói ngầm có ý lực lượng tinh thần.

"Thứ chín tiểu đội trưởng, Vì Tầm." Vì thiếu đúng mực nói.

"Vì Tầm? Nam đại lục tiếng thông dụng bên trong thần bí cường đại nam nhân? Tây đại lục tiếng thông dụng trung dạ chống cự trăm nữ mãnh nam?" Cổ Đức huấn luyện viên ánh mắt sáng lên, thở dài nói: "Tên rất hay, người chú ý cùng ta phát sinh một đoạn siêu hữu nghị quan hệ sao?"

"Ta hết sức chú ý." Vì Tầm hồ hững nói: "Huấn luyện viên, huấn luyện của chúng ta thời gian chỉ có một tháng, mời người mau nhanh bố trí nội dung huấn luyện đi."

Trong khoảng thời gian ngắn, Carlocht, Deli, Kaká, đều dùng một loại ánh mắt phức tạp nhìn chăm chú vào Vi Tầm đội trưởng.

Ở tại bọn hắn bị cái kia kỳ lạ huấn luyện viên khiến cho kinh hồn táng đảm thời điểm, cái này có vẻ như yếu nhất đội trưởng đứng dậy, đứng mực địa cùng kỳ lạ huấn luyện viên đàm phán, vô hình trung triển lộ ra lãnh tụ khí chất chiết phục mọi người.

"Nội dung huấn luyện?" Cô Đức huấn luyện viên vừa nghe liền nở nụ cười: "Đã quên nói cho các ngươi, ta phụ trách thứ chín đến thứ mười hai tiểu đội, bản giáo quan xưa nay theo đuổi tùy tâm mà tùy tính, thuận theo tự nhiên mới là phù hợp nhất thiên địa quy luật phương thức, huấn luyện của ta nội dung có thể giản ước mà không đơn giản địa quy nạp vì là hai chữ nuôi thả!"

"Cái gì gọi là nuôi thả?" Carlocht không nhịn được chen miệng nói.

"Cái gọi là nuôi thả, chính là các ngươi muốn làm cái gì thì làm cái đó, muốn huấn luyện như thế nào liền huấn luyện như thế nào, làm ta không tồn tại là tốt rồi." Cô Đức huấn luyện viên cười híp mắt nói: "Cứ như vậy khoải trá quyết định, này bản huấn luyện thủ tục, chính các ngươi chậm rãi nghiên cứu đi, không có chuyện gì đừng tới phiền ta."

Nói xong, hắn sải bước đi đi ra ngoài.

Mọi người hai mặt nhìn nhau, cảm thấy khó mà tin nổi.

"Người huấn luyện viên này, cũng không quá chịu trách nhiệm đi?" Deli nhỏ giọng nói.

"Hắn đúng là huấn luyện viên? Ta làm sao nhìn đều cảm thấy hắn là tới quấy rối." Carlocht lạnh rên một tiếng.

Vi Tầm như có điều suy nghĩ nói: "Nghe nói mỗi cái huấn luyện viên huấn luyện phong cách đều không giống nhau, có thể huấn luyện viên của chúng ta tương đối đặc biệt."

"Hắn cái gì cũng không quản, này tính là gì chó má huấn luyện phong cách?" Carlocht cá giận nói: "Ta tình nguyện gặp phải cái này chủng ma quỷ huấn luyện viên, mặc dù một một chút, ít nhất có thể học được đồ vật. Này loại hoàn toàn mặc kệ huấn luyện viên của chúng ta, chúng ta có thể học được cái gì, dùng tiền tới nơi này còn có ý nghĩa gì?"

"Ngươi hướng về đội trưởng găm cái gì, vừa nãy huấn luyện viên ở thời điểm, ngươi làm sao không dám ngay trước mặt hắn nói câu nói như thế này?" Deli nhìn Carlocht một chút, duy đội trưởng như Thiên Lô sai đâu đánh đó: "Đội trưởng, huấn luyện viên không ở, sau đó ta nghe an bài của ngươi."

"Ta. . . Ta cũng nghe đội trưởng." Chưa tỉnh hồn Kaká, cuối cùng mở miệng.

Carlocht không cưỡng được đa số người, cũng chỉ có thể cắn răng nhận mệnh.

"Mọi người đừng nghiêm túc như vậy, thả lỏng một chút, đến, chúng ta xem trước một chút này huấn luyện sổ tay."

Vi Tầm nói, than thở Cô Đức huấn luyện viên bỏ lại quyển sách nhỏ kia, cùng mọi người cùng nhau nghiên cứu.

Sau khi xem xong, mấy người mặt đều tái rồi.

Từng có lúc, Vi Tầm cho rằng cái gọi là Tài Quyết kỳ sĩ sát hạch, chính là tham gia một lần tỷ thí liền xong chuyện. Xem qua cái kia cận kề sổ tay, hắn mới phát hiện mình có bao nhiêu ngây thơ.

Lần khảo hạch này, chu kỳ dài đến mấy tháng lâu dài, bao hàm mỗi bên loại yêu thiêu thân, lấy tên đẹp toàn phương vị đo lường tuyển thủ thực lực.

"Hôm nay mặc kệ cơm tối, quá độc ác chứ?" Carlocht ngạc nhiên nói.

"Chẳng trách giám khảo yêu cầu chúng ta không cho phép mang lương khô, đồ ăn vặt, thì ra là như vậy." Deli chợt nói.

"Ngày mai điểm tâm, muốn. . . Muốn đi cướp?" Kaká yếu ớt nói.

"Không chỉ là ngày mai, sau này một tháng, mỗi ngày một ngày ba bữa, cũng phải động thủ đi cướp." Vi Tầm ung dung thông thả nói: "Đây là một loại đói bụng huấn luyện, trước tiên đói bụng chúng ta một đêm, sáng mai tất cả mọi người sẽ tựa như nổi điên đi cướp điểm tâm."

"Cướp cơm thất bại người, chỉ có thể có đến bảo đảm không thấp hơn một cái man đầu, nửa bát cháo, quá ít đi, cô gái cũng ăn không đủ no nha." Tóc vàng đại nữ sấu mi khổ kiểm nói: "Cứ theo đà này, không ra mười ngày, cái kia chút cướp cơm thất bại mọi người đói bụng đến phải không còn khí lực rồi, còn có sức chiến đấu có thể nói sao?"

"Đúng đấy, này loại tuần hoàn ác tính, thời gian càng lâu càng nghiêm trọng hơn. Ta phỏng chừng bốn, năm ngày sau đó, cái kia chút cướp cơm thất bại đội ngũ, liền sẽ không chứa thủ đoạn nào, liền hợp lại cướp một bữa tiệc lớn." Carlocht cũng khai khiếu: "Không nghĩ tới đơn giản một ngày ba bữa giấu giếm nhiều như vậy huyền cơ, quy tắc cũng không có hạn định mọi người không cho phép liên thủ, nếu như hai, ba cái đội ngũ hợp tác, tiểu đội thứ nhất cũng chưa chắc chịu nổi chứ?"

"Ngươi cũng không phải đàn độn mà, nghĩ đến như vậy lâu dài." Deli coi trọng có vẻ như ngốc nghếch dũng tướng huynh Carlocht một chút, cười nói:

"Này loại quy tắc hết sức tàn khốc, cũng hết sức kích thích đây. Cướp được bữa tiệc lớn đội ngũ, không những không bị xử phạt, còn có tích phân khen thưởng. Đội trưởng, người bình tĩnh như vậy, chẳng lẽ có kế hoạch?"

"Ha ha." Vi Tầm cười cợt: "Sáng sớm ngày mai trước xem tình huống một chút lại nói, một cái man đầu cũng đủ chúng ta ứng phó một chút. Chủ yếu là sau bữa ăn sáng, đi cướp một cái huấn luyện quán, cái này quan hệ đến tương lai một tuần lễ vận mệnh."

"Không sai, huấn luyện quán chỉ có mười cái, bốn mươi trong đội ngũ chỉ có một phần tư người có thể đoạt vào tay, ừm có một tuần lễ huấn luyện quyền." Carlocht cũng đột bắt đi: "Chúng ta muốn là ngay cả bốn phía cướp được huấn luyện quán, tích phân đủ chúng ta đi xin ký túc xá, những túc xá kia so với chúng ta hiện tại này phá lều vải thoải mái hơn."

"Đúng nha, tích phân đệ nhất ký túc xá, mỗi người một cái phòng đơn, còn có phòng tắm." Deli cũng kích động.

"Không cần cân nhắc xa như vậy, trước tiên đem vấn đề trước mắt giải quyết rồi."

Vi Tầm cũng không mơ tưởng xa vời, ánh mắt nhìn về thỏ mỹ nam.

Trong doanh trường nhất thời yên lặng như tờ, tất cả mọi người chú ý Kaká.

Không nghi ngờ chút nào, cái này chưa từng có kinh nghiệm thực chiến lão nam hài, chính là "Vấn đề trước mắt".

Mọi người dùng chân chỉ đầu cũng có thể nghĩ ra được, ngày mai cướp cơm cùng cướp huấn luyện quán, có ít nhất hai tràng ác chiến.

Kaká mặt vừa đỏ, hạ thấp xuống đầu không dám nhìn bốn người đồng đội.

"Kaká, ta hỏi ngươi, ngươi đến đây, làm tốt giác ngộ sao?" Vi Tầm nghiêm túc nói.

Thỏ mỹ nam về mặt hết sức giãy dụa, cắn cắn khả ái răng thỏ, nói rằng: "Đội trưởng, ta có chuẩn bị tâm lý."

"Vậy thì tốt." Vi Tầm nở nụ cười: "Đêm nay, ngươi cùng Deli cùng ngủ."

"A?" Kaká mặt vừa đỏ.

"Có ý gì?" Tóc vàng đại nữ cũng có chút mặt đỏ, nhấn nhá nói: "Đội trưởng, ngươi đừng tưởng rằng tóc vàng người phụ nữ đều như vậy mờ ra. Ở bên ngoài, ta ngược lại thật ra không ngại cùng Kaká này loại mỹ nam tử phát sinh một đoạn cảm tình, nhưng lần này ta tới trại huấn luyện, xài hết toàn bộ gia sản, nhân gia có thể không tâm tư làm loại chuyện kia."

"Ngươi cả nghĩ quá rồi, này tháng chúng ta đều ở ở một cái trong lều, ta chỉ là để Kaká ngủ ngươi bên cạnh mà thôi." Vi Tầm cười nói: "Còn có, bắt đầu từ hôm nay, Kaká, ngươi nhất định phải cùng Deli mặt đối mặt đối diện nửa giờ đầu, hơn nữa còn được Liêu Thiên đối thoại."

Kaká mặt đỏ bừng lên: "Vi là. . . Tại sao?"

"Ta ở trong một quyển sách xem qua, muốn chiến thắng sợ hãi của nội tâm, đầu tiên phải dùng với đối mặt hoảng sợ." Vi Tầm đội trưởng rất có phần tử trí thức cao cấp khí tràng: "Ngươi không phải làm tốt giác ngộ sao, ngay cả mình đồng đội đều không dám đối mặt với, ai có thể hi vọng ngươi đi đánh bại những người cạnh tranh kia?"

"Ta hiểu." Tóc vàng đại nữ lộ ra vẻ bình tĩnh, rất hào phóng nói: "Anh chàng đẹp trai, sau đó ta liền có hết sức đặc huấn ngươi. Dù sao ngươi cũng là cấp chín tinh thần thuật sĩ rồi, chỉ cần không như thế thẹn thùng, hèn rất mạnh."

"Đúng, ta chống đỡ đội trưởng đề nghị này." Carlocht cũng ồ ào lên theo.

Kaká lại từ chối chốc lát, sau đó khuất phục: "Được rồi."

"Đây chỉ là đặc huấn bước thứ nhất, liên quan với ngươi đặc huấn có rất nhiều." Vi Tầm đặt tay lên Kaká vai vai, bày ra kẻ vai sát cánh huynh đệ tốt tư thế: "Đi thôi, theo ta ra ngoài một chuyến."

"Đi. . . Đi đi đi nơi nào?" Kaká rất hồi hộp, chỉ muốn thoát khỏi Vi Tầm ma trảo.

"Ngươi run cái gì run a, không sẽ là nữ giả nam trang chứ?" Vi Tầm kinh ngạc nhìn thỏ mỹ nam.

"Không không không. . . Không phải." Kaká run rẩy dữ dội hơn.

Vi Tầm nghe vậy nở nụ cười: "Cái kia đi lên, đi với ta xuyt xuyt."

Chương 100: Thật không tiện, ta đói

Sáng sớm, tây giao cái kia Tài Quyết trại huấn luyện căng tin ngoài cửa, đứng cạnh hơn 100 người.

Căng tin sớm hơn bảy giờ mở cửa, những này tham tuyển giả hơn sáu điểm : giờ đã tới rồi, tính tích cực làm người lưu lười.

Thực tế nguyên nhân là rất nhiều người đói bụng đến phải trước ngực thiếp sau lưng, lăn qua lộn lại ngủ không được, có người thậm chí một Dạ Vị Miên.

Thiên Phú thế giới thuật sĩ tuy rằng so với người bình thường mạnh mẽ, đúng là vẫn còn chạy không thoát ăn uống ngủ nghỉ ngủ.

Chỉ có đặt đến Thánh giả cảnh giới, mới có ăn gió uống sương bản lĩnh, một tháng không ăn không uống cũng không chết đói.

7h đúng, căng tin đúng giờ mở cửa.

Esbie đứng ở cửa phòng ăn, kéo mở giọng nói lớn mới nói: "Quy củ các ngươi đều biết, chi thứ nhất tiến nhập phòng ăn đội ngũ, mỗi người có thể tuyển chọn sáu phần bữa sáng. Thứ hai nhánh tiến nhập phòng ăn tiểu đội, mỗi cái đội viên có thể tuyển chọn năm phần bữa sáng. Đệ tam chi đội ngũ, mỗi người bốn phần bữa sáng. Thứ tư chi đội ngũ, mỗi người ba phần. Thứ năm chi đội ngũ, mỗi người hai phần. . . Người thứ sáu đến người thứ mười, mỗi người một phần bữa sáng. Mười một gã sau đó, chỉ có một man đầu cùng nửa bát cháo, tương đương một cái tích phân."

Dừng một chút, cho chúng học viên một cái hòa hoãn thời gian, Esbie lại nói: "Nhớ kỹ, sáng sớm các ngươi cạnh tranh đến dùng cơm trình tự, quyết định các ngươi hôm nay một ngày ba bữa trình tự, muốn ăn cơm liền vào đi!"

"Xong a!"

"Các anh em, theo ta lên!"

"Bọn tỳ muội, cái thứ nhất đi vào có sữa bò sandwich, cùng những nam nhân xấu kia liều mạng!"

Ở đây bất luận nam nữ đều nhiệt huyết đứng lên, đỏ mắt lên cùng đói bụng như sói.

Đói bụng, có thể nói tất cả sinh vật nguyên động lực.

Dã thú lẫn nhau chém giết, bất quá là vì lấp đầy bụng.

Thời đại thượng cổ người ăn thịt người thảm kịch , tương tự chỉ vì lấp đầy bụng.

Trong lịch sử rất nhiều lần khởi nghĩa nông dân, nói cho cùng cũng bất quá vì là một bữa cơm no.

Những này ở trong mắt người bình thường hết sức tôn quý thuật sĩ đại nhân, từ ngày hôm qua buổi trưa đến hiện tại, liền chưa từng ăn đồ vật. Có mấy người đã đói bụng đến phải nổi điên, từ đầu tới còn có cái gì cao quý chính là tư thái có thể nói, cùng đường phố đầu cùng chó giành ăn ăn mà không khác nhau gì cả.

"Các vị, thật không tiện, ta đói."

Một cái hơi có điểm thân sĩ phong độ thanh âm, rõ ràng truyền vào mọi người lỗ tai.

Thanh âm kia bổ sung thêm tinh thần lực cường hãn, ở đây đại đa số người màng tai đau, lộ ra vẻ kinh hãi.

Người nói chuyện tóc vàng lay động, phong độ phiến phiến.

Cái này ngôn hành cử chỉ đều có quý tộc phong phạm tốc lực nam tử, chính là tiểu đội thứ nhất đội trưởng Tang Ốc Phu. Bie.

"Thật mạnh a!"

"Đây chính là nguyên tố thuật sĩ sao?"

"Thật là khủng khiếp nguyên tố uy thế, còn không có động thủ ta cũng nhanh đứng không yên."

Trong đám người, có người nói nhỏ.

Ở đây chúng học viên không chỉ có cảm nhận được tinh thần lực áp chế, còn có một luồng nguyên tố uy thế.

Bốn cấp thuật sĩ co rúm cùng bản thân thiên phú phù hợp thiên nhiên nguyên tố, hình thành một cỗ vô hình Lực đạo, có thể áp chế so với mình tu vi thấp hơn đối thủ, này loại nguyên tố uy thế ở trong thực chiến thường thường có hiệu quả.

Cứ việc đây là Thiên Tinh Quốc thiên khí tốt nhất bốn tháng, căng tin người bên ngoài nhưng nhiệt muốn cởi quần áo. Phụ cận không khí phảng phất đều chúc thiêu cháy, rất nhiều người cả người nóng lên, toát ra hột to hột to mồ hôi.

Mọi người đều biết, Bie người của gia tộc đều là hòa điểm thiên phú.

Trước mắt uy thế như vậy, bắt nguồn từ với Tang Ốc Phu xúc động nguyên tố "Lửa".

Tục truyền Tang Ốc Phu lực lượng tinh thần đạt tới hai mươi ba cấp, là một tên Luyện được sư học đồ. Có nghe đồn nói, lại quá mấy năm, chờ tinh thần lực hần đạt đến hai mươi lăm cấp, liền có thể tiến vào cấp chính thức Luyện được sư, trở thành Thiên Tinh Quốc chích thủ khả nhiệt đại nhân vật.

Lực lượng tinh thần của hần nghiền ép ở đây tuyệt đại đa số người, nguyên tố uy thế càng là kinh sợ toàn trường.

Mọi người chỉ có thể trợ mắt mà nhìn đội thứ nhất năm người đi vào căng tin, không có ai đưa ra nửa chút ý kiến.

Một ít kẻ tò mò đưa mắt liếc nhìn trong đám người Thiên Sư kiểm khách, Lôi Đình Thành bên trong tin tức linh thông người đều biết, Tang Ốc Phu từng phái người đem Vi Tầm bắt được Địa Lao, giữa hai người mối thù đã sớm kết.

Ngoài dự liệu của mọi người là, trong đám người Vi Tầm vô cùng bình tĩnh, tựa hồ không có cùng Tang Ốc Phu so sánh hơn thua ý tứ.

Tiểu đội thứ nhất người đi vào, mọi người nhất thời áp lực hoàn toàn không có.

Có hai cái nhiệt huyết tiểu đội, dự định cướp chiếm tiên cơ vọt vào.

Ngay vào lúc này, một cái hèn mọn bên trong mang theo vài phần thuần tình âm thanh vang lên: "Các vị, thật không tiện, ta cũng đói bụng."

Mọi người định thần nhìn lại, lên tiếng là thứ chín tiểu đội một cái thiếu niên tóc đen.

"Mẹ kiếp, nguoi cho rằng nguoi là ai a?"

"Fuck, từ đầu tới nhà quê, còn mô phỏng theo Tang Ốc Phu thiếu gia lời đạo đầu?"

"Yêu ah, đó không phải là Thiên Sư kiểm khách sao, vừa đột phá ba cấp thuật sĩ cũng lớn lối như vậy?"

"Cái gì, vừa mới đến ba cấp thuật sĩ? Mồ Mồ cái chân, Lão Từ ba cấp đỉnh cao chưa từng lên tiếng, nguoi được nước cái gì?"

Thiếu niên tóc đen một hồi đưa tới công phần, ngoài phòng ăn tám cái đội ngũ mắt hồ đăm đăm nhìn chăm chăm thứ chín tiểu đội.

"Ai không phục tới thử một chút!"

Một cái so với trong hai tháng Hàn Băng còn lạnh hơn thanh âm, đột ngột vang lên.

Lên tiếng, là Vi Tầm thân biên cái kia mặc áo đen, ánh mắt như giống như ác lang kiệt ngạo thanh niên.

"A!"

"Mẹ nha, thật là mạnh lực lượng tinh thần!"

"Ta ngày, lại còn mạnh hơn Tang Ốc Phu!"

Trong đám người truyền đến tiếng kêu thán thiết, có người lão đà lão đảo, có người thống khổ ngã xuống đất.

Còn có mấy cái lực lượng tinh thần thấp hơn mười lăm cấp hai cấp thuật sĩ, tại chỗ miệng phun máu tươi, bị nội thương.

Tình cảnh này, không chỉ có chấn động đến rồi tại chỗ học viên, liền đạo sư cũng lấy làm kinh hãi.

Canh giữ ở cửa phòng ăn duy trì trật tự Esbie đạo sư, biểu hiện có chút kinh ngạc. Hần chính là năm cấp cường giả, lực lượng tinh thần cường hần, giờ khắc này lại bị cái kia giống như ác lang thanh niên một tiếng rống to, chấn động đến mức trong cơ thể khí huyết cuộn cuộn.

(tiểu tử này lực lượng tinh thần còn mạnh hơn ta?)

Esbie nhìn không chớp mắt Đỗ Duy, trong mắt lộ ra một tia không giải thích được sầu lo.

Đám người khôi phục thái độ bình thường thời điểm, thứ chín tiểu đội, đã đi vào căng tin.

Ngoài phòng ăn mười mấy đội ngũ cảm phần sục sôi, không chút lưu tình đau mắt lên.

"Bọn họ người đâu?"

"Đã sớm chuẩn mất tiến vào."

"Đê tiện, dùng lực lượng tinh thần đánh lén ám hại, quá vô sỉ!"

"Không thể nói như thế đi, lực lượng tinh thần, cũng là thực lực một loại."

"Tiểu tử kia là ai a, quả thực giống một thủ lĩnh hình ma lang, quá kinh khủng."

"Liên lời đình chỉ sói người cũng không biết, quả thực uống công lẫn lộn."

"Hắn chính là Phong Vân Bảng sáu mươi ba tên Đỗ Duy?"

"Xong, chờ trại huấn luyện kết thúc, cái này Đỗ Duy, nhất định sẽ danh chấn Lai Nhân tỉnh."

"Danh chấn Thiên Tỉnh Quốc đều có khả năng, bản thiếu gia cấp mười chín lực lượng tinh thần, lại không ngăn được hắn một tiếng gầm."

"Thương Thiên không có mặt, thứ chín tiểu đội cái kia đám tiện dân vận khí cũng quá tốt rồi đi, dĩ nhiên gặp Đỗ Duy mạnh như vậy đồng đội."

"Không có thiên lý a, cái kia bốn cái yếu gà, chó săn ` cút vận ôm vào bắp đùi."

"Đừng sợ, nghe biểu ca ta nói, mỗi giới sát hạch đều sẽ có người bị thương, mất đi sức chiến đấu đội ngũ, đem một lần nữa móc nối. Chờ thứ chín đội cái kia bốn cái yếu gà đều nằm ở trên giường bệnh, chúng ta có thể đem Đỗ Duy đào lại đây!"

"Ý kiến hay, có này cột trụ, Lão Tử liền Tang Ốc Phu cũng không sợ!"

Bạn đang đọc truyện *Thiên Phú Thế Giới Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 101: Một bữa sáng nhìn thế cuộc

Tiểu đội thứ nhất trước mặt, bày phong phú bữa sáng.

Mỗi người sáu phần bữa sáng, sống trong nhung lụa một đội mọi người ăn đều ăn không hết.

Thế nhưng, mỗi người như cũ điểm sáu phần.

Bởi vì, mỗi một phần bữa sáng, đều đại diện cho số lượng nhất định tích phân.

Nhìn thấy đi tới thứ chín tiểu đội, tiểu đội thứ nhất năm cái thành viên có chút bất ngờ.

Bọn họ không nghĩ tới thứ hai chỉ đội ngũ, sẽ nhanh như thế đi vào căng tin, chỉ so với bọn họ chậm hai phút.

Bọn họ càng không có nghĩ tới, thứ hai nhánh đi tới đội ngũ, sẽ là cái kia không đáng chú ý thứ chín tiểu đội.

Dựa theo quy tắc, căng tin bên trong không được ồn ào náo động đùa giỡn, tiểu đội thứ nhất cũng không có đi qua tìm có, chỉ là lạnh lùng đánh giá vừa đi tới bốn nam một nữ. Đặc biệt là Tang Ốc Phu, ánh mắt nhiều lần quét mắt Vi Tầm, có vẻ dăm chiêu.

Đội chín người ở cái kia phẳng phát quý chết đói đầu thai đội trưởng dẫn dắt đi, căn bản không không quản lý một đội mọi người, đang ở đặc ý mà chọn món ăn.

Sữa bò một chén, năm cái tích phân.

Chân giò hun khói sandwich một phần, năm cái tích phân.

Thịt thăn một phần, năm cái tích phân.

Trứng gà hai cái, mười cái tích phân.

Này năm phần bữa sáng gộp lại, tổng cộng hai mươi lăm cái tích phân.

Còn lại bốn người đồng đội, điểm giống như Vi Tầm bữa sáng.

Chuyện này ý nghĩa là, thứ chín tiểu đội, bây giờ có 125 cái tích phân.

Sáng sớm thì có như vậy mở cửa hồng, xem như là rất tốt.

Mà người thứ mười sau này người, chỉ có một tích phân.

So sánh một chút, không khó tưởng tượng trong này chênh lệch.

"Thoải mái a, đủ ta ăn no." Carlocht gặm thịt thăn, trong miệng mơ hồ không rõ.

"Ta tối hôm qua đói ngủ không được, hôm nay ta nhất định phải đem những thứ đồ này ăn sạch quang!" Deli vui mừng ngày mừng Địa Đạo.

Kaká cũng một mặt sắc mặt vui mừng, hết sức thanh tú địa bác trứng gà.

Đỗ Duy vĩnh viễn lãnh khốc đến cùng, tự nhiên ăn mấy thứ linh tinh, trên căn bản không tham dự các đồng đội trò chuyện.

Vi Tầm không lên tiếng, hần thể chất bị Thần Long Châu cùng tám tầng tinh lực liên hợp sửa đổi qua, gân cốt khác hẳn với người thường, cũng không có cái kia loại đói bụng đến phải hốt hoảng cảm giác. Ăn hai cái trứng gà, uống sạch một chén sữa bò, hần đã no rồi.

Hần có thể thấy, lần này cướp com bắt được người thứ hai, mấy người đồng đội đều rất thấy đủ.

Nhưng mà, đó cũng không phải hần theo đuổi lớn nhất.

Ánh mắt đảo qua xa xa Tang Ốc Phu, Vi Tầm trong lòng dâng lên một luồng chiến ý.

Bỏ hần đầu vai Roger, đoán được tâm tư của hần, ý niệm hỏi: "Làm sao, tiểu tử ngươi hiện tại đã nghỉ cùng con chó kia rằm thành chủ con trai liều mạng?"

"Đúng đấy, ta không cam lòng, muốn cùng bọn họ cứng rắn vừa mới bàn." Vi Tầm cũng dụng ý niệm bắt đầu giao lưu.

"Ngươi có này loại ý nghĩ hết sức bình thường, may là ngươi khắc chế này loại kích động." Roger cũng dụng ý niệm nói: "Tiểu đội thứ nhất, có ba cái nguyên tố thuật sĩ, cái kia hai cái thân vệ so với Tang Ốc Phu thực lực còn mạnh hơn. Động thủ, các ngươi cái đội ngũ này có hai Thành Thắng toán, phải trả ra giá thể thâm, ngươi cùng Đỗ Duy ít nhất phải dưỡng thương hai tháng. Đến thời điểm vô cơ làm lợi mặt khác mười mấy tiểu đội, thay người khác làm giá y, ngươi cũng đừng hy vọng đạt được tốt thứ tự."

"Nếu như ta đột phá đến bốn cấp đây?" Vi Tầm còn không hết hi vọng.

"Vậy thì có tám Thành Thắng quên đi." Roger nói.

"Được rồi, ta trước tiên nhịn một chút." Vi Tầm cắn răng, dời đi đề tài: "Ngươi tối hôm qua bay ra đi tra xét qua đi, khóa này trong học viện mặt, mạnh nhất là cái nào mấy cái?"

"Hiện nay thực lực tổng hợp mạnh nhất, vẫn là tiểu đội thứ nhất." Roger nói: "Bất quá, chỉ là hiện nay, sau đó liền không nhất định. Bản tọa cảm thấy hứng thú nhất, là thứ mười tiểu đội."

Vi Tầm lấy làm kinh hãi: "Carlocht đi nghe ngóng, thứ mười đội chỉ có một nguyên tố thuật sĩ, chính là cái kia thỏ nhỏ bé đáng yêu, bọn họ cái đội ngũ này không phải tương đối kém sao?"

"Cái đội ngũ này, có một cái chân chính cột trụ." Roger nói.

"Là ai a?" Vi Tầm lòng hiếu kỳ bị cong lên.

Roger lần này không có thừa nước đục thả câu: "Gia Cát sóng."

"Hắn rất mạnh sao?" Vi Tầm càng tò mò hơn.

Roger nói: "Người này là bốn sao Thanh Mộc thiên phú."

Vi Tầm mê mẩn: "Vậy hần cường ở nơi nào?"

Roger nói: "Hắn tu luyện linh thuật không bình thường, chừng hai mươi tuổi tu luyện hiếm thấy thuộc tính "Mộc" trị liệu linh thuật, còn luyện đến cao cấp cảnh giới, được cho nhân tài."

"Trị liệu linh thuật? Đây là một cái ngực to ba a."

Vì Tầm ánh mắt sáng lên, hắn biết rõ thuật trị liệu sẽ có cỡ nào nổi tiếng.

"Đó cũng không phải Gia Cát sóng kinh khủng nhất địa phương." Roger đầy hứng thú nói: "Người này bụng dạ cực sâu, hắn không có từng ra tay, chỉ nói ba câu nói, tựa làm lên thứ mười đội đội trưởng, tài trí không thua gì cái kia chút thượng cổ mưu sĩ."

"Có hay không như thế ngu?" Vì Tầm theo bản năng mà nhớ lại Gia Cát Lượng Tư Mã Ý loại này ngu nhân.

"Chính người mở to hai mắt từ từ xem đi." Roger để lại cái hồi hộp: "Nói chung đại gia cho người nhắc nhở một chút, tương lai xếp hạng tranh, người lớn nhất đối thủ cạnh tranh chưa chắc là một đội, rất có thể là thứ mười đội."

"Đa tạ nhắc nhở." Vì Tầm lại hỏi: "Còn có để người sáng mắt lên nhân vật sao?"

"Có hai cái." Roger nói: "Mười ba đội một cặp cầu đầu nhân huynh đệ, thiên phú có chút ý nghĩa. Bọn họ đã kích hoạt rồi cuồng hóa huyết mạch, khả khả, năm nay đầu có thể cuồng hóa thú nhân, càng ngày càng ít thấy a."

Ngay vào lúc này, đệ tam chi đội ngũ đi vào thăm dò.

Đội nhân mã này trên người dính đầy tro bụi, y vật có bị đao kiếm phá vỡ dấu hiệu, hiển nhiên đã trải qua một hồi ác chiến.

Carlocht cùng Deli lộ ra vẻ kinh ngạc, đội ngũ này, dĩ nhiên là Lý Tu Viễn suất lĩnh tiểu đội thứ hai.

Ở Đỗ Duy cường hắn bá đạo lực lượng tinh thần cùng nguyên tố uy áp song trọng dưới áp chế, Lý Tu Viễn không có liều mạng, lùi lại mà cầu việc khác lựa chọn đệ tam thuận vị, sau khi đi vào hắn nhận xét quét Đỗ Duy một chút, tự nhiên chọn món ăn đi tới.

Ở vào thời điểm này, lấp đầy bụng so với cái gì đều trọng yếu.

Lại qua mười phút, thứ tư chi đội ngũ đi vào.

Dẫn đầu là một cái khuôn mặt tuấn tú, gầy yếu người trẻ tuổi, hắn mặc một bộ thanh sam, làm cho người ta một loại vẫn nhược cảm giác.

Hắn gọi Gia Cát sóng, thứ mười tiểu đội trưởng.

Ba cái hai mươi bảy hai mươi tám tuổi học viên, cực kỳ cung kính mà cùng sau lưng hắn, phảng phất từ lâu đối với này người trẻ tuổi đội trưởng phục sát đất.

Đứng ở Gia Cát sóng bên cạnh cái kia thú nhân nữ tử, thì lại khiến người ta cảm thấy kinh diễm.

Đó là một cái thỏ Nhân tộc nữ tử, điển hình thỏ nữ lang, có Kaká một dạng ngắn tai lỗ tai thỏ, dài đến như hoa như ngọc, cái kia con thỏ nhỏ nha càng là mạnh liệt toàn trường. Cô bé này nhìn thấy được chỉ có mười bảy mười tám tuổi, vóc người tương đương uyển chuyển, cái kia cao kiêu hồn viên cái mộng, lộ ra một cái khả ái thỏ đuôi, có gan kiêu khác sức hấp dẫn.

Nàng gọi thỏ nhỏ bé đáng yêu, là thứ mười tiểu đội trên mặt nổi người mạnh nhất, cấp chín nguyên tố thuật sĩ.

Từ nàng bên hông hai cái thánh hình cung loan đao đến xem, nàng hẳn là một tên am hiểu cận chiến đấu thuật sĩ.

"Tỷ tỷ!"

Nhìn thấy thỏ nhỏ bé đáng yêu, thứ chín tiểu đội Kaká hoan hô một tiếng, liền lĩnh địa chạy tới.

Hai tỷ đệ cũng không để ý ánh mắt của người khác, nhiệt tình ôm nhau.

"Từng người về đơn vị, không được ồn ào náo động!"

Trong phòng ăn một người trung niên huấn luyện viên, lạnh lùng vô tình địa cắt đứt tỷ đệ giữa ôn tồn.

Thỏ mỹ nam lại đỏ mặt, hạ thấp xuống đầu về tới thứ chín đội trên địa bàn.

Thỏ nhỏ bé đáng yêu lưu luyến không rời nhìn đệ đệ một chút, đi tới Gia Cát sóng thân bên.

"Lão nam hài, thỏ nhỏ bé đáng yêu là tỷ tỷ của người?" Deli nhỏ giọng bát quái nói.

"Đúng thế." Kaká nói đến tỷ tỷ, trên mặt có loại âm áp, có vẻ đáng yêu mà mê người, nói chuyện đều không lấp bắp: "Ta cùng tỷ tỷ cùng đi, đáng tiếc

không có phân ở cùng một đội ngũ."

Bạn đang đọc truyện *Thiên Phú Thế Giới Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 102: Xưa nay chưa từng có

"Đáng tiếc không có ở một đội ngũ?"

Carlocht lạnh rên một tiếng, không vui nói: "Người có ý gì a, muốn đổi nghề đi thứ mười đội thật sao?"

"Không. . . Ta ta ta. . . Ta không phải ý đó." Kaká gương mặt tuần tú đỏ bừng lên.

"Người chính là ý đó, rõ ràng là một tay mơ, còn thiếu tam giản tứ." Carlocht không chút lưu tình nói: "Lão nam hài, ta khuyên người làm rõ, là chúng ta mang theo người cái gánh nặng này, người không có lựa chọn tư cách."

Kaká hạ thấp xuống đầu, oan ức nhanh hơn muốn khóc lên.

"Bớt tranh cãi một tí." Vì Tầm ngăn lại Carlocht tiếp tục ác miệng, vỗ vỗ Kaká vai vai, đưa cho âm áp: "Chớ để ở trong lòng, rảnh rồi người đi xuyên xuyên môn đây, với người tỷ nói một chút, hai chúng ta đội ngũ có thể hợp tác."

"Hừm, tạ ơn Tạ đội trưởng." Kaká như được đại xá, cái kia khéo léo đáng đáp, quả thực như là Long quý phi nam sùng.

"Vẫn là đội trưởng cao minh." Tóc vàng đại nữ khen đội trưởng một câu, vừa liếc Carlocht một chút: "May là không có để cho người này thô nhân làm đội trưởng, không phải vậy trời mới biết sẽ gây ra bao nhiêu nhiễu loạn. Ở Tài Quyết trong trại huấn luyện, thêm một kẻ địch, không bằng thêm một người bạn, người tốt nhất cùng đội trưởng học một chút."

Carlocht trợn mắt, phát phát hiện Đỗ Duy đang lườm hắn, lập tức hạ thấp đầu không nói.

Lúc này, thứ năm chi đội ngũ tiến nhập căng tin.

Cũng không lâu lắm, lần này trại huấn luyện lần đầu bữa sáng tranh đoạt chiến, hạ màn.

Người thứ nhất: Một đội, tích phân 150.

Người thứ hai: Đội chín, tích phân 125.

Người thứ ba: Đội hai, tích phân 100.

Người thứ bốn: Mười đội, tích phân 75.

Người thứ năm: Đội bốn, tích phân 50.

Thứ sáu đến mười tên, tùy chọn một phần bữa sáng, cộng thêm man đầu bát cháo, tích phân 30.

Cuối cùng đi tới mười cái đội ngũ, mỗi người một cái tích phân, toàn bộ đội gộp lại chỉ có đáng thương năm phần.

Bọn họ bữa sáng, chính là thật trăm phần trăm một cái man đầu cùng nửa bát cháo loãng.

Có mấy người còn bị thương, bị đồng đội đỡ đi tới.

Vì Tầm nhìn xếp hạng lót đáy đội ngũ, trong lòng có chút khâm phục Tài Quyết trại huấn luyện người khai sáng. Phương thức này, vô hình trung đề cao đội ngũ lực liên kết, nguyên bản không quen biết năm người, đã biến thành chiến hữu, thậm chí là đồng sinh cộng tử bạn thân. Đặc biệt là lạc hậu ba mươi tiểu đội, đồng thời đã trải qua ngăn trở, thường thức thất bại quả đắng, trở nên càng thêm đoàn kết.

Trái lại xếp hạng cao thứ chín tiểu đội, để Vi Tầm có chút lo lắng. Mọi người ôm Đỗ Duy bấp dùi lấy được thành tích tốt, cũng không có chiến đấu với nhau quá, không thể nói là có cảm tình, bất cứ lúc nào cũng sẽ nội chiến, toàn thể lực liên kết còn không bằng cái kia ba mươi nhánh lạc hậu đội ngũ.

Vì Tầm rơi vào trầm tư, suy nghĩ làm sao đem thứ chín đội biến thành chân chính đội mạnh.

"Thật đói a!"

"Làm sao bây giờ, vượt ăn vượt đói bụng a!"

"Đúng đấy, ăn xong cái này man đầu, ta càng đói bụng đến phải hoảng sợ."

"Nhìn một chút đi, ngày mai trở lại cướp một bữa tiệc lớn."

"Fuck! Bản thiếu gia bình thường com ngon áo đẹp, hôm nay muốn lại ăn một cái man đầu cũng không được!"

"Tạ ơn rất! Ngươi cho rằng chỉ có ngươi mới com ngon áo đẹp sao, có thể tốn một ngàn ngân tệ người tới nơi này, cái nào không phải ăn quen rồi thịt cá?"

Bốn mươi chi đội ngũ toàn bộ đến đông đủ, trong phòng ăn náo nhiệt lên.

Đại khái là vì chăm sóc các học viên cảm thụ, huấn luyện viên cũng không ngang ngược can thiệp, chỉ cần không động thủ đánh nhau là được.

Rất nhiều học viên cầm chén ngon nguồn đều liếm sạch, vượt ăn vượt đói bụng đến phải hoảng sợ. Bình thường bọn họ ném quen rồi sơn trăn hải vị, không ngờ tới chính mình sẽ có một ngày như thế. Không nói khoa trương chút nào, giờ khắc này tùy tiện cho khối thịt, là có thể để đám người kia điên cuồng lên.

Ngay vào lúc này, một cái cứu vớt thể giới khác loại xuất hiện.

Chỉ thấy Thiên Sư kiểm khách đột nhiên đứng ở trên cái băng, giọng cao khổi này bày đặt thịt thăn mâm, hấp dẫn tất cả mọi người sự chú ý, sau đó hần lớn tiếng nói: "Các vị bạn học, khối này thịt thăn ta còn không động tới, thuần khiết được như cùng chỗ nữ nhân giống như, có người hay không đối với khối này xử nữ thịt thăn cảm thấy hứng thú?"

"Có!"

"Ngươi không ăn cho ta!"

"Nhanh cho ta, ta cho ngươi tiền!"

"Vì Tầm ca ca, cho ta, buổi tối ta đi ngươi doanh trại, ngươi muốn làm cái gì đều được."

Mọi người tại đây lâm vào điên cuồng, rất nhiều người nhìn chăm chăm khối này thom ngát thịt thăn, con mắt đều tái rồi.

Thậm chí có mấy cái bọn phóng em gái, vì khối thịt kia đứng hàng không tiếc bán đi thân thể.

Tình cảnh này, khiến người ta nhớ tới một câu châm ngôn: Trước khác nay khác.

Những này thói quen com ngon áo đẹp thuật sĩ, nằm mơ cũng không ngờ tới chính mình sẽ vì một miếng thịt đứng hàng phát rồ.

"Dễ bàn dễ bàn, mọi người mang ngân phiếu sao?" Vì Tầm ở trên cao nhìn xuống, cất cao giọng nói: "Muốn khối này thịt thăn quá nhiều người, ta rất khó khăn a. Không bằng như vậy đi, đấu giá tại chỗ, một ngàn tệ giá khởi điểm, người trả giá cao nhất được!"

"Ta ra hai cái ngân tệ!"

"Quý nghèo, Lão Tử ra mười cái ngân tệ!"

"Fuck, bản thiếu gia ra năm mươi ngân tệ!"

"Một đám nghèo túng hàng, bản tiểu thư ra một trăm cái ngân tệ, khối này thịt thăn ta nhất định muốn!"

"Đừng tưởng rằng ngươi mới có tiền, đại gia ra hai trăm cái ngân tệ!"

Ở đây hai trăm cái học viên bên trong, ít nhất có một trăm cái đều là con nhà giàu.

Những người này cái gì đều thiếu, chính là không thiếu tiền.

Mọi người tranh giá tương đương chi điên cuồng, không tới một phút, đem khối thịt kia đứng hàng xào đến rồi hai trăm ngân tệ.

Trong phòng ăn cái kia người đầu bếp đại thúc từ lâu sợ ngây người, vụn vụn không nghĩ tới chính mình phanh chế đồ ăn đáng tiền như vậy. Hôm nay hết thấy bữa sáng gộp lại, tổng giá trị cũng không đến mười cái ngân tệ, làm sao bị thiếu niên tóc đen kia dâng cao nhất hô, liền đất hù chết người?

Ở đây mấy cái huấn luyện viên hai mặt nhìn nhau, lộ ra vẻ kinh ngạc.

Thiên Tinh Quốc Tài Quyết ký sĩ sát hạch hình thức cũng có ba trăm năm lịch sử, ở đây ba trăm năm trong dòng sông lịch sử, chưa từng có cái nào học viên muốn xuất hiện ở trong phòng ăn bán đấu giá đồ ăn, hơn nữa bán ra này loại một vốn bốn lời giá trên trời.

"Yên lặng!"

Một tiếng hét lớn, để sôi trào hiện trường ám kinh hạ xuống.

Esbie đứng ở cửa phòng ăn, cảm tức nhìn Vi Tầm: "Tiểu tử, ai cho phép ngươi đầu cơ đồ ăn?"

"Huấn luyện thủ tục trên, cũng không có ghi chú rõ không thể đầu cơ đồ ăn chứ?" Vi Tầm sừng sững không sợ, bình tĩnh thông dong nói: "Khối này thịt thăn là chiến lợi phẩm của ta, bất luận ta đem nó ăn đi, ném xuống, bán đi, đều là của ta tự do, không phải sao?"

"Hừ!" Esbie không ngờ tới này trẻ con miệng còn hôi sữa dám dám đương chúng cùng hắn tranh luận, quát lạnh: "Thủ tục trên viết được rõ ràng ràng, từ từ giám khảo sắp xếp. Ta bây giờ ra lệnh ngươi không cho phép bán, còn đứng cao như vậy làm gì, cút cho ta hạ xuống!"

Lời còn chưa dứt, Esbie phát phát hiện đại đa số học viên đều giận mà không dám nói gì mà nhìn hắn.

Hắn hành động này vẫn chưa gây nên cộng hưởng, trái lại đã biến thành công địch.

Xếp hạng lót đáy học viên, đã sớm đói bụng đến phải phát hoảng, đều muốn mua khối thịt kia đứng hàng.

Xếp hạng cao học viên, thì lại muốn noi theo Vi Tầm, dùng ăn còn dư lại đồ ăn kiểm lời một bút bông lộc.

Đã như thế, Esbie hơn dăm không phải người, hai nhóm học viên đều ở trong lòng thăm hỏi hắn toàn thể nữ tính gia thuộc.

"Ngươi nghe, ngươi nghe, đó là cái gì âm thanh? Ừ, đó là tan nát cõi lòng thanh âm!" Một cái bựa cực điểm thanh âm vang lên, ngay sau đó, mặt trắng như tuyết áo bành tô tóc vàng mắt xanh mỹ nam tử xuất hiện, hắn u oán nhìn chăm chú vào Esbie đạo sư: "Honey Esbie, học viên của ta dùng hắn thiên tài đầu óc buôn bán, khai sáng trại huấn luyện chưa bao giờ có tiền lệ, ngươi lại muốn bóp hắn sáng tạo? Ừ, ta tan nát cõi lòng, ta quá tan nát cõi lòng!"

Bạn đang đọc truyện *Thiên Phú Thế Giới Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 103: Chó điên Nhậm Vô Kỳ

"Cổ Đức, ngươi bớt ở chỗ này thêm phiên!"

Vừa nhìn thấy cái kia tóc vàng mỹ nam, Esbie ngoài miệng thô bạo, nhưng có chút ngoài mạnh trong yếu.

"Thêm phiên người là ta sao, ngươi xác định là ta sao?" Cổ Đức huấn luyện viên đối xử thượng cấp, hoàn toàn là một bộ ba ba đánh con trai thái độ, mang có mấy phần ngạo kiều nói: "Học viên của ta cũng không có vi phạm huấn luyện thủ tục, Esbie giám khảo, ngươi nhảy ra thêm phiên, tự tiện chủ trương lệnh cưỡng chế hắn không cho bán đấu giá, là muốn thành lập mới quy tắc sao?"

Esbie hơi thay đổi sắc mặt: "Ngươi đừng cho ta giữ tang bosc, ta có quyền xử phạt không phục dạy dỗ học viên!"

"Ta cũng có quyền bảo vệ ta dẫn đội học viên, thực sự là không khéo a, cái này thứ chín đội tiểu đội trưởng, vừa lúc là ta quản hạt." Cổ Đức huấn luyện viên một bộ cứng rắn vừa rồi cuộc khí thế: "Nếu không, chúng ta đi tìm mặt trên đánh giá cái đề ý?"

"Ngươi. . ." Esbie hiển nhiên kiêng kỵ Cổ Đức huấn luyện viên sau lưng chỗ dựa, xanh mặt nói: "Quên đi, ta không chấp nhận với các ngươi. Nghe cho kỹ, đầu cơ chiến lợi phẩm có thể, nhưng không cho bán đấu giá, trực tiếp giá tổng cộng, đừng lãng phí thời gian! Còn có, chín giờ chính, tất cả mọi người đến huấn luyện quán cửa tập hợp, đến muộn giá tất có phạt nặng!"

Nói xong lời này, hắn cũng không quay đầu lại đi ra căng tin.

"Âu da, có thể mua bán!"

"Của người nào đồ ăn muốn bán, nhanh bán cho ta đi!"

"Ăn còn dư lại cũng được, Lão Tử không kén ăn!"

"Nửa khối thịt cũng không có vấn đề gì, nhân gia sẽ không để ý!"

Một đám học viên hoan hô lên, có mấy người nhìn anh hùng một loại địa ngục nhìn còn đứng ở trên cái băng Vi Tầm.

"Cổ Đức huấn luyện viên, thực sự là quá có thể dựa vào a!" Deli cảm thán một tiếng.

"Ủm!" Kaká tăng tăng gật đầu.

"Thật không thấy được, chúng ta cái này nghiêm trọng không chịu trách nhiệm huấn luyện viên, vừa đến thời khắc mấu chốt, lại như thế tin cậy." Carloch đối với Cổ Đức huấn luyện viên cái nhìn cũng thay đổi, xa xa nhìn cái kia còn đứng ở cửa tư thế đứng chụp phong tao tóc vàng nam.

"Các vị bạn học, mời yên tĩnh một chút." Thiên Sứ kiểm khách đứng ở trên băng ghế, một bộ Chúa cứu thế đáng đáp, cất cao giọng nói: "Nếu Esbie đạo sư lên tiếng, chúng ta phải phục tùng sắp xếp. Khối này thịt thăn, ta nhìn đau bán thảo, năm trăm ngàn tệ, cái thứ nhất moi tiền thì lấy đi đi!"

"Ta ngất, cái này còn kêu bán thảo?"

"Trên thị trường một miếng thịt đứng hàng mới năm cái miếng đồng chứ? Giời ạ, rờng rã quý giá gấp một vạn lần a!"

"Quá đen, không mang theo như thế làm ăn a."

"Là một người người da đen, ta rút cuộc tìm được so với ta đen hơn người."

"Đồ mắc như vậy, sẽ không có người mua sao?"

Trong đám người sôi sùng sục, hơn một nửa mọi người bị giá cả kia sợ rồi.

"Ta mua!"

Trước cái kia báo giá hai trăm ngàn tệ tên béo đứng dậy, ra tay tương đương rộng thoáng, trực tiếp móc ra năm tấm mặt trăn một trăm ngàn phiếu.

Hai người khoái trá đặt thành giao dịch, sau đó tên béo thấp giọng nói: "Vi Tầm huynh đệ, ta là thiên hạ thương hội tiền trăm vạn, thứ mười lăm đội đội trưởng, kết giao bằng hữu làm sao?"

"Không thành vấn đề." Vi Tầm hết sức ngay thẳng nói: "Ta đây khối chân giò hun khói sandwich, cũng thuần khiết như xử nữ, cũng không đụng tới quá. Chỉ cần người ba trăm ngàn tệ mua qua đi, sau đó chúng ta liền là bạn tốt!"

Tên béo mắt tối sầm lại, cái kia loại chân giò hun khói sandwich giá thị trường ba cái tiền đồng, Thiên Sứ kiểm khách càng làm giá cả quá cao gấp một vạn lần. Hắn chân chờ một chút, nhìn đau nói: "Tốt, ta mua!"

Tiền trao cháo múc, Vi Tầm điên cuồng kiểm lời tám trăm ngàn tệ, còn giao cho một cái cái gọi là bằng hữu.

Xếp hạng cao người cũng bắt chước, dồn dập bắt đầu bán ăn còn dư lại đồ ăn.

Bất quá cái kia chút đồ ăn, cũng không giống Vi Tầm đồ vật như vậy "Thuần khiết như xử nữ", bán ra giá cả không có cao như vậy.

Cũng có chút người tự tin thân phận, cũng không có tham dự mua ***** như một đội cùng Đội hai quyền Quý công tử, đang mất lạnh trào phúng mọi người.

Đội thứ ba mọi người phản ứng khoa trương nhất, trong đó một cái người cũng đến từ Phú Thành chủ Bie gia tộc, là Tang Ốc Phu đường đệ, tên là Lito. Bie. Hắn khối thịt kia đứng hàng nguyên bản không động tới, nhưng bây giờ cố ý cầm lên cắn một cái, tùy ý ném lên bàn, còn lấy dính một ít nước canh, tư thế kia thật giống đang nói: "Bản thiếu gia tình nguyện đem những đồ ăn này làm rác rưởi ném xuống, cũng không rẻ các người những này tiện dân. . ."

Một mực lúc này, một cái thú nhân học viên đi tới tha thiết mong chờ nói: "Bạn học, người khối này thịt thăn còn ăn không?"

Một nhìn đối phương là không xưng được mỹ hình cầu đầu nhân, Lito lộ ra căm ghét vẻ, hừ lạnh nói: "Bản thiếu gia thân phận gì, ta biết ăn này loại dính đầy vết bẩn rác rưởi?"

Trẻ tuổi cầu đầu nhân nghe vậy đại hi: "Cái kia có thể hay không đem nó cho ta?"

"Cho người?" Lito trong mắt lộ ra vẻ kinh dị, bỗng nhiên lộ ra nụ cười, giống đối xử một con chó hoang giống như nói rằng: "Cho người cũng được, người quý xuống, học ba tiếng chó sủa, dùng miệng đem vật này tha đi đi."

Lời còn chưa dứt, hắn đem thịt thăn vứt trên mặt đất, còn dùng chân đạp một hồi.

Tình cảnh này, hấp dẫn người lực chú ý của chúng nhân, trong phòng ăn nhất thời yên tĩnh lại.

Tất cả mọi người nhìn cái kia mặc màu nâu xám áo giáp cầu đầu nhân, chuẩn bị kỹ càng làm trò trình diễn. Những học viên này có thể tiêu tốn ngàn ngàn tệ đi tới nơi này, ít nhiều đều có chút thân phận, bọn họ tuy rằng đói bụng đến phải hoảng sợ, nhưng còn không đến mức vì là một trận cơm quý xuống, càng không đến nỗi đi ăn vớt trên đất đồ ăn. Đại đa số người đều đang nghĩ, xưa nay lấy tàn bạo tàn nhẫn xưng cầu đầu nhân, phỏng chừng muốn cùng Lito liều mạng.

Chẳng ai nghĩ tới, cái kia cầu đầu nhân đột nhiên quỳ xuống.

Hắn sắc mặt như thường, không nhìn ra sự vui đau buồn.

Hắn quỳ trên mặt đất bò bò, chỉ lát nữa là phải đụng tới khối thịt kia đứng hàng.

"Chậm đã!" Lito cúi chân một cái, dùng đáy giày chặn lại rồi cầu đầu nhân miệng, cười lạnh nói: "Ngươi còn không có học chó sủa!"

"Gâu gâu gâu!"

Cầu đầu nhân liền kêu ba tiếng, còn đối với Lito lộ ra khuôn mặt tươi cười.

"Ha ha ha ha, học được thật giống." Lito cười ha hả: "Há, thiếu chút nữa đã quên rồi, ngươi không cần học, ngươi bản thân liền là cầu đầu nhân, tiếng chó sủa là của ngươi tiếng mẹ đẻ. Ha ha, bản thiếu gia yêu thích nghe lời người, khối này rác rưởi ngươi cầm đi đi."

Cầu đầu nhân không nói hai lời, như con chó ngậm lên khối thịt kia đứng hàng.

Chờ hắn đứng lên, trong phòng ăn nhất thời sôi trào.

"Đây cầu đầu nhân là ai, thật không có tôn nghiêm chứ?"

"Chó điên Nhậm Vô Kỵ, ngươi chưa từng nghe nói sao?"

"Ta nghe nói qua, cái tên này vì đạt được mục đích không chừng thủ đoạn nào, căn bản không hiểu tôn nghiêm bộ mặt là vật gì."

"Quá mất mặt, quỳ xuống đi điều cái kia loại ăn còn dư lại đồ vật, đây là người không sự tình sao?"

"Fuck mẹ hắn, chúng ta thú Nhân tộc mặt đều bị này chó hoang vứt sạch!"

Một đám người nhìn Nhậm Vô Kỵ ánh mắt, tràn đầy phi nhõ cùng xem thường.

Liền tại chỗ thú nhân, cũng không nhỏ nhen cùng cái kia cầu đầu nhân làm bạn.

Mà Nhậm Vô Kỵ mấy người đồng đội, dồn dập quay mặt qua chỗ khác, làm bộ không quen biết cái này cầu đầu nhân.

Ở đây chỉ có Vi Tầm sáng mắt lên, ngưng mắt nhìn Nhậm Vô Kỵ, thăm thò dài nói: "Cái tên này, sau đó tuyệt đối là một nhân vật!"

"Làm sao mà biết?" Roger ý niệm hỏi.

"Ngươi chưa từng nghe tới Hàn Tín bị khó ` hạ nhục cố sự sao?" Vi Tầm như có điều suy nghĩ nhìn Nhậm Vô Kỵ.

"Hàn Tín là ai?" Roger mê mang.

"Cố sự này dài đằng đẵng, sau đó ta nói cho ngươi nghe." Vi Tầm treo lên khẩu vị.

Nhậm Vô Kỵ vừa đi, một bên sát thịt thăn trên vết bản, tốt như không nghe thấy mọi người tiếng cười nhạo.

"Xin chờ một chút." Vi Tầm cầm lấy thỏ mỹ nam không ăn một cái trứng gà, cùng Đỗ Duy không động tới khối thịt kia đứng hàng, giả bộ ở một cái trong cái mâm, chủ động đi tới nói rằng: "Những thứ đồ này chúng ta không tính bán, các hạ không chê thì lấy đi đi."

Nhậm Vô Kỵ mặt không hề cảm xúc, ánh mắt như là bàn thạch không hề biến hóa.

Hắn trầm mặc mấy giây, nói rồi hai chữ: "Đa tạ."

Dứt lời hắn tiếp nhận mâm, quay đầu bước đi.

Sau đó phát sinh một màn, rung động ở đây rất nhiều người.

Có chút học viên nữ cái kia mềm mại tâm, thậm chí bị xúc động một hồi.

Chỉ thấy Nhậm Vô Kỵ cầm đồ ăn, đi tới một cái trẻ tuổi hơn cầu đầu nhân trước mặt.

Cái kia tiểu cầu đầu nhân hữu khí vô lực bò trên bàn, hai mắt vô thần, khí sắc hơi bại, trên người còn có vết máu, hiển nhiên ở sáng nay cướp cơm trong

chiến đấu bị thương.

Nhậm Vô Ky đem mâm đặt ở tiểu cầu đầu nhân trước mặt, âm thanh một hồi âm áp: "Đệ đệ, ăn đi."

Tiểu cầu đầu nhân đột nhiên tinh thần tỉnh táo, không nói hai lời, nắm lên thịt thăn miệng lớn ăn một miếng lớn.

Bạn đang đọc truyện *Thiên Phú Thế Giới Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 104: Bắt ngờ người khiêu chiến

Huấn luyện quán có không ít khí tài, đối với đông đảo tham tuyên giả nhất định có trợ giúp.

Chủ yếu nhất là, ở huấn luyện quán phía sau cánh cửa đóng kín đặc huấn, có thể đào tạo ra một ít bí mật chiến thuật, trong tương lai cạnh tranh bên trong đạt được thành tích tốt. Nếu như không giành được huấn luyện quán, sau đó chỉ có thể đẩy gió lạnh ở trên quảng trường nhỏ huấn luyện, cái kia liền không có bí mật gì để nói, toàn bộ đội ngũ phương thức chiến đấu đều bị người cạnh tranh nhìn thấu.

Ngoại thành phía đông trong doanh địa mười cái huấn luyện quán nối liền cùng nhau, phe làm chủ cũng xuống một chút tiền vốn.

Chín giờ sáng, hai trăm cái học viên đứng giờ ở huấn luyện quán phía ngoài trên đất trống tập hợp.

"Quy tắc các người đã biết rồi, ta bổ sung một chút, sáng nay mười vị trí đầu cái tiến nhập phòng ăn đội ngũ, tạm định vì hạt giống đội, có thể ưu tiên lựa chọn huấn luyện quán." Esbie đạo sư lời kéo giọng nói lớn mới nói: "Xếp hạng lót đáy đội ngũ cũng không nhất định nhụt chí, các người mỗi cái đội ngũ, cũng có thể khiêu chiến một nhánh hạt giống đội, thắng lợi sau được một tuần lễ huấn luyện quán quyền sử dụng!"

Lời này vừa nói ra, xếp hạng lót đáy đội ngũ chiến ý mười phần.

Sáng sớm bọn họ đã thua ở hàng bắt đầu trên, không thể thua nữa.

Phải biết, một tuần lễ huấn luyện quán quyền sử dụng, tương đương với một ngàn cái tích phân.

Nếu như không giành được com lại không giành được huấn luyện quán, như vậy tích phân liền điểm để, không có hi vọng đạt được tốt thứ tự.

"Những trận chiến đấu tiếp theo, thử thách chính là bọn người linh thuật, đấu thuật phương thức vận dụng, cùng với trong thực chiến kỹ xảo cùng kinh nghiệm. Quan trọng nhất là, đoàn đội hợp tác! Các người nhớ kỹ, Tài Quyết đoàn kỵ sĩ là một thể thống nhất, tập thể lợi ích cao hơn tất cả!" Esbie đạo sư lại nói: "Mọi người cứ việc buông tay chiến đấu, bị thương, tự nhiên có người trị liệu các người. Đem các người bản lãnh lớn nhất xuất ra, đừng sợ đem người đánh chết, gặp phải nguy hiểm đến tính mạng, tại chỗ đạo sư cùng huấn luyện viên sẽ bảo đảm sự an toàn của các người."

Nghe nói như thế, một nửa người hưng phấn không thôi, một nửa người áp lực núi lớn.

Rất nhiều người sờ đi báo danh trại huấn luyện, cũng là bởi vì tự thân kinh nghiệm thực chiến không đủ.

Này loại một mở màn liền liều mạng phương thức chiến đấu, để không đủ kinh nghiệm các tay mơ hãi hùng khiếp vía.

"Bởi lần này nhiều hơn một chút học viên ưu tú, ta bổ sung lại một chút." Esbie đạo sư nói tiếp: "Lý do công bình, tranh cướp huấn luyện quán chiến đấu, không được sử dụng lực lượng tinh thần, cũng không được sử dụng nguyên tố uy thế, dùng quyền cước của các người đao kiếm đi thắng được thắng lợi!"

Này mới tăng thêm quy tắc, để phần lớn người thấy được hi vọng.

Thực lực cường đại nhất một đội, Tang Ốc Phu nguyên tố uy thế quá có lực uy hiếp.

Mà thần bí nhất thứ chín đội, Đỗ Duy lực lượng tinh thần công kích để mọi người rất có bóng tối.

Bây giờ quy tắc hạn định không cho phép sử dụng lực lượng tinh thần cùng nguyên tố uy thế, rất nhiều đội ngũ tự nhận có sức đánh một trận.

"Ta lựa chọn số một huấn luyện quán, ai muốn khiêu chiến?"

Tóc vàng tung bay Tang Ốc Phu, ở trong đám người nắm giữ dễ thấy như vậy.

Ở đây yên lặng như tờ, dĩ nhiên không có một đội ngũ dám đi khiêu chiến.

"Không ai khiêu chiến lời, coi là bỏ quyền, số một huấn luyện quán thuộc về tiểu đội thứ nhất hết thảy." Esbie cao giọng nhắc nhở.

Ở đây vẫn là không có người đứng ra, tất cả mọi người muốn chọn cái tương đối kém đối thủ, không ai mong muốn cùng cường hãn một đội khổ chiến.

Cứ như vậy, tiểu đội thứ nhất không tốn sức chút nào lấy được huấn luyện quán quyền sử dụng, đồng thời được một ngàn tích phân.

Sau đó, vốn nên là xếp hàng thứ hai đội chín chọn huấn luyện quán, cái kia mặt trên viết "Lão Tử đệ nhất thiên hạ" thành chủ cháu trai Lito thiếu gia đột nhiên đứng lên, hung hăng can quấy nói: "Esbie đạo sư, hạt giống đội đều có chọn huấn luyện quán tư cách đi, ta có thể hay không dẫn đội chọn trước số hai huấn luyện quán?"

"Có thể." Esbie đối với người thành chủ này cháu lớn so sánh khách khí, kéo mở giọng mới nói: "Đệ tam tiểu đội lựa chọn số hai huấn luyện quán, có người hay không lên trước khiêu chiến?"

Đồng đảo học viên hai mặt nhìn nhau, rất là do dự.

Đầu tiên, Lito thân phận, để Lôi Đình Thành hạt bên trong học viên mang trong lòng kiêng kỵ.

Thứ yếu, đội ngũ này sáng nay cướp com bày ra thực lực, cũng làm người không dám khinh thị.

"Ta tới!"

Một cái không cảm tình chút nào âm thanh, rung động không ít người.

Nói chuyện, lại là cái kia trước ở Lito trước mặt quỳ xuống cầu đầu nhân.

"Không thể nào, hãn dám khiêu chiến đội ba?"

"Này chó điên, hoàn toàn không theo lẽ thường xuất bài a."

"Hãn xong đời, nơi này chữa bệnh trình độ có hạn, bị trọng thương được nằm mấy tháng."

Một ít học viên trở mặt ngoác mồm, còn có chút người khe khẽ bàn luận đứng lên.

"Yên lặng!" Esbie chợt quát một tiếng, nhìn thẳng Nhậm Vô Kỳ: "Người khiêu chiến, hãy xưng tên ra."

"Mười ba đội đội trưởng, Nhậm Vô Kỳ." Khuôn mặt giống quá biên cảnh mục dương khuyển Nhậm Vô Kỳ trả lời.

Cái kia không nhận rõ cụ thể tuổi tác, đầu giống quá trắng đen xen kẽ cát em bé, ánh mắt hồn nhiên như Ất nữ nhân, đuôi khá là xinh xắn, nhìn thấy được thật giống vị thành niên tiểu cầu đầu nhân, cũng theo đứng dậy. Nhắc tới cũng kỳ, từ khi ăn hai khối thịt đứng hàng, tiểu cầu đầu nhân tràn đầy sức mạnh, cũng không tiếp tục là bộ kia hữu khí vô lực đáng vẽ.

Mặt khác ba nhân loại đồng đội, hết sức không tình nguyện đứng dậy.

Mọi người tại đây cũng nhìn ra được, mười ba trong đội bộ không hài hòa, ý kiến tuyệt không thống nhất.

Hết cách rồi, khiêu chiến từ đội trưởng quyết định, ba người kia loại đội viên chỉ có thể nhắm mắt tham chiến.

"Hai đội chuẩn bị, khiêu chiến bắt đầu!"

Theo Esbie một tiếng rống to, chiến đấu vang dội.

Đội hai bày ra kiệt tác phòng thủ phản kích trận hình, hai cái mặc nhẹ áo giáp cao to đội viên, tay trái cầm kỵ sĩ khiên, tay phải cầm kỵ sĩ kiếm, nối liền một đường che ở đằng trước. Ba cái đối lập thấp bé phép thuật sĩ, đứng ở tám khiên đấu thuật sĩ phía sau, vui chơi địa ngâm xướng lĩnh thuật.

Mười ba đội thì lại không hề trận hình có thể nói, ba nhân loại đồng đội cũng không muốn đánh, hãn không thể lập tức nằm trên đất giả chết.

"Hướng về!"

Nhậm Vô Kỳ quát lạnh một tiếng, nhanh đến mức như rời dây cung chi mũi tên.

Hãn liền vũ khí cũng không có, dùng quyền đầu công kích tới hai tên tám khiên đấu thuật sĩ.

Càng làm cho người ta trở mặt ngoác mồm chính là, đối mặt hai cái vung vẩy tới được lợi kiếm, hãn dĩ nhiên không tránh không né, hoàn toàn là rất không nói lý cũng đối cứng đầu pháp, đánh bạc một cái mạng đánh về phía một tên trong đó tám khiên thuật sĩ.

"A!"

Phát ra tiếng kêu thảm, cũng không phải là ở bên trong thân thể hai kiếm Nhậm Vô Kỳ.

Chỉ thấy một tên tằm khiên thuật sĩ bị Nhậm Vô Kỳ bóp lấy cái cổ, vút đồng cát giống như ném ra ngoài, ngã trên mặt đất sinh tử không biết.

Cùng lúc đó, Lito trước mắt ba người hoa một cái.

Cái kia nhìn như nhỏ yếu cát em bé cầu đầu nhân, chẳng biết lúc nào nhào tới đám người bên trong, như ác lang giết vào đàn dê.

"Mẹ nha. . .!"

Lại là một tiếng hét thảm, một tên phép thuật sĩ bị tiểu cầu đầu nhân một quyền bắn trúng mặt, tại chỗ ngã xuống đất.

Tràng diện một hồi trở nên cực kỳ hỗn loạn, Lito cùng hắc biểu ca còn a, đã không có cách nào duy trì cố định tư thế niệm chú. Bọn họ không thể không gián đoạn thi pháp, né tránh đến một cái chỗ an toàn.

Mười ba đội ba nhân loại đội viên, vừa nhìn bản đội lại chiếm thượng phong, nhất thời sinh ra đánh kẻ sa cơ ý nghĩ, vội vã điều chỉnh tâm thái, xa xa nhắm vào Đội hai phóng thích nổi lên linh thuật.

"Con lốc chém!"

Tên kia đứng tằm khiên thuật sĩ, sử xuất tất sát kỹ.

Xen lẫn con lốc tiếng rít không lồ ánh kiếm, đồng thời bao trùm hai cái cầu đầu nhân.

Này loại bốn sao phong hệ phải giết đầu thuật, tốc độ nhanh, uy lực lớn, đối diện cầu đầu nhân huynh đệ không né tránh kịp.

Nhậm Vô Kỳ giáp da bị cắt mở, trước ngực bộc lên một cái hẹp dài lỗ hồng, máu chảy ồ ạt.

Tiểu cầu đầu nhân cánh tay trúng kiếm, toàn bộ cánh tay phải tiu nghỉ xuống, sợ là liền nắm đũa khí lực cũng không có.

Lito lộ ra vẻ mừng rỡ như điên, thời điểm như thế này, hắn đã không cần ngâm xướng tốn thời gian quá lâu ba cấp linh thuật. Chỉ phải nhanh chóng thả ra một cấp linh thuật, cũng đủ để đẩy ngã hai cái nó hết đà cầu đầu nhân.

Hắn đang muốn niệm chú, đột nhiên lộ ra vẻ hoảng sợ.

Hai cái nhuộm máu cầu đầu nhân, xảy ra một loại lệnh mọi người tại đây da đầu tê dại biến hóa.

Bạn đang đọc truyện *Thiên Phú Thế Giới Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 105: Hiện thế báo, tới cũng nhanh

Nhậm Vô Kỳ cái kia con người màu đen, đột nhiên đã biến thành huyết một dạng màu đỏ.

Thân thể của hắn nổi lên một lớp đỏ quang, kịch liệt bắt đầu bành trướng, đem bộ kia giáp da chống đỡ thành nhi đồng khoán, lại như hai mươi tuổi đại nhân mặc mười tuổi đứa trẻ quần áo. Cái kia nguyên bản cùng Nhân loại không có khác biệt hai tay, đột nhiên toát ra da lông, song chưởng càng là đã biến thành sắc bén chân chó, móng tay lập lòe nhiếp nhân tâm phách hàn quang.

Một cái khác tiểu cầu đầu nhân, cũng sinh ra tương tự biến hóa.

"Cuồng hóa?"

Quan chiến học viên bên trong, có người kinh hô lên.

Thú nhân sẽ cuồng hóa, đây là mọi người đều biết sự tình.

Liên tiểu hải tử đều biết, sau khi cuồng hóa thú nhân, sức chiến đấu tăng lên trên diện rộng.

Chỉ có điều gần đây mấy nghìn năm, thú người và người loại tiến nhập ở lộn xộn thời đại, huyết thống càng ngày càng không thuần khiết, có thể cuồng hóa thú nhân cũng càng ngày càng ít, Thiên Tinh Quốc đã mấy chục năm không có từng xuất hiện có thể cuồng hóa dũng mãnh thú nhân.

"Bọn họ sáng sớm cướp cơm, cố ý giấu giếm thực lực?"

"Đúng đấy, quá âm hiểm!"

"Không đúng, bọn họ sáng sớm cũng tận lực, chỉ là không có cuồng hóa mà thôi."

"Nghe nói thấp cấp thú nhân một tháng chỉ có thể cuồng hóa một lần, có chút thú nhân thậm chí chỉ có thể ở đêm trăng tròn cuồng hóa. Rất rõ ràng, Nhậm Vô Kỵ bỏ qua cướp cơm, đem này đến bài giữ lại cướp huấn luyện quán."

"Thông minh, cướp được huấn luyện quán có một ngàn tích phân, lần này mười ba đội kiếm bọn họ rồi."

Đồng đảo học viên trong tiếng nghị luận, chiến đấu xuất hiện nghiêng về một phía biến hóa.

Àm!

Nhậm Vô Kỵ giờ khắc này càng giống như một con động vật, tứ chi chầm chầm, như hồ đoi nhào dề giống như vậy, đánh về phía cái kia tám khiên thuật sĩ. Người sau không hề sức chống cự, liền người mang khiên bị lực xung kích cực lớn đánh bay mười mấy mét, miệng phun máu tươi ngã xuống đất.

Ngay sau đó, hồi ảnh lóe lên, Nhậm Vô Kỵ tốc độ kia, quả thực có thể sánh ngang cao cấp thuật sĩ di động trong nháy mắt, trong nháy mắt lóe lên xa tám mét, vừa vọt rơi ở người thành chủ kia cháu nhỏ còn a. Bie trước người, so với móng vuốt sói còn cứng rắn hơn móng vuốt, đột nhiên cắm vào còn a cái bụng.

Rầm!

Nhậm Vô Kỵ dùng sức kéo một cái, còn a cái bụng phá tan rồi một cái không lồ lồ máu, liền ruột đều kéo ra ngoài.

"Dừng tay!"

"Nhanh ngừng tay!"

Esbie cùng mấy cái huấn luyện viên trăm miệng một lời,

Kinh ngạc trình độ không thua gì những học viên kia.

Vì để tránh cho học viên tử vong, bọn họ đã sớm phòng bị Nhậm Vô Kỵ ra sát chiêu, nhưng không ngờ tới Nhậm Vô Kỵ sẽ cầm tương tự với di động trong nháy mắt phương thức chiến đấu, tốc độ kia thực sự quá nhanh, liền Esbie đều không phản ứng kịp.

Mất thấy ruột bị kéo cắt còn a, sợ là không sống nổi, Esbie lòng như lửa đốt.

Trong lịch sử mỗi lần trại huấn luyện xuất hiện học viên tử vong, đều là to lớn bê bối.

Hơn nữa cái kia còn a thân phận không bình thường, là Lôi Đình Thành chủ thân đệ đệ con độc nhất.

Chuyện này làm lớn lên, Bie gia tộc tất nhiên sẽ tìm trại huấn luyện đòi một câu trả lời hợp lý.

Àm!

Nhậm Vô Kỵ như điều đứt dây, bị nén giận một kích Esbie đánh bay ra ngoài.

"A...!"

Cùng lúc đó, thành chủ con trai Lito phát sinh tiếng kêu thảm thiết như heo bị làm thịt tiếng.

Sau khi cuồng hóa biến thành một con to lớn cát em bé tiểu cầu đầu nhân, lại là dùng miệng công kích, hấn nguyên bản muốn cắn đoạn Lito cổ, ở một tên bốn cấp huấn luyện viên ngăn cản hạ, tiểu cầu đầu nhân cắn một cái trúng rồi Lito vai vai.

Hấn mạnh mẽ cắn một miếng thịt, dùng sức nhai, miệng sừng rịn ra huyết dịch.

Thấy cảnh này người, hoàn toàn tê cả da đầu.

Rất nhiều người hút vào cảm lạnh khí, nhớ lại một câu ngôn ngữ: Hiện thế báo, tới cũng nhanh.

Sáng sớm Lito còn để Nhậm Vô Kỵ quỳ xuống, không tới thời gian nửa ngày, vị thành chủ này con trai bỏ ra giá thê thảm.

...

...

"Nhanh đưa đến cứu giúp!"

Esbie trán nổi gân xanh lên, rống giận một tiếng.

Đã sớm ở đây biên chuẩn bị hai cái nhân viên y tế, vội vàng dùng cánh cứu thương giờ lên còn a đi tới phòng y tế.

Mấy cái khác nhân viên y tế, thì lại lập tức giúp người bị thương băng bó lại.

"Súc sinh!" Esbie căm tức ngã xuống đất Nhậm Vô Kỵ, mắng: "Các ngươi cũng coi như là cùng trường, vì sao hạ như vậy độc thủ?"

Nhậm Vô Kỵ khó khăn bò dậy, lúc này hân cang giống như một con dã thú, đỏ mắt nói: "Không phải ngươi gọi chúng ta toàn lực ứng phó sao?"

"Ta gọi mọi người toàn lực ứng phó, không có gọi ngươi khắp nơi đưa đồng giới học viên vào chỗ chết!" Esbie giận không nhịn nổi: "Ngươi có nhân tính hay không, ngươi rút cuộc là người vẫn là súc sinh?"

Lời này vừa nói ra, hiện trường yên lặng như tờ.

Đầu óc người bình thường cũng nhìn ra được, Esbie đây là muốn đem trách nhiệm toàn bộ đẩy trên người Nhậm Vô Kỵ, để cái này cầu đầu nhân công một cái oan ức, đi chịu đựng Bie gia tộc lửa giận.

"Ha ha ha ha, các ngươi những nhân loại này, xưa nay đều là nói một đằng làm một nẻo!"

Nhậm Vô Kỵ ngẩng mặt lên trời cười như điên, âm thanh có gan khó có thể hình dung bị thương.

Ở đây rất nhiều nhân loại học viên, đều cảm thấy một trận thẹn thùng, tùy việc mà xét, lần này trách nhiệm chủ yếu là đạo sư cùng huấn luyện viên không có đúng lúc cứu người. Nhậm Vô Kỵ dựa theo quy tắc toàn lực ứng phó, cũng không có làm gì sai.

Đột nhiên, một cái không mẫn không lạt âm thanh vang lên: "Esbie đạo sư, là ngươi chính mồm nói đừng sợ đánh chết người. Hiện tại chết người đi được, càng làm trách nhiệm đang học viên trên người, đây coi là tự đánh mặt của mình sao?"

Mọi người theo âm thanh nhìn tới, cái kia lên tiếng người, rõ ràng là Thiên Sư kiếm khách Vi Tầm!

Một nửa học viên lòng sinh kính nể, có thể ở vào thời điểm này đứng ra nói câu công đạo, can đảm lắm.

Một nửa học viên cười trên sự đau khổ của người khác, trước mặt mọi người đắc tội quyền lực cực đại Esbie đạo sư, Vi Tầm đây là không muốn lẫn lộn.

"Ngươi tính toán thom bọ vậy sao, ở đây không có ngươi nói chen vào chỗ trống!" Esbie tức giận đến phẫn nộ, lạnh lùng nói: "Người đến, đem này hai cái tàn hại học viên cầu đầu nhân, cùng cái này không phục dạy dỗ Vi Tầm, chộp tới quan nửa tháng cấm đoán!"

Mọi người cảm như hén, đắc tội rồi đạo sư, chính là kết cục như vậy.

"Dựa vào cái gì?" Vi Tầm sừng sững không sợ, hào khí làm Vân Đạo: "Chúng ta báo danh tới nơi này, có thể tiếp thu nghiêm khắc huấn luyện, có thể tiếp thu đạo sư giáo huấn, nhưng không phải dùng tiền đến mua chịu tội, ta đã làm sai điều gì, ngươi dựa vào cái gì quan ta cấm đoán?"

Lời nói này, nói ra phần lớn học viên tiếng lòng.

Cho dù là tiếp thu ma quỷ huấn luyện, mọi người cũng có thể nhịn, thế nhưng này loại rõ ràng không công chính đãi ngộ, tùy ý đạo sư đổi trắng thay đen, bị coi thành nô tài giống như sai khiến, ai nguyện ý quá loại cuộc sống này a?

Rất nhiều người nhìn kỹ Thiên Sư kiếm khách ánh mắt, lộ ra một loại kính nể, vô hình trung hân thành lần này học viên bên trong lãnh tụ tinh thần.

"Chống đối đạo sư, tự chúng quấy rối, này sẽ là của ngươi tội!"

Esbie nghiêm ngặt quát một tiếng, tuyên bố Vi Tầm tội.

Hân dưới con nóng giận, vận chuyển lực lượng tinh thần công kích, ý định để này đám đầu chịu khổ một chút.

Nào có biết Vi Tầm sắc mặt như thường, không chút phản ứng nào có, đang mắt lạnh nhìn ngó ngán vậy nhìn Esbie.

(tiểu tử này, rút cuộc là bao nhiêu cấp lực lượng tinh thần?)

Esbie thâm kinh hãi, ngoài mạnh trong yếu nói: "Người đến, còn chưa động thủ?"

"Đều mau rút đi cho ta!" Vì Tầm hét lớn một tiếng, khí thế hùng hăng nói: "Esbie, đem tiền trả lại cho ta, này loại không công bằng không công chính sát hạch, Lão Tử không lên cũng được. Thối tiền, Lão Tử không chơi với người!"

Bạn đang đọc truyện *Thiên Phú Thế Giới Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 106: Bạch y nữ tu sĩ

Tài Quyết kỳ sĩ chọn lựa, xưa nay là một kiện chuyện rất thần thánh.

Từ xưa tới nay chưa từng có ai giống Vì Tầm như vậy mới vừa vào đến trụ yêu cầu trả lại tiền ghi danh, thật giống đối với này chọn lựa bỏ như gậy cũ.

Vì Tầm vùng này đầu, đột nhiên dẫn phát rồi cộng hưởng.

"Thối tiền!" Đỗ Duy đứng dậy, lực lượng tinh thần chấn động đến mức Esbie tinh lực cuộn cuộn.

"Đứng, thối tiền, ta cũng không muốn huấn luyện!" Deli cũng đứng dậy.

"Không. . . Không công bằng. . . Ta, ta cũng không dự thi." Kaká yếu ớt nói.

"Thối tiền đi, cái gì chó má sát hạch, không có chút nào công bằng." Carloch đứng ra hét lớn.

"Đúng vậy, thu chúng ta một ngàn ngàn tệ tiền ghi danh, coi chúng ta là kẻ ngu si lừa gạt!"

"Ta cũng không muốn chơi, vô vị."

"Thối tiền, nhanh lên một chút thối tiền!"

Huấn luyện quán trước cửa trên đất trống, dĩ nhiên có hơn tám mươi cái yêu cầu đuổi học.

Một phần trong đó người cảm phần sục sôi, không muốn ở đây tắm màn đen nặng nề trong trại huấn luyện chịu tội. Một nhóm người khác thành tích quá kém, trong lòng biết mình không có hi vọng giết vào mười vị trí đầu, còn không bằng theo ồn ào muốn về một ngàn ngàn tệ.

Mất thấy phạm vào nhiều người tức giận, Esbie cùng mấy cái huấn luyện viên sắc mặt kịch biến.

Lúc này táo bạo Esbie mới ý thức tới, các học viên cũng không phải của hắn thuộc hạ, mà là khách hàng.

Bốn đại lực đều lưu truyền một câu châm ngôn: Khách hàng chính là Thượng Đế.

Thần Điện gom tiền lý do xưa nay hết sức chính nghĩa, từ xưa tới nay, Tài Quyết kỳ sĩ sát hạch đều là Thần Điện một đường kiếm tiền, vừa đến có thể chọn lựa nhân tài, thứ hai có thể kiếm lời không ít tiền ghi danh, có thể nói nhất cử lưỡng tiện. Không ngại tính toán một chút, mỗi cái học viên tiền ghi danh một ngàn ngàn tệ, chỉ là Lôi Đình Thành 200 người báo danh, liền cho Thần Điện cống hiến hai trăm ngàn ngàn tệ, toàn bộ Thiên Tinh Quốc mười cái thi đấu điểm, gần như hai triệu tiền bạc lượng lớn thu vào.

Hôm nay tám mươi mấy người yêu cầu thối tiền cổ sự như là truyền đi, sắp trở thành Thiên Tinh Quốc Tài Quyết kỳ sĩ sát hạch lớn nhất từ trước tới nay bê bối, sau đó e sợ không có mấy người mong muốn báo danh. Chính là pháp không trách chúng, dù cho Esbie lại tàn nhẫn, cũng không dám xử phạt này tiếp cận nửa số hơn tám mươi cái học viên.

Esbie áp lực núi lớn, hắn chủ trì hai giới sát hạch, xưa nay chưa từng gặp qua này loại yêu thiếu thân.

Hắn mặc dù có thể bắt được Lôi Đình Thành quan chủ khảo cái này mỹ soa,

Là bởi vì hắn chỗ dựa ở Tài Quyết đoàn kỳ sĩ đảm nhiệm cao tầng. Bởi Lôi Đình Thành nhân tài ưu tú có hạn, trăm năm qua cũng chỉ đi làm hai vị Tài Quyết kỳ sĩ, bởi vậy Thần Điện đối với Esbie hành động mở một con mắt nhắm một con mắt.

Mà lần này, tình huống không giống nhau.

Đầu tiên, Bird giáo chủ trước đó chào hỏi, hân đề cử Vi Tầm dự thi.

Bird bản thân chức vị liền không thua kém Esbie, sau lưng thực lực càng là không thể khinh thường. Nơi có người thì có giang hồ, được xưng truyền bá phúc âm Thần Điện cũng không ngoại lệ, bên trong bộ phận là mấy cái phe phái, Bird giáo chủ vị trí phe phái rất mạnh rất mạnh mẽ.

Mặt khác, còn có một cái chuyện quan trọng hơn.

Lần này sát hạch, có một đại nhân vật trong bóng tối khảo sát.

Cái kia đại nhân vật, chính là Lôi Đình Tháp Thủ Hộ giả.

Bảo vệ Lôi Đình Tháp là một cái khổ sai sự tình, các đời Thủ Hộ giả đều là năm năm thay phiên một lần. Cái này cũng là nhân chi thường tình, thử nghĩ một hồi, nếu như để một người ở trong tháp thủ mấy chục năm, không có ai Liêu Thiên, không có bất kỳ hoạt động giải trí, ai có thể chịu được này loại đơn điệu khô khan?

Căn cứ Esbie biết, người bảo vệ kia vừa vặn đạt tới năm năm kỳ hạn, ở đầu tháng tư rồi đi Lôi Đình Tháp. Nhắc tới cũng kỳ, người kia vẫn chưa về Thần Điện tổng bộ phục mệnh, phản mà lưu lại đến quan sát lần này Tài Quyết kỳ sẽ sát hạch.

Esbie vốn định biểu hiện nghiêm khắc một chút, để vị đại nhân vật kia nhìn mình biểu hiện, ai biết lần này người dự thi bên trong ra Vi Tầm một cái như vậy đâm đầu, dẫn phát rồi nhiều người tức giận.

Này để Esbie trong lòng không ngừng kêu khổ, vị kia tiền nhiệm Thủ Hộ giả tuy rằng tuổi trẻ, nhưng là Thần Điện ghê gớm đại nhân vật, dù cho sau lưng hân chỗ dựa cũng không trừu chọc nổi. Nếu như vị kia Thủ Hộ giả đối với hân biểu hiện không hài lòng, tùy tiện phát một câu nói, là có thể vĩnh cửu thủ tiêu hân quan chủ khảo tư cách.

Esbie tâm loạn như ma, dù sao đây chỉ là sát hạch, hân không có quyền sinh quyền sát, cũng không thể đem gây sự người dự thi giết người diệt khẩu chứ?

"Được rồi!"

Một cái thanh âm ôn hòa, rõ ràng truyền vào mọi người trong tai.

Cái kia êm tai âm thanh, có suối âm lòng người sức mạnh.

Tình cảm quần chúng kích phấn các học viên, trong nháy mắt này ly kỳ địa an tĩnh lại.

Duy nhất không thể an tĩnh là Esbie, hân nằm mơ cũng không nghĩ tới, vị kia ngăn cách với đời đại nhân vật lại đứng ra.

Một đám huấn luyện viên nhất thời lộ ra vẻ cung kính, nhìn chậm rãi đi tới một cái cô gái mặc áo trắng.

Trong đó Cổ Đức huấn luyện viên ánh mắt càng là cuồng nhiệt, thân phận của hân hết sức đặc thù, nguyên bản không cần đảm nhiệm huấn luyện viên. Sở dĩ đi tới nơi này, kỳ thực chính là vì liếc mắt nhìn vị kia giàu có sắc thái truyền kỳ bạch y nữ tu sĩ.

Đứng, bạch y. . . Nữ tu sĩ.

Thần Điện nhân viên thần chức, chia làm hai loại.

Một loại là thường gặp cha xứ, mục sư, giáo chủ, có thể đón dâu, đồng thời nhập gia tùy tục, thuận theo địa phương truyền thống. Nói một cách khác, ở đó loại chế độ chồng chung quốc gia, nhân viên thần chức cũng có thể một chồng nhiều vợ.

Khác một loại là thề ước thần chức, này loại người thông thường phát xuống hoàng thề đại nguyện, một đời vì là quang minh các thần kính dâng, nam được xưng khổ tu sĩ, nữ tên là làm nữ tu sĩ, đoạn tuyệt tất tình lục dục, cùng Đồng đại lục khổ hạnh tăng, tỉ khuru ni chênh lệch không bao nhiêu.

Ánh mắt của mọi người, đều rơi ở cô gái mặc áo trắng kia trên người.

Nàng tóc dài cảm động, như là thác nước rủ xuống tới bên hông. Một tấm màu trắng khăn che mặt, che lại khuôn mặt của nàng. Mặc dù như thế, cô gái này cũng đủ quá hấp dẫn người, nàng một đôi mắt sáng thần quang lưu chuyển, giữa hai lông mày mang một ít phong độ của người trí thức, không có chút nào ngạo mạn hoặc lạnh lùng, nhất thời làm cho người ta một loại như mộc xuân phong cảm giác, không kim lòng được đối với cô bé này sản sinh cảm giác thân thiết.

Một bộ màu trắng Tố Y, bao phủ lại nàng a na đa tư thân thể, làm cho nàng có một luồng tinh khiết thánh khiết khí chất, khiến người ta sinh không nổi tà niệm.

Quá đáng tiếc!

Nhìn thấy này mộng mặt cô gái mặc áo trắng, tại chỗ trong lòng nam nhân đều phát sinh như vậy thờ dài.

Cái này che mặt cũng đã đầy đủ mê người nữ tử, một mực là một cái nữ tu sĩ.

Mọi người đều biết, nữ tu sĩ râu tóc ba nguyên, lại xưng tam tuyệt: Tuyệt tiền, tuyệt sắc, tuyệt ý.

Nữ tu sĩ nhóm hầu hạ không là nam nhân, mà là lập lời thề phụng dưỡng Thần Linh.

Từ một loại ý nghĩa nào đó nói, các nàng là chư thần người hầu gái. . .

(là nàng?)

Ở đây lớn nhất đâm đầu, giờ khắc này trong lòng ngổn ngang vạn phần.

Vì Tâm tinh thần lực cường hãn không biết xuất hiện ảo giác, hần trăm phần trăm khẳng định, cô bé này chính là Lôi Đình Tháp cái kia nhìn thoáng qua Thủ Hộ giả.

Nhớ lúc đầu, Vì Tâm lại là đọc diễn cảm thơ ca, lại là hét to văn xuôi, liền Toa Sĩ Bỉ Á thơ mười bốn hàng, hần đều thuộc vài đầu, nỗ lực cùng thần bí kia Thủ Hộ giả giao thô lộ tình cảm, nhưng mà cũng không có gì trúng dùng, người bảo vệ kia trước sau đối với hần hờ hững.

Không ao ước hần ly khai Lôi Đình Tháp, người bảo vệ kia cũng đi theo ra.

Vào giờ phút này, nhìn thấy bạch y nữ tu sĩ chính diện, Vì Tâm trong lòng càng ngổn ngang.

Cứ việc không nhìn thấy mặt, cô gái mặc áo trắng hai mắt, nhưng để hần cảm giác đặc biệt quen thuộc.

Bạn đang đọc truyện *Thiên Phú Thế Giới Convert* được tải miễn phí tại Ww.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 107: Gia Cát Ba

Một tiếng hét thảm, phá vỡ tại chỗ yên tĩnh.

Bị kéo ra ruột còn a. Bie, đang tiếp thụ trị liệu, từ hôn mê tỉnh lại, phát sinh tê tâm liệt phế tiếng gào.

Bạch y nữ tu sĩ đi tới, trắng như tuyết trên tay nhỏ bé đột nhiên bắn ra một đạo bạch quang thánh khiết.

Ở đó bạch quang bao phủ xuống, còn a vết thương dĩ nhiên lấy tốc độ mà mắt thường cũng có thể thấy được khép lại.

Nhìn thấy một màn bất khả tư nghị này, tại chỗ các học viên ngây người như phỗng.

"Trời ạ, Thánh Quang Thuật?"

"Không thể nào, Thánh Quang Thuật, ít nhất phải sáu sao thánh quang thiên phú mới có thể triển khai a?"

"Thiên Tinh Quốc có sáu sao Quang Minh thiên phú thuật sĩ sao, tin tức ta cũng coi như linh thông, làm sao chưa từng nghe nói?"

"Ngu xuẩn, cái này nữ tu sĩ, nhất định là Thần Điện cao tầng, đến đây giám sát khảo hạch."

"Có đạo lý, nữ nhân này thật giống so với Esbie giám khảo càng có trọng lượng."

Các học viên xì xào bàn tán, chấn động với cái kia hiệu quả trị liệu tuyệt cao Thánh Quang Thuật.

Ở cái thế giới này, chữa bệnh trình độ so sánh lạc hậu.

Hay là các thần vì làm ra bồi thường, trong nhân loại hiện ra mấy loại trị liệu thiên phú.

Nắm giữ loại thiên phú này thuật sĩ, triển khai tương ứng trị liệu linh thuật, hiệu quả so với thuốc còn tốt hơn.

Trong truyền thuyết quang minh chi thần thần thuật, thậm chí có thể khiến người ta khởi tử hoàn sinh.

"Mời mọi người im lặng một hồi." Bạch y nữ tu sĩ cùng Esbie tuyệt nhiên ngược lại, đối với bất kỳ người nào đều rất khách khí, một chút cũng không có cái giá: "Còn a cần phải nghỉ dưỡng sức nửa năm, không thể tham gia nữa huấn luyện. Hắn đan điền phá nát, sau đó không thể tu luyện nữa rồi. Esbie giám khảo, người khó từ tội lỗi, hi vọng người đối với mọi người nói lời xin lỗi."

Lần này ôn nhu lời lẽ khách khí, nhưng ngầm có ý kinh khủng lực uy hiếp.

Nghĩa bóng, là muốn Esbie gánh chịu trách nhiệm chủ yếu, đồng thời công mở đường áy náy.

Esbie sắc mặt tái xanh, sâu sắc nhìn bạch y nữ tu sĩ một chút, hắn trong mắt lộ ra kiêng kỵ, bắt đầu dĩ nói: "Xin lỗi, các vị học viên, lần này là ta sai lầm, chậm một bước, dẫn đến còn a học viên biến thành phế nhân. Ta bảo đảm, lần sau, không, tuyệt đối không có lần sau, sau đó ta nhất định bảo đảm hết thấy học viên an toàn tánh mạng!"

Đồng đạo học viên thờ phào nhẹ nhõm,

Nhìn đáng đáp tấm màn đen muốn bị đánh vỡ.

"Tôn kính nữ tu sĩ các hạ." Sắc mặt tái nhợt Lito thiếu gia lên tiếng, hắn vai vai quần quít lấy băng vải, còn đang không ngừng chảy máu, nộ không Lực đạo: "Ta còn phải tiếp tục chiến đấu, thay ta anh họ hoàn thành tâm nguyện của hắn, mời người trị liệu ta."

Nghe nói như thế, rất nhiều gia súc đều lộ ra ước ao ghen tị về mặt.

Có thể để bạch y nữ tu sĩ tự mình chữa thương, đây là bao nhiêu nam nhân nằm mơ đều không nằm mơ được chuyện tốt.

Có mấy cái nam học viên hận không thể chính mình cũng bị chút tổn thương, để nữ thần chữa trị thân thể của bọn họ cùng tâm linh.

Nhưng mà bạch y nữ tu sĩ cho ra như vậy trả lời chắc chắn: "Xin lỗi, ta không thể trị liệu người."

"Tại sao?" Lito không phục nói.

"Vị học viên này, người là lần thứ năm tham gia trại huấn luyện, hắn rất rõ ràng quy tắc." Bạch y nữ tu sĩ thái độ trước sau thân thiết như vậy, ngữ khí cũng là như vậy nhu cùng: "Bị thương, cũng là đối với mọi người một loại thử thách. Ta chỉ phụ trách trị liệu có nguy hiểm tánh mạng học viên, thông thường thương thế, các người chỉ có thể tiếp thu thông thường thuốc trị liệu, trải nghiệm bệnh tật mang tới tâm thái biến hóa. Mỗi một cường giả, đều có một lần lần chiến thắng bệnh tật trải qua, hi vọng mọi người lấy các đời cường giả là tấm gương."

Lito sắc mặt lập tức sụp xuống, so với Esbie tám kia mặt đen còn khó hơn nhìn.

"Ở đây học viên bên trong cũng có thuật trị liệu sĩ, nếu như bị thương, có thể hay không tìm học viên chữa thương?"

Trong đám người đứng ra một người thiếu niên, đưa ra một cái quy tắc ở ngoài vấn đề.

Cái này đặt câu hỏi người, lại là Vi Tầm

Rất nhiều học viên nhìn này đám đầu càng ngày càng thuận mắt, hắn mỗi lần lên tiếng đều đại diện cho lòng của mọi người tiếng.

"Trên nguyên tắc ta không phản đối." Bạch y nữ tu sĩ bình tĩnh nói: "Nếu có học viên sau khi bị thương không muốn tiếp thu phổ thông trị liệu, có thể cùng đồng giới thuật trị liệu sĩ tự mình hiệp thương giải quyết."

"Được!" Xanh mặt Lito thờ ra một cái, lại thấy được hi vọng, nhanh chân đi hướng về trong đám người một cái vẫn nhược tuần tú nam tử áo xanh: "Tiểu tử, nghe nói người sẽ hệ "Mộc" thuật trị liệu?"

Bị Lito tìm tới cửa nam tử áo xanh, tương đương khuyết thiếu tồn tại cảm giác.

Nếu như hắn không đứng ra nói chuyện, người thậm chí không cảm giác được sự tồn tại của người này.

Hắn chính là Gia Cát Ba, thứ mười tiểu đội trưởng.

Nhìn người chăm chú nhìn kỹ hắn, sẽ phát phát hiện người này hết sức coi được, có gan kiêu khác mị lực.

Nhìn được cứu, sẽ nhớ lên tám chữ: Quân tử khiêm tốn, tron bóng như ngọc.

Nghe được Lito hỏi dò, Gia Cát Ba lạnh nhạt nói: "Vâng."

"Rất tốt." Lito trong lòng rất rõ ràng, lần này còn a bị phế đan điền, Esbie thiếu nợ Bie gia tộc một bút khoản nợ, hắn đại khái có thể muốn làm gì thì làm, sau đó đối với các huấn luyện viên cũng không cần khách khí nữa, vì lẽ đó hắn đối với Gia Cát Ba càng không khách khí: "Bản thiếu gia cho người một lần cơ hội lộ mặt, nhanh lên một chút trị liệu ta."

"Không thành vấn đề." Gia Cát Ba một cách lạ kỳ phối hợp.

"Coi như ngươi thức thời." Lito lộ ra vẻ tươi cười đắc ý.

Một giây đồng hồ sau khi, nét cười của hắn cứng ở trên mặt.

Chỉ thấy Gia Cát Ba đưa tay ra, vẫn là lạnh nhạt như vậy nói: "Một trăm tích phân."

Lito nghe vậy giận dữ: "Có ý gì?"

"Thủ tục trên viết rõ, học viên có thể tiến hành tích phân giao dịch, đổi lấy thứ mà chính mình cần." Gia Cát Ba giống như một nhô nhả yếu đuối con một sách, rập khuôn huấn luyện thủ tục, trên nguyên văn, sau đó gia nhập một chút cá nhân của hắn ý nguyện: "Muốn tìm ta trị liệu, có thể, mời trả trước ta một trăm tích phân."

"Quá mắc, ngươi tại sao không đi cướp?"

Lito lên cơn giận dữ, tức giận đến cánh tay lại rịn ra máu tươi.

Hắn vị trí Đội hai cướp giật huấn luyện quán bại bởi mười ba đội, bỏ lỡ một ngàn cái tích phân. Mà hắn sáng nay cướp com người thứ bốn, cũng mới được một trăm tích phân, trước mắt Gia Cát Ba mở miệng liền muốn một trăm tích phân, đơn giản là đang cắt thành chủ thiếu gia thịt.

Đối mặt Lito gào thét, Gia Cát Ba dựng thẳng lên hai ngón tay đầu: "Hai trăm tích phân."

"Cái gì?" Lito nếu như không có bị thương, tại chỗ liền muốn cùng đối phương liều mạng.

"Ta trị liệu giá cả, mỗi ngày đều sẽ thành hóa. Lito thiếu gia, ngươi so sánh đặc thù, hôm nay ta chỉ thu hai người trăm tích phân." Gia Cát Ba nhìn muốn tức miệng mắng to Lito, bình tĩnh như đường sông: "Ta khuyên ngươi nói chuyện trước lo lắng trước tốt, một giây sau, khả năng liền cao lên tới ba trăm tích phân."

Nghe nói như thế, rất nhiều học viên cố nín cười, nhìn có chút hả hê nhìn Lito.

Nam đại lục có câu ngôn ngữ cổ xưa: Yên tĩnh trên chọc ác ma, không trên chọc thầy thuốc.

Bất luận cường đại đường nào thuật sĩ, luôn có bệnh tật quấn quanh người thời điểm, không thể không đi người xin chữa bệnh cứu trị.

Mà thuật trị liệu sĩ, có thể nói thầy thuốc bên trong người tài ba, đầu óc người bình thường đều sẽ cùng thuật trị liệu sĩ giữ gìn mối quan hệ.

Một mực người thành chủ này cháu lớn bình thường ở Lôi Đình Thành hung hăng quen rồi, không đem Gia Cát Ba để ở trong mắt.

Kết quả là, hắn bỏ ra sở hữu đánh đổi.

Nếu như không nhờ vả Gia Cát Ba, như vậy Lito chỉ có thể tiếp thu phổ thông trị liệu, hắn vai vai bị cắn rơi một miếng thịt, cần khâu. Đây thường xuyên qua lại, ít nhất phải tình dưỡng nửa tháng. Đến lúc đó, hắn vị trí tiểu đội, tích phân e sợ được dịp bốn mươi nhánh trong đội ngũ lót đáy.

Bạn đang đọc truyện *Thiên Phú Thế Giới Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 108: Khô Mộc Phùng Xuân

Ý thức được tình thế bên trong tính chất nghiêm trọng, Lito đè nén nộ Khí đạo: "Ta chỉ có một trăm cái tích phân, có thể hay không thiếu trước, sau đó ta sẽ trả ngươi một trăm mỗi người tích phân."

"Xin lỗi, tổng thể không chịu nợ."

Gia Cát Ba hết sức nhã nhặn nói xong lời này, xoay đầu đi trở lại trong đám người.

Nhìn chăm chú vào cái này nhã nhặn mà nhô nhả thanh niên, rất nhiều người âm thầm cho hắn điểm khen.

Lito tức giận đến nhanh hôn mê bất tỉnh, bị vướng bởi bạch y nữ tu sĩ ở đây, hắn nhất gan phóng thích hắn bạo tính khí.

"Chờ một chút." Nhậm Vô Kỵ khôi phục hình người hình thái, cả người là huyết, đỡ cái kia đồng dạng bị thương đệ đệ, đi tới Gia Cát Ba trước người, nói rằng: "Mời trị liệu huynh đệ chúng ta, ta chuyển cho người bốn trăm tích phân."

"Người làm, không phải bốn trăm tích phân." Gia Cát Ba vẫn là bình tĩnh như vậy thông dong.

Mọi người nghe vậy cả kinh, chẳng lẽ lại muốn tăng giá?

Nhậm Vô Kỵ lấy mạng mới đổi được một ngàn tích phân, trong lòng một trận đau lòng, hỏi: "Cái kia người muốn bao nhiêu?"

"Ta vừa nảy mờ qua giới, một trăm tích phân. Trả giá người, ta biết thu hần hai trăm tích phân." Gia Cát Ba một bộ máy móc đáng đáp nói: "Hai người các người, ta chỉ thu hai trăm tích phân."

Nhậm Vô Kỵ đại hi: "Tốt, mời trước tiên trị liệu em trai ta."

Gia Cát Ba đi tới tiểu cầu đầu nhân trước mặt, kiểm tra một hồi thương thế của đối phương, miệng lẩm bẩm.

Trên tay của hần nổi lên một tầng nhu hòa ánh sáng xanh lục, đó là một loại trần ngập sinh cơ màu xanh lục, như mùa xuân bên trong vừa nhô ra chồi non, khiến người ta nhìn thấy một loại sinh mạng hi vọng.

Ở đó tầng ánh sáng xanh lục bao trùm hạ, cảnh tượng khó tin xuất hiện.

Tiểu cầu đầu nhân đầu vai vết máu, rất nhanh bị tinh chế sạch sẽ, lộ ra dữ tợn vết thương.

Ngay sau đó, vết thương kia ở ánh sáng xanh lục trị liệu xong, lấy tốc độ mà mắt thường cũng có thể thấy được khép lại.

Ngắn ngắn sau một phút, vết thương vảy kết, tiểu cầu đầu nhân da thịt cũng khôi phục màu máu.

"Đây chính là thuật trị liệu sao?"

"Quá thần kỳ!"

"Sau đó tuyệt đối không nên đắc tội thứ mười đội!"

"Hừm,

Ta dự định để biểu muội ta đi cùng Gia Cát Ba trao đổi một chút cảm tình."

Trong đám người truyền đến tiếng kinh hô, có mấy người ở châu đầu ghé tai.

Thiên Tinh Quốc thuật trị liệu sĩ so sánh hiếm thấy, ở đây nửa số học viên, vẫn là lần đầu tiên tận mắt chứng kiến thuật trị liệu thần kỳ.

Bạch y nữ tu sĩ cũng đang chú ý tình cảnh này, lộ ra mấy phần vẻ tán thưởng: "Cổ Đức, người mang hai cái đội rất có tiềm lực đây. Cái kia Vi Tầm, cùng cái này Gia Cát Ba, đều là tiền đồ vô lượng người mới."

"Ừ, giống ta nam nhân như vậy, tất nhiên sẽ mang ra kiệt xuất học viên." Cổ Đức huấn luyện viên vừa mở miệng chính là điệu vịnh than.

"Một loại thuộc tính "Mộc" thuật sĩ, không phải khổng chế hệ sao, cái này học viên dùng cái gì thuật trị liệu?" Bên cạnh cái kia cái trung niên huấn luyện viên nữ cùng bạch y nữ tu sĩ tựa hồ là quen biết cũ, thấp giọng hỏi.

Bạch y nữ tu sĩ giải thích: "Đây là so sánh hiếm thấy Đông đại lục bí thuật Khô Mộc Phùng Xuân."

"Loại bí thuật này, hiệu quả so với quang minh thuật trị liệu cũng còn tốt?" Trung niên huấn luyện viên nữ lại hỏi.

"Hắn đem Khô Mộc Phùng Xuân tu luyện đến cao cấp cảnh giới, cho nên mới có hiệu quả như thế này." Bạch y nữ tu sĩ nói rằng.

"Người trẻ tuổi này mới hai mươi xuất đầu, lại đem thuật trị liệu luyện đến cao cấp?" Huấn luyện viên nữ lấy làm kinh hãi.

"Có chuyện gì ngạc nhiên, học viên của ta, đương nhiên không bình thường." Cổ Đức huấn luyện viên trâu bò hồ hết nói, hình như là hần tay bắt tay dạy dỗ Gia Cát Ba thuật trị liệu tựa như.

Ba người âm thanh khá là nhỏ, đông đảo học viên đều không nghe thấy bọn họ đối thoại.

Vào giờ phút này, các học viên đều bị Gia Cát Ba cái kia so với tổ truyền bốn đời lão quân y còn thần kỳ thuật trị liệu sợ ngây người.

Nhậm Vô Kỵ trước ngực cái kia hẹp dài vết thương, không tới mười phút, đã bị Gia Cát Ba chữa khỏi.

Trong quá trình này, cầu đầu nhân huynh đệ không có toát ra chút nào thống khổ, về mặt đó xem ra còn hết sức hưởng thụ.

Đại công cáo thành, Gia Cát Ba xoa xoa mồ hôi trán châu, nói rằng: "Ta chỉ có thể làm được giúp các người vết thương vảy kết, chú ý nghỉ ngơi, gần đây ba ngày không nên quá dùng sức, ba ngày sau thì không có sao."

"Được."

Nhậm Vô Kỳ không chút dông dài, tìm tới một tên phụ trách quản lý tích phân huấn luyện viên, chuyển nhượng hai trăm tích phân.

"A...!"

Cùng lúc đó, tiếng kêu thảm thiết như heo bị làm thịt tiếng, từ Lito thiếu gia trong miệng vang lên.

Bị cắn một miếng thịt, thương thế của hắn không thể bảo là không nghiêm trọng, đang tiếp thụ cơn tiêu độc.

Sau đó, hắn còn phải tiếp nhận người bình thường khó có thể chịu được không gây tê khâu.

...

...

Chờ đến người bệnh đều bị khiêng đi, bạch y nữ tu sĩ lên tiếng: "Các vị học viên, ai lựa chọn số ba huấn luyện quán?"

Mọi người một mảnh vắng lặng, trong lòng ít nhiều có chút bóng tối.

Nguyên bản khá có hi vọng tiểu đội thứ hai, năm người đều bị tổn thương, trong đó một cái bị cắn roi một miếng thịt, một cái khác cái bụng bị cắt mở kéo ra ruột, loại chiến đấu này tính tàn khốc, để một ít thái điều kinh hồn bạt vía.

Cái này còn chỉ là trại huấn luyện khai mạc đệ nhất ngày, sau đó không biết sẽ phát sinh cỡ nào chiến đấu khốc liệt.

"Ta!" Vì Tầm đứng đi ra ngoài, dùng một loại ánh mắt phức tạp nhìn chăm chú vào bạch y nữ tu sĩ: "Ta đại biểu thứ chín tiểu đội, lựa chọn số ba huấn luyện quán."

"Được rồi." Bạch y nữ tu sĩ ôn nhu nói: "Cái kia một tổ muốn khiêu chiến thứ chín tiểu đội?"

Những người khác còn không có lên tiếng, Vì Tầm lên tiếng: "Chờ một chút."

"Vị học viên này, người còn có cái gì không hiểu quy tắc sao?" Bạch y nữ tu sĩ hết sức cùng tức giận nói.

"Ta có nhiều lắm không hiểu đồ." Vì Tầm rất thẳng bạch đạo: "Đầu tiên, những trận chiến đấu tiếp theo, có thể bảo đảm công bình công chính sao?"

"Đương nhiên." Bạch y nữ tu sĩ ngữ khí hết sức khẳng định, cho mọi người lòng tin.

"Ta tất sát kỹ uy lực có chút lớn, động thủ, liền chính ta đều sợ... Vạn nhất chờ chút lại náo chết người, các người không biết càng làm trách nhiệm đẩy lên học viên trên người chứ?" Vì Tầm lúc nói chuyện, cố ý khiết Esbie một chút.

Esbie mặt đều tái rồi, tiểu tử này căn bản là mượn đề tài để nói chuyện của mình, hết chuyện để nói a.

"Mọi người toàn lực ứng phó là tốt rồi, những trận chiến đấu tiếp theo, ta cùng chư vị huấn luyện viên nhất định sẽ nghiêm ngặt giám sát, không biết lại xuất hiện nguy hiểm đến tính mạng." Bạch y nữ tu sĩ có gan nhân nhật tự tin, hết sức theo cùng, nhưng khiến người ta hết sức yên tâm.

Vì Tầm nhưng không tha thứ: "Nếu là toàn lực ứng phó, tại sao không cho phép dùng lực lượng tinh thần cùng nguyên tố uy thế?"

Bạch y nữ tu sĩ lộ ra một vết ngọt đến người trong trái tim nụ cười: "Vị học viên này, người nên là ba cấp thuật sĩ đi, đối thủ không sử dụng nguyên tố uy thế, đối với người rất có lợi, người tại sao còn có ý kiến đây?"

"Ta chỉ cầu công bình công chính công mở, dù cho tình huống gây bất lợi cho ta, ta cũng quan tâm." Vì Tầm một bộ đạo mạo nghiêm trang đáng vẻ.

"Lực lượng tinh thần cùng nguyên tố uy thế, cũng không có nghĩa là tất cả. Ở trong chiến đấu chân chính, linh thuật, đấu thuật, còn có trường thi năng lực ứng biến, cũng có thể quyết định thắng bại." Bạch y nữ tu sĩ giải thích: "Huấn luyện quán khiêu chiến, thông thường không được sử dụng lực lượng tinh thần. Tại những khác loại khác khiêu chiến bên trong, có các người triển khai tinh thần lực thời điểm, xin hỏi người còn có ý kiến gì không?"

"Đã không có." Đạo mạo nghiêm trang Thiên Sứ kiểm khách, toát ra hắn ngay thẳng một mặt: "Kỳ thực ta cũng liền thuận miệng hỏi, thuận tiện cùng người trò chuyện nhiều hai câu."

Nghe nói như thế, một đám học viên mới phản ứng được.

"Mịa nó, tốt vô liêm sỉ a, lại như vậy cùng em gái đến gần!"

"Quá bi ối, trong lúc vô tình cùng nữ thần của ta tán gẫu lâu như vậy."

"Công nhiên đùa giỡn Thần Điện nữ tu sĩ, như vậy thật sự được không?"

"Vì sao ta có chút sùng bái Vi Tầm đây, hẳn làm xong rồi ta muốn làm nhưng là chuyện không dám làm."

"Ta cũng có chút khâm phục hẳn, ngay ở trước mặt tất cả mọi người mặt tán gái, không hổ là thần bí cường đại nam nhân."

Các học viên châu đầu ghé tai, đối với Vi Tầm chỉ chỉ điểm điểm.

Thờ ơ lạnh nhạt Tang Ốc Phu, như có điều suy nghĩ nhìn Vi Tầm một hồi, trong mắt sát cơ lóe lên một cái rồi biến mất.

Bạn đang đọc truyện *Thiên Phú Thế Giới Convert* được tải miễn phí tại Ww.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 109: Hơn 100 cây tằm

Đứng đầu đề cử: Đấu La đại lục 3 Long Vương truyền thuyết vừa nghỉ vinh hằng tìm tình Tiên sứ tuyệt ung lãnh chúa nguyên rỗng thiên kiều chiến kỹ đại Chủ Tể mau thả cái kia nữ phù thủy hắc ám kỹ nguyên

Vị kia trung niên huấn luyện viên nữ không nhịn được cười mà nhìn Cổ Đức huấn luyện viên: "Không hổ là học viên của ngươi, rất có ngươi phong thái."

"Không!" Lần này, Cổ Đức huấn luyện viên lại không có khoe khoang, như gặp đại địch nói: "Tiểu tử này không biết xấu hổ trình độ, đều sắp đuổi kịp ta. Từ nơi này một giây bắt đầu, hẳn chính là ta tình địch!"

Đối mặt công nhiên vậy muội Vi Tầm, áo bào trắng nữ hài rất bình tĩnh.

Sắc mặt nàng như thường nói: "Thời điểm không còn sớm, số ba huấn luyện quán khiêu chiến, hiện tại bắt đầu!"

Huyền não đám người, nhất thời yên tĩnh lại.

Thứ chín tiểu đội, không thể nghi ngờ là lần này thần bí nhất một nhánh đội ngũ. Dẫn đội Thiên Sứ kiếm khách tuy rằng gần đây mới đột phá đến ba cấp, nhưng Lôi Đình Thành bách tính đem hẳn lưu truyền đến mức vô cùng kỳ diệu, cũng không ai biết hẳn "Thiên Sứ kiếm kỹ" rốt cuộc có bao nhiêu khủng bố. Sáng nay ở căng tin chấn động đến mức mấy người học máu Đồ Duy, càng là sâu không lường được, người tình tường cũng nhìn ra được cái đội ngũ này không dễ trêu.

Còn có một vài người, ở nhiều lần tự định giá Vi Tầm trước thuận miệng nói ra được câu nói kia: Ta tất sát kỹ uy lực có chút lớn, động thủ, liền chính ta đều sợ. . .

Những người này không khỏi đang nghĩ, lẽ nào Vi Tầm bạo phát so với Nhậm Vô Kỵ còn khủng bố?

Đương nhiên, ở đây cũng có không đem Vi Tầm để ở trong mắt nhân vật hung ác.

"Thiếu cố làm ra vẻ, ta đại biểu mười tám tiểu đội khiêu chiến ngươi!"

Nói chuyện, là một người mặc màu vàng giáp nhẹ cung tiễn thủ, vác lấy một tấm khố huyển màu vàng trường cung.

Tại hẳn bên người, đứng cạnh một người mặc màu bạc giáp nhẹ cung tiễn thủ, cầm trong tay một tấm màu bạc trường cung.

Phía sau hai người, là ba cái cầm trong tay pháp trượng thuật sĩ.

"Toàn bộ viễn trình đội ngũ?"

"Pháp khác, này loại đội ngũ bị người gần người, sẽ bị người đánh cho khóc lóc về nhà tìm mẹ." "

"Không nhất định, đó là kim ngân hai du hiệp, nổi danh chiến cung thuật sĩ!"

"Chiến cung thuật sĩ? Vậy thì có ý tứ."

"Không sai, bọn họ sáng sớm cướp com không có sử xuất toàn lực, cũng cướp được người thứ sáu."

"Như thế cường? Nhìn dáng dấp bọn họ giống như Nhậm Vô Ky, quyết tâm muốn cướp đến huấn luyện quán."

Mọi người trong tiếng nghị luận, hai đội ở trên đất trống kéo ra không gian, từng người làm chiến trước chuẩn bị.

"Carlocht, người bảo vệ tốt Deli." Vi Tầm đang tiến hành an bài chiến thuật.

"Chỉ bảo vệ nàng một cái?" Carlocht rất bất ngờ.

"Không sai." Vi Tầm nói rằng.

"Này quá ung dung." Carlocht không hiểu nổi Vi Tầm trong hồ lô bán thuốc gì, hỏi: "Không cần vọt tới bọn họ trong đội ngũ đi không?"

"Không cần." Vi Tầm nói.

"Bọn họ tất cả đều là viễn trình, xông tới đối diện trận hình liền làm rối loạn, tại sao không hướng về?" Carlocht biểu thị không phục.

"Ta tự có sắp xếp." Vi Tầm cười cợt.

Carlocht còn muốn tranh luận, nhận ra được Đỗ Duy ánh mắt lạnh như băng, lập tức không nói.

"Đều chuẩn bị xong chưa? Bắt đầu đi."

Theo bạch y nữ tu sĩ ra lệnh một tiếng, chiến đấu mới vang dội.

Mười tám tiểu đội có ý định kéo ra năm mươi bước khoảng cách, từ hai cái cung tiễn thủ đứng ở trước nhất mặt. Nghe được hiệu lệnh, hai cái cung tiễn thủ ra tay vào điện, giương cung bắn mũi tên làm liền một mạch, hơn nữa còn là độ khó cực cao hàng loạt mũi tên.

"Tốt Tiễn Pháp!"

"Lợi hại, quả nhiên không hổ là nhất làm người ta ghét chiến cung thuật sĩ."

"Quá mạnh mẽ, bọn họ giương cung bắn mũi tên, cơ hồ là thuận phát."

Trong đám người, truyền đến tiếng thán phục.

Chỉ thấy hai chi màu vàng mũi tên, đi vòng Carlocht, bắn thẳng đến phía sau Vi Tầm cùng Deli.

Mặt khác hai chi màu bạc mũi tên, tương tự đi vòng vừa nhìn chính là khiên thịt Carlocht, khóa được Đỗ Duy cùng Kaká.

Cùng phổ thông cung mũi tên bất đồng chính là, bắn ra bốn nhánh mũi tên, dĩ nhiên xen lẫn mãnh liệt sóng linh lực.

Này loại mũi tên uy lực, đuổi sát Phá Giáp Nô!

Chiến cung thuật sĩ, ở bốn đại lực đều là làm người nhức đầu tồn tại.

Bọn họ thi triển tài bắn cung, trên bản chất là đấu thuật một cái chi nhánh.

Cũng chính là bởi vì thuộc về đấu thuật phạm trù, này loại tài bắn cung thuận phát, đồng thời có ở mũi tên bên trong mang vào linh lực. Đã như thế, chiến cung thuật sĩ bắn ra lợi mũi tên, lực sát thương vượt xa thông thường mũi tên.

Tương truyền bốn cấp sau này chiến cung thuật sĩ, thậm chí không cần thực thể mũi tên, có thể đem thiên nhiên nguyên tố ngưng tụ thành vô hình lợi mũi tên, không chỉ có uy lực to lớn, càng khiến người ta khó mà phòng bị.

Tổng thể tới nói, chiến cung thuật sĩ là cung tiễn thủ Upgrade phiên bản, vừa khắc chế phép thuật sĩ, cũng khắc chế đấu thuật sĩ.

Cái này nghề nghiệp ngưỡng cửa rất cao, không chỉ cần muốn chăm chỉ, càng ý lại năng khiếu. Trước tiên trở thành một tên chiến cung thuật sĩ, đầu tiên được nắm giữ linh lực, thứ yếu được có bách phát bách trúng tài bắn cung, cuối cùng còn phải luyện thành cái kia loại độ khó cực cao thuận phát đấu mũi tên.

Nói thì chậm nhưng xảy ra rất nhanh, đối mặt bốn nhánh lợi mũi tên, Carlocht giờ lên tám khiên.

Cùng Thiết Chùy cái kia loại dùng thân thể đi ngăn cản hết thầy khiên thịt so với, Carlocht xem như là một cái thiên hướng kỹ xảo hình phòng ngự thuật sĩ. Mặc dù hấn ba sao mòm đá Thạch Thiên phú, cũng có cường đại sức phòng ngự, nhưng lựa chọn càng bảo đảm tám khiên đón đỡ.

Coong!

Một nhánh màu vàng mũi tên bắn ở trên khiên, chấn động đến mức Carlocht cánh tay tê dại một hồi.

(tốt biến thái chiến cung thuật sĩ!)

Carlocht hít vào một ngụm khí lạnh, cuối cùng cũng coi như rõ ràng Vi Tầm tại sao không cho phép hắn xông về phía trước.

Đối mặt niệm chú thời gian tương đối dài phép thuật sĩ, Carlocht xông tới không thành vấn đề. Gặp phải này loại hầu như thuần phát chiến cung thuật sĩ, chỉ cần Carlocht lao ra vài bước, sau lưng liền sẽ lộ ra tầng lớn lỗ hổng, bốn người đồng đội sẽ bị bắn thành cái sàng.

Hắn chỉ chặn lại rồi một mũi tên, mang ý nghĩa còn lại ba chi mạng theo độ cong mũi tên, rất có thể trúng tên.

Trong hoảng loạn Carlocht quay đầu nhìn lại, thật dài thở phào nhẹ nhõm.

Chỉ thấy Đỗ Duy đưa hai tay ra, mỗi một tay đều bắt được một nhánh màu bạc mũi tên.

Mà chi kia bắn về phía Vi Tầm mũi tên, bị Thiên Sứ kiếm khách tinh chuẩn một chiêu kiếm đánh bay.

"Thật mạnh a!"

"Ta ngày, Đỗ Duy đơn giản là một cái siêu cấp lớn chân a, ai nhìn thấy hắn làm sao bắt ở hai chi mũi tên?"

"Ta cũng không nhìn thấy, thấy hoa mắt, cái kia hai chi màu bạc mũi tên liền rơi vào trong tay hắn."

"Ta nhìn thấy, hắn mí mắt chưa từng nhấc một hồi, tùy tiện đưa tay liền tóm lấy hai chi mũi tên. Quá ung dung, quá thoải mái, lại như tiếp được ném qua quả táo giống như, căn bản cũng không mất công sức."

"Đánh như vậy xuống, mười tám đội phải lay."

"Không nhất định chứ, ba người kia phép thuật sĩ đại chiêu muốn thả ra, ta cũng không tin Đỗ Duy dám dùng tay không đi đón."

"Có đạo lý, ba cấp linh thuật, ai dám tay không gắng đón đỡ?"

Mọi người trong tiếng nghị luận, mười tám đội ba cái phép thuật sĩ đại chiêu liền muốn nghẹn đi ra.

Vi Tầm trừng mắt tóc tóc phát run thỏ mỹ nam, lạnh lùng nói: "Ngươi còn không ra tay?"

Hôm nay trận chiến này, hắn lớn nhất ý đồ chính là mài giũa thỏ mỹ nam.

Kaká đỏ mặt, giống như một hải tử làm sai chuyện, đưa tay ở trong túi quần đào a đào.

Nhìn thấy thỏ mỹ nam móc ra đồ vật, Vi Tầm mắt tối sầm lại, suýt chút nữa ngất đi.

Kaká móc ra đồ vật, lại là một hộp cây tăm!

Không sai, chính là thông thường cây tăm.

Cái kia rộng bằng hai đốt ngón tay hộp tròn nhỏ bên trong, ít nhất chứa hơn 100 cây tăm.

"Đừng nghịch được không, thời điểm như thế này ngươi còn muốn loại bỏ nha a?" Vi Tầm nổi giận.

Kaká mặt càng đỏ hơn, trên người dâng lên mảnh liệt sóng linh lực.

Đột nhiên, cái kia hơn 100 cây tăm bay ra, hướng về mười tám đội mọi người nhanh bắn đi.

Bạn đang đọc truyện *Thiên Phú Thế Giới Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 110: Tiểu tử kia thật ác độc

(cmm, bạo vũ lê hoa châm?)

Vì Tầm sợ hết hồn, cái kia một ít cây tằm bay năm mươi bước xa, Lực đạo dĩ nhiên không có suy giảm chút nào.

Không chỉ là hấn, tại chỗ huấn luyện viên cùng học viên giật nảy mình, chưa từng thấy loại phương thức công kích này.

"A a a. . ."

Liên tiếp tiếng kêu thảm thiết, từ mười tám tiểu đội truyền đến.

Ba cái phép thuật sĩ tập thể trúng chiêu, một người ngực cùng bụng quần quít lấy mười mấy cây tằm, cái kia cây tằm vào thịt một tắc, cảm giác đau đớn cùng kim đâm không khác nhau gì cả, đau đến người kia ôm cái bụng trên mặt đất trên hết thảy. Một cái khác thuật sĩ nhưng là bấp đuôi cùng cánh tay trúng chiêu, hầu như muốn thả ra linh thuật, bị mạnh mẽ cắt đứt.

Đệ tam cái phép thuật sĩ càng thảm hại hơn, trên mặt rậm rạp chằng chịt cắm vào hai mươi mấy cây tằm, đang ở che mặt khóc ròng.

Cái kia hai cái chiến cung thuật sĩ cũng không dễ chịu, bọn họ chất liệu kia không tầm thường giáp nhẹ, chặn lại rồi phần lớn công kích, không có chịu đến thực chất thương tổn. Thế nhưng, bọn họ nắm cung cùng nắm mũi tên trên nu bàn tay, phân biệt cắm vào mấy cây tằm, đau đến giương cung khí lực cũng không có.

"Pháp khác, đây là cái gì thiên phú?"

"Quá kỳ quái, dùng tằm xĩa răng làm vũ khí?"

"Nhiều như vậy cây tằm, vẫn là thuận phát, từ bốn phương tám hướng đâm tới, ai có thể đỡ được?"

"Thủ đoạn tấn công như thế này, khá giống Đông đại lục năm đó lưu hành qua ám khí thủ pháp a."

"Tiểu tử kia thật ác độc!"

"Đúng đấy, ta cho là hấn là Vì Tầm nam sùng đây, không nghĩ tới mạnh như vậy."

Đứng xem các học viên sợ ngây người, từng cái từng cái trở mắt ngoác mồm.

"Khá lắm, có tiền đồ."

Vì Tầm thấy thế đại hỉ, vỗ vỗ Kaká vai vai.

Thỏ mỹ nam không chế mấy cây tằm không hiếm thấy, đồng thời điều động hơn 100 cây tằm, bản lãnh này hơi nhỏ nghịch thiên.

Bình thường không nói một lời lạnh lẽo cô quạnh Đỗ Duy, phá Thiên Hoang địa lên tiếng: "Tại sao không đổi thành kim thép?"

Kaká nghe vậy đỏ lên mặt, hạ thấp xuống đầu, yếu ớt nói: "Ta. . . Ta ta ta. . . Ta không muốn giết người."

"Người còn có cây tằm sao, trở lại một phát."

Vì Tầm cũng không miễn cưỡng thỏ mỹ nam, hấn đã đạt đến trận chiến này mục đích.

Hôm nay hấn chủ yếu nhất ý nghĩ, chính là kích thích ra thỏ mỹ nam dũng khí chiến đấu.

Chính là trước lạ sau quen, đánh nửa đầu mấy lần, thái điều cũng sẽ biến thành lão điều.

Là một người đã từng thái điều, Thiên Sứ kiếm khách ở đây thuận tiện cũng coi như có kinh nghiệm lời tuyên bố.

Chính vì như thế, hấn cũng không tính tự mình ra tay.

Ngay vào lúc này, đối diện năm người nhỏ xong trên người cây tằm, triển khai phản kích.

Bọn họ phát phát hiện cái kia chút cây tằm đánh vào người chỉ là rất đau, không coi là trọng thương, nhất thời tức giận trùng thiên mà nghĩ lấy lại danh dự.

Cũng ngay vào lúc này, ở Carloch bảo vệ ở dưới Deli, trước tiên biệt xuất đại chiêu.

"Khí Bạo Thuật!"

Deli vùng vẩy xanh sẫm pháp trượng, trong miệng phát sinh một tiếng nhẹ uống.

Mười tám đội năm người chu vi trong mười bước không khí, trong nháy mắt bị hút hết.

Khí hệ thiên phú thuật sĩ, đang thao túng không khí này phương diện, có được trời cao chăm sóc ưu thế. Năm người kia trong nháy mắt thiếu đường, lâm vào nghệt thờ trạng thái, đang muốn chạy trốn ra cái kia bị hút khô không khí phạm vi, đột nhiên hết thảy lên.

Đoàng đoàng đoàng đoàng ầm!

Liên tiếp tiếng nổ mạnh vang lên, áp súc không khí tóc vàng đại nữ, bỗng nhiên làm nổ toàn trường.

Tình cảnh này, để Vi Tầm liên tưởng tới một cái công nghệ cao đồ vật: Chân không bom.

"Cẩn thận!"

Bạch y nữ tu sĩ bên người cái kia cái trung niên huấn luyện viên nữ bắn ra, đưa tay đẩy ra một chưởng.

Năm cái học viên bị bén nhọn chưởng phong chấn động ra mười bước xa, dù chỉ như thế, bọn họ vẫn như cũ mặt mày xám xịt, ba cái phép thuật sĩ quần áo bị nổ thành tan tành, để lộ ra vết thương có gan vết bỏng giống như màu đỏ tươi, còn có huyết dịch chảy xuôi hạ xuống.

May mắn còn sống sót năm người sợ hãi vạn đoạn, nếu như không phải huấn luyện viên nữ đúng lúc ra tay đưa bọn họ đánh bay, đưa thân vào Khí Bạo Thuật vòng xoáy bên trong năm người, có ít nhất hai cái được bị nổ chết tại chỗ.

Bạn đang đọc truyện *Thiên Phú Thế Giới Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 111: Móng heo đại bán phá giá

Trên đất trống, thứ chín tiểu đội năm người đứng ở phần phạt trong gió, cô quạnh như tuyết.

Mà thứ mười tám tiểu đội năm người, thì lại ngồi sập xuống đất, mặt mày xám xịt.

Ai ưu ai kém, một chút liền biết.

"Thứ chín tiểu đội thu được số ba huấn luyện quán một tuần quyền sử dụng, tăng cường một ngàn tích phân."

Làm bạch y nữ tu sĩ cái kia ầm áp động thanh âm của người vang lên, cuộc khiêu chiến này hạ màn.

"Mười tám đội không phải có hai cái chiến cung thuật sĩ sao, làm sao vẫn bị treo lên đánh rồi?"

"Không trách mười tám đội, chủ yếu là đội chín quá độc ác."

"Đúng đấy, này vốn là áp đảo tính toàn thắng."

"May mà ta không có đi khiêu chiến đội chín, quá sáng suốt, chính ta đều khâm phục mình."

"Mười tám đội thực lực, nguyên bản có thể cướp được một cái huấn luyện quán, lần này thiệt thòi lớn rồi."

"Đây chính là liều lĩnh đánh đổi, chúng ta trước tiên yên lặng xem biến đổi, chờ đằng trước chín cái huấn luyện quán cướp xong, đi cướp thứ mười cái huấn luyện quán."

"Lại nói đội chín thật sự thật mạnh a, cái kia thô người cậu con trai thiên phú thực sự là đủ quý dị, còn có cái kia mỹ nữ tóc vàng, khí hệ thiên phú lực sát thương quá kinh khủng, đã là phạm vi công kích."

"Đội viên đều mạnh như vậy, đội trưởng được mạnh bao nhiêu?"

"Không hẳn đi, Vi Tầm chưa từng từng ra tay, làm sao nhìn cũng giống như ôm bắp đùi."

"Ai nói hắn không có từng ra tay, ta rõ ràng nhìn thấy hắn vùng kiếm đánh bay một mũi tên."

"Đây không tính là rất mạnh đi, vùng kiếm đánh bay mũi tên, rất nhiều đầu thuật sĩ đều làm được, không lộ ra bản lĩnh thật sự."

"Vậy người đi tìm hán một mình đấu thử xem?"

"Híc, hay là thôi đi."

Rất nhiều người dùng mới tinh ánh mắt, một lần nữa thăm thị thứ chín tiểu đội.

Còn đang thờ ơ lạnh nhạt tiểu đội thứ nhất, không có trước bình tĩnh như vậy.

Tang Ốc Phu sắc mặt, mơ hồ có mấy phần nghiêm nghị.

Sau đó, chiến đấu mới vang dội.

Vì còn dư lại bảy toà huấn luyện quán, mười mấy con đội ngũ triển khai ác chiến.

Có chút chiến đấu, tiến hành rất nhanh, tỷ như thứ chín đội cùng mười tám đội chiến đấu, nói rất dài dòng, trên thực tế không tới một phút liền kết thúc. Có chút chiến đấu thì lại tiến nhập trạng thái giằng co, song phương ác chiến nửa giờ đầu.

Mười hai giờ trưa, mười cái huấn luyện quán đều quyết định thuộc về quyền.

Người bị thương đạt đến bốn mươi tám người, một số ít người dùng tích phân mời Gia Cát Ba trị liệu, mà phần lớn tích phân không đủ học viên, chỉ có thể tiếp thu bình thường nhất thuốc trị liệu, trực tiếp ảnh hưởng toàn bộ đội sức chiến đấu.

Còn có thể đi động học viên, bất luận thắng bại, tất cả đều đối bụng như sỏi xuất hiện căng tin.

Một buổi sáng tiến hành rồi hai trận chiến đấu, có thể nói bỏ ra đại lượng lao động chân tay, các học viên đối bụng đến phải càng lợi hại, chỉ muốn ăn no nê. Nhưng mà quy tắc hạn chế, rất nhiều người vẫn chưa được toại nguyện.

Mỗi ngày ba bữa cơm, dựa theo cùng ngày sáng sớm cướp cơm xếp hạng đến tính toán.

Nói cách khác, xếp hạng mười vị sau này đội ngũ, bữa trưa cùng cơm tối đều chỉ có một man đầu, nửa bát cháo. Đây loại quy tắc, hiển nhiên là có cao nhân chuẩn bị quá, không đến nỗi đem người chết đói, nhưng muốn ăn no không có khả năng.

Vì Tầm nắm giữ điểm năm phần bữa trưa quyền lợi, không khách khí chút nào điểm một phần hải sản cơm rang, bốn căn móng heo.

"Đội trưởng, người gọi nhiều như vậy móng heo làm gì?" Bên cạnh Deli liú lười nói.

"Nghe ta, mỗi người chỉ ít điểm hai phần móng heo." Vì Tầm vô cùng thần bí nói.

Các đồng đội đối với người đội trưởng này từ từ có tự tin, nghe vậy làm theo.

Vì Tầm ăn xong một phần hải sản cơm rang, cầm lấy một căn nước sốt móng heo, ăn được rung động bụng bụng, cái kia lối ăn cực kỳ thô lỗ, vọng lại âm thanh càng là nhân thân cộng phần.

Rất nhiều đội ngũ sớm gặm xong một cái man đầu, men theo âm thanh nhìn sang, nhất thời mắt bốc ánh sáng xanh lục. Những người này đối bụng đến phải hốt hoảng, hiện tại chỉ muốn đến ngừng lại bây giờ cứng rắn món ăn, Vì Tầm trong tay móng heo chính là bọn họ tha thiết ước mơ đồ vật.

Ngay cả này bình thường không dính dầu mỡ học viên nữ, giờ khắc này cũng hận không thể nắm lên một căn móng heo điên cuồng gặm.

Vì Tầm muốn chính là cái này hiệu quả, mắt thấy thời cơ chín muồi, hán đứng ở trên băng ghế, cao giọng nói: "Các vị bạn học, có đối với móng heo cảm giác hứng thú sao? Ta còn có ba căn móng heo không động tới, tuyệt đối như xử nữ giống như sạch sẽ thuần khiết!"

"Có có có, có hứng thú!"

"Bao nhiêu tiền, ta muốn!"

"Cho ta đến một căn, bản tiểu thư hôm nay muốn ném thử móng heo là mùi vị gì!"

Mọi người phản ứng tương đương nhiệt liệt, chỉ lo cái kia ba căn móng heo bị người khác đoạt đi rồi.

"Các vị bạn học, đàm luận tình tổn thương cảm tình, ta không phải cái kia loại yêu tiền người." Vì Tầm một bộ nghĩa bạc vân thiên đáng đáp, cất cao giọng nói: "Như vậy đi, dùng tích phân trao đổi, một căn móng heo, năm mươi tích phân!"

"Quá đen đi, mắc như vậy?"

"Một phần cơm trưa mới năm cái tích phân đi, đến trong tay người liền tăng gấp mười lần?"

"Không đúng, chỉ có sáng sớm cái kia ngừng lại mới coi như tích phân, cơm trưa cùng bữa tối cũng không có tích phân."

"Vậy thì càng đen, hoàn toàn là độc vốn buồn bán a!"

Mọi người kháng nghị, ở đây mấy cái Hắc ca nhóm đây, cảm thấy Vi Tầm so với bọn họ còn đen hơn.

"Ta muốn, đội ngũ chúng ta cướp được huấn luyện quán, có một ngàn tích phân!"

"Ta cũng tới một căn!"

"Chờ đã!" Cái kia thể trọng hơn 200 cân tên béo tiền trăm vạn lên tiếng: "Nếu như không có tích phân, có thể hoa ngân tệ sao?"

"Đương nhiên, ta cũng không phải người không nói phải trái, tích phân không đủ, có thể hoa năm trăm ngàn tệ mua." Vi Tầm rất phúc hậu nói.

"Quá tốt rồi, cho ta đến một căn!"

Tiền tên béo như quả cầu thịt giống như cắt đi qua, móc ra năm trăm ngàn tệ mua một căn móng heo.

"Mập huynh, ngươi không nói a, các ngươi mười lăm đội không phải cướp được huấn luyện quán sao?" Vi Tầm thấp giọng nói.

"Khà khà, tích phân giữ lại hữu dụng, ta thiếu tích phân, không thiếu tiền." Tiền tên béo cười đến rất ti tiện.

Sau đó, một đám người vọt tới Vi Tầm một bàn này, khoái trá đạt thành giao dịch.

Deli cùng Kaká hai căn móng heo đều dùng tích phân bán rồi, các đội viên đối với Vi Tầm đội trưởng bội phục phục sát đất.

Một ít cướp com xếp hạng cao đội ngũ, cũng bắt chước, bắt đầu rồi tích phân đổi thức ăn buôn bán.

Tiểu ốc là, bọn họ không có Thiên Sư kiểm khách cái kia loại dự kiến trước.

Tỷ như đội thứ ba, Lito cùng còn a hai người đều ở đây dưỡng thương, còn dư lại ba người cũng không kịp nhớ cái gì quý tộc phái đầu, có thể kiếm lời một điểm tích phân toán một chút. Món ăn bọn họ gọi là rất quý tộc hóa gan ngỗng, bánh ngọt, những thứ đồ này rất tinh xảo cũng rất có đẳng cấp, nhưng mà cũng không có gì trứ danh, ở đói bụng đến phải hốt hoảng học viên trong mắt, những đồ chơi này đây căn bản không tính là cứng rắn món ăn.

Đội hai người cùng mấy cái học viên cò kè mặc cả nửa ngày, mới dùng mười tích phân giá cả bán ra một bàn bánh ngọt cùng một cái cánh gà nướng.

Đến hiện tại những người tài giỏi này rõ ràng, nguyên lai móng heo như thế được hoan nghênh.

Lúc này mười ba đội cái kia tiểu cầu đầu nhân đi tới, hết sức lễ phép nói: "Vi Tầm đội trưởng, còn có móng heo sao?"

Vi Tầm đem Đỗ Duy trong cái mâm không động tới hai căn móng heo lấy tới, cười nói: "Chỉ còn hai gốc."

"Được rồi, ta muốn rồi." Tiểu cầu đầu nhân vui vẻ nói.

Vi Tầm đối với này giống quá cát em bé nhỏ bé đáng yêu nam cảm thấy rất hứng thú, thái độ ôn hòa nói: "Tiểu huynh đệ, ngươi tên là gì?"

Tiểu cầu đầu nhân dùng giọng mạnh mẽ khí, nói ra một cái không giọng mạnh tên: "Ta gọi Cầu Đan."

Vi Tầm suy nghĩ nửa ngả chổng vó: "Tại sao ca ca ngươi tên như vậy khốc huyễn, mà ngươi lại gọi Cầu Đan?"

Cầu Đan yếu ớt nói: "Ca ca tên là tộc trưởng tặng cho hấn, ta không có đại danh, chỉ có nhũ danh."

"Sau đó ngươi nhất định sẽ có khiếp sợ thế giới tên." Vi Tầm khích lệ một câu, đưa đi Cầu Đan, sau đó hấn lại đứng ở trên băng ghế, giờ cao cái kia căn gác một nửa móng heo, một bộ nâng chén cùng khánh phái đầu nói: "Các vị bạn học, sau đó mọi người còn phải ở chung một tháng, xin chiếu cố nhiều hơn, hữu nghị số một, thi đấu thứ hai! Đến, mọi người đi một cái!"

Bạn đang đọc truyện *Thiên Phú Thế Giới Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 112: Giơ tay biểu quyết

Thời gian như nước, một tuần trôi qua.

Trong khoảng thời gian này, chiếm được huấn luyện quán tám chi đội ngũ, đều đang huấn luyện viên dưới sự chỉ đạo, tiến hành rồi có châm đối tính đóng kín huấn luyện.

Chỉ có đội chín cùng mười đội, xem như là hai cái khác loại.

Phụ trách này hai cái đội ngũ Cổ Đức huấn luyện viên, đó là tương đương thành thực, nói nuôi thả liền phóng nuôi, không có chút nào hàm hồ.

Một tuần đi qua, Cổ Đức huấn luyện viên không có hướng dẫn qua hai chi đội ngũ nửa câu.

Thú vị là, này hai chi bị nuôi thả đội ngũ, tích phân một mực giết tới trước hai tên!

Hiện nay tích phân xếp hạng thứ nhất, là Vi Tầm lãnh đạo thứ chín tiểu đội.

Thiên Sư kiểm khách luôn có khiến người ta sáng mắt lên kỳ tư diệu tường, chỉ là bán ra đồ ăn, liền kiểm lấy đại lượng tích phân. Cứ việc có rất nhiều đội ngũ đều ở đây học theo răm rắp, lại không học được Vi Tầm cái kia doanh tiêu tinh túy. Tỷ như ngày hôm qua, ở tất cả mọi người bắt đầu bán móng heo thời điểm, Vi Tầm bắt đầu chào hàng vài phân súp đặc, dùng cái kia ba tác không nát miệng lưỡi miêu tả súp đặc dinh dưỡng, dĩ nhiên đem một phân súp đặc bán ra tám mươi tích phân.

Ở đây cái Tài Quyết sát hạch căn cứ, Vi Tầm có thể nói một cái tiếp nói người trước, mở lối cho người sau người dẫn đường.

Hắn vẫn bị mô phỏng theo, chưa bao giờ bị vượt qua vượt.

Xếp hạng thứ hai, là thứ mười tiểu đội.

Bảng vào ngục to ba Gia Cát Ba thuật trị liệu, cái đội ngũ này kiểm lấy quá mức tích phân, cắn chặt thứ chín đội.

Xếp hạng thứ ba, nhưng là trước đây được coi trọng nhất đội thứ nhất.

Cái này cực kỳ có quý tộc hơi thở đội ngũ, mỗi cái đội viên đều có nhà giàu Quý công tử khí thế, xem thường với đầu cơ đồ ăn, bình thường cũng không cùng mọi người câu thông, đơn giản là lần này trại huấn luyện một dòng nước trong.

Số ba huấn luyện quán bên trong, thứ chín tiểu đội đang tiến hành đặc thù huấn luyện.

Chỉ thấy Kaká đứng ở Deli trước mặt, hai người mắt to mong mắt nhỏ.

Carlocht thì lại cầm một khối đồng hồ quả quyết đứng ở bên cạnh, liền tiếp ồ ào: "Còn có hai mươi phút, lão nam hài, ngươi phải kiên trì lên."

Đặc huấn một tuần, xấu hổ bán thỏ mỹ nam đứng ở em gái trước mặt, vẫn sẽ mặt đỏ.

Duy nhất tiến bộ là, hắn đã không nữa khẩn trương đến phát run.

"Liêu Thiên a, nói xong một trăm câu lời kịch đây!"

Carlocht diễn hình Hoàng Đế không vội thái giám gấp, ở một bên liều mạng thúc giục.

Thỏ mỹ nam gương mặt tuần tú đỏ bừng lên, rất bất đắc dĩ quán vỉa hè mò ra một quyển sách nhỏ.

Ở đó sách nhỏ trên, có mấy người đồng đội xúi giục được một trăm câu lời kịch.

Vi Tầm đội trưởng nói cho thỏ mỹ nam, nếu như thực sự không biết nói cái gì, liền chiếu sách nhỏ lời kịch đọc tiếp.

Kaká bắt đầu rồi câu thứ nhất lời kịch: "Ngươi tốt."

Đối diện tóc vàng đại nữ không có phản ứng.

Kaká: "Ăn chưa?"

Tóc vàng đại nữ vẫn là không có phản ứng.

Kaká nói ra câu thứ ba lời kịch: "Nghĩ . . Muốn đi đi tiểu một chút sao?"

Sau đó, thỏ mỹ nam máy móc, dẫn vào Giai cảnh.

"Người thật xinh đẹp."

"Ngực của người. . . Thật to lớn."

"Có thể dặt người một chút tay sao?"

"Có thể sờ một cái ngực của người sao?"

". . ."

Vượt phía sau lời kịch, nội dung vượt không thể miêu tả.

Carlocht so với thô mỹ nam còn kích động, trong đó năm mươi câu lời kịch, đều là hấn ghi vào sách nhỏ.

Nguyên vốn thuần lương chất phác Kaká, cứ như vậy bị mấy người đồng đội làm hư.

Lúc này Đỗ Duy đứng ở huấn luyện quán phía trước cửa sổ, ngược mắt nhìn chân trời tà dương.

Vi Tầm thì lại ngồi ở trên một cái ghế, lật lên một quyển sách.

Quyển sách kia gọi là văn nghệ thanh niên, là hấn mặt dày từ bạch y nữ tu sĩ nơi đó mượn tới.

"Đều tới đây một chút." Vi Tầm đợi đến Kaká niệm xong trăm câu lời kịch, đem các đồng đội tụ tập cùng một chỗ, nói rằng: "Ngày mai muốn bắt đầu vòng thứ hai huấn luyện quán khiêu chiến, các người có ý kiến gì không?"

"Sợ cái gì, chúng ta tuyệt đối có thể lại cướp một toà huấn luyện quán." Carlocht tự mình cảm giác hài lòng.

"Thực lực của chúng ta không có vấn đề, Kaká cũng càng ngày càng lợi hại rồi. Tuần sau chúng ta như thường có thể chiếm một toà huấn luyện quán, sáng sớm cướp com bắt được người thứ hai cũng không thành vấn đề." Deli cũng phi thường tự tin.

"Không. . . Không không không. . . Không đúng. . ." Kaká đỏ mặt nói: "Buổi trưa hôm nay ăn. . . Ăn cơm trưa thôi điem, ta ta. . . Ta nhìn thấy một đội mấy người, hết sức. . . Hết sức kỳ quái nhìn chúng ta."

"Vẫn là lão nam hài lợi hại, trực giác của người, so với nữ nhân giác quan thứ sáu còn linh nghiệm." Vi Tầm khích lệ Kaká một câu, nói tiếp: "Một đội nhân chúng ta đã nhìn rất lâu rồi, bọn họ kiên trì là có hạn, nếu như ta không có đoán sai, ngày mai Tang Ốc Phu liền sẽ xuống tay với chúng ta."

"Không thể nào?" Carlocht lấy làm kinh hãi.

"Đội trưởng người là nói, bọn họ ngày mai cướp com liền sẽ xuống tay với chúng ta?" Deli khăn trương đến lòng bàn tay đỏ mồ hôi.

"Vây cũng không biết." Vi Tầm cười nói: "Nếu như ta là bọn hấn, thì sẽ thả bỏ cướp com. Chờ chúng ta tiến vào hạt giống đội, chọn huấn luyện quán thời điểm, bọn họ có thể danh chánh ngôn thuận khiêu chiến chúng ta."

"A?" Carlocht kinh ngạc thốt lên một tiếng: "Vây phải làm thế nào?"

"Có biện pháp!" Tóc vàng đại nữ lục nhân châu tích lưu lưu nhất chuyển, cười duyên nói: "Chúng ta cũng từ bỏ cướp com, đến thời điểm chúng ta đi khiêu chiến hạt giống đội, là có thể tránh ra một đội."

"Ý kiến hay!" Carlocht mừng rỡ như điên: "Ngược lại chúng ta ngày ngày thịt cá, ngày mai ăn ba bữa bình thường bát cháo cũng không đáng kể. Trước tiên đem huấn luyện quán giành lại đến, sáng ngày mới lại đi chăm chú cướp com là tốt rồi."

Vi Tầm chăm chú nhìn hai người đồng đội, có chút thất vọng nói: "Hai người các người, cùng Tang Ốc Phu đánh một trận dừng khí cũng không có?"

"Chuyện này. . ." Carlocht hết sức lúng túng, một loại học viên hấn không sợ, thế nhưng đối đầu Lôi Đình Thành chủ con trưởng đích tôn, hấn áp lực rất lớn.

"Đội trưởng, người không phải nói muốn dừng trí, tranh thủ lợi ích sử dụng tốt nhất sao?" Deli lời giải thích so sánh uyển chuyển: "Bây giờ còn chưa phải là cùng một đội thời điểm liều mạng, không bằng bảo tồn thực lực, đợi đến cuối tháng lại phân cao thấp."

"Ha ha." Vi Tầm nở nụ cười: "Hiện tại có đạo sư cùng huấn luyện viên bảo vệ, đối mặt này loại tương đối an toàn khiêu chiến, các người đều tránh né không chiến. Một tháng sau, người thật sự có dừng khí cùng bọn họ chiến đấu?"

Carlocht mặt căng so với thô mỹ nam còn hồng, bị Vi Tầm lời nói này kích thích.

Hấn nghe một vị tiền bối đã nói, một người nếu như ngay cả cùng cường giả dừng khí chiến đấu cũng không có, vĩnh viễn cũng không thể biến thành cường giả.

Deli lúng túng cười mĩa hai tiếng, yếu ớt nói: "Đội trưởng, ta nói thật với người đi, lần này có thể đi vào năm vị trí đầu, ta cũng đã rất thỏa mãn rồi. Nhà ta

đòi đòi kiếp kiếp đều sinh sống ở Lôi Đình Thành hạt bên trong, có mấy người không đắc tội được, ta không muốn trêu chọc Bie gia tộc đại nhân vật, cùng bọn họ liều mạng thật sự không sáng suốt."

"Ta cũng không muốn cưỡng chế mệnh lệnh mọi người, như vậy đi, bỏ phiếu quyết định, thiếu số phục tùng đa số." Vì Tầm nói, giờ tay phải lên, ngữ khí nghiêm túc nói: "Mong muốn cùng một đội chiến đấu, xin giờ tay."

Tại hấn kéo hạ, Đỗ Duy lập tức giờ tay lên.

Kaká chân chờ một chút, cũng giờ tay lên.

Tràng diện một hồi biến thành 3-2, kết quả đã xảy ra rồi.

Carlocht đột nhiên cắn răng một cái, cũng giờ tay lên, chính mình cho mình tiếp sức đường như nói: "Ngược lại trại huấn luyện cũng sẽ không chết người, chúng ta thua một lần tích phân cũng tại trước 10, sợ cái chim này, liều mạng với bọn hấn!"

Bạn đang đọc truyện *Thiên Phú Thế Giới Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 113: Phô trương thanh thế

Này một cái sáng sớm, căng tin trước xuất hiện tình cảnh quái quỷ.

Một tuần đến ngày ngày cướp com đệ nhất một đội, dĩ nhiên không có xuất hiện.

Liên tục mấy ngày cướp com người thứ ba mươi đội, cũng khoan thai đến chậm.

Dựa vào Đỗ Duy tinh thần lực áp chế, thứ chín tiểu đội ung dung lấy được hôm nay cướp com đệ nhất.

Cái này sáng sớm, trong phòng ăn bầu không khí đặc biệt nghiêm nghị.

Có năm nhánh chiếm cứ một tuần trại huấn luyện đội ngũ, cũng không có tham dự cướp com, trong đó liên bao quát cường đại một đội cùng mười đội.

Hoi hoai người có chút đầu óc, đều có thể đoán ra kỳ hoặc trong đó.

"Vì thiếu, tình huống không đúng vậy, một đội cùng mười đội, không biết đều hướng về phía ngươi tới chứ?"

Tiền tên béo ghé vào Vì Tầm bàn kia, dùng ngân phiếu mua hai khối thịt đứng hàng, thấp giọng nhắc nhở.

Lần này sát hạch mọi người, như Nhậm Vô Kỳ cái kia loại vừa ra tay liền đưa người vào chỗ chết nhân vật hung ác, dù sao cũng là số ít. Giống Lito cái kia loại tự cho là Lão Tử đệ nhất thiên hạ con ông cháu cha, cũng là số ít. Đại đa số học viên tới đây, một là vì học được bản lĩnh thật sự, hai là vì kết giao một ít có tiềm lực học viên, tương lai nói không chắc có dùng được thời điểm.

Tỷ như số tiền này trăm vạn, hấn cùng đa số người dự thi quan hệ đều rất tốt.

Chung sống một tuần, phần lớn học viên cũng vậy đều sống đến mức khá quen thuộc.

Mọi người lại như trong một lớp học bạn học cùng lớp, tình cờ cũng nói chuyện đùa, chỉ là phần tử bất đồng mà thôi.

Rất nhiều người đều chào Đỗ Duy, xưng hô thứ chín tiểu đội trưởng vì là Vì thiếu.

"Không quản bọn họ hướng về phía ai tới, ngược lại đã như vậy." Vì Tầm một bộ trời sập xuống có cao to đầy tư thế.

"Vì thiếu, ngươi hết sức tự tin a, không hổ là trong chúng ta nhất thanh tân thoát tục nam nhân." Tiền tên béo mắt nhỏ híp thành một đường tia, không biết đánh tính toán gì, mặt béo phì trên nặn ra hòa khí sinh tài nụ cười: "Ta trước tiên cầu chúc ngươi kỳ khai đắc thắng, buổi trưa nhớ lưu cho ta hai căn móng heo."

"Mượn ngươi chúc lành." Vì Tầm cười cợt.

Một lát sau, hấn tiến đến đang ở cột hi phạn bánh bao mười đội bàn kia, cười ha hả nói: "Tâm cơ sóng, các ngươi đây là muốn ồn ào dạng nào a, thịt cá chán ăn, ăn chút tổ thanh lý dạ dày?"

"Ta lập lại một lần nữa, mời không nên gọi ta tâm cơ sóng." Gia Cát Ba vẫn là bình tĩnh như vậy.

"Giống như ngươi vậy tâm cơ khônggoy, không gọi tâm cơ sóng quá đáng tiếc." Vì Tầm tương đương địa như quen thuộc, lằm bằm nói: "Thỏ nhỏ bé đáng yêu cùng Kaká là tỷ đệ, hai người bọn ta đội cũng coi như là thân thích, chờ sau đó các ngươi không biết khiêu chiến đội chúng ta chứ?"

Nghe nói như thế, mười đội một nữ nhân ba nam khăn trương.

Gia Cát Ba như lão tăng nhập định, lạnh nhạt nói: "Đến thời điểm ngươi sẽ biết."

"Được rồi, vậy ta không quấy rầy."

Vì Tầm xoay người rời đi, về tới chỗ ngồi của hấn trên.

Sắp chia tay thời gian, hấn lơ đãng nhìn thoáng qua một đội mọi người.

Này lơ đãng ánh mắt, để một đội mọi người khăn trương.

"Đại ca, tiểu tử kia không biết cùng mười đội thông đồng xong chưa?" Một đội có người thấp giọng nói.

"Rất có thể, đội chín, mười đội là cùng một người huấn luyện viên, cái kia thỏ nhỏ bé đáng yêu cùng Kaká vẫn là chị em ruột, giữa bọn họ khẳng định có vấn đề." Một người khác lộ ra vẻ không vui.

"Thiếu gia, mười đội cái kia Gia Cát Ba tâm cơ thâm trầm, hấn có thể hay không xem thấu kế hoạch của ngài, cướp ở chúng ta đằng trước đi khiêu chiến đội chín?" Lạc Khắc cũng thấp giọng nói, thân phận chân thật của hấn là Tang Ốc Phu tùy tùng.

"Hấn là sẽ không đi, đội chín cùng mười đội đánh nhau, chỉ có một nhánh đội ngũ cướp được huấn luyện quán, Gia Cát Ba có ngu như vậy sao?" Một người tên là khai đặc tùy tùng lên tiếng.

Tang Ốc Phu từ đầu đến cuối không nói gì, buồn bực ngán ngấm địa bãi lộng cái kia đầu mái tóc màu vàng óng.

Một bàn khác, thỏ nhỏ bé đáng yêu nói nhỏ: "Đội trưởng, chúng ta thật muốn khiêu chiến đội chín?"

Gia Cát Ba hỏi ngược một câu: "Có vấn đề sao?"

Thỏ nhỏ bé đáng yêu không có dè dặt của nàng như vậy then thùng, hết sức suất Chân Đạo: "Ta không muốn cùng em trai ta chiến đấu."

Gia Cát Ba lạnh nhạt nói: "Chúng ta không có cơ hội khiêu chiến đội chín, ngươi không cần lo lắng."

"Vì thiếu vừa nãy có ý gần, là có ý gì?" Khác một người học viên hiếu kỳ nói.

"Hấn bắt quả là lợi dụng chúng ta, cho một đội chế tạo một chút áp lực trong lòng." Gia Cát Ba nói.

"Một đội thật muốn khiêu chiến đội chín sao?" Cân nhắc đến một đội thực lực mạnh mẽ, thỏ nhỏ bé đáng yêu khăn trương: "Em trai ta lả gan rất nhỏ, cùng một đội động thủ, ta sợ hấn bị thương."

"Đội chín không có như ngươi tưởng tượng yếu như vậy." Gia Cát Ba bình tĩnh nói.

"Ta hỏi qua em trai ta, hấn nói hấn không nhìn ra Vì Tầm cùng Đỗ Duy mạnh bao nhiêu." Thỏ nhỏ bé đáng yêu khăn trương hơn: "Ta luôn cảm thấy Vì Tầm yêu thích phô trương thanh thế, cũng không nhất định có bản lĩnh thật sự, hấn dù sao chỉ là một ba cấp thuật sĩ."

"Ha ha." Gia Cát Ba ở các đồng đội trước mặt so sánh có lực tương tác, lộ ra một vệt ý cười nhàn nhạt: "Vì Tầm vừa nãy tìm chúng ta nói chuyện phiếm, nói rõ hấn đã sớm biết một đội sẽ khiêu chiến bọn họ. Hấn có ý định cảm cướp cơm số một, mượn giúp chúng ta cho một đội tạo áp lực, người như vậy, ngươi còn cảm thấy hấn rất yếu sao?"

Bốn người đồng đội bỗng nhiên tỉnh ngộ, đối với tâm cơ sóng bội phục phục sát đất.

Bọn họ người đội trưởng này đều là dăm ba câu, liền đem thể cuộc phân tích hết sức thấu triệt.

...

...

Chín giờ sáng, một vòng mới huấn luyện quán khiêu chiến kéo lên màn mở đầu.

Thứ một cái ra trận lựa chọn huấn luyện quán, rõ ràng là mười ba đội Nhậm Vô Ky.

Đã như thế, mười ba đội thành cái đích cho mọi người chỉ trích.

Sau khi cuồng hóa cầu đầu nhân cố nhiên lợi hại, nhưng là rất nhiều người đều hiểu, thú nhân một tháng thông thường chỉ có thể cuồng hóa một lần, có chút thú nhân còn nhất định phải ở đêm trăng tròn mới có thể cuồng hóa biến thân.

Cân nhắc đến cầu đầu nhân huynh đệ một tuần trước mới cuồng hóa quá, mọi người trong lòng đều không kinh sợ, cướp khiêu chiến mười ba đội.

Dựa theo tới trước được trước nguyên tắc, đội bốn trước hết thu được khiêu chiến quyền.

Sau đó, đội bốn triệt để bị kịch.

Nhậm Vô Kỳ không hổ là bị ban cho danh hiệu cầu đầu nhân, cùng tên của hắn giống như, lại tùy hứng lại tứ không e dè. Chiến đấu vừa bắt đầu, Cầu Đầu cũng không có cuồng hóa, Nhậm Vô Kỳ ngoài dự đoán mọi người địa cuồng hóa, đánh cho đội bốn mọi người đầy đất nanh vuốt, dẫn đến hai cái vết thương nhẹ, ba cái trọng thương.

Đội bốn tiến nhập báo hồng giai đoạn, bọn họ tích phân không đủ mời Gia Cát Ba chữa thương, ba cái người bị thương nặng ít nhất được tu dưỡng nửa tháng.

Trận thứ hai, đội ba lựa chọn số hai huấn luyện quán.

Tiền trăm vạn vị trí mười lăm đội, phế bỏ Cửu Ngu Nhị Hồ lực lượng, cuối cùng cũng coi như khiêu chiến thành công, lại thắng được huấn luyện quán sử dụng một tuần.

Sau đó, Vi Tầm suất đội ra sân.

"Vi Tầm, ngươi lại lựa chọn số ba huấn luyện quán?" Chủ trì khiêu chiến cuộc so tài bạch y nữ tu sĩ lên tiếng.

"Đúng thế." Vi Tầm trả lời.

"Có thể nói một hồi lý do của ngươi sao?" Bạch y nữ tu sĩ câu nói này tựa hồ ẩn chứa nào đó loại thử thách.

"Lý do?" Vi Tầm dùng một loại bất quá đầu óc giọng điệu nói: "Ta lo lắng có người ở số một huấn luyện quán tùy chỗ đại tiểu tiện, hoặc là lén lút đem vật gì đó tuốt ở trên tường, cho nên vẫn là lựa chọn chúng ta tương đối quen thuộc số ba huấn luyện quán."

Bạch y nữ tu sĩ ngẩn ra, khuôn mặt nhỏ có chút đỏ lên, không nói ra được thanh lệ cảm động.

Cái này học viên cho ra đáp án, quá ra ngoài nàng dự liệu.

Những học viên khác muốn cười lại không dám cười, sốt sắng mà nhìn một đội mọi người.

Vào giờ phút này, một đội có bốn người đều sắc mặt tái xanh.

Thiên Sư kiểm khách lời nói kia quá ác miệng, tỏ rõ mắng bọn họ ngày ngày trốn ở số một huấn luyện quán xóc lọ.

Bạch y nữ tu sĩ lấy lại bình tĩnh, thanh âm ôn hòa truyền vào tất cả mọi người trong tai: "Thứ chín tiểu đội lựa chọn số ba huấn luyện quán, ai muốn khiêu chiến?"

"Ta tới!"

Tang Ốc Phu bước nhanh đến phía trước, nhức mắt mái tóc màu vàng óng ở trong gió sớm tung bay.

Bạn đang đọc truyện *Thiên Phú Thế Giới Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 114: Đoàn đội một mình đấu

"Trời ạ, một đội khiêu chiến đội chín?"

"Quả nhiên không ngoài sở liệu của ta, lần này có trò hay dễ nhìn."

"Không trách một đội không có cướp điểm tâm, nguyên lai đánh như vậy tính toán mưu đồ."

Có chút hậu tri hậu giác học viên, đến hiện tại mới tỉnh ngộ lại.

Còn có chút ở trong phòng ăn liền đoán được chân tướng học viên, có gan thông minh trên cảm giác ưu việt.

Đội chín Carloch, Deli cùng thỏ mỹ nam, thì lại dùng một loại tin phục ánh mắt nhìn chăm chú vào Thiên Sứ kiểm khách.

Đội trưởng của bọn họ, ngày hôm qua chàng vạng liền dự liệu được hôm nay chuyện sắp xảy ra.

"Đội trưởng, người hi vọng ai thắng?"

Trong đám người, thỏ nhỏ bé đáng yêu nhỏ giọng hỏi nam tử áo xanh.

"Đội chín."

Gia Cát Ba vẫn là bình tĩnh như vậy, hồ hững nhìn chăm chú vào hình ảnh trước mắt.

"Tại sao?" Thỏ nhỏ bé đáng yêu ngày Chân Đạo: "Bởi vì ta đệ đệ ở đội chín sao?"

"Không phải." Gia Cát Ba rất bình tĩnh địa tổn thương đội hữu tự tôn, thờ ơ nói: "Đội chín thắng được, cục diện sẽ rất thú vị. Nếu một đội thắng được, như vậy tuần sau, một đội mục tiêu chính là chúng ta."

Nghe nói như thế, bốn người đồng đội không khỏi cũng rút ra khí lạnh.

Chính như Gia Cát Ba nói như vậy, hiện nay tích phân xếp hạng một đội trước mặt, chỉ có đội chín cùng mười đội. Giả như một đội chiến thắng đội chín, trực tiếp để đội chín mất đi huấn luyện quán một ngàn tích phân, đồng thời đội chín tất nhiên xuất hiện người bệnh, từ đây mất đi sức cạnh tranh. Dựa theo phương thức giống nhau, thứ hai đội tái chiến thắng mười đội, như vậy một đội sẽ không bao giờ tiếp tục người cạnh tranh, vững vàng bảng tổng sắp đệ nhất.

"Tiểu đội thứ nhất khiêu chiến thứ chín tiểu đội, mời hai đội chuẩn bị." Bạch y nữ tu sĩ thanh âm truyền đến.

"Chờ một chút." Vi Tầm đứng dậy, cất cao giọng nói: "Huấn luyện quán khiêu chiến thi đấu, từ hạt giống đội lựa chọn phương thức chiến đấu đúng không?"

"Đúng thế." Bạch y nữ tu sĩ nói rằng: "Điều kiện tiên quyết là tiến hành đoàn thể chiến, cụ thể phương thức từ người định."

"Rất tốt." Vi Tầm nở nụ cười: "Ta muốn cầu tiến được đoàn thể một mình đấu thi đấu!"

Nghe lời này một cái, đạo sư cùng học viên đều mộng ép, cái gì gọi là đoàn thể một mình đấu thi đấu?

Tại mọi người nghi ngờ nhìn kỹ,

Vi Tầm nói rằng: "Mọi người nghe nói qua thành chủ khiêu chiến thi đấu chứ? Ta nói phương thức cùng thành chủ khiêu chiến thi đấu giống như, song phương các phái ra năm người, tiến hành một chọi một một mình đấu, cuối cùng năm trận chiến ba thắng quyết ra thắng bại."

Một đám đạo sư cùng huấn luyện viên hai mặt nhìn nhau, Tài Quyết kỳ sĩ khảo hạch trong lịch sử, cho tới bây giờ không có từng xuất hiện này loại đoàn thể phương thức chiến đấu.

Đứng ở trong góc nhỏ Esbie đạo sư lạnh lùng trừng Vi Tầm một chút, thầm mắng tiểu tử này mỗi lần đều làm ra yêu thiêu thân.

"Loại chiến đấu này phương thức, không có tiền lệ đây." Bạch y nữ tu sĩ có chút khó khăn nói.

"Trên quy tắc cũng không viết rõ không cho phép như vậy chiến đấu, không phải sao?" Vi Tầm cười nói.

"Như vậy đi, ta hỏi thăm một chút người khiêu chiến ý kiến, nếu như song phương đều đồng ý, vậy ta cũng không ngăn cản các người." Bạch y nữ tu sĩ quay đầu nhìn Tang Ốc Phu: "Đội trưởng của một đội, người tiếp thu loại chiến đấu này phương thức sao?"

"Thiếu gia, đừng trên này người cùng khổ coong!" Tom khê quát một tiếng.

"Không sai, hần muốn chia rẽ chúng ta." Lạc Khắc sắc mặt cũng khó nhìn.

Phủ thành chủ khải đặc cùng Lạc Khắc, am hiểu nhất thuật hợp kích.

Một khi đem bọn họ tháo dỡ mở, liền không có lợi hại như vậy.

Trái lại thứ chín đội, các đội viên dù sao chỉ huấn luyện một tuần, đoàn đội phối hợp không đủ hiểu ngầm, còn không bằng một mình đấu.

"Má ơi, Vi thiếu tốt cơ trí a."

"Không hổ là thần bí cường đại nam nhân, một mình đấu, bọn họ vẫn có hy vọng."

"Có đạo lý, y theo ta nhìn Đỗ Duy có thể thắng một hồi, Kaká cái kia loại kỳ quái ám khí, cũng có thể thắng một hồi. Còn dư lại Vi Tầm, Carlocht, Deli, chỉ cần thắng nửa một hồi, liền bắt lại cuộc tranh tài này."

"Vi thiếu dòng suy nghĩ, vĩnh viễn như vậy thanh tân thoát tục, ta phát phát hiện ta có chút sùng bái hần."

"Bản tiểu thư cũng nhìn hần có chút thuận mắt đây, nếu như hần hôm nay có thể thắng, ta có thể cân nhắc cùng hần ước hẹn."

Đồng đạo học viên nghị luận sôi nổi, nửa trong mấy người tâm đều so sánh chống đỡ Vi Tầm.

Tang Ốc Phu sắc mặt biến ảo không ngừng, ý đồ của đối phương hần hiểu được, một đội mọi người chia rẽ, sức chiến đấu xác thực không có mạnh như vậy. Thế nhưng, bọn họ dù sao cũng là đến từ Lôi Đình Thành cảnh nội số một danh môn vọng tộc, nếu như từ chối một mình đấu, người ngoài sẽ làm sao nhìn bọn họ?

Hơn nữa Tang Ốc Phu là lần này học viên bên trong ít có bốn cấp cao thủ, thân phận địa vị là nhất hiển quý, nếu như ngay cả cùng đối thủ một mình đấu dũng khí cũng không có, sau đó làm sao còn đi ra ngoài gặp người?

Vi Tầm muốn chính là cái này hiệu quả, hết sức muốn ăn đòn địa khiêu khích nói: "Tang Ốc Phu đội trưởng, ngươi không dám tiếp thu sao?"

Khải đặc cùng Lạc Khắc nghe vậy giận dữ, vừa định phát tác, Tang Ốc Phu ngăn lại hai người thủ hạ, cười to nói: "Ha ha, Vi Tầm, ngươi không cần đối với ta dùng này loại phép khích tướng. Muốn ta tiếp thu loại chiến đấu này cũng được, trừ phi ngươi cùng ta một mình đấu, đội trưởng đối với đội trưởng, ngươi dám không?"

Trong đám người nổ một hồi sôi sùng sục, Tang Ốc Phu ngược lại đem một quân, thực sự quá đẹp.

Một đội bốn cái đội viên nhất thời lộ ra nụ cười, bọn họ quá rõ ràng Tang Ốc Phu thực lực. Vi Tầm nếu là có can đảm từ nghênh chiến, tuyệt đối sẽ bị Tang Ốc Phu đánh cho gần chết, kết cục rất có thể cùng còn A Nhất dạng, sau lần đó nửa năm cũng phải dưỡng thương.

Ba cấp đối với bốn cấp, đây là một loại không có bất ngờ chiến đấu.

Tất cả mọi người ánh mắt tập trung trên người Vi Tầm, mọi người đều rất tò mò, Thiên Sứ kiếm khách dám nghênh chiến sao?

Đội chín bốn người đồng đội ánh mắt, trở nên càng thêm tín phục.

Deli nhìn Vi Tầm ánh mắt, quả thực có gan bị ngu dùng đất lừa thuê.

Bởi vì, tối hôm qua thương lượng chiến thuật thời điểm, Vi thiếu liền dự liệu được tình huống như thế.

Chỉ thấy Vi Tầm vẻ mặt hết sức giãy dụa, yếu ớt nói: "Ngươi bốn cấp khiêu chiến ta ba cấp, như vậy thật sự được không?"

"Ít nói nhảm, ngươi có dám hay không ứng chiến?" Tom đứng ra hét lớn.

"Không dám một mình đấu, hiện tại liền nhận thua đi, đừng lãng phí chúng ta thời gian!" Lạc Khắc tiếp theo khiêu khích nói.

"Ai nói ta không dám?" Vi Tầm giống như một làn tức giận thanh niên nhiệt huyết, phùng má giả làm người mập nói: "Đội trưởng đối với đội trưởng, cái khác bốn cái đội viên tùy cơ khiêu chiến, liền quyết định như vậy!"

Song phương đạt thành thỏa thuận, các quan chấm thi cũng sẽ không hỏi tới, ngầm cho phép trận này xưa nay chưa từng có chiến đấu.

Một đội có một nam tử đầu trọc người thứ nhất lên tràng, uy phong凛凛 nói: "Ta đi tới, các ngươi ai dám ứng chiến?"

"Ta tới."

Đội chín thứ một cái ra trận, dĩ nhiên là toàn bộ đội duy nhất học viên nữ, tóc vàng đại nữu Deli.

Hai người kéo dài khoảng cách, nam đầu trọc vừa muốn xông tới, Deli đột nhiên nói: "Ta chịu thua."

Nam đầu trọc vọt tới một nửa ngừng, đầu óc mơ hồ địa nhìn đối phương.

Xem cuộc chiến các học viên cũng mê mẩn, đây coi như là tình huống thế nào?

Mọi người không làm rõ ràng được, xưa nay hết sức có cảm giác thần bí đội chín, trong hồ lô đến cùng bán thuốc gì.

Người tinh tường cũng nhìn ra được, liền Carlocht cùng thô mỹ nam chưa từng lộ ra vẻ kinh ngạc, tựa hồ Deli chịu thua, đã sớm ở đội chín kẻ hoạch bên trong. Sự thực cũng là như thế, nguyên nhân chính là Vi Đức người đề không muốn đắc tội Bie gia tộc, Vi Tầm mới bị vợ và làm ra một cái đoàn đội một mình đấu cuộc so tài quyết định, bằng không nếu thật là đoàn đội quân chiến, khuyết thiếu chiến ý Deli càng thêm cản trở.

Cứ việc sớm có giác ngộ, Vi Tầm trong lòng vẫn là có vẻ thất vọng.

Hắn nhìn Deli một chút, đột nhiên hết sức hoài niệm hiệu chiến tiêu cây ớt Mía.

Trước mắt cái này lo lắng quá nhiều tóc vàng đại nữ, không phải nội tâm hắn khát vọng tin cậy đồng bạn.

Bạn đang đọc truyện *Thiên Phú Thế Giới Convert* được tải miễn phí tại Ww.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 115: Cao cấp hỏa cầu lớn

Một đội khai đặc, thứ hai ra sân.

Đội chín Carlocht, lập tức đứng đi ra ngoài.

Hai người đều là cấp tám tinh thần thuật sĩ, trận chiến này có thể liễu một trận.

"Người cũng phải chịu thua sao?"

Khai đặc trên mặt mạng theo châm biếm, không đem đối thủ để ở trong mắt.

"Ít nói nhảm, ăn gia gia một bữa!"

Carlocht tay trái cầm thuẫn, tay phải cầm một cái một tay phù, khí thế hung hăng xông tới giết.

Muốn nói đối đầu Péteros tam huynh đệ, Carlocht còn có chút kiêng kỵ, đối phó khai đặc loại quý tộc này tùy tùng, hắn căn bản cũng không kinh sợ.

"Trò mèo!"

Khai đặc có chút ngạo kiều, hắn chính là tay trái cầm thuẫn, tay phải vũ khí là một cái kỵ sĩ kiếm.

Hai người đánh giáp lá cà, trong chốc lát giao thủ mười mấy hiệp.

Người tinh tường cũng nhìn ra được, khai đặc kiếm thuật càng thêm tinh diệu, kinh nghiệm thực chiến cũng phong phú hơn, lượn quanh mở tám khiên chém tới đối thủ mấy kiếm.

Thú vị là, khai đặc cũng không phải là phòng ngự Thiên phú, tối đa toán một cái cảm tám khiên đón đỡ đấu thuật sĩ.

Mà Carlocht đã kích hoạt rồi hắn phòng ngự Thiên phú, thân thể trở nên dường như nham thạch giống như cứng rắn.

Ăn sống rồi khai đặc mấy kiếm, Carlocht không hề tổn thương.

Này loại phòng ngự thuật sĩ, còn cảm tám khiên, có thể nói đôi bảo hiểm, phương thức chiến đấu ngang ngược không biết lý lẽ. Chỉ thấy Carlocht dùng tám khiên bảo vệ yếu hại, phòng bị đối phương đột nhiên bạo nổ đại uy lực sát sát kỹ, sau đó liễu mạng cùng khai đặc liễu mạng.

Trái lại khai đặc, sẽ không có như thế tiêu sái.

Cái kia bộ giáp nhẹ sức phòng ngự có hạn, dù cho tay chân bị phù đầu bắn trúng, cũng đem ảnh hưởng nghiêm trọng sức chiến đấu.

Ấc chiến đến năm mươi hiệp, Carlocht đón đỡ đối thủ một chiêu kiếm, thuận thế bỏ trúng khai đặc cầm kiếm cánh tay phải.

Hai người đồng thời trúng chiêu, bất đồng chính là, Carlocht đã trúng chiêu kiếm đó vền vẹn cánh tay trái vết thương nhẹ, mà bị phù đầu chém trúng cánh tay phải khai đặc, trường kiếm leng keng một tiếng rút xuống đất, cánh tay máu chảy ồ ạt, đã không có cầm kiếm năng lực.

Àm!

Carlocht thuận thế một cái {thuần kích},

Đập vào khai đặc trên mặt.

Khai đặc tại chỗ bị đập thành lộn đầu, máu mũi đều chảy xuống.

"Dừng tay." Bạch y nữ tu sĩ ngăn lại còn đang đuổi đánh tới cùng Carlocht, nói rằng: "Thắng bại đã phân, trận thứ hai, đội chín thắng được, mời song phương mau chóng phải ra người thứ ba đội viên."

Một đội Lạc Khắc đứng dậy, có câu nói là đánh chó còn phải nhìn chủ nhân, nhìn thấy tiểu đệ của chính mình khai đặc bị người đánh thành lộn đầu, Lạc Khắc xanh mặt, hận không thể đem đội chín hạ một cái ra trận giả chém thành muôn mảnh.

"Trời ạ, Đỗ Duy lại ra sân."

"Đỗ thiếu sớm như vậy ra trận, không hay lắm chứ?"

"Người biết cái gì, cái này gọi là thừa thắng xông lên, đội chín đã thắng một hồi, thắng nữa một hồi có tâm lý ưu thế."

"Không sai, bắt trận này, chính là 2-1, có thể cổ vũ sĩ khí, phía sau hai người đồng đội nói không chắc thường vung. Một đội người thua hai tràng, trong lòng có áp lực, rất có thể vung không ra bình thường trình độ."

"Có nhiều như vậy môn đạo sao? Các người từng cái từng cái so với tâm cơ sóng còn tâm cơ sóng."

Nhìn thấy đội chín đi ra Đỗ Duy, các học viên nghị luận sôi nổi.

Chân chính tâm cơ sóng nằm cũng bên trong thương, mặc dù như thế, hắn vẫn như cũ giếng nước yên tĩnh địa làm an tĩnh mỹ nam tử.

...

...

Xèo!

Lạc Khắc vừa ra tay, ánh mắt rất nhiều người con mắt.

Hắn vung lên màu đỏ pháp trượng, thả ra, rõ ràng là hệ "Hỏa" phép thuật sĩ trụ cột nhất tiểu hỏa cầu.

Mà trước mắt cái này quả cầu lửa, không phải lớn một cách bình thường.

Nhập môn giai đoạn Hỏa Cầu Thuật, thật trăm phần trăm tiểu hỏa cầu, chỉ có quả táo to nhỏ.

Đến rồi trung cấp cảnh giới, thả ra ngoài quả cầu lửa có to bằng đầu người.

Nếu như là cao cấp cảnh giới, thì có to bằng cái thớt, uy lực cùng giai đoạn sơ cấp không thể giống nhau.

Trước mắt đoàn kia quả cầu lửa, so với một cái bàn còn lớn hơn, gào thét hướng về Đỗ Duy đập tới.

"Ta ngày, cao cấp quả cầu lửa?"

"Phí lời, người mù cũng nhìn ra được này là cao cấp Hỏa Cầu Thuật a."

"Lợi hại, không hổ là phù thành chủ tâm phúc."

"Quá kinh khủng, nếu là không có phòng cháy giáp bảo vệ, bốn cấp thuật sĩ trúng chiêu sau cũng phải bị vết bỏng."

"Người không nhìn thấy hỏa cầu kia to nhỏ sao? Lạc Khắc trong tay pháp trượng, vốn là Tang Ốc Phu vũ khí, là một kiện trác việt tám sao linh khí, giá mấy trăm ngàn tiền bạc bảo bối a. Loại linh khí này gia tăng rồi tám phần mười linh thuật uy lực, hắn thả ra quả cầu lửa, so với bình thường cao cấp Hỏa Cầu Thuật lợi hại hơn, thể tích có thể bao trùm một người toàn thân."

Trong đám người truyền đến tiếng kinh hô, bị Lạc Khắc thủ đoạn chấn động đến rồi.

Hỏa Cầu Thuật mặc dù chỉ là một cấp linh thuật, phóng tầm mắt toàn bộ Lai Nhân tỉnh, có thể tu luyện tới cao cấp cảnh giới người trẻ tuổi cũng không nhiều gặp.

Sơ cấp Hỏa Cầu Thuật giống như Nguyệt Nha Nhận, cần năm giây thi pháp thời gian. Trung cấp cảnh giới hạ thấp ba giây, cao cấp cảnh giới rút ngắn

đến một giây nửa bên trong.

Kinh khủng hơn là, linh thuật tu luyện tới cao cấp cảnh giới, có thể đang chạy bên trong thi pháp.

Chỉ thấy Lạc Khắc chạy chỗ phi thường phong tao, trước sau cùng Đỗ Duy tạt năm mươi bước khoảng cách, liên tục thả ra mấy cái loại cỡ lớn quả cầu lửa.

Đỗ Duy phản ứng cũng không chậm, mỗi lần đều nguy hiểm lại càng nguy hiểm địa tránh được gào thét mà đến hỏa cầu lớn.

Mặc dù như thế, rất nhiều người vẫn là vì hấn lau một vệt mồ hôi.

"Đánh như vậy xuống, Đỗ thiếu muốn thua a."

"Không sử dụng lực lượng tinh thần cùng nguyên tố uy thế, thành bắc chi sói cũng chả có gì đặc biệt."

"Lạc Khắc động tác võ thuật quá tác dụng, phóng thích một lần Hỏa Cầu Thuật mới tiêu hao mười viên linh châu. Hấn là bốn cấp thuật sĩ, có mấy vạn viên linh châu, có thể liên tục ném ra mấy ngàn cái cao cấp hỏa cầu lớn a, Đỗ Duy làm sao chịu nổi?"

"Đúng đấy, này loại động tác võ thuật quá vô sỉ, chỉ cần hấn bị quả cầu lửa bắn trúng một hồi, khắp toàn thân từ trên xuống dưới đều sẽ bị vết bỏng."

Nghị luận đám người lùi tới xa xa, sợ bị uy lực kia không tầm thường hỏa cầu lớn ngộ thương.

Lạc Khắc càng đánh càng thuận buồm xuôi gió, một bộ đùa bốn yếu gà tư thái, thích ý ném hỏa cầu lớn.

Hỏa Cầu Thuật là hấn duy vừa tu luyện đến cao cấp cảnh giới linh thuật, cũng là hấn một mình đầu thời gian chỗ dựa lớn nhất. Rất nhiều bốn cấp đấu thuật sĩ, đều đỡ không được này loại liên tục không ngừng hỏa cầu lớn, một khi đối phương trúng chiêu, hấn là có thể nhân cơ hội ngấm xướng uy lực càng lớn hai cấp hoặc ba cấp linh thuật, triệt để đánh đổ đối thủ.

"Đỗ Duy hoàn toàn không có cơ hội phản kích a, hấn không sẽ là phép thuật sĩ chứ?"

"Rất có thể, phép thuật sĩ gặp phải tình huống như thế, không ngừng mà né tránh, căn bản không có cơ hội dừng lại đến thi pháp. Rất rõ ràng Đỗ Duy không biết bất kỳ cao cấp linh thuật, hấn nhất định phải duy trì cố định tư thế, mới có thể động công kích."

"Không đúng, ta nhìn hấn né tránh tư thái rất nhạy sống, như là đấu thuật sĩ a."

"Nếu là đấu thuật sĩ, hấn tại sao không tìm cơ hội xông tới?"

"Người nói dễ dàng, gặp phải này loại liên tục không ngừng hỏa cầu lớn, hấn có cơ hội nỗ lực sao?"

"Không sai, coi như là học xong thân pháp đấu thuật sĩ, đều rất tới gần Lạc Khắc. Các người nhìn, Lạc Khắc vút một cái quả cầu lửa liền lui về phía sau hai bước, vĩnh viễn cùng Đỗ thiếu vẫn duy trì hằng định khoảng cách, muốn vọt tới trước mặt hấn quả quá khó khăn."

"Cao cấp linh thuật, chính là dùng tốt a, chạy bên trong thi pháp, lại phiêu dật lại Tiêu Sái, ta hận không thể lập tức đem ta linh thuật luyện đến cao cấp cảnh giới."

"Thiếu niên, người có hi vọng, trở lại khổ luyện hai mươi năm đi."

"Hừm, ta cũng yêu quý người, kiên trì chính là thắng lợi, thúc thúc ta bốn mươi tám tuổi năm ấy, cuối cùng đem Hỏa Cầu Thuật luyện đến cao cấp."

"... .."

Trước mắt chiến đấu hết sức hung hiểm, cũng hết sức tẻ nhạt.

Lạc Khắc liên tục phóng thích hỏa cầu lớn, Đỗ Duy không ngừng mà né tránh.

Một phần học viên nhìn ra đều nhanh ngủ gà ngủ gật, đau "bi" địa cùng đồng bạn nhàn trò chuyện.

Đột nhiên, chiến đấu xuất hiện hí kịch tính biến hóa.

Lạc Khắc vừa ném ra thứ sáu mươi tám cái hỏa cầu lớn, đột nhiên trợn to mắt, trong con người lập loè kinh hoàng.

Chương 116: Đập tan

Đôi mắt thứ sáu mười tám cái hỏa cầu lớn, Đỗ Duy đưa tay ra, nhẹ nhàng vỗ một cái.

Làm người khó tin một màn xuất hiện, tại hán vỗ một cái bên dưới, cái kia khí thể hung hăng hỏa cầu lớn, dĩ nhiên hóa thành vô số bé nhỏ hỏa tinh, tiêu tan ở trong không khí, trở thành nhất Nguyên Thủy nguyên tố "Lửa".

"Thần a, đây là cái gì chiêu số?"

"Xem không hiểu, quá kỳ quái."

"Lẽ nào Đỗ Duy vừa nãy một mực thăm dò Lạc Khắc?"

Một đám đứng xem học viên sợ ngây người.

Xem cuộc chiến quan chủ khảo cùng huấn luyện viên, cũng hai mặt nhìn nhau, bọn họ cũng nhìn không ra Đỗ Duy cái kia một thu huyền cơ.

"Đại nhân, đây là sao kỹ năng sao?" Tên kia trung niên huấn luyện viên nữ thấp giọng hỏi.

"Ta cũng không biết." Bạch y nữ tu sĩ hết sức không xác định nói.

"Cổ Đức, người du lịch qua Nam đại lục, kiến thức rộng rãi, có không nhìn ra kỳ lạ?" Trung niên huấn luyện viên nữ lại hỏi.

"Hắn không phải là sao kỹ năng, trước tiên nhìn kỹ hăng nói." Cổ Đức huấn luyện viên lập lòe nước đôi nói.

Lúc này Đỗ Duy nhìn có chút kinh hoàng Lạc Khắc, âm thanh vĩnh viễn lạnh lùng như vậy: "Người chỉ có thể này một chiêu sao?"

"Này một chiêu đầy đủ đối phó người!"

Lạc Khắc con vịt chết mạnh miệng, dưới con mắt mọi người, hắn không thể nhận thua.

Đỗ Duy hồ hững nói: "Lại không sử dụng người lợi hại nhất chiêu số, người sẽ chết."

Nghe nói như thế, hết thầy huấn luyện viên đều rất gấp gáp.

Bọn họ có thể thấy, Đỗ Duy không phải đang khoác lác.

Đạo sư cùng các huấn luyện viên âm thầm chuẩn bị kỹ càng, tránh khỏi học viên tử vong.

"Muốn ta chết nhiều người, người đáng là gì?" Lạc Khắc cũng không đem cái kia lạnh lẽo cô quạnh nam tử lời khuyên đề ở trong lòng, cười lạnh nói: "Thiếu nói mạnh miệng, có bản lĩnh tới giết đi ta thử xem!"

"Ta xưa nay chưa từng nghe tới yêu cầu như thế."

Đỗ Duy nói xong lời này, cất bước hướng về Lạc Khắc đi đến.

Hắn liền chạy đều lười được chạy, đi bộ nhàn nhã đi về phía trước.

Xi xì!

Một cái hỏa cầu lớn bay đến,

Bị Đỗ Duy một cái tát đánh tan.

Ngay sau đó lại là một cái hỏa cầu lớn bay tới, lại một lần bị Đỗ Duy đập nát thành vô số nguyên tố "Lửa".

Lạc Khắc lộ ra vẻ sốt sắng, lần thứ nhất bị đập tan quả cầu lửa, còn có thể nói Đỗ Duy mèo mù đụng vào con chuột chết, liền với ba lần đều như vậy, vậy thì tuyệt không chỉ là vận khí.

Nguyên bản cười xem trò vui Tang Ốc Phu cùng Tom, vẻ mặt cũng ngưng trọng.

Bọn họ quá rõ ràng bản thân người thực lực, Lạc Khắc bình thường chỉ dựa vào cái kia cao cấp hỏa cầu lớn, một chiêu Tiên Cật Biến Thiên, không ít

thành danh thuật sĩ đều ngã ở trong tay hắn. Một khi này loại cao cấp hỏa cầu lớn không dính dụng, Lạc Khắc cũng là kiểm lư kỹ cùng.

"Bát gia, Đồ thiếu đó là cái gì thủ đoạn?"

Vì Tầm cũng bị Đồ Duy mạnh mẽ chấn động đến rồi, dụng ý niệm hỏi dò Roger.

"Pháp khác, ngươi không rõ ràng thực lực của hắn, còn dám phái hắn ra trận?" Bát gia trầm mắng một câu.

"Ta đối với Đồ thiếu có lòng tin a, tốt xấu hắn chính là bị Tham Lang, Thất Sát, Phá Quân ba vị Tinh quân nhìn trúng người, hắn là sẽ không quá yếu đi." Vì Tầm chê cười nói: "Mau nói cho ta biết, Đồ thiếu này loại tiện tay đập tan hỏa cầu lớn chiêu số, rốt cuộc là cái gì?"

"Này không gọi đập tan, gọi là phá giải." Roger ngao kiêu nói.

"Điều một chuyện, hắn đến cùng làm sao phá giải?" Vì Tầm càng tò mò hơn.

"Ngươi có biết hay không, Phá Quân tại sao gọi Phá Quân?" Roger nói.

"Quá khó đọc, cái gì Phá Quân tại sao gọi Phá Quân, ta nào có biết a?" Vì Tầm thúc giục.

"Vậy ngươi còn dám ồn ào tri thức chính là sức mạnh?" Roger nhỏ nước bọt một câu, sau đó công bố chân tướng: "Tương truyền ở thời đại viễn cổ, Phá Quân Tinh quân, có thể phá giải thần kỳ trở xuống tất cả công kích. Dù cho đối mặt thiên quân vạn mã vây công, cũng có thể hời hợt phá giải vô số thế tiến công."

"Này cũng quá trâu bò đi?"

Vì Tầm hít vào một ngụm khí lạnh, cảm giác Đồ Duy quả thực khai quái.

"Đừng ừ ừ." Hắc Bát ca an ủi một câu: "Ngươi Chủ Thần kỹ năng, hắn phá giải không được."

Lúc này, Đồ Duy đã đi ra mười mấy bước.

Mỗi đi một bước, hắn liền đánh tan một cái cao cấp hỏa cầu lớn.

Lạc Khắc không ngừng lùi lại, mãi đến tận không thể lui được nữa.

Sau lưng của hắn, là trụ sở huấn luyện tường vây.

Hắn đã không có đường lui, cùng Đồ Duy khoảng cách từ năm mươi bước, kéo vào đến rồi chừng bốn mươi bước.

Đồ Duy không nói một lời, còn đang không nhanh không chậm đi về phía trước.

Hắn mỗi đi một bước, Lạc Khắc trong lòng liền hơi hồi hộp một chút.

Cái kia loại vô hình áp lực trong lòng, liền người đứng xem đều có thể cảm nhận được.

Hiện trường yên lặng như tờ, rất nhiều học viên ngạch đầu không giải thích được toát mồ hôi lạnh.

Bọn họ mức độ căng thẳng cùng Lạc Khắc gần như, luôn cảm thấy Đồ Duy lại đi mấy chục bước, liền sẽ gọi ra kinh người thảm kịch.

Ba mươi bước!

Mất thấy cùng Đồ Duy khoảng cách càng ngày càng gần, Lạc Khắc hoảng hốt.

Hắn nhanh chóng vung vẩy màu đỏ pháp trượng, biệt xuất một cái đại chiêu.

Một cái dài bảy, tám mét hỏa xà, đột nhiên từ trên trời giáng xuống.

Hỏa xà thuật!

Ba cấp hệ "Hỏa" linh thuật, có cường đại không chế hiệu quả.

Ba cấp thuật sĩ lớn nhất tiêu chí, chính là khống chế.

Cái gọi là khống chế, không hề chỉ hạn chế với tinh thần lực công kích, còn bao gồm khống chế loại khác linh thuật.

Tỷ như trước mắt hỏa xà thuật, tác dụng to lớn nhất cũng không phải là đã thương địch thủ, mà là giống dây thừng giống như đem kẻ địch trói lại. Bởi hỏa diễm thiên phú chỗ độc đáo, này loại hỏa xà dường như đốt đồ sợi đồng, thật muốn bị trói, bị tổn thương là không thể tránh được.

Lạc Khắc thả ra ba cấp hỏa xà thuật, dùng bảy, tám giây.

Lúc này Đỗ Duy, cách hẳn chỉ có hai bước xa.

Lạc Khắc âm thầm thở phào nhẹ nhõm, cuối cùng cũng coi như ở Đỗ Duy gần người trước cây đuốc xà thuật thả ra.

Nhưng mà, cái kia thô bạo khốc huyễn hỏa xà, cũng không có gì trúng dùng.

Đỗ Duy đưa tay một phái đầu rắn, cái kia nguyên tố hỏa xà, dĩ nhiên cùng phía trước quả cầu lửa giống như tiêu tán.

Lạc Khắc trở mặt ngoác mồm, lưng trở nên lạnh lẽo.

Quảng đại người đang xem cuộc chiến cũng là trọn mặt ngoác mồm, một chương đập tan ba cấp hỏa xà, liền năm cấp thuật sĩ cũng không làm nổi chứ?

Ở đây mấy cái có năm cấp thực lực huấn luyện viên, kim lòng không đăng lộ ra vẻ kinh ngạc.

Nói thì chậm nhưng xảy ra rất nhanh, đập tan hỏa xà trong nháy mắt, Đỗ Duy đã đứng ở Lạc Khắc trước mặt.

"A. . . !"

Kêu thảm thiết như tan nát cõi lòng, từ Lạc Khắc trong miệng truyền ra.

Đỗ Duy cũng không có sử dụng bất kỳ hoa lệ chiêu số, đưa tay giữ lại Lạc Khắc yết hầu. Theo lẽ thường, bốn cấp thuật sĩ bị người gần người, nhất định sẽ vận dụng toàn bộ linh lực ngăn cản, đầu gối cũng phải gãy dựa hai lần. Nhưng là bị trói lại yết hầu Lạc Khắc, thật giống mất đi tất cả khí lực, ngoại trừ kêu thảm thiết hẳn không có có phản ứng chút nào.

Mọi người chỉ nhìn thấy Lạc Khắc sắc mặt càng ngày càng trắng, không hiểu nổi hẳn tại sao không phản kháng.

"Xin dừng tay!"

Bạch y nữ tu sĩ đứng ở trước người hai người, hết sức khách khí nói rằng.

Đỗ Duy nghe vậy buông tay ra, xoay người hờ hững về tới đội chín trong trận doanh.

Bạch y nữ tu sĩ sắc mặt phi thường nghiêm nghị, vén lên Lạc Khắc trường bào ống tay áo.

Vừa nhìn bên dưới, lại gần mấy cái huấn luyện viên đều cũng rút ra khí lạnh.

Chỉ thấy Lạc Khắc cánh tay, không giải thích được gãy hóc hác đi, trở nên khô gầy như que củi. Cái kia trên người huyết nhục, thật giống bị một nguồn sức mạnh vô hình cho ép khô. Bạch y nữ tu sĩ lại giải khai hẳn trường bào, các huấn luyện viên lại kinh ngạc thêm một lần, nguyên bản hơi mập Lạc Khắc, giờ khắc này lại như mấy năm chưa từng ăn cơm no kẻ lang thang giống như, lồng ngực lõm vào, lộ ra một căn gốc xương sườn.

Bạn đang đọc truyện *Thiên Phú Thế Giới Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 117: Sát cơ lộ

"Thần của ta a, Thánh Quang Thuật?"

"Người xác định đó là Thánh Quang Thuật?"

"Tuyệt đối sẽ không có lỗi, năm đó ta ở thủ đô thấy tận mắt bạch y nữ tu sĩ tiểu thư sử dụng Thánh Quang Thuật cứu người."

"Lạc Khắc bắt quả bị bấm một cái cái cổ, còn dùng Thánh Quang Thuật sao?"

"Ai biết được, khả năng bọn họ là người của phủ thành chủ, có chút đặc quyền đi."

"Không công bằng a, nói xong rồi không nguy hiểm đến tính mạng thương thế, chỉ có thể tiếp thu phổ thông trị liệu."

"Không nghĩ tới nữ tu sĩ cũng ngại nghèo yêu phú, ca cũng không bao giờ tin tưởng tình yêu."

Nhìn cái kia thật lâu không tiêu tan thánh quang, một đám học viên xì xào bàn tán.

Có mấy người muốn đến gần xem trò vui, lại bị một tên mặt tối sầm lại huấn luyện viên ngăn trở.

Càng nhiều hơn học viên, nhìn không chớp mắt đứng ở đội chín trong trận doanh cái kia lạnh lùng thanh niên.

Ánh mắt của bọn họ, từ nguyên lai kiêng kỵ, đã biến thành một loại kính nể.

Có thể đánh bại Phong Vân Bảng xếp hạng thứ năm mươi bảy Lạc Khắc, đồng thời dùng như vậy ung dung thoải mái phương thức chiến thắng đối thủ, đại diện cho Đỗ Duy nắm giữ giết vào Phong Vân Bảng năm mươi vị trí đầu năng lực.

Phong Vân Bảng trên thuật sĩ, tuy rằng đều có danh thiên tài, nhưng cũng rất có sự hạn chế.

So với như Phong Lôi Cuồng Thiếu Sư Nhất Buru, ở Thời Quang Trấn có thể nói năm mươi năm mới ra một cái thiên tài, đến rồi Lôi Đình Thành cũng không tính được cái gì.

Ở Thiên Tinh Quốc, chỉ có Phong Vân Bảng xếp hạng thứ năm mươi trẻ tuổi thuật sĩ, mới tính được là trên nhân dân cả nước đều công nhận thiên tài.

Tại sao những này ngày không ai dám cùng một đội cướp cơm, cũng không dám cùng một đội cướp huấn luyện quán? Nguyên nhân rất đơn giản, ngoại trừ Tang Ốc Phu thân thể hiển hách ở ngoài, càng bởi vì một đội Lạc Khắc xếp hạng Phong Vân Bảng thứ năm mươi bảy, cái kia Tom cũng xếp hạng hơn bảy mươi. Cái gọi là người tên cây có bóng, đại đa số học viên đều đối với đội ngũ này mang trong lòng kiêng kỵ.

Mà bây giờ, Đỗ Duy cũng cho thấy một thiên tài thực lực.

...

...

Một đội mấy cái đội viên, được phép đến gần thăm viếng Lạc Khắc.

Giờ khắc này Tang Ốc Phu cùng Tom sắc mặt tái xanh, trong mắt sát cơ lộ.

Bọn họ cái kia nguyên bản hơn 100 cân huynh đệ, giờ khắc này gầy gò đến mức chỉ có bảy mươi, tám mươi cân, phảng phất bệnh đến giai đoạn cuối.

Ở Thánh Quang Thuật bao phủ xuống, Lạc Khắc khôi phục một ít màu máu, nhưng không cách nào khôi phục như cũ hình thể.

Bạch y nữ tu sĩ đứng lên, đối với Tang Ốc Phu nói: "Đội viên của ngươi mất máu quá nhiều, Đỗ Duy linh lực thiêu đốt dòng máu của hần. Mấy tháng bên trong, hần không thể chiến đấu, ngươi gọi người dẫn hần về nhà dưỡng thương đi."

"Cái gì?" Tang Ốc Phu cũng không còn cách nào duy trì vân đạm phong khinh Tiểu Sái tư thái.

"Xin lỗi, ta tận lực." Bạch y nữ tu sĩ nở nụ cười khổ: "Này loại kỳ quái phương thức công kích, ta cũng là lần đầu tiên gặp được. Gọi người nhà của ngươi cho nhiều Lạc Khắc ăn chút bổ huyết đồ vật, ba tháng bên trong không nên dùng linh lực, bằng không nguy hiểm đến tánh mạng."

"Lạc Khắc không thể tham gia nữa trại huấn luyện?"

Tom khó có thể tin nhìn bạch y nữ tu sĩ, bọn họ tới đây trước, có trăm phần trăm tự tin bắt được số một, hơn nữa còn có không bị thương tự tin. Nhưng là bây giờ, cùng hần bình thường mặc quần liền đứng đồng bạn, mới ngốc một tuần, phải đánh đạo trở về phủ.

Chuyện này truyền đi, toàn bộ Bie gia tộc trên mặt rất khó coi.

Càng để Tom khó chịu là, Lạc Khắc thiếu trận sau, bọn họ thuật hợp kích không cách nào phát huy được.

Nhìn lướt qua xa xa rất vui mừng đội chín mọi người, Tom trong mắt lộ ra vẻ oán độc.

Hần chỉ quan tâm chính mình đội hữu chết sống, hồn nhiên đã quên bọn họ nguyên lai dự định, cũng là trọng thương thứ chín đội, để đội chín học viên mấy tháng bên trong mất đi chiến đấu lực.

"Trại huấn luyện không thích hợp tĩnh dưỡng, tốt nhất đưa hần hồi phủ."

Nghe được bạch y nữ tu sĩ trả lời chắc chắn, Tom điên cuồng rống giận: "Ta muốn giết hần, ta muốn giết cái kia tiện dân!"

"Aha, Pétros người của gia tộc đều như thể không thua nổi sao?" Cổ Đức huấn luyện viên chán chường sầm sập khí Tom trước mặt, nói rằng: "Ta nhớ không lầm, là hảo huynh đệ của ngươi Lạc Khắc chủ động gọi học viên của ta có bản lĩnh quá đi giết hần, đây là một hồi công bình quyết đấu, học viên của ta làm cũng không có phạm quy."

"Người thiếu đứng ở nơi này nói chuyện không đầu eo!" Tom tức giận mất đi lý trí, hần tựa hồ biết Cổ Đức huấn luyện viên thân thể, chỉ vào đối phương mũi máng: "Người bắt quá là phổ sét sóng gia tộc hơn tám mươi hào thuận vị người thừa kế mà thôi, nơi này là Lôi Đình Thành, Bie gia tộc địa bàn, con mẹ nó người bớt ở chỗ này quơ tay múa chân!"

"Ừ, cỡ nào tức giận đối bạch a, ta lờ mờ nghe thấy được người nội tâm cái kia loại lòng chua xót cùng nhấp nhô." Cổ Đức huấn luyện viên lại bốc lên điệu vịnh than, cười ha hả nói: "Ta là chẳng có gì ghê gớm, bắt quá, ta tùy tiện viết một phong thư, là có thể để cho các người Bie gia tộc ở cái thế giới này biến mất, người có muốn thử một chút hay không?"

"Tom, cầm miệng," Tang Ốc Phu đề xuống sắp nổi điên tiêu đề, khá có phong độ nói: "Thật không tiện, ta đây người đồng đội cũng là bởi vì nhìn thấy Lạc Khắc tình huống, đầu óc nóng lên nói không biết lựa lời, hi vọng Cổ Đức huấn luyện viên không cần để ở trong lòng."

"Ta đương nhiên sẽ không đem này loại bất nhập lưu đồ vật để ở trong lòng." Cổ Đức huấn luyện viên thô bạo lộ ra ngoài, nhìn thẳng Tang Ốc Phu nói: "Cho tới người mà, sinh ra được đoán mệnh tướng, sớm muộn người phải chết, ta cũng lười chấp nhặt với người."

Tang Ốc Phu đầu trán bốc lên hắc tuyến, nụ cười cứng ở trên mặt.

Nội tâm hần xưa nay đều đem mình làm tương lai thành chủ, thậm chí là tương lai toàn bộ Lai Nhân tinh bá chủ, mà Cổ Đức huấn luyện viên một câu "Sinh ra được đoán mệnh tướng", bại lộ nhiều lắm lượng tin tức, thử hỏi thành chủ con trai là như thế nào tâm tình?

"Hai vị, ở đây không phải đấu võ mồm địa phương." Bạch y nữ tu sĩ hơi hột hóa giải gương cung bật kiếm bầu không khí, sau đó đối với trung niên huấn luyện viên nữ nói: "Trước tiên đem Lạc Khắc đưa đi phòng y tế, phải người gọi Phủ Thành chủ nhanh chóng tìm đem người lĩnh đi."

Tang Ốc Phu cùng Tom trao đổi một cái ánh mắt, nhanh chân hướng về đội chín phương hướng đi đến.

"Thiếu gia, bọn họ ra tay quá độc ác, ta nuốt không trôi khẩu khí này!"

Đi ở nửa đường, Tom thấp giọng nói.

"Chờ chút người đối đầu cái kia Kaká, cái gì cũng không muốn xen vào, toàn lực làm. Cái kia Vi Tầm giao cho để ta giải quyết, ta biết để hần hối hận sống trên thế giới này."

Tang Ốc Phu âm thanh càng thấp hơn, trong mắt tràn ngập vô cùng sát cơ.

"Ta hiểu được."

Tom thờ phào nhẹ nhõm, trong mắt sát cơ so với hần chủ nhân còn nồng nặc.

...

...

Có người vui mừng có người buồn.

Một đội mấy người lên con gian dữ thời điểm, đội chín đang đắm chìm trong một mảnh sung sướng hải dương.

"Đồ thiếu, người đó là cái gì chiêu số, liền ba cấp linh thuật cũng có thể đánh tan?" Carlocht tha thiết mong chờ hỏi.

Đỗ Duy gương mặt lạnh lùng, cô quạnh như tuyết địa ngẩng đầu nhìn ngày.

"Đừng hỏi, chờ cho hần điểm bí mật." Vi Tầm đánh cái giảng hòa, đối với Kaká nói: "Lão nam hài, thắng nửa một hồi, chúng ta hôm nay liền thắng lợi, người có lòng tin hay không?"

"Ta. . . Ta. . ." Kaká rõ ràng lòng tin không đủ.

"Nếu là không có niềm tin tuyệt đối, thì mang theo người cái kia hộp hắc thiết châm." Vi Tầm khích lệ nói.

"Không. . . Gặp gỡ biết. . . Gặp người chết." Kaká sốt sắng nói.

Vi Tầm cười nói: "Đạo sư tất cả nói, không biết xuất hiện nguy hiểm đến tính mạng, người cứ việc trên."

"Được. . . Được rồi. . ." Kaká vẫn còn có chút do dự.

"Tom phần nộ giá trị đã đầy cái rãnh, vừa ra sân liền sẽ dùng tất sát kỹ." Vi Tầm nói một câu Kaká nghe không hiểu lắm, dặn dò: "Người trước đem hắc thiết châm lấy ra, một mở màn hay dùng, tuyệt đối đừng hàm hồ."

Kaká nghe vậy lấy ra một cái tương tự ống đựng tấm đồ vật, bên trong chứa sáu mươi sáu căn sắc bén hắc thiết châm.

Bạn đang đọc truyện *Thiên Phú Thế Giới Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 118: Song phương chiến bình

"Tiểu tử, chờ này thỏ người lão nam hài thắng được trận này, ngươi cũng không cần ra sân chứ?"

Trận thứ tư thì đấu chưa bắt đầu, Hắc Bát ca dụng ý niệm cùng Vi Tầm trao đổi.

"Khà khà." Vi Tầm ý niệm hơi nhỏ đắc ý.

"Ngươi thật sẽ đúng như dự tính, vừa mài giữa đồng đội, lại giữ thực lực của chính mình." Roger đầy hứng thú nói: "Tang Ốc Phu cái kia cái ngõ ngách, dùng mạnh nhất một tấm bài tới khiêu chiến yếu nhất ngươi, không công bỏ lỡ cơ hội thắng lợi. Loại chiến thuật này hết sức thú vị, ngươi làm sao nghĩ ra được?"

"Chiến thuật sao?" Vi Tầm cao thâm khó dò địa đáp lại: "Bát gia, rảnh rồi ta cho ngươi phổ cập khoa học một hồi ruộng kỳ đưa ngựa cố sự."

Tóc vàng mỹ nữ Deli đứng ở bên cạnh, một chút không phát mà nhìn cái kia mang theo như có như không nụ cười đội trưởng.

Nàng mơ hồ ý thức được, chính mình hôm nay làm ra đòi này ngu xuẩn nhất một cái quyết định.

Nếu như nàng bắt khí quyền, chiến thắng tương đối kém nam đầu trọc, đội chín liền sớm thắng lợi.

Lúc này Tom tức giận trùng thiên địa đi tới, một cái sáng lấp lánh kiếm đã ra khỏi vỏ, lạnh lùng nói: "Đội chín rác rưởi, đi ra nhận lấy cái chết!"

Thỏ mỹ nam sợ đến cả người run run một cái, yếu ớt mà nhìn Vi Tầm, không dám xuất trận.

"Đừng sợ, hấn liền ngoài miệng rỗng được hung, ngươi nhất định có thể thắng." Vi Tầm khích lệ một câu.

Kaká nắm cái kia tiểu hình trụ hộp, đồ lên mặt đi ra ngoài.

Chờ đến đạo sư cùng các huấn luyện viên trở về vị trí cũ, chiến đấu kéo lên màn mở đầu.

Dựa theo quy định, hai người kéo ra năm mươi bước rộng cách.

Dưới tình huống như vậy, Kaká chiếm cứ rất lớn ưu thế, bởi vì Tom là một tên đấu thuật sĩ, nỗ lực cần thời gian nhất định. Dù cho hấn là Lạc Khắc như vậy phép thuật sĩ cũng vô dụng, đối mặt Kaká thuần phát phi châm, phép thuật sĩ rất khó có ngâm xướng cơ hội.

Chẳng ai nghĩ tới, Kaká đột nhiên xuất hiện bất ngờ.

Cái kia chứa hắc thiết châm cái hộp nhỏ, có một nắp hộp, như bình rượu xây giống như phong kín đồ vật bên trong.

Kaká hai tay run, vận đến vận đi, nhìn hai ba giây đồng hồ chưa từng vận mở cái kia cái nắp.

Vi Tầm đầu trán toát ra vô số hắc tuyến, hấn ngàn tính vạn tính, cũng không tính tới thỏ mỹ nam xây ra phát hiện này loại cấp thấp sai lầm.

"Dùng sức a, nhanh lên một chút mở ra cái nắp!"

Bên cạnh Carlocht đều sắp phát điên, lòng như lửa đốt mà quát.

Lạch cạch một tiếng, Kaká rút cục vận mở nắp, bên trong lộ ra đen như mực một loạt châm sắt.

Nhưng mà, hấn vẫn muộn vẫn chậm một nhịp.

Chiến đấu chân chính, từ trước đến giờ tranh thủ từng phút từng giây, đây đưa dài dòng người, nhất định sẽ trả giá thật lớn.

Tom vọt tới hai ngoài mười bước, trong giây lát nổi lên ra tay.

"Đi chết đi!"

Tom chợt quát một tiếng, người cùng kiếm hợp làm một thể, hóa thành một Đạo Hòa hồng ánh kiếm.

Này một chiêu, Vi Tầm cũng không xa lạ gì.

Phi Hóa Lưu Tinh, hai cấp đấu thuật tất sát kỹ.

Lúc trước tiểu cây ớt Mía cường sát nhất chiêu, chính là này chiêu Phi Hóa Lưu Tinh.

Đều là hòa diễm thuật sĩ, Tom ở một chiêu này trình độ cùng Mía chênh lệch không bao nhiêu, đều đến trung cấp hậu kỳ cảnh giới. Hơn nữa Tom cũng là ba sao minh hòa thiên phú, một chiêu này công kích hữu hiệu phạm vi đạt tới hai mươi bước!

Xi!

Uy lực khổng lồ ánh kiếm, đâm xuyên qua Kaká lồng ngực.

To lớn kia xông tới lực, đừng phải hấn lui về sau mười mấy bước xa.

Có chút học viên nữ đều không dám nhìn nữa xuống, trúng rồi kinh khủng như vậy một chiêu kiếm, thô mỹ nam cách chết không xa.

Tom một kích thành công, không chịu giảng hoà, đang định xoay chuyển chuôi kiếm, tăng thêm đối thủ thương thế, mạnh mẽ dẫn vật đối phương ngừng lại.

Đột nhiên, hấn nghe thấy được đại ca Tang Ốc Phu nhắc nhở tiếng: "Cẩn thận!"

Xem cuộc chiến mọi người không khỏi hút vào cảm lạnh khí, trợn mắt há hốc mồm mà nhìn chăm chú vào Tom đỉnh đầu.

Chỉ thấy sáu mươi sáu căn hắc thiết châm, tối om om địa trời nổi ở giữa không trung, phô thiên cái địa phi đâm hạ xuống!

Ầm!

Ầm!

Kaká ngã xuống, dựa vào bên phải ngực máu chảy ồ ạt.

Tang Ốc Phu cũng ngã xuống, nói chính xác là bò ở trên mặt đất.

Phía sau lưng hấn, rậm rạp chẳng chịt cắm vào bốn mươi, năm mươi căn hắc thiết châm, nửa đoạn châm đều đâm vào thân thể.

Còn có chút hắc thiết châm, linh tinh địa cắm ở Tom vai vai, sau gáy ồ cùng với trên đùi.

Hai người một cái nằm úp sấp, một cái nằm, lẳng lẳng mà không nhúc nhích.

"Đệ đệ!"

Mắt thấy Kaká sinh mệnh hấp hối, thô nhỏ bé đáng yêu nước mắt rơi như mưa, liễu lĩnh địa vọt tới.

Vi Tầm nhanh hơn nàng, đi trước một bước che ở thô nữ lang trước mặt, trầm giọng nói: "Đừng đụng hấn."

"Tại sao?" Thô nhỏ bé đáng yêu vừa vội vừa nộ, viền mắt đỏ lên.

"Chiêu kiếm này không có thương tổn được hấn trái tim, người đỡ hấn lên đến, trái lại tăng thêm thương thế." Vi Tầm trầm tĩnh nói: "Vị kia nữ tu sĩ không có ra tay, nói rõ Kaká không có bị vết thương trí mệnh, gọi tâm cơ sóng đến đây đi, hấn muốn bao nhiêu tích phân ta đều cho."

"Được!"

Thô nhỏ bé đáng yêu cảm kích nhìn Vi Tầm một chút, liền vội vàng đứng lên đi gọi Gia Cát Ba.

"Tom đối với Kaká, song phương chiến bình."

Lúc này, bạch y tu nữ đạo sư vì là lần này chiến đấu dậy nắp định luận.

Tang Ốc Phu trên mặt xẹt qua vẻ tức giận, đối mặt hấn nhất định phải được nữ nhân, nhất thời không tiện phát tác.

Bên cạnh tùy tùng rất rõ ràng chủ nhân tâm ý, hết sức không phục Khí đạo: "Dựa vào cái gì, rõ ràng là Tom trước tiên bắn trúng đối thủ!"

"Ai trước tiên ai sau cũng không phải là khảo lượng tiêu chuẩn, ta chỉ nhìn chiến đấu kết quả, các hạ cho rằng Tom còn có đứng lên khả năng sao?" Bạch

y nữ tu sĩ ngữ khí ôn cùng: "Các vị học viên, trong thực chiến đồng quy vu tận đấu pháp lúc đó có phát sinh, hy vọng các người đem cuộc chiến đấu này làm tham khảo."

Một đội mọi người á khẩu không trả lời được, dù sao Tom tình huống bây giờ, so với thỏ mỹ nam không khá hơn bao nhiêu.

Rất nhiều học viên rơi vào trầm tư, ở trong trận chiến đấu này lĩnh ngộ được một vài thứ.

Tang Ốc Phu nhưng có chút ngồi không yên: "Vị này nữ tu sĩ, người không ra tay cứu trợ Tom sao?"

"Đạo sư cùng huấn luyện viên chỉ bảo đảm học viên không bị nguy hiểm đến tính mạng, Tom thương thế không đủ để trí mạng." Bạch y nữ tu sĩ như cũ theo và thân thiết nói: "Người là đội trưởng, mời lựa chọn tiếp thu phổ thông trị liệu, hay là mời học viên trị liệu."

Tang Ốc Phu sắc mặt một hồi sụp xuống, việc đã đến nước này, hắn chỉ có thể hạ mình hàng đất đi cầu Gia Cát Ba.

"Xin cứu trợ em trai ta, ta thanh toán người tích phân."

Nói ra câu nói này, Tang Ốc Phu thật giống chịu vô cùng nhục nhã.

Nhưng mà Gia Cát Ba cũng không để ý tới hắn, đang đang toàn lực cứu trợ Kaká.

Hắn từ Kaká ngực rút ra Tom lợi kiếm, thỏ mỹ nam trước ngực máu chảy ồ ạt, trong miệng phun một ngụm máu, rơi vào ngất trạng thái. Sau đó một đạo tràn ngập sinh cơ ánh sáng xanh lục bao trùm ở Kaká vết thương, ánh sáng xanh lục xua tan vết máu, đạo kia nhỏ dài vết thương, lấy tốc độ mà mắt thường cũng có thể thấy được khép lại, dần dần vẩy kết.

Đại công cáo thành, Gia Cát Ba nói rằng: "Hắn đã không có sức chiến đấu, tốt nhất đưa đi phòng y tế tiếp tục an dưỡng một quãng thời gian."

Vì Tầm còn chưa mở miệng, thỏ nữ lang sốt sắng nói: "Cần an dưỡng bao lâu, hắn sau đó còn có thể sử dụng linh lực sao?"

"Không cần phải lo lắng, tĩnh dưỡng nửa tháng, hắn có thể khôi phục sức chiến đấu." Gia Cát Ba nói rằng.

Nghe nói như thế, thỏ nữ lang cùng Vì Tầm đồng thời thở phào nhẹ nhõm.

Ngay vào lúc này, Kaká khó khăn mở mắt ra, xấu hổ nhìn Vì Tầm "Đội trưởng. . . Đúng. . . Xin lỗi."

"Chớ để ở trong lòng, ta lần thứ nhất thời điểm chiến đấu, cũng thiếu thốn được luồng cuồng tay chân." Vì Tầm an ủi một câu, ngữ trọng tâm trường nói: "Người an tâm đi an dưỡng đi, rảnh rồi suy nghĩ một chút hôm nay chiến đấu, sau đó không muốn phạm sai lầm giống vậy là tốt rồi."

"Ừm." Kaká suy nhược mà nói ra cái chữ này, lại nhắm mắt ngất đi.

"Các người đủ chưa?" Tang Ốc Phu cũng không còn cách nào duy trì thân sĩ phong độ, mắt thấy hắn hai người đồng đội đều thoi thóp, Gia Cát Ba còn đang cùng Vì Tầm Liêu Thiên, có thể nhẫn nại nhưng không thể nhẫn nhục a, hắn lạnh lùng nói: "Gia Cát Ba, ta gọi người cứu em trai ta, có nghe thấy không?"

"Nghe thấy được." Gia Cát Ba vẫn là bình tĩnh như vậy: "Một ngàn tích phân."

Bạn đang đọc truyện *Thiên Phú Thế Giới* Convert được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 119: Vì Tầm chiến thuật

"Một ngàn tích phân?" Tang Ốc Phu ngớ ngẩn, lại cũng không có cách nào duy trì phong độ nhanh nhẹn tư thái, gợn tím mặt nói: "Người cho cái này để tiện thu nhận trị liệu chỉ thu một trăm tích phân, dựa vào cái gì trị liệu đội hữu của ta muốn một ngàn tích phân?"

Nghe nói như thế, rất nhiều người cũng bắt đầu hoài nghi Tang Ốc Phu thông minh.

(ngu xuẩn, người đối với Gia Cát Ba như vậy chẳng, nhân gia nhìn người không hợp mắt a!)

Trong lòng mọi người là nghĩ như vậy, không có ai mở miệng biểu đạt ra ngoài.

Yên tĩnh trừu chọc ác ma, không trừu chọc thầy thuốc.

Vào giờ phút này, các học viên đối với câu này ngán ngẫm cổ xưa, có khắc sâu hơn lý giải.

Mấy người bỗng nhiên đang nghĩ, cái gọi là thành chủ con trai, cũng chỉ đến như thế.

"Ta nói rồi, ta trị liệu thu lệ phí mỗi ngày đều đang biến hóa." Gia Cát Ba ung dung không vội nói: "Hiện tại ta đem giá cả cao lên tới một ngàn tích phân, các hạ có ý kiến gì không?"

"Người. . . !" Nếu như không phải thân ở trại huấn luyện, Tang Ốc Phu tại chỗ chém giết Gia Cát Ba tâm đều có, hần xoay đầu trừng mắt một người trung niên chữa bệnh quan: "Người có biện pháp dùng thuốc chữa khỏi Tom sao?"

Trung niên kia chữa bệnh quan kiêng kỵ Pétros gia tộc thế lực, đúng sự thật nói: "Tom học viên cột sống bị ba căn hắc thiết châm trọng thương, chúng ta chỉ có thể bảo vệ tính mạng của hần, hần có thể sẽ địa vị cao liệt nửa người, toàn thân không cách nào nhúc nhích. . ."

Tang Ốc Phu hít vào một ngụm khí lạnh: "Đó chính là toàn thân bại liệt?"

Trung niên chữa bệnh quan nhú nhú mày đầu: "Đúng thế."

"Không, không thể!" Tang Ốc Phu thân thể lay động một cái, hần không tiếp thụ được kết quả như thế, chuyển đầu trừng mắt Gia Cát Ba: "Ta cho người một ngàn tích phân, người có thể chữa khỏi hay không hần?"

"Xin lỗi, ta chỉ có thể bảo đảm hần tránh khỏi toàn thân bại liệt." Gia Cát Ba chỉ chỉ Tomeo, lạnh nhạt nói: "Này hai căn hắc thiết châm đâm xuyên qua xương sống của hần, ta ra tay trị liệu, lý tưởng nhất trạng thái, là nửa người dưới bại liệt."

Lời này vừa nói ra, tại chỗ học viên đều tròn tròn mắt.

Nam học viên nhóm hoàn toàn tê cả da đầu, dồn dập đang nhớ: Một người đàn ông nửa người dưới bại liệt, còn có cái gì phẫn đầu?

Còn có chút người lo âu nhìn đội chín mọi người, đặc biệt là tiền trăm vạn, âm thầm thay Vi Tầm lau một vệt mồ hôi. Ai nấy đều thấy được, từ thời khắc này bắt đầu, đội chín cùng một đội kết tử thù. Phải biết một đội năm người đều đến từ Bie gia tộc, mà gia tộc này ở Lôi Đình Thành một tay che trời.

Từ xưa tới nay, tham gia Tài Quyết kỳ sĩ khảo hạch người tốt nghiệp sau, xảy ra phát hiện hai trường hợp.

Có người tìm được cả đời bằng hữu, có người gặp cả đời kẻ địch.

Không nghĩ ngờ chút nào, một đội cùng đội chín, thuộc về người sau.

Giữa bọn họ ân oán, ở sát hạch sau khi kết thúc, sẽ còn tiếp tục xuống.

Lúc này Tang Ốc Phu, lâm vào một loại trạng thái thất thần, nguyên bản thập nã cửu ổn chiến đấu, quay đầu lại hần hai cái tâm phúc một cái trọng thương, một cái bại liệt, đây là hần vạn vạn không nghĩ tới, cũng tuyệt đối không thể tiếp nhận sự thực.

Dưới tình thế cấp bách, Tang Ốc Phu cảm tức bạch y nữ tu sĩ: "Làm đạo sư, mắt thấy đội viên của ta bại liệt người cũng không để ý?"

"Quy củ chính là quy củ." Bạch y nữ tu sĩ ngữ khí ôn cùng, thái độ nhưng lạ kỳ cứng rắn, đón lấy mấy câu nói càng là để Tang Ốc Phu như đưa kẻ băng nứt: "Cho dù ta ra tay, Tom cũng khó trốn nửa người dưới tê liệt vận mệnh. Ta khuyên người đem hần đưa hồi phủ, mau chóng tìm tới Linh Ngọc đoạn tục cao, bằng không hần liền cả đời tê liệt."

Tang Ốc Phu nghe vậy cả người một cái giật mình, Linh Ngọc đoạn tục cao, đó là khá cao cấp linh dược, Phủ Thành chủ cũng chưa chắc có thể đoạt tới tay.

Kéo dài nữa, không ngừng Tom khó giữ được cái mạng nhỏ này, Tang Ốc Phu còn phải gánh vác một cái vứt bỏ đồng bạn bêu danh, chi phải nhịn đau nói: "Gia Cát Ba, ta cho người một ngàn tích phân, tận người toàn lực trị liệu hần!"

"Được." Gia Cát Ba vẫn chưa lập tức động thủ, chậm rãi nói: "Mời người trước tìm huấn luyện viên đem tích phân chuyển cho ta."

Tang Ốc Phu tức giận đến run, vội vã mà tìm huấn luyện viên chuyển nhượng tích phân.

Cầm chỗ tốt, Gia Cát Ba cũng cũng làm hết sức.

Sau mười lăm phút, Tom toàn thân hắc thiết châm bị rút ra, thương thế cũng nhận được giảm bớt.

Người này hãy còn hôn mê bất tỉnh, cũng không biết sau khi tỉnh dậy biết mình nửa người dưới bại liệt, sẽ là như thế nào tâm tình.

Cứu chữa Tom, Gia Cát Ba có gan linh lực dấu hiệu khô kiệt, âm thanh có chút suy yếu: "Linh lực của hần vẫn chưa biến mất, tu vi vẫn còn, sau đó có thể ngồi trên xe lăn chiến đấu."

Câu này an ủi chi ngữ, đối với Tang Ốc Phu tạo thành hơn tám vạn điểm tấn công dữ dội.

Thiên Tinh Quốc trong lịch sử, xác thực từng xuất hiện ngồi trên xe lăn chiến đấu phép thuật sĩ.

Vấn đề ở chỗ, Tom là cái đầu thuật sĩ, ngồi trên xe lăn làm sao còn chiến đấu?

Tang Ốc Phu suýt chút nữa phun ra máu, đợi đến nhân viên y tế đem Tom đưa cho phòng y tế, hắn đặng đặng sát khí trừng mắt Thiên Sứ kiểm khách: "Vi Tầm, ngươi và ta trong đó còn có một trận chiến đấu, xuất chiến thôi!"

Vi Tầm hai tay cắm vào túi, đi ra ngoài hỏi: "Vi này nữ tu sĩ. . . Đại nhân, giả thiết trận này ta thua rồi, hai đội tổng bình phân là hai thắng, hai thua, một huê, đến thời điểm làm sao phán đoán ai thắng thắng bại?"

Lời ấy hỏi tiếng lòng của tất cả mọi người, huê tràng diện, mọi người trước đó đều không nghĩ tới.

Bạch y nữ tu sĩ suy tính chốc lát, lại cùng bên cạnh các huấn luyện viên hiệp thương một hồi, nói rằng: "Song phương hai thắng, hai thua, một huê, toán làm thế hoà, mỗi đội khen thưởng năm trăm tích phân, dùng chung huấn luyện quán."

"Là như thế nào dùng chung pháp?" Vi Tầm hỏi.

"Mỗi đội mỗi bên sử dụng ba ngày, thứ bảy ngày, đoán ngân tệ chính phản mặt quyết định quyền sử dụng." Bạch y nữ tu sĩ trả lời.

"Rất tốt, hết sức công bằng." Vi Tầm nở nụ cười, hắn xa xa nhìn chiến ý mui phần Tang Ốc Phu, nở cười nồng nặc hơn: "Tang Ốc Phu bạn học, nếu như ta hiện tại chịu thua, ngươi có hay không khóc?"

Tang Ốc Phu như bị sét đánh, bỗng nhiên ý thức được chính mình bị lừa rồi.

Đồng đạo học viên vừa sững sốt, cũng kịp phản ứng.

"Ha, Tang Ốc Phu từ vừa mới bắt đầu liền trúng kế a!"

"Ta hiểu được, Vi thiếu đã sớm biết Tang Ốc Phu sẽ tìm hấn một mình đấu. Ha ha ha ha, Tang Ốc Phu làm một đội này chiến lực mạnh nhất, liên cơ hội xuất thủ cũng không có, lần này bị thiệt lớn a!"

"Thì ra là như vậy, trắng tai ta đại Vi thiếu, quá cơ trí!"

"Đây loại trí tuệ, quả thực có thể cùng thiên địa hai trí giả sánh ngang, ai có thể nghĩ tới đội chín có thể cùng một đội cân sức ngang tài?"

"Đâu chỉ là cân sức ngang tài, đội chín chỉ thương một cái Kaká, một đội hai đại chủ lực một cái trọng thương một cái bại liệt, lại cũng đừng hy vọng hợp kích. Tính ra đội chín lần này kiếm bộn rồi, một đội ăn thiệt thòi lớn như thế, còn không chỗ nói để ý đi."

"Được lắm Vi thiếu, nhân gia rất muốn cùng hấn ước ngâm nước."

"Híc, Vi thiếu chịu thua thật sự có thể không?"

"Phí lời, đây là quy tắc cho phép, vừa này Deli không phải là không có đấu võ liền nhận thua sao?"

"Ba cấp đối với bốn cấp, kẻ ngu si mới có thể liều mạng, Vi thiếu chịu thua là tuyệt đối sáng suốt."

"Thật thông minh nha, đây là cái gì chiến thuật, Vi thiếu đến cùng làm sao nghĩ ra được?"

"Khà khà, Vi thiếu tổng có vô số kỳ diệu tưởng, so với tâm cơ sóng còn tâm cơ sóng a!"

Đám người sôi trào, chính mắt thấy một cái đội yếu chiếm được đội mạnh tiện nghi kỳ tích.

Thế giới này, cũng không có ruộng kỳ đua ngựa điên cố.

Một ít cơ trí học viên đối với Vi Tầm hôm nay áp dụng chiến thuật, bội phục sát đất.

Một số năm sau, cái này chiến thuật danh dương thiên hạ, trở thành nhà quân sự nhóm nói chuyện say sưa "Vi Tầm chiến thuật".

Chương 120: Đánh một trận dũng khí

Hường thụ được mọi người lại sùng bái lại ánh mắt tò mò, Vi Tầm bản thân cũng không phải là rất vui vẻ.

Dựa theo hán nguyên kế hoạch, Kaká bắt đầu liền bạo phát hắc thiết châm, Tom căn bản không chịu nổi.

Đến thời điểm đội chín lấy ba thắng một thua chiến tích, ung dung bắt chính cuộc tranh tài.

Tiểu nuối là, kế hoạch không đuổi kịp biến hóa.

Nghiêm trọng khuyết thiếu kinh nghiệm thực chiến tỏ nỡ nam xuất hiện cấp thấp sai lầm, miễn cưỡng cùng Tom liều mạng cái đồng quy vu tận thể hoà.

Mặc dù như thế, thể cục trước mắt, hay là đối với đội chín có lợi.

Tang Ốc Phu nhất định phải chiến thắng Vi Tầm, mới có thể bảo đảm hai thắng, hai chịu thể hoà.

Nghe Vi Tầm lời kia bên trong có trực tiếp chịu thua ý tứ, Tang Ốc Phu buồn rầu muốn ói huyết. Trước đây không lâu, hán còn đối với Tom thả ra lời hung ác, muốn để Vi Tầm hối hận sống trên thế giới này, bây giờ nhưng ngay cả cơ hội động thủ cũng không có.

Hán cảm tức Thiên Sứ kiếm khách, kích tướng nói: "Vi Tầm, là nam nhân liền đánh với ta một trận, đừng như cái cô nàng tựa như trốn trốn tránh tránh!"

"Bốn cấp khiêu chiến ba cấp, lẽ nào cũng rất nam nhân sao?" Vi Tầm cười nói.

Nghe lời này một cái, ở đây rất nhiều người đều nở nụ cười, mang theo khinh bỉ mà nhìn Tang Ốc Phu.

Năm nay Tang Ốc Phu hai mươi sáu tuổi, so với Vi Tầm lớn hơn tám tuổi, hai người vốn là có khoảng cách.

Hơn nữa bốn cấp thuật sĩ đi khiêu chiến ba cấp thuật sĩ, bản thân cũng không là chuyện về vang gì.

Tang Ốc Phu sắc mặt tái xanh nói: "Đừng vì mình nhỏ yếu kiếm cớ, ngươi có bản lĩnh cũng đột phá đến bốn cấp a!"

Vi Tầm nở nụ cười, vừa nhìn Tang Ốc Phu tức giận đến mất lý trí, hán bỏ vào hiệu quả dự trữ, ung dung thông thả nói: "Tang Ốc Phu bạn học, muốn ta và ngươi chiến đấu cũng được, không bằng, chúng ta trước tiên đánh cuộc?"

Tang Ốc Phu thấy được một chút hy vọng, vội vàng nói: "Ngươi muốn đánh cuộc gì?"

Vi Tầm yếu ớt nói: "Trước tiên ta hỏi hỏi, các ngươi một đội còn lại bao nhiêu tích phân?"

"1,050." Tang Ốc Phu có chút không cam lòng nói, cho Gia Cát Ba một ngàn tích phân, hán chỉ còn nhiều như vậy.

"Không đúng." Vi Tầm toán học không sai: "Nếu như ngươi chiến thắng ta, có thể được năm trăm tích phân, các ngươi một đội tổng tích phân hán là 1,550 phân. Chúng ta hay dùng này 1,550 cái tích phân làm tiền đặt cược, ngươi có dám hay không?"

"Có gì không dám!" Tang Ốc Phu chỉ cầu một trận chiến: "Ngươi muốn làm sao đánh cuộc?"

Vi Tầm lộ ra nài nham tầm vị nụ cười: "Ta cá là ngươi trong vòng một phút, không thắng được ta."

"Ha ha ha ha!" Tang Ốc Phu ngẩng mặt lên trời cười ha hả, tốt xấu hán cũng bốn cấp nguyên tố thuật sĩ, thu thập ba cấp thuật sĩ không nên quá ung dung, có tự tin ở mười giây đồng hồ bên trong đánh cho Vi Tầm không thể tự gánh vác, tại chỗ đồng ý: "Cho mời ở đây các vị đạo sư cùng huấn luyện viên hỗ trợ tính giờ, ta tiếp thu Vi Tầm đánh cược ước!"

"Các ngươi đã song phương đồng ý, ta không có ý kiến." Bạch y nữ tu sĩ ngậm cho phép đánh cuộc này ước.

Không ngừng các học viên phấn khởi, liền mấy cái huấn luyện viên cũng rất tò mò, Vi Tầm thế nào tự tin ở nguyên tố thuật sĩ dưới tay sống quá một phút?

"Kỳ quái, Vi thiếu làm sao đột nhiên không cơ trí?"

"Đối thủ nhưng là bốn cấp thuật sĩ a, hán một chút phần thắng cũng không có."

"Ta nghe nói Tang Ốc Phu trên người có minh văn linh khí, rất nhiều bốn cấp cường giả đều không phải là đối thủ của hán."

"Đúng đấy, coi như Vi thiếu sẽ một bộ Thiên Sứ kiếm kỹ, nhưng hần dù sao chỉ là ba cấp, chênh lệch quá xa a."

"Hừ, các ngươi những người phạm tặc thông minh, làm sao có thể lý giải Vi thiếu trí tuệ?"

"Ta đối với ta đại Vi thiếu có lòng tin, hần là cái giới về sáng tạo kỳ tích nam nhân."

"Bản tiểu thư quyết định, muốn làm người đàn bà của hần, ta cũng đối với ta gia Vi Tầm có lòng tin."

"Vi thiếu dám nắm hơn một ngàn tích phân đánh cược, không phải là không có nguyên nhân, ta cũng xem trọng hần."

"Mặc kệ có hay không nguyên nhân, ta đều ủng hộ Vi Tầm, đây là bình dân cùng quý tộc chiến đấu, Vi thiếu chính là của chúng ta bình dân anh hùng!"

"Không sai, ta cũng chống đỡ hần! Vi thiếu, cố lên!"

Hiện trường tiếng người huyên náo, có người coi Vi Tầm là thành bình dân anh hùng, có người coi hần là thành lãnh tụ tinh thần, lần này hai trăm cái học viên bên trong, dĩ nhiên có hơn một trăm người chống đỡ hần, vượt qua một nửa.

Đại chiến sắp tới, Vi Tầm ngược lại bình tĩnh hạ xuống.

"Hiện tại có đạo sư cùng huấn luyện viên bảo vệ, đối mặt này loại tương đối an toàn khiêu chiến, các ngươi đều tránh né không chiến. Một tháng sau, ngươi thật sự có dũng khí cùng bọn họ chiến đấu?"

Ngày hôm qua, hần đối với Carlocht cùng Deli nói qua vấn đề như vậy.

Vấn đề này, Vi Tầm kỳ thực cũng đang tự hỏi.

Đối mặt vượt xa mình cường giả, có hay không có thể có một trận chiến dũng khí?

Trong lòng hần, sớm có đáp án.

Hần chân chính kế hoạch, là ở đạt được ba thắng một thua chiến tích sau, lại cùng Tang Ốc Phu đánh cuộc, trả tiền một đội tích phân.

Bất đắc dĩ kế hoạch không có đuôi tới biến hóa, mười đội Gia Cát Ba trị liệu Tom, phân một chén canh.

Vi Tầm lơ đãng liếc Gia Cát Ba một chút, phát phát hiện cái kia nho nhã yếu đuối nam tử áo xanh sắc mặt như thường, tựa hồ đã sớm liệu đến kế hoạch của hần. Nguyên bản, Vi Tầm có thể từ một đội trên người kiếm được hơn hai ngàn tích phân, lại không nghĩ rằng tâm cơ sóng nửa đường cắm một cước, đột ngột giờ công phu sư tử ngoạn, trước tiên từ Tang Ốc Phu trong tay ép ra một ngàn tích phân.

Chỉ có Vi Tầm biết, một ngàn này tích phân, giấu giếm huyền cơ.

Giả thiết Gia Cát Ba định giá hai ngàn tích phân, Tang Ốc Phu bị tình thế ép buộc, cũng phải trả. Đã như thế, một đội tích phân còn dư lại không có mấy, Vi Tầm mất đi cùng Tang Ốc Phu đánh cuộc hứng thú, hơn nữa Tang Ốc Phu hận nhất người, sẽ biến thành Gia Cát Ba. Một mực Gia Cát Ba mở ra một ngàn tích phân bằng giá, vừa có thể để Vi Tầm duy trì đánh cuộc hứng thú, có thể để Tang Ốc Phu tiếp tục cừu thị Vi Tầm.

(cái này tâm cơ sóng, động tác võ thuật quá sâu, sau đó được đề phòng một chút.)

Vi Tầm trầm than một tiếng, đi tới trên đất trống chuẩn bị chiến đấu.

"Tiểu tử, ngươi đã làm tốt giác ngộ, bản tọa cũng không muốn nói nhiều. Đi trải nghiệm một hồi nguyên tố thuật sĩ thực lực đi, bản tọa sẽ không giúp ngươi." Roger bay xuống ở huấn luyện quán trên mái hiên, dụng ý niệm dặn dò một câu.

"Chuẩn bị, bắt đầu!"

Theo bạch y tu nữ đạo sư ra lệnh một tiếng, Vi Tầm động trước.

Hần hóa thân làm bôi đen ảnh, mấy cái lên xuống, xuất hiện ở năm ngoài mười bước Tang Ốc Phu trước người.

"Trời ạ, tốc độ thật nhanh."

"Ồ? Đây hình như là trác việt thân pháp Nguyệt Ảnh bước,, ta đã thấy! ."

"Nghe nói loại thân pháp này luyện đến cảnh giới viên mãn, không thấy hình bóng, rất là lợi hại."

"Thân pháp không là khó khăn nhất luyện đồ vật sao, Vi thiếu còn trẻ như vậy học thể đó được sẽ?"

"Ta đại Vi thiếu như thế có trí khôn nam nhân, ngộ tính khẳng định rất cao, học được thân pháp không kỳ quái."

"Có đạo lý, nghe nói hần dùng qua Huyền Linh Quả, ngộ tính tuyệt đối không kém"

"Học xong thân pháp đấu thuật sĩ, cùng Tang Ốc Phu loại pháp thuật này sĩ có thể một trận chiến, lần này dễ nhìn."

"Mau nhìn, Vi thiếu xuất kiếm!"

"Tang Ốc Phu còn chưa kịp niệm chú xong xuôi a, hấn chống đỡ được chiêu kiếm này sao?"

Ngay ở mọi người kinh hô thời điểm, xông tới Vi Tầm, sử xuất làm người cảm thấy kinh diễm một chiêu kiếm.

Chỉ thấy một đạo có tới dài năm mét hình bán nguyệt ánh kiếm, tản ra lạnh như băng ánh sáng, chặn ngang chém về phía Tang Ốc Phu.

Bạn đang đọc truyện *Thiên Phú Thế Giới Convert* được tải miễn phí tại Ww.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 121: Bốn cấp thuật sĩ ngạnh thực lực

"Trác việt một sao Nguyệt Ảnh Bộ, sẽ không có nhanh như vậy chứ?"

Cổ Đức huấn luyện viên không có phổ thông học viên dễ gạt như vậy, trong mắt loé ra vẻ kinh dị.

"Đây bộ thân pháp ít nhất là trung cấp cảnh giới, rất có thể là trung cấp hậu kỳ." Cái kia am hiểu thân pháp trung niên huấn luyện viên nữ nhẹ giọng than thở: "Tuổi còn trẻ đem độ khó cực cao thân pháp luyện đến trung cấp hậu kỳ, tên tiểu quỷ này ngộ tính đến tốt cùng cao bao nhiêu?"

"Hắn chỉ luyện nửa tháng?" Cổ Đức huấn luyện viên vì đó lú lờ.

Bạch y nữ tu sĩ như có điều suy nghĩ nhìn Thiên Sứ kiếm khách, khuôn mặt cười lộ ra lướt qua một cái cảm động mỉm cười. Nàng so với ai đều biết, lúc trước Vi Tầm ở Lôi Đình Tháp thời điểm, căn bản sẽ không bất kỳ thân pháp.

Ngắn ngắn nửa tháng sau, đột nhiên nắm giữ một bộ trung cấp cảnh giới thân pháp, này ngộ tính thực sự nghịch thiên.

"Quả nhiên là đối với ta có uy hiếp tình địch!" Cổ Đức huấn luyện viên như gặp đại địch, ngữ khí cực kỳ ưu thương: "Ừ, ta thân ái nhất nữ hài, người tại sao muốn đối với hấn mỉm cười, lẽ nào đối với hấn có hảo cảm? Không, người không thể như vậy thương tổn ta."

Bạch y nữ tu sĩ không để ý bất cứ lúc nào cũng sẽ phát ` quá lảng lơ con mẹ nó luôn Cổ Đức, nhìn chằm chằm không chớp mắt nhìn xuất kiếm Vi Tầm.

Nếu như Thiết Chùy cùng Cao Đại Mạnh ở đây, sẽ bị Vi Tầm chiêu kiếm này dọa cho phát sợ.

Trước đây Vi Tầm sử dụng cao cấp hậu kỳ Bán Nguyệt Trảm, ánh kiếm khoảng chừng bao trùm ba mét phạm vi.

Bây giờ cũng là cao cấp hậu kỳ cảnh giới, Bán Nguyệt Trảm ánh kiếm nhưng có năm mét trường.

Nguyên nhân chân chính rất đơn giản, Vi Tầm thiên phú tiến giai.

Lúc trước ở Lôi Đình Tháp, hấn tiến hóa tự thân thiên phú.

Thần Long Châu chính là cái kia dấu ấn, đã biến thành nửa cái trăng sáng hình dạng.

Đây chính là Nguyệt thuộc tính bốn sao thiên phú, nửa tháng dấu ấn!

Nắm giữ bốn sao Bán Nguyệt thiên phú gia trì, Vi Tầm lĩnh thuật đấu thuật uy lực cùng lúc trước không thể giống nhau.

Đừng xem Bán Nguyệt Trảm chỉ là một cấp sát sát kỹ, giờ khắc này bộc phát ra uy lực, không kém gì cấp độ nhập môn ba cấp đấu thuật.

Giống Tang Ốc Phu loại pháp thuật này sĩ, nếu như bị nửa tháng ánh kiếm bắn trúng, trong nháy mắt cũng sẽ bị chém ngang hông.

Nói thì chậm nhưng xảy ra rất nhanh, Tang Ốc Phu trên người, toát ra một cái đỏ thẫm tím thẫm.

Như vỏ trứng giống như nửa trong suốt vòng bảo vệ, đưa hấn từ đầu tới đuôi bao phủ ở bên trong.

Tình cảnh này, để Vi Tầm nhớ lại trong game thường gặp khiến phép thuật.

Nguyên tố thuật sĩ, lấy điều khiển thiên nhiên nguyên tố nổi tiếng.

Một đại tiêu chí, đó là có thể hấp thu nguyên tố tự nhiên, hình thành nguyên tố tám chắn!

Àm!

Vi Tầm cái kia khí thế hung hăng một chiêu kiếm, phảng phất đứng ở cực kỳ cứng rắn Huyền Thiết trên lá chắn.

Cái kia hoa lệ lạnh như băng nửa tháng ánh kiếm, trong khoảnh khắc vỡ vụn.

Trái lại Tang Ốc Phu, bình yên vô sự, trên người nguyên tố tám chắn không gì phá nổi.

Mọi người đều biết, nguyên tố tám chắn sức phòng ngự, quyết định bởi với thuật sĩ bản thân thiên phú cường độ.

Nếu như là ba sao thiên phú thuật sĩ nguyên tố tám chắn, rất có thể bị Vi Tầm đòn đánh này chém nát, nhưng mà Tang Ốc Phu cũng không phải là ba sao thiên phú.

Cái này Phong Vân Bảng xếp hạng thứ 100 thanh niên tuần kiệt, nắm giữ bốn sao ngọn lửa hùng lực thiên phú!

Bốn sao hoàng kim thiên phú thuật sĩ, lần này trại huấn luyện không chỉ một.

Tang Ốc Phu đặc thù là, có thiên phú như thế, hẳn là có thể lột xác thành có tiền đường nhân vật.

Trong tin đồn hòa diễm thiên phú thuật sĩ có hai mươi lăm cấp lực lượng tinh thần đều có thể trở thành Luyện dược sư cùng Luyện khí sư, kỳ thực cách nói này không chính xác, muốn trở thành một tên kiệt xuất Luyện dược sư hoặc là Luyện khí sư, đầu tiên phải nắm giữ một loại tương đối cao cấp hỏa diễm.

Chỉ ít cần bốn sao ngọn lửa hùng lực thiên phú, mới có thể đạt đến Luyện khí sư cùng Luyện dược sư tiêu chuẩn.

Từ ba năm trước bắt đầu, đạt đến level 20 tinh thần lực Tang Ốc Phu không nữa khiêu chiến Phong Vân Bảng, chuyên tâm cơ sở nghiên cứu sở thuật chế thuốc, hẳn ở Phong Vân Bảng xếp hạng rất lâu không thay đổi. Có đồn đại nói, nếu như Tang Ốc Phu từ bỏ chế thuốc tiếp tục khiêu chiến, hẳn xếp hạng rất có thể giết vào Phong Vân Bảng năm mươi tên lấy bên trong!

Gặp phải này loại đẳng cấp đạt đến bốn cấp, hơn nữa là bốn sao ngọn lửa hùng lực đáp nện nguyên tố tám chắn, Vi Tầm không thể ra sức.

Cho dù hẳn đem Bán Nguyệt Trảm tu luyện đến Đại sư cấp, không có khả năng phá mở kiên cố như vậy tám chắn.

Trừ phi hẳn nắm giữ hàm nghĩa cấp linh khí, tăng cường gấp mười lần trở lên linh thuật uy lực, cái kia có hy vọng.

"Thật nhanh thì pháp tốc độ!"

"Nguyên tố tám chắn, không phải cần mười giây đồng hồ niệm chú sao, hẳn làm sao mới hai, ba giây liền phát động?"

"Đúng đấy, coi như là cao cấp cảnh giới cũng không nhanh như vậy chứ?"

"Tang Ốc Phu cũng không giống như các người những con gà con này, cái tên này hiểu được dự đoán, ở bạch y nữ tu sĩ gọi bắt đầu trước, hẳn cũng đã đang chuẩn bị nguyên tố tám chắn."

"Thì ra là như vậy, ta lại học được một chiêu."

"Mau nhìn, Vi thiếu muốn làm gì?"

Xi xào bàn tán đám người, đột nhiên truyền đến tiếng kinh hô.

Chỉ thấy Vi Tầm một chiêu không có kết quả, nghiêng đầu mà chạy.

Hắn phản ứng chi thần tốc, quyết sách chi dứt khoát, làm người trở mắt ngoác mồm.

Đang đang chuẩn bị linh thuật Tang Ốc Phu, rõ ràng sững sờ một chút.

Đến rồi bốn cấp, phép thuật sĩ không nữa sợ hãi như vậy bị người gần người, chỉ cần có nguyên tố tám chắn phòng thân, có thể gắng gượng chống đỡ địch nhân tiến công, đều đầu vào đây ngâm xướng linh thuật. Thế nhưng, nguyên tố thuật sĩ linh thuật tám bản, như thường có hạn, thông thường đều không cao hơn năm mươi mét.

Mà giờ khắc này Vi Tầm, đã chạy đến tám mươi mét có hơn. . .

Tang Ốc Phu buồn rầu sụt chút nữa thổ huyết, từ khi mở ra nguyên tố tám chấn, hắn đang chuẩn bị cấp ba hỏa xà thuật, chủ yếu đem Vi Tầm quán lấy, muốn làm sao treo lên đánh đối phương liền làm sao treo lên đánh đối phương.

Nhưng là bây giờ Vi Tầm chạy trốn quá xa, cho dù thả ra hỏa xà thuật, cái kia có hạn tầm bắn cũng không làm gì được Vi Tầm.

"Không hổ là Vi Tầm a, thật sự là quá bí ỏi!"

"Ha ha, Vi Tầm đây là muốn kéo dài thời gian a, mặt dày mày dạn tha đủ một phút."

"Đừng nói khó nghe như vậy, đây là chiến thuật, chiến thuật hiểu không?"

"Không sai, Vi Tầm dùng cái kia phong tạo thân pháp đông chạy tây chạy, thật là có hi vọng kéo dài một phút."

"Các ngươi quá ngây thơ rồi, lấy ra nguyên tố tám chấn thuật sĩ, cũng có thể chạy. Chờ Tang Ốc Phu kẹt vị trí, thả ra đại uy lực linh thuật, Vi Tầm căn bản không ngăn được a."

"Ngây thơ người là người, nguyên tố tám chấn tương đương tiêu hao linh lực. Tang Ốc Phu là bốn sao thiên phú, mỗi giây chung liền phải tiêu hao bốn trăm linh châu. Ta nhớ không lầm, hắn là cấp một nguyên tố thuật sĩ, linh châu tổng cộng hơn một vạn, nguyên tố tám chấn nhiều nhất kiên trì hai mươi, ba mươi giây!"

"Có đạo lý, chỉ cần Tang Ốc Phu dám vẫn mở ra nguyên tố tám chấn, không tới ba mươi giây liền linh lực khô kiệt. Bất luận mạnh bao nhiêu thuật sĩ, đã tiêu hao hết linh lực cũng cùng người phạm không khác nhau gì cả. Đến thời điểm Vi thiếu xông tới dĩ dật đãi lao, treo lên đánh Tang Ốc Phu lại như ba ba đánh nhĩ tử giống như."

"Ta hiểu được, đây chính là Vi Tầm sách lược sao?"

"Nhất định, Vi Tầm dám cùng Tang Ốc Phu đánh cược, đã sớm suy nghĩ xong chiến thuật mới."

"Ha ha, các ngươi cũng quá coi thường bốn cấp cường giả, Vi Tầm có thể hay không sống quá hai mươi giây cũng rất khó nói."

Ở các học viên nghị luận bên trong, mười mấy giây quá khứ.

Tang Ốc Phu đứng bất động đứng nguyên tại chỗ, miệng lâm lâm.

Bốn cấp thuật sĩ, có đầy đủ ngành thực lực.

Trừ nguyên tố tám chấn, nguyên tố uy thế, còn có thấp cấp thuật sĩ khó có thể sánh bằng bản lĩnh thật sự.

Tang Ốc Phu dùng mười mấy giây, thả ra một con kỳ quái hỏa hồng Ô Nha.

Vây xem đám người dồn dập tản ra, hoảng sợ nhìn con kia Ô Nha, có người la thất thanh đứng lên:

"Đoạt . . . Đoạt Mệnh Hỏa Nha?"

"Gặp, Vi thiếu lần này chết chắc rồi!"

Bạn đang đọc truyện *Thiên Phú Thế Giới Convert* được tải miễn phí tại Ww.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 122: Nguyệt Vãn

Vượt cao cấp linh thuật, càng khó luyện thành.

Bốn cấp thuật sĩ, không hẳn liền học được công kích tính bốn cấp linh thuật.

Những này thuật sĩ thông thường trước tiên luyện tập nguyên tố uy thế cùng nguyên tố tám chấn, cần phải hao phí không ít thời gian.

Đoạt Mệnh Hỏa Nha, Thiên Phú thế giới hết sức thông thường cũng rất nổi danh bốn cấp một sao linh thuật.

Cái gọi là bốn cấp một sao, chính là phóng thích một lần tiêu hao 10 ngàn viên linh châu!

Lấy như vậy nguồn linh lực khổng lồ để đánh đổi, uy lực có thể tưởng tượng được.

Cho dù là sơ cấp tiền kỳ Đoạt Mệnh Hỏa Nha, lực sát thương cũng sánh vai cấp hậu kỳ Hỏa Cầu Thuật lớn hơn không chỉ gấp mười lần.

Kinh khủng hơn là, Đoạt Mệnh Hỏa Nha, là một loại hiếm thấy khóa chặt kéo dài tính linh thuật.

Đầu tiên, này loại từ nguyên tố "Lửa" hình thành trông rất sống động Hỏa nha, có thể tồn tại mười giây đồng hồ lâu dài. Thứ yếu, ở đây mười giây đồng hồ bên trong, Đoạt Mệnh Hỏa Nha ngay cả tiếp theo không ngừng khóa chặt mục tiêu công kích, mãi đến tận giết chết mục tiêu là dừng. Đệ tam, này loại Hỏa nha có thể hòa tan thiết bản, nếu như tấn công ở một kẻ loài người trên người, kết quả không khó tưởng tượng.

Làm con kia ngọn lửa hùng hực ngưng tụ mà thành Hỏa nha vừa ra phát hiện, đại đa số học viên đã tới không kịp nói chuyện, trọn xem liú lười mà nhìn con kia gào thét ra màu đỏ Hỏa nha. Ba sao hỏa diễm thiên phú thuật sĩ thả ra Đoạt Mệnh Hỏa Nha, là có thể hòa tan thiết bản, bốn sao ngọn lửa hùng hực thiên phú Tang Ốc Phu sử dụng như vậy Hỏa nha, uy lực rốt cuộc có bao nhiêu?

Người biết hàng âm thầm lấy làm kinh hãi, có người nói Tang Ốc Phu trước đây không lâu mới đột phá bốn cấp, theo lý thuyết nên chỉ là cấp một nguyên tố thuật sĩ. Nhưng bây giờ hẳn liền với sử dụng nguyên tố tâm chấn cùng Đoạt Mệnh Hỏa Nha, tiêu hao hơn một vạn linh châu, chuyện này ý nghĩa là thành chủ con trai cũng không phải cấp một nguyên tố thuật sĩ đơn giản như vậy, rất có thể ở sau khi đột phá dùng linh dược, gia tăng rồi đại lượng linh châu.

Đoạt Mệnh Hỏa Nha, không thẹn đoạt mệnh tên gọi.

Chỉ thấy cái kia màu xanh lục Hỏa nha nhanh đến mức dường như rời dây cung chỉ mũi tên, trong chớp mắt bay đến gần ngoài trăm thước Vi Tầm đỉnh đầu.

Tương truyền bị Đoạt Mệnh Hỏa Nha đánh trúng người, liền xương đầu đều sẽ đốt thành tro bụi.

Cứ việc có trại huấn luyện đạo sư cùng huấn luyện viên bảo vệ học viên an toàn, Vi Tầm cũng khó trốn bị đốt thành trọng thương kết cục.

Vết bóng, có thể nói là những thuật sĩ không nguyện ý nhất đối mặt một loại thương thế.

Bởi vì, vết bóng theo một ý nghĩa nào đó chẳng khác nào hủy dung.

Giả như người xem qua hoá hoạn bên trong bị phỏng người, liền không khó phát phát hiện thương thế kia có cỡ nào vô cùng thâm trọng. Nữ nhân thuật sĩ khuôn mặt bị vết bóng,

Hầu như cũng chưa có sống tiếp dũng khí, sau đó đừng hy vọng lập gia đình. Mà nam nhân bị thiêu đến hoàn toàn thay đổi, cũng rất khó cưới đến lão bà, mỗi lần soi gương đều sẽ tự mình hù dọa chính mình.

Nhìn thấy trên không lao xuống Đoạt Mệnh Hỏa Nha, rất nhiều người đã hiểu Tang Ốc Phu ác độc để tâm.

Rõ ràng, Tang Ốc Phu mục tiêu chính là công kích Vi Tầm đầu!

Dù cho có đạo sư cứu tràng, cũng phải trước tiên thiêu hủy Vi Tầm tám kia mê đảo vạn ngàn mặt của cô gái!

Ở đây có mấy người nhắm hai mắt lại, không dám nhìn nữa xuống.

Những này nhắm mắt lại người, bỏ lỡ trong cuộc sống trận chiến đấu đặc sắc nhất.

Mà cái kia chút mờ to hai mắt xem nào nhiệt học viên, ở đây một giây vĩnh viễn nhớ kỹ một cái tên.

Bất luận cuộc chiến đấu này ai thua ai thắng, bọn họ đều không thể lãng quên Vi thiếu mang đến đặc sắc.

Tham dự cuộc chiến đấu này, Vi Tầm trong lòng sớm có giác ngộ.

Thần Long Châu, Luân Hồi ẩn ký, sinh tử Luân Hồi, là hấn lớn nhất vương bài, cũng là hấn bí mật lớn nhất. Còn chiêu số của nó, Vi Tầm không ngại hiển lộ ra, để mọi người coi trọng một chút hấn sát phạt quả quyết một mặt.

Ở Đoạt Mệnh Hỏa Nha xuất hiện một sát na, Vi Tầm triển khai phản kích.

Hắn thật giống đã sớm tính tới Tang Ốc Phu sẽ phóng thích Đoạt Mệnh Hỏa Nha, lựa chọn nhất phản kích hữu hiệu phương thức.

Chỉ thấy một vòng to lớn minh nguyệt, trôi nổi ở Tang Ốc Phu đỉnh đầu.

"Chạy bên trong thi pháp?"

"Trời à, cao cấp cảnh giới, hần mới bây lớn a?"

"Hoa mắt, nhất định là ta hoa mắt!"

Hét lên kinh ngạc, cũng không phải là học viên, mà là vài tên huấn luyện viên.

Tuổi gần ba mươi tuổi Lạc Khắc sử dụng cao cấp hỏa cầu lớn, các huấn luyện viên cũng không kinh hãi.

Thế nhưng, mười tám tuổi Thiên Sứ kiểm khách sử dụng cao cấp linh thuật, vậy thì quá hù dọa người.

"Vi thiếu không phải đầu thuật sĩ sao?"

"Hần tỏ rõ đầu pháp song tu con đường, trọng điểm không phải cái này a!"

"Cái kia trọng điểm là cái gì?"

"Ngu xuẩn, người không thấy sao, cái kia cái trắng sáng không phải một cấp linh thuật a!"

"Ta ngày, hần đem hai cấp linh thuật tu luyện đến cao cấp cảnh giới?"

Lúc này có vài học viên mới phản ứng được, trố mắt ngoác mồm mà kinh ngạc thốt lên thất thanh.

Nguyệt Vãn!

Nguyệt thuộc tính hai cấp năm sao linh thuật!

Cái này linh thuật, đến từ Bất Nhị Phưong cái kia bản Nguyệt thuộc tính bí kíp.

Vì Tầm chuyển tới Lôi Đình Thành ngày đầu tiên, liền bố trí này một chiêu linh thuật.

Thời gian qua đi hai, ba tháng, hần rốt cục có cơ hội hiện ra một hồi cái này khổ luyện đã lâu đại chiêu.

Nguyệt Vãn, phóng thích một lần cần thôi thúc năm trăm linh châu.

Một chiêu này uy lực, so với Bán Nguyệt Trảm rỗng rã lớn hơn gấp mười lần.

Vì Tầm đã đem Nguyệt Vãn tu luyện đến cao cấp hậu kỳ, uy lực càng là không thể giống nhau.

Nhập môn giai đoạn Nguyệt Vãn thuật nguyên bản cần mười giây đồng hồ, đến rồi trung cấp cảnh giới thi pháp thời gian rút ngắn vì là bảy giây, cao cấp cảnh giới nhưng là bốn giây. Đến rồi cao cấp hậu kỳ, tiếp cận ba giây đồng hồ. Lại thêm cổ đồng chiếc nhẫn tăng cường hai phần mười thi pháp tốc độ, Vì Tầm đang chạy bên trong chỉ dùng hai giây nhiều thời giờ, liền đưa cái này đại chiêu nghen đi ra!

Một cái đường kính năm thước mặt trăng hình dạng hình cầu, phủ đầu đập về phía Tang Ốc Phu.

Tình cảnh đó xem ra, thì dường như mặt trăng từ giữa bầu trời ngã xuống, đủ để phá hủy tất cả.

Ầm!

Trên mặt đất xuất hiện một cái chu vi năm thước hố to, Tang Ốc Phu đứng ở đó hố to đích chính trung ương, trên người của hần nguyên tố tám chấn vẫn chưa tản đi, nhưng mơ hồ xuất hiện tan vỡ dấu vết!

Tang Ốc Phu có chút chật vật, vẫn chưa bị thương, bất quá, hần đối với Vì Tầm công kích mất hiệu lực.

Đoạt Mệnh Hỏa Nha có một rõ rệt ưu thế, có thể khóa chặt lần theo kẻ địch. Nhưng cũng có một rõ rệt thế yếu, một khi người thi thuật bản thân chịu đến công kích, tự thân linh lực chút nào hỗn loạn, Đoạt Mệnh Hỏa Nha thì sẽ tiêu tán.

Chịu đến Nguyệt Vãn kịch liệt va chạm, Tang Ốc Phu ngũ tạng lục phủ một trận cuộn cuộn, cũng không còn cách nào điều khiển từ xa con kia màu xanh lục Hỏa nha.

Từ trên trời giáng xuống Hỏa nha, ở cách Vì Tầm khuôn mặt chỉ còn một cm thời điểm, hóa thành vô số nguyên tố "Lửa" tiêu tán.

"Lợi hại!"

"Quá đặc sắc!"

"Cực giỏi nha, lại có thể như vậy phá giải Đoạt Mệnh Hỏa Nha."

"Tuyệt đối là ngàn cân treo sợi tóc a, ta chỉ là nhìn suýt chút nữa sợ vãi tè rồi!"

Ba ba ba đừng!

Trong đám người, truyền đến tiếng ủng hộ, còn có người liều mạng mà vỗ tay.

Những thuật sĩ chỉ có đang nhìn đến cực kỳ đặc sắc thời điểm chiến đấu, mới có thể vỗ tay biểu thị tôn kính.

"Trời ạ, ta hoa mắt sao, ba cấp thuật sĩ cùng bốn cấp thuật sĩ đánh thành hoà nhau?"

"Không, phải nói ba cấp thuật sĩ phá giải bốn cấp linh thuật!"

"Không hổ là ta đại Vi thiếu, bắt đầu từ bây giờ, ta muốn phong hấn làm thần tượng của ta!"

"Vi thiếu, ta yêu ngươi!"

"Vi thiếu, ta muốn cho ngươi sinh con!"

"Fuck, sau đó còn ai dám nói Vi thiếu rất yếu?"

"Quả nhiên không hổ là giết chết quá Alec Ma huynh đệ nhân vật hung ác, quá mạnh mẽ, bản tiểu thư lần đầu gặp được lợi hại như vậy nam nhân đây!"

"Vừa nãy cái kia cái trắng sáng, là linh thuật gì nhỉ?"

"Không rõ ràng, ta cũng chưa từng thấy."

"Nguyệt thuộc tính thuật sĩ vốn là hết sức hiếm thấy, ngươi chưa từng thấy cũng không kỳ quái."

"Cái kia một chiêu, có phải hay không là sao kỹ năng?"

"Có thể, hai cấp linh thuật cũng không khả năng đem cấp năm sao nguyên tố tám chấn đập ra vết rách."

"Chẳng lẽ nói Vi thiếu dung hợp ngôi sao, không ngừng học được một bộ kiếm thuật, còn học được một loại linh thuật?"

Khiếp sợ các học viên, đem câu chuyện vượt kéo càng xa.

(Fuck, bị lừa rồi!)

Đứng ở trong hố lớn Tang Ốc Phu trầm mặc một tiếng, sắc mặt muốn rất khó coi liền có bao nhiêu khó khăn nhìn.

Phóng thích Đoạt Mệnh Hỏa Nha tiêu hao 10 ngàn linh châu, kéo dài mười mấy giây nguyên tố tám chấn cũng tiêu hao không ít linh lực, giờ khắc này hấn còn thừa lại linh châu đã không đủ 10 ngàn, lại cũng phóng thích không ra lần thứ hai Đoạt Mệnh Hỏa Nha!

Bạn đang đọc truyện *Thiên Phú Thế Giới Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 123: Đến a, lẫn nhau thương tổn a (2)

Không cách nào thả ra lần thứ hai Đoạt Mệnh Hỏa Nha, mang ý nghĩa Tang Ốc Phu đối với Vi Tầm mất đi viễn trình uy hiếp.

Tang Ốc Phu lâm vào một loại lúng túng vạn phần tình hình, chỉ cần Vi Tầm chạy tới năm mươi mét có hơn, hấn căn bản nắm Vi Tầm không có cách nào. Nếu như tiếp tục mở ra nguyên tố tám chấn, lại trắng Bạch Lãng phí linh lực, có thể nói tiến thoái lưỡng nan.

Vi Tầm muốn chính là cái này hiệu quả, hấn sở dĩ chạy đến tám mươi mét ở ngoài, chính là vì dụ khiến Tang Ốc Phu bị lừa.

Này loại động tác võ thuật, trên hấn đòi là một cái trò chơi thuật ngữ: Lừa gạt chiêu.

Năm đó Vi Tầm chơi game online thời điểm, thường thường mỗi bên loại hèn mọn địa dụ dỗ pháp hệ Chức Nghiệp trước tiên sử dụng đại chiêu, tiêu hao

đại lượng MP, sau đó hấn lại dĩ dật đãi lao, đối với kẻ địch triển khai cực kỳ tàn ác phản kích.

Ở Thiên Phú thể giới, như vậy động tác võ thuật như thường hữu hiệu.

Tang Ốc Phu bị hấn lừa gạt ra một cái Đoạt Mệnh Hỏa Nha, hơn nữa "Không lớn hơn", từ đây mất đi lực uy hiếp.

Tại chỗ đạo sư cùng huấn luyện viên, đồng loạt nhìn Vi Tầm, dĩ nhiên có chút nổi lòng tôn kính ý tứ. Thiếu niên tóc đen kia thi triển ra cao cấp linh thuật Nguyệt Vãn, đã đủ để đạo sư các huấn luyện viên giật mình. Mà hấn ở trong chiến đấu triển hiện ra ý thức, trường thi ứng biến thời gian áp dụng chiến thuật, càng là để một ít huấn luyện viên đều tự nhận không làm được.

Cái này ở Lôi Đình Tháp cùng Tà linh khổ chiến hai tháng thiếu niên, tích lũy ở ngoài người không cách nào tưởng tượng kinh nghiệm chiến đấu.

Chỉ có cái kia bạch y nữ tu sĩ không chút nào giật mình, phảng phất Vi Tầm biểu hiện đều ở đây nằm như đã đoán trước.

Bây giờ đã biến thành người châu rìa Esbie nhìn xa xa tình cảnh này, sắc mặt biến ảo không ngừng.

Cùng lúc đó, Đỗ Duy, Nhậm Vô Kỳ, Gia Cát Ba, tiền trăm vạn, đều ở đây một lần nữa thẩm thị cái này thần bí thiếu niên cường đại.

Ở những người này trong lòng, Vi Tầm hôm nay thắng hay thua, đã không trọng yếu.

Hắn có thể cùng nguyên tố thuật sĩ Tang Ốc Phu đánh tới mức độ như vậy, từ lâu chứng minh rồi năng lực của hắn.

Nói rất dài dòng, chiến đấu tiến hành được hiện tại, còn chưa đủ hai mươi giây.

Tình thế khó xử Tang Ốc Phu, làm ra hấn quyết định.

Hắn từ trong lòng ngực lấy ra một cái tinh xảo bình thuốc nhỏ, há mồm đem cái kia chai nước thuốc uống sạch bách.

"Ta ngày, về linh dược dược tề?"

"Có tiền chính là tùy hứng a, uống này loại bốn cấp linh dược, lại như uống nước giống như."

"Là cái kia loại giá 50 ngàn ngân tệ một chai về linh dược dược tề sao?"

"Không sai, sau khi uống trong nháy mắt hồi phục năm phần mười linh lực. Bất quá loại linh dược này có kháng tính, một ngày chỉ có thể dùng một lần."

Trong đám người truyền đến kinh ngạc thốt lên, mọi người kinh ngạc nhìn bốc đồng Tang Ốc Phu.

50 ngàn ngân tệ một chai về linh dược dược tề, một loại thuật sĩ chân tâm mua không nổi. Trước mắt các học viên giao nộp một ngàn ngân tệ học vấn đề tiền phí tồn không lớn, nhưng muốn nói có 50 ngàn tài sản học viên, toàn trường đều tìm không ra mười cái.

Xa xa xem cuộc chiến Esbie đạo sư, trong mắt lộ ra vẻ tán thưởng.

Dưới cái nhìn của hấn, Tang Ốc Phu dùng sáng suốt nhất một loại phương thức. Đối với Vi Tầm không có viễn trình uy hiếp Tang Ốc Phu, giải trừ nguyên tố tâm chấn sẽ chịu đòn, không giải trừ lại là không có ý nghĩa lãng phí linh lực. Ở trong tình hình này, ăn vào về linh dược dược tề, lại phóng thích một lần Đoạt Mệnh Hỏa Nha, có thể để Vi Tầm chịu không nổi.

Sự thực cũng là như thế, Vi Tầm chung quy chỉ là ba cấp thuật sĩ, hiện nay hấn tổng cộng chỉ có hơn 2,800 linh châu, cái kia dùng một lần liền tiêu hao năm trăm linh châu Nguyệt Vãn thuật, hấn cũng chỉ có thể phóng thích không được mấy lần.

Tang Ốc Phu kịp thời lập đoạn, ăn vào về linh dược dược tề sau khi, hấn khôi phục hơn một vạn linh châu, lập tức ngấm xương lên thần chú.

Nghe được vậy có chút quen tai niệm chú tiếng, đám người rối loạn lên.

"Không thể nào, hấn lại phải thả ra Đoạt Mệnh Hỏa Nha?"

"Gay go, lần này Vi thiếu sợ là không chống nổi."

"Tang Ốc Phu quá độc ác, liều mạng lãng phí 50 ngàn ngân tệ, cũng phải trọng thương Vi thiếu sao?"

"Vi thành chủ Bie gia tộc mặt mũi, hấn không được không làm như vậy, bằng không đánh thua làm sao còn gặp người?"

"Mặt mũi có tác dụng chó gì, còn không bằng đem cái kia 50 ngàn ngân tệ cho ta. Chà chà, 50 ngàn ngân tệ a!"

Rất nhiều người nhìn Tang Ốc Phu ánh mắt có chút oán giận, nhìn Vi Tầm ánh mắt thì lại tràn ngập đồng tình.

Phần lớn người đều cảm thấy, Vi thiếu lần này xong, lại cũng chơi không bày trò đến rồi.

Trước lạ sau quen, Vi Tầm tính tới Tang Ốc Phu Đoạt Mệnh Hóa Nha cần mười giấy đồng hồ ngâm xương thời cơ, lần này hẳn cố ý đợi năm giấy, sau đó lựa chọn hành động.

Tang Ốc Phu đầu gì cũng là Lôi Đình Thành trẻ tuổi đứng đầu thiên tài, nhãn quan bốn đường tai nghe bát phương, niệm chú thời gian vẫn đang quan sát đối thủ động tĩnh. Vừa nhìn thấy Vi Tầm hành động kế tiếp, Tang Ốc Phu mắt tối sầm lại, suýt chút nữa nôn ra máu.

Chỉ thấy Vi Tầm đưa tay ra, vào trong ngực đào a đào, móc ra một cái bình thuốc nhỏ.

Vừa nhìn thấy thuốc kia bình hình thức, rất nhiều người đối với lần này đều không xa lạ gì.

"Tiểu hồi phục nước thuốc?"

"Mẹ kiếp, không hổ là Vi thiếu, ta phục rồi!"

"Ha ha, lần này Tang Ốc Phu sợ là muốn học máu chứ?"

Xem cuộc chiến các học viên không nhịn được cười, đáy lòng vì là Thiên Sứ kiếm khách điểm khen.

Tiểu hồi phục nước thuốc, một lần đồ dùng, sau khi uống trong nháy mắt hồi phục năm trăm linh châu.

Loại nước thuốc này đối lập khá là rẻ, trên thị trường một ngàn ngàn tệ một bình.

Tới đây trước, Bird chủ dạy cho Vi Tầm hai bình thuốc như vậy nước khẩn cấp.

Vào giờ phút này, này "Khẩn cấp" hai chữ chiếm được hoàn mỹ thể hiện.

Tang Ốc Phu khẩn cấp bỏ ra 50 ngàn ngàn tệ, Vi Tầm chỉ tốn một ngàn, ai ưu ai kém một chút liền biết.

"Đến a, lẫn nhau thương tổn a!"

Vi Tầm ăn vào tiểu hồi phục nước thuốc, khiêu khích hét lớn một tiếng, bắt đầu chạy ngâm xương thần chú.

Từ thời khắc này bắt đầu, câu nói này thành Thiên Sứ kiếm khách ký hiệu danh ngôn.

Ở đây sau rất dài năm tháng bên trong, đều bị vô số thuật sĩ đua nhau mô phỏng theo.

Bạch y nữ tu sĩ xi một tiếng bật cười, lập tức ý thức được thân phận của chính mình, khuôn mặt nhỏ có chút đỏ lên.

Mà xem cuộc chiến các học viên, từ lâu cười ngã nghiêng ngã ngựa.

Ai nấy đều thấy được, Tang Ốc Phu lần này, thiệt thòi bản thiệt thòi đến nhà bà nội nữa à.

Chỉ có Esbie không có cười, hẳn đột nhiên cảm giác thấy chính mình giống như Tang Ốc Phu bị người trêu.

Chiều số giống vậy, tương tự động tác võ thuật.

Ở đó chỉ màu xanh lục Hóa nha vừa nhô ra trong nháy mắt, một cái to lớn mặt trăng trôi nổi ở Tang Ốc Phu đỉnh đầu.

Ầm ầm ầm!

Lần này, con kia to lớn Hóa nha vền vền bay ra năm mươi mét, liền biến thành vô số nguyên tố "Lửa" tiêu tán.

Đường kính năm thước hồ to hình dạng không thay đổi, chỉ là trở nên sâu hơn, Tang Ốc Phu đứng ở cái rãnh to kia bên trong, chỉ lộ ra một cái đầu. Mọi người xuyên thấu qua cái kia nửa trong suốt nguyên tố tầm chắn, nhìn thấy một tầm tức giận trư can sắc mặt.

"Lợi hại, quá đặc sắc!"

"Lão Tử xưa nay không nghĩ tới, ba cấp thuật sĩ có thể đem bốn cấp thuật sĩ bức thành như vậy."

"Đúng đấy, vốn là Tang Ốc Phu bắt nạt Vi thiếu, hiện tại càng giống như là Vi thiếu đang bắt nạt Tang Ốc Phu."

"Đây chính là thông minh nghiền ép a, Tang Ốc Phu hành động, đều ở đây Vi thiếu nằm trong dự liệu."

"Vi thiếu quá mạnh mẽ, lại quá mười năm, hẳn tuyệt đối là Phong Vân Bảng số một!"

"Cũng còn tốt ta cùng Vi thiếu vẫn duy trì quan hệ tốt đẹp, mua qua hẳn một căn móng heo."

"Khà khà, lấy trước kia chút xem thường vì ít, nhất định sẽ hồi hận."

"Ai mang đồng hồ quả quýt, nhìn còn lại bao nhiêu thời gian?"

"Đã ba mươi giây, Vi thiếu quá có hi vọng!"

"Vi thiếu, cố lên!"

"Cố lên, Vi thiếu, chúng ta đều ủng hộ ngươi!"

Ở đây ít nhất có một trăm cái học viên, nam nữ đều có, xé ra giọng đây thay Vi Tầm hồ hết trợ uy.

Chiến đấu tiến hành được hiện tại, gần như ba mươi giây đồng hồ.

Kiên trì nữa ba mươi giây, Vi Tầm đem thắng được lần này đánh cược trước.

Có người thậm chí đang nghĩ, một khi Tang Ốc Phu linh lực tiêu hao hết, Vi thiếu nói không chắc có thể đột kích ngược đánh bại đối thủ!

Bạn đang đọc truyện *Thiên Phú Thế Giới Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 124: Đánh cho hấn tóc tai bù xù

Trận này ba mươi giây chiến đấu, không khỏi rung động học viên, cũng rung động huấn luyện viên cùng đạo sư.

Trong đó kinh hãi nhất hai người, là đội chín Carlocht cùng Deli.

Hai người chưa bao giờ nhận thức vì là đội trưởng của bọn họ mạnh bao nhiêu, vẫn cảm thấy Vi Tầm dựa vào ôm Đỗ Duy bấp đui mới đi đến hôm nay. Carlocht thậm chí một lần cho rằng, Vi Tầm cùng Đỗ Duy là lẫn nhau khen hoa cục bạn gay tốt, không có Đỗ Duy, đội trưởng chẳng là cái thá gì. Rất nhiều lúc, Carlocht căn bản không nguyện tùy tùng đội trưởng hiệu lệnh, bách vu Đỗ Duy áp lực, mới bị vội và đi vào khuôn phép.

Cho tới bây giờ, hai người phát hiện mình sai rồi, sai quá bất hợp lý.

Đội trưởng của bọn họ, mạnh đến một cái mức độ khó mà tin nổi.

Vào giờ phút này, ở Carlocht trong lòng, Vi Tầm cùng Đỗ Duy nghiễm nhiên là một đôi siêu cường CP, không then Vi Đỗ nhị thiếu tên.

Chiến đấu vẫn còn tiếp tục.

Tang Ốc Phu đột nhiên bỏ qua nguyên tố tầm chắn, mức độ lớn nhất bảo lưu linh lực, dò xét tính địa ném ra một cái Hóa Cầu Thuật.

Một cấp linh thuật bởi linh lực tiêu hao cực thấp, rất nhiều lúc phần diễn ném đá dò đường nhân vật, người làm phép ý đồ cũng không phải là dã thương địch thủ.

Một lòng trở thành cao quý Luyện được sư Tang Ốc Phu, có chính hấn theo đuổi, hấn ở thuật chế thuốc mặt trên tiêu hao quá đa tâm huyết, cho tới chưa hề đem bất kỳ linh thuật tu luyện tới cao cấp cảnh giới.

Hấn quơ một cái nạm bảo thạch hoa lệ linh khí bảo kiếm, quả cầu lửa từ mũi kiếm xuất hiện giữa trời.

Hấn Hóa Cầu Thuật chỉ là trung cấp hậu kỳ, tạo thành hiệu quả lại không yếu với Lạc Khắc cao cấp hóa cầu lớn.

Sờ dĩ xuất hiện tình huống như thế, nguyên nhân có hai.

Số một, Lạc Khắc là ba sao Minh Hỏa thiên phú, Tang Ốc Phu nhưng là bốn sao Liệt Hỏa thiên phú. Bốn sao thiên phú, được xưng hoàng kim thiên phú, loại thiên phú này người nắm giữ hoàng kim giống như trân quý giá trị, đại thể được khen là thiên tài, linh thuật uy lực cùng ba sao thiên phú thuật sĩ không thể giống nhau.

Thứ hai, Tang Ốc Phu ủng có một cái cung điện cấp linh khí. Trong tay hấn này thanh hoa lệ bảo kiếm, là cung điện một Tinh Linh khí, có thể tăng cường gấp đôi linh thuật cùng đấu thuật uy lực. Đây chính là nhà giàu quý tộc gốc gác, làm xưng bá Lôi Đình Thành số một gia tộc, tương truyền Bie gia tộc

cung điện cấp linh khí, không chỉ một môn.

Chỉ thấy một cái đường kính vượt qua một thước hỏa cầu lớn, hướng về Vi Tầm gào thét đi.

Trung cấp quả cầu lửa tầm bắn có hạn, cái kia hỏa cầu lớn bay ra khoảng năm mươi mét, không thể đối với Thiên Sư kiếm khách tạo thành uy hiếp.

Cùng lúc đó, Vi Tầm triển khai phản kích.

Hắn cũng quơ cổ kiếm, mũi kiếm bay vút ra một đạo Nguyệt Nha Nhận.

Cái kia Nguyệt Nha Nhận tốc độ so với quả cầu lửa nhanh hơn một đoạn, mang theo quỹ độ cong, trực hệ Tang Ốc Phu ọt.

Tang Ốc Phu không hổ là nguyên tổ thuật sĩ, hắn sớm có phòng bị, trong phút chốc mau tránh ra năm bước xa.

"Thân pháp?"

"Trời ạ, phép thuật sĩ cũng tu luyện thân pháp?"

"Hắn chính là Bie gia tộc Đại thiếu gia, Luyện được sư đệ tử, sẽ một bộ thân pháp có chuyện gì ngạc nhiên?"

Trong đám người truyền đến tiếng kinh hô, các học viên đều nhìn ra Tang Ốc Phu né tránh thời gian vận chuyển một bộ thân pháp.

Trên sân thay đổi bất ngờ, cái kia đường vòng cung quỹ độ Nguyệt Nha Nhận vẫn chưa biến mất, ở giữa không trung rẽ một cái khoa trương loan nhĩ, tiếp tục hướng về Tang Ốc Phu đầu tập kích bất ngờ đi qua.

Tang Ốc Phu sắc mặt kịch biến, vạn vạn không ngờ tới này Nguyệt Nha Nhận cùng Đoạt Mệnh Hỏa Nha có cách làm khác nhau nhưng kết quả lại giống nhau đến kì diệu, dĩ nhiên có thể khóa chặt công kích.

Cái này cũng chưa hết, Vi Tầm bắt đầu chạy, lại là một đạo Nguyệt Nha Nhận xuất hiện giữa trời.

Giữa không trung, ly kỳ bay múa hai thanh Nguyệt Nha Nhận, liền người đứng xem đều sợ xuất mồ hôi lạnh cả người.

"Trời ạ, lại là cao cấp cảnh giới linh thuật?"

"Đây là cái gì linh thuật, ta xưa nay chưa từng thấy, chẳng lẽ lại là Thiên Sư linh thuật?"

"Không, đây là Nguyệt Nha Nhận, một cấp một Tinh Linh thuật, uy lực cùng một cấp đao gió gần như, ta ở trong một quyển sách xem qua."

"Lừa người khác chứ gì, một cấp linh thuật làm sao có khả năng khóa chặt công kích?"

"Người không nhìn thấy Vi thiếu chạy thì pháp sao? Này rõ ràng cho thấy cao cấp cảnh giới, hơn nữa còn là cao cấp hậu kỳ!"

"Không sai, cao cấp hậu kỳ, cách đại sư cấp chỉ có cách xa một bước, cụ nhất định có khóa chặt hiệu quả. Ta nghe nói cao cấp hậu kỳ đao gió, cũng có thể ở giữa không trung kéo dài năm giây, đánh trúng địch người mới sẽ tiêu tan."

"Lợi hại ta ca, Vi thiếu đến cùng cất giấu bao nhiêu sát chiêu?"

Mọi người trợn mắt ngoác mồm, tiếng kinh hô liên tiếp.

Vi Tầm lần thứ nhất phóng thích Nguyệt Nha Nhận, duy trì đứng thế đứng hình thái, tất cả mọi người không phản ứng kịp.

Hắn lần thứ hai đang chạy bên trong ném ra Nguyệt Nha Nhận, tất cả mọi người nhìn thấu kỳ lạ.

Trong quá trình này, Vi Tầm đã rất biết điều.

Từ khi tiến giai đến bốn sao Bán Nguyệt thiên phú, cái kia cao cấp hậu kỳ Nguyệt Nha Nhận tầm sát thương đạt tới một trăm mét.

Nói thì chậm nhưng xảy ra rất nhanh, đôi mắt hai thanh Nguyệt Nha Nhận tiền hậu giáp kích, Tang Ốc Phu áp lực mũi lớn, hốt hoảng bên trong đem bộ kia hệ "Hỏa" thân pháp vận chuyển tới cực hạn. Bộ kia trắc việt chín sao thân pháp, hắn từ tám tuổi liền bắt đầu tu luyện, thấm nhuần mười mấy năm, đã đến trung cấp hậu kỳ cảnh giới, triển khai ra tốc độ kinh người.

Thời khắc này, nguyên tổ thuật sĩ khoẻ mạnh lực lại thể hiện ra.

Bốn cấp thuật sĩ, có thể nhận biết trong không khí nguyên tố gọn sóng, dự phán sự công kích của đối thủ phương vị.

Đương nhiên, này loại dự phán năng lực có mạnh có yếu, không phải mỗi cái nguyên tố thuật sĩ đều có thể chuẩn xác dự trừ ý đồ của đối thủ.

Tang Ốc Phu dự phán năng lực ở trình độ bên trên, hắn thân pháp gia trì sau tốc độ, như thường không sánh bằng cái kia so với rồi đây cung chi mũi tên

còn nhanh hơn Nguyệt Nha Nhận, thế nhưng bằng vào nguyên tố nhận biết diễn sinh dự phán năng lực, Tang Ốc Phu đại thể trên phán đoán đến rồi Nguyệt Nha Nhận công kích phương vị, sớm tiến hành rồi né tránh.

Mặc dù như thế, Tang Ốc Phu vẫn là rất chật vật.

Bởi vì, Vi Tầm lại thả ra hai thanh Nguyệt Nha Nhận.

Cao cấp hậu kỳ Nguyệt Nha Nhận có thể kéo dài năm giây, mà Vi Tầm ở cổ đồng nhân gia trì hạ thích pháp tốc độ thấp hơn một giây, trên lý thuyết nói, trong vòng năm giây, hắn có thể phóng thích năm lần Nguyệt Nha Nhận, sau đó dùng năm chuỗi Nguyệt Nha Nhận đồng thời địch nhân công kích!

Căn cứ làm người phải khiêm tốn nguyên tắc, Vi Tầm chỉ thả ra bốn chuỗi Nguyệt Nha Nhận.

Tình cảnh này, đã sợ đến rất nhiều học viên không muốn không muốn, bọn họ chưa từng gặp như vậy khốc huyền phương thức chiến đấu.

Trước đây Lạc Khắc liên tục dùng cao cấp hòa cầu lớn công kích Đỗ Duy thủ đoạn, đã để các học viên nhìn mà than thở. Bây giờ Vi Tầm công kích Tang Ốc Phu thủ đoạn, càng là so với Lạc Khắc cao minh mấy con phố, có gan mạnh đến nỗi không có bằng hữu cảm giác.

Tang Ốc Phu đừng nói phản kích, liền phòng thủ cũng thành vấn đề.

Đối phó hai cái cao cấp Nguyệt Nha Nhận, Tang Ốc Phu dựa vào trác việt thân pháp cùng dự phán năng lực, lánh trốn đi vấn đề không lớn. Gặp phải ba cái cao cấp Nguyệt Nha Nhận, hắn cũng rất cố hết sức. Muốn tránh mở bốn cái cao cấp Nguyệt Nha Nhận, đây đã là nhiệm vụ không thể hoàn thành.

Trong mắt mọi người Tang Ốc Phu kiểu tóc ngắn ngang, vô cùng chật vật, bị đánh tóc tai bù xù.

Trong khi gãy chết, trong thời gian ngắn ngủi này, Vi Tầm cùng Tang Ốc Phu khoảng cách không đủ mười bước.

Mọi người đều biết, Vi Tầm được xưng Thiên Sứ kiếm khách.

Mỗi người đều tin tưởng hắn sẽ một bộ đại uy lực Thiên Sứ kiếm kỹ, một khi hắn đến gần rồi đối thủ, Tang Ốc Phu kết cục có thể tưởng tượng được.

Mất thấy Vi Tầm cùng Tang Ốc Phu chỉ có vài bước xa, đã đạt đến đấu thuật sĩ sát thương phạm vi. Tại chỗ học viên cùng các huấn luyện viên đều nín thở, khẩn trương đến ngay cả lời đều không nói được, trong lòng mỗi người đều ở đây muốn: Một giây, hoặc là hai giây đồng hồ sau khi, Vi Tầm có thể đánh đổ Tang Ốc Phu sao?

PS: Bạn nào có nguyệt phiếu thi đề cử bộ Chân Võ Thế Giới ủng hộ mình nhé!

Bạn đang đọc truyện *Thiên Phú Thế Giới Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 125: Nhìn thấy mà giết mình ngón giữa

Khoảng cách của hai người, từng bước từng bước kéo vào.

Tang Ốc Phu xem ra không có nhân hạ bệ tâm gần người Vi Tầm, cái kia bốn chuỗi Nguyệt Nha Nhận đã để hắn chịu không nổi.

Ngay ở Vi Tầm cách cách mục tiêu chỉ còn năm bước thời điểm, Tang Ốc Phu cái kia nhìn như hốt hoảng trên mặt, đột nhiên lộ ra một vết nụ cười quỷ quyệt.

Người có tâm cơ cũng nhìn ra được, đây tuyệt đối là một loại âm mưu nụ cười như ý.

"Phòng hộ mình vẫn!"

Chỉ nghe Tang Ốc Phu chợt quát một tiếng, tràng diện đột nhiên xảy ra dị biến.

Một cái như bát tô xây giống như trong suốt lồng, bao lại Tang Ốc Phu xung quanh đường kính một thước địa phương.

Đoàng đoàng đoàng đoàng!

Bốn đạo cao cấp Nguyệt Nha Nhận đựng tới cái kia lồng, còn như thủy tinh đánh trúng thiết bản, hóa thành thảng nguyên tố tiêu tan.

Cùng lúc đó, Vi Tầm thừa cơ bùng nổ một chiêu Bán Nguyệt Trảm, cũng tay trắng trở về.

Phòng hộ minh văn, đây là rất nổi danh một lần minh văn.

Này loại minh văn một loại khác ở giáp bảo vệ trên, thời khắc mấu chốt có thể cứu mạng.

Ưu chất phòng hộ minh văn, hình thành lồng phòng hộ có thể kéo dài mười giây đồng hồ.

Thứ đồ tốt này, giá cả cũng không rẻ, tính cả vật liệu cùng minh văn sư chế tác phí, ít nhất 50 ngàn ngân tệ.

Vi Tầm nhất định phải được một chiêu kiếm, cứ như vậy trôi theo nước.

Trong lòng hấn hơi nhỏ phiền muộn, không khỏi hồi tưởng lại lúc trước chơi game online năm tháng, có gan trong game bình dân ngoạn gia đối đầu cường hào khắc kim nhà chơi bất đắc dĩ cảm giác. Làm dân thường gặp gỡ cường hào, kỹ thuật lại tốt đều không dính dụng.

(MLGBD, Lão Tử nhất định phải có tiền!)

Vi Tầm trong lòng bất chấp, hận không thể sở hữu trăm vạn ngân tệ, mua một đồng cường lực khắc Kim đạo cụ.

Hấn phản ứng thật nhanh, một đòn không có kết quả, lập tức lui lại.

Nhưng mà, hấn vẫn chậm nửa nhịp.

Cuộc chiến đầu này, Tang Ốc Phu bỏ ra mười vạn ngân tệ trở lên đánh đổi.

Bốn cấp thuật sĩ đối phó ba cấp thuật sĩ, bỏ ra như vậy đánh đổi, truyền đi chân tâm không mặt mũi gặp người.

Đã có giác ngộ như vậy, Tang Ốc Phu ý đồ tuyệt không chỉ đánh bại Vi Tầm đơn giản như vậy.

Phòng hộ minh văn hết sức thần kỳ, người bên ngoài không đánh vào được, người ở bên trong nhưng có thể in ra.

Chỉ thấy một vệt lửa đỏ ánh kiếm, từ cái kia trong suốt lồng phòng hộ bên trong bắn ra.

Đó là một thanh như thực chất trường kiếm màu đỏ, tốc độ phi hành nhanh đến mức đủ để sánh ngang Cao Đại Mãnh trăm bước phi kiếm. Vi Tầm vẫn chưa bại lộ sau lưng, mới lui về phía sau nửa bước, đã bị cái kia lôi đình vạn quân hỏa hồng trường kiếm bắn trúng.

Xoạt xoạt xoạt!

Xem cuộc chiến bạch y nữ tu sĩ, Cổ Đức cùng trung niên huấn luyện viên nữ đồng thời vọt tới, nhưng mà vẫn là chậm một bước.

Hoả hồng trường kiếm, ở giữa Vi Tầm bùng tìm.

Ai nấy đều thấy được, Tang Ốc Phu quyết tâm muốn đẩy Vi Tầm vào chỗ chết.

Vi Tầm như điều đứt dây, bay ngược xa mười mấy mét.

Giữa không trung hấn, còn phun ra một ngụm máu tươi, thương thế sự nghiêm trọng không khó tưởng tượng.

Ầm!

Trong nháy mắt, hấn tăng tăng té xuống đất.

Phù một tiếng, Vi Tầm lại phun ra một ngụm máu.

Hấn mặt như giấy vàng, hơi thở mong manh.

"Hỏa Kiếm minh văn?"

"Quá độc ác, một hồi huấn luyện quán khiêu chiến mà thôi, lại dùng mắ như vậy minh văn."

"Gặp, bốn cấp thuật sĩ cũng không ngăn nổi Hỏa Kiếm minh văn, Vi thiếu sợ là không sống nổi."

Mãi đến tận Vi Tầm ngã xuống đất sau, mọi người mới phục hồi tinh thần lại.

Hỏa Kiếm minh văn, là một loại đẳng cấp so với phòng hộ minh văn cao cấp hơn đồ vật.

Này loại mình vẫn kích hoạt sau, thuần phát ra một thanh nguyên tố hỏa kiếm, có thể nói vô số hỏa diễm thuật sĩ yếu nhất, uy lực so với Phá Giáp Nô còn lớn hơn, được xưng mười bước bên trong đủ để thuần sát bốn cấp thuật sĩ.

Đến đây, mọi người cuối cùng cũng coi như hiểu Tang Ốc Phu ác độc đến tâm.

Hắn vô cùng chặt vật tóc tai bù xù dãn vặt, chính là vì dụ khiến Vi Tầm gần người, ở mười bước bên trong bạo phát Hỏa Kiếm mình vẫn.

Thiên Sư kiếm khách ở trên kỹ xảo không có bại, thế nhưng hắn thua ở dòng dõi.

Ai cũng không ngờ tới, Tang Ốc Phu như vậy giàu nứt đổ đổ vách tiêu xài giá trị mười vạn tiền bạc Hỏa Kiếm mình vẫn!

Mọi người nhìn về phía Vi Tầm ánh mắt, có gan môi hở răng lạnh đồng tình.

Mà bọn họ nhìn về phía thành chủ con trai ánh mắt, lại có loại phức tạp kính nể.

Đã từng có vị Thánh giả đã nói: Cửa cái, cũng là thực lực một loại.

Ở cái thế giới này, có tiền có thế thuật sĩ, thường thường so với thân hàn vi thuật sĩ càng mạnh hơn, bởi vì bọn họ có mỗi bên loại cường đại linh khí, được tề cùng mình vẫn. Hôm nay trận chiến này, Tang Ốc Phu trước sau vận dụng về linh được được tề, phòng hộ mình vẫn, Hỏa Kiếm mình vẫn, nộ đập hai trăm ngàn ngàn tệ, đầy đủ chứng minh rồi có tiền thật sự là có thể tùy hứng.

Từ xưa được làm vua thua làm giặc, lịch sử nhớ, là thắng lợi cuối cùng chính là cái kia người.

Cho tới người thắng dùng loại thủ đoạn nào đánh bại đối thủ, cái này đã không trọng yếu.

...

...

Vi Tầm ngã trên mặt đất, thoi thóp.

"Vi thiếu, ô ô ô ô. . ."

Có mấy cái học viên nữ nước mắt chảy xuống, không đành lòng tiếp tục nhìn.

"Thiên tài chính là như vậy bị bóp chết sao?"

Mấy cái nam học viên nhẹ giọng thở dài, Nam đại lục từng sinh ra rất nhiều thiên tài, trong đó một nửa đều trắng niên mất sớm.

Tang Ốc Phu đứng ở phần phạt trong gió, đợi đến lồng phòng hộ sau khi biến mất, hắn chỉnh sửa một chút xốc xếch kiểu tóc, cái kia đầu tao bao tóc trở nên càng thêm chói mắt, sau đó hắn phong độ phiến phiến hỏi: "Vi đại nhân này, ta nhớ không lầm, chiến đấu đến hiện tại không đủ bốn mươi lăm giây, nên đem cái kia 1,550 cái tích phân cho ta chứ?"

Bạch y nữ tu sĩ đứng ở trong sân, thân nhiên nhìn Tang Ốc Phu một chút, cũng không có làm ra trả lời.

Tang Ốc Phu bỗng nhiên ý thức được không đúng, nếu như Vi Tầm trọng thương ngã gục, bạch y nữ tu sĩ nhất định sẽ lập tức đi cứu trị hắn, làm sao sẽ đứng ở một bên cũng không nhúc nhích?

Hắn định thân nhìn lại, không khỏi có chút há hốc mồm.

Tất cả mọi người tại chỗ, vào đúng lúc này đều lâm vào mộng bức trạng thái.

Chỉ thấy té xuống đất Vi Tầm, chậm rãi giơ tay phải lên, dựng lên một ngón tay giữa.

Cái này không vẫn mình thủ thế, phảng phất ở phản kháng cái gì, lại phảng phất ở nói gì.

Mỗi cái thấy cảnh này người, đều cảm thấy nhìn thấy mà giật mình, linh hồn một trận xúc động.

Ở đó ngón giữa đỉnh, có sóng linh lực, một đạo Nguyệt Nha Nhận xuất hiện giữa trời.

(như vậy cũng không chết?)

Tang Ốc Phu sắc mặt kịch biến, vội vã triển khai thân pháp tránh né.

Xèo!

Vi Tầm nằm trên đất không nhúc nhích, duy trì giơ ngón tay giữa lên tư thế, lại là một thanh Nguyệt Nha Nhận thả ra ngoài.

Nhìn thấy cái kia đã không đứng lên nổi, vẫn còn tại chiến đấu thiếu niên, các học viên bị cái kia ngoan cường ý chí chiến đấu rung động thật sâu.

"Khá lắm, Vi thiếu!"

"Vi thiếu, cố lên!"

"Vi thiếu, ngươi nhất định phải sống sót, nhân gia còn phải cho ngươi sinh con!"

Rất nhiều học viên chỉ cảm thấy một cỗ nhiệt huyết từ lòng bàn chân xông thẳng thiên linh cái, lớn tiếng thay Vi Tầm góp phần trợ uy.

Nam nữ trẻ tuổi luôn có nhiệt huyết sôi trào thời điểm, bọn họ đã không lo được Tang Ốc Phu có cỡ nào thân phận hiển hách. Ở vào giờ phút này, bọn họ xuất phát từ nội tâm mà ủng hộ cái kia bình dân anh hùng, thiếu niên kia phảng phất liền là trong lòng bọn họ hi vọng.

Xèo!

Đệ tam nhánh Nguyệt Nha Nhận bay ra ngoài, đối với Tang Ốc Phu tạo thành không nhỏ áp lực.

Nắm giữ ba mươi sáu cấp tinh thần lực Vi Tầm, đã không cần mở mắt đến xem Tang Ốc Phu vị trí, nhắm mắt lại cũng có thể khóa chặt đối thủ.

Tang Ốc Phu bị đánh náo loạn, đầy đầu dấu chấm hỏi, trúng rồi Hỏa Kiếm minh văn người, làm sao có khả năng còn có sức chiến đấu?

Ở đây mấy cái huấn luyện viên, trong lòng cũng có đồng dạng nghi vấn.

Chân tướng, kỳ thực vô cùng đơn giản.

Vi Tầm đích xác không có phòng hộ minh văn cao như vậy ngăn hồ sơ đồ vật, nhưng hắn cũng có chính hắn tiểu lá bài tẩy, hắn mặc trên người một cái có tiền cũng chưa chắc có thể mua được bảo bối tốt Độc Hòa Mãng Vương nội giáp!

PS: Các anh em cho mình xin ít nguyệt phiếu đề cử bộ Chân Võ Thế Giới ủng hộ mình với!

Bạn đang đọc truyện *Thiên Phú Thế Giới Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 126: Chạy trốn đi, huynh đệ!

Cao cấp ma thú, có thể miễn dịch cấp thấp cùng thuộc tính công kích.

Tỷ như ba cấp tốt cùng Độc Hòa Mãng Vương, miễn dịch bốn cấp trở xuống thuộc tính "Lửa" công kích.

Này loại Vương tộc ma thú mẫn da, thông qua Luyện khí sư gia công sau, không khó tưởng tượng sức phòng ngự cường hãn bao nhiêu.

Nếu như là cái khác thuộc tính minh văn, đối với này loại nội giáp lực phá hoại càng to lớn hơn.

Một mực Tang Ốc Phu sử dụng là Hỏa Kiếm minh văn, Vi Tầm bộ kia nội giáp không sợ nhất chính là thuộc tính "Lửa" công kích.

Khí thể kia vạn cân nguyên tố hỏa kiếm, đánh trúng Vi Tầm bùng tìm, cuối cùng chưa có thể xuyên thấu bên trong nội giáp.

Bất quá, cái kia còn mạnh mẽ hơn Phá Giáp Nỏ xông tới lực, cũng đủ Vi Tầm uống một đại ấm

Tình huống như thế, liền giống với người mặc một cái quần da, người khác dùng cây búa mạnh gõ đầu gối. Một phen gõ bên dưới, quần không có tổn hại, nhưng bên trong xương đầu khả năng đều bị đập bể.

Vi Tầm gần như chính là tình huống như thế, Hỏa Kiếm minh văn vẫn chưa để hắn chịu đến ngoại thương, to lớn kia xông tới lực, nhưng chấn động đến mức hắn bị nội thương, tâm mạch bị trọng thương, liền ói ra hai cục máu, đến hiện tại cũng còn không còn khí lực bò lên.

Hắn luân hồi quá ba lần, thể nghiệm qua ba lần tử vong.

Này loại người bị thương nặng nhưng không chết tình huống, vẫn là lần đầu tiên gặp phải.

Thiếu niên lại thêm một loại trải qua, sinh ra một loại vi diệu lột xác.

Xèo!

Thứ tư nhánh cao cấp Nguyệt Nha Nhận, hướng về Tang Ốc Phu gào thét đi.

Tang Ốc Phu bó tay hết cách, nhìn đau mở ra thứ hai Phòng Hộ mình vẫn.

Đây là hần sau cùng Phòng Hộ mình vẫn, nếu như còn không giải quyết được đối thủ, hậu quả khó mà lường được.

"Trời ạ, quá có tiền, lại là Phòng Hộ mình vẫn?"

"Fuck, 50 ngàn ngàn tệ a, đổ xuống sông xuống biển tựa như ném ra."

"Mau nhìn, Vi thiếu động!"

"A, hần đứng lên!"

Vi Tầm bước đệm một quãng thời gian, mượn Thần Long Châu cái kia kỳ diệu tự lãnh năng lực, rút cục đứng lên.

Nhìn cái kia gian nan bỏ dậy thiếu niên, rất nhiều người đều cảm giác trong lòng một nơi nào đó đau nhói một hồi.

Vi Tầm sắc mặt trắng bệch, lão đà lão đảo địa đứng ở nơi đó.

Hần thoát nhìn là như vậy suy yếu, thật giống một trận gió đều có thể đem hần thổi ngã.

Ngay sau đó, hần làm một cái làm người mở rộng tầm mắt sự tình.

Chỉ thấy hần hít sâu một hơi, nhanh chân chạy, trong chớp mắt cùng Tang Ốc Phu kéo ra năm mươi mét.

Phòng ngự mình vẫn, có một rõ ràng thể yếu.

Này loại mình vẫn hình thành lòng phòng hộ, cố định ở một chỗ, người thi thuật nếu như đi ra ngoài, vậy thì mất đi bình phong.

Tang Ốc Phu sắc mặt tái xanh, tiến thối lưỡng nan.

Đi ra lòng phòng hộ, sẽ bị Nguyệt Nha Nhận phản kích.

Không đi ra ngoài, đối thủ cũng nhanh chạy trốn không còn bóng đây.

Vi Tầm muốn chính là cái này hiệu quả, sử dụng bú sữa mẹ khí lực lao nhanh.

(chạy trốn đi, huynh đệ!)

Vi Tầm không ngừng mà cho mình tiếp sức, kiên trì nữa chừng mười giây, hần liền đem thắng được đánh cược ước.

Vì 1,550 cái tích phân, liều mạng!

Rất nhiều thuật sĩ đều là ở thời khắc sống còn, sinh ra đồn ngộ, cảnh giới có tăng lên.

Ở đây liều lĩnh lao nhanh bên dưới, Vi Tầm cũng nho nhỏ ngộ hiểu một cái.

Nguyên bản trung cấp hậu kỳ Nguyệt Ảnh Bộ, dĩ nhiên vào đúng lúc này đột phá đến rồi cao cấp tiền kỳ!

Đến rồi cao cấp cảnh giới, Vi Tầm thân pháp tăng lên một cấp bậc, chạy đi nhanh đến mức chỉ còn tàn ảnh.

Ở đây bất luận nam nữ, đều bị cái kia chạy trốn thiếu niên rung động thật sâu đến rồi.

Không biết tại sao, tất cả mọi người cảm thấy cái kia không ngừng chạy trốn thiếu niên, trên người có loại dốc lòng đồ vật, để cho bọn họ cảm động không thôi.

"Vi thiếu, chạy!"

"Vi thiếu, cố lên, chạy nữa lập tức thắng!"

"Mọi người nhìn đồng hồ, hỗ trợ đếm ngược đi!"

"Tốt, ta tới mấy, mười!"

"Chín!"

"Tám!"

"Bảy. . ."

Các học viên từng cái từng cái nhiệt huyết sôi trào, trăm miệng một lời địa cũng đếm.

Ngay vào lúc này, chiến đấu lại xuất hiện biến hóa.

Tang Ốc Phu không đếm xia đến, một lần nữa kích hoạt rồi nguyên tố tám chân.

Linh lực của hắn còn dư lại không nhiều, bất quá chống đỡ mười giây đồng hồ vẫn là không có vấn đề.

Ai nấy đều thấy được Tang Ốc Phu quyết tâm, hắn muốn dùng mấy giây cuối cùng chung giết chết Vi Tầm.

Chỉ thấy Tang Ốc Phu cũng đem thân pháp thôi thúc đến mức tận cùng, hướng về Vi Tầm truy sát tới.

"Vi thiếu, chạy mau a!"

"Năm!"

"Bốn!"

"Ba!"

Các học viên so với người trong cuộc còn căng thẳng, từng cái từng cái đầu đầy mồ hôi, có mấy người làm cho cổ họng đều cảm.

Vi Tầm thân pháp cảnh giới, cao hơn Tang Ốc Phu một cấp bậc.

Thế nhưng, Tang Ốc Phu trắc việt chín sao thân pháp, vượt xa trắc việt một sao Nguyệt Ảnh Bộ.

Đã như thế, Tang Ốc Phu tốc độ, dĩ nhiên mơ hồ nhanh hơn Vi Tầm một bậc.

Ngăn ngắn mấy giây trong đó, khoảng cách của hai người kéo vào đến bốn mươi bước.

Tang Ốc Phu đột nhiên dừng bước, thả ra một cái chỉ cần hai giây ngâm xương trung cấp quả cầu lửa.

Hắn có thể thấy, Vi Tầm đã là cung giương hết đà, một cấp linh thuật cũng đủ để thuận sát hắn.

Khi lửa cầu bay ra ngoài thời điểm, khoảng cách của hai người vừa vặn là năm mươi bước!

Rầm!

Vi Tầm bị quả cầu lửa đánh trúng sau lưng, một hồi bò dưới đất.

"Một!"

Vừa lúc may vào lúc này hậu, các học viên cũng đếm ra cuối cùng một tiếng.

Nam học viên nhóm lộ ra phần nộ không cam lòng biểu hiện, cho mọi người mang đến một loại đột kích ngược hy vọng Vi thiếu, dĩ nhiên một giây sau cùng bị đánh ngã?

Có mấy cái học viên nữ oa địa một tiếng khóc lên, trong lòng cảm thấy không nói ra được oan ức khổ sở.

"Ha ha ha ha, tiện dân, ngươi có gan đứng lên lại thử xem!"

Tang Ốc Phu triệt để từ bỏ thân sĩ phong độ, cười gằn cắn tức nằm trên mặt đất không nhúc nhích Vi Tầm.

"Như. . . Như như như. . . Như ngươi mong muốn."

Một cái so với Kaká còn nói lấp, lộ ra mấy phần hèn mọn lại có mấy phần không kèm chế được âm thanh, đứt quãng truyền đến.

Vi Tầm đứng lên!

Hắn lại đứng lên!

Lần này, hắn đứng dậy tốc độ so với lần trước còn nhanh hơn.

Bằng vào nội giáp sức miễn dịch, hắn căn bản không nhìn trung cấp hòa cầu lớn công kích.

Tang Ốc Phu ngây người như phỗng, sắc mặt trong nháy mắt trắng bệch.

Ở Vi Tầm đứng lên trong nháy mắt, hắn đã thua mất trận kia đánh cược ước.

Ba ba ba đừng!

Ở đây có hơn một trăm cái học viên, liều lĩnh địa vô tay, đưa tới bọn họ nhất chân thành kính ý.

Thời khắc này, trong mắt bọn họ Thiên Sư kiếm khách, không thẹn với tên của hắn, quả nhiên là thần bí cường đại nam nhân!

Vi Tầm thanh kiếm cắm trên mặt đất, ổn định thân thể của chính mình, hỏi: "Vi này nữ tu sĩ, đánh cược ước coi như ta thắng sao?"

"Đúng thế." Bạch y nữ tu sĩ có chút thay đổi sắc mặt địa đáp lại cái kia đánh không chết thiếu niên.

"Há, vậy ta có thể nhận thua." Vi Tầm trên mặt phóng ra một vết so với ánh mặt trời còn nụ cười xán lạn: "Tang Ốc Phu bạn học, ta đừng đánh, này một cái, ngươi thắng."

Tang Ốc Phu mất tối sầm lại, một ngụm máu tươi xông lên yết hầu.

Hắn tổn hết hai trăm năm chục ngàn ngân tệ, thua mất hơn một ngàn tích phân, thắng được tranh tài như vậy còn có ý nghĩa gì?

Những tư nguyên này, hắn vốn là muốn chuẩn bị dùng tới khiêu chiến Phong Chi Tử Cao Đại Mãnh, ở dưới con mắt mọi người rửa sạch nhục nhã. Nhưng bây giờ ngược lại tốt, hai trăm mấy chục ngàn đồ vật dùng ở Vi Tầm yếu như vậy gà trên người, vẫn không có thể đem này yếu gà giết chết.

Vi Tầm không thấy Tang Ốc Phu, ngược mắt nhìn bạch y nữ tu sĩ.

Từ khi gặp được cái này che lại mặt áo bào trắng nữ hài hai mắt, trong lòng hắn thì có loại khó có thể át chế kích động.

Vào giờ phút này, này loại kích động cũng không nén được nữa.

Hỏi hắn: "Vi này nữ tu sĩ, ngươi sẽ trị liệu ta sao?"

"Vi Tầm học viên, ngươi hết sức ưu tú, nhưng mời không nên phá hư quy tắc." Bạch y nữ tu sĩ khéo lời từ chối.

"Ta không biết làm ngươi khó xử."

Vi Tầm trên mặt lộ ra kỳ quái nụ cười, đột nhiên bắt đầu cởi quần áo.

Mấy giây sau khi, hắn tinh xích nửa người trên, lộ ra một thân trần ngập kim loại sáng bóng bắp thịt.

Cái kia bị Thần Long Châu cùng tám tầng tinh lực cải tạo qua thân thể, gần như hoàn mỹ không một tí vết, nhìn ra ở đây rất nhiều nam nhân một trận ước ao ghen tị, rất nhiều học viên nữ thì lại toát ra một loại ngược ngừng mà mặt mờ về mặt.

Sau đó, Vi Tầm cử động, chấn kinh rồi toàn trường.

"Trời ạ, chính mình chém chính mình?"

"Quá độc ác, ta xưa nay chưa từng thấy này loại nhân vật hung ác."

"Vi để cái kia thần bí tu nữ đạo sư trị liệu, hắn thực sự là cú bính a!"

Ở đám người tiếng kinh hô bên trong, Vi Tầm liền chém chính mình ba kiếm, kiếm kiếm đều là vết thương trí mệnh.

Hắn vốn còn muốn chém thứ kiếm thứ tư, bạch y nữ tu sĩ đã xông tới đè hắn xuống cầm kiếm tay, kinh hoàng nước mắt đều nhanh rót xuống: "Ngươi . . . Ngươi không muốn sống nữa sao?"

Vi Tầm đã nằm ở kề cận cái chết, chỉ dựa vào một luồng ý chí kiên trì, trong tay hắn cổ kiếm rót xuống đất, thuận thế ngã xuống bạch y nữ tu sĩ trong lòng ngực, đầu vùi vào cái kia ôn nhuận thoang thoang vị trí. Hắn gầy giữa giờ lên đầu, hơi thở mong manh nói: "Hiện tại. . . Hiện tại, ngươi có thể trị ta sao?"

PS: Các anh em cho mình xin ít nguyệt phiếu để cử bộ Chân Võ Thế Giới ủng hộ mình với!

Bạn đang đọc truyện *Thiên Phú Thế Giới Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 127: Một giấc mộng sáu mươi chín

Ngày 22 tháng 4, nhất định là không bình thường một ngày.

Này một ngày, Lôi Đình Thành trại huấn luyện tất cả mọi người nhớ kỹ một cái thần bí cường hãn thiếu niên.

Thiếu niên cùng Tang Ốc Phu chiến đấu chỉ giằng co một phút, nhưng là các học viên trong đời đặc sắc nhất một phút.

Đó là một hồi nữ nhân xem xong roi lệ, nam nhân xem xong trầm mặc chiến đấu.

Rất nhiều năm sau đó, những học viên này đều còn ở đối với hậu bối giảng thuật một phút đồng hồ kia bên trong phát sinh cố sự, giảng thuật cái kia lại lịch thiếu niên thần bí, là như thế nào lấy ba cấp thực lực gắng gượng chống đỡ bốn cấp nguyên tố thuật sĩ, thắng được mọi người tôn trọng.

Từng có cái kia đặc sắc tuyệt luân một trận chiến, sau lần đó mấy trận huấn luyện quán khiêu chiến thi đấu, không có nhiều sắp xếp.

Sau bữa cơm trưa, các học viên tụ ba tụ năm tụ tập cùng một chỗ, thảo luận một cái đặc sắc hơn cố sự.

"Các người nói một chút, Vi thiếu cùng vị kia thần bí tu nữ đạo sư ở phòng y tế, sẽ sẽ không phát sinh câu chuyện gì?"

"Không thể, đó là nữ tu sĩ nha, cũng không phải tùy tiện tiện người."

"Người không hiểu, đây chính là Vi thiếu a, hẳn đều sẽ sáng tạo kỳ tích."

"Không sai, Vi thiếu điên cuồng chém chính mình ba kiếm, nguyên nhân người mù cũng nhìn ra được, hẳn chính là vì tiếp thu nữ tu sĩ trị liệu, cùng nàng một chỗ, ta lúc đó nhìn thấy cái kia tu nữ đạo sư đều sắp cảm động được khóc."

"Này hữu dụng không?"

"Đương nhiên hữu dụng, nữ nhân nhất muốn cái gì? Muốn đúng là nam nhân vì các nàng điên cuồng, còn có so với Vi thiếu càng điên cuồng nam nhân sao?"

"Có đạo lý, nữ tu sĩ chung quy cũng là nữ nhân, cũng biết mềm lòng."

"Không sai, trước đây cũng có nữ tu sĩ từ bỏ tín ngưỡng, gả cho người phạm."

"Là tại hạ thua, vì tán gái đem mình vào chỗ chết chém, ta vạn vạn không làm được a."

"Đúng đấy, cái kia che mặt nữ tu sĩ xác thực rất có nị lực, nhưng ta không có dũng khí như vậy chém chính mình."

"Vi thiếu đây là dùng tính mạng ở tán gái a, chúng ta không đấu lại hẳn."

"Vi Tầm đuổi cô bé cảnh giới, thực sự quá cao, ta xem chúng ta là không có hy vọng."

Một ít nam học viên tụ tập, thảo luận Vi Tầm cùng bạch y nữ tu sĩ cảm tình tiến triển.

Còn có chút học viên nữ cũng tụ tập cùng một chỗ, phản ứng của các nàng so sánh phức tạp.

"Vi Tầm thật sự như vậy yêu thích bạch y nữ tu sĩ sao?"

"Phí lời, không phải yêu đến tận xương tủy, ai sẽ ngốc đến chính mình chém chính mình?"

"Đúng nha, nếu là có người nam nhân nào vì là ta làm như vậy, ta liền lấy thân báo đáp rồi."

"Không, ta không chấp nhận, Vi Tầm là bản tiểu thư chọn trúng nam nhân!"

"Người tuyệt vọng đi, chỉ người này loại huyện thành nhỏ tới nữ nhân, Vi thiếu không biết coi trọng của người."

"Người sai rồi, hần không phải cái kia loại nam nhân, hôm nay cùng Tang Ốc Phu một trận chiến, các người còn không nhìn ra hần là cái bình dân anh hùng sao? Hừ, ta sẽ không bỏ qua, luôn có một ngày ta muốn đuổi tới hần!"

"Đúng, ta cũng sẽ không bỏ qua. Dù cho giúp Vi thiếu sinh một cái con riêng, ta cũng mong muốn!"

". . ."

Các cô gái nghị luận sôi nổi, có mấy cái em gái tiến nhập mê gái trạng thái.

Tất cả mọi người không thể nào tưởng tượng được, nguyên bản có thể để Gia Cát Ba trị liệu Vi Tầm, sẽ dùng điên cuồng như vậy thủ đoạn, đem mình chém tới sinh mệnh hấp hối, cuối cùng toại nguyện rót vào bạch y tu nữ đạo sư ôm ấp hoài bão.

Những người này vĩnh viễn cũng không biết, Vi thiếu đến cùng trải qua cái gì.

Hần đã từng bị Tật Phong Lang xé thành mảnh nhỏ, đã từng bị Phá Giáp Nô bắn thành tổ ong vò vẽ.

So sánh với đó, chính mình chém chết chính mình, đã là tương đối buông lỏng cái chết.

Đương nhiên, bạch y nữ tu sĩ tự mình ra tay, Vi Tầm muốn chết không dễ như vậy.

. . .

. . .

Tài Quyết trụ sở huấn luyện một gian phòng y tế bên trong, Vi Tầm nằm ở nơi đó, hôn mê bất tỉnh.

Hần mơ một giấc mơ, một cái khiến tâm tình của hần phức tạp mộng.

Có mấy người, ngoài miệng không nói, trong lòng không nghĩ, nhưng nằm mộng một mực sẽ mơ tới nàng.

Tỷ như Vi Tầm, từ khi đi tới Thiên Phú thế giới, hần thường thường mơ thấy một cô gái.

Cái kia nụ cười đầm đìa nữ hài, không còn là nhất mộng bảy năm Nữ Đế, mà là hần thanh mai Trúc Mã Vi Vi.

(sáu mươi chín lần. . .)

Sáng ngày hôm sau, Vi Tầm mở mắt ra, trong lòng vang trở lại đáng kể thờ dài.

Cái kia vượt xa thường nhân lực lượng tinh thần, mang đến rất nhiều chỗ tốt, cũng có một chút tác dụng phụ.

Nói thí dụ như, có chút nội tâm hần muốn quên sự tình, một mực nhớ rõ rõ ràng ràng.

Ở Thiên Phú thế giới, hần tổng cộng nằm mơ được Vi Vi sáu mươi chín lần.

Hiện thực đều là tràn ngập trào phúng, ở cái thế giới này nhớ nhưng một thế giới khác cô gái, bản thân liền không bình thường. Càng thực tế chính là, Vi Tầm sớm có giác ngộ, coi như hần có thể đạt đến nửa Thần cảnh giới, phỏng chừng cũng phải mấy thập niên thời gian. Cho dù hần tìm tới xuyên toa thời không biện pháp, thời điểm đó Vi Vi từ lâu là người khác phụ, có lẽ là nào đó đứa bé mẹ, thậm chí là nào đó đứa bé bà nội hoặc là bà ngoại.

Này loại giác ngộ, là một loại cỡ nào đau lòng ngộ.

Nếu như có thể lựa chọn, Vi Tầm tình nguyện quên tất cả những thứ này.

Thế giới kia Vi Vi, có nàng cuộc đời của chính mình.

Cái thế giới này Vi Tầm, cũng sắp mở ra hần đích đường đi.

Vận mệnh Vô Thường, tinh thần lực hần quá mạnh, mỗi một lần mộng cảnh đều nhớ rõ rõ ràng ràng.

Ngồi ở trên giường bệnh chờ ra rất lâu, Vi Tầm hồi tưởng lại bên trong nào đó bộ phim bên trong một câu bức cách rất cao lời kịch: Người lớn nhất buồn phiền, chính là trí nhớ quá tốt. Nếu như đem không chuyện vui tất cả đều quên mất, người nói, thật là tốt biết bao.

. . .

. . .

"Tiểu tử, Vi Vi là ai?"

Vi Tầm xuất thần thời khắc, Roger đại gia đột nhiên lên tiếng.

"Cái quý gì?" Vi Tầm khẩn trương.

"Chớ giả bộ, người hôn mê còn đang gọi tên của nàng." Roger hết sức bất quái nói: "Chẳng lẽ là của người mới tình đầu tình nhân? Không đúng vậy, của người mới tình đầu hẳn là Nguyệt Hoàng Nữ Đế, căn cứ bản tọa tra được tin tức, người tám tuổi đã bị Nữ Đế bắt đi, cùng nàng chung sống mười năm, mười tám tuổi bị sắc phong làm Long quý phi. . . Ha ha, nam nhân làm quý phi, tiểu tử, người cũng coi như không hề tâm thương nhân vật."

"Câm miệng!" Long quý phi mặt tối sầm lại, lập tức dòi đi đề tài: "Ta hôn mê đã bao lâu?"

"Một ngày mà thôi, ngày hôm qua buổi sáng đến trưa hôm nay, cái kia nữ tu sĩ Thánh Quang Thuật luyện đạo gia, người muốn chết đều không chết được." Hắc Bát ca cũng dòi đi đề tài: "Tiểu tử, thật không thấy được người là gan rất lớn, dám vác lấy Nữ Đế ăn vụng. Để ta đoán một chút, cái kia Vi Vi, chẳng lẽ là Đại Viêm trong hoàng cung tiểu cung nữ, với người từng có một chân? Chà chà, câu chuyện này quá kích thích, đại gia thưởng thức người."

Nói, Hắc Bát ca tự mình đốt bắt đi: "Người trẻ tuổi, người nên có thể thấy, ta Roger đại gia có thi nhân giống như khí chất, tình thánh giống như phong thái, tuyệt đối là luyện ái chuyên gia a. Người có tâm sự gì, cứ việc tìm ta nói hết một hồi, bản tọa thích nhất giúp người giải quyết ái tình phương diện vấn đề khó khăn."

"Cút!"

Vi Tầm mặt càng đen hơn, suy nhược mà đứng lên, chuẩn bị đi ra ngoài.

"Chớ né a, trốn tránh không phải biện pháp giải quyết vấn đề." Roger bay đến hẳn vai đầu, nhắc nhở: "Tiểu tử, người vấn đề này có thể lớn có thể nhỏ, một cái không tốt trông xuống tâm ma, sau đó rất khó trở thành cường giả."

"Có nghiêm trọng như thế?" Vi Tầm khẩn trương.

"Từ xưa tình kiếp gian nan nhất, bao nhiêu thiên tài đều là khốn khổ vì tình, không nhìn ra cửa ải này, không thể thành chín cấp Thánh giả." Roger ngữ khí nghiêm túc nói: "Lấy người ba mươi sáu cấp lực lượng tinh thần, trong giấc mộng cũng có thể khống chế ý chí của chính mình, theo lý thuyết hẳn rất ít nằm mơ. Có thể người không ngừng nằm mơ, còn ở trong mơ rơi lệ, nói rõ cái kia gọi Vi Vi nữ oa oa ở trong lòng người địa vị rất không bình thường a. Không phải bản tọa cố làm ra vẻ bí ẩn hù dọa người, người giải khai không mở tâm kết này, đừng nói mười cấp bán thần, chín cấp người chưa từng làm trò."

Bạn đang đọc truyện *Thiên Phú Thế Giới Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở EbookFull.Net.

Chương 128: Tiếp theo cảm giác đi

Vi Tầm trong lòng run lên, từ xưa tình kiếp gian nan nhất, Thời Quang lão nhân cũng từng nói với hắn lời nói tương tự.

Hắn con vịt chết mạnh miệng nói: "Người đừng nói vớ vẩn, ta làm sao có khả năng ở trong mơ rơi lệ?"

"Fuck, người cùng chim trong đó đến cùng có còn hay không cơ bản tín nhiệm? Tối hôm qua người nhiều lần kêu to cô gái kia tên, khóc bù lu bù loa. . ."

Roger vắng tục, bỗng nhiên tới một mô phỏng theo thanh tú, bắt chước được cùng Vi Tầm thanh âm giống nhau như đúc: "Tối hôm qua người trong mộng nói như vậy Vi Vi, xin lỗi, là ta phụ ta, nếu có lại đến một cơ hội duy nhất, ta nhất định yêu người mười ngàn năm. . ."

"Nói láo!" Vi Tầm nổi giận: "Không thể, người bót ở chỗ này vô căn cứ, Lão Tử sẽ không nói câu nói như thế này."

"Bớt giả bộ, người đang ngủ, mới là chân thật nhất chính mình." Roger một bộ xem thấu Vi Tầm tâm can tỳ phế thậm giọng điệu nói: "Tiểu tử, người Luân Hồi qua mấy lần, trở nên càng ngày càng cẩn thận, bình thường người đều mang một bộ mặt nạ. Mà trong giấc mộng người, là không có có ngụy trang, chỉ bằng tinh thần lực của người, kỳ thực người nhớ được bản thân trong mộng đã nói cái gì, không phải sao?"

Vi Tầm trầm mặc không nói, trong lòng mãnh liệt không có cảm giác an toàn.

Hắn hận không thể lập tức đem lực lượng tinh thần tăng lên tới cấp 40, đến rồi cái cảnh giới kia, có thể triệt để khống chế mình tiềm thức, trên căn bản không biết làm mộng, càng sẽ không xuất hiện nói mớ bại lộ bí mật qua đen sự kiện.

"Thiếu niên, đến đây đi, đối với Roger đại gia mở rộng cửa lòng đi, ta chờ mong người cái kia xúc động lòng người câu chuyện tình yêu." Roger còn không hết hi vọng, liền tiếp làm bầm lều bầu: "Không muốn như thế đóng kín chính mình, đến, chúng ta từ nam nhân đều dám hứng thú đề tài bắt đầu. Cái kia Vi Vi, dung mạo của nàng như thế nào, ngực có lớn hay không, chân dài không dài, cái mông vênh không vênh?"

"Cút, người là nam nhân sao?" Vi Tầm mặt tối sầm lại mắng.

"Ta là chư thiên vạn cầm vua bên trong nam nhân a, tuyệt đối thuần gia môn nhi, chúng ta có thể mở rộng cửa lòng tâm sự." Roger hôm nay đặc biệt bát quái, có ý riêng nói: "Tiểu tử, ta đây sao nói cho người hay, người nói cái kia chút nói mơ, bản đại gia nghe thấy được đạo sư không đáng kể, nếu như để cho người khác nghe thấy được, khả khả. . ."

"Cái gì?" Vi Tầm về mặt trở nên nghiêm túc: "Ta nói mơ còn bị cái kia nữ tu sĩ nghe thấy được?"

"Người nói xem?" Hắc Bát ca treo lên khẩu vị.

Vi Tầm đầu trán bốc lên mồ hôi lạnh, nếu thật là chính mình hôn mê khóc suốt suốt bị cái kia nữ tu sĩ kiêm Thủ Hộ giả nhìn thấy, nơi nào còn có khí khái đàn ông có thể nói, truyền đi không ném nổi người này a.

"Kỳ quái, bình thường người không quá để ý người khác nhìn người thế nào a, chỉ có cái kia nữ tu sĩ, người thật giống như hết sức lưu ý nàng đối với cái nhìn của người?" Roger tiếp tục bát quái.

"Chớ dốt,

Ta không muốn tán gẫu cái này." Vi Tầm hạ thấp xuống đầu, có chút thất thần.

"Người này trạng thái tinh thần đã xảy ra vấn đề, ta khuyên người tốt nhất vẫn là đem vấn đề nói rõ ràng, giải khai khúc mắc, đối với người có lợi nhất." Roger khuyên như: "Tiểu tử, nói thật với người đi, người nói mơ thời điểm là hơn nửa đêm, ngoại trừ bản tọa, không có ai nghe thấy. Ở đây lại không người ngoài, người có cái gì tốt cổ kị?"

"Không ai nghe thấy?" Vi Tầm thờ phào nhẹ nhõm, than thở: "Ta cũng nói không rõ ràng, cũng cảm giác cái kia nữ tu sĩ nhìn rất quen mắt."

"Không chỉ là đơn giản như vậy đi." Hắc Bát ca kéo tờ bóc kén địa bát quái: "Ta từ ý niệm của người gọn sóng bên trong, cảm ứng được một ít rất thú vị tín tức a. Nói thẳng đi, người có cảm thấy cái kia bạch y nữ tu sĩ ánh mắt, cùng người trong trí nhớ Vi Vi hết sức tương tự?"

"Mẹ kiếp, người đây đều biết?" Vi Tầm giật nảy cả mình.

"Ngoại trừ Vi Vi, ta nghĩ không ra còn có cô gái kia sẽ để cho người điên cuồng như thế. Bản tọa nhớ người khi đó đã nói, người không biết kết hôn, cũng sẽ không muốn hải tặc, khả năng cũng chỉ có cái kia Vi Vi có thể cho người thay đổi chủ ý." Roger càng chuyên nghiệp địa phân tích: "Ngày hôm qua người liều mạng chém chính mình ba kiếm, đơn giản chính là vì tiếp cận cái kia nữ tu sĩ, nhìn nàng một cái đến cùng cùng Vi Vi giống nhau đến mấy phần. Nói trắng ra là, người muốn tìm một cái đáp án, không phải sao?"

Vi Tầm không có gì để nói.

Bát gia lần này phân tích, cơ bản đáng tin.

"Tiểu tử, người đúng là chỉ cái tiếng a, người còn như vậy sau đó cũng đừng tìm ta đặt câu hỏi." Hắc Bát ca tức giận nói.

"Người không phải đoán được sao, ta còn có thể nói cái gì?" Vi Tầm tự giễu nở nụ cười.

"Oa ha ha ha ha, thật sự đoán được? Ta liền biết, ta Roger đại gia tuyệt đối là luyện ái cao thủ, không có ta không hiểu nổi tình yêu nam nữ." Roger đắc ý cười to, đưa ra một cái phúc lợi: "Tiểu tử, người có muốn xem hay không cái kia nữ tu sĩ - hình dáng?"

"Nàng không phải che mặt sao? Người phát phát hiện không có, từ khi nàng vừa ra trận, cái kia Esbie hoàn toàn bị giá không, tất cả huấn luyện viên đều chỉ nghe lệnh nàng. Lấy loại nữ nhân này tu vi, người bình thường sợ là không nhìn thấy mặt của nàng." Vi Tầm nói rằng.

"Biện pháp là người nghĩ ra được, biện pháp tốt là chìm nghĩ ra được, bản tọa tự có biện pháp." Roger đắc ý nói.

"Vậy người từ từ suy nghĩ biện pháp đi." Vi Tầm rất là yếu ớt nói: "Ta đầu hơi choáng váng, để ta ngủ tiếp một chút."

Nói xong hắn cũng đầu liền ngủ, một chút cũng không có hàm hồ.

Cũng không lâu lắm, hắn lại mơ một giấc mơ.

Lần này mộng cảnh, không có thống khổ như vậy.

Hắn nằm mơ thấy từ trước, nằm mơ thấy thanh mai Trúc Mã nữ hài.

Nhớ năm đó, Vi Tầm cùng Vi Vi tiểu học thời đại là cùng bàn, hắn thường thường bắt nạt nàng, ở nàng văn phòng phẩm trong hộp thả con gián, ở nàng

trong bọc sách thả cóc. Tiểu học lớp sáu thời điểm, hắn còn cùng người khác đánh cược, chạy đi hất quả quần của nàng.

Lên sơ trung, hai người lại cùng lớp, quan hệ có chút cải thiện. Bởi vì, Vi Vi là cái học phách, Vi Tầm vì sao nàng bài tập, không có tiết tháo chút nào địa đối với nàng ôn nhu một chút. Sau đó Vi Vi liễu lĩnh bị xử phạt nguy hiểm, kỳ thi cuối giúp hắn đối trá.

Đến rồi cao trung, hai người lại ở cùng một trường học, cũng không cùng lớp. Có một thiên, ở đó trường học trên đường nhỏ, Vi Vi đỏ mặt đối với hắn thổ lộ. Vi Tầm vô tình cự tuyệt nàng, bởi vì hắn trong lòng sớm có một trong mộng Nữ Đế.

Đại học thời đại, hai người vẫn là ở cùng một trường học.

Đến lúc đó Vi Tầm mới hiểu được, tất cả những thứ này đều không phải là trùng hợp.

Vi Vi nguyên bản có thể đi toàn tỉnh tốt nhất trung học, nhưng đi tới hắn vị trí phổ thông trường học.

Nàng thi vào trường cao đẳng thành tích nguyên bản có thể ghi danh đại học danh tiếng, nhưng đi tới hắn vị trí sư phụ đại.

"Người không nên tới ở đây, quá oan ức người."

Đại nhất tựu trường thời điểm, Vi Tầm cho nàng phát ra cái tin nhắn.

Vi Vi phát cái khả ái khuôn mặt tươi cười về mặt: "Không sao, ta biết chờ người hồi tâm chuyển ý."

Lúc đó Vi Tầm hết sức xoắn xuýt, hắn đã đối với trong mộng Nữ Đế tình rẫy sâu loại.

Ở cuộc đời của hắn bên trong, Vi Vi là duy nhất cái kia làm hắn vừa nghĩ tới liền cảm thấy áy náy nữ hài.

Thiên Ý trên người, ở một thế giới khác, hắn gặp một cái ánh mắt cùng bóng lưng đều cùng Vi Vi hết sức tương tự chính là bạch y nữ tu sĩ.

Cứ việc Vi Tầm rất rõ ràng, bạch y nữ tu sĩ cũng không phải là hắn thanh mai Trúc Mã cô gái kia, thế nhưng từ khi nhìn thấy vị kia nữ tu sĩ đầu tiên nhìn, trong lòng hắn thì có một loại không cách nào át chế kích động.

Cuối cùng, hắn phóng ra này loại kích động, ném lẫn tự mình rót hướng về phía nữ tu sĩ ôm ấp hoài bão.

Vi Tầm cũng không biết, làm như vậy đến cùng là đúng hay sai.

Hắn chỉ muốn cùng cảm giác đi, nắm lấy giấc mộng kia tay.

Bạn đang đọc truyện *Thiên Phú Thế Giới Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 129: Hình dáng

Mỗi người đàn ông thất tình sau, đều hy vọng gặp phải một cái chữa trị hệ em gái, chữa trị sâu trong tâm linh đau xót.

Vi Tầm hết sức may mắn, hắn gặp một cái thật trăm phần trăm chữa trị hệ em gái.

Cái kia bạch y nữ tu sĩ chữa trị năng lực, vượt qua người địa cầu trí tưởng tượng.

Thân thể đau xót là trị, tâm linh đau vì bị thương có thể không chữa trị, còn có chờ thời gian chứng minh.

Vi Tầm mơ mơ hồ hồ địa ngủ hai cái chung đầu, làm liên quan với từ trước mộng, lại đột nhiên xuất hiện địa thức tỉnh.

Nằm trên giường bệnh, hắn nhìn tái nhợt trần nhà xuất thần.

Người ở vào thời điểm này thường thường so sánh yếu đuối, cũng dễ dàng suy nghĩ lung tung.

Vi Tầm tình huống so sánh đặc thù, hắn rốt cục có thời gian đi chăm chú suy nghĩ một vài vấn đề.

Thứ vị là, ở trong cơ thể hần kinh mạch trong xương cốt, nhưng bổ sung thêm mảnh liệt Quang Minh thuộc tính!

Bạch y nữ tu sĩ tự thân là sáu sao Thánh Quang thiên phú, thân thể của nàng mang vào Quang Minh thuộc tính cũng không kỳ quái. Có thể Vi Tầm là Nguyệt Linh thiên phú, toàn thân bên trong lại có Quang Minh thuộc tính, hơn nữa cái kia loại Quang Minh thuộc tính thập phần thần bí mệnh mông, dĩ nhiên so với bạch y nữ tu sĩ còn muốn thuần túy.

Xuất hiện tình huống như thế, đại khái có hai loại khả năng.

Một loại là Vi Tầm dùng qua quang thuộc tính thiên địa linh quả, làm cho tự thân gân cốt bị cải tạo thành quang minh thân thể.

Khác một khả năng là, Vi Tầm mở ra chí ít đến từ sáu tầng quang minh Mệnh Châu.

Cần nhắc quang thuộc tính linh quả mấy trăm năm không có vấn đề, bạch y nữ tu sĩ càng nghiêng về người sau.

Nói tới chỗ này, thì không khỏi không nói một chút Thần Điện hạt nhân giáo lí.

Thần Điện ngàn tỉ tin đồ tất đọc thần kinh, quyển thứ nhất sáng thế kỷ, mở đầu liền viết: Thần nói, phải có ánh sáng. . .

Quang minh, có thể nói là Thần Điện bộ kia lý luận tạo thành hạt nhân cơ sở, không có quang minh tất cả tẩy não lý luận cũng không được lập.

Ở Thần Điện giáo lí bên trong, tất cả nắm giữ Quang Minh thiên phú, quang minh thể chất, quang minh Mệnh Châu người, số mệnh an bài cùng quang minh các thần hữu duyên. Nói cách khác, những người này đều là Thần Điện mời chào đối tượng, trong lịch sử rất nhiều như vậy mầm từ từ trưởng thành lên thành Thần Điện cao tăng.

Vi Tầm mà xui quý khiến trở thành như vậy mầm, vì lẽ đó Bird giáo chủ cực lực đề cử hần tham gia Tài Quyết kỳ sĩ sát hạch.

Thậm chí có thể nói, đây là bạch y nữ tu sĩ đến đây quan sát lần này sát hạch, tiện đà để Esbie đứng ở bên nguyên nhân căn bản.

Nhìn chăm chú vào cái kia có chút cô đơn, ánh mắt đặc biệt thốn thức thiếu niên, bạch y nữ tu sĩ trầm mặc rất lâu.

Nàng quanh năm một người ở tại Lôi Đình Tháp, không khó tưởng tượng năng lực giao tế có bao nhiêu kém.

Muốn nói nói chuyện chính sự, nàng còn có thể tùy việc mà xét, muốn nói nói chuyện phiếm tìm đề tài, đây hoàn toàn không phải là của nàng sở trường.

Một nam một nữ bốn mắt nhìn nhau, mỗi bên có tâm sự.

Đột nhiên, một cái đột nhiên bất ngờ, để hai cái người trong cuộc đều trợn mắt ngoác mồm.

Người biết, Roger đang nằm úp sấp ở bạch y nữ tu sĩ vai đầu bán manh, thỉnh thoảng dán vào mái tóc mềm mại của nàng làm phiền hai lần.

Người không biết là, con kia Hắc Bát ca đột nhiên ngẩng, chim bắt bỗng nhiên bắt được bạch y nữ tu sĩ cái khăn che mặt kết thúc giữ, sau đó "Thủ pháp" vô cùng sự cao cấp địa kéo một cái. . .

Cái kia che khuất nữ hài hình dáng khăn che mặt, cứ như vậy bị kéo xuống, chậm rãi lũng lờ hạ xuống.

Bạch y cô bé bộ mặt thật, vào đúng lúc này vô già vô lan bại lộ ở Vi Tầm trước mắt.

Chuyện đột nhiên xảy ra, bạch y nữ hài không biết làm sao.

Nhìn thấy có vẻ như hết sức vô tội Hắc Bát ca, nữ hài tức giận không có nơi phát, nàng có thể làm chút gì, lẽ nào nắm lấy này con "Đáng yêu vô tội sủng vật chim nhỏ" đánh cho một trận?

Cùng lúc đó, Vi Tầm càng thêm không biết làm sao.

Hần thấy rất rõ ràng, thần bí Lôi Đình Tháp Thủ Hộ giả, là một cái chừng hai mươi cô gái trẻ, mắt ngọc mây ngài, khí chất uyển ước, giữa hai lông mày có rất đậm phong độ của người trí thức. Nếu như thế giới này thật sự có thiên sứ lời, như vậy nàng tám kia nhân gian hiếm có tính mỹ khuôn mặt, liền cùng Thiên Sứ giống như đúc.

Đương nhiên, vẻ đẹp của nàng cũng không phải là Vi Tầm rung động nguyên nhân chủ yếu.

Chân chính quan trọng là ..., bạch y nữ tu sĩ tưởng mạo, cùng hần trong trí nhớ Vi Vi giống nhau y hệt!

